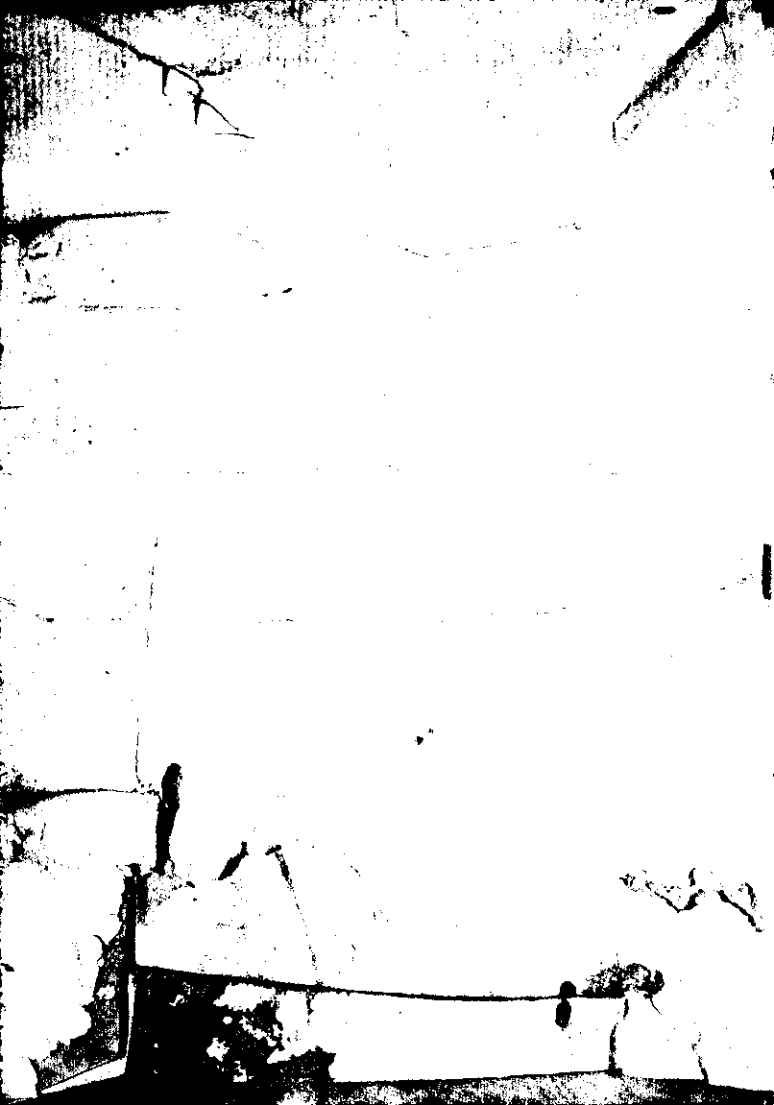

^AARS PRI

DE

INSTITVTIONE

LINGVÆ GRÆCÆ

AD

MAGNVME T

DOM ICVM

94 17

**LIBRARIÆ
GRÆCÆ
INTYONÆ**

Ex Diuersis Auto-
ribus, à E. Fran^{co}, So-
lis Ord. Præd. Com-

pilatae

Quod Opus Magni Patris
S^{ancti} Dominici pedibus

Anno Dni offert.

1882

THE

GRACE

WYATT

WYATT

WYATT

WYATT

WYATT

WYATT

WYATT

WYATT

S. IONNIS / CENTUR
PREDICATORVM ORDINIS FVNDAT.

DEPT. OF THE ARMY
OFFICE OF THE SECRETARY
WASHINGTON, D. C.
JANUARY 10, 1900
SIR:
I HAVE THE HONOR TO
ACKNOWLEDGE YOUR
LETTER OF THE 8TH INST.
IN REGARD TO THE
MATTER OF THE
RECEIPT OF THE
AMOUNT OF \$100.00
FOR THE YEAR 1900.

in libri premio cognoscitur gratitudo animi
& affectus pius authoris erga aliquos viros præsta-
tiores & insigniores, litteris, armis, uel uirtutibus;
quibus, ut firmo assylo aplicant, consacrant.
& offerunt suos labores & uigilias, uel uia gratitudi-
nis, uel ad conciliandam beneuolentiam simillium personarum; &
quod magis est, ut tanta personæ præsentia cuius curæ & protectioni
commissus est liber, arceantur & mulctentur ne aliquid indecorum & impu-
dicum loquantur, aut per aures populi espargant, contra autorem ip-
sius mei libri, & sic contineant os suum, ne ueluti scorpiones morde-
ant cauda absentem autorem, qui alias magni debebatur ha-
beri, propter laborem adhibendum, uel in componendo, seu in facili-
tando acri, ut discennes propiores & faciliores reddi possint, ut sic li-
benti corde amplectantur elaboratas disciplinas, sed prohi debent,
quoniam iam deseruiunt libri, ni uel ut autorem noceant, uel ut inde-
corum habeant, quod alia uel alia male digesta oculis om-
nium expectanda ponere. his ergo meo occupata, & timens ne
publico meo;

cdgi
14603 publico meum laborem exponerem, quid facerem, considerabam
rem tacitus, donec acceperim consilio cuiusdam familiaris mo-
nenis, si id uellem obire, aliquem sanctum pro parua operis
sumere, donans mihi inter aliquos optionem, exco[n]silio quoque
liber elegi, sed optavi Denix peni[n]e domini[m]i, quod hoc
in liberis nominis tui inuenitur, sicut domum domini[m]i, in qua
hanc parua[m] opellam tuearis, supplex oro, tuo p[re]sentia[m] & nomi-
ne in capillo libri spero quod contrarij uerebuntur, & nil in fren-
dent, quod certe feci, Nam pax, eligente, providenti me[n]te
stam, & ueneno[m] morsu contrario rum, non solum fu[n]t uereci-
tas, qui sanctum Eliam stimulauit uersis membris, & peni-
sam carissis, aliquid somni adhiberet, sed etiam prudentia &
cauella fuit iniuniperi frondosa umbra cubare, nam si solum
necessitati attenderet in qualibet parte dormire poterat, sed quia
sua salutem curauit remedium, in illa parte se iactauit, & ut som-
num quiete sumeret, & ut ab animalculis nocuius & ueneno[m]is
defenderetur, quibus infesta est iuniperus. (Sic d[icit] Alberto). sic si-
militer ego uniu[er]sa[m] providens: non cuiusq[ue] loco adquiesco, non
sub cuiusq[ue] patrocinio alio & con[s]acro hunc meum laborem, nō
sub quacūq[ue]

sub quacunq; arbore meo; sed sub juniperi frondos proxi-
one submitto, tot tantisq; animalium venenarum semibus odi-
ora, cuius nec umbram equo animo ferre possunt; sed mihi pla-
ne ex desiderabilis, & nunc quiescens sub illa, ut spoma olim
claudens dico, sub umbra illius quem desideraveram sed, re-
deo libenter, in me sub umbra istius arboris mihi, cuius fructus gra-
tis & honoris, arbor dico, semel & iterum, siquidem in herbarios Ec-
clesis gigantea proceritate cacumen coelum tangentem & predico:
innuisq; propaulis, & diffusis ramis, quamplurimas aves admi-
ro commorantes, ac tandem in radice tua inimici tui terram
lingentes, & ut uno verbo presingamus, qui diriguntur sermo-
nes mei, quae arbore ista, & qualiter nisi tu. *ssane* parens

Dominice cuius celsitudinem innuis non dicam nam om-
nes te ab aeternis regibus editum vociferant, de hoc q; huius sit
plene, in celis minime profferam, sufficit dicere nali quando
in extasi visum fuisse e corde & exni patris exustare un aliud
Verbu filium, quam bis opidum; innuis q; propaulis, proxi-
onibus, innumerabilium fratrum multitudo habitat, un
apes argumentors, in dis ponendo populo, in fando illis qui

tu diuine gratie, & supernaturalis donorum nobis occupata;
ut dignus habeatur collocari in alueario glorie. sub cu-
ius sanctissimis tuis pedibus perfidia albingensis latrat, quis
ita pressa homines latrare si, mordere non poterit, & sic inuida
terram miserabiliter gemens sine fine linger. tibi inquit
dico. Ne paret, esse meum unicum refugium, esse patriam
meam. ubi ego ex te cupio seruire, quam boni omnia leges
humana non ueneret, & sic toto animi affectu, tota deuoti-
one offere, tota uoluntate magno, sub tuis pedibus pon-
ens hunc paucillum laborem, quam boni affectu magnus;
& ut taceam ab eo piam mordere in miculis, & ut tua
presencia & nomine aliquid auctoritatis habeat. deside-
rans in maioribus meum affectum ergare ostendere ga-
ude in calis concubibus tuis, sanctissime paret, per infinita se-
cula. qui tuos sanctos pedes humiliter deorculat filius tuus.

F, Franciscus Solis

Epístola pe
ris Declaratoria
Ad Lectorem

909 0 8 10 12 10
The Great
The Great
The Great

sententia fuit diuini platonis inter alias bono
communiter respicientes, hominem non soli sibi
sed & alijs conuergentis naturam fuisse, quia prop-
ter qui in sua schola mandabant litteras memo-
ris, pro primaria institutione hanc de sensa-
banti, talis magis digna institutio, quae cum alijs coniuncta
nomen diuini compararunt. Non abs ratione haec inter ali-
as quam plures declamabat, tum ut discipulos ad proximo-
rum amorem alliceret, tum ad populum placendum, in quo
adhuc vigeat memoria cuiusdam ficti narrationis, errantem
haec, quod homines aliquando duplices fuisse, sic, quod quinque
sunt duo, antiquitus unum fuisse, quod durauit usque quo po-
tenter in celum oculum nunc de dijs locuti fuisse, simulque diuersis
locis pellere uolueret, congregata undique magna rupium multi-
tudo contra caelum imminente, ac parum infacto permanere
quia in ipsius limine, dijs iras omnipotentis sibi supplicarunt
ut tam inmane scelus uiuantibus fulminibus flagetant
mirabile

ROEGV^M

Operis

EXPLICA

TORIVM

EXPLORE
THE
TORONTO
ROCK

Ecce dixit ille, qui in sexcentis quas plurimas aureo ore de promptis nullam artem ob-
q̃ magistro didici; nam quambis ex omni-
bus sciens, si quam plures libri certatim in-
claritate se excedentes; tamen humana fragi-
litas, ineger uita. Magistri uoce & si timeat, si impuerit erit, si uis-
ciliu, magis ducatur si in mandatis ut ad illas; arriprens quom-
am determinati plene satisfacere lectori, & huius linguae auido, faci-
am hic quod uia uis faceret, mirando breuem notitiam illorum
que hic continentur, quambis clarius patebit ex appendicibus & no-
tulis hic ad omnia conspectu ex diuersis auctoribus in unum collec-
tis, propria indurata & labore; in omnibus me conformam quom-
poterit laque linguae adeo ut nec grecas litteras hic uis, sed
solum illas quarum figuras ignorat latina lingua, & quia per ver-
bum p̃senti habere memoriam, setimo etiam attendat, ne p̃e
confusione deficiat. in primis obseruabit quosdam nunciales de antiquita-
te litterarum, & de rigorosa grecarum pronuntiatione, quibus exim-
matione.

mentionem obliuiani, manifeste ad characteres & modum figurarum
obseruando maiores, siue quatuor in alfabeto minores vero in
ba, in quo reperietur diuersas figuras, quas fortiter per
applicabit, ut facilius abreuiandas & literarum
inde adorationes ueniat in quibus diuersas
um, & compositionem per praxim poterit
declinationes accedat peculiari carum illarum
confundat cum alijs, in quibus nullam necessitatem syllabae
generorum esse notabit, quia ingreditur nomina articulo notantur,
quo suppletur genus, & accentibus quo suppletur syllaba, per nominati-
uorū distinguet declinationes, & non per genitiua, quāvis aliquando
ita non accideret, in quibus declinatione contractarum decli-
nationum terminationes inueniet iunctas, quae in nomina-
tiuiodi sexant genus, conueniunt per quae appendice memoriter
tenet, siquē in baritonis super quas tanquam scriptis inini-
tuntur. prout ad uerba uenit in quibus tria genera esse cog-
noscit baritonā, & cum flexa, & in mi, omnia cum futuris & pre-
teritis uel signatis, quāuis in baritonis sex genera conjugatio-
num videat, unam in substantia apprehendat, & solum per
character =

6
Catactismos dicuntur, quos in illis cognoscit acuat,
ratiocinat, mediatur, sicut mei numeri in nominibus cum quinque
censibus quilibet, tempora quoque secularia ex scriptis adueniet deinde
adhibere veniat, in quo pariter difficultatem numerabitur ex
ponit, non quia pariter alacris dicitur, post numeratamque
inueniet, ut quamlibet multitudinem numerare sciat, deinde quia
græca lingua abundat figuris, & modis loquendi longam figu-
rarum materiam habet, & facilius in illis sit intero opere ex qua,
pluribus dictionibus notabit, additis vel detractis litteris, ultimo ra-
tione si uoluerit ad alias linguas mansere, alfabeta illarum in-
uenire descripta; omnia clara, & sine difficultate, solum quod de-
est, est index seu vocabularium nominum, & verborum, per quorum
num ex indiculo hic ponit, pariter ex alfabulario pariter depro-
mendo, largiente deo sitam, dicitur, solum applicatio & numerari-
tis conatus deest, que omnia ex animo discuntur, & litteras spe-
ro; interim quo otio bonorum am me datur, ut si ego illi exor-
to, ita eueniat in omnibus, & in multis, & in operibus.

44-38861-10

MEMORANDUM

FOR THE RECORD

SUBJECT: [Illegible]

1. [Illegible]

2. [Illegible]

~~REPERTORIUM~~
ARTIVL

Proemiales

ARTC PRM.

In Litera ab
mo Originem
traxerunt

THE

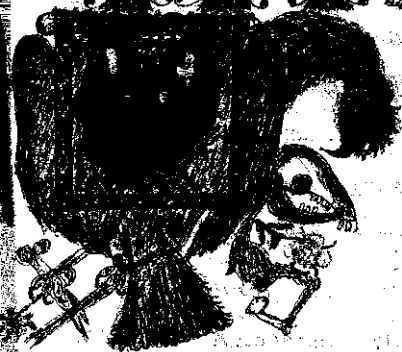
Journal

of the

British Association

for the Advancement of Science

1871

idebitur alicui quod si sua
 q^uantitatem sic probabit;
 nam ad universalem & com-
 plexum doctorem Scien-
 tiarum pertinet scire omnia qu-
 am tunc bis minutissima ad
 illas pertinentia, sed simili

fuit Adam, siquidem summus doctor, & caput fuit ordinis
 naturalis: & cognitio & litterarum origo ab illo exire debuit:

plenitudinem maiorem inveniabit dicentibus esse rationem
 quia in xpo probatur fuisse plenitudinem scientiarum, eo-
 rum quia doctor summus, & iudex futurorum erat & vivorum
 & mortuorum, ob id & quia tunc bis minutissima ad hunc modo
 ad suum statum pertinerent scire debet, & minorique
 claritatem ostendit, siquidem creatus fuit deus ut in-
 ceret rei publice universali, quapropter debuit & dare
 perfectam, & claram notionem scientiarum, ut de facto
 habuit

habuit, quoniam infuturum; alias principem cœcum cre-
aret, & fini intento inermem. inuitum quatum præsenti-
um inferret, cognitionem, & literarum, & litterarum
illo originem sumptisse, siquidem nullum
re cognitio primorum elementorum de negotio
posse tradere. at quia in præsenti difficultas
horum varietas: an ab isto, vel à Moise originem duxer-
int, ideo questioni locum demus statuent unicam
conclusionem ex cuius argumentis clare videbitur, à
nullo alio initium habuisse litterarum quam à Moise, quod
etiam ex conclusione patet, sic informa procedente.

Prima

Conclusio

Nulla adest ratio ad probandum inuentionem litterarum
ante Moysen, & signum est quod ante illum non existeret. pro-
batum autem est in authoritate d. Augustini citati à Hieremborgio
de origine litterarum lib. 3, cap. 21, sic dicentis litteras apri-
mis hominibus esse, & perducas ad Noe, & inde ad pa-
trē Abraham, & de ad populum Israel. unde hoc probari po-
te ignoro. tum ratione, si aliquid probaret usum litterarum
tunc & præs-

tunc, & presertim tempore Adami, maxime uel psalmus ab
illo compositus aliqui iudei referunt, in gratiarum actionem
post adeptam veniam, uel signum illud positum à Deo in
fronte eius, quod secundu aliquos, fuit scriptura quædam mor-
tis, ubi solentiam prohibens. sed neutra ratio probat
& nec ab Adamo nec à tempore illius ducunt originem. pro-
batur mi non probat psalmus ab illo compositus: quia hec
fictio thal mudicorum est, nam quibus psalmi non omnes
à Dauide compositi fuerint nullus tamen tribuitur Adamo
quia propter in x canonici scriptores non ponitur, imma po-
nunt quàmplura de illo conficta, uelut Sixtus Senensis lib,
2 biblior, Verbo Adam. Item non probat scriptura Caini in pro-
te, quia hoc est falsum & comentitium à iudeis sacre pagine
euentibus, per li signum intelligi, ait d. Hieron. & Procop.
nemo, & conseruatio uultus, signu diuine iustitiæ, & iustitiæ
illum, pro parato in Abelen delicto. uelut
mor omnium membrorum, taliter quoda
de illo timentes iustitiam diuinam, & sic
fuisse, nec scripturaq alia, per quam

Abelenis iuste
iustitiam
iustitiam

lius uenirent; unde utraq[ue] ratione patet, quod nec Adamus
introduxit litteras, nec tempore illius fuerunt, immo nec ante
Moysen, quod ex argumentis clarius patet.

Nec hoc derogat rationi supremi capituli & Magistri, nam quia plura alia post illud fuerunt in ueniam domo-
rum consuetudo, uelque usus diuersarum, alia quam plurima
de quibus apud auctores, & praesentim Joannem textor in offi-
cina verbo in ueniam, & tamen hoc non obest; nam sufficiens
ratio supremi doctoris saluabatur ex plenitudine scientie, & quod
ex se nulla esset repugnancia ad docendum, quamvis defacto
non doceret, nam sibi in nihil docuit, nec cultum dei, quia
de se dicit scriptura quod cepit inuocare nomen domini.
propter quod quod ratio supremi capituli sufficiens exercitatus
in pronendo nomina animalibus auiibus arboribus, quorum
nomina a ^{his} durant, & in alijs operationibus nobis oculis.
¶ Tunc tandem ostenditur nullam necesse
desiderari
nam ad hoc sunt literae, peritiae, uel ut
eorum doctrina abundanter habeamus.

post Moysen, & sacram scripturam turba scriptorum incipit. ¹⁰
ut postea videbitur. nec leges determinationes ut aliqui homi-
nini secundum diversitatem & naturam vivebant, ideo lex natu-
ralis vocata: & vera est haec conclusio in nullo q. deficit

Secunda

Conclusio.

A tempore Moysi fuerunt literae, cum esset primus qui scivit illas.
probat hoc, nulla scriptura composita ex literis fuit ante le-
gem in mundo, q. contenta in lege scripta declararet: &
qui legem hanc acceperit intelligentiam literarum debuit
accipere. ant. probatur ex S. iustino martyre qui in exor-
tatione ad gentes ait, modi omnibus perspicuum est
omnibus historiis mosaicam longe esse antiquiorem.
ex Diodoro Syculo lib. primo bibliothecarum, ubi excusat
historicos antiquos, quod Regum gesta & imperia non ma-
darent ex defectu literarum, improbabile est, immo lite-
ras eque ac primos Reges vetus existisse Josephus
eadem qualitate fuit usus dicens literaru
antiquior esset antiquiores possideren aut
igitur constat ex dictis historicam

legis esse omnibus historiis antiquiores; manifeste patet
ante Moysen nullam historiam, nullam fuisse scriptu-
ram, & sic illud ant, uerum est. cōdā, etiam euidentis
est, nam si lex literis constabat ab accipiente ignotis, si-
mil cum lege debebat accipere explicationem illarum.
ex quibus subsumitur hec minor, sed Moyses fuit pri-
mus, qui legem scriptam digito dei; & primus fuit, qui
intelligentiam accepit, & consequenter sciuit illas. pō,
consequencia, nam Moyses ut doceret iacob testamen-
tum suum, & iudicia sua israel fuit a deo electus, & prius
debeuit insinuat de omnibus quantumlibet minutissimis,
dum modo ad eius explicationem pertineret; sed ad
totalem explicationem conducebant littere, quibus scrip-
tum erat; & in illis ante alios iudeos debebat callere,
ac per consequens scire. suadetur ultimus hoc ant,
nam si ad inuendū omnia quantumlibet minutissima, di-
modo ad culum dei pertinerent materiale, im-
peria diuina Bezeleel exod, 31, quanto
facilius credere impletum fuisse
diuina

divina sapientia & intelligentia, ut intelligeret omnia^{LL}
requisita, & primo sciret omnia quae tum bis minimi-
sima, dum modo pertinerent ad tabernaculum spi-
rituale, quod erat uos, ac per consequens scire litteras, pri-
mo, ut alijs monstraret ut, quae ante illum non fuerat.

Item Aegyptij colebant Mercurium quia lit-
terarum inuenit, leges condidit, & populum gubernavit artem, qua-
propter deus sapientiae fuit dictus, teste Rosino antiquita-
tum romanarum lib. 2, cap. 19. Sed hic fuit Moyses, ergo sig-
num quod et populus illi florere ceperunt litterae. nam a literis
interamina colligarent, cum pro dijs colerentur qui
aliquam rem ciuitati congruam insinuebant, ut bachus
qui uinum, venus quia libidinem, Ceres quia panem insi-
nuat. probatur mi, ex pane Joanne de mariana pro-
logo in genesim referente ex Antapano, quae: Hebrei Mo-
ysem, graeci museum, aegyptij mercurium dicunt. Ali-
qua & congruentia huius potest esse, quod si de aegyptijs, siue
Mercurius virga duobus serpentibus repletus, et nemo pingit
nam miraculi diuina illa parat de deum in serpen-
tes Magos

ut Magorum Faraonis: esse quomodo hac parte sta-
tui potest tempore Moysis initium habuere littere.

Authoritatibus quam plurimis fulcitur hoc.
ex theatro Stephani lib. 1. folio, 13, constat Moysem
fuisse primum qui litteras hebreas exarauit. ex d. Grego-
rio Nazianzeno oratione 3 aduersus Julianum Imperato-
folio mihi 248, qui loquens contra aliquos, qui sibi inue-
^{tribuebat} ntionem litterarum, sic ait: nonne penicillum sunt littere, uelut
non nullis placet Egiptiorum, cum his adhuc sapienti-
orum Hebræorum. ubi uidetur referre unum in uentione
litterarum ad Hebræos; tanquam ad primos: eiusdem sen-
tentie est suus comentator, ex sententia Josephi hoc re-
nens. ex J. Ruperto Abate tom. 2. lib. 3, de Victoria Verbi
Dei cap. 11. infine sic ait, tanto ac tali studio deus elo-
quia noster credidit, ut eloquiorum quoque signa, scilicet litte-
ras nostras Moysi, dando illi tabulas scriptas digito dei.
ex Ioanne Martina in prefatione ad genesim dicente
Moyse primas litteras prolationis notas inuenit, Magna
miraculo uiginti litteris litterarum notis comprehendens
uoces omnes

12
uoces omnes que innumeræ sunt. ex libro d'ingiribus sa-
cro profanis, primo cap 3. folio 23. satis patet, faciendo Mo-
sem esse primu scriptorem librorum sacrorum, & quod reli-
quis scriptoribus magno temporis intervallo antecessit, loque-
la etiam hæc constat ex d. Augustino d. ciuitate dei,
lib. 18. cap. 39. & uetus commentatoribus leonardo quo-
ques, & ludouico Viues ad eundem libru, & caput, & cap 39
ait. uulgari et nostroru, & hebreorum opinio est. literas he-
breas Moysen Authorem habuisse, quod idem Viues confir-
mat ex alijs tam profanis quam ecclesiasticis authoribus. ex
libro gennialis Alexandri cap 3. & uarijsq; literarum
authoru, ac uetus commentator Hiraquelus post hæc indu-
cit Moysen primarum literarum inuentorem fuisse idem
apud Sicutum senensem libro 3 bibliotece, folio 141. ex qui-
bis omnibus patet. esse ueram normam conclusionem ar-
gentem a tempore Moysi literas incipere, & quod ille pri-
mus fuit, qui scriuit illas, sed pro maiori claritate proce-
demus ad Argumenta. Contra ipsaq; conclusiones. & pri-
mo. aduersus primam conclusio. est.

proponunt

Proponuntur Argumenta

Adā perfectus erat sapientia & scientia; sed hec nequeunt
existere absq̃ primorum elementorum & literarū notitia; q̃
plene. litteras novit, sumentes ab illo originem. p̃, mi, si sci-
entis plenitudo existere posset sine elementorum & litera-
rum notitia, non mirarentur iudei de xpo, quod sine
litteris sciret ut apud d. lucam videre est, & signum est
quod scientis perfectam elementorum supponunt notitia,

Responderetur, quod iustum est Adamum plenu
fuisse donis naturalibus; & supernaturalibus, oportet q̃ ponatur
esse in illo sine elementorum notitia p̃missa, siquidem fu-
erunt hec scientis infusæ, q̃ sine talibus dispositionibus intro-
ducuntur, solum q̃ recunt ex parte recipientis materia, non repug-
nantie ad illas, quod in apostolis patet, quod cum tunc
ei essent, postea adveniēte spiritu sancto plenam scien-
tiarum habuerunt notitiam, absq̃ p̃missis literarum; sic
in Adamo & in xpo, quicum haberent scientiam infusam
litteris non egebat. habere vim argumenti, casu quo ali-
quis diceret, seuple. & ordinem scientiarū haberet non
infusarū

infuraton sine litterarum praeuia notitia, & sic stat bene pleni-
tudo scientis esse. Litteris in Adamo, quod clarius patet ex-
emplo. bene poterit scire aliquis aliquod Hebraei uocabulum
intelligendo quid significet, quamvis ignoret quibus literis
scribatur, uel qualem figuram apud Hebraeos habeant, sic
similiter in nomina eoru, quamvis differat in hoc, quod infur-
onem supponit, nec indigebat Adam aliquarum litterarum
notitia, siquidem tunc nullae erant, nec par, multo tempore.
Adams docuit filios suos scientias, & litteras, p. coa-
lites sunt quid requisitum ad scientias, & si docuit scientias
omnia q. ad illas requiruntur, debebat docere. p. an, ad
scientias requiruntur termini explicatiui conceptus scri-
pti, sed hic constari non possunt nisi medijs litteris & do-
cuit antecedenter ad illos litteras filios suos.

Responderetur vim habere argumenti si per
scriptum doceret Adam filios suos, ac cum uerum ritul-
lam huius scripturam ante Moysem, ut ex libro Gen. hunc
est, quod non poterat per scriptum docere filios suos, qui
re distinguendum est secundum q. ad scientias litterae
sunt requi-

sunt requisite, quando illarum cognitio dependet ex
litteris, ut prok quia scripte sunt, concedo añs, quando sci-
entis solum dependent ex mera loquela Magistri, nego
añs, at sic est, quod cum Adam doceret filios suos, insti-
tuens illos ex sua loquela, hinc, quod continuatione prę-
ceptorum est, potuisset sine litterarum pręcedenti cogniti-
one instituere; clarissime hoc patet in carnisu d. Mauris,
uel ab alia natione, qui ex sola continuatione loque-
lis talis gentis sine litteris, scit linguam, & modum regē-
tendi apud illos. sic similiter in nostro casu sine eo quod
nec Adamus conoscere litteras, quia scientias ex infusi-
one acceperat, nec filij eius, quia ex continuatione prę-
ceptorum poterant scientias addiscere, ut factum est, in
continuo, quasi omnium sententia. nisi negem aliquid
docuisse filijs, quia nec ex sacra scriptura, nec aliquo
concilio legitime congregato constat, Immo clarius est
litteras ab illo originem non habere.

Maior fuit scientia ³Adami sapientia Salomonis, ut apud the-
ologos videre est, ex pre. ut lra super illa verba 3 Reg, 3
dedi tibi

dedi tibi: cortariens, & intelligens in tantum ut nullus ante
te similis tui fuerit, nec post futurus sit. idem terresti Regi,
qui ante eum fuerat. & post in iherusalem. Et tamen salomon
pletiat non iam literarum habuit siquidem multa scrip-
sit. & potiori iure Adam in quo fuit maior scientie plenitudo,
& quamvis unaq[ue] scientia fuit infusa, tamen in Adamo uidetur ra-
tione supremi capitis maior scientie plenitudo esse ratione ex-
tensionis ad plura alia objecta.

Responderetur, concedendo maiorem illas
plenitudinem in Adamo, quam in salomone, qui quam-
vis ex infusione accepit scientias, non literas; nam quis du-
bitabit, quod iam Rex factus non cognosceret literas? & sic in-
fusio illas supponebat, per accidentem, & deinde materiali se ha-
bendo ad infusionem illa literarum cognitione, & sic cum
perre ad scientias non requirantur, optime potuit esse
in Adamo infusio scientiarum extendens se ad plura ob-
jecta, sine eo quod alias cognitionem literarum habere-
ret, sicut salomon cui per accidentem se habuerant literae, &
sic haberet vim argumentum si salomon in infusio-
ne scientie

ne scientiarum acciperet litteras, tum propter iure in Ada-
mo probare hoc esse debere, & si revelatio antecederet in-
fusionem; unde cum revelatio non antecedit infusionem,
optime ponit esse plenitudinem scientiæ in Adamo sine litteris.
Sic habuit scientia Adam⁴, ac scientia nostra, sed scientia
nostra supponit litterarum cognitionem; & scientia Adam⁴ hoc
supponere debebat. p^ota, sic + habet scientia nostra
cum scientia Adam⁴, sicut oculi miramur videntem, &
oculi a natura dati, sed in quod substantiam pondus
indignantur, & neq^{ue} in de scientiæ, unde distinguimus prin-
cipalis, scientia nostra supponit litterarum cognitionem, ex indi-
gentia est verum, est abundantia falsum, unde

Respondetur, bene verum scientiam Ada-
mi non fuisse diuinam & nostra, vnde non indigu-
it litterarum cognitionem, quia quambis sit bonum, est mi-
nus respectu maioris scilicet infusionis, contra in nobis
accidit utroque quia per laborem adquirimus scientias, de-
betur prius facilitare intellectum litterarum cognitionem,
ad illas faciliter perueniendas; quod ex necessitate fit
in nobis.

2 bibliothecis folio 47. qui regnavit anno a mundo condito
1932 rege saliano totius l annaliu. fol 179, n, 56, inter
quos fuit differentia 1788 annos, & fuit fundamentum,
cum ante Alexandrum ad inuentionem annu, scilicet annalogis
litteris scriptis & docet ut illud dunt, : 3634 annos inuenian-
tur, & sic probatio falsa est, & sic contra illam ponit in iurgio
uel inuentionis annalogis, & scriptum fuit. a. Belo uel ab Adamo
sidicus abelo ex dictis factum est cum numerus a m arigna-
tus cum caldeis deficit, & est maior, sidicus ab Adamo nu-
merus est minor, siquidem a m arione. Adamus ad Alexandrum,
unde regnare cepit erat anni 37. 19. mansach: & mentitur cal-
dei, eius & dictum pro argumento sumi non debet. clarius
patet mendacis, & iactantia caldeorum antiquitatis suae anno-
logis, & inuentionis litterarum. apud peritiam tom l gene,
lib l, folio 32, nam Calistenus, qui fuit tempore Alexandri Mag-
ni babilone cum scriuamus observationes siderum, a caldeis
inuenit antiquitatis 900 & mille annos, & ptolemeus prin-
ceps huius scientie ait a sabacho donator Rege hanc
scripturam & scientiam initium habuisse, quapropter in iude
illis peritiam

illius peritiam. Cum dico mirandulane loco cit. & consequenter
nec literę nec in scientiis ab Adamo ducunt originem. 26

Secunda via, quatinus id probare. literarum usum fuisse
est in tanto Enochæ ferens auctoritatem suæ in cano-ica:
obicit scripturam ab Adam profectam Enoch, & inferat ab a-
dam Adamo suscepit literas & disciplinas, ac proinde litera-
rum usum fuit in Adamo, aliis negant Enoch illi, cum im-
pensatione habere. **R**esponderetur, nullum habere fundamentum,
quolibet canonice scriptum habere potestatem, & non tamen,
admittit aliquod peregrinum, & extraneum, quales est
scripturas Enoch suscepisse, nam si aliquid scriberet sane
inter Canonicos scriptores admitteret, & fieri, in catha-
logo; immo potius aliter, quod propter illam Enoch aucto-
ritatem, epistola suæ & plenius antiquis partibus fuisse
reiciendo videat, qui voluerit sextum Senecam lib. 2
bibliothecæ verbo Enoch quod autem respondendum est, est pro
apocrypho quæcumque scripta de Enoch, nam si aliquid scri-
beret, sane, philo, aut Josephus, judæarum antiquitatem
scriptatores, dicerent, unde Judei cum non lo-
quantur

quantum aliquid de scriptura iuris, signum est nihil scrip-
sime; accedit ad hoc quod J. August. lib 18 ciuit. dei, cap,
38, dicit; quod pro suspecto haberi debet, quod ecclesia non
recipiat, cum hoc sit in antiquitate, aliquando pro feren-
te falsis pro veris. & ne iustas auctoritates de ~~inde~~ cita-
ta a B. juda dico: Apocryphum contra sententiam scri-
bere, qui cum admitterent hos Enoch apocryphi libros,
negabant ad huc diem iudicii, quos hereticos redargu-
ebat ex suis libris, non ex propria sententia, sed abira-
hens auctoritate & falsitate, sic citauit 17. actus, paulus
Ananiam, & alios poetas, quid de Deo senserant abraham &
Veritate, uel falsitate scriptis, sine auctoritate librorum.

Alij sunt auctores probantes in Adamo
originem literarum, ut suisq; Verbo Adam, de quo nolo-
quitur, huius sunt artes, & literæ, huius prophetiæ, sacri ri-
tus propagationes, leges scriptæ & non scriptæ, &c, ex qui-
bus videtur dare primatam literarum Adamo.

Respondens, hoc pro encomio, & laude Ada-
mi dixit, & non quod a terrore dixisset, patetq; clarius speci-
alim quoad

cicūm quoad literas nam loquens de serh verbo serh ait¹⁷
quod hebraicas literas inuenit, & non omnia inuenit fides;
& sic vera est responsio nostra, nullamq; partem contradictionis.

Saliani tomo I. annal, anno mundi 875.
folio 119, loquens contra aliquos, qui aliquarum artium pe-
culiaret inuentum adicunt, sic loquitur neq; enim est opinor
apud Catholicos, qui non facile concedat Adam, tam in-
signi innumerabilium rerum cognitione diuinitus donata, nō
etiam has peritias inuicem fuisse, simulq; & hebreum idio-
ma à deo cum quo loquebatur, & literas quibus scribere, &
legere posset accipere, itaq; serhi ne peritias inuentio litera-
rum non tribuitur, quibus videret obesse nostro assumpto.

Respondetur bene Verum esse, de diuinitus
omnem scientiam tam pro officio suo, quam pro com-
modo aliorum, ac vero litterarum cognitio ad nil deueniret,
nisi ex parte Adam, quia omnia que natura & lumini ne cog-
noscere queunt sciebat, nisi ex parte aliorum habebant
enim viuente Adamo doctorem à quo litterarum eloquia;
acciperent toties quoties vellent interrogare, quo prop-
ter scriptu =

per scriptura, & literarum exercitium, argueret tum vel ab-
sentia Magistri, vel ipsius aliqua ignorantia. quomodo
vitandam literis & scripturis interitus. vel quia discurantibus
tunc homines viverent orbi literis non erat pro condiciendis
legibus, & sic quibus plenitudinem scientis in illo conce-
dam, non tamen literas, non ex aliquo defectu, sed quia tunc
necessariis non erant, & sic ut ait Hugo Victorinus lib. 1 sa-
cramentorum p. 6. cap. 13 accepisse omnem illam cognitio-
nem, quae videbatur pertinere vel ad animae eruditionem,
vel ad corporalis vius necessitatem, unde cum literis in
illo ad nullam eruditionem deferre possent, ut potest
quia iam quam^{iam} cognitionem accipere poterat scientia-
rum habebat, & solum quod restabat erat cognitio objec-
torum novo modo. multo minus ad corporalis vius neces-
sitatem, quia adhuc nec epistolae, nec intelligibilia scri-
ptorum erant, & sic non erant necessarii. manet sane de-
fensata prima pars conclusionis pars.

Pro secunda parte sic arguitur patiens vius
literarum, & inuenio in eodem & post Moysen.

Ante Moysen fuerunt libri, & usus literarum. s. ant. ante¹⁸
Moysen fuit sehu, sed iste libror scripsit, & libri & usus literarum in-
terunt ante Moysen: s. m. ex Sethianis hereticis, quilibet sehu ac-
cipiebant, sed in tantum accipiebant in quantum erant sethi:
& signum est ab illo fuisse conscriptos, ac per consequens usus
literarum ante Moysen fuit, ab illo q. originem minime ducunt.

Respondetur, falsum esse fundamentum, qui
tales libros dicit aliquando fuisse, & si haberet auctores quare interea-
monitos scripserit, non enim sehu, & quare damnat. dicit Epifani-
us Sethianos pro hereticis, nisi quia talia commenta admittunt,
qua propter eam turba Chualiconi respondendum est. sanctum
sehu aliquos scripsisse, ut ait sicut Senenius. Verbo sehu lib. 2. bid,
& si aliqui fuerunt, non erant sancti viri, sed homines improbi,
qui tales scripserunt, sed nomine q. i. sethi publicavit, ut tanti
viri patronia in capite libri, Venerarentur, quod difficile credi-
tu non est. Cum novis temporibus ita fiat. Robinus Mag-
num Albertum qui de Magia nil scripsit, & tamen sub nomi-
ne eius quam plures libri de Magia erant communiter perpopu-
lum, quoad usq. i. tribunal collegit & sub nomine eiusdem domi-
navit.

nauit. Et si adhuc inilitas auctoritate Josephi & antiq.
qui cap 3 loquens de s. seht ait: quod audiens à patre suo st-
damo duos uniuersales fines per aquam, & ignem, scripsit indu-
abui columnis euentus hos, & ne diluuiio hęc scriptura, & non ape-
ritur una ex columnis fuit lapidea, de qua Josephus ait fuisse vi-
uam visualem, quo uidetur uim facere normo proposito: sed re-
ponderetur, hanc historiam esse fabulosam, nam quambis Adamus
habuisse plenitudinem scientię concedamus, minime habuit
profectu donum, & si habuit quidē non pręuidit carum suum
& mulieris, s. nam quambis deus illi aliqua reuelauit, ut mix-
tum unitatis, incarnationis, non quantum ordinabatur ad
redemptionem generis humani, alias carum suum pręuideret,
sed quantum ad gloriam dei ordinabatur, ut illi considerans se
ad rāam maiestatem conuerteret, idemq̃ dicitur de angelis exi-
ribus inuider, ex quibus aliqui dixerunt, ut pose qui cognouit,
humanitatem fore exaltandam super illos, & sic superbire fecerunt
alios, qui omnes ad infernum fuerunt detrusi; aliqui credide-
runt & sic per meritum acceperunt gloriam. Vide Gonet tom.
2, trac 8, & 7. non tamen futura illi aperuit quare Thomam
cum d, tho-

Cum duo Thoma 1. p. q. 94, art. 3. in calce corporis, quod illa, quod ¹⁹
gubernationem uir humanus non pertinent, nec naturali lumine cog-
noscere possent, sicut sunt cogitationes hominum, futura conting-
entia & quidam singularia, prout quod lapilli saltant in flumine;
minime cognouit. Cum ergo de futuro naturali lumine nec studio
diuideri queat, debemus dicere minime cognouisse talia, ac
per consequens nihil dicere filio suo de mundi fine, & per
consequens ille in columnis non recipit, si de hoc, ut dicitur est,
a patre suo non fuit monitus, unde dicere debemus hoc esse sic
in his Josephum quod ex tali vulgi sententia talia dicere esse cre-
dendum, ne tantum uiri auctoritati iniuriam aliquid dicatur.
Hic argumentum allaton nihil contra nos facit, qui Moyse pri-
marum literarum datam commendamus.

Si literarum usus ante Moysem non esset aliqua scriptura non
numerarentur, sed sicet quod diuersi auctores quibus mentio-
nem faciunt: & signum est uiri uiri literarum ante Moysem
Hic ab uero originem minime ducere. p. m. & diuersi aucto-
ritatibus illorum nam Berosus lib. 3 antiquitatum refert de
Noe qui in quodam monumento historicum aliquid reliquit
scriptam

scriptam, item s. clemens & recognitione, ait de cham filio
Noe aliquos libros scripsisse, & cassianus collat, 8, cap. 21, ait
de eodem quod perperum nequius seminatum posteris re-
liquit. loquens de profanis artibus, quas metalis, & lapidi-
bus sculpsit, ne aliter diluuiū perirent. item ag. Rebeccam ali-
qua scripsit, deum, Magus Balaam uti Origines homi, 13
in numeros aliqua scripsit, quod patet in illa profecia orien-
talia ex s. iacob, quam Magi apud semperios habebant, & quan-
do illis apparuit stella cognouerunt eam impleram, ex quibus
videtur literatam uiui ante Moysen, & sic ille inuentor non fuit.

Responderetur ad has auctoritates in quibus sit-
it argumentum, ad primam Beroii falsam esse, supponendo au-
thorem esse suspectū fidei, apud scriptores male acceptum, ait de
Noe aliqua scripsisse. unde huius mendacii statim a memio
apud s. ieronymum ienensem namlib, secundo de Noe nihil dicit
quod est nequius nulla scripsisse, & claret quod aliqua scribe-
ret non literis alfabeticis fuit, sed hieroglyphicis, q. ut ait, Maria-
na p. 17, ad genesim sunt notę rerum, non prolationis sig-
na, de quibus Hieroglyphicis stat liber piens Valeriani.

ad illud

Ad illud Balam ex populari opinione dicendum est, ²⁰reflere;
non quod ex propria sententia hoc dicat, & ad illud S. Clemen-
ti dicendum etiam est, quod ibi sanctus non affirmat esse ali-
quos libros de Cham, sed de eius nomine plurimos libros habe-
re, quod clarius satis est, lib. 2. bibl. verbo Cham, ubi dicit hos
libros sub nomine scriptur. Cham ab antiquissimi hominibus esse
confictos, & licet perus comitor dicat aliqua scriptur. hoc non
asserendo, sed ex aliena sententia dixit, eae quomodo Cham
nihil scripsit, ad illud I. g. falso avertitur, nam quod scrip-
sit non illius, sed alterius sub nomine illius est, quare. Sereni
loco cit. verbo I. g. pro ipso non habet, ideoq. damnae libri
sub Sereni nomine. ad illud Balam dicendum nihil scrip-
se, nam sacra scriptura num. 22. de illo solum dicit fuisse au-
tem, & incantatorem, non scriptorem, fundamentum q. Chi-
geni inanis in profano de cella, q. ad notam Magorum ve-
nire poterat per traditionem de uno in alium, & in hoc al-
mo conventu per traditionem habemus, Cristi figur. depic-
tum ante chorum loquutum fuisse auidam Religiosa, & quā-
dam imaginem I. Dominici de puratam innotuam, ala-
pam dedi-

patam dedime cuiusdam fraterculo, & rament per scripturas non
contrat, sed per traditionem. Vel per aliquam scripturam ser-
uaram a Magis, ab aliquo ascendente eorum, scripta tem-
pore inuentarum literarum, quare ratio Originis non con-
uincit. nec obstat n' dicas doctrinam suam contrare exactis
literis. 2. Apoc. & signam er fuisse ab illo licet exaratum, nam
quod citatur exhibit. est, non ex non scriptis, tamen inte-
llige li doctrinam, non sumitur pro aliqua Balaami scripu-
tura, sed quia maledicere populum non poter, malum
concilium dedit regi contra israelitas, sic Cornelius lo-
co citato apud Apocalypsum. & sic n' contra nos.
Sepulcrum belli fuit ornatum quibusdam scriptis.
Et rament Bellus fuit ante Moysen. & rament literarum ante-
quior Moysen est; p. ma. ex Elicano lib. 13, historis cap. 3, sic
dicente, quod cum Xerxes darij filius effecisset inueni sepul-
crum, inuenit scripturam quamdam in parua columna
dicentem; cum sepulcrum aperuisset, neq. repleuisset ur-
nam obis, sicut antea perime habuerat. & uera est illa
maior; militat q. hęc ratio contra nos.

Respon=

21

Responderetur, tum, supponendo esse eorum falsum, quod
quambit. Simus pariter uoluit eorum dari pariter morem,
a quo incepit idolatria, minime tamen tale modum repe-
liendi habuit cum corpore panis, quod clarus patet apud
Salianum tom. I, anno mundi 2000 folio 195, nam si ha-
fieri cum illo cere noraret, presentem paulo ante loquen-
do de sepulchra belli, & sic cere colligi poterit esse falsum.
deinde tale modum repeliendi oleo nunquam fuit ut
uidere est apud Vilearum in sanctorum charalogia, imo
mo de panis archi ad ultimum, diu de Mendico la para
agit cap. 3, & quod refert de aliquibus et, repeliuntur suorum
morum melle, ac oleo qui tale excogitauit, & nonne
careat erat bellus, & qui ut conseruaretur in minus fuit
oleo: fore non erant aromata, quibus condidit, & ita
nam non multo par fuit Josephi acuriato, qui fuit
seruitus tunc Medici, ac aromantibus condidit corpus pa-
nis sui, dicente sacra pagina, & uelut panis noster, tum
denique patet par falsitas ex uerbis seu scriptura in se-
pulchro, nam illo tempore talis mox non erat magna op-
ra, nec

ra, nec sepulcra Veribus exornare, quod videre est in
illis septem orbis miraculis apud historicos communiter in-
uentis, speciatim apud Plin. indice, libro septem miracula, &
miracula septem, qui quambis prædicet sumptuositatem
& magnitudinem illorum, non tamen dicit si aliquibus Ver-
bis erant exornata, sicut contingit nostris temporibus ele-
gantibus Veribus res sumptuosas exornare; & de sepulchri-
pactis apud Romanos lib. 5, antiq. Romanorum, cap. 39 in quo
hæc diversi modi sepulchrorum referat apud diversas
nationes; denullam tamen dicit nos sepulchris tradita, in
ipsis sepulchris uerbis prædicare, nisi solum Romanique
post literarum inuentum, primi hoc fecerunt, uide ipsius para-
lipomena sequentia, quod est notum, usum inscriptionum
in sepulchris ante Romanos non fuisse, clarius qd
hoc ex L. macho, cap. 13, ubi inuenitur simonem panibus
& fratribus suis Magnificum construxit sepulchrum munitaq;
litteris exornauit. Hic cum presens casus fuit ante Roma-
nos, qui ceperunt ire ab anno Urbis conditæ 320, ut
ait Rosinus cap. 4 operis manifeste est falsa talis scrip-
tura inueni-

22
tura inuenta sepulchro belli ante illos, qui ut ex dñis pa-
re possint fuerunt, qui titulos in sepulchris ponere cogerunt.
Semiramis ante Moysen fuit, et ante in eius sepulchro fuerunt
aliquae inscriptiones, & ante Moysen fuerunt literae. p̄ minor ex
Rodrigina indice verbo semiramis, de qua refert in eius sepul-
chro habuisse hanc scripturam, quod si aliquis Rex babilonis
opus esset pecuniae aperire illud, quod cum Xerxes aperui-
set inuenit hanc inscriptionem, nisi pecunia eius in explici-
lis, & non in lucu cupidus, haud veras defunctorum appe-
risset, & aerum est assumptum.

Respondetur, & interrogo a quo enim tam
honorifice sepelienda, a filio, qui apertum regnandi illam
occidit, & a ciuibus cum nequitia illius contrariam, ne-
uinquam, quapropter dico cum Galiano tom. 1. c. 2. m. 1.
di. 2. 091. folio 210, sepulchrum eius dato quod eius sepul-
chra, nullis verbis aut scripturis fuisse esse sepulchrum ex-
ornatum, sicut nec ipsa, sepulchra, & condictae de duobus mo-
ris verbis exornantur ut in auctore cit. videre est, pa-
ulo ante citam folio 209. quod est propter aliam, de
nullo um

nullo un tunc exarandi literis sepulcra. nisi dicam has
antiquitates fuisse fictas ob aliquem commodum fingent-
is, sic accidit sub Emanuele Rege lusitanis urait Fer-
dinandus de castaneda in sua historia orient. lib. 1. cap. 28.
de quodam, qui finxit se inuenisse quosdam versus in ho-
norem Regis cedentes, qui ob illo facis fuerant & in terraneo
loco conditi, ac non multo post huius fraudis declara-
tus fuit fictor; sic in nostro caso potuit accidere. nisi
ultimo dicant hec fuisse honoraria sepulcra vel re-
nouata, uel denuo facta à successoribus istorum, tem-
pore literarum, & non solum cunctis elaborata, uerum
& his scriptis exarata, quod quia non nisi temporari-
bus quondam accidit facile est crediti, & sic nil contra
nos facit prædicta difficultas, & cavilla.

Certe negare non poteris illud epitaphium negare positum Egipto
ad pedes Ceræ ut refert Herodotus citatur à thoma Facelo de
rebus siculis. Strabonis lib. 1. fol. 222, & author theatriætorum 4. p.
loquens de jude lib. 1. folio 217. sic dicens: ego sum jns Regina
egipti, cunctarum erudita, que ego legibus statui nullus solui;
ego sum

ego sum Iridis regis soror, & uxor, ego sum fugum prima²³
inuocata, ego dei regis mater, sed hec fuit ante Moysen, ergo
& uxor Iridis. p. m. nam Berorai hanc tunc, sive Ezeres
tempore Regis Semiramidis ponit anno mundi 2424, sed iura
Semiramidis ante Moysen fuit ergo Iridis, ac per consequens eius scrip-
tura & contra scriptum ad pedes eius in columna positum.

Respondetur. Berorai auctoritatem in qua uis
est argumenti falsam esse, sicq. claudis, nam Semiramis
regnavit ab anno mundi 2049 usq. ad annum 2090,
ut ait Salianus in primo annaliu folio 204, & manifes-
te monetur, dicendo cum Semiramidem fuisse anno crea-
tione mundi 2424, cum dicenda tempore Semiramidis
fuisse iam, cum post Moysen fuit, quod patet cum ab sermo-
nate, in qua fatetur se edocuisse fuisse de Mercurio qui
sane fuit Moyses ut ex dictis liquet, & sic seipsum annu-
magum suum, aliter non illam doceri debuit ex aucto-
ritate Josephi, filij apociani, Taitiani, Clementis Alexandrini,
& specialiter I. Summus Martinus in oratione parentalis ad
genet folio 11, qui omnes defendunt antiquitatem Moysi
anteponen-

anteponendo illum inacho patri huius iudis; & si obiter
Eusebium in cronico posuisse eundem anno mundi 37-
40. tempore fias; & ante Moysen tamen post de hac
senectute retractavit lib. 10. preparat. Euang. cap. 4 po-
nendo illam post Moysen, & sic post inuentas litteras
fuit, quid mirum talis scriptio ad pedes eius statim poneretur?

Ad hoc mirabilis ex scriptura posita cirisei
vulcro, quam refert. Iulius Magnus de rebus septentriona-
libus lib. 16. cap. 46. sic dicente, quia quis mortalium sum-
me veneris, et enim adempturum, scio hac lege. Cirrus rex,
qui perit imperium armis quibus; hoc quandoque est hu-
mi erit, in qua corpus tuum requiescat: nolite irridere.

Item de viribus scriptum in sardanapali se-
pulcro quos refert. Iulius Bionola tom. 1. horarum sarce-
ciuarum, Medicamentis, hec habui, que edidi, queque ex-
sanarata libis. Haec autem at illa iacent multa et preclara
relicta; quos etiam Sallianus refert tom. 4. annalium.

Responderetur praedictis caris, nil contra nos fa-
cere: cum utique fuit post Moysen. Cirrus anno mundi
sacra

faciura 3517 ut Salianus ait annalib; tom 3. & Sarda-²⁴
napalus cepit regnare anno mundi 326, qui imperio
90 annos regnavit, ut Salianus tom 4 annal; & Moyses
natus est anno mundi 2464, ut ait Salianus tom 2, anl.

Quid ergo dices ad istos ann. Moysen facies
primum quando Jacob ingressus aethiopia exivit lapidem in ni-
lum genens 28, scilicet de illo lapide aliquam scripturam
posuit, nam a nomine nili, quod continet illud, quod licet
manifestat quod est, ut nilius ubi, tum ex parte ip-
sius Jacob nam si propinquum tum erat ostendere illum
locum a se locum esse, tum nulla alio modo poterat
fieri nisi media aliqua scriptura, qua homines de lan-
guage loci moverentur. secundus quando Mortua Rachel
sepelivit illam super sepulcrum suum genens 35, sepelivit
Jacob italiam, hoc est aliquam scripturam monumentum de
sepulchro, scilicet ex soluto patet, quo scriptum est Rachel po-
nit, tom 1. anno mundi 2300, folio 30.

Ad primum respondeo distinguendo a ni-
lorum genera ut ait Cornelius in 28. gen. scilicet nilius
pro scripto-

pro scriptiōe aliqua; pro columna, aut piramide elata,
aut pro imagine erecta, aut pro ligno lapide in altum
sublata in memoriam alicuius beneficii; Vg. Visioni An-
gelicis hinc Jacobo factis, idemq. quasi Maluenda ait; ecce
quomodo ibi aliqua scriptura non fuit, sed dices: quomo-
do conparet debet sanctas loci transmitti illi; di-
co, erectionem lapidis facta, a Jacob fuit propter se, & non
propter alios, & ideo de illis non curavit, sed solum de se,
& ne in oblivionem mitteret illud beneficium erexit lapide;
ut tunc, quoniam transiret illinc, ageret deo gratias de
tanto beneficio, quod faceret, ut gratias minima recorda-
tio sufficeret, Denat quia illi literarum non erat.

Ad illud utrum polii pro Rachele dicens:
est similiter aliquam scripturam ibi non fuisse, sed tumba
lapidea parva a Jacob ut ait Adricomius in suo l. terre
theatra folio 19, n. 101, ex quo loco aliqui lapidi coligun-
tur, adduntque parvas etiam prosum; & Brechardus a-
pud Cetheu ait fuisse per elegantem pyramidem, in
cuius basi lapides erant, iuxta numerum 12 tribuum;
epitaphium

epitafium & positum a Saliano ex se ponit sicut alij sancti
hi viri antecessentibus, non avertit, quod ibi aliqua esset
scriptura, & sic honorarium sepulcrum salum est. unde
Male Cornelianus loquitur hic dicens, Vide hic pervertit
ritum exigendi titulos & epitafia in memoriam defuncti su-
per sepulcrum; nam si per epitafia intelligit veteri, quibus
honorantur sepulcra non sunt adeo antiquiora, ut ni-
lii; ut ex dñe rami, qui interire Romanorum, aut rami-
lo ante insererunt, non vero tituli, qui Moysi sunt an-
tiquiores; & sic rami hoc tituli nulli scriptoribus fui-
se ornatos, quia adhuc literis non erant.

Viderit namque multam contra nosram con-
clusionem iam antiquis thesaurum seu cuiusdam gene-
ri ydolorum, quibus aliqua scriptura ponebatur, & habent
historiam intelligas adverte illam; duobus modis fieri
hoc genus ydolorum, vel fabricando quoddam caput meta-
licum ad certam passionem stellatum, ut ab illis aliqua
virtus in capitulo hoc descendat, & sic ad interrogata re-
pondeat, quale fuit illud genus caput fabricatum ab
Alberto

Alberto Magno, quod Confessum fuit ad Thoma, qui illo
presente loquutus fuit, ait Abulensis cap. 31. genes. loquens
de ydolis, quos Rachel furata est patri suo Laban, quod
caput respondere interrogationibus arti Magice tribuit.
Idem super 21. Numerorum q. 19. Especialiter loquens de hoc
capite fabricato ab Alberto iterum, fuisse factum arte Ma-
gica suadet, & prae haec doctrina in contrarium, nam in ra-
li capite nulla vis est ad loquendum, cum nec facultas pul-
monis est, nec guttur, quo vox formetur, nec operationis in-
derum tribui debet, nam quibus mirabiles formantur ef-
fectus, minime loquelam tribuere poterant, alias miraculo-
se operarentur, cum ad id prestandum debebant dari requi-
rita naturalia, quod nunc miraculo fieri nequit in subiecto
habente repugnantiam ad edendam uocem, & quibus Ni-
abolus hoc officium minime tribuit talem facultatem, sed
in subiecto corpore ad illam, illud quod habet guttur & pul-
monem, & cetera: sic loquutus fuit per serpentem ad Euam,
& nec tam longe posuimus exempla, quoniam in artemis
ut quae loquela demoni auctori tribuitur. ex quo pa-
ret nullas

et nullam vim ad hoc esse in armis, solum restat dicere fieri²⁶
demonis operatione, qui tales voces edit per caput, ut qui
per fistulam canit, modo quo sibi noto est, minime tamen
expendente facultatem naturae particularis, alias simbuere-
tur hoc miraculo, tam non esset miraculum opus salus divi-
nae potentiae, et hoc officium, requiritur ex parte facienti in-
strumenti, hoc, esse pactum tacitum, aut expremum cum illis.
Idcirco a nomine Magi non excusantur, si vero excusatur
A. Abulenius. A. Albertus quia tale caput non fecit neq. in
annalibus ordinis praedicatorum legitur, ne quod legitur in
Exodij annalibus, facere tempore siccitatis pullulare terram,
arbores frondescere, fructibusque ornari, quod certe Deus fe-
cit ad patientiam viri sui ostendendam, Cuiusdam prince-
pis, qui moris suis famam ad illum intendendum venit, ne qua-
lia non diceret credo, si historiam eius scires, et beatitudi-
nem suam declaratam ab Ecclesia, quam quambis cre-
dere de fide immediate non sit, in viro tam sancto vi-
um tu facile persuasum erat, habes q. fundamentum
huius fabulae ex libro de Magia illi ambrosii Galorum
similium

similium dico; sed iam hoc damnavit sanctum tribunal
non sub nomine s. Albern, sed suorum improborum, Autho-
rum, quo non paululum sanctitatem istius viri obscurant.
quam historiam pro isto modo thetasin dixi, & quia co-
notata habebat meclongau' prater intentionem.

Alio modo. notat Sibulenn' fieri thetasin ac-
cipiendo puerum primogenitum cuius caput præcinebant, ole
& aromatibus condique, ut non putresceret, & super linguam ei-
us ponebant laminam demonis cuiusdam nomine exaratum
litteris, ponebant q' illud impanere, incendere coram eo can-
dela, & adorantes ipso, & quibusdam orationibus, in-
rogantes capiti, dabat responsa: hic est alius modus thetas-
sin, ut etiam apud Malucnda videtur est de Anti-christo lib.
II, cap. 13, qui alios modos faciendi thetasin ex alijs Sibulenn'
ponit, quibus ipsoius nomine sententis obviare videtur. Cum an-
te Moysen statueretur thetasin, ac per consequens scriptura
illa posita more illius nomine demonis exprobro.

Respondetur hec omnia esse thomudicas fic-
tiones, & sic etiam alijs innugnantur ab Sibulenne loco pu-
dicum

judicium citato, quapropter quod tenere debes, est cum Ma-²⁷
luenda loco, cit. therasim esse mera idola, quos colebant
abrahamites ad demonis invocationem, cuius scriptura aliqua,
quod reuera idola non erant, sic ait ad illa verba dicit,
3 manebunt filij israel longo tempore, sine uera, & sine the-
rasim, quia nec cultum uerum dei, nec falsum habebunt, ut cerne-
manent usq. hodie per oculos occulor. eademq. est ex po-
tius Ribbeck in hunc locum dicit, nam ait probabilius ra-
men, & germanicus exponitur, si dicamus therasim hoc loco
idola uocant, quia hec est uisitata nonio huius nominis in
scripturis, & sic nil incantationis in isto erat, nec pactum cum
demonibus, quos ydola domi habebant sicut antiqui lares, &
penates, & quam his dicat Cornelius in ore locum, quod
in difficultatibus consulabant, non ut intelligendu, quod
ab eis peterent responsum, sed sicut christi amici deo suas ne-
cessitates presentant, loquendo & consulendo illum, ab illoq.
minime expectantes responsum, ita illi hoc faciebant, sua-
denaq. esse mendacium, nam rex lege habebat iudei deo
primogenitos sacrare, quomodo dicunt rabini, tale the-
rasim esse

thasim esse caput primogeniti uiri Nabolo oblatum, & sic hoc
patet esse mendacium, ita dicere sub lingua istius capitis
fuisse aliquam scripturam demoniaci nominis, cui offere-
batur puer, cum ut ex dictis patet summo idololatrarum
erat scilicet tale facere, reuocando pactum. Equamvis
admitam talem laminam scriptura illa quam dicis, non
sumitur tibi sicut pro tali scriptura, sed pro aliquibus lineis
factis in sedis pacti ratione, aut expressi cum demone. un-
de quibus asseratur thasim ante Moysen, non ideo
scriptura, cum in eo nulla fuerit: potius adhuc in his
ex diversis authoribus inuentarum litterarum. velatis dicitur
nlo, Sechedel, Facito, Tector, Talisi, indice verba inuentor,
aut littera, sed ubi respondebo, hos fuisse post Moysen, vo-
canturque inuentores vel quā nouis inuentionis, apud duos
gentes fuerunt primi pro mulgariorum, vel quia ad similitu-
dinem, & non in hebrearum alias formauerunt. nec obstat
Moysen fuisse eruditum in omni sapientia egiptiorum, quia
littere istarum erant imagines rerum, & non prolacionis nos
ut littere hebraeae. & sic primarius litterarum in Moysen optime stat.
Solum su

28

Solum superdicta addo, quod si ab aliquo inuenire fuissent qu-
am à se, certe non taceret Moyses. Sicut non tacer in Genesi
de subal dicens: fuisse primum ciuitatem; de Cain fuisse pri-
mum architekum, & fundatorem ciuitatis; de tubal maleatorem,
& fabrum ferarium; de Sella terronorum auctorem; de Noe
fuisse agricolam. Cur ergo dicendum est tacuisse hoc de ali-
quo, & literis ab illo originem duxissent; nam quambū de
se hoc non praedicat, nihil omnino illi hanc inuentionem, & li-
terarum originem tribuendum est: taceretq; de re nouae argumē-
tum est veritatis, quam falsitatis, cum ob huiusmodi po-
tuit accidere, quod hoc minime dicat de ipso. uel quia
non de hoc curauit explanare in operibus suis. Nec obstat
Nedicas. quod scribitur ab illo initium sumptum, quambū in
laudem sui cederet, minus taceret. Sed de se prorsus lau-
dem aliquando usurpat nam in Genesi dicitur Moyses vir
mitissimus, quod in laudem suam cederet. Dixi ergo po-
tes inferre, si literis ab illo initium sumptum, quambū in lau-
dem suam cederet minus taceret. Respondeo nihil con-
tra nos est replica, nam si hoc non dicitur de ipso, sed de
spiritu

spiritu sancto aſſarus loquutus fuit, ut tener Cornelius, &
Abulentiſ illic, & ſic non erat in ſua poterat diuino ſpi-
ritui reſiſtere, qui calorem ſuum dirigebat, ſuit ſpre-
ſer ſuam intentionem hoc elogium deſe proſtere. uel
ut ait Cornelius aliter, alium tale dixit de Moyſe
non pro pio ore ſeipſum laudauit. & ſic pro hac occu-
runt diſſeculare in qua quantum potuit feci, pro origi-
ne literarum defendendū ſancrum primæuū doctorem
legis naturę Adamum, & illos qui non recte dicunt fui-
ſſe literas, & dico in ſancrum Adamum, & ſcripta, quæ illi
attribuunt aliqui Arabum pro antiquitate literarum de-
fendenda, cum de illo nihil eccleſia uel canonicum ad-
mittat, quod eſt ſignum nihil ſanctum.

Artic. Secun

An Moyses à Se
Solo Literas Ex

Cogitauerit

Vel Dirigente Deo?

on est nobis hic sermo de conuincit de pro-
uidencia in rebus, potissime in creatura ad
elationem cuiuscunque opore, quatenus in-
dubitanter ad maiorem gloriam in promio-
nem, & simultaneam concurrem. Deinde melioribus
thomisticis intentibus quamplurimum & peritiam, & scripturas
testimonij.

hominis. Sed est sermo de alia dei peculiari providentia
qua idcirco dicitur: Non alias modis, ad alia uel rationem
honorem ipsius dei ordinata, & hominum utilitatem ad-
da. Supra diximus de Bethselele cui Deus specialiter
dixit, & prouidit ad edendum quidquid ex argento, & au-
ro fabre fieri posset in honorem domus dei, & pulchram co-
positionem tabernaculi. Quam de iudeis dicitur
cum Dominus etiam specialiter dixit, & prouidit ut afflic-
tum populum a Moabitis captiuo liberaret, quas
speciales uocamus directiones, eo quod talibus personis
fuerunt concessae, & uelut imperia sunt et sermo, inquire-
do an Cum Moyse in literarum inuentu simili direc-
tione sit usus; an Moyse ex se uel ex speculatione obser-
uatione inuenit: quae quidem conclusio quoniam
a Contrarijs impugnatur unica stabilietur ratione
dicendo: non enim Cum Moyse simili prouidentia
in literarum cognitione fuisse uisum Dominum, sed ap-
paret Dominus dedit illi formam, & modum scribendi,
ut se habet Moyses cum discipulo, illi ob oculos ponens
selectam

selectam quandam scribendi formam, dando illi tabulas ³⁰
legis scriptas digito suo, ad quarum literarum similitudi-
nem ipse Moyses literas esfigiaret, daret populo illas cognos-
cendas, a quo omnes nationes participarent illas.

Cuius conclusionis pars prima ex antecedē-
ti articulo patet, in qua defendimus non ab eodem, quam à
Moysen originem habuisse literas, ostendendo peculiarem illi
providentiam in hac; quod nullo ante illum, & post, simi-
li providentia fuisse unum; enervando q̃ fundamenta
quibus contraria nūtur sententia. ad quam partem con-
firmendam, quantum ad peculiarem hanc providentiam Dei
erga Moysen accedunt auctoritates Hebraearum, & Græcæ,
nec non Sacerdotum, citantur à patre Cornelio in suo en-
comio I. Scriptarum apud ipsius pentateuchum folio 7 cap. 4,
qui omnes dicunt: Moysen cum lege etiam legis explicatio-
nem in monte sinai divinitus accepisse; præcepit q̃ illi fuit ut
legem scriberet. ecce quomodo in literarum conceptione & legis
scriptione peculiarissima providentia fuit unum Deum, nam qui
est, qui ipsum Deum velut melius dicam, angelus, ut est con-
munit sen-

munis sententia, iniens auctoritate Pauli dicentis de lege veniſſe
ſe ordinatam per Angelos in manu mediatoris) meruerit ha-
bere pro Magis in legiſ explicacione, ut ex auctoritate patet
ſi ſ. Moyſes? & ſic Magis hec peculiaris providentia & directio
Dei erga illum declaratur in hoc.

Secunda autem pars, quod ipſe mer Dominus dedit
illi modum ſcribendi ponendo illi ob oculos ſelectam quandam
formam efigiandi literas, probatur ex ſacra ſcriptura, exodi 31.
v 14, dedit q̄ Dominus duas tabulas testimoniū Moyſi ſcriptas
digito Dei: & posuit ob oculos ſelectam ~~ſcripturam~~ ^{ſcripturam} formam adcu-
ius ſimilitudinem ~~ipſe~~ ^{ſcripturam} literas ~~formam~~ ^{consequentiā} est
certa, nam ſi ipſe Dominus ſcripſit literas legis in lapide, ſelecta for-
ma literarum fuit, ut adeo, & ſi post dedit Moyſi tabulas illas ob
oculos illas posuit, ut non ſolum intelligeret legis ſcripturam,
ſed et ipſius ~~ſcripturam~~ ^{ſcripturam} ~~ſcripturam~~ ^{ſcripturam} apperendo illi ad hoc ſenſum, & di-
rigendo: ut ~~ad~~ ^{ad} Magis exiret ex tenuiſ diſcipulis.

Antecedens autem quambis ſola auctoritas
ſufficiat, pro maiori explicacione DD auctoritatibus declara-
tur. primo auctoritate Cornelij ita dicentis ſuper locum exo-
di citatur

di citatum, digito suo hoc est a deo, non ab homine, aut ab ³⁴
Angelo. Marj, digito dei sic loquimur, quia nos digito scri-
bimus, ideo scriptura humano capiti re accommodans id,
quod Deus solo imperio scribit, etiam illius digito attribuit.
Abulensis, esse scriptor digito dei idem opere Dei, est esse scrip-
tor per divinam operationem. & hoc fact per angelos. Caieta-
ni sic dicenti in hunc capituli veniens ad marginem, digito
dei idem est ac opere dei, non ab homine, sed angelorum
ministerium. Maluendae digito dei idem non humano arti-
ficio, sed divinitus in culpas errantem opus dei. Alenodij
digito dei, idem opera dei, aut angelus deum representans, non homi-
nis. idemq salmason ait. tamen. Evangel, prologum 16. fa-
cor. & quasi opusculum parum hec est sententia. secundo
ex cap 34 ipse ex adis precide tibi duas tabulas lapideas
intra priorum, & scribam super eas verba, que habuerunt
tabulae, quas fegim. & ait Cornelius, ut superius volumini de-
nuo scribi legem a deo, & Caietanus modo cum suis pre-
cibus operaturus volo, ut dolet tabulas. ego etiam scribam.
igitur verissimum est aut, de scriptura in tabula ab ipso deo, au
angelis dei

Angeli dei personam gerenti, qui postquam dixerit ad cogni-
tionem litterarum captandam, substantiam tamen legi de-
clarauit illi. unde hoc totum ex praecedentibus probationi-
bus faciendum est, non ab ipso Moyse suis uerbis, sed a deo spe-
ciali providentia dirigente illum uenit, qui aliquando eli-
git mediataalia, prout conuenit: & sic quambis amiculo pre-
cedenti aperitur Moysem inuentorem suae litterarum, non
tamen se solo id praesentum dicendum est, sed prout hic de-
claratur speciali dei providentia & directione dando illi se-
lectam scribendi formam inuiculi scriptis digito suo.

Quae doctrina quambis continetur omnium sen-
tentiae conformis, aliquibus futilibus cauillationibus uolunt
contrarij illam impugnare, dicentes: & quod Moyse
a se litterae inuenit, & quod deus illirabulas scriptas
non dedit. Primum sic formant dicentes: a uolatu a-
uiusum litterarum se ipso inuenit, & praecipue graecum, quibus
abundat Hieronymus, de illis quod dicit Hieron, ad Romanos
grues uolantem sequuntur ordine litterarum: & inferunt, a quibus
litterarum uolam se ipso inuenit; ab eo dei speciali directio-
ne. sed hoc

sed hoc nil contra nos nam dato, quod aliquae figurae ³²
ab earum uolara disceret, non tamen omnes, & dato quod
omnes, minime tamen illarum, de quibus post, ab illis
minime discere poterat, siquidem illustrare mentem eius
de illis minime poterant. Et quibus aliud pro me nisi ca-
terua ^{non} auctoritatum relatarum, ^{adducere,} erat sufficiens ut illi asse-
ntirentur. aliud secundum argumentum sic arripuit in-
tenet in ipso textu capitis citati, fuit ergo ibi cum do-
mino quadraginta dies, & scripsit in tabulis uerba foederis ad-
cent; ex quo inferunt propter precedentem sermonem de Mo-
yse, ipsum illas scripsisse, & sic iam non iam literarum, & mo-
di scripturae habebat. sed hoc fundamentum solum est ap-
parens; cum ignoretur ab illis cuius communis apud He-
braeos, qui a longe sumunt uerbi typum, ut hic Corne-
lius notat, & sic non scripsit non ad Moysen, sed ad Deum,
refertur, hanc quod dubitationem, ait Caius h. 1. 1. ex eo quod
ipse Deuteronomio 10. clare ait quis tabularum fuerit scriptor suo
ore confitens ipsum Deum fuisse; quae remota non appa-
re Mariana de Moyse scriptore tabularum, cap. 31. su-
per illud

per illud digito dei & cap 34, scripsit ubi de Moyse intelligit
dicens: esse in hac lingua uerum prorelatiuo ponere antecede-
dens; sed cerne miror. Quod pater Mariana suum dicit quo-
modo nullus aliorum comentatorum ita dicit, cum plu-
res illorum textus hebreo sint periti: quia propter tua ex-
positio minime sequenda est, qui ipsi Moyse mendacem fa-
ciunt: cum ipse faceret loco deuter, cit. ipsum deum tabu-
las scripsit: quia propter defendit acerrime Abulen. 34
exod, q3, nullam scripionem Moyse fecit in monte, & qua-
bus inueniatur, scribe tibi uerba hec, ait intelligi de precep-
tis ceremonialibus, qui descendens de monte, ut peritus
& directus a deo in scribendi forma, signare licetis debe-
bat ne in obliuionem abirent. & dato quod ipse tabu-
las scripsit, ob hoc antecedens perita litterarum sta-
tuenda est, ut non possit in ipso actu scribendi accipere
re litterarum infusionem, sicut legimus de S. Rora, q cum
Xitavitate ignoraret, quodam die feruore spiritus ducta
arripens, uolam Xitauit, & cecidit cum admiratio-
ne omnium: ne in isto casu poterat accidere.

aliud fun =

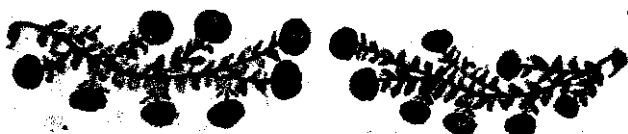
Aliud fundamentum huius contrarij sententijs nititur, quibus³³
dam verbis orationis ioseph non sed iacob ad filios suos di-
cens dum ad portas mortis esset, legi in tabulis cali que-
cunq[ue] continetur genti uobis, & filiis uirginitatis. Insuper superflua er-
at talis directio erga Moysen, si tabula in celo habebat li-
teras, quibus iacob legi filij sui, quid illis eveniret. ad
quod cum communis astrologorum sententia in celo nullas
esse literas, sed quedam signa, ex quarum aspectu uelut
in libris legitur, quid de novo fiet, hocq[ue] precipue faciunt.
Astrologi in naturalium hominum, seu animalium figurarum quasdam
ex quibus pronuntiant, quid acciderit novo iuxta causas na-
turales. & hoc modo ponit I. panarcha in celo respicere,
quid de filiis suis eveniturum, & non multum, aut libris ali-
quos, quod dico in ea conmodum. Communis sententia i-
torum, cum alibi continetur, & panarcha talium figurarum
in celo, pro deliramento habet. & innumerabiles annis
libra verba ioseph oratio quibus & ista sententia con-
demnat sa-
les figuras, & imagines sua namque libris & astrologi
in celo ponas, quam & innumerabiles annis
demnat 2. 2.

d. m. q. 96, art. 2, disput. 4, ubi contra Aristologos & qui-
menicas eius imagines in celo positas procedit. quapropter
melius ad argumentum respondeo Cum s. Athanasio in synop-
si. folio 653, assumptum pro illo habuendo est falsum, & sic
illa oratio iacob ad filios suos in herapocrista & camennia ab
ecclesia habetur, & sic cum in re ita non accidit hoc, non est
opus nobis amplius respondere. hec sunt quibus contrarij no-
ta senentiam conatur impugnare, sed assuit Moyses dñi
genit deo peculiaris providentia universitatum invenit in ipis,
& patris suis: & quod ipse dñe solo. hinc non invenit ex mli-
tenti literarum tam pariter, siquidem sunt adeo minores, quod
non nisi ordo deo excogitari possunt, ut patet ex cap. 9, ex-
tis ubi de Meria loquens ait multiplicabitur eius imperium, cui
to multiplicabitur responder in hebreo מְרִיָּהּ לֵמַרְבֵּת, in
cuius dictione medio praeconsonum morem scribendi
ponunt hebraei nam clausam sic מְרִיָּהּ, cum deberet poni a-
periam. non sic מְרִיָּהּ, quia omnia dñe dicunt Hebrei Meria
causam hanc multiplicarum fuerat de matre clausa
sive virginis. in littera T ultima dic-
tionis aut

nonis aut Rabi Hecados componi ex dalet & uau, litteris dññ= 34
ñr. in quo denotatur Mesiam contrari debebat ex diuinitate,
& humanitate naturis diuinitis. Et in littera adjecta nomini
abraham, cum anka uocaretur. אברהם intelligi dicunt
(אברהם abraham) pater multorum genuum fuerat uerax
& ab hac adha adjecta fuit littera ה. Et in dictione אברהם
in qua littera cum uicere esset cum iura debere esse, אברהם
hanc quo denotatur contrarietatem uerbi dñi in iura debem
cum profetis et inna pater multorum. Et in littera thau ת po-
ta infantibus uicere genuum, apud Ezechielem, cum
per uicem angelis libuitur, quod denotabat futurali-
beram amorem per eum cum signat habebat ex
quibus significationibus aliqua inueniuntur apud
latinos & specialiter de littera tem supra notata lib
4 cap. 19. Quodlibet in lib 3 cap. 19 notat in
nomine dñi tetragrammaton יהוה litteris scriptum quo
denotatur, inueniuntur in una littera per-
manere. hec sunt significationes litterarum in aliquibus
dictionibus, atque in litteris uolumus. Et Hieronimus
epistola

epistola ad Paulam Vrbicam Lxx, & in commento ad He-
eremiam L cap, quibus de conexione litterarum hebrearum
litterarum multa miseria exauries. omitto alia Rabini-
ce inter pretationes de lueris, ne illas referendo habeat
de supra dictis uirginitatibus; ut illi qui possunt nolle chi-
tractarum frangere suffragant dicere puto hanc con-
clusionem auctorem non dedit. Illaque. sed etiam
Deo peculiari providentia illi dirigente. ne
habuerit lueris. sed etiam hanc con-
clusionem, ne nonnulli uirginitatem. nunc manse-
ant ad ingenuitatem, quibus concubitus. sed et
neque. sed et hanc con-
clusionem. sed et hanc con-

Artic.^s Tertius

An Moyses Ly-
 teris Eisdem Qui-
 bus nunc Vident
 Hebrei Scrip-
 serit?

Amic 2. 1919

1919 M 1919

1919 1919 1919

1919 1919 1919

1919 1919 1919

1919

Duo in praesentis articulo discernenda sunt; pri-
mum scilicet, quibus characteribus fuit illa
prima tabularum scriptura lineata; & an
ipse Moyses fuit illam; vel literis, quibus
nunc Hebraei utuntur? quae difficultatem pro-
batorem, cum eadem reperta non explenda qu-
bus literis fuit illa Moyses, prima difficultas explanata
manet. Nam si illa scriptura tabularum didicit
primis ducentis literarum edam. sequitur quod qua-
lis fuit figura pronunciation illarum linearum. Huius
Mose literarum. Cum ille similes illi primis, acin-
da significaverit. quae proprie prima difficultas illius loco-
re quia ex dictis claret. Nam cum ad notandum quae
aliquam communem difficultatem, scilicet quibus characteribus
scripsit Moyses. Aliqui Iudeorum dicunt. Iudei dicunt, quibus
Moses scripsit, nunc Hebraei, sed hoc non est
fundamento est, siquidem iniquum quibusdam palam di-
ci falsum. quapropter hoc aliter sentiamus. Quia hoc sen-
tentia non habet litteras quibus nunc Hebraei utuntur scrip-
sit Moyses

Ita Moyses, quod pater ex auctoritate aliquorum doctorum
in primis S. Hieron. in prefacio ad libros regum; ubi dicit
quod ad usq. captiuitatem hierosolimitanam Samaritani
hebrei similes litteras habuerunt, & cap. 9. Exod. 17. ubi
fit dicens antiqui hebrei litteris, quibus usq. hodie utimur
Samaritani, ex omni parte sunt similes litteris.
Idem q. innuat 3 ad galatas circa principium ubi dicitur
litteras Samaritanas antiquas fuisse illis quibus utimur
nunc iudei. Sixtus senensis lib. 2. verbo Samaritanorum
refert Samaritanorum exilium hierosolimitanum idem cum
Samaritanorum characteribus fuerunt hebrei. idem Abul
in 1. Reg. prefacio folio 6. idemq. farrar. plura Rob. 1. &
p. 1. in thal. mal. ubi de litteris ubi dicitur scriptura
ta, quae in manibus nunc hodie, quae hodie sunt, sunt,
non est hebraea scriptura. & in notis. 1. Reg. 1. & 2.
sic dicitur litteris data est lex israeli scriptura hebraea
& post remota est scriptura hebraea. ecce quomodo non
sunt litterae, quae hodie scribunt hebrei, cum an-
tiquis ante captiuitatem babilonicam, ex quo sequatur

Moysen inter, quas hodie scribunt iudei non scripsit, quod ex
 illa antiqua hebraea scriptura patet: nam iudei docui in om-
 nibus fuerunt à Moysen in omnibus dictis pertinentibus ad
 spirituale & in parate; & si diverso modo scribebant, ab hoc die-
 na scriptura, sequitur in tali scriptura uidei fuisse Moysen &
 alia docuit legi scribere, & illa quae inueniuntur: Alii Moysen
 cum alio more non esse: Nec obicit iudeis cum Josepho lib,
 3 antiq. cap. 5, quod in lapide naturali erant scripta nomina
 filiorum israel: hinc uana curiositas: sed cum tempore
 Josephi essent litterae, quibus nunc hebraei utuntur: sequi dicunt
 tempore Moysi cui hae scripturae committuntur facere, simile
 fuerunt litterae illis quibus nunc utuntur Hebraei: ad quod
 dupliciter respondetur: & quod in naturali perficere potest
 fuisse scripturam; ut ex coniectura sed solam uisum esse cuius
 quolibet, quod ex magis rationabile: & admittendo fuisse ubi
 aliquam scripturam intelliguntur uerba Josephi de litteris
 nominibus quantum ad pronunciationem & sonum, non quan-
 tum ad figuram; quae diuina ut usque hodie ex quapa-
 ra nec Moysen, nec antiquos iudeos scripsisse litteris,
 nunc iudeis

more fidei communibus. Duo autem hic de conorato
veniunt in interroganda: primum quomodo hic tantus
delictis ad linas factus est, maxime cum quidam scriba
les apud Samaritanos. Si quis uero perierit in simodu-
rit. aliquibus malis apud auctores inueniuntur: ut pro
responsione dicitur in libro de prophetis, quod propter pec-
cata tua populus dei. Et Hierosolimis abacta fuit ad Babiloniam,
tempore Nabuchodonosor regis Babilonis, uis autem, caput
dei dicitur, factum Babilonij: quoniam plura mala in exemplo
permittunt deo ut dicitur in psalmo, et ultimo, et quidem co-
muni uoce liberantur. ducuntur captiui in Babiloniam,
in qua sapientiam non serunt. Tamen nos, quoniam pro
delictis captiui. scribamur, prout in psalmo, et quidem
iudei non habuerunt. exercebant in doctrina legis sancte,
patron quoniam in nimio labore patet inueniendi illi non ha-
bebant locum, patron quia nec ex diebus legis habebant,
quibus dicitur in reor dicitur in lege doctrina, quia
in illa confusione, quando illi ceperunt, dicitur fuerunt,
ut sentit Eusebius Hieronymus lib. 9, cap. 29, uel absumpti
in genera =

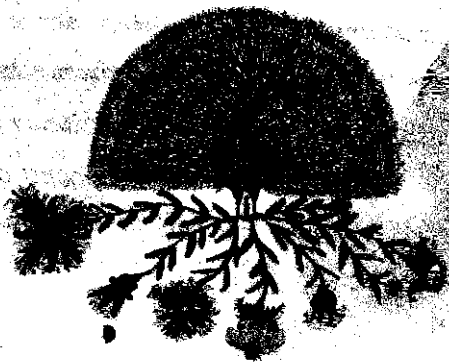
in generalisimply incendio igne, ut scribit senensis lib. 3 fol. 147. ³⁸
sicq; in carnisuam illa taliter manerunt, quod ab Asiis
non diu in quatuor manibus, iuxta, ut per gentiles, ar per
quam uultu fere afflictionem populi sui carnisu, manaculi
70 anni, ad eam profecta & circa hunc procerum reduxit
ille in similitudinem, edificamus eam incensum hunc. Etenim
spiritu domini in iustacio primo adulterum, totam legem
iterum scripsit, ut iuxta senensis lib. fol. 14. & uultu loco cit.
Abulensis adhibet Regim. cit., Andrea. Manu in iustacio,
ad linguam in iustacio, natusq; uel antiqui caracteribus
obstantum nouum laborum in adquirendo, & sic iusticiis
non nouior ab illo excoquatur, ut uoluit aliqui, sed autis
ut doceret loco cit., & saltem non tanto e euang. proleg.
folio 46. uel quia, operodot erat antiqua scriptura iude-
orum ut uidere est in hac uultuina can. in iusticio pira
sic figurata. uel quia, ne ad samaritanas natus erat
in quibus erat prima scriptura, ne discendi litteras causa
suis prauis moribus inficiarentur, ideo s. Etenim ob hoc
Italia inconuenientia in restauracione scripturarum Asi-
ensis literis

[illegible]

39
vitas fidei, orum sub dictione Romanorum, punctatim
introducitur et à quibusdam Rabini, qui ad hoc non sunt,
eo quod iudei incarnationem ducere ceperunt linguam
sanctam deducere, & deficiat vocabulum sanctam scripturam
vincere interpretare, cui modo succurrant, per dicit Rabini co-
gitantur quidam puncta loco vocabulorum, nolentes tamen
sacra Moysi volumina punctare, obsecutionem illius
primæ scripturæ & hoc in sinagoga servatur in cunctis
punctis. sed contra hoc notat, quod si habito tempore venit
vel ut alij volunt, ob volumina evanescere sunt, quam an-
tecessit mox Christi, sane Epiphanius, aut Hieron, de illi me-
tionem faceret Eusebius de hoc taceant sequitur, pon-
tati unus sunt introducere, nec vero similis est à veteribus
punctis ducere originem ut Salmeron ait tom. 2. evang.
folio 44. orationem dicit, quia d. Hieron. qui translationem
ex septuaginta compilavit de illi mentionem
si nullis essent. nec quod aliqui dicunt ab Ezra inle-
git receptione inuenta fuisse, nam huius mendacii
non est. Eadem scriptura, quam servant prædicatores bo-
nonienses

nonienses usq[ue] hodie, tunc e[ss]et Mi[se]nbergio lib[er] cap[itu]lo 19,
qu[od] talib[us] nonis, siue p[ri]ncipi carer[et]. & sic Verouimilius
est quod tunc iacobus christi[an]us apud samariam
loco cit[is] longe p[er]tempora Constantini Imperatoris inuen-
ta fuerunt talia p[ri]ncipa apud babilonicis opera &
cura. Rabi Han[an]a, & Rabi A[le]x. Ecce p[ro] origine lit-
rarum p[ro]ides h[ab]ere notitias breues, scilicet a[ut]em tempore Moysi
mundum illas p[ro]idere, quantum p[ri]us fuerunt Hebraice
littere, tunc quas nunc Samaritani habent, Cum an[te]ea nu-
lle fuissent, ut pat[et] d[ic]ta idem tenet. D[icit]ur, franciscus Erro
in sua hispanica p[ro]p[ri]atione cap[itu]lo 10, a quo tempore ex-
it nationes ceperunt suas p[ri]ncipales figuras excogitare & p[ro]
litteris un[ic]is, & quom[od]o ab Hebraicis diu[er]siles figura, u[er]o tam[en]
cum illis conuenientes, quod patet exemplo nam ut ait
Maio loco cit[is] samaritani, chaldei, syri, eandem quasi si-
milem p[ro]p[ri]ationem habent cum Hebr[ae]is, quia dicunt alpha,
ab aleph, p[ri]ma Hebr[ae]orum littera. Arabes, alif; g[ra]eci, alpha; a; a quo-
bus latini, & ceterae nationes, quae littera lat[ini]notum u[er]b[is]
dicunt, a, & tamen quasi omnes lit[er]e gen[er]is litteras infigu-
ra habent

ra habent diuerfas, ex quo patet litteras hebreas fuisse priores
 propter nomina, quae quilibet natio ab illis, suis litteris imponere,
 similes in sono formaque suas, quod specialiter lingua
 graeca probabo; & quia in grece scripto est faciendo consue-
 tum specialem de eorum testis probationem tam de litteris, quam
 absonis; ad quod sumitur propter errores aliquos intro-
 ductos ex defectu bonae proportionis, qui sane obuiunt pul-
 critudini, & tunc compositioni huius linguae, & ob perin-
 summat in loquutione a quam plurimis graecis commen-
 datur, & sic non consentaneum rationem erit illas hic ad-
 mittere, sed funditus euertere auctorum peremptorium
 in hac lingua sententiam.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

[illegible]

4-25074

ART^{vs}LVR^{vs}

Defecta pronun-
tiatione Linguae
Graecae.

 cluerimus iam ad specialiter tractandum, de lin-
 gua Graeca, propinquam filia sanctae hebrae-
 ice lingue prae, inter omnes alias, meritoq;
 ob hoc uocata esse foris & anglice egerimus
 lingua. Num: ut sentit Salmeron tom. 1. partem 3. folio 25.
 & Stouensis

& abulenti ingenium, communis & ex omnium sensuum di-
cuntur ab origine mundi principium. Quod si
dantur, huiusmodi, impediturque lingua equum
libus. dixitque fuisse linguam graecam primam filiam. Huius ex
autem hanc abulenti ad lapidibus folio 19. Huius
antiquitatem. Huiusmodi quod huiusmodi res, huiusmodi quare
nisi quia literas primas, huiusmodi inueniunt, ad similitudinem
hebraearum in voce sonantissimas, ut patet videbitur. Huiusmodi
quod huiusmodi, huiusmodi, ut patet. Huiusmodi
primus loquendi modus, figurata eloquentia, proprietates verbo-
rum, et huiusmodi. Huiusmodi, huiusmodi, quam-
plures quocumque, quas huiusmodi super illas reflectat, extra-
neas linguis suis inueniunt, huiusmodi, non quia si-
milibus uocibus careat latina lingua, quoniam ex huiusmodi
pulchra conficiantur locutiones et aliter uoces, huiusmodi
casus emendando latini accedunt, huiusmodi
res sunt preteritum, me uocando ad alium, huiusmodi
qui totum uerbis conatur eliminare quamprimum, huiusmodi
qui uel ex defectu sciendi, uel male pronuntiationis, in ista
interpretare.

impere tam in litteris, quam in dictione, quatum omnium in hoc
articulo declarabimus, ponendo primum rectam pronunciationem
illarum, postq probando auctoritatem & rationibus illas,
sic ad hoc damus principium per litteras.

A

littera prima vocatur alpha, quæ in littera, sicut ceteræ alpha-
beti nec declinatur, nec uox significatur, quod alijs preter
hebræos commune est, vocatur q̄ alpha ex hebræa littera aleph,
q̄ docet significat, per sinco pen, cum alepha, debet nomina-
ri; proferitur q̄ ab arabicis alif, a syriacis olaph, a latinis &
ceteris qui litteram latinam uidentur, a, uocatur, debet proferri
in omni uere, clare & ante prout huius, ut, agros.

B

littera secunda littera uulgo laxius quam b, latinum proferunt, na-
ut u consonantem referant, aliqui contra antiquam & conseruandum
usum grecorum, & sic ut b proferant debet, debet q̄ dici beta & nomi-
ta, nam uenit ab eadem littera secunda hebræorum, q̄ significat domus,
& alibi doctrina, hanc uocant Arabes be Syriaci uel hebræi, latin
& ceteræ nationes b, debet q̄ proferri labij complicitate, ut, bona.

Γ

gamma, siue ut sores appellantur gema, de qua docti minus laborant
sonat ut glaciū, & ab omnibus recte pronuntiari, tam si uce-
dat illi consonans, quam uocalis, uenit ab Hebræo nomine gi-
mel longius, scilicet digama appellatur, quod duplici gamma fi-
guram habeat, & significat apud Hebræos plenitudo: profertur
et ab Arabici gim, à Syriaci gomai, à Latinis & omnibus
qui litteras illorum habent, g. ad uelut in am linguæ partem hu-
ra fauces ut generat.

Δ

~~Δ~~ à Hebræo daleth, siue daleth quæ significat tabularum
uenit, ab eis uero & figura autem calis daleth appellatur eo quod
imaginem daleth manculæ ~~figurat~~, ab Arabici dil, dicitur
à Syriaci dalar; à Latinis & ceteris uentibus litteris eorum
d, in Hebræo ~~prolatum~~ sit prolatum uelut ut dama.

E

Epilon, id est ex illo, seu kenue, ad adnotationem H, quæ foris spiri-
tū pronuntianda est; nullam enim cum Hebræo respondeat ha-
bet litteram, neq; in Syriaco, aut Arabico affabero, quia prolatum
& figura in-

8 figura istius quibusdam putentis figuratur. apud Latinos & 43.
egras nationes, quæ suis characteribus utuntur, e, appellatur.

Zeta, & non Zeta, appellari debet quia a uade hebreica uoce, u-
ut liora uenit, & significat uenit, a syriaci Zede dicitur, ab
frabici Zet, a latini Zeta, quae ut, me, si, pronuntianda
est ut apud Latinos, sed ut, de, quoniam uarietatem est a-
puer grecos ut Quintiliano.

H

Ita, non ita. Etenim, quidam equualem duplici ee, ab
heth denotata heth, siue uenit, q. significat for. nico-
culu, sed etiam a heth, ab heth, h. alaxni
h, fuit q. olim aspirationis nota. Innotuit, q. uenit
rur. sicut latini uenit, q. uenit. Innotuit, q. uenit
nibus antiquis. Innotuit, q. uenit. Innotuit, q. uenit
nui error innotuit, q. uenit. Innotuit, q. uenit
irebant heth, q. uenit. Innotuit, q. uenit
sem circulari obseruati. Innotuit, q. uenit
runt, sicut foriter promouenda et ut a for. distinguatur.

Theeta littera ab hebreo nomine thet uenit, que significat bonum, dicitur q̄ ab strabiciu ra. **S**ynacis rēth, alaniis, thet apud grecos erat signum condemnatoriu, ex eo quod telo quodam in medio signata, ex qua una una exierunt in prolatione uiam dicens do thira; cum theta proferri debeat ut dixerim est.

I

Jota littera ab hebreo nomine jod uenit, q̄ significat principium, dicitur q̄ a synacis jud, ab strabiciu p̄nā dū uocalibus signatur, alaniis, i. dicitur. Celsus hanc litteram uocat p̄nā dū uocalibus signatur, eo quod ex omni uocali figura, d̄ p̄nā dū uocalibus signatur, ut accommo- datam ad p̄nā dū uocalibus signatur. proferri q̄ debet aliter quam p̄nā dū uocalibus signatur.

K

Sappa littera ab hebreo caph, que significat manus, ab strabiciu cin, uel caf, proferri q̄ debet aliter quam p̄nā dū uocalibus signatur, alaniis c, q, k, siqui- dem omnes eundem sonum habent, quibus p̄nā dū uocalibus signatur. res q̄ proferri, q̄ debet aliter quam p̄nā dū uocalibus signatur. nota non indiget quo ad hanc partem.

Namela.

A

Lambda littera venit ab hebreo lamed, recte ab omnibus pronun-
tiatur, nam Arabes lim dicunt. Syriaci lomad. latini le, sig-
ficatq; apud hebreos discipulus, siue condiscipulus. greci q; sequente
ad illam n in ipsam transferunt.

M

Mu, per v, ex ille non mi, venit ab hebra mem, q; ex ipso significat
proferuntq; ab arabibus mim, a syriacis eodem modo, a latinis
eme, cuius recta pronuntiatio ab omnibus datur hanc in m mla-
bia proferendo, illi q; grauis sonum dando.

N

Nu, per v, ex ille, ab hebra non venit, quia significat sempiternum,
sicut q; prolato ab omnibus eadem est nam arabes, syrii ut he-
brei proferunt illam. latini q; illi, ene, dicunt, illam q;
omnes similiter proferunt, quomodo figura apud illos distinguat.

S

Si, littera, ab hebra schin venit, quia significat denarium, et q; li-
tera duplicata, nam id est ut apud latinos scilicet, es, aut
gi, proferunt a syriis schin, ab arabibus ein,

O
Omícron, siue paruum o, apud Arabes, Syros, hebreos. puncta pro ira respondent, debet q̄ proferri aperto & huíane ore, o.

Π
pi, líkra, uenit ab hebreo pe, quod significat os siue uultus, à Syriacis sic enám uocatur, & talia líkra dicitur. ab Arabicis de illa nulla fit mentio. Illam q̄ non habent, à latinis, pe, enám uocatur, quia Germani uocant in pronuntiatione. u, uale, pro pakt.

P
P̄rho, per, o longum. ab Hebreo rei uenit quambús longius, quod significat caput; uocatur q̄, à Syriacis p̄rich, ab Arabicis, ra. à latinis, ex. apud graecos perperuo in hunc aspiratur. turpi. defensor. Et in medio dictionis geminarum, prius k̄nie est, postea aspiratur, ut p̄p̄ra, pur̄thos.

Σ
Sigma, líkra, ab hebreo samech, que significat continuatum uenit; dicitur q̄ à Syriacis semchar, ab Arabicis ca, pro lítra statuitur, à latinis eie dicitur. pronuntiant q̄ debet aspirare, ut semis, septem.

T
tau, non taf, líkra, ab hebreo tau, uenit, quod significat signum, siue terminus.

siue terminus, d'syniacu dicitur thau, ab strabice ta, alantiu, t, mo-
ferri q' debet. ut, t, lantiu, & non ut d, quod aliqui faciunt.

Y
Upsilon. hoc est uenue, sua ex te, est peculiari grecum, d'p
lantiu, y, sumptum, dicitur, i' uie grecam: cum apud l'ra ponit
u, quam i' pronuntiat. etiam q' debet sono medio inter b
ou. & nam græce quam lantiu ut u g'aliu pronuntianda est.

Φ
Phi nomen habet ex hebreo p'he, cuius significatio dicitur ex in pe, res-
ponda. f. lantio, p'omo.

Χ
Chi, apud hebreos nihil cum ponder habet, est q' peculiari in pro-
latione apud grecos, a quibus lantiu sumptus modo ut c, modo ut
s, aliquando q' ut g. profertur ac rigore extirpente.

Ψ
Psi, est etiam peculiari l'ra grecam, tanta q' ut pe, aliquando b'e
ut ex'ops arabi. ajbion. yalmon, i'ra p' arabi.

Ω
Omega, siue o, magnu ut ab alia o d'inguaru soli grecu est,
ualer q'

• ualeat q̄ eius prolatio duplici, oo, ut broos, panu.

Ex quibus seruitur sunt uocales, α, ε, ι, η, ω, ο, υ, breues, longæ, η, & πει ἀντίρρησι, i, ε, υ. consonantes sunt β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ. numero 17. ex quibus octo soni-
uocales, quod sonum illarū referant, dicuntur; ex ipsis ξ, ψ, λ, μ, ρ, σ. 3 duplices ξ, ψ, ζ. liquidæ quatuor, quia in pronuntiando
liquefiunt λ, μ, ν, τ. q̄ & inmutabiles dicuntur. ceteræ 9 tunc
quia per se non loquuntur, ut β, γ, δ, κ, τ, θ, φ, χ. Ecce recta
pronuntiatio, authoritatibus fulcitur q̄ hoc, in aliquibus li-
ris specialibus in quibus est diuisionem, ut η, ετα, quam ita su-
pra diximus proferri non debere, ex eo quod ab hec̄h lēkra
hebreæ ueniebat, inter aliasq̄ authoritati primum dūnear locum
Semenia D. Laurentij Ramirez de Prado, in suo pentacantarcho cap
34, in quo parquam defendit originem litterarum uenire ab hebreis, spe-
cialiter de littera η loquens, auctora debet, seu elongum; addit
tionem epillon, seu, elongum, q̄d & authoritatibus, & ratione confirmat.
authoritatibus, quos infra citabo, ratione, sic dicens si enim ita
diceretur, in quo proferendo diuisionem uerentur, q̄ illud, amo, à φησὶ
decipio, alia q̄ huiusmodi nomina ponit. preterea, quam plu-
ra sunt

46
ra sunt nomina in quibus hoc clare apparet, ut in comptra, ap-
rhythmia, & alia quae sunt graeca, & tamen apud Latinos profertur
ut apud grecos: quod significet illam litteram, cetera, dicitur
non itam. quod discriminat ultra procedendo auctor cita-
tus. ex quo colligitur debere dici brytra, thrytra, quia littera illa
secunda est de qua ut controuersia, cetera, & non ita, descendit
est. debere quae ita profertur ita auctoritate plurimum; nam
Petrus Sanyra A. V. 110 13, ait: Τροχὸν πῖνρον διὸν προσέγε-
ρε θηρα. Martiali lib. 7, epigramma 36, ait: est opere pre-
con dicere thera novum. idem lib. 5, epigramma 26, dicitur
cebit vera me rogatorum. thetram quae conspiciat licet in Al-
erenbergio. De Origine sacrae scripturae lib. 4, cap. 1, de hoc quoque
paucis testimonia adducuntur ex Hieronimo, Ieronimo, Verbo
littera. Quidam in ethymologiae corpore, per eam supra-
dictam litteram profertur descendit brytra, thestra, & cetera. idem, apud
Jacobum Bonum de Cruce lib. 1, cap. 4, eandem quae nunc par-
tem scripturae de lingua sanctae prophetiae nomine ubi loquens de
cap. 7, ait ex proximo esse videtur. & cap. 21 facit men-
tionem litterae bea. & cap. 14. de thetra. ultimum quoque locum nunciat,
qui ex profecto

quod ex professo hanc rem contra pulchritudinis lingue græcæ
eliminare conarunt. & sunt Henricus Stephanus, & Joann-
nes Scapula, huc doctissimi viri animadvergentes labefacta-
tam ex parte hanc linguam; dictionarium fecerunt; incivili
principio fuisse de recta pronunciatione trahant, revincendo
illam in principium statum; quid amplius indiget scriptoribus
nova sententia. & præterea cum contrarij nulli fundamen-
tum habeant, nisi quoddam græcorum codices, quos & in principio me-
æ præfationis ad hanc linguam legens & ego eandem amplec-
tebar sententiam, at post hanc defensam viderem cum funda-
menti: ut certam, & veritatem fuit complexus, aliam profundi
relinquens, quod & aliquando exprobandi coram quodam
huius improbi sententiæ defensore, non aliam rationem pro
se dabat: quam dicere, quod antiquitus ita tenebatur
sententia, at moderni græci iuxta hac relictæ, pro inuili-
bita, ita, thita, & ita dixerunt. Sed huius mendacis clam
est iuramentum, nam cor quæ ita, thita & defendit, est Eleazar
de Impresca, vel in antuerpia anno MDXCIII, vel Ludug-
ni MDLVII. at vero an, Stephanus & Joannis quæ ita
sententiam

sententiam putantur impressa fuit anno MDCXII. antuer⁴⁷.
pis, & Liber Ramirez citatur fuit impressus anno MDCXII. ut ex
ipso patet; & excludo, magis antiqua est tua sententia, ac
mea. ac proinde auctores meae sententiae, ut abusive introducantur
refellere conantur. quatenus tenet Petrus Simon, Abul inane
ex quibus clare patet defensas sententiae veritas.

Aliter error est in pronunciatione litterae Thetae pro-
nuntiando illam medietate inveniunt & X. sed hoc absque fundamen-
to, ut quod contra omnes grecos tam modernos quam antiquos
iuris, & aliorum sententiae defensores, hic debet proferri ut ratio-
nes apud Latinos, auctoresque huius erroris, scilicet si Martinus
del Camilla, in sua oratione hebraea excusatur: cum pronunti lingua
grecam dicere aggreco; depravataque pronunciatione lingua
iudio, & sic non ut ita de hebreo proferenda ut haec sententia.

Aliter errandi modus est in pronunciatione litterae Y quae
alij ut, i, dicunt esse grecam; alij ut V. & sic non errant, quia praeter
quam quod defenditur a Joanne Scapula loco citato, à Petro Sini-
li in volumine graeco volumine. à f. Martino del Camilla in fine
hebrae innotuorum, in quo loco etiam defenditur thetam esse dicendam.
est sententia

est *σημειον* D. iudon, loco etymologiarum citato, in qua parte
quambis latinus natus est grecas literas & sic defendit ut u conso-
nans proprii debere predicta littera. & suadet ratio exempli lati-
ni, qui dicunt grecam vocem *leviticum* & non *legiticum*, cum
tamen littera *γ* sit *υ*. & certum est talem litteram apud grecos
uim *υ* habere, & non, *ι*. nec obstat *σικιτα*, quia *hymnus* est
nomen grecum, & secunda littera proferitur ut, *ι*, quia sic *hoc*,
& alia uerba proferre est modo latino, in quibus acceptum est,
talem litteram ut, *ι*, proferri, ac si in greco totu legatur *hymnos*,
& non *hymnos* est dicendum. & alio modo proferre hanc, *σικι*
& ceteras litteras propter positum, cedit inderimentis huius linguae.

Alia uia in hac lingua ad errandum insubri-
tanti alia eius, est mala diphthongorum prolatio, in quo lin-
gua inuenitur labefactata, sic q̄ determino hic ueram illa-
rum prolationem ponere; ad quod aduerte, quod diphtho-
gonum alie sunt propriis, alie im propriis, & omnes sunt 12, pro-
prie dicuntur eo quod naturalis prolatio pertinet eas, hoc est
dicere quod duae integre uocales sic scriptae, integre pronun-
tiantur. uel quod una eadem q̄ syllaba geminae uocalis so-
num edat.

num edat, & secundum hoc diptongi ai, au, ei, ou, oi, ou, ⁴⁸
uj, qu, wu, debent ita proferri, ai, au, ei, eu, oi, ou, u, qu,
wu, non ut Latini proferunt. Musa, in quo solum exprimi-
tur ultima syllaba sed debent proferri ut iudicemus musae.
& sic diptongi ai nullo modo sonat ut e, sed ai, quod & a-
pu'd antiquos Latinos adhuc perseverat, ut sunt Lucretius.
quid dicit ignoratur, quae sit natura animae, pro animae.
Martialis anonitus q'logu, terrae frigiferae. & Virgilius audae
in medio libabant pocula bachi. au, non af sed au sonat.
nam littera u, non esse erit, sed u ei, non ut, i, sed ut in ea.
eu, non ef, sed eu, ut in pentateuchus. oi, ut in toi, soi. ou
ut in toi logous. y, ut in harpula, non harpia. qu, eu, no
if, sed qu. wu, ut u, sed uan'ori sono ouu scilicet. itaq'
pronuntiari aliqui ex contrariis, descendens debere dici
bita thita, &c. dicunt, ut quilibet Penaeus, in grammatica
Clenardi. & sic quidquid in hoc opponatur sine funda-
mento erit. & quambis apud Terna in epistola ad He-
breos utroq' modo prolax inueniantur, hoc tamen facer
scilicet, ut ignorari huius Graecae linguae.

Diptongi

Diphongi improprie, siue abusive diphongi sunt,
q̄ contra ueram rationem diphongi scribuntur, & proferuntur,
quod est quando prior solum uocalis integre pronuntitur,
& i subscriptum non exaudietur, sic uocare, quod naturali
prolatio non requirat, & ut simplices uocales efferuntur
non uocem compositam edendo, & sunt tres α, η, ω.

α, id est alpha. ipariuolo subscripto, sonat, α, longum. neq̄ en-
im aliter α. atq̄ α, simplex uocalis ~~efficitur~~, filia philia. ἀδης. ha-
dees. η, id est eta subscripto iura sonat ut η, hoc est, ee, timē
timee. ω, id est omega. iora subscripto sonat ω, tω logō, too, logoo.
& pro hoc latini uenerunt œ. comœdia. olim hec iora ipsi li-
krii adscribebantur. & non subcribebantur, non equali in mag-
nitudine sed minori forma, hoc modo α, η, ω, quæ scribendi
consuetudo remansit in likrii capitalibus sic Αι, Ηι, Ωι.

Hæc omnia sunt determinata ex sententia doctri-
norum ultrorum in hac parte supra dictorum, Joannis & Flor-
yici; quibus adherere debemus firmiter; ut prope quæ rationi uiribus
hanc linguam labefactam in pristinam, concordam q̄ elegan-
tiam reducere conarunt. Accedit ad hoc, quod Antonius
Nebricensis

Nebruenis aut ad ultimum vocabularij typi mandato. Granate, an-
no 1552, ubi parquam ponit alphabetum grecum, nostram tuens
sententiam inpronuntiandis literis dicens eta, & upsilon) notans
errores grecorum in hac parte, errare grecos proferendo beta, ut
v. η, eodem sono, quo iota, & similiter upsilon. per i, eo quod
sunt literae diversorum generum. & sic hac parte narra-
vit eam sententiam.

1990-1991

49

VS

ARTC, QVINT, VS

In quo Per Dialogismum ostendit Quinam fructus percipiantur in Dñis Literis ex grecarum Literarū cognitione.

Discipl.

~~Amplius~~ ~~revidi~~ (Magister) occupatum per spaci-
um anni, non diei, non noctis parcendo, non frigori,
non erui parcentem: in divinarum codicum grecorum
compilatione, non pretermiſſum aliquam curioſitatem in
hac materia, quod statim tu literis non mandares, quam pro-
pter moris ego, & desiderans participem fieri tu labori, exequar
omniaque

cent, quia spero & persuasum esse, quod non parum indi-
ci est, ante praeceptum agam, omnibus interrogantibus, re-
spondendo: & quantum ad utrumque ut in hac parte remane-
at satisfactum, quicquid doctrinam sapientium prome responden-
tum. De autem significatione tom, 3. de doctrina christiana lib. 2.
cap. 10. parquam dicit de necessitate graecae linguae ad sacras scrip-
turas intelligendas, subiicit proferunt, ut aliquam dubitationem
auferant latinitatem interpretum infra uarias ad exempla-
ria praecedentia recurram, & cap. 15. sic, manet quod latini
quibuslibet emendandis graeci adhibeantur in quibus septua-
ginta interpretum, quod uerum testamentum amittit ex ex-
cellis auctoritas, quoniam per omnes ecclesias tanta praesentia
spiritus sancti interpretari esse dicuntur, ut unum ex tot homi-
num fuerit, nam ad unum separantur idem in omnibus serui-
ventum. & post de notariamento ait: siquid inductum
habet uarietatem graecis e cadere, non est dubium, & maxime
qui apud ecclesias doctores, & diligenter reperiuntur.
huc arguitur qui aliquando graecae litteras, ut deus faceret con-
fessionem, cap. 3. ait, sub, & tamen de facore alibi tom. 10. sem. 15.
De Verbis

de verbis Apont. quod in locis scripturæ contra verum grecor
inspiciebat. Ecce amicus penitus huius lingue ad sacras
litteras, conficiens de se grecor inspicere ad bonam intelligentiam
illarum, quoniam aliquando odise grecas litteras, faveat in
nos parens, figuratur. et S. Hieron, epistol. 135 ad suniam.
& fratellam circa principium, idem confirmat sic dicens, quan-
do apud latinos exoritur querit, & est, inter exempla-
ria varietas ~~transmissus~~ ad fontem grecæ sermonis, ut quid
quid de se proficiat, hoc queratur in iudic. idem qui
S. Ambrosius ait, lib. de spiritu sancto 2. cap. 1. si quis de sermo-
rum codicum varietate conuenit, quorum aliqui perfidi
falsauerunt grecor inspicere codices. prout mirro alii, quas
se libet videat quis in quodam epitaphio huius lingue Valentinus
impresso anno 1611. quod considerat clementis, 5. in con-
cilio vicinis iuris in publicis uniuersitatibus edoceri nomo-
lum hec, ad Kalis. in quibus sacramenta et officia, domi-
de Magistro. quam materiam latine tractat. Cano de sacra theo-
logia lib. 2, cap. 15. & praequirit longa 2, 2, de locis, qui curi-
osus in hoc procedit. & ut hoc non solum auctoritatibus de-
fendam

[illegible]

nam ignis. pro mittendi, &c.

Item iacobus quicumque est ponere. Principia pro
infirmis, ut illud Pauli ad coloss., non cessamus pro vo-
bis orantes, & supplicantes; pro orare & petere, & ad
Ephesios, i. non cesso gratias agens pro vobis, pro gratias
agere.

Item iacobus quia est nuntius morale regere
verbum singularem, ut iacobus enim dicitur, pro vult illi.

Item illud quia nuntius moralis dicitur, pro vult.

Item participia activa. pro vult indicium maius, & impe-
ranus, ut illud. Haec vult decipere dicitur. Item in filiis me-
is dicitur, pro dicitur. & illud. vult dicitur quia mi-
serationem voluit, pro sic &c. & vult nuntius joan-
ni, pro sic &c. Item vult implet gratias ad vult gen-
tium, ut illud. vult, vult nuntius dicitur. &

nomen ignis quia dicitur in ignis ut illud omnis
autem pondus quia dicitur in ignis ut illud omnis.

Item illud facit facit quia dicitur, item vult dicitur

Item illud facit facit quia dicitur, item vult dicitur

Item illud facit facit quia dicitur, item vult dicitur

Item illud facit facit quia dicitur, item vult dicitur

huius absoluti, geminatio ponitur. q. praedicant sufficienter, nam 52
specialem tractatum de hoc parca faciam, hec & alia in
scripturis sunt: q. perfecte scriptura non sciet nisi mediet
cognitio aliqua huius graece linguae.

Accedit ad hoc specialiter nota in hac lingua qua-
rumdam particularum proprietatum, quae articuli vocantur
quorum officium est rem certam & determinatam notare,
quae veteres Latini per ille, illa, illud vocabantur explicare,
quibus linguae graecae proprii, quae in hoc animalatur lin-
guae castellanae nulla enim dicuntur. *El* & *lobo*, latine si-
ne *el* dicuntur, sed tantum lupus, at graece habet particulam
respondentem ad *el*, & haec vocatur articulus, a quo graece
& sic dicuntur, aliter, quod non potest in conductum esse
maloca obicere in scripturis, in quibus lingua, qui graece pro-
pter additionem huius articuli in alio, *el*, in inro-
gatione facta *el* dicuntur, a iudeis, proferuntur, & haec non
examine et sepe non, namque nulla quoniam dicitur
propheta, vel non, si propter non dicuntur, cum propter
a christo esset predicatus, & secundum non dicuntur, cum
non illi

non illi interrogare dese, an esset propheta absolute, sed
antalis esset propheta, ille scilicet promissus in lege multis an-
te joannem, & si bene respondit non, id est quem uos eximi-
tis esse, sed illi inferior, & cuius non sum dignus corrigiam
soluere calceamentorum; sed dices unde hoc contra;
de tali propheta interrogauit, dicit ex ieronymo in quo
ante uerbum prophetarum, in uerbo autem prophetarum
uult, & talis est promissus, proferunt autem mentem.

¶ Ex commentationibus, quod idem aduersarius.

¶ Aliud exemplum. In principio erat uerbum, & Deus
erat uerbum; & in fine, & deus caro factus est, in quo loco
disputatione, quia uerbo loquitur factus, de quo dixit
isaias; & in fine, & in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
nem in fine, & in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
obscuritas, quia in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
serunt. quia in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
in principio, & in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
explicatione, & in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
habent in fine, & in fine, & in fine, & in fine, & in fine,
cipio erat

cipio erat Deus, & ille erat verbum, & illud verbum (quod dāpim-
 cipio erat deus) in unum est, & facium est, unde clarius pa-
 ret narratio in greco, quam in latino. dices autem qua-
 re illi qui e greco manent, levi simili claritate non fuerunt
 uti. Respondi cum eorum sacerdotibus, qui adduxerunt Hilarium
 & Ambrosium dicentes, si quid latine, immo plenam lingue
 grece, intelligamus, reddere non valeo, & quod latine non
 possum in unum, utinam grece manum in manibus exprimere.
 habet emphasim quantum spectat ad linguam grece, pro-
 prietatem quā sermonis venit, ad hoc enim dicitur de neces-
 sitate huius lingue, dicitur Martinus Mariner Franciscani,
 qui cum linguarum eruditus publicus rector in salmantensi
 Academia, in sua hypomnemata, cap. 16. de lingua quam nor-
 ram in unum, patet multum. & sic videtur non nihil
 adiumentum, ut ex ista lingua peritiam de lingua peritiam cog-
 nitio linguarum, propriam notam, propriam corruptionem,
 & abstractionem, & abstractionem, & abstractionem, & abstractionem,
 drorum supra n. 2. de locis, & de locis, & de locis, & de locis,
 notantem acutis, quod de locis, & de locis, & de locis, & de locis,
 putare

ut in diuina, quae propter gaudeo reum dicerere, & sic
propter sua argumenta, & de hoc deprehenditur manifesta.

Principi.

De ambo librorum tractatione. habet enim
Augustinus librum cuiuslibet. De cap. hoc verba, quasi expro-
bat. Insuper in libro, quod dicitur, ubi dicitur
liberis, & quod non oportet ad hunc in se habere, si
de genere dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
hec, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
regnum, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
si prout dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
in libro, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
etiam, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
etiam, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
autem, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
namque, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
etiam, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
à se arguitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur
nec enim, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur

Quoniam

Dissonantia quae in rebus est, et in uerbis cadit, sa-
tis in multis deprehenditur, ut quod ab exemplis legimus
enim abach, 3, in canonicis uerba uulgata domine in me-
annorum uersa illud. et quod habetur in medio duorum
animalium cognoscitur, quod dicitur a rebus, cum a rebus
ut quod ab eis, et quod in rebus habetur, quod in rebus nota
uulgata, et quod in rebus. et quod in rebus, et quod in rebus
non erant, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
cubantibus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
dissonantia in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus.

et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
deberet, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
prosequitur, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
ex eo quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
bitur, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
in eum quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
audire, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus.

Tunc quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus, et quod in rebus
epistol. ad

552
quid ad omniam & universam, ut in illo genere super
pecunie tam gradum, addiderunt, & unum, quod in he-
breo non est, & in illo prae, deus deus meus ut quid me de-
reliquum, addiderunt, & pro illo deus meus, ma-
ledictio omni quodam, & addiderunt, omni, ex quo
aliqui dixerunt, fuerunt, & in ipso deus meus, dixerunt sub
hac probatam, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
Tunc quid in illo deus meus, & in ipso deus meus
vota, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
nem ad omniam, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
quam fiderunt, dixerunt, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
& in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
deus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
amam, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
omniam, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
deus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
byr, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
dicere, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
rare, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
dato, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus, & in ipso deus meus
in illo

In latino non est raducum; & in bibliotheca non conservatur, b.
ut ibidem patet. Aliquid enim vel quid in illis habeatur, & ad
quid ergo tantae linguae gratia apparent, & raducum.

fœderis ubi imperium ducunt, sua anti-
 cem auctoritatem exornant, nec illa videtur magis
 apud eos debet admitti simpliciter, domini magis carm-
 sentant procedere, domini per similes, ut necesse
 est ad iustitiam ducatur, ut per similes ab illis non conpe-
 tenda videretur, ut per similes confederacionem ad
 de per similes in illis ducatur. Et per similes in illis
 rem per similes in illis, ut per similes in illis
 gis per similes in illis, ut per similes in illis
 tatem per similes in illis, ut per similes in illis
 libentibus per similes in illis, ut per similes in illis
 ut in illis in illis, ut per similes in illis

~~Quoniam in primis nulli faciem suam unde~~
deus loquens semper dicitur suum; Lib. 1. ubi verbo
servaginta: Et aliquibus loquens specialiter; Idem sen-
ti: unde

ut ut de Anubulo, de quo ait eodem lib. verbo Anubolus. 50
fuisse unum ex illis dominis & concurrens celebrem, & quam-
vis bene non cadat ex iura probare omnium sanctitatem, ta-
men ex omnibus bene probare particularium, ut hic. & S. Epi-
scopus hanc deinde iudicium de lib. de ponderibus sic dom-
dici. multa oratione fuisse abbas a dacionibus seque-
admodum qua illi scriptum illi quinquaginta vici, quorum
Moyses amoverunt in montem. Exedra. Item de iuramento
sanctitate non parva congruentia est apud Antonium
tomo 1. hinc. unde cap. 9. f. 1. ubi ait, quod par-
quam accepti fuerunt ad quodam. Item ubi ait, ut in-
terpretationem hanc scriptura. In qua ratione hanc ipse,
duodecim diebus cum illis fuit, & ab illis traditum est, quod
in corde sua disparaverat, & prout de duobus latere de
cognitione Dei, & regni gubernatione, & quod libet par-
te illam invenierunt, & prout de uno calente Deo, &
quod nulla creatura Deum esse, ex quo videtur cultus Dei
& zelus honoris sui in illis ardere; quapropter quod
de salute Regis spirituali curavere, ut patet, & illi, declar-
rando

quod si hoc ita esset de reparatione in cellis, labem aliquis
 historiographus antiquo de illo mentionem faceret, ut for-
 phus, qui historiam hanc scripsit; & sic cum hoc non invenit, dicit:
 facit nec mirabile, sed humane ingenio, & industria:
 nam quod aliqui manifestum in scriptis & edemate, parca
 in labem conveniunt innotescit, qui cupit in reparatione ut-
 debant, ille ab omnibus sanctorum, ut in una concordarent,
 quod exemplo videtur, in primis, qui cum reparatione, dicitur ab
 spiritu sancto, legem continentem, parca cum sacris scriptura,
 qui apud Samaritanos erat conservata.

Sed in eorum authoritate non iniquum est
 de his parca, ut d. Antonius de char. parca lib. 1. ad exor-
 bitum cap. 22. & parca in notione parca ad parca. & de
 mon. alexandrina lib. 1. cap. 1. & de illis parca ecclesie,
 4. & epiphanius de mon. arch. diaphan. & de quibus lib. 1. cap.
 de, cap. 22. & de illis parca, & de illis parca, & de illis parca,
 qui omnia dicitur spiritus sanctus in plena pace, & de illis parca
 nam accipit, quod reparatione parca, & de illis parca, & de illis parca,
 in omnibus idem ad invicem fuerit, & de illis parca, & de illis parca,
 dicat, & de illis parca.

[illegible]

[illegible]

Alfred

facile est. Quia propter hoc, quod in
genua meo, inquit, habeo, non pro salutem illam,
sed a facili est, sed propter hoc, quod in
meo, inquit, ex facili est. Quia inquit, in
meo, inquit, ab ipso habeo, inquit.

[illegible]

[illegible]

et translationes sanctorum, ut de illis concipiam opinionem.

Magis

faciam et placet nunciatum, prout quod
lingua prima nobis respondit, et de sanctis illorum, quia
canonica fabula a lingua fuisse scriptam legem indicat in
lectionibus de vita nostra apud nos. Et quod auctoribus librorum
fuerunt sancti in apud sanctum biblicum videtur, de pro
latum de qua cum salus eterna est, habet, et apud pau-
lum sancti videtur, et quia in multis ad Canonicos. Et sic
solum tenet de sequenti, deinde translationibus, per sequen-
tia, quoniam sancti manus probata, et translatione eorum.
post quas legimus scripta, sicut Deus, sicut de origine scriptu-
ras, septuaginta annis, et per fuisse ab aliam translatio-
nem lib. 12 cap. 7 fundant. Adhuc auctoribus, quod
sancti tenent, arguit, sed hi valde probabile est, et ante istos
minime fuisse, nam si enim eorum, sicut, propter, ad Evangelia
ponere ordine, ut in apostolo, sicut in hi, theodorus, Iacobi,
& Hieronymus in quodam loco, et monitionem illis, et per nos.
& sic ad preparationem veniens, de sancti, lib. 12, ubi, ubi, ubi, ubi,
& ex alijs

1
Ex alijs motibz in Atrou. Aguirre ppha. &c. secunda fuisse
discipulum Rabbi Akiba & secunduqz diuinorum voluminum
græcum interpretum, qui finceps & diligens natione pontius,
parla synopser, dicitur in hisqz libris quibzlibet, & ab id
ab Hadriano Augusto caruere. In hisqz voluminibz notatur a
discipuli, ppheta. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
didit, & baptizari. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
nide ppheta. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
naret, & ppheta. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
re & ppheta. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
ille ppheta. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
negato. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
cidit. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
nar. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
nulla. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
ser edictum. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
um. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
hinc. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz
fuit. In hisqz voluminibz ppheta. In hisqz voluminibz

sema. narranta greca per Symachum fuit facta qui
non minus perulitima fuit, diuina tenentia lib. 4. verba Symachi ha-
bet hec verba. narranta Samantrius, de numero sapientum, qui cum
ambitum principum apud sua abire non possent indignati
ad fides deficiat, et quia iura ea perulitima facit, hanc secunda
circumstantia denuciat. hanc enim mactat ut qui de iudicio ad
Samantrius, & cetera. narranta denuciat denuciat fac-
torem perulitima, ad iura quidam mactat hanc mactat, qui hanc ama-
hebant, quidam ambulant super glandem, & denuciat mactat
hi, & cetera hanc mactat perulitima. Hi itaq. cum dixeram de comitibus
in gloriis viuis ad circumstantia mactat, & cetera hanc mactat hanc am-
plexu est iuxta quum denuciat, fecit etiam in Mantum tam-
mentaria, & cetera. Nunc hanc mactat mactat, quoniam
sen debet denuciat hanc mactat hanc mactat. hanc mactat hanc
hanc, & cetera mactat hanc mactat, hanc mactat hanc mactat
sa. & cetera quoniam hanc mactat hanc mactat ad secundam mactat hanc
circumstantia mactat hanc mactat hanc mactat hanc mactat hanc
circumstantia mactat hanc mactat hanc mactat hanc mactat hanc
fecerunt sibi mactat hanc mactat hanc mactat hanc mactat hanc

Quarta variatio Theodotionis, non alius ab an-
tecessoribus in progressu est, de quo spe Seneca lib 4, verbo theodotion fa-
cit mentionem, hic cum christiana esse. Tatiani, Marcionis, & He-
bionis heresiarum fuit variata; & cum alexandrinis ad ipsam
figuram circumdaretur ut & apud eos. Substantia linguarum inueniunt
edidit manifestanem; ex quibus principis & finis potest depre-
hendi qualis esset quam plene circumdaretur & mendacis.

de 5 & 6 manifestantibus, de quibus mentio fit in
thanasio ad synopse in proo. ad lucanum. Vnde Seneca lib 4, folio
160. de notis. Illarum nonnullas per se denotat per se eximias
ri. cum cauteris illarum non denotantur, quia proprias sunt, di-
supra de illis nullam fuit mentionem.

Septima variatio in lucanum de qua scriptura graeca,
non ut ante dicitur, ut in omnia peruenire debet. cum sententia
& manifestis eius argueretur in di. Seneca de authoribus ce-
lestariis. Vnde lucanum. Vnde Seneca lib 4, quidquid
labore curatur esse lucanum. laudanda per se
sententia & inueniuntur suis commissa, & fidata; quam christi-
anitas reliquit, & Ecclesie ut publica legatur.

De Heys

1
rem anent argumenta procedamus.

Ad aliud quoddam de diuinitate texor greci à no-
mli codicibus, deponit exemplum de uerbu habacu 11: dico hoc pot-
us potior est fieri, dicendo; vel quod illi scribae non
uerine, vel si scribae illi graec exemplum habebant, quia in 7 &
ex illis fecit suam mandatum. nunc de corruptione illorum
Inuenias texor 7 a corruptione habebant, sed non uide uide
li habebant. Inueniuntur autem uide uide uide uide uide
Septuaginta, et uide hoc plene corruptum non potest potest.
ad eorum uide uide. Si septuaginta corruptione potest et alii
ingressum uide in alio quatuordecim septuaginta uide uide
corruptione uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
more uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
ra uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
ex quibus uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
nisi uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
haec. quod uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
In uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
et uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide uide
ex hebreo

[illegible]

I dare

[illegible][illegible]

[illegible]

518
radat in egressionem ex egypto, atque sequi fuisse sensum illi
orationem quod pater in eodem querendum, aut de qua vide doctores ad
locum Matthei, vel in alia. Vnde etiam in Iuanum 2. p. 10. m. 2,
p. 37, Ioh. 17, Ioh. 1. & Ioh. 14. Hanc enim hanc quare uocatur
non hebraeam non fuisse sapientiam, quod fuit de Mattheo. Ioh. 1.
quod ab ipso in uocem hoc fuit, ut pater ostendendum hoc mys-
terium christi, & quod pater. S. Mattheus, quod non hebraeam legimus
fuit, non quia scripsit hebraice euangelium, in eadem lingua quod
dixerat ita representandum, & uocem quia in hoc fuit fuit a
legimus latine, ut figuram figuram ostendat.

Alius locus qualem sequitur uocallum quod in di-
ct. Hieronymo, in hebraea autem & ipso defecit. Interrogatio non
unde hoc ita est in hebraeo cum in allegata non sit, cogniti-
onem non bene dicere esse in quo non, sed in hebraeo, & quod in hebraeo
non potest ex dictione tolli & in imagine, quod non
citato in tra canonis aliter est aut. Iuxta de in partem po-
tuit exemplum nunquam dicere quod dicitur in per om-
nes, sed simpliciter quod dicitur aut perperam, quod non
pluraliter profectus uocatur ostendit, & non ex parte scripturae
simpliciter.

terius locus eleganti arbo, q. p. annu. deventre
 lustrare aquis, de qua etiam dicitur. Quod hinc esse in horto
 & in septuaginta annis e. dicitur, et in octoginta annis abina
 sit, repandit. p. dicitur in octoginta annis, de, vel hoc resp.
 moniam de p. dicitur, semper est, vel dicitur de uana fontis
 riu. fontis de p. dicitur, aqua. dicitur, unde dicitur, repandit
 & nona, dicitur, quanta aqua dicitur in p. dicitur, dicitur,
 in horto non aqua. quod p. dicitur, aqua, p. dicitur, semper
 nam. Nam dicitur, dicitur, cum dicitur, dicitur, hinc, in d.
 refectum, dicitur, cum dicitur, p. dicitur, hinc, p. dicitur
 in d. hinc, dicitur, p. dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 est, quod dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 accedunt. Ex hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 riu. p. dicitur, dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 ut r. dicitur, p. dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 me p. dicitur. Quod dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 alia sententia dicitur, cum dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 p. dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur
 est difficultas in a. grande loca dicitur, hinc, dicitur, hinc, p. dicitur

Cyprianus lib. 1. epist. 30. ait texum à christo allegatum esse iaiq
43 dedi in deserto aquas, & fons in iherosolymis ut daretur perumpo
pulmones, electiones, alijs diuitis nondeterminata locum allo
gare, sed in hoc dicit intelligi quod attendamus spirituales aquas
rum quoniam accipiuntur ex eis, ut iaiq. 4. 49. 66. 144. Ete
chistis. 96. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

[illegible]

expressum eundem sensum alij carnalibus, quam verbum à verbo.
requirunt? iam facere. Hinc nonnulli dicuntur in hebreo
et, quodammodo. Vnde in explicatione, quare ex he-
breo idem sensum fieri possit, quoniam ex interpretatione eorum ex ipso
idem sensus constare possit. Item quod verum in allegatione
à Paulo in hebreo natus, et citat. Iam ex dictione carnis citat
re à dictione spiritus ad hunc spiritum, eximiam hanc epistolam
tam ex superioribus, quam quia haec verba non in canonicis
scripturis. Nihil dicam contra hanc verba, ut dicitur esse in celo
cum non possit. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
Vnde dicitur non in dictione, sed in dictione. Cum ex dictione
sed dicitur non per dictionem, sed per dictionem. Eximiam
dicitur. Cum dictione. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
solus non expectat, quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
contra non dicitur. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
sensum. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
fieri possit. In dictione. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
quodammodo. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo.

Ad hunc quod dicitur. Quodammodo. Quodammodo. Quodammodo
cum, quem

eum quem confixerunt. quilo cup erat sancti 19. ex 12 fa-
chari. & per dicit scribam ex habeo sompni. & dicit
etiam hoc ad habeo deficere. non tamen habeo, & ad
me explicere, quam confixerunt. & foramen habeo. & dicitur
in quem manifestum. & dicitur quod habeo. & dicitur
in me pro eo quo manifestum. & dicitur dicitur. & dicitur
aliquamodo. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
bergio. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
venti. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
sunt. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
depravant. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
ro. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
crepant. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
spiritus. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
dicta. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
respondit. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
etiam. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
sub. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
70. & dicitur dicitur. & dicitur dicitur. & dicitur
Hic sunt

Ueni iudei, & translatio 70 apud ipsos asseruntur, & in bibli-
theca Regi. Quodam Alexandria, ubi in eis capitis mag-
na judaeorum copia suas sedes collo carat, de quibus plane ho-
pore non in christum conabantur. In 70 virorum inter presen-
tatione, ut fuerint docer aut conpulerunt, aut expungerent,
aut alij translationibus adulterantur. hecille, vel alio mo-
do huius deficiat. Illi infrendo culpam repanderentur cum
sine lenitate libet, ut repugnet. Sicut enim autem
hoc sequa glori multa praefatione testimonio de christo, ac
sancta uoluntate in una translatione praetermittit, non quide
ex incuria, vel malitia, sed pro prudenti concilio & non levi-
bus de causis ratione, imprimis vero quia cum tunc adven-
tum filij Dei in carnem, in specularentur, multa venerunt
sacramenta, nondum plane seculis illi perperis sine
negligentia, ita dispensare deo, ut omnia eius signifi-
camenta sub exortu evangelij laici, christi fideles, pan-
denda reuerentur. itaque quod illi aut quidam
aut non plane agnouerunt, vel debij & ambij. Tran-
sijs translationis uolens quidam de incognitis bene scire,
quam de

quam de his que non nouerant loquendo male pronuntiare.
deinde ne pholomeum regem Egypti scandalizarent, multa
de filiis dei ac de eius aduentu occultarunt, ne forte rex au-
diens Deum filium habere putaret iudeos iuxta pharaonis dog-
ma duplex deitatem nomen et deos deos adorare: quos mag-
ni idcirco faciebat, quia unum tantum deum colere dicerentur.
demonstranda filiorum dei curia fidei munita christi pro-
derent, indignum existerent, iuxta christi sententiam, dare
sanctum caribus, & magister ante parcos prostrare: his igitur
iustissimi cuncti multa in se interpretantes multa sunt. Adde
hic, quod pharaonis rex & rex erat, malum & regis. & sic dicunt
cum nuntiarent eum de regni gubernatione plenius depora-
re, de uno colendo deo, & quod nulla curatio esset
us, unde et, nota, quod ubique occurrat eis vel in disponen-
ne, vel in gubernatione, de myris sentiant, vel in carnatione,
vel in substantia natiuitate, vel in dignitate natiuitate, ne
in deo sentientes uaditque uiderentur, uiderentur deo
pater & filius, quicum dixit puerum natiuitatem & ad-
dixit & natiuitatem eius admirabilis, conuincit h. c. pro illis, b.
posuerunt

73
 paruerunt magni concilij singulis, ne uiderentur ualere homines
 deficiam. & ipse iterum, item sentit in fatis in dentia u. ubi
 deniq; ubiq; sacrum aliquid suspensa reuerentia de Patre filio
 & spiritu sancto, aut aliis inspirant sent, aut omnino ratioc
 ratione, ut & Regi Sani faciem & caritatem fidei non uoluerunt
 & profecto in Eucharistia, loquere de hoc aculacione mysticorum ab il
 lis sedis: unde caritatis uoluntate non impati quingenta fideles
 sacramenta percipere etiam potest, ne tantum caribus
 & magis q; pcedere, qui cum fratre eucharistiam legem ab
 illis animaduertit, abscondere eue tollit & Apologia 2. ad
 uersus Rufinum illi caritatis synache Aquile, sic deici
 entia dicit, esse hunc, multa q; myrta saluam sedula in
 respiciam e celarent, ab omni i multiplicare auctoritatem
 qua aduocare possum caritatem huius & proque d. Hieronimi
 auctoritate, qd in hac materia curiam possit. ut paterem
 minimum sanctum, quam paterem. aut uoluntate
 u. uideri. Et hac materia, percipere omnes tantum
 Doctores inuicem scilicet, tam theologos, quam inuicem
 at inuicem percipere sanctam dignum adf. & Hieronima
 uoce.

gode ad principium, cap. 3. & sequentibus ubi loquitur de quibus
scriptis, non ex se, non ex sanctis patribus, illorum quibus
tiam late proponit. Leonem à Carmo, & in Apologético lib.
& ubi defendit se à calumniis contrariosum. & in Hactenus disp.
proemiali de translationibus s. scripturæ. Joannem Diedo de
nata latine s. scripturæ lib. 2. cap. 1. folio 75 & sequentibus ubi
pro illorum defensione laborat, historiam illorum narrat, & li-
teratum initium. Secundum Martinum prolog. in sacram scrip-
turam ad initium pentateuchi, q. 4. de his, 2, 3. de his latini-
sibus in grecam linguam. Magistrum Martinum in two hipon-
poreon lib. cap. 4, 5, 6. secundum Eucalanti in vocibus
pro concionatorio lib. 6. de ubi s. scripturæ cap. 1. de sequenti-
bus, Abulensem ad prologum Danielis. Petrum Muenberg
de origine s. scripturæ lib. 12. cap. 1. & sequentibus, Dorem sal-
meron de prolegomenis ad sacram scripturam, tom. 1, six-
tum Senensem citatim. Eusebium Ezerionem. Haimis fo-
la theologorum supra, 2, 2, tractat de fide in quos loci-
cism, de his cathol. lib. 1. disp. 6. monum. 1. Magistrum Cano-
citarum, Haimisimum goner tom. 4. disp. 2. § 4. hic omnes
late proce-

late procedunt in hoc, quo ob oculos huius studii proponere, ut si
mea doctrina non acquiescas. ad superiores recurras, hoc pro hoc

Ad ultimum, quod proponis de sufficientia 70 in la-
tino sermone dato quod recte uideatur sit opus, ut non lingua greca
addiscant ad illor intelligenda. dico proinde argumentum su-
ficiunt dicta probata a authoritatibus hoc studium per uadentibus
bus, & demum rationibus, de peculiaritatem loquendi in quavis
bet lingua, quem latinum huius studio exprimere non possunt
let, nec nomina propria talis linguae, & sic in hoc non amplius
us in morabitur ne molestus videatur in hac parte.

Discipl.

Magno opere enim nonnumquam labore, & doctrinam si
quidem occludit vias taliter ut nec minimum surgat scrupu-
lum, spero q' in magnis taliter prodesse, si mihi ad id, qualiter
in paucis tam abunde satisfecim'. pro q' maiorem deus mede-
ceat, & ut nonnumquam labore manifestes, qui nec diffidit in parvis
nec oneri succumbit, curioriora quaeque et si ab obsequio

1. The first of these is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

2. The second is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

3. The third is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

4. The fourth is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

5. The fifth is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

6. The sixth is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

7. The seventh is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

8. The eighth is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

9. The ninth is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

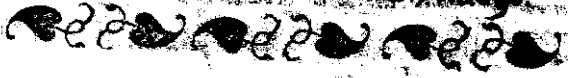
10. The tenth is the fact that the
the government has been unable to secure the
the necessary funds to carry out its policy.

ROCKWELL

ARTICVLVS SEXTVS

De Idiotismis & Phrasibus aliquot

Ad comparandam lucem
& claritatem inscrip-
turis Sextis admodum naïvis.

Dicitur quodammodo scriptura, et blanda et mo-
rata praeclara nona. In ore morum quodammodo praeclara nona
milla. In ore morum quodammodo praeclara nona. In ore morum
facile in illis. In ore morum quodammodo praeclara nona. In ore morum
ne. rale inuentum ab eadem litterarum, culpe in ore morum
iore. Et exproprio est scriptum. Huc in ore morum quodammodo praeclara nona
pore quia in illa ratione inueniuntur, et deprehenduntur.

et cetera

Insuper illi qui in illius carer, & illi qui in illius
hinc illi qui in illius, & illi qui in illius
pro illius. Illi qui in illius, & illi qui in illius

Illis. Makarij estis pauperi spiritu, quia vobis est
esse pauperi, non pauperi spiritu, vel spiritu. Illi qui in illius

falsus, beati estis qui parum spiritus habetis. secundus verus est in obla-
tione. Illi qui in illius, & illi qui in illius

quod dicitur dicitur dicitur. Illi qui in illius, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

peccati leges non habetis, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

peccati leges non habetis, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

peccati leges non habetis, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

peccati leges non habetis, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

peccati leges non habetis, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

peccati leges non habetis, & illi qui in illius
peccati leges non habetis, & illi qui in illius

nec tenebrę habebunt quidam quidam. & quod requiritur nec sicut de
illuminatio erunt, & sicut diei lucet item capere quod dicitur ut ex
reim idem capere est, sive efficiere ad aliquid perferendum. quod
climae est, non omnes capere verbum dicit, & qui potest capere capere
ideam, qui potest esse capere ut est, sic apprehendere. Item illud in
domino laudabitur anima mea, quia verbum laudabitur inquit et in
cūm dicit. & in eo actus quod potest esse potest, & illud quod ex
superioribus vult beatitudinem dantem in omni capere. Item in do
mino laudabitur iura dicit, pro laude maiestatis glorię, & maiest.
et pauperum angelorum, pro evangelio quod per se tenet
ut sunt in domino, & per omnia in eo laudabitur in omni
corde pro laudabunt omnes in corde.

[illegible]

tribuit oblatum pater interpret. & sic de simap^{is} dixit math. 13. minima
omnibus seminibus, cum crevent maiores omnibus oleis.

Proponitur etiam casus pro casu, ut illos lapides quem
reprobaverunt edificantes &c. ^{quo}prostrant, ex hebreo lapis. genit. pro a-
blativo, ut lapis fructu^{is} in orbem arboris, pro involamen^{is} de. item
phrasim graecam imponere infinitivum, pro sopino, vel gerendo: ut il-
lus venit solus. homin^{is} quare & solus facere, quod pendet pro
ad querendum, solus facit, non venit solvere legem. sed
implere, pro ad querendum, & ad implendum. non venit in eam iure,
sed per eam, & per ad querendum &c. quo manifestum est iudicare recte,
pro ad querendum reman. & quae quaque graecum est ponere
participia, pro infinitivis. ut non cessamus pro uobis orare, & pro-
lantes: colunt. & pro orare & pro lante. & quare non cesso gratias
agere pro uobis pro grece & mentionem vult facere pro facere qu-
nam participia graecorum inest^{is} inflexionis casibus pro facere
reddita: & facit graecum, & ad querendum & ad querendum son-
to. & canit & pauperis evangelizant, pro evangelizare. &
non. & ut uobis evangelizantibus vivere muto. & propter quam
pedior pedes evangelizantium pacem. ubi participia graeca sunt
medice coniugatio

genium. præcurre et hominem mulierem machari. ut Math's. omni
qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, iam in gehennam est
in corde suo. multa parthra parthra, vim habent nomini, ut
multi vocant. pauci vero etiam in greco κληροὶ καὶ ἐκκλητοὶ. non
parthra, sed nomina; id est vocantur digni. & ἐκκλητοὶ Dei, non
autem scilicet ingerent, & unius fidei perueniunt ad regnum
Dei. ita dicit Paulus vocatur Apolos, id est vocantur dei spi-
ritus. nomen sanctorum grece ἁγίων, ~~ἁγίων~~ ἁγίων, ut illud
articuli, tam
agien. auendit subtrahere a capite; & non ad iudicium.

Illegible handwritten text

[illegible]

7°
 dictiones dicuntur, quod alij preponantur, cum nominibus, ac uerbis, hinc
 per compositionem. Sic per appositionem, quamquam non hoc in adu-
 per posuit, ut in medio quidam non preponantur uel postpositi
 ho, ut solentur dicere multis de causis nonnullis. Et itaque, per pro-
 ni eleganter solent in uerbo uerbo uerbo. Sic in uerbo uerbo in
 scriptis de causa causationis, cum in prepositionibus, ut a quo, a quo
 causa est, dicitur, dicitur, per quodammodo solent conuenire, ut faber per le-
 xam facit. Item, dicitur, ex quo uerbo uerbo, primis has
 ma de causa dicitur. Si in, per quodammodo datur, hinc datur con-
 uenire, per quodammodo, per quodammodo, ad quod, datur, causa exempla-
 ri, facit. Deinde, dicitur, ad quodammodo, hinc, datur, causa, in quo,
 in quo, dicitur, tempus, ut in interrogandi quando factum sit, re-
 panditur, hinc, tempus, hinc, per quodammodo, hinc, facile, hinc,
 per quodammodo, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, ex
 qua, vel de qua, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, aliquan-
 do, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus,
 iuxta illud, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus,
 per quodammodo, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus,
 ueritas nam hinc, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus, hinc, tempus,

quem fecit, & secula Hebr. L. Similiter altera propositio per tribuimus
patri, filio, & primis sancto in facie beati. & similiter propositio à velab.
tribus personis est communis, quod ex plurimis locis confirmatur, quod
omnis brevitas causa. Vt hoc pro communis propositum.

A velab, causam dargmar à quod aliquis fit, corrigi-
nem nabit, vel propter quam fit, omni sapientia à deo est, à domi-
no factum est. iud, non est potestas nisi à deo. Philosophi & causas
efficiens in his locis, ne mundo à se habenda. Vt propter sanc-
tala. mori nabit à peccato: idem propter peccatum. à mandati
vris inuenerit, id est propter mandatum inuenerit. Vt etiam
liquem propter rei, que per aliam, significatur. Vt inuenerit à
secreto. Significatur paria colorque. Vt propter à barba de, barba
nael à cana galile. Iesus à thapara. referunt quoque de paria
originali. Vt Michas. egredere eis à diebus ieronimus. Vt inuenerit à signis
Dei. Vt inuenerit à velab, volupe, denotans dies
veloci, presens pro radio job, si. mandum supplebit, mandum ex
pl. Vt inuenerit à signis. Vt inuenerit à magnis spiritualibus, idem in
Vt inuenerit, quod illi, & illud descendit inuenerit ab illo, idem in
illo vel plurimum. Vt inuenerit significat idem quod per. Vt inuenerit
à signis

79
à cena, id est per cenam adieci Joanni Baptiste regnum celorum
um pariter. & Paulus in illa à creatura mundi. id est per crea-
tionem mundi, ut Paulus hom. 6. in Hebr. dicit. & cetera. & uo-
lunt à prima die, qua ingressi sumus in mundum. id est per primum diem.

De & ex imperatore latine un' grece e' ex uel ex res-
pondent, frequenter autem, & communiter solentur ad significandum
id à quo ea oritur, & fluxus quidem, sive egressus secundum solen-
nam, ut de qua, sive ex qua. nam ex fere ex illa, phares
& Zoram de Thamar, Barz de Baab & de caue. narrantur à
exantibus meis quidem ut de ora loquuntur. interdum significat
causam efficientem, à quo quid oritur secundum naturam vel
artem, sive gratiam ex uno Deo pater ex quo omnia, & cetera.
quod non ex sanguine, sed ex Deo nati sunt. item ex carnis
meditatione significat, ut ait Apocal. non ex operibus carnis
q' fecimus, & significat ex fide. item originem dicitur, egre-
dere de terra tua, & de cognatione tua. & quoniam apud Latinos
dixerunt, quidam etiam idem dicere de Deo loquuntur, ex Deo.
namque etiam est nomen de Deo facere, & nomen de Deo
facere quidam, at apud grecos non differunt, namque & facere

vox est. & generaliter ex indicat quodcumque principium, à quo
aliquid est, sive de consubstantia substantiæ suæ sit, sive de substantia
aliena. de autem principium indicat, à quo aliquid participat
tantum dicitur autem substantia. Dei dicitur ex parte, ex utero omni
diferentia generis: amplius exponitur in notis de præparatione ex qua
de; sed hæc differentia non tantum observatur, quia scriptum est,
quod in ea narratur est de spiritu sancto ait. & in symbolo apostolo
rum, qui conceptus est de spiritu sancto, natus ex Maria virgine; non
enim de spiritu sancto ex conceptus, & incarnatus; ut patet de
liis spiritus sanctus; vel spiritus sanctus dicitur xpi. sed ex spiritu san
cto ut auctore, amplexu, non dicitur; & narrat ex Maria, ex sub
stantia dicitur scilicet, ut verum ait mater dicitur. ad veniendum
seplurime de non respondere præparationi est grecæ, sed dicitur
re deus quæ regit eam generis; cui aliquando præparatur de
gantis eam. Intraque; licet communiter præparatur unde Eu
ripides sententia; ex adscriptis etiam videtur per
et præparatio nunquam veritas est, sed de
licet agnoscitur, substantiam de quo agitur. ut patet in
den sermonibus sed de omnibus per partem de & in dialogo
eni de regno

ens de regno Del. & latine huius liber de amicitia, de amicitia.
Interdum pro pro, ut sciam, id est non dicitur ab eo quod ego rogabo.
Rationem de vobis, ideo pro vobis. Item significatur prolatione de,
& maior spiritus latine dicitur de ecclesia, pro incabi.

Proposito in cum ablativo, quod prope inultum
significationem habet, ut videre est in capitulo epistolae ubi cum auxi-
tivo etiam invenitur. In pro per, sicut elegi nam in christo, idem per
christum, et per hunc autem non habet eundem in alio, quod est
philosophus, et philosophus autem dicitur per hunc, aut hunc aliquid in alio
sine, aut hunc accidit in hunc, aut forma in materia, aut hunc
in loco, vel in tempore. De propositis modis utitur quod in prope pro-
prietate, idem in alio, & unum. Item in consuetudine modo accipit
pro causa, aut prima, aut media, sive secunda, aliquid efficiens
sive cooperans. Vnde dicitur epistolae benedicti in christo elegi
nos in pro. Et ad hunc alium deus loquens dicitur in prophetia po-
nitur. Dicitur huius hunc et nobis in filio, in quibus in pro per, aliquid
condo sub audientia ut facit alium nobis hunc et nobis in pro per
neque aliquid quodam quod facit in pro, ubi in pro per, in pro
interior illud ad hunc, in quibus ubi. Hunc propter quod, in pro
in pro

is primus in pueris, pro interfrater, & dauid Moyses & Aaron in
sacerdotibus eius, pro inter, quod colligitur ex sequentibus, & Samuel
inter eos, qui invocant nomen eius. Item capitur in. pro cum, & in
deat sacerdotem, ut actor 7. inter, sicut accersit iacob hic.
in animabus reprobis: pro cum animabus. & psalm 65. in ro-
bo indomum tuam in habo cauita: pro cum habo cauita in baculo
meo manui iordanem tuum. id est in baculo meo. & illud Mat. 9.
hoc genus demoniorum in uelle exire poterit in oratione, & iu-
nior id est per orationem & iudicium & Math. 15. abijt qui quinque
talenta acceperat, & locatur erit eis: pro cum eis, & illud dicit
ges. dominum Deum tuum. & illud corde tuo, & iura anima
pro cum toto corde tuo, & cum tota anima tua. & pro ex ualde he-
brai exod. 3 & fecit mare in speculis multarum: pro ex speculis.
& Petrus uirescit foras infide. id est ex fide. & pro de ut illud
Roman. & annescunt infidelia, id est de infidelibus. Item propter inde-
bus illis uult iohannes baptista habere par ad illas, & in illo de
ex. & per. & illo deo sedebat secus mare. id est per illam diem.
& pro ad illas, ut in principio erat verbum, id est ab initio erat
deus iohannes puer & pro propter. iuxta idiomata. Aduersum iuxta
illud 4

82.
 illud Ephraim. Iohannis inuicem sicut & Deus in charitate donauit do-
 ctur. Idem propter charitatem. & superius dictum. exaudivit in domino
 idem propter donum, omnia propter infacta sunt. idem propter spem.
 & ad corinthios in hoc laboramus. & malecimus. idem propter
 hoc. & illud. Iohannis scandalorum fuerunt. idem propter
 rem. Item in scriptura abundat, quod dupliciter contingit vel
 cum ad hebraeos sit nominibus, qui reguntur à verbis, vel cum ha-
 beret instrumentalem significationem. exempla prioris sunt illa.
 o stultus & tardus corde ad credendum in omnibus, quibus & mys-
 pheris. & ad epistolam benedictus noster in omni bona ditione spirita-
 li, & illud consolamini invicem inuesti illi. exempla secundae do-
 minae. speculum in galatia luc. & illud hoc vobis dictum in ver-
 bo. Dominus laudate eum in tympano & choro. & pro ante ac-
 ceptum mare hebraeo in galatia. & compleri q' Deus in die septimo
 aperit suum, idem ante septimum diem. & illud in septimo die no-
 est famemur in domibus vestris. idem ante primum diem. &
 illud secundae gentis à prae inuicem migrationis. Illud per
 ante non migrationem, sed appropriationem. & illud in
 est etiam in cum accusandi casu, qui greditur in die. & illud
 quod

Ita, que proprie motum ad locum ponit, quam locum significat: & tamen huiusmodi pro, que tantum locum significat, exempla sunt plurima: ut, Mare, & dicitur audire, est, quod indomitus erit: & lacum. unde in pace. & Mare, & lapidarius est in facie infernalis & genera. & sunt duo in carne una, hoc more greco est, ut in dicitur pro. ablativo. & illud Ioan 16; tamen non meminit perire propter gaudium, quia natus est homo in mundum pro homine. ad & in prepositio-
nis cum accusandi casu, quod grecis est, & pro. Interdum pro
monstrat pro partem, que apud grecos regit gentium, & latine dicitur de. quod coniungitur cum accusandi casu, exempla sunt
Luc. 19. autem peris ad eum, quia habet hanc domum solus & deserta est, id est de eo, non enim ad illum dicitur sermo, sed ad
circumstantes. & David. dom. 14. & Abraham. & semitibi; pro
de iracundia iracundie expandit manus meas. & ad Hebr. 1. ad
Angelos quod dicitur: pro de Angelis ad filium unum, pro de filio.
Ad Mal. 2. & omnia superbia in filium humanum, pro de filio.
Et pro, que grece pro. & para; proprie conio-
nunt aliquid cum alio significat, ut: Verbum esat apud deos.
aliquando

82
aliquando apud interpretem latinum accipitur pro à vel ab.
ut habetur in David apud Romanos annuntia. Scilicet de pro à
Domina mirabilis & c. et aduersa ego am apud & periculum. id
est à re & periculum. sicut in eodem.

Antiqua propositio est hanc & per se significare
tempus et hanc quoniam. sicut in eodem de iure. sicut in eodem de iure
coram. et hanc sicut per se non nomen dicit. sicut in eodem. Angelum
ante Davidem. sicut in eodem. sicut in eodem.

Propositio per se significare non est in eodem de iure
dicitur. ut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.

Cum autem dicitur antiqua propositio est hanc & per se
pro se per se in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.
sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem. sicut in eodem.

ut domine inuenerit sua scabundia & superabundantiam illud super
iudicia iustificacionis etc. Item pro iuxta accipitur in implenda quod
se supereraria fundamur contra iuxta mare item superfluum habet
longe illis sedimur de illud quod fundamur in aqua aqua de terra
ra aqua non cum super mare fundamur et terra cum de fundi
catur fundamur in aqua superabundantiam etc. & illud exad quando
sedebimus super allos carum de terra de terra de terra curadire
super gregem suum. Item super gregem de terra fundamur
in ex terra sedebat de terra fundamur item terra fundamur per
hanc preparacionem alios sedebat comparat in super per
huiusmodi preparacione ut bonum malum fundamur super terra
et argenti item alios mandata ut super terra de terra
de terra a odor inuenerit carum super terra inuenerit
via posuit exposit quodam loci alios in quodam carum
per aquam quia preparacione fundamur et alia omnia que
loca quia exposit alios sedebat aliam de terra inuenerit
non sedebat quia aqua de terra inuenerit in ad
lorem constantem ac fundamur in aqua de terra
accipitur pro carum alios inuenerit in aqua inuenerit

in aqua inuenerit in aqua inuenerit in aqua inuenerit

ment ut dicitur: ad salutem. epistola Augustinus, utcumque dicitur per
glorificationem eternam fore. Hinc etiam quodam die iurandi parati
sunt magistri & magister prima adhibuit iuramentum negantem, secunda
affirmantem amonuit. prout etiam fecit quod et causa
causam digne, iuxta illud verbum prout amonuit ut non
sit et dicitur, in eadem ratione nullam causam, vel finem de-
notat, sed. emissionem vel amissionem, ut illud verbum mod-
estum prout amonuit, saltem amonuit dicitur. Villus ad
1 corinthios, prout amonuit non utique habet amonitionem. Ipse
propter invidiam dicitur quod deus, in eadem gloria iurandi prode
oculis, & coram. 7. & infra prout amonuit gloriatur, idem saltem amonuit
glorietur. & dicitur de prout amonuit.

De iuramento in calice

De iuramento in calice de aduersariis, sic et dicitur quod prope
verba ~~apostoli~~, ut dicitur in iuramento plene explicet
ut magister prout amonuit in iuramento arguitur
ad ~~magister~~ magister in iuramento, prout amonuit fideliter ven-
it ut ~~magister~~ longe ponat iuramentum suum, prout amonuit
de ~~magister~~ longe. & alia quodammodo, prout amonuit prout amonuit
ut reddet.

à quidem officio operantem sublimem & magnificum; & non opor-
ere; ut et cuncta continentia temperate possideat; nam huius
modi oblatione oratio fit humilior & pura, & operam magis
deus in interdu magnificum & gloriosum. & in omni frequen-
ter usurpationem; neque tam cito de reparationem.

[illegible]

...a dubium, quod procedunt pro
prie significat, quod dubium, quia illi propter dubium
dicimus, quod illi quod, quod dubium, quod quod. Illi quando
propter dubium, quod quod, quod quod, quod quod, quod quod.

...ne, amplexus, huius signum inced
cen... quo clare... non... signum inced
... factum, sed potius... ut... cognari
... ne reperit... potius
... autem

articulum habeat certum & fixum aliam signat: ut hodie si
vocem eius audieris, libero dicar tibi hunc. Significat plu-
res dies; ut solemus dicere hodie & tunc hoc fiet, & non pariter hodie.

Adverbium mane significat tempus opportunum
ad aliquod agrediendum; ut hinc. 7 locutionem mane
concurrentem, & loquens, id est tempore opportuno, ut & primum
vix prosperitatis signum ut dicitur 6 ut hodie terra, cuius puer
est rex, & cuius principes mane comedent. **M**

Cras & crastinus dies accipitur pro quolibet fu-
turo tempore, ut solum, aut negligerens in crastinum ignorans qu-
id superveniat perat dies. & dicitur vel dicitur Sauli ut dicitur
ut l. dicitur. & filii sui in eam eunt.

Hic & crastinus dies accipitur pro tempore prece-
rito; ut exodi habetur obsecro domine non sum eloquens ab
heri, & non huiusmodi. in quo manifestatur Moyses suam impetun-
tem à presentibus diebus; ut proscuturo habere illum domum.
modo, quod grece. an' vel ap'ari longe d-
ab. id est confessor, seu aram, quod grece αυηκα,
hoc est, tangit futurum tempus, cum hoc nunc presentis,
sicut prius

sicut prius connectit praeteritum tempus cum tunc praesenti, exem-
plo prius: à diaboli Joannis baptistae, et ipse Math. 23. et alibi sa-
pe tunc, utque modo operatur.

Tunc, adverbium temporis debet accipi pro tempore
nunc, et non pro tempore futuro: ut Math. 23. tunc cepit
exprobrare civitatibus. Unde tunc dixit unus de duodecim: etiam
ad tempus quo fieri aliqua reformet. ut cum dicit xpi de Antichristo
loquens. Ad tempore ipse tunc, siquis vobis dixerit, ecce hic est
christus, ecce ille &c. & in palmis tunc loquenti ad eos in ira sua,
quod ad tempus quo hoc erunt effatus.

Donum, ut scribitur plerumque substantivum, et non
est adverbium duplicandi, nisi homines loquuntur. Qui solum est ca-
pax ignorantie; ubi vero Deus loquitur nomen substantivum, sed sa-
pe capitur pro tunc, hoc dicit, praeteritumque, & ex Latina
particula *quoniam*, quae vocatur *quoniam*, additur, ut in psalmo. Quia qui
oderat me, et per me omnia loca mea habuit, abominatum me for-
sit non ab eo ubi gratia profertur, et *quoniam*. Quae sunt
Joan. 4. et dicitur donum Dei, qui est &c. Scribitur in psalmo
unusquisque, vel certe perire. Unde si crederetur, non crederetur.

max. & aduersarij mei quasi iniquos ubi quod pro affirmatiōe
ponit, quam per similitudinem deum videtur. & illud facit ut scilicet
dicitur sicut gens sanguinis deum apud inuicem, in quo non nega-
uit illum fuisse verum sanguinem generalem. Item dicit cum dicitur
deus, qui eundem spiritum habet, equaliter se demonstrare. Item
cum dicitur de rebus variis dissimilibus similitudinem signa. ex-
plum primi apud psalmistam, omne iudicium dicitur filia, ut homines
cum sicut patrem. secundum cum de spiritibus dicitur non com-
munda sicut & ego quod saltem similitudinem dicitur.

Propterea ut sit pars similitudinis & ad-
quationem rei ad rem. Inueniuntur ubi ut sicut dicitur populus sic
sacerdos & dicitur senex de dextris & ioseph dicitur sicut paraly-
14. ut ego autem sicut populus noster sic populus noster, ut cum
erimus in bello. & sic in alijs exemplis.

Proposita non semper causam dedit, sed vel
confirmat partem ad alteram ut patet in propositis. Item
non scribitur propositum dicitur in genere colorem de. vel habet
verbum. & si propositum habet substantiam, ut patet in
illud, proposita non potuerunt emicare, quia non habent
in se posse

ita propterea non causale est, sed futurum declarativum, ut quia
futurum erat, ut credere non possent, ut non vellent, nam stultice
sunt utiq' credidi dicit de quo Commemorative in Joan, cap 15, v. 16.

De Inimicis hominis.

Inimicitie etiam, quæ aliquæ merent affectum significant in-
condita voce, plerumque apud filios, sicut et apud sanctos. sed et
quæ etiam in publicis est comminatio; vel ab eis in instanti inieritur ut
in omni illa per quam scandalum vitatur, ut mihi in non evangelio
Lazaro in capitulo 10, per dicitur, quia de temporalibus lucra debemus
colligi, ut ut mundo de scandalis, et de carnalibus. et vox de po-
tenti calamitate, ut ut vobis de vobis et plura hypocritarum, idcirco
quæ et in publicis plerumque inveniuntur ut non tam est plangentis, quam
vocantis: ut apud sanctum ut omnes menses venite ad aquas, et ut
septuaginta habent, ut omnes qui in vobis in ad aquas.

Euge, et in bonam & in malam partem accipitur inbo-
nam ut eogere vos bonos & fideles, in malam partem ut eogere vos in malum
bonos & fideles mihi euge, euge. & alio euge euge viderunt oc-
culi vestri, idcirco in bonam & in malam partem viderunt.

Vah, in instanti inimicitia est, ut vah qui destruit
templum

completum Dei beneficium reddere illi ut saluam tantum.

89

De Coniunctionibus.

Sic enim dicitur, quod eadem officium si contingere, quorum
aliis sunt copulatis ut et quod, aliis conditionales ut si, tamquam aliis
causales ut quia, quoniam, sententia ut. notandum, aliis sed, nisi, &
discreta sunt, ut de deo et quare. & de singulis pariter dicemus.

Et, quod gratia in infirmis sua natura se copulanda venit
interdum etiam explicat per oppositionem, & tunc idem accidit
collatum, & tunc requiritur duplex participatio. Et tamen fel-
laciatur id est Verum in infirmis, propter benedictum deo, quod in
significante illum, pro id est significante illum. in infirmis propter in ve-
re & malitiam, & tunc in infirmis, & tunc in infirmis, & tunc in infirmis, &
illud Joan. 1. cap. 1. quod in peccatis iniquitatem suam, pro id est
iniquitatem interdum propter iniquitatem suam, ut accipere no-
quam mandatum, tunc in infirmis, & tunc in infirmis, & tunc in infirmis,
quod in infirmis, propter iniquitatem suam, & tunc in infirmis, & tunc in infirmis,
conferre pacem suam, aut in infirmis, tunc in infirmis, & tunc in infirmis,
pacem & manum, quod in infirmis, & tunc in infirmis, & tunc in infirmis,
non in infirmis, quod in infirmis, illorum occideret, sed quod in infirmis,
quod in infirmis

[illegible]

90
Quoniam illa ultra in sapientia, acceperit pro erga me. Aliquando
significat, ut puta, in 1. Joannis 4. de quibus quidam fecerunt, idem per-
tinet. Iohannes 14. vult pro salute. ut emendat. Deinde de-
mini nati sunt christi, qui quidam, quoniam in corpore inuenerunt
celi de celo, propter. Aliquando abinde ut in primis litterarum aliquo-
rum sacra scriptura, ut in 1. Reg. 14. de quibus deus testatur. Iohannes
emendat deus. Iohannes 14.

Quoniam illa ultra in sapientia, acceperit pro erga me. Aliquando
significat, ut puta, in 1. Joannis 4. de quibus quidam fecerunt, idem per-
tinet. Iohannes 14. vult pro salute. ut emendat. Deinde de-
mini nati sunt christi, qui quidam, quoniam in corpore inuenerunt
celi de celo, propter. Aliquando abinde ut in primis litterarum aliquo-
rum sacra scriptura, ut in 1. Reg. 14. de quibus deus testatur. Iohannes
emendat deus. Iohannes 14.

dem ponitur ut Eph. 3, pro vobis gentibus, stramen audienti dispensa-
tionem, pro aliquibus audienti. & 1. cor. 7, stramen quatuor pro
aliquibus quatuor quatuor dicitur ad dantes & ad Rom. stramen
propter De. habet hanc pro aliquibus ..

Sed, pro his in epistola in eodem 7. corin. 7.
inquiescent in vobis epistola, aliter, ad dispensationem, pro di-
spensationem in me. & infra ad dantes abundat in vobis
fide, & scientia, pro eo hanc in vobis abundat. & in eodem
edicta vobis propter dispensationem, corin. 7. quod dicitur ut Apo-
la, quod dicitur in vobis & propter dispensationem ..

Idem, pro his, in epistola in eodem 7. corin. 7.
inquiescent in vobis epistola, aliter, ad dispensationem, pro di-
spensationem in me. & infra ad dantes abundat in vobis
fide, & scientia, pro eo hanc in vobis abundat. & in eodem
edicta vobis propter dispensationem, corin. 7. quod dicitur ut Apo-
la, quod dicitur in vobis & propter dispensationem ..

Idem, pro his, in epistola in eodem 7. corin. 7.
inquiescent in vobis epistola, aliter, ad dispensationem, pro di-
spensationem in me. & infra ad dantes abundat in vobis
fide, & scientia, pro eo hanc in vobis abundat. & in eodem
edicta vobis propter dispensationem, corin. 7. quod dicitur ut Apo-
la, quod dicitur in vobis & propter dispensationem ..

ARTIC. SEPTIM.

Pro Laudibus, et Encomiis Græci
Idiomatis Datus.

Unum est multiplex quod sit, quæ apud diversos ho-
mines bona, honesta quæ existimantur, procuius-
cunque commodi, aut naturæ convenientia: il-
lud profecto opus videri debet, quod consensu omnium
aut probatissimum, utilissimum humano generi natura edidit.
Disciplinæ autem à Deo immortalius nihil utile, laudabile
minis: eam remissum autem esse video, quam nihil aliud spem
vincit. neque enim obscura sunt aut incerta eorum beneficia ho-
minibus: cum & audiant quæ de ea, & videant, atque
sperant.

bus pene motis expectantur. & quantum ad scientias & disciplina,
 quantæ id dignitatis causa censeendum, cuius beneficio hæc
 lucem meruerint, & unde originem ducant, hæc in
 vultu ipsius gregis viti tradiderit. Sed de re quæ expo-
 nitur tum lectione, tum auditione, nomine legi, & gre-
 gis, non iniuria adscribi oportere. quod quam verum
 hæc audient. iam enim huius linguae experti sunt laudis ac-
 cessimus, volentes utrumque. & Oratiano tale
 ut aliquando adhuc inter nos fecere Scipio Carretomacho,
 Marcus Antonius Annimacho, Conradus Henrichio, Hen-
 ricus Stephanus, Joannes Scapula, Nicolaus Chomartus, in pu-
 blicis Minervæ domibus undiq; spectantibus (in
 non scientia tum religione potentibus) aliquid docere. quas
 sibi rudis, & tardior lingua temporum, & manum disciplinarum
 ut dixi, denique, ac fadare. igitur lingua græca, hæc eorum
 scriptorum prudentium suam fidem codicum requirunt, veni-
 entia nobilissima quærit. quippe quæ, non abunde maxime in
 hæc sed apud suos velut quodam naturali impulsu pro-
 ducitur in lucem, atq; malis ardue incrementis mature-
 rit. quod

ut quod nobilitatis habet testimonium. cuncta potius verba in
mentem venerint illis hominibus nulliusque adhuc gratia, quā
alia. quippe natura ipsa omnium rerum provida, ea voluit
lingua continere illis hominibus, quae ad usum potius indagandi,
atque expressionem plius aliquid generis collata erat huma-
na generi. quod non fecerit. tanto enim graeca lingua ceteras
omnes antecellere videtur in tradenda rerum cognitione, quanto
aliquis omnium rerum perscrutator. hominem alium sentit
linguae a natura praedestinatae esse. non modo enim disciplina,
quod quod inquam fecerit, melius et copiosius graeca ipsa pertu-
ravit et modavit. sed et alio sermone hanc exprimere nitatur, ne
plurimum ac prope ipsum veritatem asferes. ideoque
velut mancum eris dixeris quid quid alij latine scriptum legatur.
si cum eo conferatur, quod a grecis profertur ut. huius non
parvum exemplum in latino sermone habemus, quod cum a lega-
tibus ut, a greco longe tamen superatur, cum ipsum genera-
lem expressionem, ut greci, non habeat. quapropter loquitur
non minus manifestum graecam latine sermo non exprimit. quia
illius videntur nulli sermo se latine non requiritur. illi

concessam græcæ Venorem, Lucræque multa regere Nicer affe-
mat propter egeratam linguæ latinæ. quo fit ut nonnulli, quoniam
aliqui efferre cogitant, quoniam venientur, nil elegantius intelligi
velint, aut cor lepore, aut cor sale, concam venerem, aut eloqu-
entiam imitentur, quam obrem: Quintilianus citans lib. 1. cap.
folio 3. à sermone græco puerum incipere mavult, ut intelligas
illas disciplinas: unde & nomen fluxerunt. & Ludovicus Elzevir, tom. 1.
epistola 2. de ratione studij folio. 12. ubi: nata perthogæsa linguæ
parent fontem disciplinarum, quæ græcæ manarunt. & lib. 3. folio 68
tom. 1. ait: si quis latinæ linguæ græcam adiungat ex ambabus
multa reliquarum artium semina accipietur. & post. quid græca
ait: est exalta admodum, & locupletior liquet admodum. la-
tina lingua. alias poterit copia sua intrare, acervare: sic
græca cum latinam ipsam, tum alias quoque auget & ornat.
quam materiam personarum librum præsequitur, nonnulli indus-
tre græcæ laudem cedens. & ut uno verbo dicam tanta ut
stantantia huius linguæ, quod de illa loquens Cicero dixit: ip-
sum locum esse, non aliter esse quam græco sermone, inquit.
quod propter hunc aut locum pariter hoc amplius ostendebimus.
ut talis vis

ut talis vivo faciamini? & sine talium vos locis communis videam
participes) taliter ~~lucra~~ ceteris linguarum magnitudine distare, qu-
antum elephas distat à colibe. quam obrem vereri philo-
sophi vitam magno in pretio habuerunt. hinc factum fuit ut
è longinquo Athenis philosophandi & docendi illam studio se contri-
berent. quales fuerunt toxaris, atq' Anacharis, ascythia, & ali-
i ob alijs mundi partibus exortantes quamquod aut inviolent, aut im-
possibile videretur, vel dicere, vel tradere scientiam aliquam in
greco sermone, quod illis erat pretantior, ob quod in illa so-
liti erant insignes homines philosophi lumine naturali exe-
llentes, de quo vide cornelium ad actus, apud cap 17 vs. 16, 17, tam-
tamen à dulcedinem in hoc inveniebant, ut insignes etiam relinque-
rent sua monumenta greco sermone exarata, in libris quampluri-
mis. Sic phavorinus è galia non modo plurima græce in philo-
sophia concipit, sed & Rome, ubi vixit multa sepe græce disputavit
etiam hoc nullo verbo & philosophato. Philo hebreus non solum
braice, sed & græce philosophiam illuminare conatus est. & illi
sunt omnes philosophorum tempore veronis celeberrimi, qui ipso-
rum scriptis, quam latinis philosophiam augere voluit. sed qui ipso-

is cum

magis cum & ipse Auctorales omnia sua opera, græco sermone reli-
querit, deceteris taceo quia testantur, ~~hanc~~ quamples compos-
uisse libris in omni materia græco sermone conscriptis, à quibus
nam suas sententias sumpserit, tanquam inefragabilis auctoritatis
referentes, ex huiusmanebis ipsis sine aenitate græca nil eleganter
reddolere in illis; sed quid mirum! cum omnibus artibus hæc lingua, ut
lux, splendorem dederit. sic considero scientias sine venustate
græci sermonis, ut in primis rerum, ut se habebant sine luce, om-
ne chaos, & in volucrium confusio erat, cum nihil esset quod re-
nebros non esset: at postquam facta est lux, tunc suam pluri-
tudinem, & proprium nitorem accepere, tunc sol orbis oculus suas
radios terræ cepit dare, luna suam lucem communicare, & stelle
suos influxus immittere, cum per lucem omnes planetæ suæ effectus
operentur, scilicet q̃ machina moveri ferendo hanc per circuitum
terræ ut omnia colluminaret. sic enim in narracatu sine græcalin-
gua si aliquid esset, in sententia straventium scientias ante illam,
omne chaos erat & confuso, at postquam hæc apparuit diffusi sunt
res, ut in sententia ~~hanc~~ tamquam si ~~hanc~~ hanc lucem & so-
lem sententiarum videre faciem. & ne inorgas ob hoc quia ex illis
hanc ut

hanc usq[ue] ad celas; illam maiorem scientiarum appellans, nam 95.
si expectas idem in singulis monstrabo, à grammatica incipit
enim; ut vincis manibus mee sententias assentas. à grammatica
dicta, nam in adhis dicitur cognoscitur à græca lingua origo, dicitur
hec scientia grammatica, à græco nomine gramma, quod litera sig-
nificat; à quo grammatica est, ac si diceremus literarum scientia
quia in illa ab a, b, c, pueri incipiunt, à qua semperunt latini
& nomina literarum ut litteræ aut libi etymol cap. 3. & aliquan-
do etas ut k, x, y, z quantum ad etatem compositionem incipit
à nomine, unde nam mutauit latinitas; à græco cetera, quod
apud etymologos sicuti conspicitur libet per totum librum primum.

Quid de poetis curi inuentio & uis itatorum in græcorum
ut nihil in hac arte sit, quod de illis non trahatur. Omitto Homerum,
quem etiam dant in hac parte pro principe habent, tam plenus in uir-
tutibus, figuris, notis, mutationibus, fabulis & figmentis, quibus tota poeti-
ca ueniret conuenit, ut uix de hoc uideretur aliquid reliquere. & aliquando
narrantur aliquid argutis, aut elegantius effatere solent. Præterea
cui transferant iniqui sententias, uerbi tamen seruari non uideat
propterea, qui quamplura loca græcorum citat, ut uideat etiam non

cap. 1. ver. 13. crederetis semper mendaces. & epistola 1. ad corinthios 15. Menan-
tium sententia vultus, & in actibus, cap. 17, v. 18. Super quo vide Corne-
lium & Caseratum locis citatis. Idem q. auct. dicit Nieremberg lib. 12.
de Origine sacre scripture cap. 12. 11. 13. 14. non solum de Paulo
hoc dicere, sed de alijs novis testamenti auctoribus. hos enim vixi-
t relinquo, nam quid mirum si sententij grecorum viderent, si grece
scripserunt. quorum fuit tanta elegantia indicendo & prescribendo Pauli
quod inter ethnicas disputatum fuit an Paulus Platoni cuius doctrine
gravitatem, & subtilitatem illi ipsius venerarentur, preferendus es-
set, teste Chrysostomo citato à Cornelio in præmio ad spiritum Pauli qui-
colas cap. 3. ad illa me verso qui latino sermone scripserunt inter
quos primum obtinet Hieronimus locum, qui in **Epistola** quamp-
late testimonija grecorum citat, ut patet legenti, propter quod pa-
rus fuit ab emulis obsecrantibus, cur licet ethnicorum sacras
litteras admisceret, de qua objectione reddit rationem epistola ad
Magnum Oratorem Romanum. Specialius q. hoc patet, quantum
ad attentionem poetarum agere, inter tanti generis versuum
& memoratam quum nec nomina à pluribus de illorum compo-
sitione gloriantibus, ac de ipsorum sacra factantibus cognoscunt.

& similia

Si non ita dicant, quid dicit dicere, heroicum carmen, elegiacum, bu-
colicum, hymnium, epithalamium, threnus, epitaphium, epigramma,
& alia harum innumera carum. Quantum ad pedes, hoc componen-
tes dicant, quid dactylus, spondeus, trocheus, sapphicum, hexametrum,
pentametrum &c. ex quo constat totum hoc artificium in poenicaar-
te a grecis latinos mutuas; & sic dicendo peragitur ars.

Rhetorica non est opus ut immoremur cum faciat
voce publica a grecis latini illam deuenire, hoc ostendit in tot figu-
rarum generibus, quos claudius originem grecam redolentibus
enim in ora sua perfectione apud Athenienses exaltat, & inventa ut
ut sunt. Cicerone de oratore lib. 1. ratio. 1. fol. 125, in hac enim
primi insignes greci fuerunt, ut hinc produnt, anaxagoras in il-
la insignis orator, & eloquentie princeps, ut Plato, qui ab hoc
cognomen duxit meruit, unico omnium consensu.

Et de dialectica quid dicam tam nesciens, ut clari-
fice hinc lingua nonna, quam & ipse finitima, quare debet non-
ne ita duplicem tot translatione ipsi finitima in latinum non-
at n confecta, hac cum greco textu, inuentione implere debere, par-
tim quia male accepta sunt nomina, ab interpretibus ab ipso & ab

proprietas desinenda, partim oblationem dictam de speciali metho-
do cuiusque lingue, quam translatio omnino nequit exprimere, cla-
ramque de hoc veritatem habet infusa cum adhuc conseruet plurimu
vabula græca, vel quia ita ad elegantiam valere desinere, vel quia
omnino translatio valuit exprimere. In hac enim communiter uni-
mur libri physicorum, mathematicorum, categoriarum, periheme-
tiarum, liagogorum, topicorum, elenchorum, quorum nullius
adhuc latine non sunt redditi; omnino innumera vocabula spar-
sa in horum capitulis disseminata, que adhuc in maternas lingua
perseuerant, & legentibus partim hic occurrunt

Ad geometriam veniamus, que non minor filia est
græcæ lingue, ac nominatæ scientiæ, ut terrantur quamplures voces in
illa usurpare, ut parallelos, diagonas, pentagonas, hexagonas, he-
tagonas, octagonas, ovalos, diametros, heteroedros, karsaedros,
sphaera, isopleuros, diastatheron, canon, pyramidus, & quid mirum
intrae plura græca nomina reperiri, cum & nomen ipsius græcum sit.
In qua & græci fuerunt versati, & specialis scientiæ & exercitium pyra-
gorum, testante Porphyrio de geometria lib. 1. fol. 2. r. cuius in-
titulus est ut videtur aut lib. 1. cap. 10. in egipto, quia inundante nilo
& omnium

Damnum parentalibus limo obductis, initium terrae dividende periculis⁹⁷
 ac dimensuras nomini huius arti & scientiae dedere.

Veniamus ad Arithmetica: hec enim in nomine ipso
 declarat grecam habuisse originem, quam à Diophantoro adpropria-
 erit tene sicut illa etymol. cap. quam que propagavit Boetius, ut
 ex utroque sicut videtur, et apud Joannem de Moyra, faci-
 le hoc suaderet, ab ipso grecis sumptis principibus, nam compo-
 sitione primi historiographi, et aut Abulensis et Paralip. cap. 1. quod
 hinc est quod ad suos compures arithmetici nomen in debuerint, et
 de facto fecerunt cum hoc tamen discrimine, quod non numeri
 scribentur, ut hodie faciunt, sed literis denariis quibusdam ut Hebræi.

Ad modum varico, que non solum in greca
predant, tunc quia inventar eum grece sunt Dymcora, ut ad illa
credetur lib. 2. de somno scilicet, & Porfirius de Musica cap. 1. re-
pondere ad modum quo fecit cononandam, & Iudon lib. 3. cap. 6.
& Cetera lib. 7. cap. 7. qui omnes a grecis oritur & testantur, tunc
quia plura vocabula greca ad hoc in illa resonant, que hoc
timonium confirmant ut sunt: toni, diapacon, & cetera, dia-
ritaron, citonium, octonotidion, & cetera, narreandum, in media
de pho-

symphonia, harmonia, melodia, & huiusmodi alia, quam & ho-
norarunt & auxerunt Euclides, Nicomachus, Ptolemeus, Plurac-
cus, & Porphyrius, alios omitto ne videar in hoc nimis prolixus.

Ad Astronomiam veniamus, quæ enim ut ait Philo-
sophus lib. 3. ethicor. cap. 17. de conversione celi, de astro & cælo sita est.
In qua & primus parens inter Egyptios exstitit Ptolemeus grecus, quoniam
non minoris iura etiam in hac scientia obicit, librisque illustravit ut
philosophus loco cit. cap. 16. ait: ipsumque pro reprobarent qui hanc scien-
tiam elucubrationibus illustrarunt. non minus quæ ac in antecedenti-
bus abundant præca vocabula ut: epicycli, Zodiacus, galaxia,
columnæ, poli cælestes, & antarcus, empyreum, tropici canceri
& auri, chronica æra, climata, hemisphæra, æquinoctius ortus, dia-
metri, eclipses, heliacus ortus, homogeneum corpus, semina, po-
ne spheræ, & alia quasi infinita de quibus videri sibi faciendo
de ambiguo cælesti, sacrobaco, ptolemeo, juminio, & aliis

Quæ de astrologia dicam, inter quam & ære-
dentem non parva est differentia. illa enim tractat de formatum-
di, de situ, de celeritate, de axe celi, de poli, de signis, de
dia, & aliis quæ in universo videri possunt, 3. ac astrologia ex ipso
nomine

nomine contestari licet idem est ac sermo astorum, ut alia, scien-
tia denominatur astorum, quae enim potest dupliciter considerari vel
naturalis, quae exequitur solis & longecorior, scilicet rationes, scien-
tia retroposita statione, attendendo in hoc. vel superius, quae & astro-
logia iudicialia vocatur, quam superius hominibus exerceant po-
tendo infallibilitatem inveniuntur fuisse, ex stellatarum ratione pro-
lati, libertatem hominibus tollenda, quod nec debet fieri, quare hic
passus merito damnatur a PP. & concilio, non quia in eodem
sit admittit. Idem una quam altera pars includit plura graeca
vocabula, quibus figuram naturalem defendi habere à graeca
lingua, ut Sydy, quod exprimitur stellis correspondens, Urania omni-
um, quod est stella grandis, stella quae est simplex lumine rationis.
In qua signa debent cognosci, quid velint dicere, arctus, antiochus
sive boos, orion, niades, psciaes, arctus, comas, verperis, etc.
stellae planetarum, item hanc corp. ad elevandas figuras, inveniunt
habet hominibus, hoc est superius hominibus contingat, quod de impro-
pendo necessitate causis libet, ac ideo si hoc fiat, signa
vel signa sunt necessarii iuxta inordinationem, quod
etiam divina dicitur vocatur, ad quam

des. 10

de greco nomine appellare possunt reduci: ut sunt phlogistia, chi-
romanica, nestomanica, Magia, apolatio, arupscum, pyro-
manica, aetiomantica, ludiomantica, geomantica, augurium, &
aliæ species, quæ sub nomine Magiæ cadunt, quæ videntur passim apud
Iudæorum lib. 4. ezymol. cap. 9. Torreblanca personarum summum li-
brum de Magia, Parrem delrio, personarum lib. 4. inquisition. Magi.

Ad Medicinam veniamus, quæ verò magis indi-
get græci literis, quò maius periculum offert medicamentorum, &
infirmitatum de greco nomine nominantium ignorantia, quòd io-
lum ignorantibus Medicis deseruit: ut memoris applicantes aliqua
ex huius vocibus longum oriantur populo sermonem, & sic innocen-
ty capiant, cum & ipse quid dicant ignorant, habet enim hæc pri-
mos patres græcos ut Galenum, Aescenam, Paulum æginetam, Ap-
pollinem, & Erotaprium filium eius, & alios. Non solum hoc sed &
infinita quasi vocabula græca, quibus filiam græci latinam seor-
sentat, ut melancholia, Hilegia, pleneus, plereus, apople-
gia, spasmus, podagra, dysenteria, colica, paralisis, paro-
nides, quibus communiter utimur, quambis quia Medici utuntur un-
mus nos indicendo, & ex significationem earum vocum sciopne
ignoramus

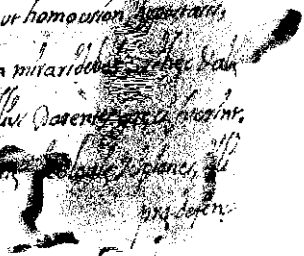
Ignoremus, de quibus si placet vide conterraneum meum Benedic-
tum Matamoros, quondam Medicus excellentis morum. Deum
Viraconensem, panis mea, indispurationibus, solummodo L. Ine-
mixtus. Illum in hac parte nominare, cum hoc faciam, non quia
in materia profundus, cum alij illum superent, sed quia scriptorem
de sacra Viraconensem, quibus non abundat, licet Universitatem ha-
beat, attribuo hoc ad alium, male qualitatis autem dominantem
est, quod in naturalibus imprimis, nam quibus illic exno-
allia, & ce par, immo potius ad sparnum & hordum reducuntur.

Ad summi prudentiam venimus, de qua primi inven-
tores apud grecos habentur. Mercurius, tuimegiurus, solon, licur-
gus alij q greci, de quibus nam pro patrocinaunda republica sua
statuta deponerunt, hinc de juliano dica esse latinum, ad-
cio magis inter grecos debet illum referre, quam inter latinos
cum in greca semper vixerit. lege q fuisse palmis grecis canere
scriptas non parum indicium esse originalis grecus & audacia-
rum, qui in florentia perseverat. quod et confirmare potest ex di-
gesto veron b. l. v. m. r. de origine jurit. columna est ingenua
Veneri. Idem innotante, & sic non statim innotat leges latinas

illius illius Atheniensis republice esse negemus, quod & apud
dorum Ethymol. conspicari licet lib. 5. cap. 1.

Et de historiis quid dicam, cum non sit tanto quatenus
modum inveniendi notitias à grecis auferamus, nam quambis an-
te illas existeret Moyses scriptor, tamen non conueniat cum ille di-
uinam historiam tenuit, de legibus diuinis, & preceptis tradens, at greci
humanam incipere cum tanta gloria, quod etiam nomen inditum
valde adscribendi, historia scilicet, apud grecos perueniret, qui ab illis
et modum, & normam inveniendi historias sumptere, omitto incorpo-
rationem huius testimonij authenticitatem Abuleno illam supra
descriptam historiarum apud grecos, cum conuenit clarissima eviden-
tia, nam si illis conceditur, quod est magis scilicet inuenio scientiam
maiori ratione, quod est minus scilicet historiæ methodus, ante florentem
qui deficiunt tenuit historiam, & per illum multum illum sequenti latini
de animalibus etiam, quid dicam cum Ravius numeret multum grecorum
folio 245, & per, à quibus latini quamplures notitias habuere. non quod per
vum indicium est, à grecis habuisse historias latinos, & aliam rationem quæ
quamplura vocabula greca, que in illis reperiuntur pronominatioem
latini. ut scilicet, ethnice, chronologicis, chronographis, cosmographicis.
Hebdomade

hebraicis, olympiade, & statere, seu equis quod omne in terra gratia
non ponit. apud iudeos etymol. lib. 4. fol. 60. omisso inventionem macha-
nicarum & aliarum rerum. in horum profectum cedendum com-
claris hoc sit luce, a grecis acceptum, & non lege Ravinum in gili-
na, v. fol. 89. & iterum grecos inventores in quibus omnibus rebus iam
dixit non esse. nec inventionis delecta huiusmodi dicere comclaris, per-
ter ante grecos fuisse, seu ad minus ante illorum humana huiusmodi
cuius antiquitas constat, fuisse ante quam litera greci haberent, vi-
de iudei, iudeum loco paulo ante citato. genebrardum lib. 1. chronog.
folio 79. & item Menoza proe. in iura Reg. tom. 1. annos. 1. a folio
30. & deinceps de iure prolog. in Daniellem.

Ad scientiam scientiarum tandem veniamus theolo-
giam, & sacras scripturas. & quantum ad theologiam manifeste patet
a grecis habuisse principia, quod constat non ex interpretatione de quo ex-
pellatur, quod equales ac iuxta divinus, tunc quia adhuc quompli-
ta greca vocabula in illa conservantur ut homonion, homonion,
clonion, canon, & alia innumera. ac non mirari debet, quod dicit
voces similes in illa inveniantur. cum illi darentur, & huiusmodi
nam ante Thomam & Augustinum.

pro defensione plurimum laborarunt, inter quos est Basilii churina-
ne fidei partibus admirandus, in cuius persona, & eloquentia, & doctrina
certatim omicabant, quosque perdifficili acriterendum Imperatoris
Valentem, minus saniorum nominem, quem prodigiis emendatum
reliquit. quid de Niceno, & Maxianeno Gregorio dicam, non duo ophi-
mina belli, sed duo religionis lumina, vel potius soles nunquam de-
cuerandas. pretereo Athanasium minur hic farrare cultum, sed certe
non minus diuinum, nan eo Damascenum non theologum modo
acutissimum, sed & acrem philosophum, pretermittit Chrysostomus
non abire cognominatum or aureum. pretereo Eusebium, orige-
nem, Theophilum, Epiphaniū, Iovinianum, Iulianum, Iulianum
Cyrillum, Dionysium, Theodoretum, & alias græcos theologos de quibus
cum laude meminit Hieronymus, de scriptoribus Ecclesiasticis, qui
omnes inuene in hac professione decertarunt, catholicam reli-
gionem verbo & scriptis defendentes, quorum antiquiores, antiquiores
nos Dantes, videre potest in charalogo illorum ad catenam diuino-
me, inueniuntur illis antiquiores in charalogo sanctis, e quibus q. Atho-
mas ebbat in inferam aquam, qua rigat totam sanctam Ecclesi-
am, antiquorum doctrinam, non contra de scripta ostentante in hoc
addidimus

adducimus filius illorum, de nihilo a magis gloriamur dominici, cum
 pro defensione d. thome dicimus: si quid dixit, semper, dixit, &c. funda-
 re solidi fundamenti, & doctrinæ illorum hoc fecit, ut non moreretur
 In eius clara celia doctrinæ esse quomodo habet theologiā an-
 te latinos, & ex grecis, e quibus paraverunt asseuerari, pro defen-
 denda pace & veritate. Universalis ecclesiæ hoc quantum ad theo-
 logiam sufficiat. ac quatenus ad ecclesiasticas scripturas, quambi-
 greci primi non fuerint, quibus ediderunt, tamen plurimum illi etiam
 tum quæ translationibus dederunt, principium, quæ tam acceptis fuerunt
 In hac parte, quod adhuc conveniunt plures vocis grecæ in illis.
 Illas quæ sacrorum de nomine grecæ vocari contra tot generis, exodus,
 leuiticus, deuteronomium, paralytomenon, thronus thronis, &c.
 ne omnino illis excludamus a primaria inventionem in hac parte,
 habemus novum testamentum, cuius originem habuit grece
 mane scriptum, excepto Mattheo, qui primo hebraice scriptum evan-
 gelium, ad quem illud scriptum nunc nos transibimus, præsertim
 subnotam in vulgata occurrit, legendum; ecce gratia in
 hac parte a primariæ scripturæ excludere non congerit, cum
 d. Hieronymus ab hoc textu greco, invulgatam, &c. ut pro exemplis
 non habuerit

si habuerit, quid amplius dispoſuerit, nihil tantam eorum excellentiā multus
lingue & litterarum, quod & ipse christus dominus illis se voluit com-
parare cum dixit, joannis 1. Apocal. ego sum alpha & omega. id est
principium, et finis, epilogus & compendium rerum. sicut & græcæ lingua,
cujus sunt duæ irreſolubiles epilogus, & compendium scientiarum, cum
in illis multa de originaria matre, in qua fuerunt compactiones inve-
niantur. quid amplius dicam: non plene voluit Deum latine om-
nia, quantum ad similes accipere, sed & quantum ad religionem
christianam, quod placuit animadverti in titulo lateris crucis inter
lingue scripto, quarum primum erat latine, & ante illam erat
græca inscriptio, ut ait Silvestra tom. 5 lib. 8 cap. 14 q. 7. his verbis:
ita ordinari ex titulis, ut in eoliteris hebraicis essent à parte
superiori, secundo græce, tertio latine. quia religio christiana pri-
mo ab hebreis ad græcos, deinde à græcis ad latinos derivanda erat.
Nec non mirari debetis aures, quod joannes scapula laudari
hanc linguam in hæc verba prorumpat: qui linguam græcam laudat
non minus in pre facere videtur, quam qui lucem commendat. ne-
mo est, nisi cæcus, qui non intelligat, quam necessarium sit lucem videri
nihil, nisi cæcus, qui non intelligat, quam necessarium sit lucem videri
nam ut dicitur

nam ut eius antiquitatem, & nobilitatem, quae nulli nisi bebris cadit,
omittamus: haec lingua ceteras omnes inradenda rerum cognitio-
ne antecellit. non modo eadem duplicem omnium quae sunt in quan-
tuam et modum de quibuslibet re, sed solo sermone has expressere
sunt, ac plurimum in brevitate, ac prope veritate ipsa abun-
dit. idcirco etiam in antiquis etiam paucis quid aliis locis
scriptum legatur, idem se confitentur, quod agitur, ut hanc quoque
ad laudem sermonis arguamus. hanc illi quidem per artem argu-
mentum est, & habent, à graeco tamen lingua sepe sunt quibus
verba alia ad eam adhibentur, quae duntaxat non sapere illam
soli concessam fidei veritatem. Galliae adhibentur, sepe ad
vocabula verum non parvissima, quae neque in graeco, neque in
grecis, neque in maxime per illi quae sunt in illi, tam illud
tamque apud demonstrantur, sed in maxime per illi, quae sunt in illi
sunt. Verba multa in graeco sunt, quae in illi, quae sunt in illi
linguae latinae, & eorum multum in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi
necesse est, & idcirco in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi
sunt debent multum in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi
rate, quod eorum in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi, quae sunt in illi

nam mentum accepisse. hec scapula. quæ omni ex parte confirmant
antecedentia. & sic non ut quare debemus ita non esse cum omnes
imam inter faciamur naturam ademptam: & sic quid, ut invidiamus,
videtur, ne interpretetur agendum, ut agere etiam quædam so-
lus illi et homo, quod adhibendum ut oportet videtur, dante: intellex-
it meliorem peritorem. In adhibendum dante Deo inquit, ne
ut regeretur peritorem quod peritorem, quia hoc laborum videtur, & perit
videtur omnia peritorem, ut videtur, ut videtur ad premium, ut
convenit peritorem, quod ut videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur
culum peritorem, ut videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur.

Qui quis grammaticam videtur, dicitur grece.

Ut recte videtur non prave, dicitur grece.

Et grece videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur.

Et grece videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur.

Et grece videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur.

Lingua de lingua verat videtur, ut videtur, ut videtur.

Recte quem videtur, dicitur grece.

Sic videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur.

Hyeronimus, ut videtur, ut videtur, ut videtur, ut videtur.

Perit scriptas vitas, dicto grece
 Argumentari quiquis vis, dicto grece.
 Quiquis thetonicen vis dicere, dicto grece.
 Scire Mathematicam quiquis vis, dicto grece.
 Ambus et medullis quicquid, dicto grece;
 Moribus nam conciliis sunt indita nomina greca.
 Argolicum nomen conciliis liquor effugit.
 Auspiciens grece scemane sapienter,
 In alio, quibus haud nomen dat lingua latina.
 Plurimum, dante debentur singula grece.

Aliud ex Antonio Nebrissensi propositum latinum. Encomi-
 um, in locabul. impressu Granatensis anno 1552 fol. 133. post accentus

Periculis grecas, fluxerunt unde latine
 Si quis nunc cupit, longarenda via est
 Vi culmen teneas, subeundi mille labores
 Rara quidem res est, at preciosa tamen.

Illa modo, ut quicquid non conciet terminis
 Ex quo si speras, mox habere valeas.

THE [illegible] [illegible]

AND [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

THE [illegible] [illegible]

ARTICVL OCTAVVS

De

Prænotandis ad institutionem lingue
Græcæ ex authoribus in hac
parte Dñicis

A nequam ad studium Græcorum se conferat, debet scire quod
id speciale in illis sit. Nunc ab eodem loco incipiamus.
de quibus notandum habet infra per animum ad illas mox
iuxta idiam hebraicam, à quo verum est, quod in quibusdam
paucis peringam. B. proferitur ab aliquibus in uocem, sed
illius tantum magis accedit ad id quam ad u. g. hodie omnia proferunt
ut q. quidam ante e. g. i. effrunt. ut latine sonant. ante a. u. et
proferunt hodie à dactylis breuius quam à latino. nempe lingua po-
puli interuenit cum quodam sibilo: ego malo, ut à latino proferri
hant. Z. debet sanum de, non adretinere u. g. neque, ita non
agendum.

autem et per q, y, atq; diphthongos q, y, u. (namque in quibus
vocalibus per q, y, u. habet per q, y, u. habet
habere debere proferri, patet nam de q, y, u. dicunt: magis ad sonum e.

~~de diphthongis q, y, u. dicunt: magis ad sonum e.~~

pronuntiatione litterarum & diphthongarum. proferre ut illa, magis
pronuntiationem arguit magis exporitur patet, quam rectam pronun-
tiationem; & rectam pronuntiationem arguit dicunt. nam magis rectam, & spu-

mosionem spiritus effertur. **U**t est, non est e. nam quidam
proferunt, x. in exercitiis & similibus, dicentes egrescunt, p. eger-
cunt, o. & u. hodie pronuntiationem non distinguunt, velut ne **A**ngus
& a breue. **E** ut, e in son, calami iuventutis vocales, non eadem sunt

ut qui in hoc, in quo proferunt, q. effertur hodie ut f. tamen illis
sonus ad pronuntiationem p. debet accedere. x, ut sonant ut ipse sonus

proferre x. & x, ante e, y, i. ut ante, o, u. uero ut habet autem mo-
dando ut vocalibus per illas positis, circa litteras longas quas aliqui
effertur ut simplices, y, q, o, y, e, hoc debent facere affertur recto im-
latione duarum vocalium: sed si recte velis effere dic ut habet per.

propter diminutionem nam admittere debet inter vocales longas & breves:
ne ab initio

ne ab initio indicamus corruptiones quae omnino fugae debentur, &
si a longum non profuerit ut duplex era, nam hoc utique sit in
plex littera, nec respondit aliter. & quia non habet aliam, a qua
confundatur in alphabeto graeco & quidem inest anapaestica
quoniam est uti nemo. cuius inde nullum est exemplum.

Ex quibus litteris septem quatuordecim tempore affe-
ctus, duo longi η, ω, duobus e, o, & anapaestica, hae quae
communes dicuntur, quia multae sunt, unde longae sunt. Item η, ω
longae dicuntur, quia semper longam efficiunt syllabam, nullam
terminant. dictionem, & sequuntur dicitur utique anapaesticae cum
vocalibus pariter longae, & diphthongis communes sunt syllabae
aut maiusculis. Igitur dignum η, ω, in capite dictionis dicitur
num, in medio item dictionibus, in fine illarum sequuntur commo-
re per prae longas etc. & diphthongis, ut dixi, illarum finem dictionis
& sequentem dictionem incipere in vocali, ut η, ω, anapaesticae
diphthongi tam proprii quam improprii, quae & utrumque vocem longae ha-
bent utique, ut quae η, ω, in carminibus adduntur antiquis, ut in
se vocalibus hae, aeterna licentia. In fine commo-
ver vocalis e, o, sunt quae semper breuem faciunt syllabam, nec ratione

exhibantur

expendantur: sit autem & quædam latini panis quando per voca-
les parva breves, cuius modi apud grecos sunt ε, η, ι, & sequuntur con-
sonantes, ut ε, κ, α, ι, δ, ε, r, u, l, l, u, m, ο, m, i, g, ι, δ, ε, r, u, p, t, i, o. in quibus ε, η,
positione producantur. Apud latinos autem utitur & canonicis: aut
quando littera duplex, nempe ξ, & ψ sequuntur quædam idipsum
utæqueque possent, ipsa expressione monstrant. Ad quædam item, siue
consonantia, quædam dicuntur breves paræ vocales; quia brevissimi sunt tem-
porum, & amplius quantitas, ut breves, nec longam contrahentes
syllabam a vniuerso hercule in eadem ditione, sed in quibusdam præ-
dictis, in alijs vero contrahi non possunt, dico itaque a, u, non ita
breves, ditioneque vocales, quod ad mixtus attribuitur, in quibusdam e-
ximis autem, in una eademque ditione & prædictis, & contrahi possunt;
sed modo bilingua est, quæ omnes vocales apud latinos: itaque
ad hanc ditionem omnino producantur, in illa contrahuntur. Vnde
tem. subdividit semper vocales in mutabiles & immutabiles:
mutabiles a, e, o, quæ id nominis ratione sunt, quia in capite thematis
ut alicuius verbi contrahi, in verborum præteritis mutantur, nem-
pe a & e, in y, & o in u. ~~Ad quædam item, siue~~ in ista ditione quorundam
verborum sex conjugationis, & in thematibus verborum primi,
sive sexta

itali pronuntiant illas pariter, quippe quae comae, quae comitum, pro-
ferunt, aut certe profecti debent. Improprie etiam ad dictionem, quod pro-
nuntiant naturaliter illas non requiritur, quae etiam patitur in illis in impro-
prie in a phonis, & κακοφωνία, ut sonus a phonis α, γ, ψ, quae quia
sunt sonus quidem, sed non profectus, praeterquam in eas syllabas
vocalium, α, γ, ψ, sine punctis scribitur, quae possunt soni, necesse est
non vocantur, hoc est sine voce syllabas puras, & non sonant
ut diphongi, sed sicut simplicium vocalium. nec reliquae, qu, y, w, unde
diphongulae, minus quae aurius dicitur, alioque leno etiam non ipsam
voce, non in uia κακοφωία non utantur, quia male sonant.
Iumenita ut docet profectus, dicitur quid aurius matras, &
necio quid (ut ita dixerim) quicquid, aurius in hoc sonum, ut com-
suavi & uicundaeque diphongorum in pronuntiatione con-
ferantur, aurius per se ut in aurius dicitur. Communis plane
grammaticum est diphongorum in pronuntiatione, quod dicitur a
phonis, proinde ad pronuntiationem illis spectat. nam grammatici
diphongorum morantur indicant, aut certe in diphongi, aliter
vocalis eliduntur, ut in diphongis in pronuntiatione, ut in aurius
ut a aurius, ut non solum sepe idem sonat, idque tota est, quod
tamen quia

tamen quia in diphthongo propria subiunctiva vocalis erat, ut vocalis
 neutra in illa non mutare poterat, funditus, solum soppingere tota
 talis illi a quo, que quidem in propriis conuergunt diphthongis, atque
 adeo id faciam esse palam, ne ignoraremus, quoniam ea syllaba di-
 phthongum ducitur, quando quidem auctem attendimus, a & y, ex co-
 agmentis, quidem habere huius ex a' f' u' n' l' i' a, mutata breui pro-
 liua, in propriam longam, ita uero que subiunctiva aut subpingant.
 his enim non amplius mutabilis, et uocalis, paulatim diximus, a
 e, o, quoniam quicunque pascit, permittente uocali ratio, a & e
 mutatur in i, y, & a b i a, ceterum, ut de katephonem compo-
 ne quoque aliquid dicamus, quoniam ex au, uero ex eu, sicut
 sequentibus exemplis comprobatur: aul' i' a, g' u' l' i' a, e' d' a' m' o' q' u'
 x' o' m' p' n' i' u' m' e' x' d' i' p' h' t' o' n' g' o' d' i' u' i' n' g' u' a' s' i' n' u' m' o' b' i' q' u' i' d' i'
 s' i' n' d' e' c' l' a' u' e' d' i' p' h' t' o' n' g' o' m' i' m' u' t' a' b' i' l' i' t' e' m, ut s' i' n' l' o' c' a' s' u' m' d' e' u' n' i' a' r'
 u' n' s' i' e' r' o' y' u' n' o' a' t' a' b' r' e' u' i' i' n' p' r' o' p' r' i' a' m' l' o' n' g' a' m' i' f' e' r' u' n' t' p' e' r' u' n'
 atque hanc illi comparat huiusmodi uocalis in i' affixum, aul' i' a.
 & d' i' u' a' p' i' c' e' p' e' r' u' n' g' a' r' a' p' u' m' m' u' l' t' u' m' i' p' i' u' s' p' r' o' p' r' i' e' t' a' t' e' q' u' o' d' i' n'
 y: idem uocalis huiusmodi, e' x' p' l' i' c' i' t' d' e' u' n' i' u' m' q' u' e' h' i' g' e' n' t' i' a' u' n' d' i' b' i'
 c' o' m' m' e' d' i' o' r' y' t' a' m' e' n' i' c' h' a' t' e' m' y' p' e' r' u' m' n' o' n' n' u' l' l' i' s' u' l' t' a' n' t' a' l' i' a' m' f' i'
 quoniam in

guttam innovatam sic y subscriptam, perinde videlicet ac si q, y, w.
 Est alia vocalium divisio, propter diphthongas dumtaxat receptas, nempe
 ut in diphthongarum coagmentatione & coalescentia, utiq; vocalium
 sine prepositione, alijs vero subiunctis. prepositivae, quae quique resem-
 sentur a, e, y, o, u, ideo hanc nomen elevationem adeptae sunt, quod
 subiunctivae, prepositivae, diphthongas faciunt, vel quia in diphthongo con-
 tinenda subiunctivae prepositivae: subiunctivae vero quae pre-
 positivae vocantur, sic dicuntur, quod in coagulatione diphthongorum
 prepositivae subiungantur: vel quia prepositivae subiunctivae coarpor-
 ativae diphthongas faciunt, ut patet in formula praefata diphthongorum
 sunt quae duae dumtaxat subiunctivae vocales in diphthongo s. h. u. ex
 prepositivis unantur, ut patet a, quae diphthongo praenotata coarporati-
 va, au, & unam in propriam a. dictionem innotat e, sola pre-
 positivae diphthongo parit, ei, & unam propriam praeparat, au, y
 autem & u, diphthongos tantum in propriis, qu. y, u, &, ut conique-
 nitur (nequid silentio suppressum, quod sit a prepositivum) aut non
 respingebant proterus foras in diphthongo, q, y, w. quem innotem ad-
 huc testem inter, ut tunc agerebantur, hunc autem
 ante derelictum y hoc videlicet modo pingentem appropinquat
 quia scrip-

quia scripturae & chalcographi infirma earum deplagenda habuerunt.
 bantur. diptongo plerumque proprias, improprias uice deplagentes, ab
 id aliud commune subit. autem exultationem, nempe in punctum
 esse subuenientem, subsaceruere copiam. huius uariis aliis propriis
 inus; quod quidam punctum designaret. hinc palliat. ita uenerunt.
 men illud esse praetermittendum uidentur. uidentur uero iohannem
 sub iuncturam esse uacalem. in diptongo, au, ou, quia uis uel uisum
 propriam. ita in diptongo impropria. y, yor, mya, dygia, & in can
 millibus, quae innumera sunt, quae quae pariter uenerunt. ubi legenda
 sicut auentur. quando quidam autem nomina multa. ita uocali
 uisum. in mirabilibus. & in innumerabilibus, eadem quaeque diuisa. in di
 ptongo. proprias non inueniunt eadem. siquidem eorum quae uenerunt
 mirabilibus. & per aliam, & quaedam innumerabiles. uisum ebor,
 ou, de quibus & in innumerabiles. & in innumerabiles. & in innumerabiles.

Item ex carana ad diptongum aliquam. & in
 pra. x. & b. g. d. x. & alia diptonga. ut j, f, y. & alia. & in in
 mirabilibus. & in innumerabiles. & in innumerabiles. & in innumerabiles.
 amram. quidem. & in innumerabiles. & in innumerabiles. & in innumerabiles.
 ad aliam. & in innumerabiles. & in innumerabiles. & in innumerabiles.

nam he nermagnam habent inter se affinitatem, & facile unamquam
in alteram, quippe que eodem instrumento vocis proficiuntur, nem-
pe labiorum adminiculo, atque sola spiritus inveniunt vel remissio-
ne differant. nam in prolatione ϕ , maximam spiritus copiam, in p
seors, minimam in θ modicam adhibemus. eadem ratio se-
cundi ordinis, π, ρ, σ , que palati, ac tertij ordinis τ, δ, θ , que
dentium auxilio proficiuntur. quod dico verum esse despicere de-
tur, si unicuique ordini preponatur vocalis, hoc modo, $\alpha\pi, \alpha\rho, \alpha\sigma$, &
 $\alpha\tau, \alpha\delta, \alpha\theta$. hinc colligunt quidam δ , debere
re pro seors, blaterius quam δ latinum: & in prolatione δ tonum σ bd,
debere aliquammodo retinere. adde quod Dorij confunderunt
scum $\sigma\delta$, & verba in σ , per σ δ efflunt. Verum ego malo id
circo δ , σ , quam $\sigma\delta$, valere. Cetera autem verba in σ δ efflunt per
 σ δ : unde δ creditur valere non solum $\sigma\delta$, sed duplex $\sigma\delta$ & magnam
habet cognationem cum secundo mutarum ordine κ, ρ, χ . nam
sepe extrinsece confliunt, aut in σ δ dissolvuntur, ut $\sigma\alpha\sigma\kappa\sigma\sigma\sigma$ extrin-
sic in σ δ , $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$. quorum futurum habet $\xi\omega$, $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$, $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$, $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$, non $\xi\omega$.
& ex nomine $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$ & $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$ $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$, $\sigma\alpha\sigma\chi\omega$, non $\xi\omega$.
sic habet ϕ , cum σ δ ϕ . primi mutarum ordine. aliquid ϕ σ
pelantur

pellantur liquida eadem ratione. quae apud Latinos. I. m. n. r. quod par
turam possit. quae liquescentes ac evanescentes vim consonantis in
terdum accipiunt, neque vocalem praecedentem longam efficiant, ut
aliae consonantes. immutabiles autem dicuntur, quod non tam faci
le mutentur quam aliae consonantes in inflexionibus nominum
et verborum. si unum plerumque ex his sequentibus. Item de consonanti
bus diximus paulo ante consonantes secundum consonantiae naturam
generatim divisiimus. litterarum apud Graecos, quae profecto subdividen
de sunt in mutas, duplices, liquidas, & inaequales. Hae in septem vocali
bus, novem mutis, tribus duplicibus, quatuor liquidis & b. habes
iuxta numerum 24 litterarum Graecarum. ac subdividere de novo
debes mutas novem litteras tenues α, κ, λ, ν, ρ, σ, τ, θ, & tres as
piratas φ, χ, θ. quae duobus modis considerantur. prout scilicet, reserui
delicet antea α, κ, λ, ν, ρ, σ, τ, θ. & hae forme modo reserui
relatione ad aliam ad aliam expanduntur. prout scilicet, novem tenui
bus consideraveris, ordine inferius praeparata non venientis, nem
pe α, η, ι, ο, υ, ε, ω, φ, χ, θ, & b. ut π, κ, γ, & ceterorum
consonantium vocalem adiacentem, prout scilicet, non venientis
grum apud Philonem, ut videlicet reliquis, minus dicitur. nimirum ut

tenues semper proprijs opposantur aspirantibus: & contratio aspirantibus
vero tenuibus: quia paritatem inter se contratiorem contrahunt. inter
illorum autem media, quod mediam quandam paritatem & paritatem
habent interueniens extremas tenues videlicet & aspiratas. tenues ideo
dicuntur sic, quod sine ullo spiritu denso ac silante proferantur.
aspiratae, contra: quia cum spiritu crasso, denso, spiritum & cum se
bilo proferuntur. mediae autem, ut diximus, eorumque extremis
ita consentiunt, ut nec prorsus spiritu careant, nec prorsus adspiro:
sum flarum aspiratarum accedant. Inter se autem mutarum appo-
sitione inter se ideoque, quia aliae in alias sepius intermigrant ut conicere
licet in deducione aliorum temporum ex alijs in coniugationibus ver-
borum. hic obiter notandum, primum ordinem contratiorem prius
continere coniugationem ut *pa, ba, fa*, secundum secundam
ut *ka, ga, xa*; tertium tertiam, ut *pa, da, ba*. Haec aliter demon-
strari deducitur quae sic dicuntur, quia duarum vim habent simpli-
um consonantium, in earumque notato explicantur, & hoc sonant
cum ex illis analogice conficiantur. atque notantur *δ, ξ, φ* quarum
~~Ita ex *δ, ξ, φ* od *δ, ξ, φ* notantur notantur, quod dicitur~~
ut pro *iuris*, & *o* *iuris*, & *o* *iuris*, scribi dicitur omnia, primo
inde *masa*

inde massa, quam latini usurpata dictione graeca massam vocant.
 ξ autem non tantum κς, sed & γς, & χς, valent ut μύραξ, barba
 à qua nominis derivata ξ in κς, atque adeo in ης utroque collocata
 vocalia, sicut eam gignendi, & alij rationes obliqui causae: ut μύρακος,
 μύρακι, &c. θάραξ, θάρακι, & id genus alia. sed aliquando, vi-
 dixi, in ge explicari eadem ratione λευαρά que in κς: ut ούραξ, ά-
 ραγες. item in χς: ut βύξ, βύδα. Verum enim vero, ψ, λευαρά, αρ-
 τερα, καήρα, &c., que interpretantur διολύβινχ, plerumq; in κς, κίς, &
 τα vocali, erunt de coniugae antiquitatis in nominibus: ut κύκλωφ.
 κύκλωρος, άψ, ώρ, &c. aliquando κς in ης, in ης κς, &c. αλ, υά-
 ραψ, άποβα, πλέψ, πλεβός. & aliquando in φς, ut κίκαψ, κίκαφος.
 & alia eiusdem modi phrasia. Item deliquit autem quatuor λ,
 μ, ν, & conspiciuntur in eadem latine. sed graeci praeterea immutata
 διελυσσάντων, quod non tantum in latine, sed in illis consonantibus
 κς, neque in delictis nominibus nominata, ut utan adenda est, non tan-
 tato in finali, & genitivi utana: sic dāmar, dāmanti, neq; in
 verborum coniugationibus, ut ψάλλε, ψάλλω, νέμω, νέμω, in
 utroq; tempore. sicut in iuvare inveniunt: sed quoniam dāmar, dāmanti
 in tra sunt, sicut sunt & παρ, & αμ, &c. Item nota in coniugationibus
 in iuvare inveniunt: sed quoniam dāmar, dāmanti in tra sunt, sicut sunt & παρ, & αμ, &c.

divisione omniū s. clenardus idque fortasse deindivisa, quod non videat
 libet mutarum, duplicum, liquidarum. non enim muta est, quia neq. tenuis
 neque media, neq. aspirata, non duplex cum non equivaleat duabus sim-
 plicibus consonantibus: nec tandem immutabilis, cum incalu gignendi
 plerunque mutetur in t, d, θ, ut lebs, lepro. monas monades: omni
 omniū. proinde s. à quibusdam monadition, id est, vel cuiusdam unitis
 ac sive potius dicitur. à quibusdam vero asynon, id est, inenota quod
 od aliam consonantium notas innotas habeat minime, nempe ut
 vel muta dicant, vel duplex, vel liquida: sicut in grege ovium, ceteris
 ovibus signatis, sicutum aliquos non sit insignita eadem nota, quales
 quidem insigniuntur, sic hec sunt nota & signatione dicitur.

Canones

ក្រសួងកសិកម្ម

Accensur nos acensur beas, Deu. legens sono. grauius tunc, ho-
nor. circumflexus uocis, facit. bene. clamar acinus uocu-
flexus attollunt syllabam quam afficiunt, grauius uero deprimunt.

Spiritus duo asper sunt denu' anima; homo. simul
lenis sicutis' egw, ego. semper autem vocalis aut dipson-
gus in initio. ~~capitulum est solum. canonis. in quo~~
dipio quidem aspiratus. p'm. n. thome. robur: in medio ueror' ingenit'
neut, prior

nervi, priore loco leugetur, posteriori aspiratur, pōrtas, pōrtas, longē.
 Item & R nota non semper in principio aspiratur, nam si secundo
 quodque syllaba incipiat à R in aliquo nomine, tum primum, & ter-
 gant: ut rariar, rārien, rāat, rāstōr. Ceteri, puer, sobrius, vehemē.
 Verum nulla praeter hęc quatuor inueniuntur. Ceterum si simplex in me-
 dio dicendi, de quo Ciceronius nihil loquitur, nullo spiritu notatur, sed
 intelligitur tenuem habere: tamen apud Poetas in optimis exem-
 plaribus interdum inuicem uicem & cum spiritu a praeter me-
 dia dicentes: sed id fit solum, dum Poetae metryca ex geni-
 no, & i. primam subtrahunt, ut à rārien pro à rārien, im-
 perfectum hęc de alijs. Item de eadem, in omnibus syllabis con-
 siderant greci tempus accentuum, & aspirationem. tempus est
 illud spatium quod conuenit in syllabis pronuntiatione ex
 quo oritur aliae syllabae longae, aliae anapae, aliae breues
 ordinantur, & signantur, & huiusmodi in poetis, longa sic. —. breuis sic.
 u. sicut ypsilon simili nota. Accentus autem accipitur, quod
 accipit. Notandum, est autem pronuntiationi rāne syllabae accipit
 syllabam notā, alie longae, alie breues, & alie anapae, quae pro
 ratione quantitati suae accipiunt, vel grauius, uel circumflexi-
 untur.

nonnulli. Itaq̃ vel sunt accensus, acutus, gravis, circumflexus, ac-
tus sic p̃ngitur ex sinistra parte littere maiuscole Λ factum. gra-
vis ex eisdem parte dextera sic √. circumflexus ex utraq̃ Λ, au-
tus sic ~. notandum obiter, græcos in assignandis accentibus, solitos
esse singulorum dictionum syllabas ordine præposito & retro acto
supponere; nimirum incipientis ab ultima, a qua sic progressus ad
penultimam, & a penultima ad ante penultimam. ultra antepe-
nultimam non retrogreditur accensus, neque apud græcos, neque
apud latinos. ac in hoc diuidendi latini à græcis; quod latini, ut
proprium cuique dictioni assignent accensum, penultimæ syllabæ
dictionis illius quantitatē præpendunt; ut cum Dominus pe-
nultimam habet breuem, ideo eius accensus in ante penultimā
penultimæ syllabæ: dicimus ergo βασιλεως πυρραϊνόν, sic ac-
censendo in singulis polysyllabis declinabilibus vocibus antepe-
nultimam propter penultimam breuem: quæ si longa foret, accen-
tum pro p̃mo retineret: ut medιτράω avena. verum tamen in
dictionibus dissyllabis, siue longam, siue breuem penultimam habe-
ant, vocem illam penultimam, quæ ante præcedit ult-
imam dictionis cuiuslibet syllabam. utiam si prima sit dicio-
nis, ut in

nis, ut in dissyllabis omnibus, eidem penultime per se pro inuidebit
accentus. exemplum de longa penultima, ut regimine fagi, lin-
quimus arua, debui ut deui, aqua, manus. & reliqua co-
lore dissyllabarum regerit. sola autem indeclinabilia vocis a-
pud latinos accentum in ultima syllaba recipere possunt cu-
iusmodi sunt porro, ergo, maxime & similes. vix tamen in omni-
bus sequentibus prevaleat. verum enim vero ultime syllabe quan-
titas apud grecos expenditur, atque ad id protractione quantitas
in ultime assignatur apud eos accentus, non in eadem ultima,
nunc in penultima, nunc in ante penultima. de locis autem sin-
gulis singulorum accentuum id insertum est pro legendum. acutus
ut poie inductionibus ne sed y lra vendicare, ultimam, ut deui,
si enim ultima syllaba acutus penultimam ut lego, ante pen-
ultimam ut nuptum, ut vero sola acutus, sua veluti pro-
rogantia, ante penultima inuideat potest. si quidem circumflex-
us tantum sed occupat ultimam, ut potius penultimam
ut beatas, graui autem, quamquam intelligitur in quatuor-
que syllaba dictionis similitudo, quae neque acutus, neque circum-
flexus, nunquam tamen pingitur, nisi in huiusmodi ultima dictionis
nis syllaba

nis syllaba, tum maxime cum inconsequenter verborum, & con-
 tinuatione vocum interire, qui acutus inidebat ultimæ syllabæ
 dictionis, aliam dictionem præcunns in/proxima orationi/mutatur
 in gravem, ut passim contingere solet, acutus atrollis syllabam
 quam afficit, ut θεός. circum flexu tardat, ut βοῶντα. gra-
 vis vero est equalis pronuntiationis nactus, communisque tenor
 his syllabis, quæ nec acutione sunt neq̃ inflexe. ut φιλοσοφία. so-
 lum tota acuitur, reliquæ syllabæ graui sunt: legunturq̃ serua-
 ta equalitate pronuntiationis. æquā deforme fortasse fuerit
 tot apices singulis inscribere syllabis, ideo vii pariter, singulis, ut
 quam pingitur graui, nisi loco acuti in solis ultimis syllabis, id quæ
 in contextu orationis ut θεός ἡμῶν, Deus noster. Illud præter
 rea adhibendum ad extremum videtur, dictionem acutionem
 perierantam, hæc est dicta complexum orationis, aut etiam
 in clausula collocaram, quippe quæ terminat sententiam, acui-
 tum perperuo retinere accentum, nec conuerti in gravem,
 nisi in oratione perperua continetur com sequenti-
 bus dictionibus, sic εἰν' ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς cum ἀλλοτρίῳ
 ἀνὴρ καλὸς, & ἀγαθὸς ultimæ syllabæ διατεταται acu-
 am. enim

calliclora. quando hoc evenit, asponitur aliqua vocalis & diphthongus, & loco illorum patitur figura simili aspiracioni nani, & consonantique vocalem abstraham fenebat, iungitur vocali sequenti dictionis, hoc modo. παῖς ἀνὰ, παῖς ἐμὴ. Et si sequens vocalis aspiracionem formam habet, & consonante aut deinde subtiliter, conservatur in maiori aspirata hoc modo. πύρα ἄλγυι, αὐτὸ ἄλγυι. Vocales & diphthongi que continentur asperuantur hinc. α, ε, η, ο, αι, οι. Si precedat vascilistogomatura sua, & requiritur brevis, solum ac fere quae sequuntur, & non quae possunt hoc modo. ᾠ ἀγάδῃ, δαγαρθε, ἀγαθῇ. in medio dictionis, solum etiam parum, cum duae syllabae fiunt una species sic καὶ ἐκείθεν, καὶ ἐξέθεν. quicquid est apocrophe, utrum enim hoc qua cavellana ut cum dicimus per acordac de are, acordac daro. Item de apocrophe, ab ἀπὸ. & anteque vero, unde ἀπόποφα. nota est deinde, seu duo vocalis à fine dictionis. advectionis enim nova prout supra locum abstrahit vocalis à fine dictionis, propter initialem capitalemque vocalem sequentis dictionis. ut ἀπ' ἐνὲ pro ἐπι ἐνὲ. Solent autem hoc pacto elidi quatuor vocales, quoniam talium nonnullae sunt similes, α, ε, η, ο. & duo diphthongi ἀσπεδοκραί. αἰ, οἰ. eliduntur de η, per apostrophum hinc. ποικιλία, ποικιλία.

Homerum

Homerum. cuius nota est eadem ac spiritus tenuis, cum hac tamen
differentia, quod signum spiritus tenuis in principio dicendum à voca-
libus interpretatione ponitur: philosophi vero nota in hunc finem finalis in-
dex vocalis, vel diphthongi in calce reuultus. nota huiusmodi loco. mutam
tenuem φ, κ, τ, &c. in compositione, & in appositione manere tenuem,
nec conuertere in propriam aspirationem, eam uero uocalem exspiratam sequen-
tem, dicentis affectum spiritus tenuis. in appositione. ut πνίτ' ἐλέγεν.
in compositione. ut κατὰ τὰς. quod si uocalis sequens aspirata, ne-
cissimè muta finalis præcedenti uocali migrabit in propriam aspi-
ratam φ, κ, τ, &c. quia omnis tenuis omnia per se uocalem aspiratio-
nem sequens uocalis, ut πνίτ' ἐλέγεν. & quia appositio est, non com-
positio, ipsa uocalis sequens totam uertit in aspirationem, quam in co-
positione præterit. ut in κατὰ τὰς. &c. ὑπὲρ τῆς. sub uno eo
nota qua utimur, cum duas diciones uersa huiusmodi coniungimus.
ut ὄρα, ὅτι: uel quæ male diuisæ coniungitur inueniuntur pauca inco-
uio loquere: uel con-πνίτ' uel procon-πνίτ' uel ὑποδία-
τῃ. id est ad distinctionem, est nota, qua non coherencia discernuntur:
uel distinctio, quæ colligat male coherentes sententias. ut in κατὰ
ut enim significat, ὅ, ἡ, & ὅτι. item cum duæ uocales quæ dip-
hthongum

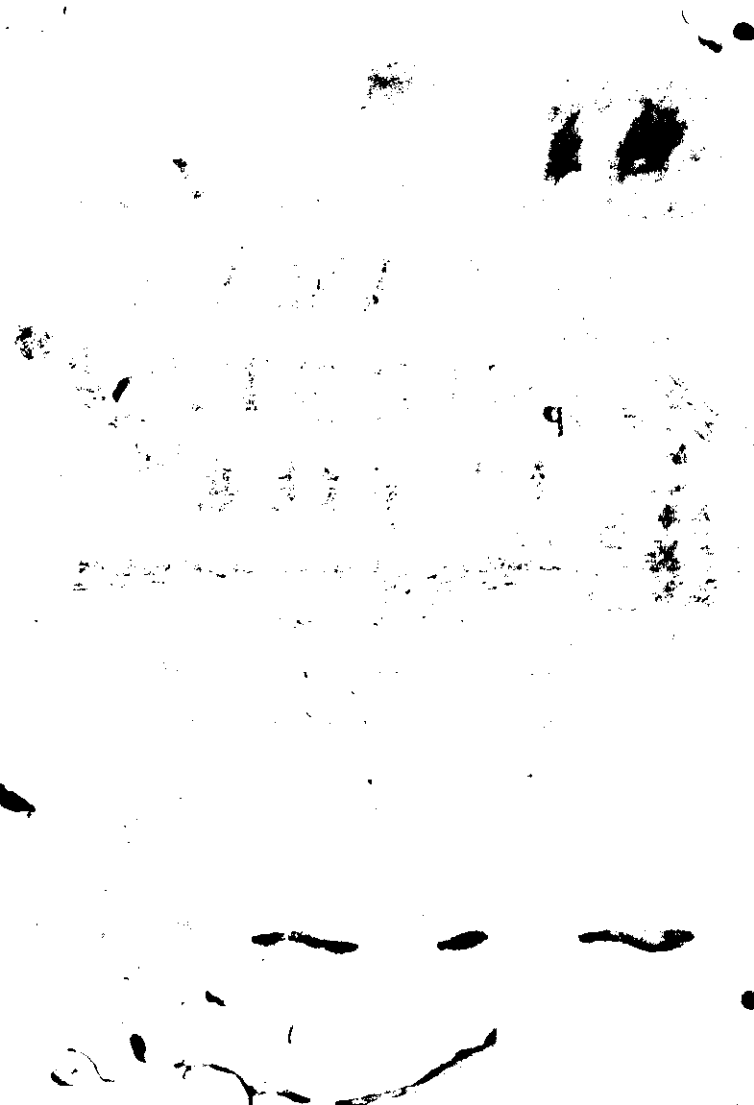
proutum facere poterant, faciunt syllabam quolibet parte. Signatur
duobus punctulis, ut intelligatur esse duas syllabas. Vocatur dialuta,
que divisionem significat hactenus. quidam autem dicit quatuor syllabarum.
Item cum coniunctum erat unum solum vocabulum, & divinum fa-
cit duo, ponitur in medio signaculum ut aspirata subtile ex inf-
riori parte. ut intelligatur esse duo vocabula. It. p. m. ut advertat
esse relativum & non coniuncto, o. n. ubi finitur sententia ponitur
punctum & peritum, quae vocatur clausula quam finis vocant
ubi non habent integer sensus. ponuntur tropus, & idcirco colunt
ubi adest, oratio integra sed non perfecta. ponitur una figura
similem divisionis cum hac ratione dicitur quod haec ponitur in
fine orationis, & illa in fine duobus vocabula. cum interrogamus, quae
est hanc figuram ponitur; & cum miramur, hanc similitudinem.

Divertia quatuordecim litterarum pronuntiantur
χ. anxi, ξ. x. tenet ut. ἄγγελος angelus. nonny: ἕγξ. ἕγξ.
ἕγξος. ἐνθεος, ἡσθα. ἡσθα. κ. ἡσθα. κ. ἡσθα. κ. ἡσθα. κ. ἡσθα. κ.
φάγκα, περὶ ἡσθα, ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα.
δολο. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα.
ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα. ἡσθα.

Et post, m. ur b. pēmpw, pēmbō, mīrto, hīdem pōr, n. Inductis dictioni-
 bus tōn pīdon, tōmbirhōn, dōlium. ratiō quare hoc, ing ur n prolara
 ane g aēdēat subit Joannes scapula ut significetur illud, q
 ut n sonar peregrino sono esse pronuntiandum, idēi infraetia
 ut lingua palatū non feriat, quomodo etiam nunc hodie ā galli
 pronuntiari solet m. uel n, in medijs p̄teritū dictionibz com syllā-
 bam claudere, manger, edere, angloī, angliu. somne, somnus. isen.
 cūo ut clemens grecorūm nōstrū g. ank k g, xg, p̄teritū: respō-
 nū, respōdē: g. pō n, ankabūm, quā n p̄teritū n g. uel eare, qu-
 od n p̄teritū sonat hīc nō uideret, ut enī n dīstīlūm p̄teritū
 tōnū dīponat ank abīam cōsonantem, ut licet ex p̄positione lan-
 na cōn, cōntīrē quā mōrtis tādū in cōsonantem sequēdū ut
 in collaudō, sēre sēbre, facimō mōrtis in cōsonantem sequēdū,
 & greci nunquam ponunt n ante aliam cōsonantem sicut ank abīd n, r. d. d.
 Et aliquando ank, hīc uel mutatur in sequentem cōsonantē, uel elidunt.
 ad illud de π pōr m sonare ut b Inductis dictionibz, intellige modo dīver-
 sū ille p̄teritū nō dīuidantur, nam hī dīctiō p̄teritū claudens dīctar in
 n hēc regitā nō uerba, nec p̄cedentes sūmīle quīdā, cōsonantē
 cum hoc tamen uenit quā multi dōctōrībz hoc in hīc lītē nō uiderāt.

A. b. g. d.

Post præcedentes articulos, quod nos
certior duxi ad introductionem linguae
græcæ, recto ordine requiritur ad litera-
lem seu elementarem cognitionem li-
terarum accedere, & sic præsequens
est hoc habes, dum nil speciale aliud
occurrit præter posita ante illarum
practicam notam.

Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η.
Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ξ.
Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ.
Φ. Χ. Ψ. Ω.

α, βε, βη, βι, βα, βω, βυ. γα, γε,
γι, γο, γω, γυ. Δα, δε, δι, δο, δω, δυ. Ζα,
ζε, ζη, ζι, zo, ζω, zu. θα, θε, θη, θι, θο, θω,
θυ. κα, κα, κε, κη, κι, κο, κω, κυ. λα, λε, λη, λι,
λο, λω, λυ. μα, με, μη, μι, μο, μω, μυ. Να
με, μη, μι, μο, μω, νυ. Ξα, ξε, ξη, ξι, ξο, ξω,
ξυ. Πα, πε, πη, πι, πο, πω, πυ. Ρα, ρε, ρη,
ρι, ρο, ρω, ρυ. Σα, σε, ση, σι, σο, σω, συ.
Τα, τε, τη,

τα, τε, τη, Τι, Το, Τω, Τυ. Φα, φε, φη, φί, φο,
φω, φυ. χα, χε, χη, χι, χο, χω, χυ. ψη, ψί, ψο, ψω, ψυ. Βλα, βλε, βλη, βί, βλο, βλω,
βλυ. Γλα, γλε, γλη, γί, γλο, γλω, γλυ. Κλα, κλε, κλη, κί, κλο, κλω, κλυ.
Πλα, πλε, πλη, πί, πλο, πλω, πλυ. Τλα, τλε, τλη, τί, τλο, τλω, τλυ. Φλα, φλε, φλη, φί, φλο, φλω, φλυ.
Χλα, χλε, χλη, χί, χλο, χλω, χλυ. Βρα, βρε, βρη, βί, βρο, βρω, βρυ. Γρα, γρε, γρη, γί, γρο, γρω, γρυ.
Δρα, δρε, δρη, δί, δρο, δρω, δρυ. Θρα, θρε, θρη, θί, θρο, θρω, θρυ. Κρα, κρε, κρη, κί, κρο, κρω, κρυ. Πρα, πρε, πρη, πί, προ, πρω, πρυ. Τρα, τρε, τρη, τί, τρο, τρω, τρυ. Φρα, φρε, φρη, φί, φρο, φρω, φρυ. Χρα, χρε, χρη, χί, χρο, χρω, χρυ. Γνα, γνε, γνη, γί, γνο, γνω, γνυ. Δνα, Δνε, Δνη, Δί, Δνο, Δνω, Δνυ. Θνα, Θνε, Θνη, Θί, Θνο, Θνω, Θνυ. Κνα, κνε, κνη, κί, κνο, κνω, κνυ. Μνα, μνε, μνη, μί, μνο, μνω, μνυ. Πνα, Πνε, πνη, πί, προ, πρω, πρυ.

πνη, πνί, προπνω, πνυ. τρα, τνε, τνη, τνί, τνο,
τνω, τρυ. φρα, φρε, φρη, φνί, φνο, φνω, φνυ, χνα,
χνη, χνί, χρο, χρω, χρυ. Βαλ, βελ, βηλ, =
βιλ, βολ, βωλ, βυλ. Γαμ, Γεμ, Γημ, Γνί, Γομ, Γωμ,
Γνυ. Δαρ, δβερ, διρ, δις, δορ, δωρ, δου. θας,
θες, θης, θοα, θωλ, θωσ. Βδα, βδβα, βδη, βδί,
βδο, βδω, βδδυ. Κτα, κτε, κτη, κνί, κτο, κτω, κνυ.
Πτα, πτε, πτη, πνί, πτο, πτω, πνυ. Σβα, σβε,
σβη, σβί, σβο, σβω, σβυ. Σδβα, σδε, σδω, σδυ,
σδω, σδω, σδω, σδω. σθα, σθε, σθη, σνί, σνο, σνω,
σνυ. σκα, σκε, σκί, σκο, σκω, σκυ. σπα, σπε, σπη,
σνί, σπο, σπω, σπυ. στα, στε, στη, σνί, στο, στω,
στυ. σφα, σφε, σφη, σνί, σφο, σφω, σφυ. σχα,
σχε, σχη, σχί, σχο, σχω, σχυ. φθα, φθε, φθη,
φνί, φνο, φνω, φνυ. χθα, χθε, χθη, χνί, χνο, χνω,
χνυ. χνα, χνε, χνη, χνί, χρο, χρω, χρυ, φρα,
φρε, φρη, φνί, φνο, φνω, φνυ. κμα, κμε, κμη,
κνί, κνο, κνω, κνυ. τρα, τμε, τμη, τνί, τνο,
τνω, τρυ. Δμα, δμε, δμη, δνί, δνο, δνω, δνυ.

Θμα

θμα, θμε, θμη, θμί, θμο, θμω, θμυ. Βαί, βαυ, βεί,
βευ, βοί, βου, γαί, γαυ, γεί, γευ, γοί, γου. Δαί,
δου, δεί, δευ, δοί, δου. ψαί, ψαυ, ψεί, ψευ, ψοί,
ψου. δα, βη, πω, φη, τω, τει. ~~~~~
Esce habes prophetias litterarum in quibus scrip-
sitatus fueris, facile perleges græcas scripturas; nunc
orationes prophetas suo ordine obprobrasti discentibus.

Εὐχὴ κυριακὴ ἐκ τοῦ κατὰ Μαθθαίου εὐαγγελίου.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιάσθητο
τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γέμε-
θήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἦσ. τὸν ἄριστον ἡμῶν τὸν ἐριούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς
καὶ ἡμῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰ-
σερεγῆκῃς ἡμᾶς εἰς πείρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ἀμήν. ~~~~~

Ασπασμὸς τοῦ ἀγγελῶ πρὸς τὴν ἀγιοπάτηρ παρθέμον.

Χαῖτη Μαρία κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σου, εὐλογη-
μένη σὺ ἐν γυναῖκιν, καὶ εὐλογημένος ὁ κοιλίας
κοιλίας

κοιλίας σὺ Ἰησοῦς. ἁγία Μαρία μήτηρ τοῦ θεοῦ προσεύχεσθαι ὑπὲρ
ἐν ἡμῶν ἀμαρτωλῶν, νῦν καὶ ἐν αἵματι τοῦ θανάτου ἡμῶν.

Maria Mater gratis.

Μαρία μήτηρ χάριτος, ἡ ἑλεος ἡμετέρας, ἡμᾶς ἀπ' ἐχθρῶν ἐκ-
πάσον, καὶ ἐν αἵματι τοῦ θανάτου σου πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν
πρὸς τὸν πατέρα σου καὶ ἁγίον πνεῦμα, αἰῶνα εἰς ἀπόστολόν. Ἀμήν.

Symbolum rōm agicūm ἀποστόλων

Πιστεύομεν θεόν, πατέρα παντοκράτορα, πο-
τεστήν οὐρανοῦ καὶ γῆς· καὶ εἰς Ἰησοῦν χριστόν υἱόν αὐτοῦ ἐνο-
μήν, κύνιον ἡμῶν, συληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου γε-
νηθέντα ἐκ Μαρίας παρθένου· παθόντα ἐπὶ ποταμῷ πελάτῃ,
σταυρωθέντα, θανάτον καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ᾅδ, ἡ
πρὶν ἡμέρα ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανόν,
καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς παντοκράτορος, ὅτε
μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς· πνεῦμα ἁγίου
καὶ ἁγίον, ἁγίον ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν·
ἀνταρτίαν ἀμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον.

Ἀμήν.

Δεκαλογος 20 exodi.

primum preceptum.

Egosum Dominus deus tuus
us, non habebis deos alienos
coram me. non facies tibi
idola ut adores illud.

Secundus preceptum.

Non assumes nomen domini
dei tui in vanum, nec enim
in vanum habebit Dominus
cum qui assumpserit nomen
domini dei sui in vanum.

tertium preceptum.

Memento ut diem sabbati
sanctifices

quartum preceptum

Honora patrem tuum & ma-
trem tuam ut sis longeuus
super terram quam domus

prōτη ἐντολή.

Εγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου,
ὅτι ἐποίησάν μοι θεοὶ ἑκτοί
πάλω ἐμῶ. ὁ ποιήσας εἰματα
τὸ γλυπτόν, ὁ προσκυνήσας ἑσπῶ.
δεύτερη ἐντολή.

Ὅτι ἦν το τὸ ὄνομα κυρίου
τοῦ θεοῦ μου ματαίω. ὅτι
μή καὶ ἐμὲ κύριος τὸν ἐμὸν
βάπτισμα τὸ ὄνομα κυρίου
ἐμῶς αὐτοῦ ἐπὶ ματαίω.

τρίτη ἐντολή.

Μνήσθητι ἡμέραν τῆς
σάββατος ἀγιασμένην.

ἑτάτη ἐντολή.

τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα σου, τὸ ἐστὶν
μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡς
κύριος θεός σου.

nus deus tuus dabit tibi

quintum praeceptum

non occides

sextesimum praeceptum

non machaberis

septimum praeceptum

non furum facies

Octavum praeceptum

non loquere in proximum tuum

falsum testimonium

Nonum praeceptum

non concupisces uxorem pro-

ximi tui

decimum praeceptum

non concupisces domum non

agrum eius, non seruum eius,

non ancillam eius, non boves

eius, non cultum eius nec

unibersa quae illius sunt

κύριος ὁ θεὸς σου δίδωκε σοι.

LL9

πρῶτον ἐντολήν.

ὁ φονεύς.

Ἑκτὴ ἐντολή.

ὁ μαχόμενος.

Ἐβδόμη ἐντολή.

ὁ κλέψας.

ὁ ὁμολῶν ἐντολήν.

ὁ ὁμολογῶν τὴν ἀλήθειαν κατὰ

τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου καὶ τὸν λόγον.

Ἐνάτη ἐντολή.

ὁ ἐπιθυμῶν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

Ἐβδόμη ἐντολή.

ὁ ἐπιθυμῶν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

ὁ ἐπιθυμῶν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

καὶ τὸν δούλόν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνδράποδον αὐτοῦ.

καὶ τὸν βοῦν αὐτοῦ καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ.

καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ.

καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ.

καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ.

Octo beatitudines.

beat pauperes ¹ spiritu: quon-
iam ipsorum est regnum ce-
lorum.

beat qui lugent: ² quoniam
ipsi consolabuntur.

beat mites: ³ quoniam ipsi
possidebunt terram.

beat qui esuriunt ⁴ et sitiunt
iustitiam: quoniam ipsi sa-
turabuntur.

beat misericordes: ⁵ quoniam
ipsi misericordiam consequentur.

beat mundos corde: ⁶ quoniam
ipsi deum videbunt.

beat pacifici: ⁷ quoniam
fili dei vocabuntur.

οκτώ Μακαρισμοί.

μακάριοι ^A οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

μακάριοι ^B οἱ πενθοῦντες ὅτι
ἐν αὐτοῖς παρακληθήσονται.

μακάριοι ^C οἱ πραεῖς ὅτι αὐ-
τοὶ κληρονομήσουν τὴν γῆν.

μακάριοι ^D οἱ ὡστρωμένοι
καὶ διψῶντες δικαιοσύ-
νην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

μακάριοι ^E οἱ ἐλεήμονες, ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

μακάριοι ^F οἱ καθαροὶ τῇ καρ-
δίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψο-
νται.

μακάριοι ^G οἱ ἐπιλάμοινοι,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

beatissimi

beati qui per resurrectionem
nunc per prophetas iustitiam
quoniam (propter meritum
nunc caelorum.

Saluatio ad Beata Virgo

Salve regina, mater inimi-
cordis. spes nostra salve ad
te clamamus exules filij eius ad
te suspiramus gementes suffe-
res in hac lacrimarum valle
cia ergo adiuuata nos tu,
illos tuos misericorditer con-
ad nos conuertere. Jesum be-
nedictum fructum uentris tui
nobis post hoc exilium mende-
o clemens, opia, o dulcis Vir-
go Maria. salua aqua uir-
dulcedo.

μακάριοι οἱ ἀδικῶντες
ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐ-
τῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
νοῦ.

Χαῖρε δέσποινα, μήτηρ ἐλεῖς.
Ἰαῖ, ὁλνυμς. κὶ ἐλπίς ἡμῶν
χαῖτε. πρὸς τὴν βασίλειαν. ὅτι
οἱ παῖδες αὐτῆς. πρὸς τὴν αἰ-
νήσαντες, τὴν ἵνα ἡμῶν.
κὶ ἐν τῇ τῇ κλαυθρῶν καὶ
δι. ἡγεῖται πρὸς τὴν ἡμῶν.
τὴν τῇ ἀπὸ πλάγνου, ὁρᾷ-
τες ἐφ' ἡμᾶς ἐπὶ τὴν τῇ.

Ἰησοῦ ἀδελφὴν κα-
πον τῇ καίτοι τοῦ μετα τῇ
ὑποφάντα τῷ τῇ τῇ
δὲ τῇ. ὅτι ἐπὶ τῇ τῇ ἀπὸ πλά-
γνου, ὅτι ἡδεῖα παρὲν Μα-
ρία.
Mandata

- 5 Mandata ecclesie.
 1. audirio missae.
 2 confectio semel in anno.
 3 communio pasche floride.
 4 ieiunium ecclesie.
 5 solutio decimarum.
 7 sacramenta ecclesie.
 1. inmersio.
 2 confirmatio.
 3 gradus matricationis.
 4 poenitentia.
 5 extrema unctio.
 6 ordo sacerdotalis.
 7 matrimonium.
 3 Virtutes theologice.
 1. fides.
 2 spes.
 3 charitas.
 4 Cardinales Virtutes

- 5 τὰ ἐκτεταμένα ἐκκλησίης.
 Α ἀκρότα ἐθ' πραγματολογίῃ.
 Β ὁμολογία ἀπαρξεν τοῦ νοῦ.
 Δ κοινωνία ἐθ' πασκατος.
 Γ ἡ μετέτα ἐκκλησίης.
 Ε ἡλύσις κατάρματος.
 Επὶ τῇ λειτουργίᾳ ἐκκλησίης.
 Α ὁ βαπτισμός.
 Β ὁ δευαίωσις.
 Γ ἡ εὐχαριστία.
 Δ ἡ μετάνοια.
 Ε ἡ ἔσχατα χρίσις.
 Ζ τὸ ἱεράτευμα.
 Η ἡ πῖγαμία.
 Τρίτη ἀρετὰς θεολογὰς.
 Α ἡ πίσις.
 Β ἡ ἐλπίς.
 Γ ἡ φιλίη.
 Τετάρτη ἀρετὰς γίγγλυμας.
 1. prudentia

1 prudentia. **A**
 2 iustitia. **I**
 3 fortitudo. **A**
 4 temperantia. **A**
 4 Nouissima. **A**
 1 mors. **A**
 2 coelum. **A**
 3 infernum. **I**
 4 iudicium. **A**
 3 Inimici anima. **A**
 1 mundus. **M**
 2 daemon. **D**
 3 caro. **C**
 3 Animus potens. **A**
 1 memoria. **M**
 2 intellectus. **I**
 3 uoluntas. **A**
 5 Sensus Corporales. **S**
 1 uisio. **V**

A τὸ πρόημα.
B ἡ δικαιοσύνη.
T ἡ ἰσχύς.
A ἡ σεο προσύνη.
T ἐκείνη τὰ ἐς κατὰ.
A ὁ θάνατος.
B ὁ ὄρανός.
T ὁ ἄδης.
A τὸ δίκαιωμα.
T τὴν αἰ ἐχθροὶ ψυχῆς.
A ὁ χάσμιος.
B τὸ δαϊμόνιον.
D ἡ κρέας.
T τὴν αἰ δύνამεις ψυχῆς.
A ἡ μνήμη.
B ὁ νοῦς.
T τὸ θέλημα.
P ἐκείνη τὰς αἰσθεσιματικαί.
A ἡ ὄψις.

2 auditus. A

3 gustus. H

4 tactus. I

5 olfactus. A

7 **P**eccata mortalia

1 Superbia.

2 auaritia. H

3 luxuria. T

4 ira. A

5 gula. T

6 inuidia.

7 pigrinia. E

7 **D**ona spiritus sancti

1 donum, Sapientis. T

2 donum, Scientis. A

3 donum, intellectus. I

4 donum concilij. A

5 donum pietatis. T

6 donum fortitudinis. A

B ἡ αἰκοή,

Γ τὸ γεῦμα,

Δ ἡ ἀφή,

E ἡ ὀσφρῆσις.

ἐπὶ τὰ πρᾶσιματα ταυτανάσιμα.

A ἡ ἀλαζονεία.

B ἡ φιλαργυρία.

Γ ἡ ἀσωτία.

Δ ἡ ὀργή.

E ἡ γαστρίμαργία.

Z ἡ βασκανία.

H ἡ ῥαθυμία.

ἐπὶ τὰ δωρηματα αἰθῆ

A τὸ δῶρημα σοφισίας

B τὸ δῶρημα ἐπιστήμης

Γ τὸ δῶρημα νοῦς

Δ τὸ δῶρημα συνεδρίας

E τὸ δῶρημα φιλοσοφίας

Z τὸ δῶρημα ἰσχυρός.

7 donum

7 donum timoris

12 fructus Spiritus sancti

1 caritas

2 gaudium spirituale

3 pax

4 patientia

5 longanimitas

6 bonitas

7 benignitas

8 mansuetudo

9 ueritas

10 continentia

11 castitas

12 modestia

7 opera Misericordiae corporalia

1 uisitatio infirmorum

2 cibatio famelicorum

3 potatio sitientium

4 uisitatio nudorum

Η δ' αρετήματα φόβου.

δωδὴκα τοῖς καρποὶ τοῦ πνεύματος.

Α ὁ φίλος.

Β ἡ χαρὰ πνευματικῆς.

Γ ἡ εἰρήνη.

Δ ἡ ὑπομονή.

Ε ἡ μακροθυμία.

Ζ ἡ ἀγαθότης.

Η ὁ ἐλεησιμικὸς.

Θ ἡ ἡμεροσύνη.

Ι ἡ ἀληθείη.

Κ ἡ ἐγκρατεία.

Λ ἡ ἀσχημία.

Μ ἡ κοσμιότης.

Η δ' ἡ ἀρετὴ σαρκικὰ ἐλεησιμική.

Α ὁ θάνατος ἀσθενῶν καὶ.

Β ὁ σίτος τῶν βδελύσσων.

Γ ἡ φιλοπονία τῶν ἀργαίων.

Δ ὁ ἀκέρας τῶν γυμνῶν.

5 Susceptio peregrinorum. 1

6 redemptio captivorum.

7 sepultatio mortuorum

7 Opera spiritalia,

4 admonitio ignorantis.

2 concilio egeus.

3 correctio peccantis

4 dimissio injuriarum.

5 consolatio tristium.

б'олѣваннѣ тобѣиоу.¹

7 oratio pro omnibus.

Eη ὑποδείξια τῶν *Zenon*

Z ȝ lūnwāsis tām aijmalawtām

Ὁ ἄρκεον θανάσιμων,

H ià' ergoa p^rovtanka.

Α ἡ διδαχὴ ἀγνόεικας.

Βῆσυναλλαγή τοῦ ἀπορίου.

Τὸ διόρθωμα, ἔδωκεν.

Δ' ἀπολύσις τῶ ἀδικήματος.

E. *h* paramutia tain skudiwn.

Ζῆ ὑπομονὴ δεικνύει

Hologos ὁλὸς παντὸς.

Ut autem medicamentis in declinatione horum statim sub-
dat omnia illorum genera & declinationes . . .

Entolij, ης, η. mandatum siue praeceptum.

Enteralmenon, B. to manilarum, ob enkellomaj mando

ἐκκλησία, αἱ, ἢ, ceterus, concilio, pro loco in quo conveniunt.

ἀκούω, τοσ, τὸ, auditio, inceptum.

prāgma, tos, tò, res, opus.

Agion, ἅγιον, sanctum, sacrosanctum.

Simologia,

ὁμολογία, ας, ἡ, confessio.

ἅπαρ, semel.

ἔτος, & annus.

κοινωνία ας, ἡ, communicatio.

πάσχα, τοι τό, pascha,

νηστεία, ας, ἡ, ieiunium.

λύσις, ας, solutio, ἡ.

κάταρμα, τοι τό, primitia, initium.

εἰσουργία, ας, ἡ, munus publicum, administratio.

βαπτισμα, & ὁ βαπτισμῆς.

βεβαίωσις, εο, ἡ, confirmatio.

εὐχαριστία ας, ἡ, eucharistia.

μετανοία, ας, ἡ, penitentia.

χρῖσις, εο, ἡ, unctio, illitio.

ἐχάτος, & ὁ ἐχάτεμ, novissimus.

σεράκυμα, τοι τό, sacordonium.

πίγαμία ας, ἡ, matrimonium.

ἀρετή, ἡ, ἡ, virtus, probitas.

θεολογία, & ὁ, theologia.

φρόνημα, τοι, τὸ prudentia.
δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia.
βύχαι, υαί, fortitudo. υί, ἡ,
ἡ, σεφροσύνη, ης, temperantia.
γιγγλυμοί, θ, ὁ, cardines portarum.
ἐλπίς, δας, ἡ, spes.
πίσι, εος, ἡ, fides,
φίλη, ης, amicitia, ἡ,
θανάτοι, θ, ὁ, mors.
οὐρανός, θ, ὁ, cælus.
ἄδης, θ, ὁ tartarus, sepulchrum.
ἀχαιήριον, θ, τὸ, iudicium.
ἐχθρός, θ, ὁ, inimicus.
ψυχὴ, ἡς, ἡ, anima.
ὁλοισμός, θ, mundus.
δαίμονιον, θ, τὸ, daemon.
κρέας, τοι, τὸ caro.
δύναμις, εος, ἡ, robor, virtus.
μνημητή, ης, ἡ, memoria, monumentum.

νοος, ὁ, δ, μεν, intelligentia, sensus.

βελημα, τοι, το, voluntas.

αἴσθησις, εοι, το, sensus.

σωματαῖος, ὁ, δ, corporalis.

ὄψις, ιαι, ἡ, visus.

ὀσφητις, ιαι, ἡ, olfactus.

ἀκοή, ἡ, ἡ, auditus.

ἄφῃ, ἡ, ἡ, tactus.

γεῦμα, τοι, το, gustus.

πταῖμα, τοι, το, peccatum.

θανάσιμος, ὁ, δ, lethalis, mortalis.

ἀλαζονεία, αι, ἡ, superbia.

φιλαργυρία, αι, ἡ, avaritia.

ἀσωτία, αι, ἡ, luxuria.

ὀργή, ἡ, ἡ, ira.

γυνιμαργία, αι, ἡ, gula.

βαρκαμία, αι, ἡ, invidia.

ῥαυμία, αι, pigritia, ἡ.

δωρημα, τοι, donum, το.

σοφία, ας, ἡ, sapientia.

ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia.

συνεδρία, ας, ἡ, concilium.

φιλοστοργία, ας, ἡ, magnus amor parentum infilior. & contra
ἰσχὺς, υος, ἡ, fortitudo.

φόβος, θ, ὁ, timor

καρπός, οὗ, ὁ, fructus

πνεῦμα, τος, τὸ, spiritus.

φίλος, θ, ὁ, charitas, amicitia.

κοσμιότητες, ητος, ἡ, honestas, modestia, decus.

χαρά, ας, ἡ, gaudium, letitia

εὐρήνη, ῆς, ἡ, pax.

ἀνεξικακία, ας, ἡ, malorum tolerantia.

ὑπομονή, ῆς, ἡ, patientia

μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, equanimitas, longanimitas,

ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas.

εὐεπίμικτος, θ, ὁ, affabiliter, benignitas.

ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo, moderatio.

ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.

ἀληθινή,

ἀληθινή, ης, ἡ, ueritas.

ἡ ἀγνότης, ητος, castitas, sanctitas.

ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia.

ἐργον, θ, τὸ, opus, factum, res, negotium.

ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia.

ἐλλω, νοι, ὁ, græcus.

παράμυθιά, ας, ἡ, consolatio, solacium, adhortatio.

λέξις, εαυ, ἡ, dictio, locutio, uulgaris sermo.

θεατήρ, θ, ὁ, uisitatio.

ἀσθενής, εος, ο, κς, ἡ, debilis.

σίτος, θ, ὁ, cibus.

βέλιμος, θ, ὁ, fames, famelicus.

ἀνψάκος, θ, ὁ, κς, ἡ, inibundus.

φιλοποσία, ας, ἡ, auaritia bibendi.

ἄκευς, θ, ὁ, medicus, sarror uenium.

γυμνός, θ, ὁ, nudus.

ὑποδέξια, ας, ἡ, receptio.

ἑένος, θ, ὁ, hospes, peregrinus.

λυτρωτής, ιος, ἡ, redemptio.

ἀναιμάκτος,

αἰχμαλωτοί, θ, ὁ, κη, ἡ, captiui.

ταρτέον, θ, τὸ, sepeliendus, sepulchro.

θανάσιμος, θ, ὁ, lethalis, mortalis.

διδάχη, ης, ἡ, doctrina, preceptum.

αγνόδικος, θ, ὁ, κη, ἡ, inscium ignorans.

ἀμαρτήτοί, θ, ὁ, peccanti, uiniatus.

ἀμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, scelus.

ἀπόλυσις, εως, ἡ, absolutio, dimissio.

ἄπορος, θ, ὁ, κη, ἡ, inopi.

διόρθωμα, τοί, τὸ, directio, medela, emendatio.

ἀδικημά, τοί, τὸ, injuria.

δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, molestia, sedis.

ὑπαλλογή, ης, ἡ, conciliatio, comenit.

σκυθρός, θ, ὁ, molestus, tristis.

Benedictio mensis ante cibum sumptionem.

εὐλογία τῆς τραπεζῆς πρὸ τοῦ γεύεσθαι.

Crye deus benedic cibum

acorum seruorum tuorum,

quoniam sanctus est iugiter

Κυρε ὁ θεὸς εὐλόγησον

τὸ βρεδνν κη εἰς τὸν πόρην τὸν

δὲ ἐσθν σθ, ὅτι ἁγίος εἶ

nunc &

nunc & semper, & in secula
seculorum amen.

παντοτε, νυν κι α ει. κησ
τος αιδωνας τω αιωνων,
αμην.

Vbi nota, li, gōsartaj, quod est infinitiui loco nominis de-
seruit, nam infinitiui articulis iuncti aliamis uarietatem
habet, nunc per gerundia, nunc per supina, quibus graecica-
rent, & quandoq; per nomina uerbalia ut hic.

Gratiarum actio post cibi sumptionem.

Εὐχαριστία μετὰ τὸ γούσσαι.

Benedicite Deo misericordi
& nutriendi nos ex suis diuisis
donis sua gratia & benigni-
tate iugiter, nunc & semper
& in secula seculorum.

Amen.

Εὐλογητός ὁ θεός ὁ ἐλ-
εῶν. κι πέφωκ, η̄ μὲν
τῶν αὐτῶ πλεονα δω-
ρεῶν. η̄ αὐτῶ χάριτι κι
φιλανθρωπία παντοτε νυν
κι α ει κι εἰς τὸς αἰῶνας
τῶν αἰωνων αμην.

Hymnus Ave maris stella.

Ave maris stella,
Dei mater alma,

Xaïre. θαλάσσης δαίμων,
σερά βρεῖς μητρὸς,

αὐτῶ semp

Larq̃ semper Virgo,
foelix cali porta:
Sumens illud aue,
Gabrielis ore,
fundans in pace,
mutans Eve nomen.
Solve uindicareis,
profer tamen cæcis,
mala nostra pelle,
bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
sumar pæne preces,
qui pro nobis natus,
tulit esse tuus.
Virgo singularis,
inter omnes mitis,
nos culpis soluas,
mites fac & caros. **X**
Vitam præsta puram,

ἀεὶ παρθένη τε,
μάκαρ ἰα πόλ' ὀπλίη.
Ἡτο χαῖρε σχῶρα,
γαβριήλ σόματι,
σερέουρον ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ.
τρέπουρ' εὖας κλῆριν.
Λύεσμα ἐνόχοις,
το φῶς τοῖς τυφλοῖς ἀποβάλλε,
ἡμῶν κακὰ δάκρυα,
χρηστὰ παντ' αἰτίαςον.
Δεῖ ξανθὴ μητέρα,
λιτάζου ἰὸν χάριν;
ἡμῶν γενεθέντα,
καὶ ὅσον ἐλάντα.
Ωμόνη παρθένη,
προσλῶνς ἐν πάροις,
ἡμᾶς ἀνεγκλήτοις,
πραεὺς ἀγνοῖς τέλει. **Α**
Δὸς ἀγενναῖον βίαν,
ἵερ' παρα

127
iter paratutum,
ut uidentes jesus,
semper colletemur.

Sit laus deo patri,
summo christo decus.

Spiritus sancto,
tribus honor unus. Amen.

Oro pro nobis sancta genitrix.

Validum efficiamur promissioni:
bus christi.

Oratio.

Deus qui de beata Maria vir-
ginis utero Verbum tuum, Ange-
lonum claque, carnem suscipere
uoluisti: precibus supplicibus nostris
ut qui uere eam genitricem dei
credimus, eius apud te interce-
ssionibus adiuuemur, per domi-
num nostrum christum.

Amen.

nibon aspalison.

ws insoin orwines,

agi sunys deumen.

Htes deus dōsa patri.

xristō klēos,

pnōūmari agiē,

nisi timē mīa. Amē.

Eύχαι υπέρ ημῶν υπέρ αγιαθροῦ.

Opus ἀγίου λόγου τοῦ ἐργα-
ζομένου ἐν χριστῷ.

ὁ Λόγος

Ω θεὸς ὁ ἐκ τῆς μακαρίας παρθέ-
νου Μαρίας γὰρ οὗτος ἐστὶν ὁ λόγος,
ἀγγέλοις μετὰ ὁμοῦ, σὰρκά προ-
λαβὼν οὐδὲν ὡς ὁ θεὸς οὐκ ἔστιν ὁ
τοῦ κόσμου ἡγεῖς, αὐτὸς οὐκ ἔστιν ὁ
τοῦ θεοῦ λόγος πρὸς πάντας τοὺς
αἰῶνες. ἐν τοῖς ἁγίοις τοῖς ἀποστό-
λοις, ἐν τοῖς χριστοῖς τοῖς μαρτύροις.

Amē.

[illegible]

οὐρανός, δ, ο, cælum significans, a quo proficiuntur, οὐρανί-
δης, δ, ο, cælicola, cælestis, οὐρανός, δ, ο, η, cælestis, exaltus, οὐ-
ρανικός, δ, ο, cælestis, idem corona circumfusa vocata. οὐρανί-
ων, ωνος, δ, ο, cælicola, οὐρανόβατων, in cælogradibus, οὐρα-
νογνώτων, cælestium rerum peritus, οὐρανόδρομος, δ, ο, subli-
 mis, οὐρανόθεν, cælestis, οὐρανόθεν, in cælo, οὐρανότης,
ος, δ, η, sublimitas usque ad cælum, magnus, οὐρανοπετής, ος, δ, de
 cælolapsus, οὐρανός, in cælum, οὐρανοφανής, altissime
 resplendens, οὐρανοποίτης, versari in cælo, οὐρανόφρων, ωνος, δ,
 sapiens, religiosus. οὐρανοφύκτος, ος, δ, ecclesiasticus, οὐρανοφύμα-
τα, τα, cælesti colore tincta, ἀγιόσθηται, ut καθῆται, ab ἀγίῳ,
ω, αω, sanctifico, fit ἀγιός, sanctus, agnus etiam exunt, ἀ-
γιαστός, ας, ἡ sanctimonia, consecratio, ἀγιασθῆναι, δ, τὸ, sancti-
 ficari, ἀγίσω, purgo, lavo. ἀγιόγραφο, τα, sancta scripta.
ἀγιον, δ, τὸ sacrarium, ἀγιος, sanctus, ἀγιωσύνη, γιότης,
η, sanctitas. ἀγίσω, veneror, sacrifico. ἀγιασθή-
ης, ἡ, ἀγιασθῆναι sanctimonia. τὸ ὄνομα, τὸ ἀντικείμενον καὶ
 minatio, casus nominativus, ὄνομα etiam et nominativus
 casus genitivus exit in αω, ὀνομασται, significat nomen, fa-
 ma, decus

59.
τα, δειν. αὐτοεχέων, ὀνομασται, m, ανω, p, ka, nominativus,
ὀνομαβενκω, nomina fingo, ὀνομαβενκς, δ, ο, qui rebus sua
nomina imponit, ὀνομαίνεν, m, ανω, p, gka, nominativum
recenset, ὀνομακλήστη, nominativum, ὀνομακλήτω, οτο,
δ, nomen claret. ὀνομακλήτω, nomine inclinat. ὀνομαρτα
appellatio, nomen claret. ὀνομασία idem. ὀνομασσία, τὰ fi-
ta ὀνομινε δικά. ὀνομαί, nominativum. ὀνομαίη, ἡ, scien-
tia rebus imponendi nomina. unde ὀνομαστικός, nominum ar-
tifer. ὀνομασία, δ, ο, claret, illustrat, celebrat. ὀνομαστέ, fatam
miseret. ὀνομασγραφία, nominum scriptura. ὀνομαστικός,
δ, ο, verbum capto. ὀνομασποιία, ἡ, nominum fictio. ὀνο-
μαστικός, δ, ο, nominis artifex. τοῦ, ut secunda persona pro
nominis τοῦ, tu, ac si diceret nomen tuum, sic nam et concordantia
ut in latinis, ἐλέτω, ut τιπέτω. ἀβέρτομα, juvenis, aduven-
sus, tanquam ἐλέτω, inuinitate m, ἐλευτομαί, p, ἡ, βα, ve-
nio. aqua dicitur lucina ἐλετω, aueniendo dicta. ἡ βασι-
λεία δ, casus nominativus. ἡ declinationis, singulari. ἡ, significat
regni, videtur βασιλῆ, aqua exiunt. βασίλεια, ar, ἡ, regina, βα-
σιλεία, ὁ, regnum, regia potius imperii. βασιλεύω, ὁ, ὁ
affero.

[illegible]

natālis, γενετικός, ὁ τοῦ, natālitus, natūltas, natālis dies, γε-
netlior, natālis, natālitus. genēblon, ὁ τοῦ, genus, filius, proli-
geniādu, αἱ, gena, proprie pili barbs. geniāzein, pubescere
geniārkce, pubesco. gēnēu, caus, ἡ, generatio, origo, genē-
lia, τὰ, dies natālitium. geniāxup & geniōurgōr auctor
generis, gēnēt, ἡ, ἡ, natūltas. genētēr oi, ὁ, parens. ge-
netira, genitrix. gēnētēs genitor, ὁ, genitus. genitur, oi, ὁ, pa-
ter, genetubis, idē, ἡ, utrus utrus generacionis. genētaz, dei, filii
repor. gēnētraj cognati collaterali. genikōr, ὁ, ὁ, generalis, ge-
nikōr, generaliter, gēnna ης, ἡ, stipos, prāter. genaiōr, ὁ, ὁ
ingenauy, generauy. gēnnaiaōm, ης, ἡ, generositas, ge-
nnaio, gigno, gēnnaōmāz, parco, generor, gēnnēma-
tal, τὸ, factus, gēnmen. gēnnēis, caus, ἡ, natūltas, generatio.
gēnnēmaikōr, ὁ, ὁ, generatium, gēnnēkira, ai, ἡ, genitis. ge-
nnētr, ἡ, ἡ, generatio, procreatio, gēnnētrēs, cognatus, gen-
itor, gēnnētrikōr, ὁ, ὁ, cum haberi gignendi. gēnnētrū, ὁ, ὁ, mor-
talis, generatus, gēnnētrūor, oi, ὁ, parens. gēnnētrōr, genitrix,
uē, gēnnētrōr, ὁ, ὁ, foris, generatus. gēnōr, caus, τὸ, sexus, familia-
tō bellūma sov. est nominativus, generis nominis bellūma
bellūmāra.

Ideo habet articulum neutrum, & non concordat cum pronomine
 quia ponitur in genitio ut dictum est, et nomen verbale, a θε-
 λω, uolo, sed tanquam a θελέω. a quo exeunt, θέλωρ, ἀθέλωρ.
 uolens, nolens. & ἐθελῆς, qui uult, ἐθελήμας, τὸ uoluntas
 placitum arbitrium. ἐθελήμωρ, qui uult. ἐθελήμων, uolens, prop-
 tius, ἐθελῆς, id est, uoluntas, placitum uulgare. ἐθελήτωρ placi-
 tur. ὡς ἐν sicut in, aduerbijs, & prepositio, ἐν, uult & datus
 & sic ἐπὶ ut in dative, ac si diceret fiat tua uoluntas, sicut
 celo fit. καὶ est coniunctio, copulativa & significat & ἐπὶ
 est propositio distinguens & ab ἐπὶ addit, inest, accentu, & cum
 ponitur pro in uult genitiuus. & ἐπὶ, est genitiuus quem regit
 ἐπὶ τῆς. est articulus fœmininus in genitio singulari ἐπὶ est
 genitiuus per crasin factus ab ἡ γῆα, γῆα, κττα, h per crasin
 ueruntur, ἐκ, α, in ἡ, longam, a quo exeunt, ἐπὶ, ἐπὶ, lumbi,
 vermes terreni, ἐπὶ agricola, ἐπὶ terram incidit
 fodit, ἐπὶ, qui terra uocatur. ἐπὶ, aduina. ἐπὶ
 ἄνθρωπον, est accusatiuus & concordantia articuli & nominis
 in terminatione masculina numeri & casus. ἄνθρωπον est, ἄνθρωπος, &
 a quo exeunt ἄνθρωπος, ἡ repositorium panis. ἄνθρωποι,

231
α. το η. πύρρ, & πύρρ, ἀρτόκρεα, cibum pane & carne contrahens,
ἀρτοποιεω intrinsecus coquo. ἀρτοποιός, πύρρ, ἀρτοποιία, panis-
ficium, πύρρ, ἀρτοποιόν, officina in qua ars panis exercet-
ur, ἀρτοποιόν, & τό. forum ubi pýρρ panem vendit. ἀρ-
τοπώλις, ἰδὲ η. ὅ. ἀρτοπώλη, ἀρτοπώλεω, uero cor pane
ἀρτοπώλεω, cibor pane. ἀρτοπώλη, panis uendi. ἀρτομα-
κονδimenta. ἀρμένιον argentium plurimum panis uendi. ἐμὲ ac si-
ceret nos uocem, ἐπιερίη, est etiam accusatiuus nomini
ἐπίερίος, & ὁ. supersubstantialis, cui coherent ἐπιερίος η. η. pan-
is, ac proxime sequens, ἐπιερίη, sabaudi ημέρα, sequenti
die. ἐπίερίος, & ὁ. curia, aliquando clauis lignorum. δοῖ
impetratiuus proda latino, est secunda persona, aoristi
secundi actiui impetratiui, uerbi δέωμι, δοῖ η. δοῖ, est acu-
satiuus pro nomini ἐγὼ, ἡμετέραν hodie, uenit ab ημέρα
α. η. die. aqua ex eum ἡμετέραν, diem duco, ἡμετέραν
idem. ἡμετέραν, & ἡ. merces decima, ἡμετέρος ἰδὲ ὁ. diuinus
ἡμετέρος, denique ἀμείνη, diu. ἡμετέρος, & ὁ. η. urbanus.
ἡμετέρος, & τό. diecula, ἡμετέρος, & ὁ. diurnus. ἡμετέρος diu-
nus. ἡμετέρος, ἰδὲ ὁ. uenit, ἡμετέρος, qui in diem uenit. ἡμετέρος
ἀρμένιον

dromēn, tota die currere. hmerodromos, diurnus cursor.
hmerodris, species quercus. hmerodaly, ear, uer, bentigne
florens. hmerokoitos, die dormiens, hmeroloktēn, quod die
 - numerare. hmerologeion, θ, τδ, calendarium, hmerologios
 sermo quem uix die abalut. hmerologeo, supuro dies. hme
rologion, τδ, diatum, hmerō ~~nikion~~, diū & nocti spatius
hmerpoio, manuum reddo, hmeros, θ & h, manus.
hmerokopas, θ, δ, splendor diurnus. hmerokopion, speculadi-
 urna. hmerōlios, θ, δ, h, diurnus. hmerokoitos, in nocte oberrans.
 κ, ζαφς. coniunctio, & uerby ἀφίω, seu ἀφίμι, dimi-
 ro. cuius ~~impratiuus~~ hmer ~~dimite~~, & uerby anom-
 lis. hmer, sicut supra, τὰ opheimara. accusatiuus plu-
 ralis τὰ ~~terminatio~~ neutra articuli. accusatiuus ophei-
mara uerbale, ἀφείλω debeo, & declinatio opheima, τὰ
 τδ, debitum, idem significat. hmer, τὸν, ἡ, ὁ. opheiletis, θ, δ, de-
 bitor, opheiletis, decimera beneficio, distinguuntur ἀφείλω
 a diuuo, seruo, in significatione, nihilo, ab ἀφείλω augeo.
hmer est genitiuus ut iam explicatum est, cū sicut q,
 limeit, nominatiuus pluralis, pronominis, hmer, ἀφίμεν
 compositus

Contrahunt ex ἀρδ & ἑτερον, prima pluralis prout in indica-
 tione & ne exstat, quod ex hoc contrahunt quia prout pro-
 prium in contrahunt ubi tamen uocabitur abijciunt, & ut in impari
 tate uel in ut iam diximus & hic uideatur totum ὁ φεῖται
 est datus plurali in terminatione masculina, & est uerba
 le ab ὁ φεῖται, & declinatur ut χρῶμαι, ὁ ἡ τῶν γενίτιον
 pluralis, iam explicans est, κ & ne, τῆς, est ad uerbum prohi-
 bendi, εἰς ἐνέδχον indicat ut τῶν φησ, secunda persona
 subiunctiui actiui φεῖται, ab eis & ἐνέδχον, quod non ut in
 uis, disco, ἡ τῶν est associatiui prout in εἰς ut
 dicunt ut associatiui pluralis in εἰς prout in πεῖται
τῶν associatiui nominis πειρατῶν, ὁ, ὁ, κττ ὁ τῶν, peri-
 culum, a quo exiit, πειρατῆς, ὁ, ὁ, κττ ὁ τῶν, πειρατῆς, κττ
 τῶν, πειρατῶν, κττ ὁ, & πειρατῶν ex hoc, πειρατῆς ἡ, ex
 peritencia. ἀλλὰ sed prout in rationali est. τῶν τῶν
 rationis uerbi, ἀπὸ κατὰ libero, ἡ τῶν iam explicans
 est ἀρδ, est a. τῶν τῶν, ἀπὸ τῶν, πονηρῶν, ὁ, ὁ, τῶν
 uerbi τῶν, improbi a quo exiit πονηρῶν τῶν
 ορεῖ, πονηρῶν, ἀπὸ τῶν τῶν, πονηρῶν τῶν, πονηρῶν

πονηρῶτα, seu πονηρῶτα, τοι, τὸ flagitium, scelus
πονηρῶται, malinose facio, πονηρῶ, idem, πο-
νηροκρατεῖν βαί, praeco concilio gubernari, πονη-
ρολι, ius ἢ improborum ciuitas. πονηρολογία, αἰ, ma-
ledicta, contumelia. πονηρός ὁ laboriosus infeli-
x. πονηρόφιλος, cui sunt praui amici, πονηρὸς
μαλινῶς, malinose. αἰνῶ. dicitio hebraea est &
hetaelita, significans fiat, siue efficiatur. & quandoq;
verum est ut in sequenti oratione...

Aue Maria gratia.

ἀσπαρτός, ὁ, ὁ saluator, significat, amorem, idemq; significat
ἀσπαρῖς, υἱός, ἢ saluator amicum, est q; verba ἀσπαρτός, ueni-
a verbo ἀσπάζω, saluo, a quo ueniunt ἀσπαρῖς, ὁ gratias. ἀσπα-
ρῶς, lubenter. & a verbo ἀσπάζομαι, saluo, simulq; oratione
cipere, item gratulor, amplexor, & ἀσπάζομαι gentiliu ἀνδρῶν
culini; ἄγγελος, est gentiliu nomen. ἄγγελος, ὁ κ, ἢ, πῦν, le-
gatus, exiit q; a verbo ἄγγελλω, τίτω, πῦν, a quo exiit
unt, ἄγγελος, αἰ, ἢ, πῦν, ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, & ἄνθρωπος
τα, ἄγγελος ὁ, ὁ πῦν, ἄγγελιαφόρος ὁ, ὁ πῦν, ἄνθρωπος,
regius

[illegible]

[illegible]

est rectum

[illegible]

gynaikeion, ὡς οὗτος δὲ, domus mulierum, gynaikeionē idōi, ἡ
gymnasium mulierum, gynaikeionē mulierum sodalium gyn-
naimaneis, mulieribus, gynaimaneis, intrans amore mulie-
rum, gynaion ὁ τὸς mulierculi, gynē δὲ, effeminatus, ἐξ
λογημένος, καὶ ἐκ συνιπτικῆς copulatio, ἐξ λογημένος. ut
iam diximus terminatio masculina. Ἡ κοιλία, est terminatio fe-
minina, Ἡ ἀντιγυλὶ, & cavi genitui natiuitis κοιλία, αἷ ἡ μετρί,
alius, item κοιλία cadauer, & domus lignea. Ἁγία Μαρία sanc-
ta maria, Ἁγία est terminatio feminina. Ἁγίος, sanctus
de quo iam diximus, Μαρία etiam diximus. μητὴρ mater
cuius genitui exit in ἐν ἡ, vel μητρός, a quo exeunt μηνί-
τα, mater prudens, μητέριος ὁ, ὁ, materius, μητορία, αἷ ἡ ma-
tridum, μητορία, ὁ, ὁ, matricida, μητρίκος ὁ, ὁ, materius
μητοδιδάκτορ ὁ, à matre eruditus, μητοδότης, ex parte ma-
tris, à matre. μητοκαίδη ἡ, ἡ, materica. μητοκτορία,
matrem occido, μητοκτορία ὁ, ὁ, ὁ, matricida, μητοπαύ-
ορος, ὁ, αἷ ἡ, materius. μητοπία, ὁ, ὁ, quia mater uoluit
μητοπία ὁ, ὁ, ὁ, matricida. μητοφάνης, αἷ ὁ, idem, μητο-
οι, ὁ, ὁ, materius, μητοῦν χωρίον, mater, μητοῦν, ὁ, αἷ ὁ
culus mater

νυν ut nunc, idemq̃ significat νυν apud Atticos, ἔν & ἐν, in,
prepositio & uult δάνιον cum in significat, ὦρα est δάνιον.
nominis feminei ὦρα, αἱ, ἡ, numeri singularis, quod quambis
significet uenientiam speciem, significat etiam partem diei, ~
ὦρα ποῦ νῆ hora fere τρίη. ἰδ, δανάτου significat mortis
Dei genitiuus nominis masculini δάνατος, a quo exeunt δα-
νάσιμοι θῶ, lethalis, δανάσιος, cupio mori, δανάτηφόρος, ὅη
funeris, unde δανάτηφορία mortis illatio, δανάτης θῶ, capiti-
lis, inferens interitum. δανάσιος, μόρος mori. δανάσιος τὰ, ki-
rum, atq̃ agon apud inferos. δανάσιος interitio, δανάσιος
τοῖς, ὅη. mortis audax. δανάσιος, εἶναι ἡ εἶδαι, θαπτόν, sepeli-
endum, θάπτω, sepelio, defodio. γενῆσα est genitiuus plu-
ralis pronominis ἐγώ, ac si diceret mortis notum. Μαρία, μη-
τηρ χάριτος, de Μαρία & μητρί diximus, de χάριτι diximus
est genitiuus nominis χάρις fontem & significat gratiam, ἡ εἶς
or est genitiuus nominis ἐλεος, ἡ, & significat miserentiam ago
exiit ἐλεος misericordia, γενήσα est idem ac μορὸς γενήσα,
uenti γενόμενος, γενήσα est generatio cuius γενήσα γενή-
σα ἡ γενήσα est acquirere pluralem pronominis πρώτου τοῦ.

[illegible]

exiunt prepon, decens, decorum, preponōs deceniter
prepoīdēs eos, decens, honestus, ὁ ἢ, preponē, decorus, mag-
nificus. kūrie uocantur de kuriōs, dominus, ὅς, qui
nominantur nominis ὅς, & ὁ, qui, suus; ὁί, qui, relictus.
ὅς, propter quis. ἐκ ex. prepoīnō est uidet genitium hic, κὀ-
ρη est genitium, nominis κὀτῃ ης, ἡ, & significat puellam, uirgi-
nem. γεννησῆς natus est uenit a uerbo γεννασθῆς uel γεννασ-
τασθῆς, nascor, generor. suū, ut cum propositio uidet daniūm ταῦ pati
est daniūm quem regit propositio illa. καὶ &, coniunctio ἀγίω
est daniūm terminationis πνεῦς ἀγίον, & quia concordat cum pn-
ōmati, daniūm nominis. pnōma, res ita, quod spiritum signifi-
cat, uentum, flatum. à quo exeunt, pneumata, τὰ, uitalia,
precordia, pneumatēfota, spiritu plenus. pneumatōs ὁ ἢ
spiritualis, pneumatokhēn ης, ἡ, uentorum rames, pneumato-
mākos, cum spiritu laqueo pugnant. pneumatopaiw inspirare
uero, pneumatōūmaj inflor, pneumatōfōtēūmaj spiritu
portant, pneumatōfōros, aflatu, pneumatōw, inflo, pneuma-
teūdēs eos, ὁ flabilis, spirabilis. pneumatwū, eu, ἡ, inflatio
pneumatōn, ὁ, ὁ pulmo, pneūti aētor, spirante aēti, pneūtiw
anhele.

πρεβου σπρω αἰώνια est a συνανίμω nominis αἰών ῥῆμα ὁ ἔμψυ
αἰώ a quo exeunt αἰωνίως perdurando, αἰωνίως, semper durans. αἰών
νιος, ὁ ἡ ἐκτενής, ἀπέραντος est a συνανίμω singularis nominis
ἀπέρατος seu ἀπέραντος & infinitivi. ἔμψυ enim a quo αἰών ῥῆμα
ν regitur αἰωνίμω iure. Ἄλλω αἰών ut dictum est

Symbolum ἁποστόλων

Πιστὴς est credo, πίστις habeo, αἰκνίω a quo etiam exeunt πίκ-
νωμαί, credor, habeo. πιστεύω, credulus πίστεύειν prospiciam
facere. πιστήν πιστιν portabile. ἐἰς in πρεσβυτέρω, ἔδωκε est a συν-
ανίμω nominis δίδωμι, δίδωμι. παντα est πάντα, παντα a συνανίμω
singularis, παντοκράτωρ etiam a συνανίμω singularis nominis
masculini παντοκράτωρ, ὅτι ὁ ὀμνισκός. a quo exeunt παντο-
κράτορι αἰωνίμω ἱερῶν. παντοκράτωρ ὅτι ὁ ὀμνισκός ἱερῶν
compositum a παν, παντα, omne τοῦτο significans, & κράτος, ἐ-
ἰς ἱερῶν, ῥῆμα τοῦτο, ποιεῖν a συνανίμω nominis ποιεῖν
ἔμψυ ποιεῖν ὁ facor, conditor, factor a quo exeunt ποιήμα-
τα, τὸ αἰών, ῥῆμα, ποιεῖν facio, ποιεῖν agendus ἡ ποι-
ῶν facienda, ποιήτωρ ὁ ἐκτενής. ἁγία γεννητριά νο-
μῆ ἁγία de quasi καὶ ἡ ἐκτενής ἐκτενής ἡ ἐκτενής

ἡ ἐκτενής

& in seum christum. καὶ, & eis, in, ἰησοῦν, seum accusativus nomi-
 nis jēsoi, & δ, christon christum, accusativus nominis christōi
 & δ christus, siue unctus. à quo exeunt christi eos, ἡ, unctio, chris-
mator, τὸ unguentum, christemporoi christi inuncti christia-
noi & δ christiani. christokarētoi, christi caupones. christōta-
chos, & δ, christi opugnator, christomūni, & δ, christi sacerdos, chi-
stophōrai, christum portantes. filium, ὃν et accusativus sine
 gularis nominis uioi & δ filii, vel uioi, eos, & à quo exeunt
uiothoi, filioli, uiothōi nepos, uiothi, η, ἡ filiano. viuōthā
 idem, uiothōis eos, & uiothōi, & δ, nepoi. uiothi η, ἡ, nephōi, u-
coris, adoptio. autē eis, genitivus autōi ipse, aut, it, ēna accusa-
 tivus singularis nominis ēn enōi, & δ, unum, mōnon est ad-
 verbium, & significat solum, tantummodo. kūnon est accusa-
 tivus, dominum, ἡ mōn genitivus pluralis. pronominis ego
 notum. sullēphēnta, quiconcepit est. & accusativus singu-
 laris, nominis participij paioi κτρουσι adōiti sullēphōi, enōi
 a verbo antiquo sullambāno concipio, sed tanquam à-
sullēphōi, componitur ex sul prepositione cum, et, phōi
 in. & āmbāno capio, accipio. ēk ex prepositio phōi-
 mator agit

μαρτ αδιδ in genitivo, quia εκ cum prode ponitur significat
 causam amari genitivum ut hic. δυσχερεια est participium
 Hascianum in genitivo nominis genitivum enim αλτρεα genitivum ho-
 minis, κτασιν a κτασται de quo iam diximus. εκ ex pro-
 positione uult genitivum. επι regit μαρτα quia genitivum ut
τραχυν, a τραχυναι, Υγρο. ραβοντα uiam participium ut
 participium, δ ασκων in genitivo nominis, ραβον επτα ραβ
 a quo exeunt, ραβη, την, αφασιν, ικτασιν, κατασιν, ικτασιν
ζυ. ραβη ατα, το. ραβη αφασιν αφασιν, ραβη, ραβη
κα, ε. qui αφασιν αφασιν, ραβη α ραβη, ραβη
ε το ραβη, κατασιν, αφασιν, αφασιν. επι υπο ραβη αμα
 hic genitivum, quia pro υπο ραβη. ραβη ραβη. ραβη
ραβη ut in genitivo, quia regit α ραβη, quoniam po-
 nitur ut ραβη α ραβη. επτασιν uiam ut
 participium δ ασκων nominis, αφασιν, επτασιν, αφασιν
αφασιν αφασιν, qui αφασιν αφασιν αφασιν, αφασιν, αφασιν
 exeunt αφασιν αφασιν αφασιν αφασιν αφασιν, αφασιν, αφασιν
 format αφασιν αφασιν, αφασιν, αφασιν, αφασιν, αφασιν
 ci forma. αφασιν αφασιν, αφασιν, αφασιν. αφασιν αφασιν

[illegible]

[illegible]

σέδε, inκλίτο. πέκωσι, mortificatio, σέδε, πεκώσθης, eos ad
mortific. πεκυηθῶς, id, mortuorum ductor. πεκυία, αἱ, fu-
n. πεκυοταπεία, uaticini obsecrans mortuū. πεκυο-
ταπείων id, mortuorum oraculum πεκυοτόμ cōτη. hora
mortui iudicant. Πεκυοτόλος id, qui mortuos transmittit.
κρηται. πέκυι, uos, id, mortui, cadaver, πεκυία, τὰ, funera-
lia. ἀνελθόντα, ascendit ab ἀνελχόμεναι, ascendendo, componitur
ex ἀνι, que in compositione nonnunquam idem significat
quod ἀνω, sursum, sic κατὰ intendum notat κατα deorsum.
ἐλχόμεναι. ἐν ἐρανίᾳ, in calor, ἐν ἐν propositio, & perit ac-
cians unde ἐρανίς est acuatissimus pluralis cum in significat.
καθεζόμενον ἐν ρανίριον ut τυράμενον νευτα κτῖνα
non ρανίριον ρανί κτῖνα τυράμενον uenit a uerbo καθεζομαι
sedeo, qui ex κατὰ ἐζομαι sedeo componitur, a quo exit καθε-
ζομαι, ἡ, sedes, sedile, sessio. ἐν, δεξιά, ἐν, ἐν in uerbo dānium
sic δεξιά est dānium. nominis δεξιάς ἡ dextera, poenice δεξι-
κτῖ. a quo, exiunt. δεξιόδω. a dextis, δεξιομαι pro δεξι-
ομαι δεξιόδοι quidexna manu mittunt δεξιομαι
dextram iungo. δεξιά id, & δεξιότης. dexter, apertus, facilis.
αἱ ἐξομῆς ἐξομῆς

δεξιόνη, ητοι, η δεξιμα, δεξιότατη δό, qui in dextera conpate
 presidebat. δεξιόγιν ex dextera, δεξιόμα, αρι, το, δεξιμάτες
 dextera. δεξιότινη, σωσπρό mercedem, salutaris. το παρδ
 est genitium & παρ ex dicit. παντοκράτορ uiam est geni-
 tium & παρ similiter. δθεν, inde aduerbium, etiam significat
 quare, quo circa. μelle κη a persona indicant μelle uerbi
 presentis & significat debet, futurum sum, ac si diceret futurum est
 quod dicitur uenturum est, uel debet. ερχεσθαι αβέρχεται uenire
 accedo, & sic est infinitiui uenire. κρίμα est a κριμ presentis
 infinitiui iudicium, inactum, uenit a κριμ. κρίμα, accuso, iudico,
 damno aequi exequor, κρίμα το, iudicium, condemnatio.
κρίνομαι uocor ad iudicium. κρινόμενος accusatus κρίνομαι
 non το quatio. ζωντες uiuor et actiui plurali nomini
 participij. ζων το, uiuor. ζω a ζω uiuo, unde ζωο δό uiuor,
 & mortuor, ζω ζωο iam dullo diximus. εξω in εξω
 sanctum, πρωτο est πρωτο μα, ager, iam diximus. εξω
εκκλησιαν sanctam ecclesiam, εκκλησιαν a κλησ, in
 quatuor nominis εκκλησια a κλη, cano, concionando, εκκλη
ησιας concionor, εκκλησιαστικον minusculum εκκλησια.

εκκλησιαστικον δό.

[illegible]

sarkos. carnes denotat. sarkaimes irritio, sarkion esto
caruncula. sarkinòs carnis, sarkinos & o, idem sarkion
caruncula, sarkìtos, & qui in carnem redegit. sarkoboro, &
carnivorus, sarkephítē ē yamici genus in carne. sarkoi
añi carnositas, sarkaschiso carnem acutim aufero. sarko-
phagein carnes edere, sarkophagia, a h ēvis carniūm. sarko-
phagi, & o, carnivorus. sarkophyllos, folia habens carnea.
sarkōw, carne excoquo. sarkōdōn, eo, & h, carnem. sarkoma
& o, carcinoma. sarkomai eo, h, carni deputatio. sarkomikoi
carnem sciunt. anastasis ut asyranus nominis anasta-
sis, eos, q̄ declinatent carnasce. significat resurrectionem
h̄ resurrexerit, a quo exiuit anastasis & o h, ad resur-
rectionem peruenit. anastasis omnia dicit resurrectionis
anastasiakà ergia. sacra q̄ fiunt in resurrectionis memoria,
zōnē vitam asyranus, nominis zōnē, nī, h, vita, temporis
vita, a quo exit zōnikon vivebant. aitonon enim est
asyranus nominis aitonōnos, enim vita. aitonōn
explicit symbolon, siue coniectura aut indicium quod
in concilio aut consensu factum sit ab aliquibus.

Benedicō mensz ante cibi sumptionem. Eulogia, hys pa-
pe hys pro te gobiasdaj. Eulogia est nominativus nomi-
nis semetini εὐλογία, ai, & significat bonam orationem, à quo
exiunt εὐλογίαι, laudor, sum fama preclarus, εὐλογέω
benedico, laudo, & in sacris litteris deus dicitur. εὐλογεῖν quiddam
gratia sua complexum. εὐλογιστῆς, obtemperare, εὐλογιστής
moderatus, prudens. εὐλογιστὸν ὁ το, ratiōnabile. εὐλογιστὰς
ratio bene comparita. εὐλογος ὁ, ὁ ratiōnabilis. εὐλόγως proba-
biliter, hys παρεῖρη est genitivus & semetina terminatio quia
nomen παρεῖρα η, η, mensa. semetinitatem est, παρεῖραι deu-
terai. mensa secundae. à quo exiunt. παρεῖρεῖς, oi, men-
sales. scilicet qui cibi causa aliquando amittunt παρεῖρης mē-
se acumbentes. παρεῖρεῖς, eas ὁ concubina, παρεῖρία η, men-
rum antihium. παρεῖσιον ὁ, το, mensula. παρεῖσις η, ὁ,
pungularius. mensuarius. παρεῖσκότος parastus, uoratus.
παρεῖσκότος, ὁ, ὁ, & παρεῖσποῖς, ὁ, ὁ, qui uorat mensam. παρε-
ῖστρος mensa recubitor. pro est propositio το est articulus ge-
nitivi coniungiturq̃ illo infinitivo gobiasdaj, a uerbo gobianaj
quasi cūctum, exerior à quo exiunt. gobianaj ὁ, ὁ gustus
gustatus

quatuor, quima το quima, quima εἰς, idem. quimika, qu
 randiui prediui, quira, εἰς, quira bilis. quimion poculum
 quouini gumy capibatur. quima quimafacio quod infinitus
 cum articulo uerborum uel per genandia. supina quod græci ig-
 norant, & quandoq; per nomina verbalia ut hoc loco, qu græ-
ci dicunt anni sumere cibum. qu est uocatum nominis
quima εἰς, εἰς quima articulus prepositiuus habet quendam em-
 phasim. sic qu deor quasi dicens, qu uira tem u. quilogion
 est aoristui primui imperatiui actiui uerbi quilogion, ut quion
 & quidion ut quimion singulari nominis quima est ἢ quima
 uia a quo exiit. quima το quima uia, quima uia. quima uia quima
quima εἰς, quima uia quem emittunt famulici, quima uia comedo
quima uia εἰς, quima uia, quima uia, quima uia comedo.
quima uia, quima uia quima uia. idem quima uia panis quima uia.
quima uia εἰς, quima uia, quima uia, quima uia, quima uia etiam ut
 aoristui singulari nominis & articuli quima uia, quima uia
quima uia, quima uia ἢ quima uia, a quo exiit quima uia εἰς quima uia
quima uia. qui ueniunt a uerbo quima uia & quima uia.
quima uia το quima uia, a quo uia, & quima uia, quima uia.

tuorum. τὸν δούλον σου, τὸν est gentiliū pluralis articuli &
 petit δούλον, nominis. δούλος δ, δ, servus, servilis. a quo exiunt
 δουλαγωγέω in servitum redigo. δουλαρεία as, η, servorum
 iudicio δουλῶν δ, τὸ, servilium δουλεία as, η, servitus. δού-
 λειος, δ, η, servilis, δουλήσις, δ, ἰδὲμ. δουλεύω. servio. δούδα-
 μα, servitus, ministerium. δούλη η, η, ancilla δουλικὸς ser-
 vilis. δούλις ἰδὲμ, η, servus. δουλοκρατία asserit in servitum. δου-
 λοκρατία. servorum imperium. δούλοπρεπεία as, η, servilis, humili-
 litas. δουλοπρεπεία as, η, servilis, liberalis. δουλοπρεπεία η, η, servi-
 tus. δούλος. δουλοπρεπεία as, η, quāvis servus. δου-
 λῶ. & δουλομαί, subdico, subigo. δούλων as, η, carnis, car-
 nis est gentiliū singularis pronominis tu. quoniam sancti
 δὲ, quoniam ἁγίος sanctus, εἰ, εἰ est sancta persona an-
 geli εἰμι sum. iudice, πάντοτε semper significat seu iudice. non
 nū & semper, καὶ αἰεὶ adverbium, interpretatum, a semper, con-
 per. & in, καὶ, εἰ interpretatur habet acausum, pluralis τῶν αἰ-
 νῶν seculi, τὸν αἰῶνα seculorum, nominis αἰὼν ora-
 am. finit benedictionis diminutio grammaticalis.

Ὁ γὰρ ἀσὸ ποτὶ σὺν συμπίπτει. εὐχαρίστησιν as, η, grati-
 atum asco

[illegible]

ploutēron, ὅ, τὸ quatuorcentum. ploutizō dico. ploutindēs: per di-
uitias, ploutodotēs, τοις δ uel ploutodōtēs, ὁ, διuitiarum dator
ploudoteira, αἱ, ἡ dativus opum. ploutokratia, ἡ, principatus ex
censu quattuorcentis administrant. ploutopoiā ὅ, τὸ, quatuorcentum
ploutopoiā ὁ κ, ἡ διuitiarum effector. plōtai, οἱ, δ, diuites. plō-
taw, ωται, plures decem. aútō suis ut genitium singularis ac
si dicerent ex bonis ipsius, ab aútō ipse, donis dōtean etiam ex
genitium pluralis nominis, dōtea αἱ, ἡ donum, gratia. à quo
exiunt dōtean gratis, dōtéomai dono, largior. dōtēmata, τε
τὸ, donum, dōtēmatai ὁ, δ, munificus, dōtētai ὁ, δ mune-
ribus placabilis. sua grātia. τῇ aútō χάριτι, τῇ χάριτι, est da-
nium singularis χαρί, καρίαι cum amico. aútō ut geni-
tium singularis ipsius & benignitas, τῇ φιλανθρωπία ut ci-
am singularis danium, nominis φιλανθρωπία αἱ, ἡ, humani-
tas, & erga homines affectus, à quo exiunt. φιλανθρώπεια
liberale facinus, humanitas. φιλανθρώπεύομαι, humanus sum
utur humanitate. φιλανθρώπεω. sum humanus, φιλανθρωπίαι
αἱ, ἡ, humanitas, φιλάνθρωποι οἱ, δ, ἡ humanus, φιλάνθρω-
ποι. χρῆμαι utor familiariter. nunc & semper, nūc aduerbi-

 $um, 5, \lambda,$

gloriam, id est, scriptura. glōria. scāpo, radā, polio, ut adores illud.
Et uelō in clauulis, & repositione praeponitur. ad distinctionem
nec oī cuius, sui, eius; aliquando ponitur cum interrogatione.
oū dār, non enim, nōne, an non, in interrogatōe. πρᾶκυνησι à
uerbo πρᾶκυνέω uenero, colo adoro, à quo exeunt πρᾶκύνησις
ueneratio, adoratio. πρᾶκύνησις, εὐα, ἡ, idem, πρᾶκύνησις ὁ ὁ adora-
tor: πρᾶκύνησις, ὁ ὁ, adorandus. πρᾶκύνησις inclinatio, autē ip-
sui, pro illud, & secundus preceptus. δύστη ἐν τοῖς ut supra
non assumet, & ἡγήθη. à uerbo ἡγέω accipio, summo, quod est
in uiratum, nomen domini δύστη, τὸ ὄνομα κυρίου τῷ θεῷ
σου, ex aīa πᾶσι in uiratum, ἐπὶ μαράσι, uirginitas, & regit
li μαράσι, dāruus singulari nominis μαράσις ὁ ὁ, uanitas,
stultitia, inanitas. à quo exeunt μαράσις μαράσις μαράσις
ιότης εὐα, ἡ uanitas, & alia quae ab hoc nomine componuntur. idem
significant μαράσις, ἡ ἡ soliditas, uanitas, & μαράσις μαράσις.
nec enim insonnem habebit dominum cum. & nōne, ἵδεν
mē non μαράσις, καθαρίσι à uerbo καθαρίζω mudo
purgo. à quo exeunt καθαρίσις καθαρίσις καθαρίσις
ti, munditia uita. καθαρίσις ὁ ὁ, munditia, purgatio, καθα-
ρία, ὁ ὁ.

τῶν ὁσίων. mundus purus καθάρως pure, munda. καθάρως ἢ
 ἡ munditia. puritas. καθαῖμα, te, τὸ, piaculum, καθάρσις pur-
 gatio. lustratio. καθαροποιῶ purifico lustrō, καθάρει ὁ, ὁ pu-
 ritas sanctus. καθάρων ἡ ἡ puritas. καθαράζω corripio,
 καθάριος ὁ, ὁ ex puritate, καθαρίσκω, ὁ τὸ, piaculum, καθάρ-
 ῃς ὁ, ὁ purgationis. καθάρτης ὁ, ὁ purgator. καθαρίκα
 purgationis. καθαρός pure, dilucide. accipere. nec enim nō
 purum habebit. ἀμικνύς κύριος. cum qui accipere. τὸν lam-
 βάνοντα, ἐκ αἰσχροῦ participij nomine λανθάνοντα.
 λανθάνοντα. αἰσχρο λανθάνω, accipio, capio. nomen
 nominis sui innotuit. τὸ ὄνομα κυρίου τὸ θεοῦ αὐτοῦ
 ἐπὶ μεράσι. de quibus iam. memento ut diem sabbatum
 facis. mνησθῆναι imperantem αὐτοῦ αὐτοῦ mνησθῆναι, ὁ mνησθῆναι,
 reminiscere. cum tempora sic habent futurum. mνησθῆναι. acci-
 ποντες ἅμεις. parte mνησθῆναι mνησθῆναι. ἀσθῆναι. partem mνησθῆναι
 ἀσθῆναι. de quibus fuerunt inclinatio folijs. τὸν ἡμέτερον. iam
 diximus. τὸν ἡμέτερον. genitivus pluralis ut nomen sabbaton
 τὸν ἡμέτερον. significat quoniam. ἀσθῆναι ἀσθῆναι. ἀσθῆναι. ἀσθῆναι.
 de quibus iam hoc est nomen preceptum. quoniam.

scriptum. Honora patrem tuum. tima ut imperantem
a tima honore, habeo imperio. a quo exiunt himalphew id est
sacra facio. himalphew est, id est, preciorum. himalphew honore af-
ficio, tima est, id est, honor, dignitas, reverentia, cultus ton pater-
na, id est, himalphew tuam, καὶ τῶν τέκνων σου. de quibusque
ut sit longum super ton. ina ut himalphew ubi
genitum est datum nomini genitum est, id est, himalphew. makro-
chronia. id est, longum, diuturnum. a quo exiunt, makro co-
longo. makro qui longo sunt capite, makro longe-
ro. epi id est, de quo iam. quam dominus deus tuus dabit
tibi, himalphew cuius, sui, velius. kyrios id est, deus tuus. didesti au-
tem didesti deo, permitto. quoniam preceptum non occide-
re, phonosia alicuius phonosia interficio a quo exiunt, pho-
naw. mortem infert. phonosia est id est, homicida, occisor, car-
nifex. phonosia id est, idem. phonosia interficio. phonosia est id est,
ex des, locus occisorum: phonosia id est, mortifer, phonosia ex
delictis, phonosia id est, phonosia parantur ad occide-
dum. phonosia id est, exuentis, sanguinarius. phonosia
interficio, phonosia alicuius, id est, ex des. phonosia id est, homicidium
1 phonosia

φονεύει. cruorem representat. legem præscriptam non me-
 chaberis. ὁ μοιχούει. Verbum μοιχεύει. mechor adultero
 à quo exiit, μοιχάγνια τὰ adulterij deprehensio. μοι-
 χάξω mechor, fornicator. μοιχάλις, idem, ἢ, adultera. μοιχα-
 omai, μοιχάξω. machor. μοιχεύω, αἰε. adulterium, μοιχί-
 νια, αἰε. μοιχάλις, adultera. μοιχίδες, ὁ φόνος. μοιχὸς, ὁ
μοιχῶν. idem. μοιχὸς ὁ ὁ adulter, machus. μοιχοσύνη for-
 nicatio. scriptum, non fornicatio. ὁ κλέψας. scriptum κλέπτω
 compile, fur, à quo exit κλεψιματος furtivum, furto sublatum.
 octavi, non loqueris contra proximum tuum falsum testimo-
 nium. ὁ ψευδομαρτυρεῖ. dicitur ψευδομαρτυρεῖ, fal-
 sum dice testimonium, à quo exiit. ψευδομαρτυρεῖ falsum na-
 te. mendax. ψευδομαρτυρεῖ ψευδομαρτυρεῖ falsum testis. dicitur & ψευ-
 δομαρτυρεῖ. ψευδομαρτυρεῖ, falsum testimonium. ψευδομαρ-
 τυρεῖ αἰε. falsum testimonium. ψευδομαρτυρεῖ idem. ψευ-
 δομαρτυρεῖ mendacium. ψευδομαρτυρεῖ mendax. καὶ ὁ πρῶτος
 τοῦ καὶ ἐν προτάσει. καὶ hic demonstrat. ὡς ὁ πρῶτος
 demonstrat. πρῶτος ὁ ὁ. propinquus à quo πρῶτος πρῶτος
πρῶτος. πρῶτος appropinquo. πρῶτος πρῶτος πρῶτος πρῶτος

prior. πρὶν prope, secus. inpropinquus, tōn πρὶν accipit scripturam
pro quovis alio homine preter loquentem. ἢ pro nū, μαρτυρίαν
et accusantium nominis μαρτυρία et ἡ κήρυξις, κήρυξις, ἀquo
exiunt μαρτυρ, υἱοὶ δὲ τῆς, μαρτυρομαι tutor, μαρτυρέω
idem, κήρυξις ut dico, & pro significo, declaro accipitur. μαρ-
τύρῃ μα, αἰοί, τὸ. κήρυξις. μαρτύριον, ὅ, τὸ, argumentum, μαρ-
τύρομαι tutor, κήρυξις adducto, μαρτυροί, ὅ & promātur; μαρ-
τεῦ, υἱοί, δ, τῆς. μαρτυρίου. ψευδῆ mendaciter, seu falso, adverbij
ἀquo veniunt ψευδῆς, υἱοί, ὅ, ἡ, mendax. uanus, ψευδῆς ὁ μέν-
δax. ψευδολόγος faber, ψευδολογία mendax. nonum non concu-
piscet uxorem proximi tui. οὐκ, non & aliquando accipitur
pro nonne, an non. ἐπιθυμῶ ἐπιθυμῶ concupisco, de-
dero ἀquo exiunt. ἐπιθυμία, υἱοί, τὸ, & ἐπιθυμῶ, υἱοί, ἡ, desiderium
cupiditas. ἐπιθυμῶ, ὅ, ὁ, affectatus, ἐπιθυμῶ avidus
cupidus. ἐπιθυμῶ, τὸ, cupiditas libido. ἐπιθυμῶ ἐπι-
θυμῶ ἐπιθυμῶ, ὅ, desiderabilis, ἐπιθυμία et ἡ
aviditas cupiditas, in libido. ἡ γυνή, est accusantium
cum art. solo feminino nominis, γυνή, mulier, ut iam, imo
& accusantium in heteroclitis videre possit. cuiusproximi τὸ ἐπὶ

110. δέ. δεῖναι προσεργ. non concupiscis domum. οἶκον, non
ἐπιθυμῇς concupiscis οἶκion domum acquisitionis nominis
οἶκία αἱ, domus, à quo exeunt. οἰκεῖσιν familiaritas οἰ κε-
λικός, οἰκετός, domesticus. οἰκετεῖα αἱ, familia, domicilij
οἰκέτης, ὁ ὁ familiaris, servus domesticus, οἰκεῖται, ἡ, familia
οἰκὴ ancilla, ὁ domesticus, οἰκετικός domesticus, contraborna-
lis. οἶκος, cor, οἰκέτης, domitor, servus. οἰκω habito, οἰ κε-
ω οἰκιστέμενος κατα, valde frequens, οἰκίος, domesticus.
οἰκία, τὰ, τὸ, domicilij, casa, edicula, οἰκιστής, construtor, mā-
strum. οἰκιστήριον τὸ subiculum, οἰκιστός habitabilis
οἰκισμός τὸ habitatio. οἰκίς domus, οἶκion domicilium
οἰκῆς ὁ, ὁ, solus. οἰκητός domicilium sibi parans. οἰ-
κιστής magister domesticus. οἰκῆς habitabilis. οἰκιστής, ὁ, ὁ,
habitor, incolā, οἰκιστός ὁ, ὁ, domesticus, οἰκίδιον, edicula
οἰκίδιος privatus. οἰκίσω domum edifica. οἰκός domesticus
οἶκion αἱ, τὸ, domus & alia q ab οἶκος contrahuntur. οἶκος
ἄδ, neque, non ἀγὼν acquisitionis nominis ἀγρός, ὁ, ager, fun-
dus, à quo exeunt ἀγρόκτης ageris & agrestis, ἀγρός, ὁ
ἀγρίος, ἀγρότης, τὸ, ἡ, rusticus, ἀγρότης ἡ, rusticus. ἀγρόφιον

montatus, agros, uxor. ἁλία & ἀγρία componuntur αὐτῇ
 eius. non scimus eius, ἵδε, παῖδα accusatiuum singularis nomi-
 nis παῖ, δοῖ, δ, η, puer uel famulus; ἀquo exant, παῖδαγωγέον
 τὸ schola, ubi pueri serui & conuocantur. παῖδαγωγέω sequor
 pueros. coniunctio, τοῖς illis. παῖδαγωγία, α, ἡ, disciplina, ad-
 tactio, παῖδαγωγικῇ ἢ ἡ ἐκπαιδεία, παῖδαγωγικῶς, imperare
 more παιδαγωγῶν. παῖδαγωγός, ὁ, ο, curator puerorum. παιδαγωγός
 mater. παῖδάκιον ὅ τὸ puellulum. παῖδακίονος, ος, ὁ, ἡ, puerili,
παῖδεα, α, ἡ, disciplina, castigatio. παῖδεω emendo, corri-
 pio. παῖδης, ὁ, ἡ, puerili, παῖδας, ἡ, ludus, παῖδά, τὰ, infan-
tes. παῖδικα, τὰ, puer adstanti, παῖδικός puerili, παῖδισ τὸ
puerulus, παῖδικοί, παῖδισ ὅς adulescent. παῖδισκη ἡ
adulescentula, παῖδισκίον ὅ τὸ, ancilula, puella. ἁλία. αὐ-
τῇ, ipius. non ancillam eius, ἵδε τὴν παῖδισκιν accusati-
 uum nomini παῖδισκῇ, ἢ adulescentula, ancilla. de quo iam.
αὐτῇ, non bovem eius, ἵδε τὸ βοῦς ἐκ γεννητῶν nomini, βοῦς
ῶς, ὁ, ἡ, ἀquo exant βοῦνασθεν τὸ, βοῦνά ἡ, βοῦναί, εἰς,
bobile, stabile. βοῦτης, ὁ, ο, bubulcus, βοῦκό, βοῦκότα. βοῦ-
τορος ἢ ὁ, ἡ, boves penetans, βοῦτορος ὁ, bubulcus, βοῦτορος ὁ δικ-

rimarius. bouphēu bobus macro, bouphēu bobus parco. bou-^{L48}
phōta, armenta. bouphōta, &δ, pastor bouum, bōu, pasco
bōuon, &ταρ, custodia, bōuon boum emptor. bōuphē idē ē q̄ta-
 bor bobis oculos. bōuphēu, ατο, bōuphēu, &δ, bibulus, & qui amat
 bobum. autē ipse. non alium ius, &ne non, neq. aduentum, &
prophēu, genitium nominis. prophēu, &το, iumentum, ani-
 mal. uerūq. quoduenit ab prophēu subitio, iungo. unde
 exiit prophēu, &ne ē subitio, subnexio. autē ipse. neq.
 uisibilia, q̄ illius sunt, &ne, nec, neq. bōa quantum, quantum.
prophēu propere, inpropinquo, &το illius prophēu ab
 ei tēpore p̄cepta. &ne, quod omne uidet dicere. neq. quantum
 inproximo illius est. Ocho beatitudines, ocho makarismoi.
 ocho, numerale cardinale makarismoi nominatiui plu-
 ralis nominis makarismoi, &δ, beatitudinis predicatio quini-
 nit apostolibus makaira αη, beata, fortunata, dea, ma-
kaira beati, makar, &δ, beati, makari &δ, mak-
aria αη, beata, makarizein beatum predicare makarizo-
 beati, makarizē feliciter. makaristoi, &δ, felices.
 beatitudo, makari, &η beata, iocum apud inferos. mak-
arion, &το

τὸν, τὸ, beatitud. μακάριος qui beatus ab omnibus
 predicandus est, μακάριος & μακάριος, beata, quod
 vulgo dicimus felici μετα. μακάριος, ὁ felix. μακά-
ριος ὁ, beatissimus. μακάριος felicius, μακάριος ὁ,
 beatus, felix. beat pauperes spiritus. μακάριοι οἱ πτω-
χοι τῷ πλούτῳ, πτωχοι est nominativus pluralis ut μακάριοι à
 nomine πτωχός ὁ, mendicis, inops. à quo exiunt, πτωχα-
ζων, pauper, atrogans, scilicet cum paupertate coniunctus.
πτωχεύω. inops, dego, mendico. πτωχεύω, ei, ἡ, inopia, mendica-
 tas. πτωχεῖον, domus mendicorum. πτωχίζω, pauperem facio.
πτωχικός ὁ, mendicis. πτωχίκερος mendicius. πτωχοδοχεῖον
πτωχεῖον, domus mendicorum. πτωχοποιός, ὁ, mendicis faciens
πτωχ ἐπιφύεον. domus ubi mendicis aluntur. τῷ πλούτῳ εἰς
τί de quo iam, quoniam ipsum est regnum caelorum, ὅτι quo
τί est, quia, propterea, quid, αὐτῶν ἰσχύς ἐστὶ αὐτοῦ ἐν τι
να singulari, ἡ βασιλεία regni de quo iam, ἡ ἐν αὐτῶν καὶ
 rum. Beati qui ligent, μακάριοι οἱ πενδούντες est nominati-
 vi pluralis nominis πενδούντες a verbo πενδεω vel πενδευω
 ligo, à quo exiunt, πενθαίος lictoris, πενθαί φωτὴ λυ-
 tuosa uox

μοῖα δὲ. πενθίρη εἰς, ὁ ἡ. λυκισμῶς, πενθίριος ὁ, ἰδὲν πεν-
θρῆνικόν λυγυρίων, πενθικός ὁ, ὁ λυγυρίος, flexilis, πενθικός
λυγυρίος, πενθίμος ὁ, ὁ ἡ, λυγυρίος, funeris, flexilis πένθος
εἰς τὸ λυκῶς, λύπη, ἀλός. quoniam πενθολαβύπνις. οἱ αὐτοὶ
πρὶ, παράκλησις πρὸς αὐτοὺς αὐτοὺς παράκλησις, aduerso
conspiciat, ἀδικο παράκλησις, παράκλησις, ἐχθρῶς, ἐχθρῶς,
παράκλησις εἰς, ἡ, ὀφθαλμῶς, ἐκπύρεσις, conspiciat, παράκλη-
σις aduersandi, iniciandi. παράκλησις ὁ, ὁ iniciatus, πα-
ράκλητικός conspiciat conspiciat παράκλησις ὁ, αὐ-
τίς, τοδῶς, conspiciat. idem παράκλησις, αὐτοὶ, ὁ. Βεῖν
μικρῶς. μακάριοι αἱ πρᾶξις nominalis pluralis nomini, πρᾶξις pro-
cor prime declinationis conspiciat minis, ἀδικο exiunt, ὁ πρᾶξις
seminis, ἡ πρᾶξις αἱ, anonymi non admodum ultimam, πρᾶξις
unde verbum πρᾶξις mitigo, placet, lenio, ἀδικο exiunt
πρᾶξις leniter, manus, πρᾶξις mitigatio, placet
no. πρᾶξις mitigatio. πρᾶξις ὁ, mixtus, leniter
πρᾶξις αἱ, ἡ, malitudo, πρᾶξις, leniter, manus, πρᾶ-
ξις, clementer. πρᾶξις, ὁ ἡ manus, placet, minis οἱ
αὐτοὶ quoniam πρὶ, κλῆρονομῶν ἐκπύρεσις πρᾶξις no-

lenio, fortior

soterius hereditatem. ἀ quo ueniunt κληρονομία αἱ, diuibutio,
 hereditas κληρονομία διuιδο per sortem. κληρονομία αἱ ἡ heredi-
 tas, possessio, κληρονομία δὲ, heres. Κληρος, θ, δ, sortis, conditio,
 factum; πατριμόνιον, κληρος θ, ο, sortis datus. κληρονομία
 -κασιρία, κληροχέω obineto insortem. κληρομία, αἱ ἡ, gens, sortis,
 data, κληροχικόν, sortis datum. κληρορχος θ δῆ, gubernator urbis
 diuibutione agrorum persortem. κληρώ sortior, κληρωτήριον, θρὸ το-
 cis ubi magnitudinis sorte creantur. κληρωτής distributor sor-
 tium. κληρωτί sortis. κληρωτής καθός, uari quod conueniebantur
 sortis. κληρωτός, θ, δ, sortis electus. τὴν γῆν terram. Βε-
 η qui uiuiunt, μακάριοι, οἱ πεινώμενοι, participium uerbi
 πεινάω & πεινέω esurio, famelictor ἀ quo exierunt πείνα
 uel πεινή, ηἱ, famelici πειναλέα, θ, δ, famelicus, esuriens πει-
 ναίνδς famelicus πεινητικός σibi ardeat. & sinunt, καὶ
 διψώμενοι. ἀκρόβο διψάω sitio, uenim summo opere cupere. ἀ
 κράτ exierunt δίψα ηἱ ἡ, sitis. δίψα καὶ θ, δ, uisus profusum quib;
 maxime inducit sitim. διψαλέος θ, οῦ, διψαλέων sitibundus. δίψας
 • αἰολίς ἡ, serpens δίψας. improp genere quodam spinis. δίψηρα λι-
 culosus. δίψηηκος, θ, δ, sitim augens. δίψιος θ δῆ, sitim faciens. δίψο
 ποία οδίσιν

[illegible]

eleinō miserabiliter. eleinologōmai conmiseraionem ti-
 co. eleinologia, as, ē, oratio miserabilis. eleinōs ὁ, miserabilis.
eleinōs miserabiliter. eleōw misereor eleēmosynē η, ἡ mi-
 sericordia. eleētos, υἱ, ἡ, conmiseraio. eleōn miserabiliter, &
eleos εὐ, το, misericordia, conmiseraio, quoniam ipse miseri-
 cordiam consequuntur. ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. misericordiam
 consequuntur. Psalmi mundo corde. Μακάριοι οἱ καθαροὶ nomi-
 natus pluralis nominis masculini καθαροὶ ὁ, ὁ, mundus
 τῶ, aqua ~~purum~~ καθαρίων lustralis. καθαρεύω inpurita-
 re deo, purus sum. καθαρεύομαι, sum purus. καθαρίζω mū-
 do, purgo. καθαρίθην mundū ero. καθαρίσθαι ὁ, purga-
 tio, lustratio, purificatio. καθαρίως, pure, nūc. καθαρότης, η-
 τοι, ἡ munditia. λεγεῖται, puritas. καθαρότα τῶ, το, purissimū
καθαρότης, adar. καθαρίτης purgatio, exortatio. καθα-
 τοροῦν, purifico. καθαρός, ὁ, purus, laetetur, incedit. καθα-
 τότης, η, ἡ, puritas, munditia, nūc. καθαράζω, corrūpio
καθαρίος, ὁ, exortator, qui gratia exortationis adhibetur. κα-
 θάριον, ὁ, το, purissimū. καθαρίσιος ἡ purgatio. καθαρίσιος τι-
 τῶ, καθαρίτης η, το, exortator, lustralis. καθαρίτης, ὁ,
 purgationis.

[illegible]

bauidus, quod uenit à. dederbas, eulabiūbas, cauere, metuerē de-
derkelos timidus. dedimomaj. & dedirtu, uertit & uertit. dedi-
zew, extrahit. dedimi kero. deidow, iteo. proketiūniat.
ēneken causa, proket, idēq̃ ēneka. dikaiolūni q̃nitiūni nomi-
nis iam relati. quoniam ipsorum est regnum cœlorū. ōn au-
tedn zīm h̄baileia h̄d ōtanōn. de quibus iam.

Salue Regina, h̄are depoima nominatiui no-
minis, depoima a, h̄i domina, uxor, regina, quod uenit à depō-
zew, dominor, depōreia, a, h̄i dominium mancipium. depō-
teira, a, h̄i, domina, depōreō, principatum kero. depōre-
ōd, h̄etur, dominus. depōnikōs ōd, h̄etur, regali. depōnikōtata
impresāiūni, depōnikōs, h̄etur. depōni, idō, h̄i domina. na-
ket misericordi, tiket. ēlōis abeleas de quibus iam. uita zew,
ti h̄i, uita. dulcedo, glukūti. a uerbo zew, uiuo, uicino, zew-
nikōs, ōd, uiuax, uitalis. zewteūbas uiuificare. glukūti, no-
minatiui nominis glukūti, h̄i, dulcedo, quod uenit à glu-
kā zew. dulcesco, glukaīno, dulcis sum. glukaīnomaj, mi-
co, glukam, uor, h̄i dulcifico, glukama arōto, idē. glu-
ketā, h̄i dulcis herba. glukerōs, ōd, dulcis, glukīwn, duli-
or, glukūto

[illegible]

nam, igitur, ecce, age, nunc pe- probatu aduocata, nomi-
natum nominis probatu d. d. pater, mater, auxiliar, defensor
a probatu & probatu, cuius, pater, autem, pater
sa. defensor, procurator, pater, probatu & probatu
pater, probatu d. d. pater, probatu idem, pater, que
alicuius pater: probatu imperium accipio imperor
probatu impero, iubeo, delecto, item delecto, assigno. probatu
pater, illa, oculus, misericordia, probatu ophthalmu acu-
sationis pluralis nominis ophthalmu d. d. oculus, & aliquan-
do pater, a quo ophthalmu oculu pater, ophthalmu aff-
oculorum morbus, ophthalmu oculorum imbecillitas pa-
ter, ophthalmu oculus. ophthalmu d. d. oculi medici
ophthalmu oculi conicio. ophthalmu d. d. oculi que-
rit. ophthalmu aff- ierunt ad oculu. ophthalmu
ter, oculi ierunt. ophthalmu cor, d. oculi pater. ophth
mo phanu idem, oculi cernere. ophthalmu oculi gerit
speciem, s. d. i, misericordia, ophthalmu misericordia, pater
ophthalmu d. bonorum, ierunt, misericordia, ad nos conuenit, & q-
ma, acclamationis pluralis quem regit pater, pater, ad nos, ierunt

duerbo

ἀνὸ τοῦ ἐπιτέφω, conuenio, reuorquo, reuoco, reuoco, prohibeo.
 & ἐπιτέφωμαι reuorcor, subriro, item resipiro, uerrari. & scum
 benedictum fructum. καὶ ἡ γῆ τὸ ὀυλογημενον, de quibus iam
 fructum, καρπὸν ἀσκανίου singulari nominis, nominis masculini
 καρπὸς, ὅ, ὁ, fructus. continetur proscinduntur. ἀ quo exant, καρ-
 πίζω irigo, decorro meo; καρπία, τὰ fructus. κατρίμας ὅ, fructus
 frigida, κατρίμας ὅ, cum nimia defrudatione exinatum terra.
 καρπία, τὰ arboris frigida. καρποβύβιον ξύλον ὕγνιον προ-
 scum. καρποδοποι ὅ, ὁ, secundum. καρποδοῖν fructum ferro. καρ-
 ποδοία, αἱ, feminina. καρποδοῖς, ὅ, ὁ, fructum alior. καρποδοῖς, fr-
 uctum lego. καρποδοῖς, caro fructum. uor, aliquot, fructus. καρποδοῖς
 καρποδοῖς frigida. καρποδοῖς fructum edo. καρποδοῖς, αἱ, ἡ, ubi
 fructum. καρποδοῖς, ὅ, ὁ, feminina, fructus. καρποδοῖς offero ad-
 iaciscandū. καρποδοῖς, τὸ, oblatio, fructum prolatio. καρπο-
 δοῖς, ἡ, perscribo fructum. uenit tui, ἐπὶ, κοίλας, iam, tui, seu
 port hoc exilium, μετὰ τὸ ὑπεροχίαν ἀσκανίου singulari no-
 minis ὑπεροχία αἱ, exilium, exoni. diueticulum ἀ quo ὑπε-
 οχίζω extermino, elimino, in exilium mitto. ὑπεροχία ὅ, ὁ, exo-
 nis, profugus. ὑπεροχίαν proimmo, immo, inuitato hoc
 ταυτὺ, αἱ-

ἡθαι. nauigare per mare. βαλάνουρτος. piscator, re nauis et dan
 operam. βαλάνουρτος, uictu in mari quero. βαλάνος. admi-
 sso mari submergo. βαλάνουρις. maris moluuius. stella, ἀστρον
 et ὁ, sidus, stella αστρ. à quo. ἀστροβόλις & ἀστροβόλητος. sydera
 rus. ἀστροβόλητος, asyderer percuti. ἀστροβολισμός & ἀστροβολία.
ἀστροβόλημα & ἀστροβελία. stellarum peritura. ἀστροβόλος ad
 astares inueni. ἀστροβόλη, & δ, astorum cultor. ἀστρολογία, astro-
 ry studiū ἀστρονομείη, astri inuentu esse. ἀστρονομείη, sideri-
 bus inuentum esse. ἀστρονομία ab αστρολογία, differt. ἀστροα
sideralis. ab ἀσάπτω. fulguro. ἀσάπτης, ἡ. ἡ. conuulsaria ἀσπα
τόρ. astorum uictu paret. deimaker alma, ἀσπότης, ierò, no-
 minatiuum nominis, ἱέρα, ἀρ. ἡ, episcopus, item sacer, à quo ἱε-
ράγγοι, qui laudes ἱεorum nuntiant, ἱέρατοι, ἱερατεῖον, uatido-
 rum, ἱερατεία αὐ. ἡ, sacerdotiū. ἱερατεῖον, τὸ ἱερατικόν, sacer-
 dotium. ἱερατεῖον & ἱερατικόν. sacerdotio fungor. ἱερατικός & δ,
ἱερατῆς, sacerdos. ἱερεῖα αὐ. ἡ, sacerdos, ἱερεῖον, & τὸ, uictima.
 item auit. ἱερεῖος, ὁ, sacerdos. ἱερεῖς εὐ. δ, sacerdos. ἱερεύω la-
 cifico, item conueto. ἱερήιον uictima. atq; semper uirgo. ἀεί.
 semper, & oro donec. ἱε, que, coniunctio. παρθένε, ἡ ἀεικέλιος
ἡ μακάριος.

[illegible]

dumortirion, ὁ τὸ carcer. dumōryz ὅ, δ, ligari, vincitur, dumō-
rizer, ἡ ligata. dumizida, ἡ, manipulus. reus ἐνόχος daniuz
pluralis nominis, ἐνόχος ὅ, δ, reus, exestabilis. profert lumen
praballe, à verbo praballw aditio, appropinquo, admoveo
aditio, accon modo, immitto, q̄ws, lūmina: q̄ws, q̄ws, τὸ lu-
men, lux-lucerna. à quo q̄wska luceo, illucesco. q̄wsr
ἦτορ, ὁ, luminare. q̄wsfōtor, ὅ, δ, lucifer. q̄wsagwgiā luminis
conciliatio. q̄wsagōdōr, lucem ferens, fenestra. q̄wsawgōr, ὅ,
δ, splendens. q̄wsreinōr, ὅ, δ, lucidus. q̄wsrīgē splendor. q̄wsrīzw
illumino, illustro. q̄wsrītōn, oculi. q̄wsrīmatarōtō, ὃ q̄wsrīmā
ὅ, δ, solentior. q̄wsrītīkōr, ὅ, δ, illuminantius, q̄wsrītīgīōr, ὃ cē-
cui, q̄wsr q̄wsr lux: tōr rwplōr, daniuz pluralis nomi-
nis, rwplōr αὐ, ὃ, cecui, à quo rwplōrakōmaj cecuti simu-
lo, rwplītōr ὅ, δ, pariter geniti, quod oculi carent rwplōr
ἦτορ, ἡ, cecitai. rwplōw excessa rwplētū cecitai. rwplōtw
cecui sum. rwplōw αὐρα, ὃ, cecui, cecutenti oculi: mala
pule, noxia, κακά, rwplōw κακόν, à κακός ὃ, malus uñ
lux à quo rwplōw, maledico, talia ὃ, à κακός ὅ, cecutenti.
dīwke à verbo, dīwkw, higo, abigo. dīwbīomaj repello, pulso.
dīwzīs, ἡ.

[illegible]

halisqwen, ονος, ος, πασιενς. halas tolero, sustineo, εἴη βί. tolera,
hēdūmos θ.δ. hēkanimo προσδίνω. hēmi tolero, sustineo. hē-
molōnē ης, ἡ, πασιεντία, τολωαντία. hēlikardias cordetolerans.
hēnēs, πασιεντία. hēnikos πασιενς. hēnikos πασιεντες, εἴη-
tōs θ.δ. tolerabilis, ferendus. Virgo singularis. ὡ parbōne μό-
nny. mōny, ης, ἡ, sola, unica, ἀ monas, δε, ἡ, unitas. à quo plu-
 rima exiunt. ut monadikōn θ. το, singulare. monadikōs sin-
 gularis. monadōn solitarie, monāsw solw dego. monatē-
tion, solitudo, monastikos solitarius. monaulia, α, ἡ, uita,
 solitaria. monachū simpliciter. inker omnes min. monnē
prognē, εος, ὅ, ἡ, lenis, mansuetus, min. à quo progneta, α,
 ἡ, lenitas, mansuetudo. prognētū leniter, mansuete, blande.
en, inker, α, in pāraj, dativus pluralis à, pāra, ης, ἡ, omnis, à-
pāe, πασιθ.δ. unibetw, omnīs. paigahs eos, omnibus ara-
 xent, paipān ἡ, pihnikimū pulvisculw, farine. paipa-
lor millium. pāsalos θ.δ. clavis lignew. pasudei omni-
 po, satisfaciunt. pasw funditw. pasw spratgo, pasw
 ones, ὅ, pinguior. paids, paids, ἡ, porticus. pasēn, ης, ultimus
 diei anni. paswforos θ.δ. thalamifera, pasw θ.δ. in quo
 παῖς αὐκ.

ἡ αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ. βίωσις, ἡ, ἡ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, ἡ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις
ὁ, ὁ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, ὁ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, ὁ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, ὁ, αὐτῇ, αὐτῇ.
nibus proprie. βίωσις, αὐτῇ, ἡ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ.
li. βίωσις, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ.
αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
da, prout à diducim do, seu diducim do, permitto agnationem.
ita prout nunc. βίωσις. βίωσις, ὁ, ἡ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ.
ritu, & consuetudine. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
ab βίωσις maius, minus, prout, prout. à quo βίωσις ἡ
securitatis. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
to, firmius. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. ut videmus, prout. αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
uel, sicut, uelut, seu, tanquam, sic, intrat. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
βίωσις videtur. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. ab βίωσις videtur, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
βίωσις semper collectum. βίωσις semper, quicquid modo, donec. βίωσις
βίωσις. à βίωσις collector delectationis. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
ceo, oblecto. semper collectum. sit laus deo patri. ἡ, circum-
flexa, sit ἡ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. summo christo
decedat. βίωσις, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
rior. celebrat, βίωσις αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.
ὁ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ. αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ, αὐτῇ.

[illegible]

Argumentum Liliade Homeri primus liber, ead. men.

Chryses Apollinis sacerdos accedit ad navale grecorum,
volens redimere filiam suam. Chryseidem. non recuperans auct,
sed & cum contumelia expulsus ab Agamemnone, precatur ut Apollinem
contra grecos. προκασησθ' οἷα, & mulieris contumaciam ei contumaciter,
contumaciter achilles coegit. Calchas autem apollinem uis
causam, & subente achille placare deum. Agamemnon iratus alter-
catus est aduersus achilem, & ipsius premium abtulit. Βρισηϊδα.
in uero grecis iracundus. Gethis autem filio precante, in caelum
ascendens, petit a ioue, ut troianos superiores grecis faciat.
Iuno autem hoc nocens, altercata est aduersus iouem, quo-
usq' ipsos reconciliauit Vulcanus uinum fundens in poculo
aureo. illi autem reliquum diei concubantes in somnum uer-
tuntur. Ὑπόθεσις ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὀμιλοῦ. παρὰ ψήφια.

Ὑπόθεσις idem ac argumentum est estq' declinationis, qu-
in eiusdem genitui exit in eius ἧ, suppositio, fundamentum,
argumentum, item propositum, compositionis, quicquid definitio, occasio
propositus, principia, & elementa sciendarum. q' suppositiones uocant-
tur. à quo

ut à quo ὑποβέτα ra, ὁ ὑποβήτονα uocant, dicitur in singulari.
ὑποβήτην, & ὑπόδεμα. ὑποβεκόν. subiiciendum est, seu supponendū.
ὑποβήμε caniliaria. ὑποβηκός θ, ὁ, supponitorius: hortatorius, conditio-
nalis. ὑποβήγω. ἐκεθί γε, πρὸ τέρματος pro uoco, suborno, exhor-
tor. ὑποβήκη, ηι. Turpetitio. ὑποβήκαι documenta, adiutam
instituentia precepta. ὑποβημοτήνη, ης ἡ ἀμωμία, preceptum.
α erit idem ac ε nam græci pro numeris litteris utuntur. Sic cum
Homerus græco more scripsisset et iliadis libros et libri alfabeni
designauit ab α usq̃ ad ω. τὸ ὀνόμα, genitiui a nomina-
tiuo ὀνήματι κτλ declinationis. τα ψαδία genitiui nominii
τα ψαδιά, ar. ἡ, contextura carminum à quo τα ψαδέω, ueris co-
texo, seu concinnō, τα ψαδάμα, ator, το, mendacium, nugæ. τα-
ψαδοί, θ, ὁ, recitator, seu carminis cantor. componitur ἀπὸ
τεω, continuo, contextorio, à quo τάρτης, θ, ὁ, ιωτος, τάρτες θ, ὁ, las-
cer, facinus, lutilis. & ῥαδί, ης, ἡ, cantio, canitico. ᾠδίκος θ, ὁ, ca-
norus. ᾠδαί, ᾠοιδας, ᾠοιδῶν ᾠάτης, cantor. χύτης erro-
men proprium, primæ declinationis singulari. sacerdos ἱερός
ἐστ, ὁ sacerdos, augur, de quo iam. ἀπολλών, τὸ ἀπολλωνος ge-
nitiui nominii ἀπολλων accedit παραγίγναι ad nauale
græcorum.

ἐπὶ τρεπομένῳ, ὁ ἀκυσανίοντος ῥηγῖ. τὸν ναυσταθμον ἀκυσανί-
ωνος ὀνόματος ναυσταθμος θ, ὁ, ναυῖον, σταθμός, ναυαλῆ, ῥυ-
μα ναυῖον. componitur à ναῦς ναυῖς, à quo plurima nomina
conpropiuntur τὰν ὀνόματα, quàm ῥεῖα. ut ναυαγος θ, ὁ, nau-
fragus. ναυαγέω ναυὲν frango. ναυαγία, α, ἡ, ναυαγίον.
ναυαγίον, θ, τό, fractura navis. ναυαρχέω ναυῖ πρῶτον
ναυαρχία, α, ἡ, prefectura clavis. ναυαρχος, θ, ὁ, prefectus na-
vis. ναυάρης, θ, ὁ, ναυτα, ναυκληρέω, ναυὲν gubernō. ναύ-
κληρος, θ, ὁ, nauclerus, ναυῖς gubernator. ναυμαχέω pug-
nam ναυαλῆν committō. ναυμαχία, α, ἡ, ναυαλῆ πρῶτον.
ναυπηγέω, ναυὲν fabrico. ναυπηγος, θ, ὁ, fabricator navis.
ναυτολέω ναυὶν duco. ναυτολία ἡ, πλοῦς, ναυτιλία. ναυι-
γανός. ναυτολιεὺς ναυιγός. ναύτης, θ, ὁ, ναυτα. &c; & σταθμός. ὁ.
σταθμός, σταβυλῖς, οὐλῆ, σταδία. à verbo, σταθμεύω. σταβυλός, stolicus
græcorum. τὴν ἐλληνικὴν. genitivus pluralis, ὀνόματος ἐλλήνων
nos ὁ, græcus, à quo ἐλληνίζω sentio cum græcis. ἐλληνικός
θ, ὁ, grecanicus, ἐλληνικῶς, grecanice. ἐλλήνιος, genitivus, ἐλλή-
νιος. ἰδός, ἡ, græca. ἐλληνισμός. proprietas græcorum verborum
ἐλληνιστής, θ, ὁ, greculus, ἐλληνιστὶ. græce. ἐλληνιστικαί græ-
ci præcides.

[illegible]

periculatissimi. ubi in meto periculatior. ubi in meto, ai, consiliarius.
expulsi, apodictice. aonius participium passivum. uerbi apodictice fu-
go, expello. ab agamemone. ubi preponit & habet genitivum aga-
menonis. prescitur, ubi ubi. uerbi euchoiaj. oro, ar-
ro, prescor. sed amici mutant eu, in iu. apollinem, apolloni con-
tra grecos, & tuon elluion. genitivus pluralis quem & regibus
pro contra ponitur. per se autem orta, loimō genitivus nominis
loimōs, o, peris, contagii a quo. loimikōs & o, peris. loimōs cor
o, h, peris, loimōs ante. peris laborant. loimōs eire laborare
perisenna, de autem. gnomēnō. orta est ablativus obolus que,
greci genitivo collocant, a gnomaj. de qua iam. & meli, & po-
llōn, genitivus pluralis nominis pollēs multus, a quo pollōn, & o,
multus. pollariāiōs multiplico pollariāiōs & o, multiplica-
tio. pollariāiōs & o, multiplex. pollaxōs multiplicari, pollariōs
multiplicari. pōlos & o, polus, terminus diametri mundi. ut in to-
bile pueri in fine axis imaginarij, super quod celum uolunt. in
pro homologia sumitur. ui, ut, eikōs, otoi, to. pardecens, conven-
taneus, ut distinguatur ab eikōs & o, h, imago. & eikōs, & o, decens.
ut consentaneus est. comitōs. diaφθromēnōn. ut utromēnōn
participium passivum

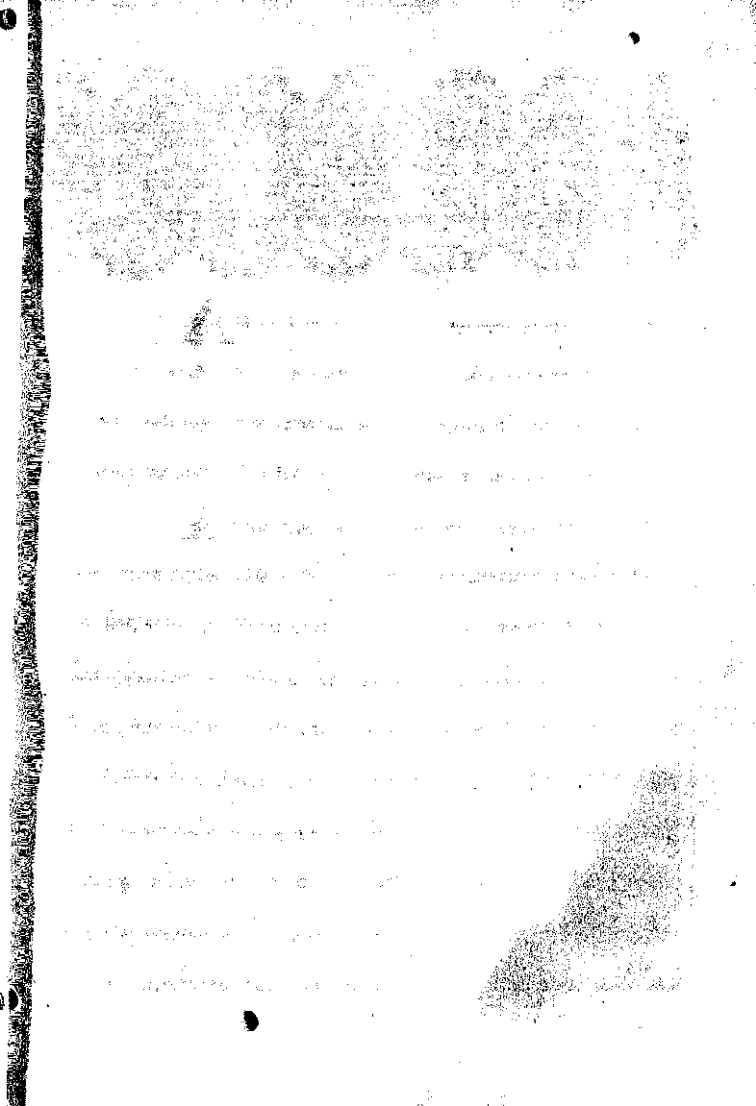
162
participij passivi, verbi διαφθεῖναι. contumpro, contumacio, contumpro. contu-
nem achilles coegit. ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἀχιλλεύς συναγάγε· a
uero συναγωγή congreco, coarto, colligo. coningo. aquo συναγω-
γήν, conciliator, congregator. συναγωγῆς, ἢ congregatio. συνα-
γωγίμας, collatiuus, συναγωγίον. conuiciū, συναγωγός, quicon-
trahit, συναγωνίσματος conserio, sum conuictus. συναγωνιστής, ὁ,
conuictio. καλῶντε autem ἀρχόντε. καλῶντες αὖ διὰ τὸ ἀρχόντες
participij uerbi διαρπέναι, declaro, aperio, prodo. διάρρηξ est ἢ de-
claratio, διάρρηκτος, ὁ, explicatus, declaratus: διάρρηξις ex-
plana, declaro. διάρρηξ. manifestatio facio. ueram causam. τῆς ἀν-
δρῆς, nomen ἀνδρῆς, est, ὁ, ἢ uerus, uera. aquo ἀνδρεία αὖ, ἢ, ueritas.
ἀνδρείας. καὶ ἀνδρεία. ueni dico. ἀνδρείκας, ὁ, uerax, ἀν-
δρεῖα, uerè, uerera. ἀνδρεῖα idem, ἀνδρείς uerax ut. αἰνήσαν
nomen αἶψα, αἰ, ἢ, causa, acutus, supra. αἰνήματα, τοῖς τοῖς
αἰνέσονται. acuo, inuinculo. αἰνήσας, est, ἢ, acutus, quietus
αἰνήσει peto, mendico. αἰνολογέω. cauor, caupiscor. αἰ-
νικός, ὁ, ὁ, acutus. αἰνολογία ratio caupis. αἰνολογικός, ὁ, ἢ
caupalis, rationalis. αἰνήσας τοῖς, causa, supra, αἶψα, ὁ, ἢ, uerax
uero, in quo supra est. αἰνήσας peto. καὶ ἰβέντε ἢ καὶ ἰβέντες
participij

participij verbi κελεύω iubeo, à quo κέλευσις exortatio, iussus.
κέλευσμα, aros, iò, mandatum. κελευσμοσύνη, ή, prescriptum.
κελευσμός, θ, ò, hortatio. κελευσμός, & κελεύω, iubeo, mando.
κελητασύνη, iussio. Achille. Ἀχιλλέως placare ἐξιλαικεύω uer-
bum ἐξιλαικόμεναι proprio, placò, à quo ἐξιλαινω, ή, exoratio, paci-
ficatio. ἐξιλαισμα, aros, iò, placatio, exoratio. ἐξιλαιμός, θ, ò, exora-
tio, placatio, exoratio, & ἐξιλαιω, concilio. deum τὸν θεόν. Agame-
non iratus, Ἀγαμέμνων ὀργιζέσθαι, uerbum ὀργίζω, irrito, ad iram pro-
uoco, seu ὀργίζομαι iram exerceo, à quibus ὀργιστικός ad iram conciti-
ans. ὀργίλος, θ, ò, iracundus, ὀργιλότης, η, ή, iracundia, ὀργιλότης, η, ρος, ή,
idem. ὀργιλότερος, iratior, ab ὀργή, η, ή, ira, iracundia. atteritur
est, διλυέσθην ut simplex λυέσθην. à διαφύρομαι, contrappono, di-
tergo. idemq̃ διαφύρομαι. aduersus achillem πρὸς τὸν
Ἀχιλλέα. & ipsius premium abtulit. καὶ αὐτῷ τὸ γέρας, aros, seu ge-
ρας premium, honorarium. à γεράς, θ, ò, honorabilis & γεράς
o, honorari. ἀρέσσει ab ἀρεῇ & ἰσάω ἵσθη, educo, aufero, min-
go. breuida in uero irascitur graui. τὸν βριμύδα ò, ò, articulus
ille uero, ὀργίζεσθαι τοῖς ἑλλησι. thetis autem θετί de, filio precan-
te τὸ υἱὸ deus genitius, ἀδελφεύς entos participij uerbi de,
δεω, à deo

δεω. ἀδομαί, indigeo, suplico. in inuestigatione θεμάτων. in caly
εις Ὀλυμπον acuatissimi nominis Ὀλύμπου, ὁ, ο, olympi. a quo Ὀλύμ-
πια. τὰ olympia certamina. Ὀλυμπιάς. ἀδὸς, ἡ, quinquennii, lustrum.
Ὀλύμπιος, ὁ, celestis, admirandus, Ὀλυμπιονίκης, ὁ, ε, uictor in Olympi.
ascendens, ἀνέλιθα, de quo in credo. περίτῃ ἡγήσατο. ἀδὸς αἰκω, τ
ῆς, περὶ. αἰήτα, αἰα, τὸ, primo. αἰήτῃ mendicis αἰήτῃς εἰς, ἡ,
primo, αἰήτης, ὁ, ο, postulator. αἰητικός propterea adremendy, αἰ-
ήτης, ὁ, ο, penitus, ἀφου, παρὰ τὸ διὰ. ut μοισῶνας, ὅπως τὸν πῶας
superiores, ἐπικρατετέον. ἐπικρατετέον, ὁ, ο, superior ab ἐπικρά-
τεία αἰ, ἡ, proclama, impetū a quo & ἐπικρατέω. exureto, pteualo,
impeto, ἐπικρατῆς exetmii, ἐπικρατῆς, ἰοι, exuretantia,
prestantia. ἐπικρατέω, impetare. ἐπικρατῆς, fitto, roboro. gre-
cis, τὴν ἑλληνικὴν. faciat ποιήν. sumo aucto hoc nascenti, ἡ-
τα αἰ, ἡ, sumo, item aer, gramam a quo ἡταιός, ὁ, ο, sumonius, de
toto γενῆα. cuius masculina terminatio ἑταίος nascenti, a quo
iam. ἀκρεατα εἰς διηπύχην aduersus ποιήν, πρὸς τὸν διὰ quoad
ἔω, quousq, quando, dum, donec, ἱππὸς αὐτὸς reconciliatio volca-
nis διελύκεν ἰκκαρῶνα aotm autu indicatū, a διελύκεν διελύκεν
circuito, reconcilio. a quo, διελύκεν, ὁ, ο, quasi διελύκεν. διελύκεν
ὁ, ο, διελύκεν

διό, dissolubilis. διόλυτος δ, ο, dissolutus. componitur à διὰ & λυω
soluo, vinum fundens οἶνοχοῖας, componitur ab οἶνος δ, ο, vinu.
à quo οἶνετος δ, ο, uinarius. οἶνη η, ς, uini. οἶνοποιοῖς uinitor οἶ
νοπλεγίας η, ebrietas, & plurima composita ut οἶνοχρυσέω ui-
num, fundo. οἶνοποράω uinum bibo. & χέω fundo, liqueo, idemq̃
χεύω à quo χεῦμα τος, τὸ, liquor fluxus. in poculo aureo, ἐν ἐκρά-
ματι nomen ἐκρομα uel ἐκρωμα ατος, τὸ, poculum, πρίαλα. χρυ-
σεύω. nomen χρυσέος δ, ο, aureus. ἀχρυδός δ, ο, aurum. illi autem, οἱ
δὲ reliquum diei τὸ λοιπὸν λοιπός δ, ο, reliquus, residuus. à quo λοιπὸν de
inceps, preterea, itaq̃. diei ἡμέρας. conuiuantes δύω χρθέντες no-
men δύω χρθέντες, entos ut υψθέντες ab δύω χέομαι. seu εὐω-
χέω. conuiuio accipio, ταῖς, à quo εὐωχία ας, η, conuiuium, epu-
lion. in eis somni ὑπνοῖς nomen ὑπνοῖς δ, ο, somnus à quo ὑπ-
νοποιοῖς somnum prouocans, ὑπνώω, dormio. ὑπνώδης somno-
lentus. ὑπνοτικός δ, ο, λοπῖος, somniculosus. ὑπνοτικός somniculose
ὑπνώσσω, sorporor, dormio. uerbenitur. πρέπονται. Verbum πρέπω.
uero, conuenio, muto. à quo πρεπῶ δ, ο, uersatus. πρεπότης ς
uersio. idemq̃ τροπή significat. & hec sufficiant pronuntia, sicut
providemus πρωταίων exercitio harum literarum grecarum.

Antequam

Apostquam ad inflexionem nominum accedamus
equum est ut de quæcorum articulis aliquid dicamus, utpote quia an-
tecedenti illorum notitia præponi debet ad illas; cum hoc sit proprium
huius lingue sicut & aliarum, quod in Latina non invenitur. & sic

Articulus, quem greci vocant *ἄρθρον* deducitur ab ar-
τάω, quod est coaptare, compingo, quod hoc articulo membra oratio-
nis coaptentur, & cohereant inter se; Nominum præterea & casus & ge-
nera designantur. minimissima quidem ceteræ orationis particula est ar-
ticulus; sed eiusmodi ut si eam attollas nihil parum, nihil integrum, ni-
hil sonaveris decent, quem admodum enim hæc corporis nostri mem-
bra articulis roborantur, vegetantur & compinguntur, sic articulis oratio-
nis partes aliquæ duntaxat & determinatæ compinguntur. Idcirco Latini
articulus ignorat, quippe quod ne voce quidem illa quæcorum arti-
culum exprimere, ac reddere queat. ceterum quæ grammaticis

ni nominum declinandorum casibus præfixerunt hic, hec, hoc, id obic
docendi gratia fecerunt: non quod latinus sermo illa haberet articulos.
sermo gallicus articulos habet, atque adeò grecanici articuli vim exor-
ti ex idiomate gallicano, ut si grecus dixerit ὁ ὕψις, ἡ πένη, gallorum
idiomate sic reddet, la robe de pierre, latinus vero verbi quævis sine ex-
pressionem articuloꝝ & grecanicorum & gallicanorum. ac superiore
oratione greca exime articulos ἡ & ἰς, nihil decentius sonabit, quàm
si dicat gallicè, robe Pierre, sine articulis la, & de; id quod ineptum ar-
put galli fuerit. Non perperam tamen emphatica erit apud grecos par-
ticula, στίκυλος; sed aliquando addent; aliquando vero durabunt, ut
notandæ orationis gratia: ut autem responderetur de oculis, dicemus
articulos gallicorum à nonnullis notas casuum non omnino inæpre
appellam. eas autem docendi gratia sic proponemus: articulus mas-
culus singularis apud grecos ὁ, qui à gallis exprimitur hac voce le, ut
ὁ δεσπότης, le sieigneur, feminin. articulus, ἡ, grece, la, gallicè, unje
pain, la dame, & in numero multitudinis utriusque generis dicimus ga-
llicè les, ut oi despotaj, les sieigneurs: oi despoinsaj, les dames, gallicum
hebreu casum articulo neutro, sed utroque unq̃ usurpant masculinum.
articuli autem gallicorum exprimentes articulos casus gignentes grecos
rum, habet

rom, habita tamen ratione generis & numeri. unde, du, des, dant
dicant, à, au, aux: &c sic desinunt, cum uero eadem forma in omni
en, en, galit, cum quibus & conuocatio, & loquendi ratio, proinde utro-
que aliam cum alia conferas, ut ex eorum latuit, alteri uero
non egre cognoscas. Muta quidem certe latitia quamquam apud
supra & elegans, tamen non facile perinde cum quibus conferri poterit.

Sunt & apud grecos duo genera articulorum, scilicet
prepositiui, & subiunctiui. prepositiui articulus sic dicitur ea quod pre-
ponatur nominibus, cuius officium ut remota ratio significare. u.g. ἀπο-
δοξασθαι τὸν βιβλόν, reddere autem librum, nempe. hunc certum, & quo
liber non conuenit, quamquam a rebus ornatus, gratia nunc ad hanc
articulorum, nunc rursus auferant, habet & praesentia secum in diuisi-
onibus, ad iuncta conlatione, ἰσὺς & ἵ; ut δαδῶ, δ' δέ, hic quibus
ille autem, τὸν ἰσὺς, τὸν ἵ. hunc quidem illum uero, quatuor
omnem cum similibus refertur ad propinquum: δ' δέ ad remotum, tunc
dum tamen contrariis modo re habent, idque non solum apud
Poetas, sed & apud oratores, sicut apud latinos hic & illud, cum
prepositiui articulus pro interrogatiui sumitur, ut τὴν pro τί, cuius
& pro ἑστῆς, εἴτω pro εἴη, sicui. capite & pro deum
natus

præpositi, pronominibus, tōn pro tōton hunc; tūw, pro tautēn, hanc. id
 quod crebrius est adiectis conjunctionibus de, & ge, o'de; tēde, tōde,
 o'ge, tēge, tōge. pro tēra, autē, tēto indēm in reliquis casibus. tōde,
 tōde, tōnde. pro tēra, tēto, tōton. articuli pro o'de & tōde dicunt
 o'di, tōdi. Sic in hoc committitur articulus. & sic inflectitur per
 tres numeros singularem, dualem, & pluralem, quorum dualis con-
 venit nominatiuum cum accusatiuo, genitiuum cum datiuo, casus
 qui vocatiuo articuli tam præpositiuus quam subiunctiuus: pro quo inde-
 clinationibus utimur aduersus vocandi ō, o. Subiunctiuus articulus
 componitur cum nomine infiniti ōis, tōnā, ut tōni, tōinos, tōini, tō-
 nina, tōm. tōi, tōinos. Neum. o'ni, tōinos. scribitur autem o'ni per diti-
 nunculam ut differant a coniunctione o'n, quod: additur & per
 ut o'per, tēper, o'per, qui articulus subiunctiuus ualeat qui, quæ, quod
 sicut alter correspondet aliquomodo hic, hec, hos, & sic inflectuntur

Articulus præpositiuus, singularis.

N, o, ē, tō.

G, tō, tōs, tō.

D, tō, tō, tō.

A, tōn, tūw, tō.

Articulus subiunctiuus, singularis.

N, o's, ē, o.

G, o', tōs, o.

D, o', tō, o.

A, o'n, tūw, o

Dualis

Dualis

N, rō, rā, rīo.

g, tōīn, rāīn, rōīn.

D, tōī, rāīn, rōīn.

A, rō, rā, rīo.

Dualis

N, ō, ā, ō.

g, ōīn, āīn, ōīn.

D, ōīn, āīn, ōīn.

A, ō, ā, ō.

Pluralis

N, ōī, āī, rā.

g, tūīn, rāīn, rōīn.

D, rāīs, rōīs, tōīs.

A, rōīs, rāīs, rō.

Pluralis

N, ōī, āī, ā.

g, ōīn, āīn, ōīn.

D, ōīs, āīs, ōīs.

A, ōīs, āīs, ā.

Aduae, quod quambis dicitur articuli in aliquibus conveniant, differunt tamen accentu, vel aspiratione: nam casus articuli praepositivi norantur in syllabis acutis et circumflexis accentu, relatiivi vero cum gravi & fortissime, & acuto accentu se habent. In nominativum plurali videntur, nam relatiivi habent ōī acutum scilicet accentum & mediam o. articuli praepositivi solum habent mediam o, sic ōī quod signum in unoque est fortis aspirationis. dantur relatiivi singulari masculini & neutri terminantur in ōī, & in genitivo adverbio vocantur spiritui, nam cum est casus relatiivi habet aspirationem fortis.

nem forte, cum vero adverbium vocandi est habet lenem. it. ὦ.
 ἴκτ, ἀνέκλι ὑβήσκησι sunt ἀπρεπαίνουσι ἀνέκτο: ubi vero in prepo-
 sitione deest, r, additur accentus in ὑβήσκησι: atque masculino ὦ
 ὑβήσκησι, s. ὦ. apud Poetas tamen in metrum inveniunt sine i, ὦ
 pro ὦ. praeterea prepositio pluralis οἱ, αἱ. inveniuntur doctores
 etiam cum r, & accentu, τοῖ, ταῖ. ceterum ἀνέκλι & ἀπρεπαίνουσι
 ὑβήσκησι recipiunt varietatem dialecticorum non aliter quam
 secunda nominum declinatio, per quam inflectuntur articuli se-
 menini; aut tota perquam masculinus & neuter variantur
 ut Ionice ἄ μῆτα, τὰς μοῦσας, τὰ μέγα τὰν μοῦσαν. & alia
 apud Clenandum de hoc uidentur. de artibus quibus preli-
 tis ad declinationes singulas accedamus quae sunt quinque principales
 quarum prima est in as, masculinorum Ὀ Αἰνείας, Αἰνέας, & in
 us masculinorum in eam, & unius communis, quod exemplificauit.

Pro masculinis finis in as, sing.

Ὀ Αἰνείας.

Ἔ τῳ Αἰνείῳ.

Διδῶ Αἰνείῳ.

Αἰτὼν Αἰνείαν.

Pro masculinis in us, singular.

Ὀ Χρῆστος.

Ἔ τῳ Χρῆστῳ.

Διδῶ Χρῆστῳ.

Αἰτὼν Χρῆστῳ.

V. 3. Aineia,

V. 3. xroia.

Dualis

Dualis.

N. ra, Aineia.

N. ra xroia.

G. ra, Aineia.

G. ra xroia.

D. ra, Aineia.

D. ra xroia.

A. ra, Aineia.

A. ra xroia.

V. 3. Aineia, Dualis

V. 3. xroia, Dualis

N. oi Aineia.

N. oi xroia.

G. ra, Aineia.

G. ra xroia.

D. ra, Aineia.

D. ra xroia.

A. ra, Aineia.

A. ra xroia.

V. 3. Aineia.

V. 3. xroia.

habet exemplum primae declinationis pro masculinis finibus

In ar. & ge. nunc promittitur communis generis inflexio

Singulari

Dualis.

N. kai, kai.

N. kai, kai.

G. kai, kai.

G. kai, kai.

D. kai, kai.

D. kai, kai.

A. kai, kai.

A. kai, kai.

V. 3.

nis est commune prater huiusmodi dicitur commune eadem ratione qua
 lana & hena a latini, cum tamen sit unquam illa spinetio, lemen-
 no luntia larentiano aut græci, aut latini. Itaque dicere omnia
 prima declinationis nomina esse masculina. Item Attici hic & italici
 declinationibus vocabulum singulorum formant nominis uti dicitur sinelas.
 Etiam quod dicitur de finiculinga de ceteris adimeni dicunt extran-
 norando quod peculiare sit in illis quinque gentibus sunt linguae
 præcipue communis. Attica, Ionica, Dorica, Italica, in quibus et ali-
 quod speciale quod differunt à communibus linguis, quæ ita
 vocantur, quia nihil aliud proprium, sed communiter ab utraque una est
 notum, & ex hoc constat, non parum quod aliis campone, & ex ea inci-
 piam, tanquam campone quidam existant. Ionica illa est, qua
 fonsaturum dicitur ab ipso Apollinis filio & Grece, qua Homerus
 scripsit, dicitur probetur ab Herodoto & Italicanas in eorum ita
 Eolium solere. hanc & antiquam esse conitar, utpote cuius colo-
 res fuerint faciens Eritheï, Eolephonij, Ephesij, & finitimi alij, pro-
 prium autem ipsius est, pro a, ut η, ut Hom. η. ημερα. ημερα. ημερα.
 & sic in singulacionibus pro ημερα, ημερας. circumflectitur deinde ylla-
 bas dividit in duo, nihil contrahenti siquidem pro ποσειδ, ποσειδ-
 in. prop.

[illegible]

Verborum, ut d'ēon, prēpon, pra'deontrai, prēpōntrai. Linth
lurmedi vōbi ēdunthn, ēdunānyn, ēbēlānyn, ēmellon. mor
rar ēnāp, dicens h'dunānyn, h'dunthn, paroxema manifestu
est hanc h'gōleam linguam gēn'ium linguarū totius h'clis
nationi per oīa conuincit, ut h' lōgōis, nōmōis, pro lōgōi,
nōmōi, singulāry masculini, h'acominant, per h' profert ut
d'vrbēa, d'vrbēh, p'fēa, p'fēh, nācēa, mēh, d'vrbēa similis
s'accōminant, ut ālōgōi, mēh d'vrbēa p'fēa, d'
etiam a finali in nominibus per h' vult ut ēp'gōalia in
quarta parigillabozum nominum declinatione, quā p'p'ia
d'iano: exempla sunt op'vrbē, communiter p'vrbē, p'vrbē, tō
x'reān, communiter x'reōn, d'vrbē nāx'reā, communiter x'reā,
antice, tō quibus vrbē a p'vrbēum ēē d'vrbē p'vrbēum
exhibet m'vrbē in ē, vrbē nōmōi, h'vrbē p'vrbē
cor, m'vrbēum m'vrbēum quōque vrbēum vrbēum vrbēum
kālur, nācē, nācēum nōmōi, h'vrbēum vrbēum f'vrbēum
ōp'vrbē, d'vrbē, vrbēum vrbēum. D'vrbēum vrbēum vrbēum
am d'vrbēum vrbēum, quā h'vrbēum vrbēum. Rhodij, d'vrbēum, p'vrbē
poner, Siculi, Itali, à Dorō h'clenig'ia nōmōi vrbēum in
quā h'vrbēum

qua Theocritus relucet, quæ peculiare habet. pro η, υη' α: ut ἀμέ-
γα. pro ἡμέα, κῆμα. pro κράνυ. & sic in omnibus casibus, κράνας.
pro ω, αι: ut ἐν γενίῃ τοις πύλαις, πρώτη & secunda declinationis
εὐμαιᾶν, παλαιᾶν, pro εἰμεῖων, παυέων. pro ἐπὶ φθονοῦ,
ut pro μοῖρα; τῶνα. pro λόγου, λογω. pro αἴψα. ἰδῶν, ἰδοῖ.
dramῶν, δραμῶν. λαβῶν, λαβῶν. & etiam λαβῶν, δασύνειν. per
apheresin, pro λαβῶν. vel per synchresin. pro ἀφροῖ, διφροῖ.
pro singularibus femininis nominibus. usurpat eadem pluralis, pro
σοφῶν, σοφῶν. denique pro plurimis, s. ut seon se βῆ, pro θεῶν,
θεῶν. ἵδεν. geminationibus eandem sententiam, ut οἱ
κῆ, ὀρεσθῇ, ὄρεσθαι; pro οἷ, ὀρεσθῇ, ὄρεσθαι. pro ε: pro
ἐκταρ. ἀκεα. pro ἀκεαῖ, ἀκαταις. αι, pro εκ. αικε, pro ει:
κε: t, pro κε, κεοντα, ut κῆται, κακῆται, & πάντα pro ποτα.
Dialectus Æolica dicuntur quatuor esse colas, hæc præcipua ab
Ecto Heleni filio; qua scribitur Menus, & Sappha peculiare huius
In primis est, easdem dictiones invenire, pro poramais; potai-
mos. pro καλῶν, κάλος. quibudam deinde nominibus fynoni-
cis ad eosdem casus appropinquare. s. ut καλῶν, καλῶν. σοφῶν, σοφῶν.
It. pro θ, unde quod etiam Dorum est, ut Μάλαϊ. Μῦσαι, βα-
σιλεῖς.

ly, baly, pro a, ikm a, & u, ut, pro omnia, omnia, & omnia, sic
pro a, o, ut pro strata, strata, strata, strata, strata, strata, strata, strata,
ut & dicitur, & dicitur, enim, & dicitur, & dicitur, pro & dicitur, & dicitur.
Incipiente pro a quacunque vocali, leni, pro a, affat, dicendo hinc
ra, hinc, omnia, genitibus pluralibus affat in a, cum hinc
cum, num, pro a, pulam, duram, parbenikam, sonica, cum.
preterea, in quibusdam dictionibus ponit b, ante a, pro a, ut
broia, roia, braki, raki, bruni, runi, pro a, ut in a, acci
pit, genitibus pro a, ut in a, omnia, & pro a, dicitur, additione hinc
habet & in subiectivis verbis, secundarum personarum, in dicitur
nomine, leni, hinc, ut & dicitur, & dicitur, & dicitur, & dicitur, similiter
& dicitur, ut & dicitur, pro a, ut in a, in a, in a, in a, in a, in a, in a, in a,
ut & dicitur, & dicitur, pro a, ut in a, in a, in a, in a, in a, in a, in a, in a,
tera, quandoque etiam pro a, ut in a, pro a, ut in a, pro a, ut in a, pro a, ut in a,
pro a, ut in a, pro a, ut in a, pro a, ut in a, pro a, ut in a, pro a, ut in a,
gelum, pro a, ut in a, pro a, ut in a, & multa alia quae rescribere no
do sumat, & dicitur, dicitur, passim scrutando grammaticas, & dicitur,
pro a, ut in a, dicitur, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc, hinc,
Vergara, Cheradamum, Joannem, Capula, & dicitur, nunc ad
secundam

secundam declinationem transeamus, quæ est nominum fœmininorū
 finitorum in a, ut μέγα, vel in η, ut ῥιμή, quæ quandoq; in singu-
 lari differant aliquomodo in plurali & duali omnino conveniunt.

finitorum in a, singulare

Ν. ἡ μέγα

Γ. τῆς μεγάλης

Δ. ἡ - μεγάλη.

Αἰὼν μέγα

Ὡς μέγα.

Ν. τὰ μέγα Dualē.

Γ. τῶν μεγάλων

Δ. τῶν μεγάλων.

Αἰὼν μέγα

Ὡς μέγα. plurale.

Ν. αἱ μεγάλαι

Γ. τῶν μεγάλων

Δ. αἱ μεγάλαις

Αἰὼν μεγάλας.

Ὡς μεγάλας.

finitorum in η, singulare.

Ν. ἡ ῥιμή.

Γ. τῆς ῥιμῆς.

Δ. ἡ ῥιμή.

Αἰὼν ῥιμή.

Ὡς ῥιμή.

Ν. τὰ ῥιμά Dualē.

Γ. τῶν ῥιμῶν.

Δ. τῶν ῥιμῶν.

Αἰὼν ῥιμά.

Ὡς ῥιμά. Plurale.

Ν. αἱ ῥιμαί.

Γ. τῶν ῥιμῶν.

Δ. αἱ ῥιμαί.

Αἰὼν ῥιμαί.

Ὡς ῥιμαί.

nomina

nomina finita in da, ba, ra, & a purum, scilicet cui vocalis antecedit ad ipsam, servant, a, in omnibus quinque casibus numeris singularibus, ut lyda, as, lyda, marba, as, q, imera, as, q, qila, as, q. idem faciunt, abhna, navina, mna. quia processerunt per syncope ab abhna, navika, mna. idem aut multa nomina huius declinationis adfectionem apud Doctas recipere syllabae qi, vel pin, quam nomina finita in a, modo retinent illam, vel secundo modo in i, mutant, ut, openta, auxania qi, bia, biy qi. idem accidit quibusdam nominibus & declinationis addendo qi, & praeterim nomina finita in ar, & on. ut, spars, sparoqi, ascon, ascoqi. in quinta quoque declinatione idem neutrum accidet in ar, & femininum in on, collidon, collidona, collidonoqi. patitur autem apocopen haec tria declinationes, secundaria, & quinta. in secunda glin, proglini, in tertia glapi, proglapiron, in quinta do pro domus.

Tertia declinatio est nominum masculinorum, & femininorum in os, & neutrum in on. finita in ar sequuntur flexus articuli masculini, et in on, articuli neutri. & sic masculina in os, & feminina in on, & neutra in on cum diminutione tantum articuli patitur. & communia similiter haec cum diminutione quod casus articuli femer

ἡκούλ' ἡμενίνι & μαρσουλίνι ἀντεσθύνει ὡς ἀπὸς λατῶν ἐν κοινῇ
 βύρ, sic ὁ καὶ ἡ ἀντῶν πορ, τὸ καὶ, τῆς ἀντῶν β. & sic ἐν ἰνσουλῆσι καὶ ὡς.
 at neutra solum distinguuntur quod in multis numeris & casibus apud se
 similes habent, ut latine, sic q' in flectendo neutra masculina & neutra.

Ν, ὁ, λόγος. *Singulare*

Γ, τοῦ, λόγου.

Δ, τῷ, λόγῳ.

Α, τόν, λόγον.

Ὡ, ὁ, λόγε.

Μ, τῶ, λόγῳ. *Duale*

Γ, τοῖν, λόγοιν.

Δ, τοῖν, λόγοιν.

Α, τῶ, λόγῳ.

Ὡ, ὁ, λόγῳ.

Α, οἱ, λόγοι. *Plurale*

Γ, τῶν, λόγων.

Δ, τοῖν, λόγοις.

Α, τοῖς, λόγοις.

Ὡ, ὁ, λόγοι.

Μ, τὸ, γυμνασίον. *Singulare*

Γ, τῷ, γυμνασίῳ.

Δ, τῷ, γυμνασίῳ.

Α, τὸ, γυμνάσιον.

Ὡ, ὁ, γυμνάσιον.

Μ, τῶ, γυμνασίῳ. *Duale*

Γ, τοῖν, γυμνασίοιν.

Δ, τοῖν, γυμνασίοιν.

Α, τῶ, γυμνασίῳ.

Ὡ, ὁ, γυμνασίῳ.

Μ, τὰ, γυμνασία. *Plurale*

Γ, τῶν, γυμνασίων.

Δ, τοῖν, γυμνασίοις.

Α, τὰ, γυμνασία.

Ὡ, ὁ, γυμνασία.

quæ nomina

que nomina neutra in singulari per an finiunt, & in plurali in a

Quarta declinatio totius continet eadem nomina masculina, feminina, neutra, & communia, finita in us, Kue una in con at conditione, quod a quare, enlonga, & tenig breui.

N ^o , Menetecos. ^{Singulare}	N ^{ro} , babugewn. ^{Singulare}
G. rō, Menetecw.	G. rō, babugew.
D. rō, Menetecw.	D. rō, babugew.
A. rōn, Menetecwn.	A. rō, babugewn.
V. cō, Menetecw.	V. cō, babugewn.
N ^{ro} , Menetecw. ^{Duale}	N ^{ro} , babugew. ^{Duale}
G. rōn, Menetecwn.	G. rōn, babugewn.
D. rōn, Menetecwn.	D. rōn, babugewn.
A. rō, Menetecw.	A. rō, babugew.
V. cō, Menetecw.	V. cō, babugew.
N ^{oi} , Menetecw. ^{Plurale}	N ^{ra} , babugew. ^{Plurale}
G. rōn, Menetecwn.	G. rōn, babugewn.
D. rōn, Menetecwn.	D. rōn, babugewn.
A. rō, Menetecw.	A. rō, babugew.
V. cō, Menetecw.	V. cō, babugew.

que positi-

que prædictæ declinationes parissyllabice appellantur, quia obli-
qui recto non excedunt nulla syllaba. præ oculis q̄ habeas pro
exemplaribus declinando per primam masculinorum nomen idem
sed fœmina & conminia solo articulo differentibus, per aliam, neutrum.

Quinta declinatio imparissyllabica, complectitur
omnia genera, & terminationes plurimas, quæ omnes parum reduci
ad novem quatuor scilicet vocales a, i, u, & quinque consonan-
tes, n, x, s, r, & firmam nullum nomen grecum desinit in e, o, s, l, m,
aut in aliquam mutam, excepti barbari aut hebrei ut ἀνθρώποι.
Adam &c. quæ parum reduci ad tertiam declinationem, & fœminarum
in a, ἀνθρώποις. Adamos. pro quorum exemplariis declinamus.

Μ, ο, ἡτᾶν, Singulare. Μ, τῶ, ἡτᾶνε, Duale.

στῆ, ἡτᾶνας, στῆσιν, ἡτᾶνοιν.

δ, τῷ, ἡτᾶνι, δ, τῶν, ἡτᾶνοιν.

ἄρῃ, ἡτᾶνα, ἄρῃ, ἡτᾶνε.

ν, ᾧ, ἡτᾶν, ν, ᾧ, ἡτᾶνε.

Μοί, ἡτᾶνες, Μοῖς, ἡτᾶνι.

στῶν, ἡτᾶνων, στῶν, ἡτᾶνας.

ν, ᾧ, ἡτᾶνες.

Nomina

Nomina huius declinationis statum habent nominandum,
 nam vel finitur in a, ut lima limarum, vel in i, meli melior, in u, ga-
 nu, gonuor, in u, liru lituor, in an paian, paianor in en r
 charien, charientor, in in delphin, delphinor, in an melior, melio-
 nor, in un dipan dipanor, in un cliam, cliamor in xi, totax,
 totaxor in ar, macar, macaror, in yx, martyr, martyror, in
 or, ior, ioror, in ur finit, finitoror, in ai, aia, aiantor, in ai
 dai, daitor, in au, nau, naor, in ei alite, aliteor, in corban
 leu, basilic, in eu simon, simonor, in ii leui, leuitor, in e
 rexor, rexoror, in ai boi, boor, in sr, alr, alor, in yx, elmyr
 mitor, in re, macar, macaror, in yx, arax, araxor.
 In quibus includuntur omnium generum articuli. & quambi gen-
 itivus finiat in ai, dictione de finit ut ex precedentibus nominibus
 centur alij in ara, alij in ita, in un, in o dar d'ac. & per hanc
 declinationem inflectuntur participia verborum, flexiones
 singularis eximia, & inania: sed nomina in is & us, quorum ge-
 nitivus est in oporum, faciunt accusativum per n, o boni opi-
 or, o pin, o pinor, o boni, bonor, bonum, raxen, raxenor, in
 is & us declinata non possunt habere vnam declinationem, q' d'
 in 21

τίς, τίς, τίς, & ἐνί. τίς. ὁ νέγλιω, νέγλιω, νέγλιω. & νέγ-
 λιω, ἀδνεα. etiam αὐτ. ἰν, αὐν νᾶω, παός, νᾶον: γραύ
 γράος, γραόν. νεύλα. φητα ἴν δι, ῥήσι ἴν, η, ὀβεί, βέν, το
 το αὐκτ ἴνα. βόα, βά. Vocativum idem cum nominativo
 ὁ τίαν, ὡ τίάν. exire flexa per nras, quæ ablato tae formant
 Vocativum: ὁ αἱας, αἱαντα, ὡ αἱάν. λέων, λεοντα, λέον. ad-
 flexiva ἴνη, & εἷς, quæ neutrum per en, eadē vocativum per en:
 κέρην, τό τέρον, ὡ τέρεν. τεπερ, α, um: χαρίεις, τό χαρίεν, ὡ χα-
 ριέν & etiam ὡ χαρίει, γραυ, um: γραυίονα ἴνη habou
 er, μήτηρ, ὡ μήτερ, mater; sic acuta quatuor, πατήρ, δατήρ,
 λωτήρ. ἀμήρ, πάτερ, λευί, λωυάρ, vir. ὡ πάτερ, δαερ, λωερ,
 ἀνερ. ubi & accentus inultimam renahitur. Diphthongi αῖ,
 & ου, deponunt s: ὡ βασιλεύ. βῆ. πλάκω, rex, βοσ, vagabund.
 προξεν ὡ ποῦς. & ὀδῆς, ο περ denr. gravitima quoque ἴα ἵ
 & υς, rellāunt s: ὡ ὄφι, βόνυ, ὀλερpen, raceme: sic παῖς, ὡ
 παῖ; quod fit à παῖς, ὡ παῖ, puer, puella. Quatuor pluria-
 lis fit à singulari parito s ante i, & ὀβόνυ, τοῖς βάπυσι, ra-
 cemo, racemus: & λίρες d, θ, η, τ, sunt rellānde: lampād,
 lampās, lucernę, lucernis, ὀρνίθι, ὀρνίσι, αὐί, αὐίδυ. ἠϊάν, ἠΐ-
 τᾶν, tira-

[illegible]

Ho, kēxēi, kēxē, mōro, ēi in f. crasim Com aliqui duxerunt
habere commiscerunt in unam, ut kēxēa, kēxēu, eo in b: kē-
xēa, kēxē, ea in γ. Sine discrimine tamen huiusmodi proce-
dem videtur, Syncretis, crasim, siue contracto. & ad istam con-
tractionem nota solum fieri soler, dum concurrunt duae vocales
quarum prima sit anceps a, i, u, eaque corrupta: vel brevis e, o:
vel etiam longa sēlaro, idque sequenti, quod in contractione
subscribitur, γī. η. ωī. ω. ut η̄ η̄rāwī, η̄rāwī, herolne, semideci:
nerecides, m̄m̄des Nerides. procedentem aliqua anaphora, si crasi
est facienda, ipsa anceps maneat, sed iam producere (omni enim sy-
llaba contracta produciuntur) & vocali, vel diphthongo sequenti ad-
ducitur. exire cum precedente a, sequitur o vel u, in diphthongo
vel extra diphthongum: cum enim crasi sit in ω. precedente
autem brevis e, & sequente vocali longa η, ω. vel quavis
diphthongo, si fiat crasi, fiet postea e, & remanent vocali
aut diphthongo sequente: sed sequente altero e, fiet inelūis
si in vocali nominum, ubi inγ: sequente o fit in b: adsonante,
vel diphthongo inγra siri, ut u oī, η, siri in oī. & sic nomina ab hac con-
tractione est quintae declinationis, ac coarctantur ut declinationum se-
quenti

quoniam qua contrahitur seu coarctatur, quarum series ponuntur.

Prima contracta declinatio inflectit nomina masculina, feminina, in <i>ns</i> , ut <i>cariss^{us}ns</i> , <i>demost^{er}ns</i> , & <i>neura in^{es}</i> , & or. ut <i>ad^{us}ns</i> , <i>ex^{us}ns</i> , que in singulari & plurali 3 casu habent <i>im^{us}</i> .	
<i>N^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>insulare</i>	<i>N^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>insulare</i>
<i>G^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>G^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>
<i>D^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ei</i>	<i>D^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ei</i>
<i>A^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>A^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>
<i>V^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>Duale</i>	<i>V^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>Duale</i>
<i>N^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>N^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>
<i>G^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>om</i>	<i>G^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>om</i>
<i>D^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>om</i>	<i>D^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>om</i>
<i>A^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>A^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>
<i>V^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>V^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>
<i>N^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>plurale</i>	<i>N^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>plurale</i>
<i>G^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>om</i>	<i>G^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>om</i>
<i>D^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>om</i>	<i>D^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>om</i>
<i>A^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>A^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>
<i>V^ons</i> , <i>Dymost^{er}ns</i> , <i>ns</i>	<i>V^ons</i> , <i>alib^{er}ns</i> , <i>ns</i>

à quibus potes sumere contractiones ceteris nominibus quomodo
 cumq' finiant regulando masculina & fementina & communia
 per dematennis, neutra vero per alaphes, etiam efficiant in a qua
 eadem crases habent & contractiones, nisi quae singulati in
 ner casus in a finiant, sicut in finis in es accidit. ac in plurali con
 cordant finiendo dicis casus N, Au, & oc. in ea, & per crasim in. η.

Secunda contractionum declinatio est masculinorum

& fementinorum in is, neutrorum in, i, habet q' duas crases.

Singulari		Singulari	
Nō, ōpis.		Nō simp.	
Grō, ōpior.		Grō simplos.	
Ditō, ōpit, i.		Ditō simpj, i.	
Atōn, ōpin.		Atō simpj.	
Vō, ōpi.		Vō simpj.	
Ntō, ōpie.	Duale.	Ntō simpjic.	
Stōn, ōpioin.		Stōn simpjioin.	
Dtōn, ōpioin.		Dtōn simpjioin.	
Atō, ōpie.		Atō simpjic.	
Vō, ōpie.		Vō simpjic.	
Nōi, ōpies.	Plurale.	Ntā simpjia, i.	Plurale
			geniu.

G. tōn	simplicem	G. tōn,	ōpīam.
Ōtōis	simplicis	Ōtōis,	ōpīis.
Atā	simplicis	Atōis,	ōpīas, ii.
V. ō	simplicis	V. ō,	ōpīes, ii.

Crases in hac declinatione sunt ex ii, in, i, longum, itaque in parvis
in singulari dativo. In plurali in nominat, ies, is, acuat similiter & voc.
reliqui casus sine contractione. plurale neutrorum ia, in, i. In medio
dicti casibus, acuatibus in, in, vocat in, ablato, & nominatui, jo-
nes, hec nomina flexum per eos sique crasi primæ declinationis.
tū ōpī, ōpīis tū ōpīe, ōpīis tū ōpīes, ōpīis tū ōpīes, ōpīis tū ōpīes,
ōpīis tū ōpīes tū ōpīes tū ōpīes tū ōpīes tū ōpīes tū ōpīes tū ōpīes
nō eis, ōpīes. ōpīes eis, ōpīes, plural. eis, ōpīes. accen-
semper in ante penultima. Item parva sunt masculina huius decli-
nationis, & significatione genit, indicat nū ōpīis. femina vero
infinita sunt nomina fenne vānā, fūra in ii, & iii.

Tercia in masculinorum in du, genitui, canno-
nle in eis: unde in quibusdam casibus fit crasi more primæ decli-
nationis, tōnē in q̄ ex quo non fit contractio, quāvis verum in crasi
lor etā, dōnē autem, la dōnē & eūce dō, tauracat, & ea in eis.
Nomina.

Μ. ὁ Βασιλεὺς, rex *Singulare.*

Ἰ. τοῖς Βασιλέας

Δ. τοῦ Βασιλέως, f.

Α. τὸν Βασιλέα.

Ἦ. ὧ Βασιλεῶν.

Μ. τὸ Βασιλέε, ἡ. *duale.*

Ἰ. τοῖν βασιλέοιν.

Δ. τοῖν βασιλέοιν.

Α. τὸν βασιλέε.

Ἦ. ὧ βασιλέε.

plurale.

Μ. οἱ βασιλεῖς, εἰς

Ἰ. τοῖν βασιλέων.

Δ. τοῦ βασιλέως,

Α. τοὺς βασιλέας, εἰς

Ἦ. ὧ βασιλέες, εἰς.

Ἰοκαῖνος ἐν τῷ ὧ βασιλέε, ~~Ἰοκαῖνος~~ *pluralis* ἐν τοῖν. ὅπως ex-

το nominativo *Singul.* & dativo *plural.* σε, καὶ casus per, ἡ. *flec-*

unt, τοῖς βασιλέας τοῦ βασιλέως: ὅτι ἐν *sextis* mutando e in η. at

ἄντις *gentivum* *Singularis* per εἰς profertur. ω, *mega.* poetice in-

Ἰοκαῖνος accusativus βασιλέως, per εἰς ἀρετὰ ἀρεσὸς ἐν, remanente ω &

accentu, vel dicimus, sicut per ἀντιπρόθεσιν et accusativo com-

muni βασιλέα βασιλέως. *gentivum* *compositum* ἐν τῷ *sextimatio-*

net εἰς προέχεται ἄλλαι vocalis ut ὁ κείνους, κείνους. κείνους &

huiusmodi nomina mittunt accusativum ἐν α, τὸν κείνους.

Quarta declinatio est femininorum in ω. & α. η.
lytō. latona; η αἰδοί. pudor. quorum genitibus in ω. contra-
hitur in ἑς, lytōs, rōs. dativus. οἱ, αἱ, lytōi, rōi, acui. ὅα, ὅα, lytōa,
lytō. vocat in οἱ, αἱ. dual. & plural. ut in sexta simplici declinatio-
ne tā lytōi, αἱ lytōi. quae quidem femina in ω multa sunt, &
omnia ferre mulierum propria in α. Vero sunt tantum duo, ἡῶ, au-
rosa, & αἰδοί. genitibus. colicū, & laconicū est αἱ. acuiat. colicom
ωn, jonice ἑῶ. ceterum ω acuiantur anominatus αs acuitur, ut
nominativus cui similis est: sed anominatus ωs circumflectitur, rōnastw.

Μη, lytō;	Singulare	Νη, lytō.	Duale.
Γηs, lytōs, rōs.		Γ. τῶν lytōin	
Οη lytōi, οἱ.		Ο. τῶν lytōin	
Αηη lytōa, αἱ.		Α. τῶν lytō.	
Ἡ. lytōi	abide.	Ἡ. lytō.	

Μ. αἱ, lytōi.
Γ. τῶν lytōin.
Ο. τῶν lytōin.
Α. τῶν lytō.
Ἡ. lytōi.

quinta

Quinta declinatio continet neutra, in asprum, &
in ras. genitivi communis aoi. Ionici aor ex quo fit crati aia.
omnes enim huius declinationis contractiones fiunt in ω. In ge-
nitivi, in reliquis casibus in α longum, semper enim vocalis que
remansit ex contractione longa est. Inardum autem in neutro
plurali invenimus α, correptum apud Iones, quod per apocopen
fit syllabe ra. non percrasim aa, ina. apud Perodorum genit. ear.

N, τὸ κρέας, ^{duale.} singulare.

N, τὰ κρέα, αε, κρέα.

Γ, τῷ κρέατι, αοι, κρέω.

Γ, τοῖν κρέατοιν, αοιν, κρέωιν.

Δ, τῷ κρέατι, αῖ, κρέα.

Δ, τοῖν κρέατοιν, αοιν, κρέωιν.

Α, τὸ κρέας

Α, τὰ κρέα, αε, κρέα

Β, ὦ κρέας.

Β, ὦ κρέα, αε, κρέα.

Plurale.
N, τὰ κρέατα, αα, κρέα.

Γ, τῶν κρεάτων αων, κρέων.

Δ, τοῖς κρεάσι

Α, τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Β, ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Hec pro contractionibus declinationibus à quinta venientibus, ut in
aliquibus casibus ex illa sumpta videre est.

Nos insim =

ὀρέας, ὄρεος, ὄρεοι, navigatio & adjectiva ὀρέας, simplex: διπλό-
 ος, duplex: quorum femina & neutra similiter canuntur
 sicut in ἄπλον, ἄπλη, τῇ ἄπλη, ἄπλη, τῇ ἄπλη, ἄπλη, τῇ ἄπλη.
 ἄπλη: & ita deinceps. Neut. τὸ ἄπλον, ἄπλον, τοῦ ἄπλου, ἄ-
 πλου: ut in masculino: τὰ ἄπλα, ἄπλα. neutra in eon sic infle-
 untur per crasim τὸ καὶ τὸ ὀρέον, οἱ ὀρέ, τοῦ ὀρέου, ὀρέου, τῷ
 ὀρέῳ, ὀρέῳ: & τὸ ὀρέον ὀρέῳ acuto accentu: τὸν ὀρέον, ὀ-
 ρέον, τὰ ὀρέα ὀρέα. genitivus & dative ut in masculino: sic χρο-
 ος, acutus: ἀργυροῦ, ἀργενίου: καὶ κοῦ, ἀσπίδος in eas χρώς
 ἀργύρεος, χαλκός: pro χροῦς, ἀργύρεος, καὶ κοῦ, irregulariter e-
 nim accentus locum suum non servat. femina χρωῖ, ἀργυρῇ
 χαλκῇ. Neut. χροῖον, ἀργυροῖον, καὶ κοῖον. neutra in u, τὸ ὄ-
 ρον, ὄρεος, ὄρεος: τὸ πῦρ, πύρεος, γὰρ ὅτι sic flebantur per eas,
 nonquam tamen canebantur. acuta in u τῷ ὄρεῳ, crasim per-
 fluntur indistincte singulari, nomin. ὄρεος. & vocat. plurali, ὄρεον.
 sicut, τῷ ὄρεῳ, τοῦ ὄρεος, ὄρεος: οἱ & ὡς ὄρεος, ὄρεος, τῶν, ὄρεων
 ὄρεων. sed ut vides contrahitur in nominativo, acutus. & vocat. plur.
 ὄρεον, vocemur τῷ ὄρεον, οἱ & ὡς ὄρεον, ὄρεον, τῶν, ὄρεων
 semper facit crasim in u, sic πέρας, μοῖρας, ἡμέρας, ἡμέρας. Impa-

syllaba in eis similes connahuntur in multis illarum pluralibus
 ὁ βῶν, βῶν ποδ βῶν. οἱ δὲ βῶν βῶν, τῶν βῶν βῶν: accusativus
 quoque singularis reperitur τὸν βῶν, ut nōn, ab ὁνομαστικῶν
 ποδ, τὸν nōn, mens. Comparativa in un connahuntur in accus-
 sativo singulari communis generis, τῶν, casibus pluralibus in omni
 genere, nominativus, accusativus, & vocativus: prius, autem aliter, nōn
 deinde sit crasis ex o & sequente vocali. ὁ δὲ ἡ μέιστη, maior
 τῶν καὶ τῶν, μέιστος, τὸν καὶ τῶν. μέιστη, μέισθα, μέιστω: αἱ αἵ, &
 ὧ μέιστοι, μέιστοες μέιστοι. τῶν καὶ τὰς μέιστας, μέισται μέιστοι.
 (non μέισται, ut τῶν βῶν βῶν, non badi quod accusativus pluralis qu-
 linc declinationis semper connahunt ut nominativus) τὰ δὲ μέ-
 ιστα μέισθα μέιστω. Sunt & alie terminationes in quinque decli-
 natione per crasim facit ὁ πλακῶν, πλακοῦντος, ex πλακοῦν-
 τος πλακῶντος placenta. Σίμων, Σίμωνος Σίμωνος ἡ, ὁρῶν. ἡ ἀμαθῶν
 ἀμαθῶν ἀμαθῶν. & ὁ τινῶν, τινῶντος, ex τινῶντος, τινῶντος, ho-
 noratus. & in ἡ circumflexa facit ex ἐατ, τὸ κῆν, κῆντος, cor.
 τὸ δῆν, δῆντος, αἶψα. ἐατ: ἀ κέαρ, κέαρτος, σέαρ, σέαρτος. & παῖς,
 παῖδας: ἀ παῖς παῖδας puer.

De heteroclitis nominibus in genere que sequuntur.

Singulariter

[illegible]

sepe namq; à genitívo Imparísyllabico formantur nominatívi, qui
declinantur parísyllabice: ó ἐπράρου, τοῦ ἐπράροδος, unde ó ἐπρά-
ρόδης, ἐπράροδός: ó μάρτυρ, μάρτυρος, & ó μάρτυρος, μάρτυρός, &
ἡ: ψίδου, ψίδουτος, ó ψίδουτος, ψίδούτης, ψιδούτος. & aliaquí dū
est nominatívi ó μάκαρ, μάκατος, vel μάκατι, μάκα-
τος. vel μακάτιος, μακατίος, & alia quoque τὸ δάκρυ,
δάκρυος & τὸ δάκρυον, τοῦ δακρύος, lachryma. ó Μωυσῆς, τοῦ
Μωσοῦ, vel ó Μωυσεύς, τοῦ Μωυσέως; quod etiam per u scribitur
Μωυσῆς, Μωυσεύς. τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος & μεθακείγου-
νοι: & τὸ γόνας γόνατος; genu. τὸ δόνυ, δόνυος & δόνα: &
τὸ δόνα δόνατος: vel δούνας, δόνατος, etiam δότος, δόρεος, &
etiam δόρους, haec. genitívi quoque interdum vanti, est
eius dem nominatívi ἡ χεὶρ, τῆς χεὶρός & proinde χεῖρας, manus.
quidē recerpi dantur pluralis τὰς χεῖρας, & genitívi dualis, το-
ῦ χεροῖν, liget. luggoi, singulor: liget. luggoi, lynx quāto-
que diversa nomína eiusdem rei sed eam pariter sumuntur ab
eō, prout ab alio: ἡ γυναῖς, mulierum, pro quo ἡ γυναῖς, mu-
lier, τῆς γυναῖκος, τῇ γυναῖκι. τὴν γυναῖκα, ὡς γυναῖ, sine
ξ: ut quādoque ὡς δῖα, ab ἀνάξ. rex, τὸ γάλα, lac, τοῦ
γαλακτός

γάλακτος, ἀβιμήταρο γάλαξ. nam αἰα ἀνάξ. νύξ, & γάλαξ.
 gentium habent in κοί, sed adei pleonasmus, licet, & ἀνάκ-
 τος, νεκτός, γάλακτος. & ζεύς, τὰ δῖοι, τὰ δῖι, τὸν δῖα, ὁ
 ζεύς, septies. τὸ ὕδωρ, ὕδατι, ἀπ' ὕδατος, etiam τὸ ὕδωρ, ὕ-
 δωρ, aqua ὁ πολὺς, πολύι, τὸν πολύν, & neutrum τὸ πολύ.
 reliqua omnes casus in quocumque genere ac numero sumit abimi-
 tato nominatus πολλός, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, ἡ πολλή, & πολ-
 ῆς, τῇ, πολλῇ. & sic deinceps. ὁ μέγας, magnus, τὸν, μέγαν
 & neutrum τὸ μέγα cetera omnia per tria genera. & eundem
 numerum accipiuntur ἀβιμήταρο nomine μεγάλος, τοῦ μεγά-
 λου, τῷ μεγάλῳ, ἡ μεγάλη, & μεγάλης. & reliqua. neutro
 quidam in αἰ gentium habent in αἰας, ἀβιμήταρος nomi-
 nibus in αἰ τὸ ἥπαρ, ἥπαρ, ἥπαρ, ἀπ' ἥπατος, ἡ ἥπαρ, dies. ἡ-
 δας, circa πρεάς, πικρὺς, σικρὺς, ἀδρῆς, δειλεάς, circa, ἡλεείας,
 ὀνειράς, ὠλεείας, & hac tenus pro nomini nominum hec est clinomen.

Annotationes in nomina adjectiva.

Tempus declinationis masculinā in signa, cuius
 ras, femininum et αἰ: non pura, ἡ: neutrum semper en. & ἀγί-
 es, ἡ ἀγία, τὸ ἀγιόν. lancus, a, um, τὸ ἀνθρώπῳ, ἡ ἀνθρώπῳ
 ἀνθρώπῳ.

ἀνθρῶν, floridus, a, um, ὁ καλὸς, ἡ καλή, τὸ καλόν, bonus, a, um.
 εἵρε ὁ ὀγδοός, ἡ ὀγδόη, πρὶν, octavus, a. Ἀπὸ οἱ communis
 accipiunt, maxime in compositis & derivatis, ὁ, ἡ φιλόσοφος, sapi-
 entis, studiosus, a. πάνθρωπος, omnibus amicus, a. ὁ, ἡ κοίμιος, τὸ
 κοίμιον, ornatus, a, um. quare declinationis communis, ne-
 um, con, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμων, felix, femine quinq
 commune ην, τὸ ἐν, ὁ & ἡ τέλει, τὸ τέλει, tener, a, um. com-
 mune an, neutrum on: ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμων, felix.
 sic comparativa, ὁ & ἡ μέιστον, τὸ μέιστον, maior, maius. mas-
 culinum ai, femininum ajna, neutrum an, ὁ μέλας, niger: tā-
 las, miser: ἡ μέλαινα, tālaina: τὸ μέλαν, tālan, sed ὁ πᾶς,
 ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis sic comparativa ἄρας, omnis: σύμπας, u-
 niversus. mascul. eis, ἡ eis, τὸ ἐν: ὁ χαίρεις, ἡ χαίρεα, τὸ χα-
 ρῆν, gratulor, a, um. commune ης, τὸ ἐς, ὁ, ἡ ἀληθής, τὸ ἀλή-
 θες, verus: commune is, τὸ, i, compositum: ὁ, ἡ εὐχαίς, grati-
 sus: φιλόρατος, studiosus, patus: τὸ εὐχαίς, φιλόρατος, mar-
 culina u, ἡ, fa: τὸ, υἱό, glukū, ἡ glukeia, τὸ glukū, dulcis, co-
 mune u, τὸ υἱό & ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, non lacrymans.
 commune εις, τὸ, ουν: ὁ & ἡ πολύρπεις, τὸ πολύρπην, multipes. pa-
 uca trivum

[illegible]

[illegible]

Formatio Verbalium nominum.

Verbalia proficiuntur à personis perfecti passivi ablati augmento, & fiunt in ma, mos, is, ia, tys, tos, tyr, tyson, tron, téon. à prima persona fiunt in ma, & mos, ut pépragmas, egi, tò prágma, factum, negotium. épsalmaj, cantavi sum: ópsalmaj, cānus. à secunda in is leleξaj, dixi es: ἡλεξί, dicens, isia, sed fere cum a, du, dur, kékrisaj, iudicavi es: ákrisía, iudicaveris, kétaξaj, ordinavi es: éuraξía, bonus ordo, diáplisaj, péprasaj, remegit: diáprasía, infelicitas. à tertia tis, tos, tyson, tron: pépasaj, fecit, ó poijtis, factor, poeta, ἡκbras, audivi es: ó ákrisos, audisti: kéxaktaj, signavi es: ó xarakitis, signum: pépasaj, posui es: tò potiston, poculum: dedaktaj, docuisti: tò didakmon, prout docendi. Et ab hac persona fiuntur & illa in éon, quæ tanquam gerundia sunt, gégrasaj scriptum est: graptéon, scribendum est. quod si tribus generibus varietur, velut gerundia fuerint: ógraptéon, ἡgrápisia, tò graptéon, scribendus, scribenda, scribendum.

De Nominibus Numeratibus &c.

Sing. Mascul. unus, a, unum. éis, mía, én, qe. unus, énos, mía, énos

Ordinalia numeralia, πρῶτος, πρῶτος, δεύτερος,
 secundus, τρίτος, 3, τέταρτος, 4, πέμπτος, 5, ἕκτος, 6, ἑβδομάς, 7, ὀγδοός,
 8, ἑννάτος, 9, δέκατος, 10, ἑνδεκάτος, 11, δωδεκάτος, 12, τρι-
 καδέκατος, 13 &c. εἰκοστός, 20, εἰκοστῶς πρῶτος, 21, εἰκοστῶς
 δεύτερος, 22. &c. τριακάτος, 30, πεντακάτος, 50, ἑξήκατος, 60, ἑβδομηκάτος, 70, ὀγδοήκατος, 80, ἑννεμηκά-
 τος, 90, ἑκατοῖος, centesimus, διακοσίος, 200, τριακοσίος, &c.
 χίλιος, millesimus, διχίλιος, 2000, μυριάς, decem mille,
 μυριάς, 10,000, & sic deinceps. derivantur & alia numeralia
 ex his numeralibus in πλῆς, πλάσιος, & αἶς, ut διπλῆς, τριπλῆς, τε-
 τραπλῆς, πενταπλῆς, ἑξαπλῆς, ἑptaπλῆς, ὀκταπλῆς, ἑννεαπλῆς, δε-
 καπλῆς. idem duplex, triplex, quadruplex, quintuplex, septuplex &c.
 διπλάσιος, τριπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος, ἑξαπλάσιος, ἑpta-
 πλάσιος, ὀκταπλάσιος, ἑννεαπλάσιος, δεκαπλάσιος. &c. finita in αἶς
 denominata sunt, ἡ μονάς, dúas, τρίς, τετράς, ἑκτάς, ὀγ-
 δοάς, ἑννέας, δέκας, χίλις, μυριάς, ὑπέρτας, δούρας, σινιτάς, quater-
 νitas, quinquarius, senarius, septenarius, octonarius, novenarius,
 denarius, millesarius. & illa quæ dierum spacia significant in τα-
 τος, νητάς, κτατάς, πεμπτάς, ἑκτάς, ἑβδομάτας, ὀγδοάτας,
 ἑννατάς.

ἐννέατοι, δεκάτοι, δωδεκάτοι, τετράτοι, πέντατοι, quin-
 nar, id est, erumpens, aut aliquid agens, die sexta, quarto, quinto.

De Pronominum inflexionibus.

pronomina primitiva, primæ, secundæ, & tertie personæ inflectiones.

Ἔγω. ^{singul.}	ego.	Ἔγώ. ^{Dual.}	nos.	ἡμεῖς. ^{Plur.}	nos.
Ἐγώ.	mei.	ἡμεῖς.	nostrū.	ἡμεῖς.	nostrū.
Ἐμοί.	mihi.	ἡμῖν.	nobis.	ἡμῖν.	nobis.
Ἐμεῖ.	mei.	ἡμεῖς.	nos.	ἡμεῖς.	nos.

Per appositionem dicitur in hoc pronomine ἐγώ, μοί, μέ.

Ἔγω. ^{singul.}	tu.	Ἐγώ. ^{Dual.}	vos. 2.	ἡμεῖς. ^{Plural.}	vos.
Ἐγώ.	tui.	ἡμεῖς.	vestrū.	ἡμεῖς.	vestrū.
Ἐμοί.	tibi.	ἡμῖν.	vobis.	ἡμῖν.	vobis.
Ἐμεῖ.	te.	ἡμεῖς.	vos.	ἡμεῖς.	vos.

Geniale huius pronominis solum distinguitur ab ἐγώ, ἐγώ.

Ἐγώ. ^{singul.}	sui.	Ἐγώ. ^{Dual.}	sui.	ἡμεῖς. ^{Plural.}	sui.
Ἐγώ.	sui.	ἡμεῖς.	sui.	ἡμεῖς.	sui.
Ἐμοί.	sibi.	ἡμῖν.	sibi.	ἡμῖν.	sibi.
Ἐμεῖ.	se.	ἡμεῖς.	se.	ἡμεῖς.	sibi.

benelongitur compere sicut decem pronomina sibi ipsi.

πομπή.

Possessiva octo, ἐμός, ἡμῇ, ἡμῶν, meus, mea, meum, sors,
 ἡ, ὁ, σου, tua, tuum: οἷ, ἡ, ὅ, σου, sua, suum: πατρίκετος, pat-
 rer duorum: πατρίκετος, pater duorum. ac de ἑτέροις ἡμέτεροι
 πατερ, ὑμέτεροι, δεσπέρ, σφετέραι, suus, quorum omnium mas-
 culina declinantur ut λόγος, sermo: νεύμα ut ξύλον, lignum: &
 μενῖμα nūm in η ut ἡμῇ, honor: reliquorum quinque in ra, in-
 flectenda ut ὑμέτερα, dies: ὁ πατρίκετος, ἡ πατρίκετος & tra de reliquis.
 demonstrativa duo ἕτερος, hic, ἐκεῖνος, ille. Mascul. Sing. ἕτερος
 ἑτέρω, ἑτέρω, τοῦτον, ὧ ἕτερος. dual. ἑτέρω, ἑτέροι, ὧ ἑτέρω. plu.
 ἑτέροι, ἑτέρων, ἑτέροις, ἑτέροι, ὧ ἑτέροι. femen. S. αὐτή, ταύτης
 ταύτη, ταύτην, ὧ αὐτή. dual. ταύτα, ταύται, ὧ ταύτα. plu.
 αὐταί, ἑτέρων, ταύταις, ταύτας, ὧ αὐταί. Neutr. Sing. τότο, τό-
 το, ἑτέρω, τοῦτο, ὧ, τοῦτο. Dual. ἑτέρω, ἑτέροι, ὧ ἑτέρω. plu.
 ταύτα, ἑτέρων, ἑτέροις, ταύτα, ὧ ταύτα. Masc. ἐκεῖνος, &
 femen. ἐκεῖνη, neutr. ἐκεῖνο, sine n, declinandum ut ὁ λόγος, ἡ ἡ-
 μῇ, τὸ ξύλον. Antea demonstrativa addunt sora acutum Bro-
 si, ἑτέροι, ἑτέρω, ἑτέροι: ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, &c. in neutro autē
 singulari, ἑτέροι, & septuorati: in plurali vero pro ταύτα dis-
 cunt ταυτί. relativum unum, αὐτός, ipse omnium personarū,
 αὐτός

αὐτὰ ἐγὼ, ἢ ego: αὐτὰ ἐν, ἑαυτῷ; αὐτὰ ἐκεῖνα, ἢ per ille.
μαρ. αὐτοί, ἑαυτοί. αὐτῇ. Neut. αὐτό: ut ὁ λόγος, ἡ ἡμέρα, τὸ ἔθ-
λον. Neut. αὐτὸ sine n. ut ὁ δόξ, & ἐκείνο. Composita τὰ
ἐμαυτοῦ, μετ᾽ ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ. Ceterum
nomina huius. primæ personæ μαρ. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτοῦ, ἐμαυ-
τόν. fem. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτοῦ, ἐμαυτοῦ. Neut. ἐμαυτοῦ, ἐμα-
υτοῦ, ἐμαυτοῦ. secundæ personæ, σεαυτοῦ, σεαυτοῦ, σεαυτόν.
σεαυτοῦ, σεαυτοῦ, σεαυτοῦ. Neut. σεαυτοῦ, σεαυτοῦ, σεαυτό:
& per contrā ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἑαυτόν; & c. tertie personæ, ἐαυτοῦ,
ἐαυτοῦ, ἐαυτόν; ἐαυτοῦ, ἐαυτοῦ, ἢ αὐτοῦ. Neut. ἐαυτοῦ, ἐαυτοῦ,
ἐαυτό: cumque duo præcedentia, tantum habeant singula-
re, hoc etiam declinatur pluraliter & divinum, & contrā, ἐα-
υτῶν, & ἐαυτῶν αὐτῶν: ἐαυτοῖς, & ἐαυτοῖς αὐτοῖς; ἐαυτοῖς, &
ἐαυτοῖς αὐτοῖς. Sic ἐαυτῶν, ἐαυταῖς, ἐαυταί: ἐαυτῶν, ἐα-
υτῶν, ἐαυτῶν. Iohis quidem plurale in omnes quoque quatuor
personas, ἐαυτῶν, nominum, verbum, τοῖς ἑαυτοῖς, ἐαυτοῖς, μαρ
υοί, ἑαυτοῖς. Sic interdum & singulariter ἐαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἐαυτόν,
ἑαυτόν. cum reperiuntur aspirata αὐτοῦ, αὐτοῦ, αὐτόν, ἢ
milia, asperemur ut pro ἐαυτοῦ, ἐαυτοῦ, ἐαυτόν. In pluribus

pronomen

pronomen vocant ὁ δαίνα, quidam & sic declinantur. Marc. Sin.
 ὁ δαίνα, τῷ δαίνω, τῷ δαί, τὸν δαίνα. f. gen. sing. ἡ δαίνα, τῇ
 δαίνω, τῇ δαίνῃ, τὴν δαίνα. Neut. sing. τὸ δαίνα, τῷ δαίνω,
 τῷ δαίνῃ, τὸ δαίνα. declinantur etiam ὁ δαίνα, τῷ δαίναρι
 τῷ δαίναρι, & ὁ δαίνα, τῷ δαίνα: & ὁ δαίνα, τῷ δαίνα,
 τὸν δαίνα, apud Poetas. Nota pro nominibus linguam gre-
 cam habere duo nominum genera primitiva ut ἄνθρωπος, οἶκος, ἀν-
 θρώποι, civitas, domus homo. & derivativa ut ἀστέριος, οἰκεῖος,
 ἀνθρώπινος, civilis, familiaris, humanus. derivativa vel sunt par-
 ticipia, ut ex ἀβήναι ἀβήκος, ex ἰταλῆς ἰταλῆος. vel denomina-
 tiva ut δεσποφία, σοφός. item habent suos tres gradus de
 quibus diximus primitivum, comparativum, superlativum, ha-
 bent etiam sua diminutiva de ἀνθρώποι, ἀνθρωπίκοι. &
 similia patronymica ut de πέλοψ πελοπίδης. de αἰακός, αἰ-
 ακίδης & similiter sua verba de quibus diximus

De Partibus Indeclinabilibus.

Restat ut de partibus orationis indeclinabilibus aliquid
 dicamus ~~breve~~, cum earum locus proprius sit in syntaxi, & sunt
 res, adverbium, conjunctionem scilicet & prepositionem voco, ex
 quibus

quibus Adverbia significaciones habent varías, temporis nōn, nūc
tōte, tunc. loci enīaūda, hīc: ἐκεῖθεν illinc: δόξω, huc, quālibet
vult. αὖ bene: κακῶν, male. quāntitatis, ἀπαξ, semel, δις, bis.
& cetera omnia quā admodum apud latinos. qualitatē adver-
bia plurima sunt. ἀγαθόν plurali, τὸν σοφόν, sapientum, ὁ-
σῶς, sapienter. καλόν, pulchrum, καλῶς, pulchre. alia in dōn
exiunt, κυνδόν, canina: βορυδόν, racematim. quādam in nī.
ἐλλυισί. græcē: ἰσχυροῖσι. romane. cum adverbij numeran-
tur. quā docimus. ἰσχυροῖσι, ἰσχυρῶς, ὁμοῖσι, ὁμοίως, ὁμοίως, ὁμοίως,
παρῶς. localia adverbia finita in δι, ἵ, χί, κχί. significant in
loco, ut ἱτανόδι. in celo. ἀδύναμι, αἰθενί. παντοδί, πανταχῶ.
& πανταχῶ ubique, ubique. finita in βεν, ἴνα, ἴνα. poenice in dōn
ἀνα, ἴνα. significant de loco. ut βρανέβεν, ἱτανόβε, βρανέβεν,
curanόβε, ἐ celo, ἴνα, ἴνα. ad locum, ut βρανένδε, ἱταν-
νόδε, in celum: ἀδύναδε, αἰθενί. alia in dym, ὑλλυιδί.
ἑκτέρι. alia in τω, αὐτότῳ, ex oppo. αὐτότῳ, παντοῦ, in
tota domo, πανταχῶ, ἴνα, ἴνα. cum pro ex parte nom.
multa finem dant. singulari secunde destinationē habent.
alia in εἰ, ἀφ' ἐκ. ἴνα, ἴνα. ἀφ' ἐκ. ἴνα, ἴνα. αὐτοβοεῖ. ἴνα

ἄλληλο, cum clamore. praeterea adfectiva neutra tam singularia quam pluralia saepe pro adverbij sumuntur, ut ὀξύ, pro ὀξύως, acutè, ταχύτα, ubiētam praepositurὸν ὀκνηύ, pro πρῶτως, primum. sic ταρῆα, pro πολλὰχῶς, saepe ἄλλα, pro ἄλλως, aliter, quaedam etiam exeunt in ἄντη, quae quantitati dicuntur ut κηάκι, πεπτάκις ἐκτάκις, πολλάκις & ὁλίγῃ περ ἐλλύπῃ πολλὰκι, saepe, frequenter. nonnulla quoque poenae indicia, ut αἰμοβαδίς, vicissim. & haec pro adverbij.

Conjunctiones sunt copulativae μέν, quidem, ἵ, vero, καὶ, quae, καί, &. disjunctivae ἢ, vel ἢτοι, siue. continuativae εἰ, si, εἴπερ, siquidem, subcontinuativae ἐπειδή, prout quam ἐπειδήπερ, simul atque. causales ἵνα, ut; ὅπως, quo: γὰρ, enim: ὅτι, quod: διότι, propterea quod. dubitativae ἄρα, an; μήν, nū, nunquid, & quae omnes praeterea de significationibus dici solent in conjunctionibus. & haec pro conjunctionibus.

Propositiones monosyllabae sunt sex. ἐν, eis, vel ἐς, ex, vel ἐξ, pro, sive, pro quo finis est, in comparatione. dissyllabae δὲ, κατὰ, contra, μετα, praeter, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, ἀφ' ὧν, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ. consonantem praecedit ἐκ, vocalem ἐξ; ἐκ

ἐξ: ἐκ γῆς. ex terra; ἐξ αὐτοῦ, ex ipso. ποιεῖ pro ἐν, dicitur
 ἐνὶ & mutato accentu ἐνί: sed tum pot. ponitur vocativus, vel su-
 mitur pro ea compositione quæ fieret ex ea, & ἐν, nempe pro
 ἐνεσθί, licet. sic μετὰ. pro μέεσθι. aderi, est copia. παρὰ, παρε-
 σθί, licet, danti, ἐπὶ, pro ἐπεσθί. inest, aderi, πέρι pro, peresthí,
 superest: sumitur & πέρι adverbialiter, pro, ultra, supra modum: ἀπο
 pro ἀπεσθί, abest, decit. & adverbialiter ὑπο, pro ὑπεσθί, subest.
 infine verus ponitur ἐξ. etiam sequente consona in principio sequ-
 entis versus ut apud Theocritum videre est. & hæc pro nominibus
 dicta sufficiant, dum hic inveniantur non solum declinationes ver-
 rum & quæ culæ & cuncta ludicantur, pronominis ad illas ex diver-
 sis Authoribus collecta. solum quod dicitur hic est charalogus dic-
 tionum abbreviatorum in lingua græca, quæ scribendi velocitate,
 vel quæ addendi hunc laborem introducere vult à doctis.
 quas statim subdram per ordinem alphabeti, quoniam huius-
 plurimum hoc est auxilium legentibus linguam græcam, ut reli-
 dio affecti, vel nimia prolixitate emoliti in illarum lectura abin-
 to opere desistant. prius abbreviatam dictionem ponendo, de-
 inde in margine alia explicaram. sic incipit opus perfectum

В'исновок абзаців пропущено.

aj, al, ju, gan.

M. al. v. r. g. g.

21. all gas gas

W. Man. Fe. ge.

[Handwritten signature]

at the same time.

at a. B. yr

do. My gal.

Δπ. απο: γμ. gen

of ar. 76. 95.

20. ar. 16. gen

à St. aut. plus ggr

அங்கு அங்கு யி

aut. but. V. 1. 1. 1.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1000

7/11/99

pi. gr. Sp. dr

gle, gro. Du. and

miss. gun. 200. 100.

My dear Sir,

W. Geo. D. ...

L. L. F.

00, aa. (1)

1. ()

du, dan CR,
C. C.

day day day

5. de M.

Sf. de. ex.

Ms. de 5. 17

M. L. 65.

de la...

Sh. L. L.

Na

100-443887-1

NA, dec 67

10

εσι, εση' Ju. Ju.

εσι, εση' Ka ka

ε, ευ' C κα

ε, ευ' H, κα

ιω, ιω. κα' κα'

Ja, Ja. καδω. καδω.

Ja, Ja. καδω. καδω.

Ja, Ja. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Je, Je. καδω. καδω.

Ja. la. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

me. mo. me. mo.

στα. στα. χλω. σχλω.

στα. στα. χι. σχι.

στα. στα. χ. σχ

στα. στα. χ. σχο.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα. στα. χ. σχ.

στα.

αη. αη. ρθ. ρθ.	ε an σ̄. saĩs
χλω. χλιν. ρλι. χλιν.	υ als. τ̄. res.
ρθα. ρθα. ρλι. χλιν.	ε ein σ̄. sũ
ρθαι. ρθαι. χυ. χυ.	ζ in σ̄. ros
ρθαι. ρθα. χυ. χυ.	ο os σ̄. san
ρθε. ρθε. χω. χω.	ω ωn σ̄. as
ρθη. ρθη. ψα. ψα.	σ̄ san σ̄. en
ρθω. ρθιν. ψαι. ψαι.	σ̄ saĩs σ̄. ηs
ρθι. ρθι. ψα. ψα.	γ̄ gen̄ σ̄. on
ρθι. ρθι. ψας. ψας.	π̄ pĩn. σ̄. aus
ρθ. ρθ. ψαυ. ψαυ.	γ̄ gos σ̄. aus
ρθ. ρθ. τε. τε.	γ̄ gam̄ γ̄. ras
ρθ. ρθ. ψα. ψα.	ε an γ̄. men
ρθ. ρθ. ψη. ψη.	η als σ̄. ss
ρθ. ρθ. ψι. ψι.	ε es γ̄. gen̄
χι. χι. ψα. ψα.	ε is γ̄. gen̄
χ. χ. ψα. ψα.	ο os σ̄. aus
χ. χ. ψω. ψω.	ω ωn σ̄. as
ρ. ρ. ω. ω. ω.	σ̄ san σ̄. en

ὁ ἦς ἡμεῖς ἐπὶ .

ὡς ὅτι ἡμεῖς ἐπὶ .

ὡς οὖς ἐν .

ὡς ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

ἐξ ὡς ἐξ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

περ .

ar

ar

ar

en

kai

gar

oion

ai

si

hs

hs

h

tous

deas

deas

deon

deotake

kusio

kutle

hesunt

Al buen parecer amexas le son las buenas obras.

Ἐνὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἔργα χριστὰ γίγνεται.

Al hombre virtuoso Dios le da las cosas buenas.

Ἐστὶν γὰρ ἀνδρὶ ἐστὶν αὐτῷ δίδωσι θεὸς

simila al buen. Varon. talque esemplado

Ἐστὶν δὲ βασανὸς ἐστὶν ἀνθρώποις χρόνος

la prueba de las cosas de los hombres es el tiempo

ἡ γλῶσση ἀμαρτάνεται ἡ ἀνθρώπου λέγει.

la lengua q' era fuera de decir la verdad.

Cosa fea ni la hagas, ni la aprendas.

Ἄφρων δὲ μηδὲν πράττει. μηδὲ μὲν βανει.

Errar dos veces una cosa nos es de varon discreto

Ἦς ἐξ ἀμαρτίας τὰ ὅσα δὲ ἀνδρὶ σοφῷ.

De libre humano de obras vicissas.

Ἄφρων ponetōn χεῖρ ἐλεμῆντιν' ἐξ.

Ἐλque nada sabe, ninguna cosa toma.

Ἄφρων οὐδὲν εἰδώς, οὐδὲν ἐξ ἀμαρτίας

la ciencia de todo lo sabe fácilmente.

Ὁ γὰρ ἡμῶν ἀνάγκη πάντα διδοῖται τὰ οὐ

Domesticidad hacemos muchas cosas malas.

ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλαὶ ποίεσμεν κακά.

El verdadero reposo es dejar de hacer mal.

Ἀνάπαυσις ἐστὶ τὰν κακῶν ἀπαύξις.

Cosas innumerables oigan, milas veas.

Ἄ τῃ προσηκεῖ μῖστε ὅκθε μὲν ὄρα.

Mas vale estar enfermo del cuerpo que del alma.

Βέλτιον ἐστὶ τῷ σώματι γ' ἢ τῷ ψυχῇ νοσεῖν.

Bien compuesto a dejar el que el alma de uno cansa.

Εὐτακτον ἐσθαι τ' αὐτοῖα διακονεῖν τοῦ σώματος.

Conseja alidalgada humana de vivir.

Ἐλευθερον φύλασε τὸν σώματος νόμον.

Hermoso fruto es el que las costumbres buenas.

Καλὸν φύσει καρπὸν οἱ νόμοι καλοὶ ποιοῦσι.

Hermosa fruta es una vida bien compuesta.

Καρπὸς δὲ ἀγαθὸς ἐστὶν εὐτακτοῦ βίου.

Dichoso es quien a dichos vive.

Μακάριος οἷσι μακαρίων ἀφαινεῖται.

La mas fuerte arma es para los hombres la virtud.

ὁ πλοῦς

Όπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετή τοιοῦτος.
Sola la contemplancia es la mayor de la virtud.

Τὰ μετὰ ἀρετῆς εἰς σωφροσύνην τὸν.

Ten cuenta con tu alma todo lo posible.

ψυχῆς ἐπιμελῆ τῆς σωτῆρός κατὰ δύνη.

Ingrato es el que del bien recibido se olvida.

ἀχαρίστος, ὁ ἢ ἐν ῥαβδῶν ἀμνημονεῖ

sonro con la misericordia: envíe el agradecimiento

Am' i' letrasi kan tēbnykeny' xatiz.

luego se olvidan largamente alguna buena obra

Epilanthanontaj pantes oipanton eu.

Rico respo un agradecimiento firme.

Kalon de Ousaurioma keiménj xan's.

Si el canchale cargo muerdare obmo doel

ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἱεροὶ τῶν ἀνδρῶν

El Rei es una imagen de Dios Viva

carim de Baileu zum empor der Aet.

Εκ των δε βασιλέων των επιφύλα
 δ' αβανταριστὰς τὰς ἐκείνων

Xaxine *Syntherisma* kai *Hesperia* kai *Lambane*.

Singuno

Ninguno alcanza la vida que pretende.
 Blos mēx oudēs, ōn proaxēraj blos.
 Aquella es vida quando el que vive gana de blos.
 Blos ērīm, ān iis tē blos xaraj blos.
 todo locia la tierra: iāssm todo xeta lleia.
 gñ pānta hikēi, kai pānta komiserai.
 En nadie se halla vida sin molera.
 Ouk ēst blos euein, alupon en oudeni.
 El vivir sin pena es de hombre bienaventurado.
 tō gñ alupos andras ēst eueinos.
 la una mano lava la otra, itambien un dedo a otro.
 xēir xēira niptei, daktuloi te daktulon.
 El hombre imprudente corriendo en vano se fatiga.
 Amx abolas ēst keōn maxdoi mēnos.
 Al hombre indolente fácilmente lo cagan los daletes.
 Amx abolas idonai θyrounaji.
 El buen consejo precíalo más que arado.
 Bōlōn de parros pragmata prolambanōs.
 El parecer del sabio merele en el alma.

So ph' par' andia' pros dex' somboülam.

Se consejero delo bueno inonica: delo malo.

Ümbölor iði tawñ agaböwñ mñ tawñ kaköñ.

Sino te casar, biuñas vida sin pena.

Alupon e'xels rön bion x'arar g'arar.

El casamiento a los hombres es mal de desear.

g'amo: gar' andröpoiwñ eurañon kakön.

Quando te casar de casar mñra am' vecino.

G'ameñ de m'ellon blédon eñ ror g'arar.

Gran mal es en los hombres reñfiera de tempo.

G'elaw' d'ararar' eñ broion' deñon kakön.

Reñe el rono sin aver de que reñse.

G'ela d' o'marar; k'arñ mñ g'elöion ñ.

Tajo lo consume la uñsa raron el uñgo del cuerpo.

panta a'p'arñse' g'ñtar; u'x'arararar.

los consejeros son mejores de ombres viejos.

G'na'may d' am'arar' eñ rawñ g'arararar.

Arerubere siempre de barñmento para la veñe.

E'q'odion eñ ror g'ñtar a'te' kararar.

Vendra

Vendra la veſex cargada de queſar.

Ἡ ζεί το γγρας πασαν αὐτάν περαν.

Bueno es el llegar à viejo, el bueno el no llegar

Καλον τὸ γγρᾶν καὶ το μὴ γγρᾶν παλιν.

Ama las conuersaciones de personas ancianas.

Ὀμιλίαι δὲ τῶν γεραιτέρων φίλαι.

Desada cosa es un viejo entre mancebas.

Ὅλῃρος ἀνὴρ ἐστὶν ἐν νεότητι γγρᾶν.

las canas son ríga de la edad mas no de la prudencia.

Βολία χρόνος μὴ νοσή, οὐ προμνησεί.

teme la veſex porque nunca viene à solas.

Πόθ' το γγρας. οὐ γὰρ ἐξήκει μόνον.

Carga pesa es a los hombres la veſex.

Χαλεπὸν τὸ γγρᾶν. ἐστὶν ἀνδρὶ μᾶλλον βαρὺ.

ſueſga de onrar à tus Padres sobre todo

Βόλ' οἱ γονεῖς προπαντός ἐν ἡμέραις. ἐξείμ.

Onrra a los Padres. Ἦτασ ἅντα αἱ ἀμφὸς

γονεῖς δεύμα. καὶ φίλοις ἐυεργετῶ.

la mujer fue lamúenia de las ombres.

Βίβι παμὴν πεφυκεν ἀνδρας γυνή
Aquel quée muger la adorna mucho el silencio
Γυναῖκί παρὴν κόσμον ἡ σιγή φέρει.

Ala buena muger toca el conservar su casa
Γυναῖκος ἐβλήσῃ ἐπὶ σώσειν οἰκίαν.

El arauto dela muger es la uirtud, y no las joias de oro
Γυναῖκί κόσμος ὁ πόρος κού χρυσία.

La buena muger es el remedio dela uida.
Γυνὴ δίκαια τὸ βίβ σωτηρία.

Dela muger nunca fies uuida.
Γυναῖκί μή πρίσκει τὸν ταυτὸ βίον.

Donçona de aspid: es una muger mala.

Ἡ πεφυκεν ἀσπίδος. κακὴ γυνή.
Es uno la crueldad dela leona. Ma dela muger.
Ἦν λεαίνης καὶ γυναικὸς ὁμοότης.

No ai peor cosa que la muger aunque sea hermosa.

Ἰούδην γυναικὸς χεῖρον οὐδέ τῆς κατῆς.

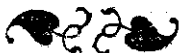
Muchos se ven enmbajos por las mugeres.

Polloi gynaikōn dūmboxōsīn eínēken.

ΤΕΛΟΣ

PARS SEC
DA DEU ERBO

RVM CONIVGATIO

NIBVS

FLAMMANTIECCI

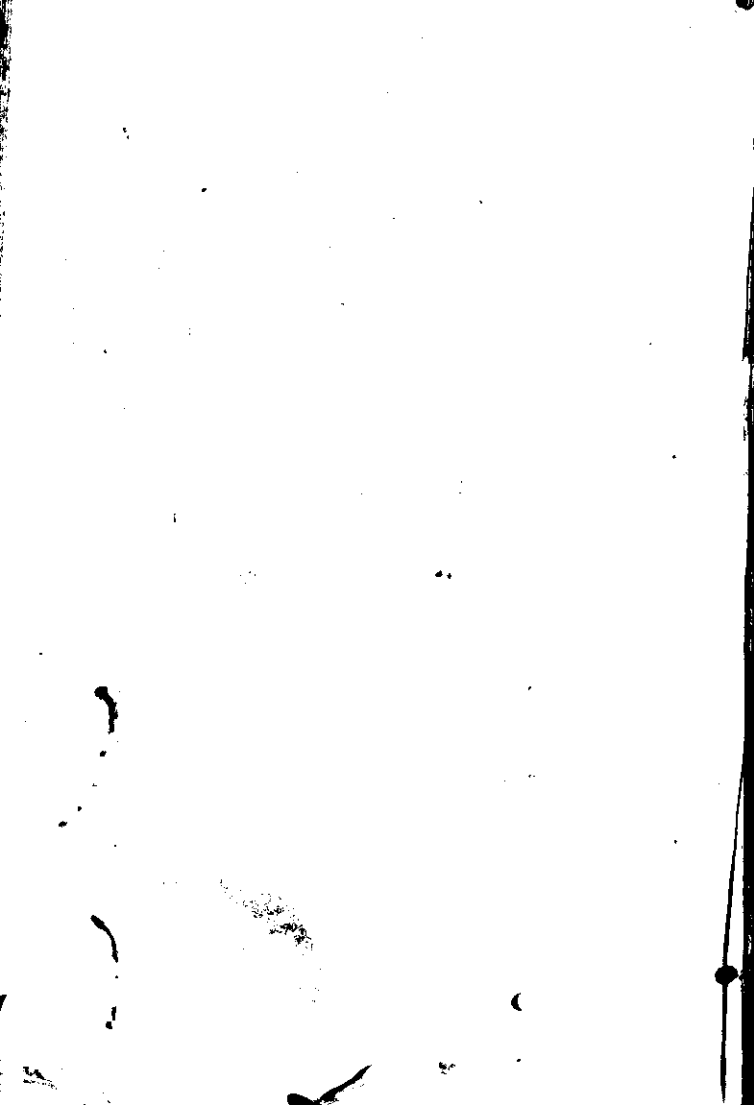
SIAE PYROPO DTHOMAE AQU

HVMILITER DICATA A FRANCIS^{CO}

DE SOLIS

et cum suis gloriam in excelsis Domino decantabat, dicens:
 fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis ut non con-
 fundar. Libros quoque aduersus Julianum edidit, patronum
 quosdam: non alium operam, ac erigere perit, quam fugur-
 rimum & Christianissimum. Imperatorem Theodorum ad
 quem literis datus: igitur, inquit, O Theodosius Rex christianis-
 simus, dum solus alij exhibere stercoras, coronas, grandaeoni-
 as quae vocantur, & alia quibus Regis potentia lachryatur: nos-
 tris, quidvino fingimur & accedens, munus suavit, offerre li-
 bros, ad divinam gloriam positum, compendit. Sicut no-
 habet. Cyrillus vocatur quod offensa Theodoro apud qua
 librorum neque poterit literis exultantem quere. Quamquam qu-
 am Theodorum, huius pietas non habuit, quam sacra in-
 tuam recipere, huius potentia potentia non habuit impensius, non
 eodem libris abijungi. Indigna. sed propter facit, non
 exigua felicitas habuit. carere autem obsequium, & quod pa-
 trocinium speraret, huiusmodi imperatoris Theodorem.
 Phil. amicus suam ego Cyrillus. saluam. nec in video
 sume. obsequium Theodorum, seu in malis. a Deo datum.
 sic exigit.

sic ex greco accipimus Theodorum significare, sortitus sum cui
meum tantulum laborem, licet charitate magnum consecra-
rem. partem cum illo ~~nomen~~ ~~supra~~ cum magno felici-
tatis omne è celo defluxit. fuerunt enim Theodorij parentes
sommio admoniti hoc filio nomen incidere, quod à cælestes
illius mores præagere. ac qui non vider conceptam deo
nomine spem feliciter impleram: cum nil in te nil darum
à Deo in singulari exemplum præbuit? & tanta dñi fuit
in illo Theodoro præbitas, scientia, & religio ut tota eius
vitas una diceretur Ecclesia; in qua nil frequentius quam
hymni in dñam gloriam imperatores præcipientes. vel alii
nante choro decantant conuevunt. quid ergo minus pie-
tatis modis suavitatis, quæ religio, non solum decrevit, sci-
entia, doctrina, sed etiam exemplis ad dñum cultum
singulariter instituta. Ne qui præter primas res, religio-
chorum ducit, sapientia, veritas, pietas, & illa com-
mutatione comparare solas, iustitia, veritas, septemq; do-
na divini afflari. quæ necesse quodam velut sacrari-
um architectantur, quod visum ab hominibus in odorem un-
guentorum

que uorum uorum sine offendiculo currunt, letantibus &
exultantibus inter sicut uictores capta praeda.

Immortaliter laudat Chorostramus hunc Theo-
dotum, quod inter homines amabilem meminerit gesserit.
de inter cives sacra mysteria religionis obierit. Sed re Otto-
ma multo laudabilioris existimo, cum non inueniatur scilicet
liber, propriis quod abulimus scribis presumuerit, digneque
non meli laudibus purissimo ore prelaui, sed tantorem de-
rorum de Domitio, qui inter elegit quoddam uelut diuini
predicare dicant de deo & uia doctrina. huius Doctoris sapi-
entia preceps excepta canonica habet propriam uerbo-
rum, modum dicendorum, sententiarum, sententiarum: ita quod
ad quoniam uenit nunquam inueniatur. & uenit namque
re de uenit, & qui eam impugnat, tamquam de uenit aspi-
suspectus. atque de uenit tamquam uenit
& charitatem secretum: eamque re de uenit tamquam uenit
plare, & quid amplius cum ipso de uenit sua uenit exulenti
dicens bene scriptum thoma de uenit, quod in laudem &
gloriam uenit ceteris. tu enim, ut aliter Theodotus religionem
charito.

charolicam & religionum statum apud Parisiis inter hos-
tes defensam; arma militie nostre strenue obtinens, & divinis
sententijs, & rationibus illos de via salutis convincens; &
cum hec agebat apud exeras: quod vos sacra mysteria
cum summa pace, & tranquillitate exercebat, iam orationi
intentus totis viribus spiritum Deo colligens, vel sacrosan-
ctis sacrificiis summa devotione celebrans, vel audiens con-
fessiones, vel diversis temporibus & locis concionans, vel tandem
ad studia applicans, pro omnium utilitate semper laborans,
faciens omnia omnibus, quare ad illos in particulari saltem esset
additus: quod mirum si participans divinis naribus in re-
manavit; quare ad fulgentius exoritur, prioris universorum
mundum laqueis rogasque committens. hic ait, & hinc lec-
tor, Thomas primum naribus donatus, gratie persequatur, &
doctrina fulgens, ut nihil hanc mentis desiderium optare
possit, quod non hec abundantius accumulatum recipiat
hunc finem optavit omnia dona naribus & gratie. intelligentia
ab occupationibus secularibus mentem abstraxit, ne illius
plicaretur fugiens. Angelicam puritatem corpori obtinuit, &
ne pars

ne pan humana aliquantulum ceterum impeditur; eximia
 sanctitatis donante, ut lux divina in adamante clarius pe-
 llueret, ut merito illi adaptare possumus, quod Eccles. 1. d.
 Illuminans, per omnia respexit, & gloria Domini plenum
 est opus eius. Sicut typus Angelicum. Quaeque rem adumbrari
 receptum est, per omnia erga respexit nam ut inductionibus
 suis habere nullum fuit scripturam genus, in qua non fuerit
 diligentissime versatus, & gloria Domini plenum est opus
 eius, eo quod omnium qui aliquid verum seu in gloriam Domi-
 ni praecipue sanctorum Patrum, In lucem edidit, sit plenum
 opus eius, nunquam enim S. Thomas loquitur sine preclara
 philosophia, & praecipue sanctorum auctoritate, et valde
 putant nulla multa querit, nullus articulus est solutus
 facientiam omnium. Sicut in biblia, & praecipue fuisse videtur
 qua ratione exiit a Clemente, & appellatum fuisse di-
 vine voluntatis interpretem, interpretem non tam a se quam
 aliorum sensu loquitur. Sanctus ergo Thomas interpretis est
 divinae voluntatis, eo quod quid quid Patres, omnesque sapient-
 er. Deo placitum dixerunt, hoc interpretando sanctus Tho-
 mas est.

mas edocet. est sol ut per omnia poterit videre, qui per
omnia respicit D. Thomas. In primis I. Dionysius de soledis
dr. esse divinus bonitatis imaginem. Ambrosius vocat
hunc planeram. oculus mundi, latria dei. species celi gra-
tia navis. Aristoteles vocat illum partem principium o-
mnium rerum. Filo solum autem de illo facere in mundo quod
od cor in corpore. Empedocles vocat illum partem auris
latus. Anaxagoras dixit fuisse creatorem ad illum videndum
Clementis Alexand. autem de illo fuisse quoniam de creatum, nam
si in prima ante alia crearetur, cognoscere homines propriam spe-
ciem suam: esse creatorem, & Deum omnium; ut hodie cum
hoc aliqui pro Deo habent, Ambrosius autem: quod quarto de
partibus creationem Angeli miranda gratia incarnationis
scilicet & eximia ad hoc frequentia cognoverunt; ob quod de-
sunt laudes Dea: ac demum esse dei Hierosolymum; & con-
cludit Oletus non nulli recensum longum; sunt ora quorum.
serena quod vox sufficeret si de illo omnia diceretur. An non haec
omnia D. Thomas optime aperantur & bene: nam ille sol se
quirit, quod quod dicitur de sole de illo dicitur; ut dicitur
In primis ut

Impodis en. illius beatitudinis image, ad similitudinem qui
ppe dei facit, pect inacie pmet pugnans, agens vilitate nequie-
ret, quod commune cum Deo habebat, & assimilaretur in membris
spicantibus, qui inuicem suo corruptum, & adeo image, quod
oculos caligat, imelluoroflocuat, & inter tot luminaria & in-
portabiles lina solis micant, ad pedes eius prostrati pro Deo ve-
nerarem, nisi mihi diceret, cui angelos in apertis, iuam, vnde ne fere-
re conuenit non sum, & piam vocum, ecce quomodo en. thomi-
stus hoc sol image Dei. oculum mundi ac etiam Thomae, cum
homines per illum in pectus opulenta omnia quamvis rem-
tiora. ad maius habeant, amittent, & palpabiles illi reddant, ppy
remotum. ab hac mundi ac. vnde inuicem arcam, ac amittent
mundi ab occidente, & cogitatione illam in a cogitatione, dei con-
tinentur in quibus dicitur ab illis, ab eandem Deo in hoc se attenti
at in vito ingreditur per hanc thomae mundum oculum, quod
clarum, quam propinquum quam non sum, ita ut nullus in po-
tuitat heretico detractionis relinquatur, loci ecce oculum mundi
militat. lenda est oculum dei, pallos solare, & hunc de thome qu-
id niti caligo, & venter relinquatur mortale involuunt. ita erat
quod ma-

quod manibus amectari solemus. propter quod ingrantes penēbas
Apostata ille homo tolle Thomam & disrumpo Ecclesiam: ac sic ut
& enīse desiderans hunc solem aliquomodo posse eclipsari, ut tunc rep-
tans per Ecclesiam, rugiensq̃ fundamentū evanesceret. at quia iam ibi
eclipse non paritur, & semper ait in ostens, impenebilibus collocat
dentibus sedillantes & conuolvens terram concussit debus. vires suę, & in-
dant calcaneo eius, donec spūa hominū dñi legūa & inclinentur
umbra, quod nonquam vult, nam indies sicut cedrorū arborū multiplicatur.
enī & d. Thomas species celi, seu ut melius dicam spūm celi quia
semper emanat gloriā dñi. a capiti vnguibz educant vultum
et in templo coram Domino, eligunt magnā domum quam in
tabernaculis precorant, deinde in iūctis cōstebat, ubi bonum
semen in agro ecclesię seminatū, & a fructu vultum, ut
ut alitudo vultu tangere, donec species ecclesię a vultu
genui tūm deiciat, ac pūgati dñi a genitū vultu de-
scendat. grana pūgati pūgati vultu deiciat. a genitū vultu de-
genui. ante illud omnia exat impetrant. & apostata. at ubi ve-
nit plenitudo temporis, dñi qui dixit de omni dñi luxem splendescere
de seno & luto erit talis hominū ut illud vultu in cordibz nō
& veniunt

divenirentem & gratiam dante...
at etiam ut naturam animi degeret...
ducubrationibus delectaretur...
ser & principum amicum retinebat...
iatus que cum videretur...
apertis ore...
cur in se la...
non innotantia...
gluer cor...
omni...
lenificat...
dia capiti...
defuere...
distinguit...
es...
od...
hinc...
ger...
colares...

cum conditione spirituali quibus corpus habere non patie-
batur tribulationes carnis, quousque latitavit gratia, & in hoc pro-
cella manu transformam permanebat, & pertransitum donec
ad Deum pervenit. Si Anaxagoras considerans huius ma-
terialis Solis pulchritudinem dixit ad solan illum videntem fuisse
de creatura, quid deest dicitur? speciemque humanam, & senten-
tia salutaris famis amorem, pulchritudine abulans, tametsi
dando, quod locum fuisse videtur, & cui dominus dedit eos ad sapi-
entiam legis viam & disciplinam, ut quid exempla propono cum
omnis hoc vultu incomparabilem sit & quousque creatura, quia pre-
sunt nunc super omni sapientia, perquisito de deum in finibus terrarum.
ad Mater contemplandum videntem repleto per dicitur omni
in materia in Ecclesia habere primus gestum in multis partibus.
Utrumque coram exaltat, sunt, ut de sole materiam in cle-
ment, a die creatur, idem per alios doctores in huiusmodi quibus
dispositione namque subtrahendo tanta lux & claritas per-
tarent homines eorum illam ab igne, & impetibus tunc quousque
in tenebris, & illam in huiusmodi comprehendere. Neque apprehendendo se
habuisse deum in dante mundo visum oculis. sic in can-
ferendis

[illegible]

bar. terere. Alia Mater Eadem chori fundam sanguine nam
que antea manifestam, ambigunt. Alia dantur & doctoribus
deur loquebant, novitatem. Sicut namque locum est hoc totum in
la sua. Placuit pater omni de singulis ministris, id quod dico pau
lominat de singulis ministris. cum is, mater ipsa quod, quanto
pre illa nomen excellens. Inquit, etiam aliquando Ange
lorum. Sicut Deus filius mater erat, sicut non de se faciens se crucere
in gerentem sanguinem, & in populo gravi. & hoc quare. & nisi quia
censura in peccata & in morte. Multum in his calumniantibus exagita
re dominum in se de peccatis filium perfectionem se reperit, ex illum
reponere in per Regibus, quod per peccata in se restandum in
quoniam quod illi operantur. Dominum in peccatis, & in peccatis
licet in peccatis in se calumniantibus. & in peccatis in se
agnos amicos. & in peccatis in se quod quod in peccatis in se
Dei & in peccatis in se quod quod in peccatis in se
miser, quod non erat in se, in se in se, in se in se
is illum in se, in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se

ventus, oleo sapientie, igne & delictis, cui non valent comparare om-
 nia regna mundi. Hic uno verbo dico, & Thomam habes, Angelum
 ab angelis descendens & in illo carcerem, habentem spiritum
 dei vivi, paucis enseribor facienti inculca & dimittit peccata
 vel inuincitatem in speculo, inquit Albertus, quidam inueniunt
 in terra, in apparet in armis a huiusmodi, & in Magister exor-
 deretur, accipitque deus plenitudine quid quid voluerunt ex
 salutem & declarationem illiusmodi, & exen. & o. Thoma. Hic
 illi quidam cum spiritibus & carceribus in carceribus ignis, quem
 ignis non comburitur, vultus eius in ignis & quid non vult salu-
 calcar, & nudus patitur debet veniam, vultus leuatur tale sacra-
 mentum, ignem confusum applicat, expiunt non combu-
 re inquam, ardeat & Thomam, vultus eius cum leuatur, con-
 miratur, & ardeat in medio ignis, & in ignis in carceribus
 concipiente ignis domus, & in ignis in carceribus cum mil-
 ere & in ignis in carceribus induera ut in carceribus in ignis
 carcer, ut carceribus in ignis in carceribus comburere, quod in ignis
 facti in ignis in carceribus ignis in ignis, & in ignis in carceribus
 nunc illum in ignis in carceribus, & in ignis in carceribus, & in ignis

igitur 4

igitur quarto die te creari, hoc est paratior splendore celestis nerato
to lumine hallucinasti & pro magis quam ut hominem scilicet sed
merito Angelus proponendum veneramus. nem de ipso materia
li sole ad mirari, quod illo creato Angeli meritis gratias
noventur, Viris hederat laude Deo, quifacit mirabilia in celis
hoc ubi non conveniamus. nam una te sole de miris diffu
sit in sapientis sicut Angeli, quia in unum erat simplici
tatem, ut uia laudis, si quis per singulos etiam in d'antio ho
ratum possideret. cognoscere in unum quia taliter qui
te ducit in unum per te laudatorem scriptum est uide per
re in scholis. cum ergo hoc debemus ad te, quia taliter in unum
da quia appropinquat et per te amorem. in unum appropinquat
dianus, quod primum bene flum in aro homines te, et ducit
rum laudant, quia in Angeli, cui in unum, et omni ordo celestis
cor collaudant in unum, et ducit laudat in unum, et ducit in unum
lia per te, quia in unum, et in unum, et in unum, et in unum
quod in unum, nam te ordo in unum, quia in unum, et in unum
in unum, et in unum, et in unum, et in unum, et in unum
te in unum, et in unum, et in unum, et in unum, et in unum

1/27/47

nam sed dei iussu. Non impio ordine homines qui illi
illuminant, & per illi defensionem, in sublimi illorum in pace
dormiant, & fuerint saluandi. Deinde illorum saluarentur, ali
qui hinc bene flum, habuerunt eia, & aliqui aduiperum demo
strantur flexu, ad amantem habere salutem, & in ipse
canonibus semper apud Deum, in ipse canonibus sunt ex ordine
ad manum, quia in ipse. Singulaque sunt de sua salutem
tate respectu habere, & in ipse canonibus de illi deus, nat
io in ipse & Angelus. In ipse canonibus quia in ipse salutem
bonam donec bonum peregrinationem habere salutem, salutem
gloria decorum in ipse canonibus salutem, salutem, quidam
plius deinde salutem, in dei salutem, in ipse salutem, in
idem Angelus. Magis & salutem in ipse salutem, in ipse
salutem salutem, salutem dei, salutem salutem, salutem salutem
in ipse salutem salutem, salutem dei, salutem salutem
salutem salutem salutem, salutem salutem salutem, salutem salutem
at illi salutem salutem salutem in ipse salutem salutem, salutem
quia salutem salutem salutem, salutem salutem salutem, salutem salutem
salutem salutem salutem, salutem salutem salutem, salutem salutem salutem

[illegible]

205
dum liber tibi sumitur, liber ab omni macula fiat, quod illud offert,
denique gratum tibi fuisse hoc obsequium arguo, quod aliquando pro
translatione grecorum datam aduam carenam auream labo-
rans dedit mihi per te, requirere, sumere tua opera, hoc uonum, hec
mens; dum tua laudes compilo sequor, ut deinde canenda.

Angelus am, lector maledictum si quis, & quia

Sic docuit placere, si mens, signans squinas.

Plurima scriptae, ueniam indignata datum

Si clauit uenit humana in carne redemptor,

En tibi squinam signans opus: cuius paruo

Sed iara apparet ierosolima tota lapillo.

Non hic est summo fronde, non cornu grandis

Cochlearum congesti autem satis ipsa medula.

Hic antiqua sacri cecinae quoniam a uanis

Dantur ut quid non, ut non saturare labore

Hic breuius longa et facili, perdocta quod facit

Ex parte credes, permixta theoria prae

Dixit quod nos pectus dicitur obsequium

mus uenior, & panis uenit solus.

The following information was obtained from the records of the [redacted] Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding the [redacted] land grant.

[The remainder of the page contains several paragraphs of text that are heavily obscured by noise and artifacts, making them illegible.]

Verba personalia diuina habent sui vocabuli numeros & personas, quod impersonalia non habent, personalium accidentia sunt octo, scilicet, sexus, genus, numerus, casus, tempus, propositio, coniunctio. id est, species, figura, genus, inclinatio, tempus, numerus, persona, coniunctio.

Species duae sunt, primitiua, ut mandantes, dicta, derivatiua, ut mandati, etiam duae, figurae quaeque duae, simplices, ut perfectae comparatae, ut imperfectae, decompositae, ut participii perfecti, generis, quae alias diuersae diuinae, id est, dispositiones quatuor, energikon, id est, actum, quod denotans in actum, formas participii in maius, ut perfecti, verbi, participii, facti, tibi, ponit participium, id est, participium, quod in maius, actum, passive significat, habet quod vocem actum in maius, unde fit, ut participium, verbi, participii, facti, tibi, ponit participium, quod denotans in actum, nec, formas esse participium, nec, significat actum, nec, participium, ut participium, verbi, participii, facti, tibi, ponit participium, id est, commune vel medium, quod denotans in maius, non habent vocem actum actionem, participium significat, re-

rum huius modi rara reperiuntur, ut βασιμας, υμψασις & υμ-
παριος. ἐργασμας, operos & ἐφιδος, ἀποδεικνόν, id est deprensus
alias ἐπίμεσον, id est submedium, vel ἐπὶ κοινόν, subcommune: qu-
od desinens in mas non habet vocem activam. significatq; ut plu-
rimum actionem, ut μάχιδμας, pugno.

Activa alias vocantur παθητικά: necnon quoque
alias in passiva & absoluta. horum alia: ὑβρανθησάντων ut
εἶμι, sum, alia per se neutra ut ἴσθι, vivis: alia per se activa
ut ἀναβαίνω, ascendo. alia per se passiva: ut αἰσῶ, doleo. &
ponentium alia per se activa: ut μάχιδμας, pugno, alia per
se passiva, ut γινώσκω, scio. ἑκκαταστήσας. sive modi quinque
ὄντις, id est ἑκκαταστήσας, quatuordecim ἑκκαταστήσας
μαρτυρήσας, imperativus, ὄντις, ὑπάρχων, ἑποτακτική,
ἑκκαταστήσας, ἀπαρτιμένη, infinitivos. temporis sex ἑκκαταστήσας
id est, present, praeteritum, exfuturum, sive praeteritum im-
perfectum, παρατελειώσας, futurum: quod aliquando
ante praeteritum significat. ἑποτακτική, id est pluraquam
perfectum, ἑκκαταστήσας, indefinitum, mellum, futurum: nomen huius
in nomine sunt tres, praeteritum, ἑκκαταστήσας, coniugatione inceptive ex-
perquis

per quæ flecuntur omnia verba finita in a, baritonum. prima
 in prima propositione, seu in casu, quod thema appellatur quadru-
 pliciter desinit in bar, per, pro, prae. habet itaque annexa vel, quæ
 media er: vel illius renuem p, vel aspiratam p, vel renuem cum t,
 id est pt, ut leuō, mēpō, grāpōa tūptōa dicuntur autem huius-
 modi littere precedentes ea ultimum characteritice, id est formative.
 Secunda quoque quadrupliciter desinit in gō, kw, xō, kw habet
 enim formative quatuor, videlicet alteram mediam g, & kē-
 u renuem, & x aspiratam, & k, in idem cum t, hoc, kt. ut legō, plēkō.
 brexō. hktō. tercia in dō, tō, dōs habet formative tres, tertiam
 videlicet mediam d, & t, eū renuem, & v, aspiratam. ut dōdō, am-
 iō, pōdō. quarta desinentium in jō, sō, vel iō, ut pōiō, pō-
 iō, vel pōiō. quinta in lō, mō, nō, tō, habet formative qua-
 tuor immutabilia, l, m, n, t, ut pōllō, nētō, pōiō, pōiō. sex-
 ta per apertum effertur, ut plēō, nātō, ākrōō, xtiō, & hæc sex-
 ta per contractionem fiunt alie, seu conjugationes, quæ dicuntur
 complexorum, inde rursus alie, seu dicuntur dices, eis mi. Calliqu-
 ara ex pōiō in oō de quibus in sequentibus dicitur dicunt, ex alijs
 authoribus preter hunc, qui hæc dicit in pōiōiō nota.

Verborum

Verborum baritonorum Deutoni grauis una tantum est
Coniugatio, in illa q^d solum ^{grae} respiciunt rationem futuri cui
uocant melloni: & preteriti cui uocant praekimena, quib^{us}
centra pendunt tempora; & sic quomodo omnes coniuga-
tiones finiantur in o, ratione tamen p^{re}cedentis Consonan-
tis & distinguuntur Coniugationes baritonorum uerborum,
quarum consonans antecedens ad presentem, futurum
& preteritum in uocabulum tempus, Characteristicum
uocatur, quod dicitur ad ostendam originem temporum
a quo istorum temporum ductus ueniat. & sic prima Con-
iugatio uerborum est istorum finitarum in βαρπα, φω, πτω,
quae sunt terminationes presentis, futurum finitur in αψω,
preteritum in φα, & sic caratoni ite preteriti sunt βαρπα
perfecti est φω, futurum est ψω, quod postea explicabitur
ad decem coniugationibus. Sit exemplum huius primae

Β	λετβω	finitarum	λετψω	preteritum	λετφα	
Ρ	λερβω	in ψω	λερψω	in φα	λερφα	
Φ	λεφβω		λεφψω		λεφφα	
Π	λεπβω		λεπψω		λεπφα	

Secundę conjugationis uerba finiuntur in $\gamma\alpha$, $\kappa\alpha$, $\chi\alpha$, & sic
 & sic linę characteristicę presentis sunt γ , κ , χ , $\kappa\tau$, futurum
 faciunt in $\xi\omega$ pręteritum in $\chi\alpha$ finiunt ut.

G	lego.	futurum	leξω	pręteritum	lelexa
κ	pleko.		pleξω		perlexa
χ	trecho.	in ξω	treξω	in χα	tertrexa
κτ	nikto.		teξω		nirexa

Tertię conjugationis uerba finiunt in $\delta\omega$, $\tau\omega$, $\theta\omega$, & sic
 characteristicę presentis sunt δ , τ , θ , futurum in $\sigma\omega$ pręteritum in $\kappa\alpha$.

δ	adō.	futurum	ασω.	pręteritum	ika.
τ	anisko.	in σω	anισω.	in κα	inika.
θ	plithō.		plισω.		perplika.

Quartę conjugationis uerba finiunt in $\tau\omega$, $\sigma\omega$, & sic
 terę characteristicę presentis sunt $\tau\omega$ & $\sigma\omega$ futurum habo
 mixtum uel finitum in $\xi\omega$ ut in τ uel in $\sigma\omega$ ut in $\tau\sigma$, sic prę-

τ	paisko.	futurum	paξω.	pręteritum	perpaixa
σσ	orισσω.		orιξω.		orixa.
τ	φταisko.	in ξω, σω	φτασω.	in χα κα	perφτακα.
σσ	πλαisko.		πλασω.		perπλακα.

anici aliqu-

ante aliquando. Sicut melius dicam. Semper progeratio reduplex, et usurpant. quia conjugatio finit verba in segetes, new, new, minto, que sunt conjugationis presentis, manent q' infuturo quia uocantur inmemorabiles. & sic faciunt futurum in segetes & in segetis. Sicut in presentis sedet in segetis in segetis quia eo futuri est eo cum segetis progerium facit in segetis per segetis q' futuri corripitur abiciendo aliam memorem. Et si presentis duas habeat ut in segetis futuri segetis uocalem subiungit abiciendo ut segetis futuri segetis, aut abiciendo anteipsum. Kinto Kinto quod segetis L : segetis futuri segetis progerium e segetis

m	new	new	new
n	segetis in segetis	segetis in segetis	segetis
r	segetis	segetis	segetis
mn	segetis	segetis	segetis

Sed conjugatio finit tempora presentis in eo per omnes precedens uocalem aut diphthongum & sic caracteris presentis uocales aut diphthongi precedentes ad eo finem finiunt in segetis; preteritum in segetis, & sic ponitur futura regula.

una regula generalis pro omnibus Coniugationibus Scilicet quod uerba finita in *bew*, *pew*, *few*, *pew*; pertinent ad primam ex his coniugationibus. finita in *gew*, *new*, *xaw*, *ktew*; ad secundam. finita in *dew*, *few*, *few*; ad tertiam. finita in *xaw* *sew*, ad quartam. finita in *few*, *few*, *new*, *few*, *few*, ad quintam. finita in *few*, uocali aut, diptongo precedente erit sextæ Coniugationis pro qua sunt *few*, *few*, *few*.

a gelaco futurum *gethew* presentum *gegela* ka

e teleco *telesew* *tetelaka*

i hico *hiseu* *henka*

o omaco *omaseu* *omoka*

u duco *duseu* *deduka*

w raco *raseu* *erroka*

ay payco *payseu* *pepayka*

au pawco *pawseu* *epaika*

ei seico *seiseu* *sezeika*

eu ipreco *ipreseu* *ipeika*

oi oico *oiseu* *oika*

ou kroico *kreiseu* *kekroika*

yo opico *opiseu* *opuka*

litteram uero perquam formamus coniugationem aut²¹⁰
tempora figuratiuam uocant graeci, quae ex supradictis po-
tunt in prima, & in ceteris coniugationibus. in terminati-
onibus pto, ktco, mto. prior con sonans est littera figura-
tiua, nempe p, k, m, & haec de caracteristica praesentis.

Caracteristica perfecti praeteri primi coniugationis
est q, q, pro illo assignatur, praecaracteristica secunda, im-
perfecto praeterito est x, pro tertia quinta & sexta k assignatur
& pro quarta uariabiliter ponitur aliquando x aliquando k
pro caracteristica perfecti. pro futuro primi coniugationis po-
nitur caracteristica. y, pro futuro secunda ponitur z, pro
tertia & sexta futuris ponitur, s, pro futuro quinta eadem
quae supra tenet l, m, n, r, pro quarta aliquando z aliquan-
do, s, assignatur, quia caracteristicae habent eandem
pondentia ab huius, q sunt ueluti radices temporum &
sic caracteristicam praeteri sequuntur omnia imperfecti
con i, n, r, secunda futuri secunda. cuius cum quod ueluti modi, si-
militer plusquam perfecta futura prima, pro ueluti quae
omnes habent perfecti caracteristicam illamque sequuntur.

Sicut .

Et sicut plusquam perfectum in activa caracteristicam perfecti sequitur, ita in passiva se habet caracteristicam perfecti sequendo & sic de aliis temporibus que perfectum sequuntur, quando & quomodo hoc fiat posita dicam; nam caracteristicæ φ, χ, & κ non possunt facile consistere ante, s, & ideo varias terminaciones in passiva patiuntur, & dico terminacionem non quia sint semper eadem, sed interpretum maxime caracteristicarum, quod utrasque mutationes accipiunt, quando tempora illarum mutationum incipiunt ab his consonantibus: π, τ, & υ, μαί, σα, ται, & ον. & sic collocantur, π m, πτο, φ m, ψ, pro, πς, πτ, pro, φτ, qm pro χ m, & pro χς: & & pro κς, siquidem κ ανασκί κ ανς & σ m, pro κ m, & pro κς, & pro κς, inserta uero coniugatione κ deperditur ante m & τ, & ανς nisi & in terminacione perfecti & plusquam perfecti inueniatur, ubi κ migrat in s, in quinta coniugatione ante κ caracteristica posita retinetur, sicut & τ, idem facit m, sed in m κ κ interpositum, quoniam m ante κ immediatè ponitur, & interpositum, m, & posit Stare. n.

n. uero non Seruatur nisi in uerbis aineo, & polinilabz in²¹¹
inco ubi migrat ing atq; ut sm, n, t, rhabet inperfecto uerb.
ita quoq; ank m, s, t, & in temporibus passiu, sed gradatur
in sum, n, nisi ante m, ubi, in m, mutantur. & hec de lora;

Quoniam ad penultimam nota quod in quatuor
primis coniugationibus, & sexta non mutatur, nisi in aoris
in secundo & futuro secundis ubi i & x migrant in a
clisprongi ai, au, & perdunt Substantiuam scilicet i, uat
clisprongi. Et & u prepositiuam e, Equoq; primis sm, n,
migrat in a, nisi in uerbis blepo; inkerw, lego; & legio; in pass
io & plusquam perfecto uocis mediz mutant in i, & ei & e si
uerbum in diuulabum in o; & oi; in quatuor con. **Q**uare penultima
non mutatur nisi in aharum a, ay, e, & q; & mutantur
q; in in i & id solum in aoris in primis uocis aoris, & mediz ay
inperfecti & plusquam perfecti uocis mediz mutant in i, ubi
semper perdit i, nisi in presentibus & in perfectis, quz duo tempora
nunquam penultimam mutant, neq; caraceterini carac. locuti
q; fuerit. Contagano. E in diuulabz mutant in a, nisi in
tribus locis, nimirum in primis uocis aoris & mediz ubi

E retinetur

reinerat. & accit sibi, i, si ei, in futuris primis uocis acti-
ua temporis uocis reinerat, imperfectis, & plusquam perfectis
uocis mediis ubi migrat in o, in uerbis etiam elementibus
in mo, in meo, Enon mutatur in a, nisi in aoristis secun-
dis & futuris secundis. Et uero in perfectis semper renne-
tur, nisi in aoristis primis uocis actiua, & mediis ubi sibi ascit
sibi, i, & in aoristis secundis & futuris secundis ubique.
q̄ mutatur in a, si semper mutatur mutatur in a, inditi-
stibus, utriuslibet loci, in quorum primo habet eodemmo-
do si, in secundo & in uero, o, si in perfectis admittit sub-
stam, i, nisi in aoristis primis uocis actiua ubi ei reinerat.

Determinatione, quod est illud quod ponitur
post. Canonicam. terminatio presentis & imperfecti ean-
dem uocem habent. Sicut perfectam & plusquam perfectam
& terminatio futurarum. Cuiuscunque uocis est eadem cum termi-
natione presentis eiusdem modi ac uocis, sed in futuris secun-
dis uocis actiua, & mediis cum, e, & o, primum locum in-
minantem occupant, asciscunt sibi. Conueniunt ut E periti,
& si diptongus, ei, o uel u si diptongus. &, quod ha-
bet locum.

habet locum inferius primis actibus & in medijs quinquag
jugationis ubi prout minationibus prout actus, cum dic
mus. Omnes. Etiam. prout terminacioni presentis invasepa
ntia futuram primum prout. Dis. futurum secundum
ns. & prout per futurum, s. ut. actus. sic. futurum. prout. futurum

In voce media prout & imperfecta terminacione
& voce. Comparativa sunt eadem, perfectum & plusquamper
fectum sunt. actus perfectus & plusquamperfectus, actus
secundus invase actus & media. per omnes modos.
& participia. eandem habent terminacionem. Cum imper
fecto eius vocatur medi, ita quod in voce media tantum
remaneat actus primus. Specialiter habent terminacio
nem. futurum ut dictum est. Comparativa terminacione con
iungunt. In voce passiva duo actus terminacione con
iungunt, sed primus terminacioni communi utriusq. prefi
git, & nam dico. Ego, Dis, ubi secundus dicitur is, is, actus
secunda persona imperat dicitur. Dicitur, pro id ubi notandum
in primi scribi & pro tau, propter aliud & semper pre
cedens in imperativis & subjunctivis futura de futuro
rum locus

locum supplet actioni; perfectum in optativo & subjun-
ctiuo uocis passiuus non inuenitur, sed eorum loquimur
illa tempora per participium praeteritum eiusdem uocis &
per praesens eiusdem modi uerbi eimi, idem sum, par-
ticipia masculina in os, & neutra in on, sunt huius
feminina sunt declinationis secundae, reliqua sunt
quinque quod masculina inueniuntur fuerint; genus
neutri autem inat, formantur adendo tas, & indicimus
omnes & non omnes & pro temporum praetambula.

Per omnia tempora, & coniugatio per omnia mo-
dos deueniens ut regula, adiungat barbaros coniuga-
dos. & cuilibet tempore addatur explicatio pro illius in-
telligentia. ubi nota, in quolibet tempore esse numeros in-
ut in nominibus. & in quolibet numero tres personas ex-
cepto, quod quando prima pluralis finit in meri, dualis
non habet primam personam sed solum secundam
& tertiam, & non excluditur minuerentis quod non fit
quando uerba pluralis exi in, i, aut aj.

Prima coniugatio uerbi actiui, indicamus modi
praesens

									imperfection.
	Sing.	{	supra	= verbo		Sing.	{	supra	verberabam
			supra	verberas				supra	verberabas
			supra	verberat				supra	verberabat
	plul.	{	supra	verberatis		plul.	{	supra	verberabatis
			supra	verberant				supra	verberabant
			supra	verberantibus				supra	verberabamus
	plul.	{	supra	verberantibus		plul.	{	supra	verberabamini
			supra	verberantibus				supra	verberabantur
			supra	verberantibus				supra	verberabantur

Note

Prima pluralis in *men* excludit primam dualem quod in nota
activa, in aoristo potius imperfecto & pluraque perfecti vocis
mediis, si autem uideris illam exprimere accipe, no pronomen
primae personae dualis numeri, idem notatio significans & adiu-
ge primam personae pluralis eiusdem modi & temporis ut no sep-
timum notatio uerberatur. Hoc modo pariter dandi pper,

Quod secunda & tertia pluralis non adduali sin pa-
re sit in praeterito futuro & perfecto indicantis & in omnibus
partibus sequentibus, nam ibi tertia pluralis dicitur in *i* quia
prima pluralis dicitur in *men*, & alia in *ai* cum prima plu-
ralis finitur in *men*, alioqui impari quia secunda dicitur
in *on*, & tertia in *in*, nisi imparat, ubi 3 finit in *con*.

Pro imperfecto aoristi uerbi clarius plures aut perso-
nas in idem monibus additur n, sequens uocali 10is lib
sin^{ti} i Keinas Leonibus illis, quod pro tertia praeteritis ponit
tur, in plurali quae finit in *ai*, quae dicitur sequente uoca-
li additur n, & pro tertia singulari temporis imperfecti
quae finit in *e* ut ppe quae post se habet uocalim finit in *n* =
Epimen & Keinos uerberabat ille, tertia persona Singulari.
sonus

Lones in hoc tempore & in utroque aoristo uocis actus om-
nium uerborum formam tertiam personam singularis, a
secunda remota numero, & adita se ut ab επις, επις, επις,
tertia persona in uerbis circumflexis, & in uocali aut diph-
thongis praedictis, & corripitur auferendo ab iunctura, exdis-
tinguendo longa uocalem in uiam breuiem mutando, ut epo
ita faciebat, παρκα, 3 persona faciebat, επις παρκα, ηρ-
κα, φακα, & sic de alijs. ποτα & φακα, eodem modo faciebat
iunctura singularis dicitur in σκον, σκει, σκε, & prima
pluralis in σκωμεν, aeternam autem numerum in σκον, &
nilam primam singularis, similiter panem in σκωμι, in
σκον, secundo & in uia pluralis σκωμεν, ut ηρκα, ηρκα
ηρκα, & in uia pluralis ηρκα, in παρκα, ηρκα, ηρκα
ηρκα, & pluralis ηρκα, & sic de alijs.

De augmento uerbum aoristum in po-
tum aoristum & in principio imperfecti, quod uocatur aug-
mentum syllabicum, quia nomen syllabarum con-
cit superpresertim, & in uia aoristum, ut conum que in-
cipiunt a uocali qui diphthongo mutabili, quoniam uocalis
conceps

vocalis anceps acerbata, quoniam habet tempus muta-
re in longam, & deo continet tempora, ad quod intelligendū
nota quod, sicut quidam vocales mutabiles alie in muta-
biles mutabiles sunt a, e, i, nam, a, mutatur in u, e, i, o-
in, u, quoniam vario accide inperfecto & in aliis de quibus
per a, inmutabiles u, i, e, u, que in presentibus imper-
fecto manent eadem ixeu, ixuon, diptongi mutabiles
sunt ei eu, te, prepositione incompa, prefixe
vocalibus propriam vocalem idem, obijciunt, tam
in presentibus quam inperfecto, exipiantur pro proxima
peri, & pro, quod si uerbum incipiat ab aspirata vocali
pro primo mutabitur nam tenent in aspirata, tamen
tenent littera & solum pronunciatione cognoscitur.

Iones & rhois inardem amentiam omnino
pium, inu uicem anticipem amentiam longam, i
aliq die, ixe, que in presentibus statu bria huius prepositi
mentium longas iudicantur, aliquando, que contracti-
onem prout pro proa, quibus uerum est, quod uer-
bum incipiat a vocali, pro pro uo ultima uocalem am-
hant, xi

autemque syllabicum fuerit proutne lingua, nempe an-
te duas consonantes aut litteram duplicem. ξ, ζ, ψ, ϕ , ut $\xi\pi$
iro $\xi\zeta\sigma\eta$ in quibus et ante duplices consonantes, fuerint
que pro illis valent inueniuntur nam quibus ξ et ζ breue
iam, in perfectis terminantur prima consonans prout $\xi\zeta\eta$
 $\eta\phi\alpha$, aut $\zeta\eta\gamma\alpha\phi\alpha$, ubi ante ϵ , inueniuntur $\xi\zeta\eta$, $\xi\zeta\eta\phi$
etiam quando post uocalem muta, aut liquida sequitur
et $\gamma\alpha\phi\sigma\eta$. ϕ ab σ prout incipiunt prout $\sigma\phi\eta$ et σ as-
piratis $\lambda\alpha\mu\beta\alpha\sigma\eta$, $\tau\epsilon\lambda\epsilon\sigma\eta$, $\phi\gamma$, $\theta\alpha\mu\sigma\eta$ et $\theta\alpha\sigma\eta$ non $\tau\epsilon\lambda\alpha\sigma\eta$
 $\phi\alpha\sigma\eta$ et $\sigma\phi\alpha\sigma\eta$, $\mu\alpha\sigma\eta$ et $\chi\alpha\sigma\eta$, ubi ϕ , χ et τ repetuntur
quorum loco prout ϕ , χ , θ , profectum ando, penulti-
mam futurum et perfectum faciunt eodem modo, $\eta\phi\sigma$
 $\eta\phi\sigma\alpha$. quibus emigrationis diatoba penultima
et futuri muta in α , $\eta\phi\sigma\alpha$ ubi ϵ in futuro mutatur
in α , et $\tau\alpha\phi\alpha$, $\sigma\phi\alpha\phi\alpha$ et $\phi\gamma\alpha\phi\alpha$ ubi ϵ mutatur in α , im-
mutatur ξ et ζ manent in presentibus ubi in futuro $\phi\alpha\phi\alpha$
et $\phi\chi\alpha\phi\alpha$ et $\phi\tau\alpha\phi\alpha$ sed accipiunt in presentibus, $\phi\eta\phi\alpha$, $\phi\chi\eta\alpha$
 $\phi\tau\eta\alpha$ et $\phi\sigma\eta\alpha$, $\phi\chi\sigma\eta\alpha$ et $\phi\tau\sigma\eta\alpha$ prout $\phi\eta\phi\alpha$ prout
 $\phi\alpha\gamma\alpha$, η , ante γ , χ , ξ , migrat in γ , diatoba in η in
in uerbis

in uerbis abiciuntur n, ut ekeinos, ektaka, krino, keuol-
ka, quod in praeterito accidit; Hic & in perfecto medio ac-
cidit, aduenit tamen quoddam nunquam in ponitur ante k
n, uenitur in g, paynos lucco, pefagka, semper enim, nan-
k g, k, & x migrat in g, diuila ba in eue preter imperfectum
non coniugantur, & hec pro perfecto

Plus quam perfectum deducitur a perfecto Con-
uersa a in, in, ponitur & si uerbum incipiat a consonante
kru pa, eukpa in, uerbum, uerbenaberam, non incipiat
a consonante sed a uocali & tunc uerbum incipit in
ka, nnuke in perfecti perfecteram, perfecti plus quae per-

Est quod tempus quoddam praeteriti qualita-
quod determinat indefinitum, siquidem ex insona illius signi-
ficatio sic paulone ante rei praeteriti, an multo uocatur
quod insona hoc in indefinitum & sunt duo aonit in
mi & secundus, & insona aonit insona insona
cui seruauer carat insona, sed eo migrat insona, uerba
ex ipa uerbenabo uerbenau non distinguunt coniuga-
one a praeterito. Hic Coniugatur per personas.

aonitus.

Sing	Εκρυπα	berberauisti	Sing	Εκρυπα	berberauisti
	Εκρυπας	berberauisti		Εκρυπας	berberauisti
	Εκρυπε	berberauisti		Εκρυπε	berberauisti
du	Εκρυπατον	berberauistis	du	Εκρυπατον	berberauistis
	Εκρυπατον	berberauistis		Εκρυπατον	berberauistis
	Εκρυπαμεν	berberauimus		Εκρυπαμεν	berberauimus
plu	Εκρυπατε	berberauimini	plu	Εκρυπατε	berberauimini
	Εκρυπατε	berberauimini		Εκρυπατε	berberauimini
	Εκρυπαν	berberauimini		Εκρυπαν	berberauimini

Perulima in aorini eademq; infuuro oritur
 per natura et patione longa produens, rursu uocatur hoc
 pacto. Si perulima fuerit ut a diuenger migrabit
 i uueni exai, communiter uero manebit ad longum in
 morio, cum brebe sit infuuro, communiter uero in
 se profferit in iafno, in iano, in iano, Si perulima
 sit et uocatur, i ufiat diuenger, Et, Spua, Spua
 et at i ufiat brebe infuuro produuntur in aorini, Krima
 Ekrima, Ekrima, orina, q; quidem uocalium in uueni
 solum in gatione coniugatione habet longum.

Aorini secundus autem formam in uueni

plur. pers. uerbabunt plur. pers. uerbabunt
 hipousi uerbabunt hipousi uerbabunt

De futuro primo nihil speciale occurrit, nisi quod habet caracte-
 risticam oris primi. a futurum fit secundo *florino* ablato
 incrementum & or, caesendo in *tu* circumflexum, & *eripon*, *ni*
ped, *foras* *adloc* & imitationibus futurorum, *hipco* *hipco*.

[illegible]

item perfectum semper suum augmentum servat in omni modo, quod extra indicativum aoristi non faciunt.

aoristus 1

aoristus 2

Sing	tu	verberato tu	ipse	verberato tu
	tu	verberato ille	ipse	verberato ille
Dul	tu	verberato	ipse	verberato
	tu	verberato	ipse	verberato
Plu	tu	verberato	ipse	verberato
	tu	verberato	ipse	verberato

Nota

Futurum hic neq in conjunctivo invenitur. at aoristi subiecti uer eius, quambis futurum subjunctivi circumloqui aor per participium perfectum actiuum, & pro praeterito subjunctivi, sive futuri indicativi uerbi eiusi sunt, eromai, eri, erai, erowizent ut tu uer pao uel tu uer pao eromai, uerberato, in uoce passiva circumloquitur ut apud latinos per participiu perfecti, uerbum eromai, ut tu uer uer eromai uerberato ero uer uer

Modus

Optativus

presens imperfectus

Sing	tu	verberarem	ipse	verberarem
	tu	verberarem	ipse	verberarem
Plu	tu	verberarem	ipse	verberarem
	tu	verberarem	ipse	verberarem

tuproiton

[illegible]

plurimae urberent plurimae urberent
 tu poien urberent tu poien urberent

Nota

Omnium optativorum penultima est diptongus, in pri-
 mo aoristo, *ai*, in secundo, *oi*, secundo futurum eius
 flexitur, alioquin vox eadem cum secundo aoristo, vi-
 tamus, tum est apud alicui, prima aoristi optativi co-
 luit, sic tu poia, tu poias, adinda i poia, & est idem ac ur-
 beraverint. quod autem omnium optativorum penul-
 tima sit diptongus intelligendum est de penultima pri-
 mae personae singularis, quod praeter personarum
 non potest, propter duas regulas generales de circumfle-
 xo una est, quod ultima longa, penultima non
 circumflexitur, ut tu poia, urberant deo, altera ante
 penultima nunquam circumflexitur, ut tu poia media
 tu poia urberent, quod in voce media optativi
 precipue locum habet haec regula. (Lenardi)

Modus Subjunctivus

presens	& imperfectum	perfectum	plurimae perfectum
tu poia	si urberent	tu poia	si urberent
singulorum	si urberes	tu poia	si urberes

tu poia

отпущенъ: иже въсхити асиде, иже въсхити асиде
Dorica pro omni, omni habet, et indicatio omni Kapiro
asi; hoc funturi deum sicut sicut sicut sicut.

procreo & imperfectum **M**odus **I**nfinitiuus. perfectus & coniunctio
tuptein uerbum
 aoristus L
tu pcr uerbabile
 futurum L
tu pcin uerbaturum esse
Nota

Nota

Secundum sunt iam cum...
...quidam in...
...labam in...
...precedat...
...ferunt...
...autem ut...
...anier...
...diutius...
...se...
...anier...
...catamen...
...ad...
...saute

causa. uerberandi, ad uerberandum, & uerberatum, en
 το κτείν uerberando uel pro uerberando.

Participium		perfecta tempora	
presens	Imperfectum	perfectum	plurimum perfectum
ο, τυπτον	ἔ, τυπτοντο	ο, τετυπτος	ἔ, τετυπτοτο
η, τυπτοια	ἡ, τυπτοιας	η, τετυπτοια	ἡ, τετυπτοιας
δ, τυπτον	ἔ, τυπτοντο	δ, τετυπτος	ἔ, τετυπτοτο
αοριστος L		αοριστος 2	
ο, τυπας	ἔ, τυπαντο	ο, τετυπτος	ἔ, τετυπτοτο
η, τυπια	ἡ, τυπιας	η, τετυπια	ἡ, τετυπιας
δ, τυπαν	ἔ, τυπαντο	δ, τετυπτος	ἔ, τετυπτοτο
αοριστος L		αοριστος 2	
ο, τυπον	ἔ, τυποντο	ο, τετυπτος	ἔ, τετυπτοτο
η, τυποια	ἡ, τυποιας	η, τετυποια	ἡ, τετυποιας
δ, τυπον	ἔ, τυποντο	δ, τετυπτος	ἔ, τετυπτοτο

Nota
 Omne tempus habet suum participium typum uerberans, qui uerberat aut qui uerbabatur uel qui uerberabat & magis declinatur per omnes terminationes quibus uerberet & uerberetur, quod uerberat, qui uerberatur & uerberatus quod uerberatus, & declinatur per 3 terminas dicitur, per omnes ad declinationem cuius terminationem significat incipit primam & terminam masculinam & feminam per declinationem edici pro

colici pro participio tenipor, dicuntur etiam uariationem hanc
Declinationum recipiunt participia in uoce actiua passiuam,

presens indicat **Passiua** Verbi imperfecti, indicat.

ruptoray uerbor		Eruptomih uerbarabaz	
imptupri uerbarat	imptupri	uerbarabaris	imptupri
ruptoray uerbarat	ruptoray	uerbarabant	ruptoray
ruptomien uerbarantur	ruptomien	uerbarabantur	ruptomien
du ruptien uerbaramini	du ruptien	uerbarabamini	du ruptien
ruptien uerbarantur	ruptien	uerbarabantur	ruptien
ruptamea uerbarantur	ruptamea	uerbarabantur	ruptamea
pli rupte uerbaramini	pli rupte	uerbarabamini	pli rupte
ruptoray uerbarantur	ruptoray	uerbarabantur	ruptoray

N

In passiuia duobis uerba personarum quibus secundam
tertia sunt similes, ut ratio filius ei, quia prima plurali po
desinit in men sicut in actiua. item in uoce passiuia huiusmo
rum. Et in media quoniam prima persona desinit in meci au
min. Secunda desinit in sai aut lo uelut ratio in sauelto
Et forisatur apud ma mutando mai in sai aut mai in uero
in so aut so, in media q uocale precedat mutatur in uer
Dum nempe

таі, т то в, in secunda acentia repona ut р н п и з к
 н у ф а і, к н р т а і т а м с р и а б і т, р ж, і. & ideo pro р р о m r p o n i
 secunda acentia duabz, & secunda p r i m a b i s f i u n t a c t i a l i n
 g u l a r i s, т и в а н і н т а б i l i s a n k, a i, i n p r o p r i a s a s p i r a t a s, i d
 q u o t n i c o n j u g a t i o n e, к н р т а і, к н ф т а т, к н ф н, d e b e
 b a n t s c r i b i c u m p r o d i n t i s d u o b z r e g i o n i s i n a s p i r a t a s
 n a s т и в а н і т, s e c u n d a q u o d e t d i f f e r e n t i a l i n, р н - n t a
 p r i m a b i s c i t a c t i a l o g u n t a p r o p r i a s p r o p r i a s n a p r o n i
 & i n b i s s e c u n d a b i s, q u o n i a n t a l i n g u l a r i s n o n d u n t
 i n t a i p r i m a k n r t a i, n t a t t a i n t a i n t a i.

Nota specialis, q u o d c i r c a h o c t e m p u s i n s e c u n d a c o n j u g a t i o n e b u s
 s u n t p a r a m m a, & t a m e n n o n d e b e n t h a b e r e s t u d i o s u m

In secunda coniugatione ut ceteris tantis litterarum
 consonantibus. sicut y, k, x, & duplicis & in fine
 addunt iahas coniugatione quod quibus praeferunt nati
 um formis ab actio tamen littera x praeferunt. sicut
 non ita tamen in praeferunt, sed praeferunt, nam uolens dxi.
 & pro x praeferunt q u o d i n p r a e f e r u n t l e g e t a i, s i c u t i n k
 c a n d a d i c t a r e p o n a u t n t a i k, & k, & a u t a m & u a l i

Hic in una persona pronuntiat ut, & malia ut

selegmai	dixi sum	selegmebon	dixi sumus
sing selegai	dixi es	du selexbon	dixi estis
selexay	dixi ut	selexbon	dixi fuerunt
	selegmeba		dixi fuimus
	selexde		dixi fuistis
	selegmebaeini		dixi fuerunt

Reliquarum conjugationum ka, migrat in mai, ratio
autem quare haec bineratum fiat maraio, et ad obtingu-
endas personas, quarum aliqui fortiter, aliqui tenuiter pro-
ferri debent, quod per litteras mobiles cognoscitur.

Inertia conjugatione annymai collocanda est sic.

perpetmai	perpetui fui	perpetmebon	perpetui sumus
sing perpetai	perpetui es	du perpetbon	perpetui estis
perpetay	perpetui ut	perpetbon	perpetui fuerunt
	perpetmeba		perpetui fuimus
	perpetde		perpetui fuistis
	perpetmebaeini		perpetui fuerunt

Quare conjugationis verba, quorum actiuium perfectum
est in xa

secundum indagations secundam, in qua, et prout in interioribus
uenerunt, q. scilicet, et in maiori et origina. Sicut actum pre-
kritum ut in Ka uenerunt et formatio. a sumens, s. refra-
Ka, refractum. Sicut uenerunt exemplum ponitur.

Original from

реформа этой интеллектуальной системы

lingon'aj... foru a

intelligentes intellectus est

onixrai

...in the ...

... *fu* ...

11/11/11

July 1901

11

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

174 ROOM 1715

for further

de profeten intelligi fuerit

origina: falsus

protophyta inkleich sinu

only use for call

100-0225 100-0225

George W. Lusk

est. 11
inclinatus fuit

quorum quodlibet lingua propria iuxta suam Caractarum.

есть

ne in exponendo n, fit 3 pluralis nenemitaj nenemintaj
sic etiam faciunt verba finita in m nce.

Verba in nce faciunt actiuum perfectum in gka, pa-
ssiuum, prima persona in maj paunce, re pagka re pam-
maj, in secunda personis man, n, re pan tai, re pan taj re pan-
meion, re pan ion, re pan ion, re pam mta, re pan k, re-
pan menoi iui, & significat osensus sum prima persona.

Dissyllaba in inco iuko & iuncu obiciunt n
in actiuo, & non latunt s ante maj, & interpretari debet
dicere kekimaj & non dicit nisi kekimaj & ne deficit sicq
conjugant kekimaj acutari sum, kekimaj acutariui,
kekimaj acutariui, kekimion acutari sumui, kekim-
ion acutari ui, kekimion acutari sum. kekimera ac-
tari sumui, kekimera acutariui, kekimera acutariui
tunt, sic conjugantur kmince, & oince finium ultima
plurali in maj, & habent idem augmentum & modus conjugati-
vi & pro grana claritatis, hic ponuntur conjugata per se
ita Verborum kmince, & oince, ut incepta tracta
inducant in praxi, & cum explicari.

Ekimaj.

екстагај інтесекталъ мѣтагај прорубилъ
 сингекстагај інтесекталъ е сингекѣтагај прорубилъ е
 екстагај інтесекталъ мѣтагај прорубилъ е
 екстатон інтесекталъ мѣтатон прорубилъ
 сингекстатон інтесекталъ е сингекѣтатон прорубилъ е
 екстатон інтесекталъ мѣтатон прорубилъ
 екстатета інтесекталъ мѣтата прорубилъ
 сингекстатета інтесекталъ е сингекѣстатета прорубилъ е
 екстаптагај інтесекталъ мѣтаптагај прорубилъ
 ибѣ інтесекталъ не аниететъ аниетатъ аниетатъ аниетатъ
 пасио прекито, & негъ роу с conjugatione

Sexta Coniugatio aliquando accipit, sin
 пасио прекито, игъ, аниетъ аудио, прекито, пасио
 екстагај аудитъ сум, aliquando non accipit, ut тогъ
 обекстагај аудитъ сум тогъ екстагај & sic conjugantur
 екѣстагај аудитъ сум негъ екстагај sagittatus sum
 сингекѣстагај аудитъ е сингекѣстагај sagittatus е
 екѣстагај аудитъ е негъ екстагај sagittatus е
 екѣстатон аудитъ сум негъ екстатон sagittatus сум
 екѣстагај

dukkaton	auditi sunt	dukkaton	Sagitantur
ikkaton	auditi sunt	ikkaton	Sagitantur
ikkaton	auditi sunt	ikkaton	Sagitantur
ikkaton	auditi sunt	ikkaton	Sagitantur
ikkaton	auditi sunt	ikkaton	Sagitantur
ikkaton	auditi sunt	ikkaton	Sagitantur

Hoc est quod peculiare invenitur in ceteris conjugationibus post prima, & circa his temporibus in omni bus sicut nullo conjugantur, Seriatim caracteristicis unius cuiusque conjugationis, iuxta quas quilibet regulandus est ad cognoscendam originem, & temporum deductionem.

Primam perfectam passivam =

Etiam in	verberatus sum	Etiam in	verberatus sum
Sing Etiam in	verberatus sum	Sing Etiam in	verberatus sum
Etiam in	verberatus sum	Etiam in	verberatus sum
Etiam in	verberatus sum	Etiam in	verberatus sum
Etiam in	verberatus sum	Etiam in	verberatus sum
Etiam in	verberatus sum	Etiam in	verberatus sum
Etiam in	verberatus sum	Etiam in	verberatus sum

Nota

Perfecta prima persona facit in majus in plurimum perfectum
veritur in min. utitur a. utitur. hoc modo prae-
formatur

formatur, & personis in aī, finis in praeterito, in plusq̄ perfecti.
 exiunt in, o; ktna pluralis exit in, ntō, ktna Singularis in
 co finita, esse cōtinu. aenbaris fuerat, esse cōtinu aenbari
 rant, alioquin circumflectitur perverbum Substantivum
 ut in praeterito accidit ktnu menoi nan, uerbari erant.
 aoristus L aoristus 2

Ετυφην.	uerbari fui	Ετυριην	uerbari fui
Αγγελεφης	uerbari u	Αγγελεφης	uerbari es
Ετυφν	uerbari es	Εκκνρι	uerbari fuit
Ετυφρον	uerbari fuit	Ετυριον	uerbari fuisti
Ετυριν	uerbari fuisti	Ετυριν	uerbari fuisti
Ετυφμεν	uerbari fuimus	Εκυριμεν	uerbari fuimus
Ετυφνικ	uerbari eratis	Εκυριν	uerbari eratis
Εκφνσαν	uerbari sunt	Εκυριον	uerbari sunt

Nota
 ktna p̄fecti, p̄mitis aoristus m̄mari t̄m̄b̄m
 p̄m̄m̄ in p̄p̄rias aoristas ktnp̄raj, ετυφην, uerbari
 fui, p̄p̄raj ep̄is̄din p̄p̄sua ius fui, item aoristi d̄m̄ḡi
 tur a p̄p̄m̄to hoc quod p̄p̄m̄i d̄m̄m̄ uerbari fuisti
 aoristi uerbari fui et n̄l facit quod uerbari fuisti
 oribus sint amba coniugati idē ut paribus ktnm̄ario
 ribus am-

max uerberabor ueliam sum uerberatus; seruatq; aumen-
tum in omni modo, sicq; coniugationem

κν φομαι	max uerberabor	κν φομαι	max uerberabimur
Sing 1 ^a pers	max uerberabor	Sing 1 ^a pers	max uerberabimini
κν φεσθαι	max uerberabitis	κν φεσθαι	max uerberabuntur

κν φισομαι	max uerberabimur
κν φισεσθαι	max uerberabimini
κν φισονται	max uerberabuntur

Eodem modo dicunt pro κν φισιν aoristi prima persona
εκφισεν, tantum uocis uerbatam pluralis uocisq; aoristi prae-
formantur ex prima singulari mutando, in, in, en,

proinde huius **Modi** Imperatiui perfecti appropositi

κν φετω	uerberet	κν φετω	uerberet
Sing 1 ^a pers	uerberetur	Sing 1 ^a pers	uerberetur
κν φεσθω	uerberamini	κν φεσθω	uerberamini
κν φεσθω	uerberamini	κν φεσθω	uerberamini
κν φιστω	uerberemini	κν φιστω	uerberemini
κν φιστω	uerberemini	κν φιστω	uerberemini

Non habet primas personae imperatiui uiam dicam
en & forma

dictum est & formatur prima secunda persona pluriq perfecti
 a secunda pluriq perfecti *enipio, tenipio uerberatus erat*
uerberare, tenia a tenia eiudem temporis, to migrauit in bo
ut aliquis uenit in aspirata, ekenio, tenipio uerberatus erat,
quod est, si uenit a uenit & ekenio, ekenio a uenit

erat, a uenit. & sic pro pluriq perfecti imperatiui.

aoristus, L		aoristus, L	
Sing tu	uerberatus tu	Sing tu	uerberatus tu
tu	uerberatus illi	tu	uerberatus illi
tu	uerberatus minor	tu	uerberatus minor
tu	uerberatus	tu	uerberatus
tu	uerberatus	tu	uerberatus
tu	uerberatus illi	tu	uerberatus

Aoristi desinunt in *ti*, sed prior desinit in *ti*, propter aliter
 & precedentem uerbi, non in *ti*, sicut in singulari uersa
 numeri per *t*, finitur non per *t*.

presentis **Modus**
 tu pro i min uerbes
 Sing tu pro io uerbes
 tu pro io uerbes

Optativus perfecti
 tu pro i min uerberatus es
 Sing tu pro io uerberatus es
 tu pro io uerberatus es

pro i min

du	ruptio in eam	uerberantur	du	re in me nos eum	uerberantur
	ruptio in ton	uerberantur		re in me eum	uerberantur
	ruptio in m	uerberantur		re in me eum	uerberantur
plu	ruptio multa	uerberantur	plu	re in me eum	uerberantur
	ruptio in	uerberantur		re in me eum	uerberantur
	ruptio in to	uerberantur		re in me eum	uerberantur

Nota dicitur daret prima persona

kruptio uerbis. Nota dicitur caret prima persona
 Penultima omnium optativorum et dimingus, in prima
 persona numeri singularis, ut diximus in uocatiua. in Verbi
 barionis semper opus est perifrasi imperfecto & plurique perfecto,
 per participium passivum, & uerbum substantivum, & sic numerum
 est participium passivum, perfecti, & in singulari eadem uoce pon-
 nitur in omni persona, comitaturque illi uerbum substantivum.

[illegible]

presens **Amper** **Odor**
 supertomay siuerberet
 sing supim siuerberet
 supschai siuerberet
 supromden siuerberetur
 du supreclon siuerberemini
 supreclon siuerberemini
 supromeda siuerberemini
 plu supreclon siuerberemini
 supromeda siuerberemini

Subiunctiuus. pos. & pl. pos.
 krumenas w siuerberatus sim
 sing krumenas qd siuerberatus sis
 krumenas qd siuerberatus sit
 krumeno eiam siuerberamini
 krumeno eiam siuerberamini
 krumeno eiam siuerberamini
 plu krumeno eiam siuerberamini
 krumeno eiam siuerberamini
 krumeno eiam siuerberamini

Nora
Hic de inopratu perfecti & plurius perfecti circum-
 loquuntur, sicut & de pluralis indicatiui, in hoc tantum di-
 tinguntur, quod in pluralis praesentis non, perfecti indica-
 tiui circumloquentem quatuor tercia singularis dicitur in-
 re praesentem, quod quibusdam uerbis quibus conjugationis
 sex & conuenit, at perfecti inopratu & subiunctiuo nunquam
 ut circumloquentem nisi in uerbis inui & quibusdam
 circumflexis & conuenit sex & conjugationis in eu, au,
 ou, & iu, & hic praesentis & plurius perfecti Subiunctiuus
 aoristis.

presentis & imperativi Participii

ο τυροτος του τυρομεν

η τυροται ης τυρομεν

δ τυροταις ης τυρομεν

ο τυφλος ης τυροτος

η τυφλα ης τυφλοι

δ τυφλοι ης τυφλοι

ο τυφλοταις ης τυφλοταις

η τυφλοταις ης τυφλοταις

δ τυφλοταις ης τυφλοταις

ο κτυποταις ης κτυποταις

δ κτυποταις ης κτυποταις

ο κτυποταις ης κτυποταις

participium. presentis & imperativi

ο κτυποταις ης κτυποταις

η κτυποταις ης κτυποταις

δ κτυποταις ης κτυποταις

ο κτυποταις ης κτυποταις

η κτυποταις ης κτυποταις

δ κτυποταις ης κτυποταις

ο κτυποταις ης κτυποταις

η κτυποταις ης κτυποταις

δ κτυποταις ης κτυποταις

ο κτυποταις ης κτυποταις

η κτυποταις ης κτυποταις

δ κτυποταις ης κτυποταις

Infectionum istarum sunt in presenti, qui verberantur, qui
verberantur, quod verberantur. in praesenti & plus quam perfectum
loquendo, loquendo, loquendo, loquendo, loquendo
primo & secundo similiter, in futuro & loquendo, loquendo
loquendo, loquendo, loquendo, loquendo, loquendo
paulo post finem, loquendo, loquendo, loquendo, loquendo
loquendo, loquendo, loquendo, loquendo, loquendo

item adverbium

Item adiunct omnia participia esse nomina secundę serie
quę in deorsum habent suam terminacionem. Et secundum
illam declinabuntur, etiam adiunct actus perfecti inpred-
icta accusatio, reliquorum finitum in minus inanes per-
mutata. Et hoc pro activa voce & passiva huius verbi.

Addimus Gloriam carlicanorum in potum deo-
rum ex Magistro fimo Simone, de obli in hac lingua pento.

De verbo in continui.

In verbo sunt continui hęc omnia. vox, substantia, et principium,
et, modus, tempus, numerus, persona, coniunctio, et species
figura. vox tribus modis est activa, passiva & media, vox
activa est quando verbum facit aliquid significat illi, gra-
to, usque, passiva cum pati significat grammatice, media
quando potest significare utrumque vel utrumque vel utrumque, facit,
vel cum patitur. vox passiva & media habent tempus presens
et idem, et utroque differunt in sexis, et personis, quando ac-
tione sunt et significatione in syntaxi, quia utrumque actum habet
brevitatem et passiva, cum facit patitur, quando passiva in
syntaxi passiva, brevitas et utrumque utrumque, persequitur gratia
mea. vox

apertitia mea. uox actiua. uel finit in. ugrami uel circy
flexa ut in praes. praeter, uerba a primae coniugationis uo-
cantur uerba baritona secumque circumflexa, los dila-
tata in mi, sumus quolibet forma ab ultima syllaba. circy
flexa sunt baritona lenia, ut de nominibus dicebamus, quod
cum quibus affixis coniugantur praeteritum, illam in praesens
ut uerba baritona, de circy flexa solum diffusi in presen-
tibus in quo solum contractio fieri potest, sic ut in similitu-
da coniugantur. uerba in mi, de baritona a primae in praesens
esse, ou, uis, uis, diffusi in a primis in modo con-
iugantur in in praesens in a o dicitur secundo inueni bar-
itona liquitur, in a primae coniugantur baritona, uerba
contracta, praeter de circumflexa agitur, ultima de uerbis in
hunc in praesens in a o dicitur solum praeteritum

Modus est quidam diffinitio quatuor uerborum facit in sig-
nificatio, nam in praesens, imperatuum de a quibus po-
dit et in praesens in praesens, significatio, in praesens
apertitia, praeteritum, apertitia, in praesens in praesens
ab hunc in praesens in praesens, de a quibus

in praesens

Tempus iuxta suam naturam tripliciter considerari
 potest. ut ut praeteritum, & futurum, at quia in praeterito
 ut differentia ac imperfectum ad perfectum & praeteritum perfectum iam
 adduntur duo in coniugatione, quoniam imperfectum & perfectum
 plus, & quibus imperfectum praeteritum ut praeteritum, plus perfectum,
 perfectum, ut praeteritum perfectum. habent etiam specialiter quatuor, quod
 dat materiam temporum perfectum quibus vocantur praeteritum, seu in
 determinatum quia non determinant an multo an paulo re-
 prium, at ut ut. Quatuor idem ac imperfectum, & sic tempora con-
 iugationis graecorum sunt sex praeteritum, imperfectum, praeter-
 itum, plus quam perfectum, praeteritum, & futurum, at praeteritum & futu-
 rum sunt tripliciter modo, praeteritum primum & secundum futu-
 rum primum & secundum, quoniam tria & significacione sunt
 idem praeteritum primum. Cum faciendo futurum primum. Cum
 secundo, & tria ambo. Cum perfecto in significacione. ut per
 sua specialiter habet tempora in aliquibus modis, & vocantur paulo
 post futurum & significat praeteritum circumstantiam, ut paulo
 post scriberis epistola, & specialiter de graecis.

Quodlibet tempus coniugatur tribus numeris singula-
 re, duale,

Singulari, duali, & plurali, & quilibet numerus per tres uariarum
personas, excepta modo sciendi, sciendum, qui est imperati-
uius in quo persona prima non inuenitur in quolibet nume-
ro, & modo, quando prima plurali indicari potuit feruire
ad mandanda uel, carui hinc, ergo uel enuclea; numerus
dualis carui prima persona in omnibus non potest conuga-
re per finale accius, & tunc quando prima plurali desinit
in men, quod in omni uoce accius accidit, & in ambo-
bus eorundem pariter, notus in numeris dualis habet uni-
forme secunda, & tertiarum personas, semper quod tertia plu-
rali finit in, i per, aut di per go, ai, quod facili ex dicto
assignari potest in quolibet qui hinc legitur supra.

¶ In grammatica in quolibet tempore consideranda debet
esse figura finalis, & numerus, quia accidit conuer-
tere tempora in cetero ut in die differe, ut in futurum ac-
cidit quae tempora per eadem coniungantur finalis, quibus
desinit in, i per, & idem in operatio, quae prima acria
accidit & finit in quadram, & in omni differe, ut accidit secun-
da cum secundo finit in acria accidit in omni uel conuenit
ut secunda

ut secundum contrarium colligitur. prout cum imperfecto in om-
nibus figura leuice, augmento, & finalibus. corrigi etiam diffe-
rentia tempora in omnibus ut futurum & perfectum; erigitur figu-
ra littera q facit tallem uocem esse, talis temporis, ut in, legu-
legis, leges, leges, in quibus q facit presentem, & futurum. fina-
les sunt uocales uel diphthongi, in quibus si uariatio, in crimi-
num sequentium in quod talis tempus habet super radicon
sui principium, quod sit presentis, uel in numero syllabarum
Sed hoc augmentum syllabicum uocatur, ut, legu, elegon &
ut in elongatione, ut hoc q augmentum tempora leuicatur,
leg, acce, uocem, an, leg, an, leg, secundum quas considera-
tionem de quolibet tempore in speciali agemus.

Hoc pro temporibus in contrarium dicitur namque de
quolibet tempore specialiter agemus praeparationi facilius.

De temporibus presentis.

In omnibus uerbis latinis praeter praeteritum finale con-
iungitur, & sine ulla inuentione, quam obrem in greco non
est nisi una coniunctio latinorum, atque latina littera con-
sonanti quae figuram in dicitur esse, prima in primo

ordine con-

aliqua erat littera quae, non esset in H, sed inter
na faceret clironum et daret rationem. Quia dicitur
si per hunc finem contrarium autem non sit interpretatio
ne sed potestatem in littera littera in rationem rationem.

D **Perfecto**

Finalis perfecti in amictibus sunt eiusdem generis, figure sunt
pa, pa, ka, prima et uerborum primae coniugationis, secun-
da uerborum secundae, et aliquorum quatuor, tertia est exero-
rum. de augmentis. Verbum incipit a vocali aut diptongo,
idem currit actus imperfecti, nam summi habet alia habent li-
tra non, nec unum aut uero si consanant incipit reitua-
tur talis consona. Cum e. kpuw, kupa, si uero incipit per
uocalem ex mibz quatuor locis suis praefertur uocalem prioris, poe-
gram, sic. Gouu, te Guna, si uero incipit per litteram, diphthongum
aut per duplicem consonantem modo non sit muta. Cuius quida-
nil reitueratur, ut. palleu, e palleu, i palleu, e palleu, et uo-
ro si sit muta cum liquida reitueratur. gageu, gageu, gageu
uerba quatuor ex duobus uocalibus quomodo prima sit, e, uo-
rum in a. uelleu, e uelleu, i uelleu, e uelleu.

deempore

De tempore

Plurimifera

Perquam perfectum in omnibus eadem sonum finalis
sequitur perfectus in figura. quantum ad incrementum, pro-
fectum non duplicatur eum illo coincidit. si vero redupli-
cat altum e pro secundo augmento hoc modo per om-
nia, epi pom pemi, gogoua, egagrapin: sedum perfectus
et paulo post, eorumque augmentum per omnia soni
modos, ac omni eorumque incrementum illud perdunt.

De primo

Acinno

Primus acinus habet pro prias finales, in augmento
conuenit cum imperfectis, et in figura primo sunt uel
Cupran, uel uel, e uel pa penultima huius soni ponit in-
gredibile uel uel a e uel ponitur, et sic in penultima soni
et in figura soni sunt finis breuis et conuenit in sonis
non in uel a e, et uel a e, et uel a e, et uel a e, et uel a e, et uel a e,
longa et uel a e, et uel a e, et uel a e, et uel a e, et uel a e, et uel a e.

De secundo

Acinno

Secundus acinus in modo indicat eum modo conuenit
secundo in augmento finibus et figura et incrementis modis.
Cum pre-

super slabam longam, hoc futurum. penit. dipronga; ubi con-
mune habet e, o, hoc modo xivēō, xivēis, xivēi. hec
maneris futuri debet semper brevis habere penultimam
ideo si praeponi cuius auctoris figuram habent penultima lon-
gam ita ut in hac sententia auferat. conam ex duobus con-
sonantibus si praeponi fuerit longa hoc modo palles, rallas
pabēs, relas, & si fuerit penit. dipronga auferat. recitat quo-
calem hoc modo mino, axo, si fuerit indifferens. hic sem-
per brevis manebit hoc modo xivēō, xivēis, xivēi. ita de-
tur quod in quinta completum omni fuerit, & non critica
differencia quam in penultima, in differant imperfe-
tum & accedens nominum hoc modo, epina, in passiva
epiran, aoristi recedens epinan, prima futuri, pa-
ret recedens futuri, & parō.

Secundum **Primum**
Primum accedens in finibus primo futuro quinquē
habent omni in finibus & etiam in eo quod auctor non
non habet, in finibus. cum auctor accedens hoc mo-
do paxco fur, paxco, paxco, paxco, & paxco persona
futuri ut

futuri ut gratia actus 2 gratia, uti don secunda omni 235
 gradus secunda futuri cum secus, gradus gradus, penultima
 huius futuri ut eadem, **Secundi actus** De quo sumis figura
 futuri solent tribus modis variari indicant, oratio, et
 finitio, in imperat, profuturi actus perfectus, et ambo
 actus, qui ita vocantur, non quia ibi temporis signum, qui
 ne utari ne prohiberi possent, nisi quia non sumitur a perfectis
 et ab actibus, in subiunctivo profuturi actus utitur, et hec
 pro temporibus actus, in dictum tempus actus sequitur

Vex

Passiva

In passiva sequitur eundem ordinem actus actus, con
 sideram quodlibet tempus, et secundum illas tres considera
 tiones finitio, figuram, et ambo tempus, et secundum tempus

De tempore

Presenti

Presenti concipitur in figura cum actus a quo ducitur
 concipitur, et in omni hoc modo perfectus, perfectus, ap
 ter, perfectus, concipitur perfectus perfectus

De tempore

Imperfecti

Imperfecti in augmento figuram actus a quo duci
 citur, in

citius interponere hanc syllabam in istis modo epleson, ep-
leson тн. uariante per suas proprias finales.

De tempore. Refere.

Perferon cum retro actus conuenit in augmento deducitur
ab illo mirando ultimus pa, ka, xa, in ma, u, en pa, ke
ma, lexa, lexa ma, quante inuaduntur antea ab actui pa,
xa, appropinquamus ad ma, lura omnia ex illis aspirant uq, re
tu pa, reub ma, peplea, peple ma, quae sunt conueniunt ueni
re in m, illam causa molis sonat, fona, n, reuclianus in ma,
at quando ab actus in ma, in aliquibus ad ma, s, u, n, ka, n
ke ma, in di, uel, sunt u, re ma, re ma, de ma,
tabiles, kR quando inuaduntur in ma, in pa
tho u, re ma, de ma, re ma, re ma, re ma, re ma,
hac modo peq agno, peq ag ma, quae in ma, q sonatur
n, ka, g, illi, illi quae in ma, quae in ma,
ab actus in ma, ka, xa, reuclianus, conueniunt in ma,
subtiliter in ma, de reuclianus, lexa, aqua, pa, ka,
sonator dubitatur illi, scribuntur illi, reuclianus
lelex, n, conueniunt in ma, de ma, reuclianus, in ma,
oh! plur-

=induali & plurali quia aspicant optant subtile conuertuntur
in aspiratae haec modo кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ.

Деклinatione Plur. perfecti.

Plur. perfecti conuenit cum actiue in augmento uerba
esse graece in, sed graecis non infiguntur cum cum perfectis
passiue, & ratiuit eandem mutationem conuertuntur ac
passiue, & ueniunt perfecti proprias. Item dixi cum lo-
quuntur perfecti & plur. perfecti. Si perfecti proprias sunt in mai-
oribus. Sed & in perfectis actiue conuertuntur cum perfectis
perfecti in plur. perfecti. Item plurali habent perfecti
loquuntur, sed sunt in mai. in hoc modo кнѣзѣмъ, кнѣ-
зѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, а quando actiue alii conuertuntur am-
boctura faciunt uerba plurali perfecti conuertuntur hoc
modo кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, omnia
uerba baritona faciunt perfecti loquuntur perfecti graeci
in hoc modo кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, duali
кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, plurali кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, &
subiunctiue hoc modo кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ,
кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, plurali кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ, кнѣзѣмъ.

deprimo.

De primo

Aorist.

Primus aoristus habet pro propria caracteristica & infinitur semper in *On* coincidit clausula & augmento locutatur per proprias finales, & radix iniis temporis est κηπαρ-sona singularis perfecti & omnia reiteratione consonantibus faciunt litteras. Substituuntur aspiratae hoc modo λελεκαϊγε-χθης, η κθηται, η κθηται, η κθηται, η κθηται.

De secundo

Aorist.

Secundus aoristus non propriam non habet quia augmentum & figuram est & ad aoristum aoristum in quod clausula, consonantibus *on*, *in*, *ur*, *elegan*, *elegan*, finales sunt: aorist.

De duobus

Futuris.

Futura aoristum requiritur finales perenni & quod nullo augmento, primus futuri figura primi aoristi patitur & sic semper fitur in *betomaj*, *secundaj*, a secundo & sic temporis finit in *betomaj* cum figura secundi aoristi. aoristum de ductione & figuris perenni subauctum aoristum, & augmento & figuris omnia hoc modo est λελεκαϊγε-χθης, η κθηται, η κθηται, η κθηται, η κθηται.

de paulo.

De paula

Possumus

Paula possumus tē habere rem propriam quia finales sunt
personae passivae, augmentum & signum perfecti passivi un-
de sunt originem trahit. Derivantes a secunda persona sin-
gularis incurrunt om hoc modo. *lele haj, lele gomaj*. hae
pro activa & passiva huius urbi, non tamen mediam incommu-
niamus huius urbi quod pro exemplari eorum ut communem.

Diviso medio sine communi quod manifestatur, nunc pas-
sit capitur in signiificatione. *lele gomaj dico vel dicor.*

De Passivis & Imperfectis

Passivi & imperfecti non solum inflectendi ratione, verum
voce & significatione. item sunt cum verbo passiva, & sic
hic amittimus illa praeferre quamvis sit differentia a pas-
sivo quia actus & passivus capitur unum medium, quod
& in latina lingua ex aliquo modo non sunt verba deter-
minatione passiva fixa & tamen habent significationem
activam, quod in imitator videtur & in alijs dependentibus.
& sic ad possumus medium venimus ut hoc coniet.

De tempore

Possumus

terupa.

sum perhibita eadem q̄ in actiuo κινω, κινω, διημι-
bisunt perhibita ē migra in, q̄ lego, leξω, lelex a-
le toga, dixi uel dixi sum, d̄ip̄m̄ gūei in oi h̄ p̄i-
do, p̄reika, p̄reoi sa, p̄x̄uado, p̄x̄uadi, uel p̄x̄u-
atus sum; uocali a p̄x̄uatis inuicem seruatur-
yallou, ypallo, ypalā, cano, cecini, cunctantur
in uelut uerbum in, uel yallou, ypallo, uel illa gū-
no gūm̄uati uel gūm̄uatus sum; d̄ip̄m̄ gūei in
h̄ in propriū p̄p̄m̄, p̄p̄m̄, p̄p̄m̄, p̄p̄m̄, p̄p̄m̄ uel
κινω sum, h̄c q̄ sunt circa hoc mediū p̄p̄m̄.

Ad uerū non omnia uerba media actiui
yallūy significatiua habent, sed quidam actiui
tantum; quidam autē passiui tantum habent; alia
utranq̄ significationem habent, quod d̄i crime in u-
faciliū p̄p̄m̄ quam d̄i crime.

Item quāvis si uerū quod in h̄c con-
iugatione caracteristicū est uocali a p̄p̄m̄
tantum non semper est eadem. Cum figuratiua aorist-
h̄ secūdi finit secūdi ut h̄p̄m̄ h̄m̄ manu, nam
ibi semper

nam ibi semper breuietur. hic uero in uerbo, longa in ap-
 uo, sedo, aoristus secundus epaon; & praeiteritum me-
 dium, papasa. Distincta in elco, per unicam, l. non mu-
 tant, e, uelut in non fac, ut selco, uita, perficio perfi-
 ci, melus, membra curo, curau, quod aliquando uo-
 calis praeteritis interdum ueritatem in, i, accidet. huius-
 bi datus, geminus, uelut aisco, uicino, unde participium
 kecliger. pila. katigama, praeteritum apud ellemet.

De tempore

Præteritum

Sing. Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur
Ekwapan uerberatur	Ekwapan uerberatur

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи

Imprima actione adactum ad actum, sicut, sicut

in secundo om, actum, sicut, sicut in om, sicut

сѣнѣраиѣи иѣбраиѣи иѣбраиѣи иѣбраиѣи

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи	сѣнѣраиѣи	иѣбраиѣи
-----------	----------	-----------	----------

N

Primum futurum ablatum in actione formae, sicut

omaj, sicut, sicut, sicut, sicut, sicut, sicut, sicut, sicut

Secundum non futurum fit ab actione, sicut, sicut

cum flexu

circumflexum in 8 maj' n'pō, n'pōmaj' uerberaboul
 apud anticos est uton uendi futuris medijs loco actio-
 rum uicinis medijs uenit uocis medij.

perfecti **Modus**

Imperativus

tempore uerba

Non ponitur hic present.

sing' tempore uerba

Impersonalia quia ex di-

tempore uerba

his patet, esse idem ac pa-

tempore uerba

siones, idemq' corrigunt

tempore uerba

centum modis sequentibus

tempore uerba

hujus uocis medij

Singulare imperativum n'pō, non, sed tempore raro
 est. In uenit sed uenit circum loquente per participi-
 um perfectum medium, & impera n'pō, uerbi substanti-
 uum 2° m' sum, uenit n'pō, in uerbatum est uel in.

Modus

Huiusmodi aonit u

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

tempore uerba

n'pōsk.

plu tu uerba uerbaras
tu uerbaras uerbaras

plu tu uerba uerbaras
tu uerbaras uerbaras

& sic cum unoque modo coniugari debet nam uox media est.

Modus

Ordinatio

perfecti plus

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

Singlu tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

tu uerbaras uerbaras

futurum L

Modus

perfect & plusq

Subjunctivus.Singulorum *si uerberauerim*Singulorum *si uerberaueris*Singulorum *si uerberauerit*Singulorum *si uerberaueritis*

duos

Singulorum *si uerberauerint*Singulorum *si uerberaueritis*Singulorum *si uerberauerint*Singulorum *si uerberaueritis*Singulorum *si uerberauerint*Singulorum *si uerberaueritis*Singulorum *si uerberauerint*Singulorum *si uerberaueritis*Singulorum *si uerberauerint*Singulorum *si uerberaueritis***Modus**

perfect & plusq

Infinitivus.Singulorum *si uerberauerim*

aoristi L

Singulorum *si uerberaueris*

futuri L

Singulorum *si uerberauerit*Singulorum *si uerberaueris*

aoristi L

Singulorum *si uerberaueris*Singulorum *si uerberaueris*

distinguitur

distinguitur q̄ aliunde auditur hoc futurum est secundum quia ibi-
citur repetitur hic caput per additionem subiuncti;

Participium

Verbi modi

perfecti & plus

ο κειρος κειρας

qui uerberatus uel uerberatus est

η κειρυα κειρας

quod uerberatus uel uerberatus est

δ κειρας κειρας

quod uerberatus uel uerberatus est

ο κειραμενος κειραμενος

qui uerberatus uel uerberatus fuit

η κειραμενη κειραμενη

quod uerberatus uel uerberata fuit

δ κειραμενος κειραμενος

quod uerberatus uel uerberatus fuit

ο κειραμενος κειραμενος

qui uerberatus uel uerberatus fuit

η κειραμενη κειραμενη

quod uerberatus uel uerberata fuit

δ κειραμενος κειραμενος

quod uerberatus uel uerberatus fuit

ο κειραμενος κειραμενος

qui uerberatus uel uerberatus fuit

η κειραμενη κειραμενη

quod uerberatus uel uerberata fuit

δ κειραμενος κειραμενος

quod uerberatus uel uerberatus fuit

ο κειραμενος κειραμενος

qui uerberatus uel uerberatus fuit

η κειραμενη κειραμενη

quod uerberatus uel uerberata fuit

δ κειραμενος κειραμενος

quod uerberatus uel uerberatus fuit

Explicatio temporibus Verbi modi prima clausula
in uoce me

senae deducitur a suo actiuo, inponitur in medio, uidi-
cebatur in perfecti partium ob actiuo, haec modo, elegon, ele-
goman, et paron, et paroman, elaben, elabomun.

De primo

Primo

Primum primum reproprium habet, conforma infimalium
suo actiuo, huius non augmento habendo, finalium et dem
ac inquitur present. deducitur q ob actiuo uera, cu in mai
ut present hoc modo, legu, legomaj, inquitur conjugatione
coincide cum futurum de futuro infimalibus ut spero, spero,
speromaj, speromaj et hoc de futuro primo.

De secundo

Primo

Secundum futurum conuenit infimalibus non habere aug-
mentum cum suo actiuo; aqua deducitur uera cu in gng
et conjugatione perfectis et circumflexis hoc modo, quatu
quatuomaj, origu, origomaj huius de uerba media.

A

DE VERBO CONTRACTI

autem in conjugatione in eu, aeu, ueu, fuerit per con-
trahent uerba q conuenit circumflexa ob id quod dua
bus sillis

bus syllabis in unam contrahi ac eorum possideantur
cum flexum, poiea, poiu, poa, poe, poio, poia, poio, poia, poio,
ao, au, coalecentibus in eorum, coalecentibus horum suar
a, e, o, ex quibus dextrorsum sequente, aut dextrorsum si sine re
si, hanc afficit quam in contrahi nominibus, & quoniam admodum
illa non in omnibus casibus semper fit contrahio; namque
verbi non in omnibus temporibus habetur contrahio, sed
solum in praesenti & in perfecto. Et sunt tres verborum coniu
gationes in circumflexis, seu verborum circumflexorum, quo
rum prima habet praefigurationem, & secunda, a, i, u, o,
ex quibus dextrorsum sequente, aut dextrorsum si sine re. Affec
tio, & formatio horum per omnes modos est, sicut bariona
sunt, omnia hanc deinde in istas praefigurationes, a, i, u, o, qui
bus extra derivantur tempora iuxta canonem barionarum.

Prima coniugationis verborum flexiones
sunt, coniugatione finiri in e, i, u, poiea, poiu, poa, poe, poio, poia, poio, poia, poio,
isco, uerben, de, e, i, u, angum poiea, poiu, poa, poe, poio, poia, poio, poia, poio,
& si coniugatur poiea, poiu, poa, poe, poio, poia, poio, poia, poio,
Graes. Coniugationis finiri in quibus, e, i, u, o, conuenitur
o, i, u, o, linn.

Perfectum & plusq̃ perfecti, πεποιηκα, aorizus primus ποιησαν.
 secundus aorizus, ηυρονισκευοντο, plusq̃ perfectum medium
 quando reperientur, ηυρονισκευοντο.

Modus

Orationis

presentis & imper-

	ποιεοιμι	ποιεοις	plu. ποιεοιμεν	ποιεοιμεν
sing.	ποιεοις	ποιεοις	plu. ποιεοιτε	ποιεοιτε
	ποιεοι	ποιεοι	ποιεοιεν	ποιεοιεν
	ποιεοιαν	ποιεοιαν	ποιεοιαν	ποιεοιαν
du.	ποιεοιαν	ποιεοιαν	ποιεοιαν	ποιεοιαν

Perfectum & plusq̃ perfecti, πεποιηκα, aorizus primus
 ποιηται, secundus aorizus, ηυρονισκευοντο.

Modus

Subjunctivus

presentis & imper-

	ποιεω	ποιεω	plu. ποιεωμεν	ποιεωμεν
sing.	ποιεω	ποιεω	plu. ποιεωτε	ποιεωτε
	ποιεω	ποιεω	ποιεωεν	ποιεωεν
	ποιεωαν	ποιεωαν	ποιεωαν	ποιεωαν
du.	ποιεωαν	ποιεωαν	ποιεωαν	ποιεωαν

Perfectum & plusq̃ perfecti, πεποιηκα, aorizus primus ποιησαι.

Modus

Infinitivus

presentis & imper-

presentis & imperfectum, potest, potest. perfectum & plusquamperfectum, πεποιήκεται. futurum, ποιήσει. futurum primum, ποιήσειεν.

Modus Participialis.

ο, πῖεω	πῖον	ο, ποιῶ	ποιῶν
ἡ ποιέω	ποιῶσα		ποιῶσα
ὁ ποιέον	ποιῶν		ποιῶν

Perfectum & plusquamperfectum, πεποιήκως. Aorismus primum, ποιήσας. futurum primum, ποιήσειεν. & hoc & aorismus.

Verbum Participium.

	presentis	imperfectum	perfectum
sing.	ποιέω	ποιέω	εποίησα
	ποιέω	ποιέω	εποίησα
	ποιέω	ποιέω	εποίησα
duo.	ποιέετε	ποιέετε	εποιέετε
	ποιέετε	ποιέετε	εποιέετε
	ποιέετε	ποιέετε	εποιέετε
plur.	ποιέετε	ποιέετε	εποιέετε
	ποιέετε	ποιέετε	εποιέετε
	ποιέετε	ποιέετε	εποιέετε

perfectum.

perfectum

pluraq perf.

perpoimaj factus fui
sing perpoimaj factus fuisti
perpoimaj factus fuit
perpoimeden facti sumus
clur perpoimeden facti estis
perpoimeden facti fuerunt
perpoimeda facti sumus
plu perpoimede facti eratis
perpoimtaj facti fuistis

perpoimil factus fueram
sing perpoimil factus fueras
perpoimro factus fuerat
perpoimeden facti fueramus
clur perpoimeden facti fueratis
perpoimil facti fuerant
perpoimeda facti eramus
plu perpoimede facti fueratis
perpoimil facti fuerant

Aditus primus epimil facti sumus, prim, patu, dymoraj, dymil
port sumum, perpoimtaj. Hec pro dymoraj.

Nactus

primitus, impositus

Sing paito paito
perpoimeden poimeden
perpoimede
plu poimeden
poimeden
perfectum & plura perfectum
perpoimeden
sing perpoimeden
perpoimede

clur poimeden
poimeden
poimede
poimeden
perfectum
perpoimeden
perpoimeden
perpoimeden

aditus pri-

acturus primum potest fieri. & hec pro imperativo.

primum **M**

potest fieri potest fieri

Sing. potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

du. potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

plu. potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

flavus primus potest fieri. & hec pro imperativo.

paulo potest fieri potest fieri. & hec de hoc modo.

potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

Sing. potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

du. potest fieri potest fieri

potest fieri potest fieri

Oportet fieri, & plura per

oportet fieri factus est

Sing. oportet fieri factus est

oportet fieri factus est

oportet fieri factus est

du. oportet fieri factus est

oportet fieri factus est

oportet fieri factus est

oportet fieri factus est

plu. oportet fieri factus est

oportet fieri factus est

Subiacitur, per hoc modo.

oportet fieri si factus sit

Sing. oportet fieri si factus sit

oportet fieri si factus sit

oportet fieri si factus sit

du. oportet fieri si factus sit

oportet fieri si factus sit

oportet fieri.

poiens don	poisdon	pepoisdon	si uerberati sunt
poieum mda	poim mda	pepoim mda	si uerberati sunt
plu poieum de	poim de	plu pepoim de	si uerberati sunt
poieum raj	poim raj	pepoim raj	si uerberati sunt

florinus primus poieo. & hec de hoc modo subsummo

Infiniuus.

pro am. & imperf. poierai, poierai, perfectus plusquam perfectus
pepoierai per h. circumflexum. florinus primus, poierai, fu-
pitum. poierai, paulo per fuerit, pepoierai.

**Participium primum
perfecti & imperfecti**

o poiermen	poiermen	poiermen	poiermen
h. poiermen	poiermen	poiermen	poiermen
o poiermenon	poiermenon	poiermenon	poiermenon

perfectus & plusquam perfectus. poiermen. coram primus, poier
b. fuimus, primus, poiermen, conuenit, paulo per fuimus, pepoiermen.
Nota aliqua hic primo, quod ubi clausurae sunt ambae in infiniti-
uendo, quod in arte elementari uidetur. in primum infiniti-
uuo huius prime circumflexus coniugationis ubi dicit poierai
etiam subdit poierai. quod pro hac coniugatione pono, in qua
inuenies

invenies aliqua tempora cum una e; aliqua sine illa, quod est
error sed sicut dixi faciendum est utrumque ambae, ee, in crasi.

Secundo quod solum praesentia & imperfecta circumflexantur
sicut uero tempora, addenda sunt aliqua in infinitis, sicut
distinguantur ab alijs barbaris sunt posita. Item quod ita crasi
ordinantur, in hac prima coniugatione. e uenit per crasin in.

E, q in, e, u, in, q, u, in, u, q in, o, in, o, u, e, q in, q in, q. & figurantur
ee, in secunda, e, in, a, q in, u, u, in, a, u, in, u, q in, q in, q
u, in, u, q in, a, & figurantur u, a, in tertia coniugatione, e, in, e,
o, in, o, u, in, u, u, in, o, q in, o, q in, q in, q, in, q, q in, o. & figura
ntur, o; & hoc proinde ut in his notis sufficiat.

Vox media primae coniugationis circumflexo-
rum praesens & imperfectum idem cum praeteritis; perfectum
plurisq; perfecti, aoristi secundae, & finem secundae quan-
doque praeteritis praeteritis, uenit igitur in uerbis eius
flexis duo tantum tempora, primus aoristi, & primus finem
quodammodo barbarorum hoc praeteritis, primus aoristi
indicantur & praeteritis imperant, praeteritis optant
praeteritis. Substantiis, praeteritis. Infinitis praeteritis praeteritis
kapi praeteritis

icipij ποιησάμενος. primum futur, indicatui ποιησόμενος, opta-
tui ποιησάμενος. infinitiui ποιησέσθαι. participij ποιησόμενος.
eadem ratiō in incertis coniugationibus liqui imperatant.

Secunda coniugatio circumflexionem sua
uerbis in αἶω, βοῶν, βοῶ. futurum in βῶν, βῶ. presen-
tum in λῶ, βεβῶκα, βεβῶκα, a, in, η.

præsens		Actiōn.		imperfection	
	V erbum				A
	βοῶ	βοῶ	ἐβοῶ	ἐβοῶ	ἐβοῶ
sing.	βοῶς	βοῶ	ἐβοῶς	ἐβοῶ	ἐβοῶ
	βοῶ	βοῶ	ἐβοῶ	ἐβοῶ	ἐβοῶ
du.	βοῶν	βοῶν	ἐβοῶν	ἐβοῶ	ἐβοῶ
	βοῶν	βοῶν	ἐβοῶν	ἐβοῶ	ἐβοῶ
	βοῶμεν	βοῶμεν	ἐβοῶμεν	ἐβοῶμεν	ἐβοῶμεν
plu.	βοῶτε	βοῶτε	ἐβοῶτε	ἐβοῶτε	ἐβοῶτε
	βοῶσι	βοῶσι	ἐβοῶσι	ἐβοῶσι	ἐβοῶσι

Perfectum βεβῶκα, βεβῶκας, βεβῶκε. ut reu. φα. plu-
quam perfectum ἐβεβῶκα, ἐβεβῶκας, ἐβεβῶκε. primum futu-
rum βῶ, βῶ. et hoc debet modo.

Modus

Impersonalis

præ-
sens

βοᾷ, βοᾷ.

Infirmities

Perfectione & plusquam perfect, ^{Inpositiva} ~~basen, boān.~~ perfectum

Et plura profectus, non sunt posita tempora, quare et male positi-
um erroris causa habebitur. sed sunt profectus et plura prof.

bebo η κενος ο ομιλος primus βοη' ης, secundus primus βοη' ης

present by **M**

Remigius imperfectus

o'boan boan

~~bonjour~~ bonjour

$\eta, \text{boab}^{\text{a}}$ boab^{a}

be a lot of boats

Obodan Brown

bo amara bo amara.

Propheten vñ p̄pheten vñ k̄w̄s. an̄t̄w̄s. an̄t̄w̄s. an̄t̄w̄s.

primum. *Scaphium & hoc de hoc primo*

10/10/1955

Verb: imperfect

6-10-68

Abundant - abundant

fine green

100

1000

2/1/60

boony boony

[Illegible handwritten notes]

boadineon boadineon

ebowmeh ebowmeh

dufboarboon boarboon

~~duf~~

Boyerdon Deaton

Chomondanthus ebraeus

600mPa 600mPa

~~CONFIDENTIAL~~ ~~SECRET~~

16-00000 1-50

100-443887-100

be a on ray

boarontaj boarontaj

ebearre ebearre

perfectum

plusquam perfectum

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

sin bebontaj clamantur

sin ebebontaj clamantur

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

du bebontaj clamantur

du ebebontaj clamantur

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

plu bebontaj clamantur

plu ebebontaj clamantur

bebontaj clamantur

ebebontaj clamantur

Horatius primus bebontaj. secundus bebontaj.
paulo post secundus bebontaj.

primus bebontaj

Imperat plusquam

bebontaj

bebontaj

sin bebontaj

du bebontaj

bebontaj

bebontaj

bebontaj

bebontaj

bebontaj

bebontaj

perfectum et plusquam perfectum, Cum idem perfectum

bebontaj

bebōno clamare
 sing bebōntes clamant

bebōntes
 aoristus plus bebōntes

presentis **M**

bebōntes bebōntes

sing bebōno bebōno

bebōno bebōno

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes clamant

sing bebōno clamant fuisse

bebōno clamant esse

bebōntes clamant fuisse

bebōntes clamant esse

bebōntes clamant fuisse

bebōntes clamant esse

bebōntes clamant fuisse

bebōntes clamant minor
 bebōntes clamant

clamant

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

bebōntes bebōntes

modus.

Modi

boāwaj boāwaj
 Sing boāw boāw
 boāwaj boāwaj
 boāwaj boāwaj

boāwaj boāwaj

boāwaj boāwaj

beboāwaj si clama furi
 Sing beboñ si clama furi
 beboñtaj si clama furi

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

florinus prim beboñtaj

proseme & impugnat boāwaj boāwaj
 Oaj aorinus primus boāwaj furi
 paulo por furi beboñtaj & hec debet modo

Modi

o boāwaj per boāwaj
 η boāwaj boāwaj

Subiunctus

boāwaj boāwaj
 dul boāwaj boāwaj
 boāwaj boāwaj
 boāwaj boāwaj

boāwaj boāwaj

boāwaj boāwaj

beboāwaj si clama furi
 dul beboñtaj si clama furi
 beboñtaj si clama furi

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

beboāwaj boāwaj

Participles

boāwaj boāwaj
 boāwaj boāwaj
 boāwaj boāwaj
 boāwaj boāwaj

boāwaj boāwaj

perfectus plusque perfect. βοάμενος, aoristus primus βοάεισ
 ης primus βοάεισ. paulo post futur. βοάσμενος.

Verbum Medium.

Aoristus primus, βοάμαι, βοάσμαι, βοάσθαι,
 βοάσθαι, βοάμενος. futur. primus βοάσμαι, βοάσθαι
 βοάσθαι, βοάμενος, ut in prima coniugatione.

Tertia coniugatio circumflexum formatur a verbis

in ὦω, χτυῶω, χτυῶω futur. in ὦσας, χτυῶσας preteritum
 in ὦσα, χτυῶσα Activa

Modus Indicativus, in perfectum.

present		perfectum	
χτυῶω	χτυῶω	χτυῶω	χτυῶω
sing	χτυῶς	χτυῶς	χτυῶς
	χτυῶς	χτυῶς	χτυῶς
duo	χτυῶν	χτυῶν	χτυῶν
	χτυῶν	χτυῶν	χτυῶν
plu	χτυῶν	χτυῶν	χτυῶν
	χτυῶν	χτυῶν	χτυῶν
		perfectus	

perfectus & plusq̃ perfectus κεκρύωκα, ἐκέρυοντο in aoristis
 primus ἐκέρωσα futurus primus κρύωσω.

praesens **Modus Imperativus & Imperfectus**

κρύοε	κρύε	κρύο	κρύε
κρύοετω.	κρύετω.	κρύοιτο.	κρύετο.
κρύοε	κρύε	κρύο	κρύε
κρύοεσθω.	κρύεσθω.	κρύοσθω.	κρύεσθω.

perfectum & plusq̃ perfectus κεκρύωμαι aoristus primus κρύωμαι.

praesens & **Modus Optativus imperfectum**

κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι
κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι
κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι
κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι	κρύομαι

perfectum & plusq̃ perfectus κεκρύω κοιμη aoristus primus κρύω κοιμη.

praesens & **Modus Subjunctivus imperfectum**

κρύω	κρύω	κρύω	κρύω
κρύω	κρύω	κρύω	κρύω
κρύω	κρύω	κρύω	κρύω
κρύω	κρύω	κρύω	κρύω

χτυώβι χτυώβι χτυώβι χτυώβι

χτυώβιον χτυώβιον
χτυώβιον χτυώβιον

perfectus & pluraq; perf. κεχτυώκει, aorismus primus χτυώσω.

Infinitivus, praesens & imperfectus χτυώειν, χτυώειν, perfectus & pluraq; perfect. κεχτυώκεναι, aorismus primus χτυώσαι futurum primum χτυώσεται. participium praesens & imperfectus χτυώων χτυώων, χτυώοντες χτυώοντες, perfectus & pluraq; perfect. κεχτυώκει. aorismus primus χτυώσας, futurum primum χτυώσων. inhaec conjugatione contractio fit ex duobus, ο, in ω.

praesens Passiva Indicativus Verbi imperfectus

	χτυώομαι	χτυώομαι	χτυώομαι	χτυώομαι
sing	χτυώω	χτυώω	χτυώω	χτυώω
	χτυώεται	χτυώεται	χτυώεται	χτυώεται
	χτυώομεν	χτυώομεν	χτυώομεν	χτυώομεν
du	χτυώεσθε	χτυώεσθε	χτυώεσθε	χτυώεσθε
	χτυώεσθε	χτυώεσθε	χτυώεσθε	χτυώεσθε
	χτυώμεθα	χτυώμεθα	χτυώμεθα	χτυώμεθα
pl	χτυώεσθε	χτυώεσθε	χτυώεσθε	χτυώεσθε

χτυώομαι

present & **M**odus

χτυδόμεναι χτυδόμεναι

Sing χτυδόν

χτυδόνται χτυδόνται

χτυδόμεθα

χτυδόμεσθε

χτυδόμεναι

perfect & plus perfect

κεχτυδόμεναι ιδεαυμένοι sim

Sing κεχτυδῶ ιδεαυμένοι est

κεχτυδήται ιδεαυμένοι est

κεχτυδόμεθα

κεχτυδόμεσθε

Αοισμὸς present κεχτυδόμεναι

Infinitive present & imperfect χτυδόμεναι, χτυδῶναι, perfect

& plus perfect κεχτυδόμεναι, αοισμὸς present χτυδόμεσθαι, future

present χτυδόμεσθαι, paulopon future κεχτυδόμεσθαι

present & **M**odus

ὁ χτυδόμενος χτυδόμενος

ἡ χτυδόμενη χτυδόμενη

Subjunctive imperfect

χτυδόμεσθον, χτυδόμεσθον

διδυδόμεσθον χτυδόμεσθον

χτυδόμεσθον χτυδόμεσθον

χτυδόμεσθον

χτυδόμεσθον

χτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον ιδεαυμένοι est

διδυδόμεσθον ιδεαυμένοι est

κεχτυδόμεσθον ιδεαυμένοι est

ιδεαυμένοι sim

ιδεαυμένοι est

ιδεαυμένοι sim χτυδόμεσθον

ιδεαυμένοι est χτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

κεχτυδόμεσθον

[illegible]

anotaciones

[illegible]

Dubois, Emma

Auctori sexre conjugationis in *āo, āu, āio, uā, uāu, uāio* delectantur
 uita in *mi, ni, niā, niāu, niāio* ita decidant. *Finiant. Vga,*
θēu, iānmi, pono, iāu, iānmi, iāio, iāu, iānmi, iāio, iāu,
niāu, iānmi, iāio, iāu, iānmi, iāio, iāu, iānmi, iāio, iāu,
 sunt conjugatione propriae uocalium, *ā, āu, o, u, q* sunt
 figuratiue conjugatione, *ā, āu, o, u, q* sunt figuratiue
 habent. ita prima conjugatione sunt per reduplicationem &
 quanta notant, reduplicatio propria ut quando prima huius
 in uerbu conjugatur. *ā, āu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu,*
 uicem capiam, sunt illi uerbi, *ā, āu, iāu, iāu, iāu, iāu,*
ā, iāu, non ā, āu, reduplicatio impropria ubi tantum per
figuratiue, uerbi uocali incipit. ā, āu, iāu, iāu, iāu,
āu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu,
 sic habent. *niāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu,*
niāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu,
niāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu,
 non metantur. *ā, āu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu, iāu,*
 hic uerbi tantum non reduplicationem, *niāu, iāu, iāu,*
 syllabis.

Syllabi reduplicatione, penultima longa & syllabz mi; necesse
reduplicatio nisi in presenti, & imperfecto, per omnes modos.

Tri quoque tempora hic solam habenda est ratio, pres
sentis, imperfecti & secundi aoristi presens peculiarem sibi ven
dicat inflexionem. aoristi perfecti, & secundus aoristus reguntur
legibus aoristi passivi baritonorum ex ipso penultima, de qua pariter
perfecti, plusq; perfecti, aoristus primus, & futuri consuetudinem for
mantur. ubi uerbis siue circumflexis siue baritonis, unde manant
ipsa uerba in mi, ut *vidēmi* futuri *vidēo*, aoristi uerbis, sic *vidēmi* aor
istis primis, *vidēo*, aoristi, *vidēmi* futuri perfecti, *vidēo* plus
perfecti, *vidēo* in a, *vidēo* proinde haec tempora quae ad bar
itonorum canones exigenda, pariter praecedunt in iunctis coniuga
tionibus, nisi quod in iunctis, quo deflescent aoristi stirpis uer
bi. media praeterea carent uerba in mi, & in m secundo futu
ro, perinde ac qui circumflexa. secundus aoristus passivus ing
runt, at media uerba formant ut & aoristum.

Prima coniugatio in mi fit aoristi in eo per red
plicationem, *vidēo*, *vidēmi* futuri in *h* seu *h*is uerbi pri
ma circumflexorum uerborum finitum in *eo* ut pariter
uerbum ac

dulc hēētan ponam deo
plu hēētan ponam
hēētan ponam

Modus

hēētan ponam
Sing hēētan ponam
hēētan ponam
hēētan ponam
dulc hēētan ponam
hēētan ponam
hēētan ponam
plu hēētan ponam
hēētan ponam

Modus

hēētan si ponam
Sing hēētan si ponam
hēētan si ponam
hēētan si ponam
dulc hēētan si ponam
hēētan si ponam
hēētan si ponam

dulc hēētan ponam deo
plu hēētan ponam
hēētan ponam

Modus

hēētan ponam
Sing hēētan ponam
hēētan ponam
hēētan ponam
dulc hēētan ponam
hēētan ponam
hēētan ponam
plu hēētan ponam
hēētan ponam

Modus

hēētan si ponam
Sing hēētan si ponam
hēētan si ponam
hēētan si ponam
dulc hēētan si ponam
hēētan si ponam
hēētan si ponam

hēētan si pone-

pres, & imperfe. **Modus**
 hēwōmaj si uerberetur
 singulibz si uerberaretur
 hēwōmaj si uerberaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 dū hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 plū hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur

Subiunctiuus. perfectus
 hēwōmaj si pōtaretur
 singulibz si pōtaretur
 hēwōmaj si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 dū hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 plū hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur
 hēwōmedon si pōtaretur

Infinitiuus presens & imperfe. hēwōmaj obediens hēwōmaj
 pōtaretur pōtaretur o hēwōmaj pōtaretur hēwōmaj

Verbum

Medium

Presens & imperfe. eadem sunt. Cum passionis perfectus
 perfectus & secundus futurus desiderantur, reliqua sunt tria
 pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur
 pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur
 pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur
 pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur
 pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur pōtaretur

per omnes modos perinde ac in uerbo. *ēdēmlew, ēdēro, ēdēro, dub-
ēkmedon, ēdēdon, ēdēdlew, plur ēdēmēda, ēdēde ēdēnto. per
imperatiuum dēro, dēdlew, dual dēdōn, dēdōm, plur dēde-
dōran; per optatiuum dēmlew, dēō, dēō, dul dēmēdon, dē-
īdōn, dēdēlew, plur dēmēda, dēīde, dēīro, per subiunctiuus
dēmōm, dēmōm, dual dēmēdon, dēmōn, dēmōn, plural dē-
mēda, dēmēde, dēmōm; infinitiuus dēdōm; participium, dē-
mēnōm, dēmēnē, dēmēnōn, in sequentibus quoque coniugati-
onibus eodem modo rehaerent hec tempora, ut parca uidebunt.*

*Secunda coniugatio in mi sit a uerbis in dēdōm
sāco, dēdōm, facere in ipso ipso, ut in secunda circumflexionis.*

Verbum		Axioma	
Indicatiuum.		Imperatiuum.	
pro, 1 ^o	sto, uel fingo	1 ^o	stābarn
2 ^o	stas	2 ^o	stabas
3 ^o	stat	3 ^o	stabar
4 ^o	statis	4 ^o	stabant
5 ^o	stant	5 ^o	stant
6 ^o	stantur	6 ^o	stantur
7 ^o	stant	7 ^o	stant
8 ^o	stant	8 ^o	stant
9 ^o	stant	9 ^o	stant
10 ^o	stant	10 ^o	stant
11 ^o	stant	11 ^o	stant
12 ^o	stant	12 ^o	stant

stari, stant.

Trāsi stant stant stabant

Presentis Trāsi, pluri pos Trāsi, aoristus primus est. Trāsi.
 Aoristus secundus Trāsi, Trāsi, Trāsi; dual Trāsi, Trāsi; plural =
 Trāsi, Trāsi, Trāsi. sumus primus Trāsi.

pres. & imperf. **M**odus Imperativus aoristus secund.

Sing. Trāsi sta Trāsi stato tu
 Trāsi sta Trāsi stato ille

Dual Trāsi stant Trāsi stant } duo
 Trāsi stant Trāsi stant

Plu. Trāsi stant Trāsi stant
 Trāsi stant Trāsi stant

pres. & imperf. **M**odus Imperativus aoristus secund.

Sing. Trāsi stant Trāsi stant
 Trāsi stant Trāsi stant

Dual Trāsi stant Trāsi stant
 Trāsi stant Trāsi stant

Plu. Trāsi stant Trāsi stant
 Trāsi stant Trāsi stant

Trāsi, sta =

ἰσχυραν ἰσχυρῶς

ἰσχυραν ἰσχυρῶς

pretensam **Modus**

Subjunctivum fortius secundum

ἰσῶ ἰσῶ
sing ἰσῶς ἰσῶς
ἰσῶ ἰσῶ

ἰσῶ ἰσῶ
sing ἰσῶς ἰσῶς
ἰσῶ ἰσῶ

ἰσῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἰσῶν

ἰσῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἰσῶν

ἰσῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἰσῶν

ἰσῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἰσῶν
ἰσῶν ἰσῶν

Infinitivus pretensam ἰσῶν fortius secundum ἰσῶν

pretensam **Modus**

Participium fortius secundum

ο, ἰσῶς ἰσῶς
ἡ, ἰσῶσα ἰσῶσα
ὁ, ἰσῶν ἰσῶν

ο, ἰσῶς ἰσῶς
ἡ, ἰσῶσα ἰσῶσα
ὁ, ἰσῶν ἰσῶν

pretensam **Verbum**

Indicativum Partium imperfectarum

ἰσῶμαι ἰσῶμαι
sing ἰσῶμαι ἰσῶμαι
ἰσῶμαι ἰσῶμαι

ἰσῶμαι ἰσῶμαι
sing ἰσῶμαι ἰσῶμαι
ἰσῶμαι ἰσῶμαι

ἰσῶμεθον

	Erámēdōr	stamur		Erámēdōn	stabamur
du	Erarōn	stamini	du	Erarōn	stabamini
	Erarōr	stantur		Erarōlū	stabantur
	Erámēda	stamur		Erámēda	stabamur
plu	Erarōe	stamini	plu	Erarōe	stabamini
	Erarōtā	stantur		Erarōtō	stabantur

Perfecti Erámaj, Eraraj, Eraraj, plura perfecti Erámlew, Erarō, Erarō, more consueti. Agitur primum Erarōlū futurum praeteritum Erámaj paulo post futurum Erarōmaj imperat praeteritum et imperfectum, Erarō, Erarōe, du, Erarōn, Erarōlū, plu, Erarōe, Erarōtān. et haec sunt modi & comparabuntur.

	presens temp.	Modus		Optativus	presens & plura
	Erámlew	staret		Erámlew	staret enim
sim	Erarō	staretis	sim	Erarō	staretis enim
	Erarō	starentur		Erarōtō	starentur enim
	Erarōmaj	starentur		Erarōmaj	starentur enim
du	Erarōn	starentini	du	Erarōn	starentini enim
	Erarōlū	starentur		Erarōlū	starentur enim
	Erarōmeda	starentur		Erarōmeda	starentur enim
					starente

ling didōtco der
du didōton dare
didōtan dent
plu didōte dare
didōtan dem

presentis Imperfecti **Modus**

didōlu darem
ling didōis dare
didōi dare
didōtan daris
du didōitlu darem
didōimen darenus
plu didōime daris
didōim daris

presentis Imperfecti **Modus**

si dō
ling didō si dō
didō si dō
didōtan si dō

ling dōtco dare ille
du dōton dare
dōtan dōto
dōte dare
plu dōtan dōto

Optativus Imperfecti secundus

dōitlu dederim
ling dōis dederit
dōi dederit
dōitan dederis
du dōitlu dederim
dōimen dederimus
plu dōinte dederitis
dōisan dederint

Subjunctivus Imperfecti secundus

dō si dederis
ling dō si dederis
dō si dederis
dōtan si dederis

didōtan

du diderō si dent

didēm si daremus

plu didēre si dentis

didēri si darent

In finitū pres. & imperfecti

pres. & imperf. **Modus**

o, didēr didontor

η, didēra didēri

δ, didōn didōntor

pres. **Passiva**

o, didōmaj dor

sing didōmaj daris

didōmaj dantur

didōmēlon damur

du didōdon damini

didōdon dantur

didōmēlon damur

plu didēre damini

didōntor dantur

didōn si dederint

didēm si dederimus

plu didēre si dederitis

didēri si dederint

didōmaj florinus sect. dōmaj

Panipid florinus sect.

o, dēr dōntor

η, dēra dēri

δ, dōn dōntor

Verbi imperfecti

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

ēdidōmaj dōbar

perfectum.

perfecty dedomaj, plur. perf. edoθluw furam primy doθjo-
maj paulo ponsu uam de dedomaj itaninuprim, edoθluw
pre senθ imp. **Modus** Imperativus perf. plur. perf.

sim	didon	don	sim	dédono	dare
du	didonθw	datur	du	de dōnθw	datur
plu	didonθe	damini	plu	dédonθe	damini
	didonθw	datur		de dōnθw	datur

Oprativus presens imp. perf. didoimluw, didonθe, do dōio, dua
didimeθon, didonθon, didonθluw. plur. didonθa, didonθe,
didonθaj, plur. perf. & plur. perfect. didoimluw, de dōio, de dōio.
ut presens. Subjunctivus presens & imp. perf. di dūmaj, di
dō, didonθaj, duθ didonθon, didonθon, didonθon plus
didonθa, didonθe, didonθaj. perfecty & plur. perf. de
domaj, de dō, de dōraj, ut presens. infinitivus presens
& imperfecty didonθaj, abindicativus didonθe. participium
presens & imperfectum o didonθon, n didonθon, o di
domenon. et huc pro hac uoce sufficere.

Verbum.

Verbum

Medium

Florinus primus edokamlu. parum Vicatus. florinus uen
 secundus sic inflectitur per omnes modos

	edokamlu	dedi	edokamlu	dak sumu
sin	edoso	daru e	dukedor don	dedihi
	edoro	daru e	edokamlu	dederunt
		edokamlu	dak sumu	
	plu edo de		dak ehi	
	edono		dak sumu	
		per Imperat.	edokamlu	daru
sin	doso	daru	dukedor	daru
	doso	daru	dukedor	daru
			daru	
			daru	

furus primus per omnes modos & participia, deusio maj, de
 furus, daver daj, dederunt.

	dauinlu	dederunt	dauinlu	dauinlu
sin	dauo	daru furu	dukauo	dederunt
	daua	dederunt	dauinlu	dauinlu
			dauinlu	
			dauinlu	

plu dōrde

dederint

dōrde

per Abjuncti

dōrde

dōrde

si dederint

dōrde

si dederint

si dōrde

si dederint

dul

dōrde

si dederint

dōrde

si dederint

dōrde

si dederint

dōrde

si dederint

plu dōrde

si dederint

dōrde

si dederint

in finit, dōrde, partic, o, de mēte, dōrde, si dōrde.

Quoniam coniugatio in mī fīat in uno, sō-

gnūo, a quo sōgnūm quod quoniam coniugationem facit.

ponere

M

Indicantur imperfectum

sōgnūm iūgo

sōgnūm iūgebam

ling sōgnū

iūgi

ling sōgnū

iūgebas

sōgnūm iūgi

sōgnūm iūgebat

dul sōgnūm

iūgit

dul sōgnūm

iūgebat

sōgnūm iūgit

sōgnūm iūgebat

sōgnūm iūgit

sōgnūm iūgebat

plu sōgnūm

iūgit

plu sōgnūm iūgebat

sōgnūm

ſolignūti

iungunt

ſolignūti iungebant.

Modus

par kimp

Imperativus

ſolignūti

iunga

ſolignūti

iungite

ſing ſolignūti

iungat

du

ſolignūti

iungam

ſolignūti

iungite

plu

ſolignūti

iungant

Infinitiuus preteritū kimp perfectū ſolignūti iungere. participi-
um; preteritū kimp perfectū, ſolignūti; ſolignūti. ſolignūti.
ſolignūti. ſolignūti. ſolignūti.

preteritū

Verbum

Indicativus

Passivus

Imperfectum

ſolignūti

iungat

ſolignūti

iungebat

ſing ſolignūti

iungat

ſing

ſolignūti

iungebant

ſolignūti

iungat

ſolignūti

iungebant

ſolignūti

iungat

ſolignūti

iungebant

du ſolignūti

iungam

du

ſolignūti

iungebam

ſolignūti

iungam

ſolignūti

iungebam

ſolignūti

iungam

ſolignūti

iungebam

plu ſolignūti

iungant

plu

ſolignūti

iungebant

ſolignūti

iungant

ſolignūti

iungebant

modus im-

Made

2 Magneto ringen
 2 Magnetschw. ringen

plu. ~~Ergebnisse~~
Ergebnisse

Imperatives

Signature ungimni
Signature ungannur

[illegible]

Annotations in Verlaufs- und

Reduplicatio in soluti aspiraretur: nam asperum spiritusq;
habet jura anni, si quæta conjugatio reduplicatio est: ignem
ignemini, iungo; omnignemini coniungo, biignemini extendo, ne-
rannumini, misceo, perannumini pando, dūm ingredior: o-
mi nascor, idq; malis quib; occidit. dū prius quæta: bñlemini iuvō
pñlumi, amo; pñlumi propius sum, pñlumi, elico; gnōdumini, na-
ci. Omnia alij hoc occidit, apud potest.

Presentis & Imperfecti singularia aeterna per
ultimam producunt, la, co, u, ita lemi, tlemi, didomi, foli
gnomi, et alia; ita, e didum; dualia & pluralia corripi
untur & detra-

[illegible]

[illegible][illegible]

*Heparatum acutum si in uris aliquando effunditur et acutus in-
venerit, dūnamaj, dūmaj, dūmaj, possem, possem, po-
sem. dūnamaj enim receptum est; non dūmaj.*

Subiunctiva progressiva: *redōmaj, redēs, redēsraj, per, η, i redōmaj, i rē, i rēsraj, per, α, didōmaj, didēs, didēsraj, per, α* quorum accentus circumflexus: at *dūcōmaj, sī possim, acururim* ante penultimā, quod accentum dūcōmī nonnisi ultrānam, ut modo dicāmus, in optatō: *hīc i rōmaj, i rēs, i rēsraj, & acururim i rō, i rēs, i rēs, dicōmaj, dūcōmaj, dūcēs, dūcēsraj, per, η, per, hanc redōmaj, redēs, redēsraj. ē rōmaj, ē rē, ē rēsraj, dedōmaj, dedēs, dedēsraj, prima penultima in cōmaj, secunda & tertia per, η, α, cō, g, h, cō de hoc modo.*

Medijuncti a omnis secundus fit ab acuto mu-
tata longa in breuem, & in breuera sillaba, mli, & blui & blui
mli, & dcm, & dcmliu; sed ab & blui, & dcmliu, non est in cau-
sa ista persona & dero, & dero, & fuisse & dero, & dero, & dero
omni am & dero, & dero. in dem in imperat & dero, & dero, & dero;
dero, & dero, & dero, per additionem, a dero in mi quoda
habetur in dero, & dero, & dero, uerunt, & & dero & dero
e. knem &

semem, & aoritur secundum, que non propria inflexione
habent, sunt baritona: item quod verprimus coniugationis red-
uplicanti in presentis, in quo ab aoritur secundo differant: at quar-
ta hoc non habet nec reduplicat: et idem non habet aliquid ex na-
prensus, iuxta aliquos, aut ex opinionibus communibus ut ceteris con-
iugationibus, item quod imperfecti indicantur, & presentis, ceterorum pro-
dum, & aoritur secundum vocis actus, secundum figuratum pri-
mi aoritur baritoni vocis pariter in tribus primis coniugationibus =
item quod nullum verbum in mi, habet futurum secundum, nec me-
dium perfectum, nec imperium aoritur secundum, quod dicitur retineretur.

Presentis deducitur a verbis baritonis ut hinc est, in
primis coniugationibus reduplicanti consonantem baritonem consonan-
tali, & ducuntur, ut in mi, hoc modo docu, solum, et si verbis in ce-
teris vocalibus, vel per consonantem duplicatam solum adduntur, hoc
modo docu, solum, solum, solum, penultima horum verborum semper
elonga & idem. hoc vocales a, e, o, baritonorum mutatur in aethra,
ut docu, solum, solum, solum, docu, solum. si consonantem barito-
ni est de tribus quibus reperitur per scribendum, ut de imperfecto in ba-
ritonis dicitur, ut docu, solum, aliqui non reduplicant in

docu, solum.

[illegible]

Imperfecti deducitur a presenti cum augmentis
unus bartroni contras; Quoniam mi presentis in n. hoc modo N.
Omni, eiden, sumi, Tenn didomi, è di alcan.

Secundum autem deductum ab eodem tempore
temporis duplicatione hoc modo; $\epsilon^{\alpha}\delta\gamma\eta$, $\epsilon^{\alpha}\delta\gamma\eta$, $\epsilon^{\alpha}\delta\gamma\eta$, $\epsilon^{\alpha}\delta\gamma\eta$
ubi augmentum non est, diminuitur. Et locatim ponitur e hoc
modo $\eta\epsilon\gamma\alpha$, $\delta\epsilon\gamma\eta$. Et hoc pro hoc tempore.

Impostum paruum, & aorini, modis deducitur
 ut adu's actiu's, inu'ponendo, em, in ultima silaba hoc mo-
 do, edipn, aibemq'n, edipn, edamq'n, / ipn, uemq'n, primi
 aorini, sunt figuratiua, n, p, o, e, haec modo dicitur, edipn,
 non e d p n, similiter edamq'n, e q'n, seruat suam figuram.

Anomala verbascina n. sp.

Prima fuit ab eo, quod uero spiritualia significat
Verbum sub

Verbum substantivum. ūmi sit abŕw, pro ut patet hoc est sum re-
 duplicationis non habet: penultima non ē, ex ē, ne idem sit cum
 ūmi, dico, sed additur i ut penultima sit longa, & accutur ul-
 tima, cum dicendū foret ēmi nam, in illa penultima circumfle-
 xum, ut quod mi nato: ēmi, ingradit. Rūmi audio. & sic est

person	Modus	Indicativus imperfectum.
1 st sing	erā	ēn
2 nd sing	erās	erās
3 rd sing	erat	erat
1 st plur	erā	erā
2 nd plur	erāt	erāt
3 rd plur	erant	erant
1 st plur	erā	erā
2 nd plur	erāt	erāt
3 rd plur	erant	erant

personis in s, edes addunt, ūa, ūa, ēor ēor sba dicbas, ut ūa
 ēpūa, dicitur, plura perfecti, patium ūmleu, ūro, ūro &
 fuerat, ēso maj, ut ēpūmaj, ēin ēinmaj, & sine copula

Modus praesens, Imperativum
 ēsi, ēer uel ero, uel ēro, ēscw, erio, dual ēon sed uocatur er-
 ēscw kan,

unde prodesan premittunt: mirat penultima, ut *ἀλλήλῃ* dicitur.
imperativali present *ἑσθι*, *ἔστω*, &c. aoristum secundum *ἔσθες*, *ἔστω*, ut
Θεί; unde composita prodes premittunt, ἀφείλετο: καθεύκω
mitte. Optativum present *ἑσθῶ*. Subjunctivum, *ἑσθῶ*, infinitivum *ἑσθῆναι*
participii *ἑσθῶν*, omnia ut videtur. Aoristum secundum, optativum *ἑσθῶν*.
Subjunctivum *ἑσθῶν*, *ἑσθῶν*, & imperativali *ἔστω*, *ἔστω*, *ἔστω*, deinde *ἔστω*, *ἔστω*,
ἔστω, unde ἀφείλετο dicitur: infinitivum, *ἑσθῆναι*, penultima diphthongo
ut *ἑσθῆναι*. unde composita ἀφείλετο, dicitur: καθεύκω
mitte. participium *ἑσθῶν*, *ἑσθῶν*, ἀφείλετο dicitur: καθεύκω
submittit. passivum present *ἑσθῶμαι*, imperfectum, *ἑσθῶμαι*: omnia ut
θεσπῆται. perfectum *ἑσθῶμαι* per *ἑ*, ut *ἑσθῶμαι*, non apharesis *ἑσθῶ*
ται, missi sunt: ἀφείλετο dicitur *ἑσθῶν*: ἀνέσθῶναι remittunt: pro
quibus amici ἀφείλετο *ἑσθῶν*, ἀνέσθῶναι, ut ἀφείλετο pro ἀφείλετο
tollendo subjunctivum, & interponendo, co- Aoristum primum *ἑσθῶ*
aoristum perfectum *ἑσθῶν* corrigendo penultimam, ut *ἑσθῶν* di-
citur tamen *ἑσθῶν* ἀφείλετο, quod est ἀφείλετο dicitur sum
medietate Aoristum primum ἡ καὶ ἀνέσθῶναι, nimirum, proli-
xam *ἑσθῶν*, *ἑσθῶν* &c. Aoristum secundum, indicativum *ἑσθῶν*, *ἑσθῶ*
& *ἑσθῶ* & *ἑσθῶ* imperativali *ἔστω* & *ἔστω* & *ἔστω*, unde καθεύκω, sub-
mitto, deni-

denitio; prole; admittio; prole; pro mite; emittio. optatum
 emile; eto; eto. Subiunctivus emaj, infinitivus etdaj, par-
 ticipium emenaj. **De Ehma**, quod est concupisco.

Ehma ē epistula concupisco, ut may ex depassivo presentis, iemaj,
 ieraj, ut videmaj & imperfecti emolw aquo compositum eplemaj
 desidero & epiemlw desiderabam.

De Hmaj quod est sedeo.

Hmaj & καθμαι sedeo sunt ab ēw, ēw Ehma ē maj, ca-
 ni hmaj, hraj, hraj dual hmedon, hdon, hdon; plural hmeda
 hde, hraj. Ut καθμαι, καθμαι & imperfecti hmalw, hō, h
 to; ex καθμαι; ē καθω, ē καθω; imperfecti hō, hōw; καθ-
 to; καθωw etiam καθω, idē, a καθω; ionice καθω, & si-
 mile καθω, etari demw, καθω.

De Kēmaj quod est iacio.

Kēmaj iacio, a kēw, kēw kēmi, kēmaj & etari kēmaj, kē-
 maj, kēmaj imperfecti ēnemlw, ēnēw, ēnēw; futuri medius
 kēnomaj, kēnēw, kēnēw comparata sunt ἀνάκτωmaj, ἐπι-
 maj, δεικτωmaj, recumbere, iacta, disponere.

De Ipmi quod est cognosco.

iipmi cognosco

Epasam infiniti pānāy acutū a. u. uānāy nam pānāy apasam
 per a circumflexū, et acutus primus, a pānāy apasam, mediū
 acutus secundus, epasam, epasam &c. Proterianunculus ad mi
 Verba sili proliabimur, quandoq; imperatiu uerborū in mīst
 aucta in perfecti epīpōlū in plebā mīmply, imple, kēnli
 mi, maior uelū plicatur per e morē senico a θnāy, kēnli
 kēnli pluralis kēnāy uel uāy, imperat ut kēnādi, organus
 kēnāy infinitiui kēnāy, sili kēnli tolera, kēnādi, to
 lera, kēnāy tolerat, quod: kēnāy, a kēnāy. Et limquo
 q; pite, reduplicationem uelū, etiam kēnāy kēnāy kēnāy
 apasam, deducunt infinitiui epasam, epasam, deducunt
 inuicem per aucta pite a acutū acutū bī uāy pite
 bī q; pite, in forma coniugandi et communis inmi
 burgentibus uerborū, uelū bōritena, circumflexa dīn
 mi, quia inuicem uarietas non parum est aliqua uti
 butalia sine expresse, quare uallia irregularia uocantur
 de quorū numero sunt uelū bōritena, uallia multa irregularia
 cui non parum, sed particulari abutuatione exlectione ap
 ta. Solum hoc uenit mori, quod in deducendi ceteris
 modis ab

[illegible]

ēw raka, uldā; dōnēma; dōnma; ēdōnma; etai, anic pē-
krea pro facimento, te, kme, pōmēt ei dīpōngy; hōbōu-
mō, ēdōma, ēdōpa; mēramai; sōrēt, mēramai, ēlmarmai.

Pluquam perfectus habet dīpōngy dīn hā bīngala-
rī amī pēp, sine n, ēdēpō ēged, ut dīcēbam ego, ēdēpō
ēdēpō verborū illi, unde ēnēxīnā, plūq perfectus, mēdā axaf-
nō ēlēhko; h hōlī pro hōlī ab ēlēw lōrō. tēnā, plurali ētē-
pōm, amīcū ēfōt pōtōn, et dēdō, subjunctivam: ēnēpōm
hōlōn, āklī kōēlōn, uōmōlōm, pōmēt, audīkōn, et qu-
andā hōc tēpōr cōmōn, nō tēnēntē pōfīcī: tēdēnē lōwō
fōdānē tōr, plūq perfectus pōmōy, ā dīnē lōwō, māj fōdōr, fūi,
Amīcū plūq perfectus nō pōmōlōm tēnā augmēt, āg hēgēka, h
glīgēnēn, cōngīgānē cōngīgānēn, bōwōnē, āwōmōn
fōdī fōlōm āwōn, fōlōnēn, audīn, audīnēn, exīpē ēlē-
lēn, hē ēlēlēn, uōmōn, ab ēlēlēn, hē ēlēlēn, ab ēlē-
lēn, uōmō ēlēlēn fōlōm, ēlēlēn ēlēlēn cōmōm, ēlēlēn
ēōlō, similis nō, ēlēlēn, augmēt ēlēlēn ēlēlēn, pōmō-
lēn, hōlēn, hōlēn. fōlōn pōmō cōmōm ēlēlēn, pōmō
nōmō quīnā ēlēlēn, ēlēlēn, ēlēlēn, ēlēlēn, ēlēlēn, ēlēlēn
ēlēlēn pōmō

uidebo, comaj. ἔσθ' ἁγία ἐστίν, εἰ. Sum, et. perfecti passivi auctori inno-
per smaj faciunt alii miasma, memiasmaj, fado, molōma, mem-
luimaj, inquino; verby mīsa, memīsmaj, ut me mīsmā, uelut, a-
mīpēu maneo. diuulaba. primis hsecundis coniugationis quæ amico
præcinito mutant, e in o, hoc repetunt, e, fegw, dīce, lēloxa, lēlogmaj k-
lēptw fuit, kēlō pa keklemmaj; inueniunt hēkekām maj fuit
sublati sum, quæ habere, et, cum aliqua conueniant, uertunt eina,
mēpa, ēmēpa eriammaj uero, sed ēmēpa, lēbēpa, bēbregmaj imigo.
Aucti primi passivi ēdēuēlū, uide, sum potest ēdēmēlū, memi-
ni, assumptum ē. Cum non uisum, uis ēdēmaj, uel mīlūmaj con-
tra ēscōlū, pōdē, nam pōdē, uisēmaj, a scōlōstō; ceterum
ēgnōēlū regulariter ab arrioro gnōw, pōco m, gnōw, cō ēgn-
wā ēgnōw maj, unde ēgnōēlū, etiam ēdēmōēlū, hancie
ēdēmōēlū, a dēmōēlū, ualeo, potui, sed ēdēmōēlū, hancie
ēdēmōēlū, a dēmōēlū m, dēmōēlū potui. penultimatus, uer-
pōdē, eadem cum pōdē, a dēmōēlū, ēpōdēlū puriorem, ab-
mīmaj inueniunt sum ēpōdēlū maj laudauit sum, si conueniat ab-
rēw, dīce, capio kēdēmōēlū, dimicauit sum, ēpōdēlū ablatum,
ēpōdēlū, a pōdēlū hancie, kēdēmōēlū, dēmōēlū, hancie, si
ēdēmōēlū ab

[illegible]

2000 sic

bato, sic ēēcu imperantius bāē, bēēcu, dignum, frango. pueri
 nūm medij hga, luminatio ēē bāga pro hga, solatione. in ea, aerius
 pūmē hga & ēēga, aorūa secundū pūmē hglw, & ēēglw. sic com-
 positū karōga, fractus sum: karōga, fregi karōglw, fractus sum.
 depmēty in gndw, aui gnumi, tempore formant. a pūmē in aewag-
 nēna, tanquā. agw, sic bōgnūm, nūgo, mignūm, mīcūm, mōg-
 nōcū, dōmigo, pūgnūm, hga, hgnūm, nūgo. ēēda, placeo, pūmē
 nūm medij hga, solatione ēēda, participij ēēda, ut ēēglw pro
 hglw, fractus sum. ēēda, pro hga, capnūm, & similia, cūda-
 nomaj, fūmē fūmē, mādū, & dōmōmaj, pūmē, pūmē, hgnūm, in
 fūmē, hgnūm, aorūa secundū mādū, hgnūm, ab aui nomaj
 ēēda, & dōmōmaj, ēēda, in pūmē, ut ēēda, ēēda, amara
 nū, pūmē, ēēda, sic, apex dōmōmaj, fūmē, dōmōmaj, cūda-
 co, dōmōmaj, gūmē, karōda, dōmōmaj, dōmōmaj, ut, apud dōmōmaj
 ēēda, hga, dōmōmaj, capnūm, fūmē, dōmōmaj, pūmē, hga, karōda-
 lōmā, pūmē, ēēda, mādū, unde, uenālia, dōmōmaj, capnūm, dōmōmaj
 hga, capnūm, ab dōmōmaj, aorūa secundū, hglw, dōmōmaj, in fūmē,
 dōmōmaj, participij, dōmōmaj, dōmōmaj, ab dōmōmaj, qū, nūm, aui, nūm
 ēēda, hga, hga, significatūm, pūmē, in quod, hga, dōmōmaj, capnūm, con-
 pūmē, dōmōmaj.

[illegible]

[illegible]

posui, cognosco; gno^osmajet futurus, praeteritus ^ognoska, agnosco
aoritus secundus ^ognoson, imperat gno^odi, infinitivus gno^omai, par-
ticipi gno^oet, a gno^omi, sic ^ouagin^osko, lego; anegnoska, ane-
gnosko. ~~~~~ ~~~~~

do^osko, mordeo, futurus do^osko. aoritus secundus ^oedakon, a,
do^osko. do^osko & dei^onomi ostendo, furar dei^osko, aoritus ^o
do^osko, a, do^osko, sic ^opo dei^onomi, demonstro: ^oepidei^omi, expo-
na, demonstro; ^opodiei^omi, subindico, subdemonstro; deo
ligo futurus de^osko, & do^osko, praeteritus passivus de^oemaj, aorit-
us primus ^oed^osko, de^oemaj, rogo; indigeo. futurus de^oemaj,
praeteritus de^oemaj, aoritus primus ^oed^osko, a, de^oemaj, ^o
oportet, infinitivus de^oemaj, a de^oemaj, futurus de^oemaj, aoritus
primus ^oed^osko, a de^oemaj sunt autem impersonalia vocis actus
non personarum. de^osko, timeo. praeterit de^osko: medius de^osko, pro
de^osko, euphonis gratia; ex^oponice de^osko, tollendo consona
nem & ostendendo penultima. imperativus de^osko: time^o
de^osko, timeo, siue timeor, aoritus sum. fur de^osko:
maj. aoritus secundus passivus ^oed^osko. imperativus
de^osko, timeo, siue timeor, pro quo etiam de^osko, a, de^osko.

maj timeo.

[illegible]

accesseramus: ἤειρε, ἦτε; iustitiam: ἐξήτε, exierant: ἦσαν, ἦμεν, iu-
 ratur: ἀπὸ ἡμῶν, ἀπὸ ἡμῶν, ἀπὸ ἡμῶν, ἀπὸ ἡμῶν, remissionis: etiam ita
 ἡδε ἡμῶν, ἡμῶν, naueramus, uideramus: ἡδε ἡμῶν, ἡμῶν, uideramus: ἡδε ἡμῶν,
 an, ἦσαν, uiderant, elio ἡμῶν, ἡμῶν, d, in s, ut contra: ἡμῶν, pro
 ἡμῶν, scimus: ἔσαν, ἔσαν, ierunt: ἔσαν, ierunt, ab ἔσαν, ierant
 ierant: at ἔσαν, ierant, pro ἔσαν, ierant: ut ἀνάβασι
 pro ἀνάβασι, ascende, pro ἀ, dicitur loco, ἡ, ἔσαν, ἔσαν, permō
 nitis: ἀπέχε, dicitur: ἔσαν, ἔσαν, lauabamus: ἔσαν
 men, ἔσαν, uiderant: de dicitur, de dicitur, time mus: di-
 dākw docco, furi, didākw, aonin, didākw, a didākw, di-
 dākw, fugio, furi, didākw, a didākw: sic: ἀπο didākw, a fugio
 dia didākw, a fugio, didākw, aonin, aonin, didākw, ἀπο
 didākw, fugio, pro didākw, ἀπο didākw, ab ἀπο didākw, a fugio: di-
 dākw, a fugio, sed a, pro, ut ἔσαν, pro ἔσαν, participium
 ἀπο didākw, ἀπο didākw, at ἀπο didākw, didākw, furi, hinc opti-
 ma, ἀπο didākw, didākw, infinitiuum didākw, pro, ut

E
 ego ἔσαν, pro ἔσαν, ego, aonin, ut ἔσαν, pro ἔσαν,
 maj ego, pro, pro, ἔσαν, edo, pro, aonin, ἔσαν, quod
 est medius

quod est medius, sed proterius acutum acutius est ἐδῆκα, & ὑπὸ νῶτον
 ἐδῆκα: futurum secundum medium ἐδομαι, pro ἐδῶμαι, ut παγοναι
 πλομαι, ἐδομαι bibam: ἐδεω scio futurum secundum mediam ἐδομαι
 pro ἐδῶμαι ut παγοναι, quod dicitur propter sed futurum de scio
 quod in greco est: ἐδεω, est ἐδῶμαι, vel ἵσταμαι remoto & pro-
 terius medius οἶδα, sed futurum ἐδῆσω ab ἐδεω proterius ἐδῆ-
 κα, plusquam perfectum ἐδῆκα, sincopē ἔδα, ἔειδα, infinitivus
 ἐδῆναι participium ἐδῶς, plusquam perfectum ἐδῆν, amice ἡδῆν &
 in ἡ, ceterum secundum ἔδῶν novum, proterius ἰδῶν, vidi, sine e:
 id quod in reliquis perduravit: ἰδε, ἰδαι, ἰδῶ, ἰδῶ, ἰδῆν parti-
 cipium ἰδῶν, optativum, proterius ἰδῆσθαι, ab ἰδῶμι, ἐἰπον pro
 εἶπε, dixi, ceterum secundum ἰστέον more, an, pro e, at ἔπον
 ἐἶπα, dixi, ut εἶπον, ἐκείνα clamavi, ceterum minus
 a κείνα, clamavi, quondam proterius, sit proterius a κείνα, ceterum
 proterius medius κείνα inde κείνω, futurum κείνω
 ceterum ἐκείνα a πείνω, persuadeo, confido, proterius medi-
 us πείνω: unde circumflexus πεποιδῶ, confido, aquo
 verbale πεποιδῶν, confidentia, fiducia, ἀγγόρην, vigilā-
 tiam medii, ἐγγόρα: unde presentis ἐγγόρε, vigilā-
 tiam

ἐτομαί, inuero. futuro ἐτήτομαί, ab ἐτομαί. aoristus secundus
medius ἡτόμην. nam ἐτόμην. nam ἐτόμην. fit ab ἐ-
τομαί, inuero. ἑυρίσκω. in uenio. futuro ὀθήσμαι ab ὀθέω
aoristus primus passivus ὀθήσθην. ἔχω, habeo. futuro ἔξω
περὶ ὁρπιστῶν, praeteritus ἔσχηκα. aoristus secundus ἔσχον, ἔ-
ξω; imperatiuum ἴχες, ἐπίχες, exspecta, differ. πρόχες in-
de, πρόcura, ἀσχῆμι, uideo, dic uel quere a ἰσῆμι: πρόσ-
fer, ἀφῆμι, adferam. ὀρ, ὀ, ἡδῆμι. aoristus secundus me-
dius ἔσχόμην, ἀνέσχόμην toleranti imperat ἴχῃ: ἀπόσχῃ, ab-
tine. ἀνέσχόμην, me repugnanti seu persequi. ab ἔχχω habeo,
κίω. uerbale ἰσχυρός, inuincibilis a ἰσῆμι, πρῶτον κινῆμα
passivum ἔχεται, tertia persona ἔχεται, ἴχεται, ἀχεται. fit
uerbale ἴχεις, habui, ab eodem. aoristus primus passivus
ἔχῃσθην similiter ab ἔχεται, scilicet aoristi quod notatum
super. ἀνέχθην, ἡνέχθην, ἐπηνέχθην, ἐνέχθην; regulatiui
dicuntur praeter a passiuo praetero uerborum intransitiui. in summa,
uerbale quod habui uocalium proficiuntur a circum-
flexione, praeteritum aorista quod breuem a uerbo intransitiui nam huius
praeteritum passivum praeteritum breuiat ut ἴσχηκα figura for-
ma ab ἔχῃ-

mena, hoc est, quæ dupliciter dici possunt ut ὄρεσ ἁρ-
τῶν, serum lactis, ἀποφῶς, ἀποφῆς non alens, σαφῶς
ἀσαφῶς, ὕδα παρὰ, μικρὸς & ἡ μικρὸς, πολὺς, σπῳίρεω,
ἀπαιτῶ, μεπιδό, ἐνέβλου & ἐνέβενω, abundo, ὀρυ-
λλω, & ὀρυλλῶ, divulgo, ναυάγαδ, ναυλιγῶ, ναυφα-
γαί, σῶκω, ἐνέκω permaneo, ἀλινδῶμαι, καλιν-
δῶμαι, uexo, uertor, multa præterea sunt baritona
uel circumflexa ῥίπτω, ῥιπέω, projicio, κῶω, κνέω,
ικνέω, φοῶ, ἔλκω, ἐλκνέω, ῥέλλω, ἔδῶω, ἔδῶω scio δό-
κω, unde δόξω, ἡ δόξω, puto, cenſeo, πῶκω, κνῶ-
κῶω, uexo, unde κενῶκω μένος, ex huiusmodi, & alia
baritona, & circumflexa, & in mi, ἔδῶω, ἔδῶω, ἔδῶω
scio; alia indifferenter conjugationibus, δυνάσκω, δυνά-
σκω; possum. quorum uarietas lectio aut horum de-
cedit. δυνάσκω, morior, fidei, ὀδυνῶμαι, dolui, &
candui, ἡ δυνάσκω, a δυνάσκω, πρηνέω, ἡ δυνάσκω, a δυνάσκω
& ὀδυνῶ, ἡ δυνάσκω, ut βέβηκα, βέβηκα. imperat in ἡ δυνά-
σκω, ὀδυνῶ, ἡ δυνάσκω, infinit, ἡ δυνάσκω, partici-
piunt ἡ δυνάσκω a δυνάσκω, present, quod reduplicatum
est unde

[illegible]

K

kabedōmaj, sedeo, sumus secundus medius kabedōmaj,
kabōmaj, sedeo, sumus kabōmaj, magli non est hic

Λ

lagxāncu, sorrior, lamōmaj, sumo, lamōncu, laeo=
mandāncu, dico impero, sumantia lexu, lēba, lē-
deu, & ma dēu, & non est hic aliud particulari rari.

O

oōmaj, & sincopi oōmaj, puto, impero, sumus oō-
maj, omnis oōncu, ab oōmaj, oōla, non, ab oōla scio: pr-
miti media oōla: secunda persona oōla, & edice oōla: la
divide per lincopen oōla, erantem plicamur la faci-
liam parare, ire oōla, i uelibi qba, eras, paritōaj, adu-
ul nāfari, inu sumi: qba dicitur, uel dixit: epe qba
per: pīnla, bibent: qba, uel qba dicitur per, mōra o-
u, pro oōla, quod, pīnla pīnla uel qba, pro qba mōra
nam fōnce abundat particula, re, oōmaj, & oōmaj, nō
sumus oōmaj, ab oōmaj, pīnla, alia: oōmaj, oō-
den pro oōden nō, nullu, dāncu, uel uel dāncu, pro d-
dāncu pro

natus est. suwĩmi, intelligo aoritus primus, suwĩka, & attice
 suwĩka per geminũ augmentum, ut luwĩxlow, turbaba
 & similia, aoritus secundus, suwĩn, imperat, suwes, participi-
 um suweis, attice aorem suwĩmi, suwĩka suwĩn, suwes su-
 nei, ut pleraque alia communiter per suw, efferuntur, attice
 per suw, suwĩkas, suwĩkas, contributalis. suwĩgnusba, con-
 fangi, comparativus, & suw, cum, simul, & suwĩgnusba, fangi, quo-
 modocumque si habeat suwĩn comparativus deesse potest, subjuncta
 exempla, ba, ne, uero, sumba, uero, caningo, quapropter
 ba, suwĩgnusba, concubio, fango, uero, suwĩgnusba, concubio, xon-
 no, laboro: suwĩgnusba, simul laboro: lego, dico & lego, u-
 lego, colligo: andu, dico, sumba, dico, andu, dico
 pogo, ludo, sempa, ludo, colludo: suw, fluo, suwĩgnusba, conflo
 suw, quatio, suwĩgnusba, concutio: selu, mero, mero, suwĩgnusba
 mero, pleni, dico, sempa, pleni, concutio: comproba, uero, suw-
 do, suwĩgnusba, confundo, suwĩgnusba, sempa, suwĩgnusba, confundo
 iudicium facio demonstratione n, inproba, uero, suw-
 inba, ingredior: quapropter, eggo, quapropter, inba, quapropter
 an, & non mero, n, selu, enba, mero, suwĩgnusba, signi-
 fico, enba

tu, & tanquam ob oculos habeant, coniugationes de
τύπω, ποιέω, & τίθλυμι: atq; singulorum temporum
exacte noiscant terminationes, deinde memores, quomo-
do fomeritur tempora, sensimq; ascendat, unde statuen-
dum sit præsens, participium, & ὁρῶσμενος, a futuro pri-
mo ὁρῶσμαι, aoristus primus ὥρῶ, κτλη plurali
non sed singulari πικρῆσι παρῖσι ὤπται, prima ὤμ-
αι, pretorij actus ὤπα, futur ὤψω, igitur præsens ὀβω,
ὀπεω, ὀφω, ὀπρω, ὀβωμαι, ὀπωμαί, ὀφομαι, ὀπο-
μαι, uideo, ad quod lexicon grecum multum adiuuabit.
item ex alio auctore quod maiorem afflictionis in hac
lingua causat en ducere rerum uerbi principium
propter uariationem, eo quod augmentum in uerbi princi-
pio oritur, sui pronatur, quod sumadquod facilius
dabit & doctrina posita, et lectio alicuius specialiter scrip-
tori, quod ut id quod maioris in linguis facilius cau-
set, ac uero, quod in quolibet uerbo indagandum est, an
uerbum cuius initium queritur, sit de regulis ad quos
negat posit, non derriuant, sed hoc respiciendum ut pertri-
ba posita

ba posita ordine alphabetico, & si de his fuerit facile sit,
principij cognoscatur; si uero de regularibus fuerit, magni
intererunt, duo, una qualia tempora concordent infi-
gura, & qualia augmentum admittere possunt, con-
formant igitur infigura presentis, imperfecti, secundus
aoristus, & futuri secundus in tribus uocibus, nam a
presenti oritur imperfectum, ab imperfecto secundus ao-
ristus actiuus, & ab isto, secundus futuri actiuum, & secun-
di aoristi passiuum, & medius, secundum futuri passiuum
& perfecti medius, & a secundo futuro actiuo, secundus
futuri medius. hoc modo pleōa, ēpleōn, pleōā, ēple-
ōn, ēpleōm, pleōōmā, ēpleōā, pleōōmā, hoc
solum dicit in uerbis quare, ubi aoristus secundus, & qui
illam sequuntur, habent praefigum, q, o, d, similiter infi-
ga futuri presentis actiuus, & primus uocis medius, & primus
aoristi actiuus, & primus uocis medius, hoc modo, gra-
fo, grafoō, grafoōmā, ēgrafa, ēgrafaōm, hanc
sententiam habent, & perfecti actiuum, nec non pluraque
perfecti, & ēgrafaō, ēgrafaōm, in perfecti passiuum
pulsquam

plurquam perfecti, & paulo post futuri v^g de grammataj. de gram-
 mataj. e de grammataj, e de gramta, e de gramta. augmentum
 futuri post perfectum, perfecti, plurq perfecti, duo aor-
 ti, & paulo post futuri, & plurquam perfecti duplicatum fu-
 ture post, ut gramta, de gramta, e de gramta. at extra indicati-
 um, solum solum augmentum perfecti, paulo post futuri,
 quod aoriti perditur, sicut sciri irregularibus verbis facile erit
 mutare thema, aut principium. nam si verbum vocalem habeat
 aut diphthongam immutabilem, in eodem modo illud erit, ut princip-
 ium ab aliquo augmento, at cum sit aliqua mutabilis vocali
 aut diphthongo mutabili, est summa aut vocali aut diphthongo tali
 at si a consonante incipit. Nam thema erit a consonante
 prout hoc exempli, ὄνδν, sicut in ὄνδν αὐτό, sicut sicut thema
 ὄνδν, quia ab immutabili incipit, ἡκῶν, auctum sicut
 summa erit ἡκῶν, quia a mutabili incipit, & prout
 ὄνδν, sicut sicut, est summa prout quia a consonante in-
 cipit, deinde communiter reducunt quodlibet verbum ad su-
 am radicem & principium, & conformant ad illud in quire-
 re indicione. Thema quod cum illa significacione con-
 format, quia

format, quia sumus in $\psi\omega$, uel in perfecta in $\phi\alpha$, indicabit
thema prime coniugationis: in perfecto in $\phi\omega$, aut in $\chi\alpha$,
indicabit thema secunde, uel quartę, in, $\tau\omega$, $\kappa\eta\varsigma$, uel quartę,
uel $\chi\eta\varsigma$, in, $\iota\omega$, $\mu\epsilon\omega$, $\nu\omega$, $\rho\omega$, quinta, secundus adiecti-
ui ab illo deriuati indicabunt facillime thema principale, &
super omnia facere poteritis in aliquo scriptore.

De differentia Verborum

Eadem differentia, quam habent nomina linguae latinae, ca-
 lla, habet et lingua graeca, nam habet alia uerba pri-
 mitiua, ut, γαμήν, κατάνε, alia derivatiua ut γαμή-
 λειν, δεικναι, αἰσάνε, alia uerba simpliciter ut λυγάνε, et
 composita ut ὑπολυγάνε, ὡς, sicut in lingua ca-
 lla, de auro, deducimus, αἰσάνε, ex argenteo, αἰσάνε
 ὡς, in graeca lingua ut χρυσός, aurum, ἄργυρος, de
 argenteo, αἰσάνε, αἰσάνε, de auro, αἰσάνε, talia
 sunt et in ἰσῶ, ut χρυσός, αἰσάνε, χρυσός, αἰσάνε, χρυσός,
 φιλίππος, αἰσάνε, Cum alij quaedam apparet uerba
 composita et simpliciter in significatione conueniunt
 sumuntur, inproprie ut κατάνε, ἰσῶ
 ὑδόν, at

velon: at quoniam, sumunt in eodem simplici ut epilausti-
neo, epela don. & hec pro verbis, nunc ad corruptionem
pergamus, de qua scilicet in quo nostra lingua latina di-
fferat ponemus, remittendo exemplis ad libros graecos.

De casibus communibus

In greco aliqui in quatuor casibus ablativum ponuntur genitivus
dative, accusativo, vocativo, nam ablativus in hac lingua ig-
noratur. In genitivo, ponunt quod latini vocant ablati-
vum ablativum hoc modo, εντι γυναικα, sui me precesse, με
παρσεν, αλφινδε λιβανο, finis libano, τελευτον τοιο
χειμωνας, ut incipio, το εαρος αρχομενός, in dative
ponant in finem εντι, υγ, περαν εντι ερασε αυτον τα
μαχαλα. solvendo condimento: διεσπειν αυτον τοι χι-
μα: item cui dantur aut praestant aliquo obsequio
cantu am ialar mular mih & nulli cant: αοι, αδο,
κα: κα: μελα: etiam aliquam locum: αρεμεν λιβ-
αοι. Cum prepositione εν υγ εν αβανος εν laplaa
οταν: plane: imen εν η: αγον: γαμβι: terram
temponi: μεταυραν, υγ scribio et libro et memoro: δικ-
τας, scrip-

[illegible]

den. or. orinetaj tōn xmatōn. salm. u. q. significant u-
tem salm. nunt. acutatum hoc modo uro amig. n. q.
passear: uideo amicū meū deambulare; orō tōn pilon
mō prima rōnta: ē idem uerby genitū; diōnōmā; quā-
do refertur ad personam hoc modo: entinā q. mēcandā reud
uindomā; intellige ambulo; exultando mihi mala; aita-
nomā; mēxatōn nōmōi nōkā; etiam dām genitiuū uerbi
deprecandi hoc modo: cōat. iūmōi n. suplicā; res iūmōi n. rogāt
deetaj tōu tā dīkaiā; sic etiam q. curam significant, uq. iōm
dō. uicidādo deetō; habebō curam huius: emā me līpēi tō-
tō; nōmōgo cūmētā cēntatōr. ajēnōr. curam nō habeo
alicuius rēy; tōm dōtō nūm mō pōmōtīfāt. etiam mōn-
dandī ē gubernandī; uq. cōat gōuēnō abē rōmānōr. mōdōndā
mōtōr. cōat gōuēnauit rōmānōr. mōdōrāt; q. kōtōr. hīc tōn
tōm mōtōr. epīetkōr. etiam fūēndī; uq. lōbuenōr. gōpātōr. dē-
bīenē. etiam. boni fūēntur boni emnōr. ai āgābāi. opōlāt-
tōuī tōm. hōmōtōr. tōnāi tōnīcām. similimōdō. uerba abū-
dandī; aut egēndī hoc mōdō. ē lōbīo. lōbīamōnē. abūn-
dā. oēatē. dē lōr. bīenē. dē fortuna; sapiēti. sapiēntē.
abundat

abundat uel ceter bonorum fortitudo. ἀποφειλὼν ἀγαθῶν
καὶ ἐξουθεν, καὶ ἐμποιεῖ, καὶ ἀποποιεῖ γενναίως. Simili
ut q societatem significant. Vg sui buena amicos se comuni-
can enim se sui buener boni amici communicantur inter
se bona sua, οἱ ἀγαθοὶ φίλοι τῶν ἀγαθῶν καὶ ἰδι-
ῶν κοινῶν ὄντι. Cum prepositione sumunt uerba
accipiendi, aut segregandi hoc modo. dierontē muchar
heridas susenemigos. suuinimici illi dederam pluri-
ma uulnera, πολλὰς ἐλβε plagas paratῶν ἐξουθεν-
αὶ. quardam deluato idelcaina seruā acmoxab
tra καὶ τὸ βινὰ κατὰ ὄργη ἀπέχε.

Indatus ponunt illud de quo seruimur.
Vg mar seruira delas armas armorum malle seruiri
τοῖς ὀπλοῖς χρῆται. κακῶς item personam quāling-
ant aut climicant, Vg no escupar. Coma elcidi ne in
celum expuat mih m'axo τὸ βεαῖ. dispuo mucho
consoerare; dispuo multū socerum; τὸ τῶν πατέρ die-
lege pallq. sic etiam personam quā requimur Vg
dexare regie por dion; desine u regi aduē, ἐπὶ τῶ βεαῖ.
in acusat.

In accusativo paulo differant a latini po-
nentes in illo personam patientis aut in quam transitus
verbi v^g a embicelxiado a ciurda d^o mihi servam civitan
per omnia tota de lon eis to d^ou, habent & aliquibus
duobus a ciurda v^g a en tome la gramatica; docuit
me gramaticam; edidit me tunc gramaticam;
pocit & verby neutry regere sum verbalis in accusa-
tivo, hoc modo elq^o inue anis apertor, est a pueris
en una fortissima servidumbre, qui servit suis appre-
hisi, ponitur fortissima servitus; o de leuon tati
epi d^o m^o a j^o tati idem, de leuon de leuon halepni;
ponunt etiam orationes infinitivas loco accusativi hoc
modo: de leuon q^o en k^o d^o ieste esto; orabat n^o hoc
intelligere: ebbolomn, t^o ro se ei denaj.

De participio græco.

Magnus usus participij in hac lingua: nam in omnibus mo-
dis, & in praeiudicio specie participium, & quia verba deunt in
quibus tantum, & ceteris sufficiencia pro illorum declaratione; hinc
omittunt in illis pro prietate introductionibus, specialiter
cum nadu-

Cum traducens non adeo sint exercitati in lingua traducen-
da: unde oritur, quod illud, quod de se facillime est in origina-
li lingua, obscure redditur. Cum traductoribus, quam obrem qui
hoc uoluerint sperire legant quolibet auctorem in sua origi-
nali lingua: quod certe facile esset si sequebantur quin niani concilium
auctoris annis in hoc exercitarentur. et adpropinquum parti-
cipii, etiam cum nomine conuenit, et regit eandem sui uerbi homo-
do; hoc solados ueniendos enemigos huius; milites ueni-
entibus inimicis fugerant; oide macedonij deayimenes tot pote-
mibus eougen. uicendo uide uita nos marauillamos, uidentur to-
turn hoc miramus, tanta oritur illaui, indiamen.

De Nomine graeco.

Nomina etiam sumunt suos casus, como in lingua latina: ex-
to, quod nomina q' oblatiuu p'unt in latina, in graeco locatiua
sumunt genitiuum hoc modo; no a hecho eua digna demare, no
feci n' dignam mare; medun eprouen effion. Terna ra la
uida humana eua illa demale; uita humana plena en ma-
lis a ande p'ina. bio, mero. et kakon. nomina graecina
colitatu, uicunt. oam. canuam hoc modo; conalla deopi.

negros, vir-

negros; uirgo nigros; oculos; palmas melajna tū dōbat
mēs; ombre de barba dealcaide; homo barbz prioris; an-
thropos phobos; tōn piogona; negro de dēntes blancos; ajh-
oz leukos; hōs edēntas; enōr; dēntu; nigros.

De propositiōnibus graecis.

Propositioes pro duobus leuissim. in ratione & ad determinā-
dos casus, ὅς, contra mīdas; ἐλελε κατὰ mīdēs; uel ad
uocabula comprehendēda, ὅς, κατὰ κατμεῖν. mīcasus inueni-
untur sumere propositiōem. genitium, daniū, & accusatiū;
& sicut propositiōes quā in una significatiōe sumunt utim-
casu, & in alia alij, ὅς, mīca; cum societas significat regi-
genitium, hostis uel con mīgo. ἔχθρ. mīca ἔμθρ, d quando
ordinem contrariū accusatiū uel hostis despuer de cō-
tra causa; κατὰ quando ponitur pro contra sumige-
nitiū, ὅς, κατὰ contra mīdas; ὁ λόγος κατὰ mīdēs; d
quando contrariū significat pēti accusatiū, ὅς, ἐλεῖ
gelio de mīdas; κατὰ euaggelion κατὰ ἔχθρ. igitur pro-
positiōes sunt, ἔχθρ. & οὐκ, sex uniu. syllabae; ἔχθρ, ἔχθρ, ἔχθρ
sunt, propositiōes decem duarū syllabarū, ὅς, ἀνὰ, κατὰ,
διά, mēd,

dià, meta, para, anti, epi, peri, ambi, apo, upo, epex.
 significant seu coniunguntur in omnibus temporibus, ex, ul, et, ex,
pro, ab, coram, pro, ante, kara contra, super, de, ab, dià pro, me,
tà, cum, para, ab, anti pro, epi circa, super, peri pro apud,
ex, upo pro, sub, uper pro, de, super, corin sun cum, para iux-
 ta; para apud, epi proprie, per, super, contra, peri pro, in, circa,
upo sub, ex, ul, et, in, ad, anti per, kara per, secundum, cir-
ca, dià, proprie, meta, para, para ad proprie, per, epi ad in,
peri, circa, epex, prope upo sub, uper, apud, ultra. & uolunt
 genitiui, ex, ul, et, significant causam, locum, tempus, ma-
 teriam, para etiam genitiui, in, ad, jurandi, officii, pro cum signi-
 ficat locum, tempus, kara cum ponitur, pro contra, super, de,
ab, dià cum ponitur pro, per, meta, cum ponitur pro, cum, pa-
ra cum pro, ab, ponitur, anti cum pro, pro, epi cum, proprie,
ca, ponitur & super, & significat tempus, peri, cum, pro, apo cum
pro, ex, upo cum pro pro sub, ponitur, uper, cum pro, pro,
super, de, ponitur; — etiam aliqua ad aliam dantur sic, in
cum pro, in, ponitur. un cum pro cum ponitur, para cum pro
iuxta, para cum pro apud, epi cum pro proprie, & in po-
 nitur.

ponitur cum ponitur pro, per, super, contra, per cum pro,
pro ponitur in, circa, ubi cum pro, sub, & etiam aliqua acura-
tissimi petunt ut quando ponitur, pro eis uel, pro in, ad-
ana cum pro, per, kara cum pro, per, secundum, circa, dialu
ponitur pro, propter, itera cum pro, per, para, cum pro, ad,
propter, propter, opus cum pro, ad, in, per cum pro, circa, cir-
cum, prope, ubi cum pro, sub, ubi cum ponitur loco su-
pra, & ultra; quae exemplis praestantibus pro positione, & pro
quolibet significare magis ac magis explicabitur hoc.
en uel significat locum endonde, & uel semper dantur
vg, en la place, foro, en la agora, eis significat locum pa-
ra adonde duul acuratum, Vg, volmeacata endo domy
poréu omaj eis ton o'ikon. 'e' o ex significat locum de
dande, & sumit genitium Vg, uino cleroma, uenit ro-
me ad denek m' r'abm's. etiam significat maniam &
sumit idem scilicet genitium Vg, la casa hecha de cadri-
llo, domus facta lateris, o' o'ikon deko domi menes, ex-
tón plurimum sum habet dantur, con el fauor de dios
uenire, cum fauore dei Veniam son de u, elai omaj. pro
sumit geni-

Sumit genitium originis. Vg. todo ebien. bien dedios omne
bonum uenit dei, pròt deē panra agaba; uult daniū,
quando significat cerca: etiam sunt alios enemiōs, etā
proximi ad hōes; nian pròt rōis polemiois. habet acuta
nū, in alij modis loquendi Vg. acasa ba, tendit clomy prō
oikīan bacīzei. pro habet etiā genitium Vg, alapienra
adpota; pro tūn pulōn. anā uult acutaniū, Vg, porro-
da laciudaa, perorqciuitak; anā pāran tñn polin. =
Katā uult genitium hoc modo: dixi contra equines, dixi
contra equinē; Elige kat āir xīnō, acutaniū hoc
modo: equine conforme a demorēne, scribit secundū
demorēnem, grāfei katā dñmōrēnñ. diā uult geni-
tium, & acutaniū, hoc modo uult genitium: pro mediōri-
io se hīz esto, prore hoc fuit factū; diā rōu tēro gēro-
nū. acutaniū, sumit sic Vg, portuacūa hacc tōdo ero
prore tōz hūc facit diā se tautā ginetaj, pōra sumit
eodem numero casus; parā uult genitium, & ac-
utaniū, genitium hoc modo: dedior uicne ebien, adeo bo-
num fēnit, parā deē tā gaba; daniū hoc modo: en
mī cara

mi casa posa; domi me; manes; par; et moi dia n'boi: ac-
sanius hoc modo aticasa fui: ad domum tuam fuit et bon pa-
rasé, an n' semper uult genitium, u^g^a, en cuenta d' m' u-
cho dinero; in numeratione plurime pecunie; an n';
pollon χρημάτων, epi sumit genitium, danius, & acuat,
hoc modo uult genitium: en m' ucho cosas lo enendi, in
multis illi inuollexi: epi pollon isto t'maon; danius
uult hoc modo; ha celo esto por bien; facit hoc pro
bono; epi agadō t'aura potet; acuatium uult hoc
modo, los enemigos vienen sobre nosotros; inimici sup-
er nos ueniunt: et potet moi omēon e f' m'as; peri su-
eoid; casus hoc modo; genitium sic p'leo por las tier ila-
pamia; al mico. prolegibus et p'ama, m'axomaj, periz-
t'ōm nōmān, kaj r'is p'amāos, danius hoc modo est
concordado de los micos; de dōika peri tōm t'mōi: acuat-
ium hoc modo; la guarda n'ia al m' rodeado, cuatro-
dia regim. circumscrip'tu habebat; et sw m'atofulakes
h'ian peri basilica; amphi; es lo mismo q' peri exepio
quod satum poen. illa uirum uir. apo haberge-
nium

iniciu[m] hoc modo, deinde aqu[e]l[e]c[i]a, ab illo die, & p[ro]
t[em]p[or]e h[ab]it[us] e[st] k[et]ner; u[bi] p[ro] sumit genitiu[m], d[omi]ni h[ab]i-
t[us] genitiu[m], ut qui facit, sic los romani uenci-
er[un]t alor francoru[m]; romani uicerunt francos, oi galatay
h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us] k[et]ner, d[omi]ni h[ab]i-
t[us] de baxa de l[e] poder de su h[ab]it[us]; erat sub p[ro]p[ri]-
ta h[ab]it[us] h[ab]it[us], h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] hoc
modo, capitulo de baxa de l[e] aqua, erat sub aqua, ka-
p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us]
h[ab]it[us] h[ab]it[us], genitiu[m] hoc modo e[st] m[un]do p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a h[ab]it[us], e[st] m[un]do h[ab]it[us] ut p[ro] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us], d[omi]ni
u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us] a m[un]do h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] hoc modo
p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] que a m[un]do; p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e
h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us]. & h[ab]it[us] p[ro] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us]. h[ab]it[us] h[ab]it[us]
qua adu[er]bia, q[ue] regunt casu[m] & p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us], ut
in l[e] h[ab]it[us] accidit. & h[ab]it[us] h[ab]it[us] adu[er]bia h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us],
m[un]do, que cum genitiuo constituunt hoc modo: u[bi] t[em]p[or]e
h[ab]it[us] a p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] de l[e] m[un]do, u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us] extra
m[un]do, p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] p[ro]p[ri]a h[ab]it[us] h[ab]it[us] u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us], u[bi] t[em]p[or]e h[ab]it[us]
no contu-

no conuiccamo dentro de termo pulas; uenir cum agro
intra termo pulas; hñde merà tñs traxia; eico pulcõn; no
secedio sinpro uidencia diuina; non uenit sine diuina pro
uidencia, e de gene aneu tñs deias pro notary, fextor ami
ga harra elno ofender lareligion; amia sumur sine off
ensione religion; qñlo tñmar antxi bñmam;

De aduerbijs grecis.

In aduerbijs graecis aduerbijs est, nam aduerbia compa
rantia, & superlatiua, sequuntur nomina sua, ac cimen
ti genitiu; hoc modo; fatigatus mas de loq ma mēu
nt; fatigauit se plus naxario; dispanne mallen tēdeon
tos; dicelo mas sobia mēte del mudo; tēgei tēon apandun
θεωρωτακω, los demas seu centu aduerbia calificant
Verbū, hoc modo; bien aklidho dēxiñ pulcr; kalōeipē.
Κοβήης uocatur epistola, prout modificatiue; sunt
q̄ eodem affixu aduerbiory ingresa ut in alijs linguis. De
tempore, nūñ agora; tōte epiontes, dythie, dies pñes, m
teron, hñde; dyon; mañana; xñes aiet. De calita
te aduerbia q̄ se pñas clarateme, kalōi bien demu
e mero ad-

mero aduerbia ἄρα una ues, dis dorueces, mir qua-
 ro ueces, fuit error, nam mes significat, τεμάκις quattuor ueces,
πεντάκις cinco ueces, πολλάκις muchas ueces, ὀλίγάκις pocas
 ueces, de ordine aduerbia, ἀγελιδόν derebaño enrebaño,
βουρδόν de una en una, aduerbia loci, ἄνω arriba.
κάτω abajo, ἐξω defuera, ἐντῷ dedentro, πρότω lexor,=
ἐνώπιον delante, ἔμπρο en cara, ἔμπροσθεν a cara, ἔκδοθεν
 decalla, quæ omnia anæminibus describantur. item alia sunt
 aduerbia oprandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε, οὔτε. alia aduerbia do-
 lendi, ὀλιγοίμοι, ἄλλοτε ai demi, alia mirandi aduerbia ἄλλοτε,
ἄλλοτε, ἄλλοτε, o, alia negandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε,
ἄλλοτε, alia similitudinis, ἄλλοτε, ἄλλοτε, καθὰπερ alio-
 mo, alia conicantandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε poruentura, alia as-
 pirandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε, sunt ament. alia exortandi, ἄλλοτε,
ἄλλοτε, ἄλλοτε. alia comparandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε,
ἄλλοτε. alia interrogandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε,
ἄλλοτε. deq. manera, ἄλλοτε. alia augmenti, ἄλλοτε, ἄλλοτε,
ἄλλοτε, ἄλλοτε, alia certificandi, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε,
 alia q. nosterat significat, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε, ἄλλοτε,
 norum,

norq, & sem per a verbis exeunt sic, ioede nauegar, pleuseon
estmoi; licet hec magis nomibus verbalibus animi tenentur. alia
respondendi, si, si, nai, naj. no, no, & &, alia jurandi, vg-
poruida del perro, niron kuna: iuro ala tierra, matimagn.

De coniunctionibus grecis,

Ad nil aliud ducunt coniunctio quam ad necnecitas ora-
ones q̄ ex partibus disconiunctis consistant, quam obrem ani-
mule partibus inuicibilibus appellauit syn desmos, quia con-
nectit, seruiunt ad conuincenda, & vinculanda orationes, ha-
bent q̄ greci decem modos coniunctionis, unq̄ sunt copula-
tiue ut, et, kai, &c. alie continuatiue q̄ in casu illa non ha-
bent usum ut mem quidem, de uero, alie disiunctiue ut,
et, &τοι, uel, alie conditionales ut ei, et per, ei dñ, si, alie
causales ut eperepeidñ, porquanto, epereidñ per porquia-
ro, alie significant finem ut ina per, opur para: alie
q̄ sunt in modis dubitandi ut, tra, mem, potest etiam. alie
inferendi ut an ex alia, ut an, oukon, alla mñ, pu.
alie conuincendi significant, ut omus, conuado, alla empe
ra, etiaj ueniunt, alie ad nil aliud seruiunt quam ad com-
plemētū

placentur ut *ge. pūt. mīn. an. au.* & hec pro conjunctis

De accentu graeco

In quolibet dictione designatur una syllaba uel acuta, uel circumflexa, & ceterae sunt omnes graues, at quod hic uenit ad ueniendum est quo in declinando, aut coniugando, si thema habuerit antepenultimam acutam, casus, aut personae quae uariauerint ultimam debent, in longam mutari, acceperunt acutam ex ante penultima, ad penultimam, in solis illis casibus aut personis hoc modo. *Α. ἀνθρώποι. γ. ἀνθρώποις. Α. ἀνθρώπων. γράφον. γράφοντων.* & si ultima longa fuerit, non potest esse acuta antepenultima, excepto, in alicuius nominibus ut, *ὁ μετέωρος. διπρονγί. αἰ. οἰ.* in fine uocabulorum pro breuibz ualent, hec ex ante. *Περὶ. Συμονί. Αβνλ.* sunt.

Syntax ex denardi institutio

Nomen plurimum gaudet singulari, *ἡ γὰρ ἀνθρώπων.* Item genitius adhibetur quibus oblatiui. *ἰσχυροῦ.* quidem uirgatus ponitur oblatiui. *λατίνῃ.* presentem dicunt *ἡ γὰρ πατρίδα,* quando participium solum, *ἐλθόντων ὅ, ἀβι αὐτὴν uenit.* intelligendo *Carsum rei*

summi conuenientie. ante prothogenitus est acutius
 & forte cum $\omega\iota$ & $\omega\iota$ per: $\omega\iota$ + τ $\delta\alpha\delta\alpha$ rōra poihōnta, protho
 andrōs poihōntas, utro istud facturo, est q̄ inductiuius
 in participij impersonali; $\epsilon\lambda\epsilon\omega$, cum deccat: $\delta\epsilon\sigma\sigma\iota$, cum o
 portuerit: $\epsilon\lambda\epsilon\omega$, cum sit permittit: $\epsilon\lambda\epsilon\omega$, cum liceat: prothōn,
 cum deccat: parōn, cum adit facultas, endexōmēnon, q̄
 fieri possit: $\epsilon\lambda\epsilon\omega$ autē poihōntas, cum ipi permittit esse facere
 $\omega\iota$ mēden autē diaferōn tanquā nihil aliud interit: $\delta\epsilon\sigma\sigma\iota$
 $\epsilon\tau\mu\iota$ grāpaj, ubi nihil trahit, esse scribere, $\delta\alpha\delta\iota$ $\epsilon\tau\mu$, cum
 sit incertus: genitiuius portulante comparatiua & superlati
 ua, $\delta\alpha\delta\iota$ $\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\tau\iota\kappa\iota\varsigma$, iustitia iustior, bellior: $\delta\alpha\delta\iota$ $\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\tau\iota\kappa\iota\varsigma$
 optimus omnium. Verba q̄ animi affectionis significant, ut, $\epsilon\tau\mu$
 amo, $\epsilon\pi\iota\theta\iota\mu\omega$, desidero & similia. item Verba sentiendi
 curandi, paripandi, priuandi, atque quendi, futurandi, do
 minandi, dissidendi, corpe vinopis: etiam genitiuius percutit
 ad hec dantur verbalia petra, priuatiuius facta, $\delta\alpha\delta\iota$
 $\alpha\beta\theta\epsilon\iota\alpha$, quibus spectauit ueritatem. Verbalia inextinguibilia
 poihōntas: $\epsilon\tau\mu$ $\delta\alpha\delta\iota$ $\delta\iota\kappa\alpha\sigma\iota\tau\iota\kappa\iota\varsigma$. suppedicator idoneorum, & plu
 rima adiectiua, $\delta\iota\kappa\iota\tau\iota\varsigma$, dignus; $\alpha\eta\epsilon\iota\tau\iota\varsigma$, indignus; $\alpha\pi\iota\tau\iota\varsigma$
 inexpertus;

301
inexpetitur. Valiorum quorum adferuorum partitue posito-
ry, oi gnjsioi tw filw, qui innt amicos ingenui sunt, pre-
terea Verby substantiuu etmi, & gignomaj: totw eim o pla-
twn; horu aut denumero horu est plaro: quod uibz quando
q omittit, ut eadē twa adikonwton egw, neq egsum denu-
mero nascentu. rationis genitiu mutant in caru parti-
um, oia hētwpoi, oi men agadoi oi ē potntoi, pro twa an-
drotwton hominu alij probi alij improbi. sic tw qitw tw men
aprektne, tw ē, pēntoi apēdē, pro twa filw, amicoru
alioz quidem interfecit, alioz uero pauperes addidit a perem-
piscaw. scro etiam genitiu ellēptikwz partitur defi-
ciente ēneka, oia daj monizw se ē tuxh, hoc est ēne-
ka ē tuxh, beatus & pcedo. ob felicitatem aut quodad
felicitatem pertinet: utunq enim significat, ēneka, hō ma-
kōrie ē thas, beatus qui ita uidetur. ingenitiu positur
maximo, uq, pēpōitwz lito; factum est elapides, pōitw, ēpion
ē oia, tibi euino. pōitw, wntwām twa obakw, etmi
diobw obali. nētrw, niktō kaj nētrōi pōitwz, mo-
ti eliq uidet. nētrōi cōnitiuū in aculatio, in tota
discreta

[illegible][illegible]

priamēnos, propria more gregem emens. daniuy habent cum
 gemitu am pibnyas, dubito, certo, metexas, pamiro: kolno-
 nas communico: sugginawka, ignaro: ofonas inuideo, kimp-
 sonata, de opente: metei, ader, meli, cur, er: merameli, pari-
 ter: in daniuo pronomini: aitor: sepe numero intelligitur pro-
 prio tuu, ut apakmē auitai: dolenai: to ptesa; hoc est suā-
 tasi, una cum ipis: ulnis pinnas amputans: acuatuiy
 admittit quoduis uerby nomini: ab eo deducit, tois rās gāntas
 gōmōn, talis nuptia: iniens: adiku se adikian, officio kin
 jacta: aut nomini relatiuy: η adikia ηη adiku se; inju-
 ria qua et officio, ubiq locus est acuatuiy si intelligas kata su-
 ras, kaj rā noma kaj et parida, sicut et nomine et patria et
 apud potas sunt uittamora, et tūa korūys meior, nare mi-
 cor pēnas: karmia et anabolui, otamui uikt; to sxhmadu
 pre pti; habitu decorus: pamiuaregunt acuatuiy, et e-
 pi mekis et moi et diaj rōv. deffesor arbitry, et arbitri-
 am mihi delangens, et egx et nōmāy tōaruiy et epime-
 lēdu; commissam habeo hanc curam: et uerba in eon
 uerbi sui postulant acuat, graphon et moi et per solui.
 scribenda

scribenda est mihi epistola; interdum secundum accusan-
tias indicem obortui. Accedit, rationem et notam ante
sententiam. Interdum etiam mater, eique causam
negligit ante accusat, progenitum; a potestate iudici-
taria pro ratione christiana; prius et pecunie et proda-
tione. Oportet etiam pro eis, qualia mihi facis.

Quandocumque infinitis, & verby procedens ad ean-
dem pertinent personam; non est opus accusatio; et
propter, dicit factum ut pe se: infinitum non tam
accusatio habet quam nominativum; et in iudiciis
hoc designat; dicit se auctorem fuisse; et hoc ap-
ponit rationem, esse panta. Etiam in iudiciis
ostendit; non alienum ab ignorantia, ut cum omnia no-
nt nihil scire possit; iunguntur infinita; eos ut esse
itaque, propter prius priusquam, et postquam, etiam
quod quoniam. Relativum eodem casu ponit cum
anteponit. Etiam est. Exo biblicis, ut in libris, quos
habeo. Ex ratione epistolam cum apertum; ex epistolis
quas misit. Hinc sunt illa auctori dicitur, utro si
et mihi,

mibi tibi; ἀνδρα ὄσον σε; iurum similem tibi. partici-
 piū tanquam pro infinitivo cum verbis pariterandi, ἀγα-
 πωεν με διά τὸ; ἀμᾶν με περὶ. δεξιῶν, ἐπαύ-
 λωμαι; πῶς, non cesabo amare. & cum verbis affecti-
 onem animi significantibus, μέμνημαι; ἰδὼν; μέμι-
 νι μενιδίη. & συλλέγειν μάλα πονέοντες; nonnulli
 xerunt se scripta laborare. articulo uenit; ad uerbum fit
 adfectum. ὁ πῶς, ἡγεῖται, quod si iungatur pro posi-
 tionem cum suo cōm, intelligitur conmodū aliquod par-
 ticipiū, ὁ ἐν τοῖς ἑρῶ τοῖς, inedit; nempe ὡν, aut οἷ-
 χῶν, exisunt, aut habitant. De proportionibus iam dic-
 tum est; solum restat hoc. De ἀμφί, iudicandum est ut
 de περι; δις, ἑλπί, πῆκεν ponuntur cum genitivo: ἐν δε-
 ficiente datiuo, ἐν deficiente accusatiuo, ἐν ἁδῶ, ἀπὸ
 inferῶ; pro ἐν οἰκῶν τῷ ἁδῶ, in eade pluronīs; ἐν διδα-
 καῖς, pro ἐν οἰκῶν τῷ διδακταῖς, in domum precepto-
 nis. dicunt preterea οἱ περι plurona, ἡμεῖς πῶς, οἱ
 ἀμφί τῶν ἁδῶν, hoc est socram, & sufficit

De modo

Accentuandi

acensus

Accensus acutus afficit ultimam syllabam
aut antepenultimam; grauis ultimam tantum; dictioni-
bus, & sic, uel sic notantur; huiusmodi tribuerunt uoca-
bula $\delta\epsilon\upsilon\tau\omicron\nu\omicron\nu\omicron$, $\rho\alpha\rho\omicron\delta\epsilon\upsilon\tau\omicron\nu\omicron\nu$, $\pi\epsilon\tau\iota\sigma\pi\alpha\rho\epsilon\tau\omicron\nu\omicron$. $\psi\delta\epsilon\upsilon\tau\omicron\nu\omicron$
deus ubi accentus inultima est syllaba, uocatur $\delta\epsilon\upsilon\tau\omicron\nu\omicron$
tonon, id est acutus inultima; $\lambda\omicron\gamma\omicron\iota$, sermo, & uocatur
 $\rho\alpha\rho\omicron\delta\epsilon\upsilon\tau\omicron\nu\omicron$, acutus inpenultima; $\pi\tau\omicron\rho\alpha\rho\omicron\delta\epsilon\upsilon\tau\omicron\nu\omicron$
acutus in antepenultima ut $\tau\upsilon\pi\tau\omicron\nu\omicron$, uerberatur. $\rho\omicron\iota\omicron$
 $\iota\omicron$, facio, ubi accentus circumflexus inultima uocatur
 $\pi\epsilon\tau\iota\sigma\pi\alpha\rho\epsilon\tau\omicron\nu\omicron$, circumflexus inpenultima $\pi\tau\omicron\rho\pi\epsilon\tau\iota\sigma$
 $\pi\epsilon\tau\omicron\nu\omicron$; grauis inultima uocatur $\beta\alpha\rho\iota\tau\omicron\nu\omicron$ id
est grauis toni ut $\tau\iota\mu\eta\iota$ honor. grauis in omni syl-
la inelligitur qui nec acutus nec circumflexus, ac solum in
ultima signatur. nam ultima acuta sit grauis ob con-
sequenti dictionis $\delta\iota\omicron\varsigma$ $\lambda\iota\mu\epsilon\tau\iota$, deus nocet, exipe
his interjectionibus $\eta\iota$ $\epsilon\pi\omicron\iota\eta\varsigma$, quis facit. casus & pu-
sonary acutus ferme manent in eadem syllaba.
o. $\lambda\omicron\gamma\omicron\iota$, $\iota\delta\lambda\omicron\gamma\iota$, $\tau\omicron\pi\tau\omega$, $\tau\omicron\pi\tau\epsilon\iota\varsigma$, quando acum-
muntur acut $\alpha\lambda\epsilon\mu\iota\gamma\eta$, sicut accipiendy $\iota\omega$ -
ma, $\iota\omega$.

ῥήματα, ὡς ἐν τῷ, quia ante penultima non circumflexi-
 tur, ῥήματα, ῥήματα; ultima si fuerit longa non
 acuitur ante penultima, exire ἀνισμὲν τέλαος, βοά-
 ετε, βοάτε δατάντ. ὅε, ἐν αἷ. ex αἵματι & γράμμι fit circū-
 flexus, exire ἄ. ἡνὶα ἡνὶα δατάντ. & τῷ πῶς, πῶ
 ἀποός, μέν, & πῶι, πῶς ἀβεγῶ. dualia ἐν τῷ κτ-
 περ aciuntur etiam contracta, ἐλάς, νίξας, ἐσῶς, &
 πᾶν ἐλαῖν. ex γράμμι & αἵματι non fit circū flexus, ἐλάς,
 ἐσῶτος, longa ante penultima seu ultima ante finale
 breuiet circumflexitur ἐλαῖτες, ἐσῶτων. longa ante fi-
 nale longam aciuntur ἡνὶα ἡνὶα δατάντ, brevis non
 est causa circumflexionis, nec longa positione, sed na-
 tura ῥήματα, corpus; τέλαος, muras; βοάτε, βοά.

Diprongi finales αἵ, & οἱ. in assensibus bre-
 viores habentur. μῦσαι, μυῖα; ἀνδρῶν, ἄνδρες
 exire aduerbia ὅλοι, ὅλοι; nam οἱ τοῖς ὅλοις nomen
 plurale est, & ὁρταίους ποίησαι, ἰκέτεσθαι ποίησαι infi-
 nitivum, ἀορίστου πρώτου αἰνίου ποίησαι, indicationi
 ποίησιν ἡσυχίας ἐκτελεσθῶν γενήσιν, & δανῶν. licet
 reliqua

reliqui carui acuantur. ὁ ποίλης, τὸ ποίλη, τῶ ποί-
λει, τοῦ ποίλητος, τῶν ποίλητων, τοῖς ποίληταις. idem
iudicium facito de genitio dualis, & pluralis quintę
declinationis. ἡ χεὶρ, τῆς χεὶρός ταιν χεῖρῶν, τῶν χεῖρων
manus. substantiuorum primę & secundę declinationis
genit. pluralis ultimam circumflectit. ὁ, ἀφνειός, τῶν ἀφ-
νειῶν, & non ἀφνειῶν. ἡ, μέγα, τῶν μέγων, non μέ-
γων. adfectiua uero secundę declinationis, amara-
lenti. ἡ, ἡδύς, genitiui pluralis patrem habet masculino,
ὁ, ἄγιος, τῶν ἁγίων, ἡ, ἁγία, τῶν ἁγίων; sanctus
sancta, sancti. quod si sit masculinum quintę ul-
tima genitiui femenini circumflectitur. ὁ, ἡδὺς suavis
μέλας niger, τυπτός, uerberatus, τῶν ἡδέων, με-
τῶν, τυπγῶν, in quibus etiam non eadem est
penultima genitiui in utroq; genere. quintę decli-
nationis genitiui, & dativi disilibi acrony soniun-
tur in duobus nominati, genitiui, & uocatiui in pri-
ore, ἡ, χεὶρ, manus, τῆς χεῖρός, τῇ χεῖρ, τῇ χεῖρα, τῶ χεῖ-
ρε, τῶν χεῖρῶν. αἱ, αἱ χεῖρες, τῶν χεῖρων, ταῖς χεῖρ.

ταῖς χεῖρας

Sequitur series verborum antiquorum a quibus nova & vitiosa
recepta, illis reliquis pro inveniatis, quae multum inveniunt pro thematibus
verborum investigandis, quod valde difficile est, acuto facile
penum utitur. Recepta & inveniuntur ab inveniatis deducra

Agaga. Agam. m. a. g. a. p. i. k. a. fero, ducere, addo, exduco.

Agasw. Agamaj. m. a. g. a. m. a. j. admittit, laqueum pro quo.

Agw. Agnum. & agnum, frango, m. a. g. w. p. i. k. a.

Adew. Andano, placeo, apud flumen inveniuntur.

Aimmi. Ainu. seu ainu. m. i. u. p. e. k. a. laudo, approbo.

Aigmi. Aigui. m. i. g. u. p. i. k. a. capio, vinco, succio, venio.

Aideomaj. Aidanomaj. m. i. d. a. j. p. i. d. m. a. j. sentio, intelligo.

Alejew. Aleju. occulto, propeno, rigo, rodo, co.

Alau. Aluomaj. capio, expuato, & alu. capio, s.

Alumi. Alukomaj. & aluku utraque dicto.

Amariw. Amariw. m. i. r. i. u. p. i. k. a. p. e. c. e. m. a. m. i. d. a.

Ampiecs. Ampianaj. & ampiennu. m. i. p. i. d. m. a. j. v. i. d. i. t.

Aranez. Anainomaj. renuo, parvipendens, p.

Anexmi. Anexu. roleo, honoro, aliquando arallo.

Agu. Agui. idem quod supra, & sic agui generis inveniatis.

Apapew

B leu	B alleu. mirra, vulnero, lacte, fenice, saculo, canis	
B leoma	B iloma. m. p. ma. p. ma. volo, d. m. b. l. d. ant. b.	
B lema	B illeu. onero, degrovo, incumba, p. m. u. l. o. m. f. a. o.	
B leu	B ierku. m. p. r. c. a. p. a. k. a. comedo plenibus lacte	

F

F ameu	F ameu. m. p. u. a. n. u. b. a. u. a. d. u. g. p. u. r. e. m.	
F enoma	F enoma. m. p. ma. p. g. o. n. a. f. i. a. p. c. o. r. s. e. m.	
F eu	F enoma. idem	
F enoma	F enoma. idem	
F ema	F enoma. idem	
F irau	F irauku. u. m. a. q. m. a. d. o. s. e. n. e. r. c. a. p. p. s. e. n. e. c. i. t. e. m.	
F na	F ignauku. cognosce, l. a. o. d. i. l. i. g. e. n. t. e. r.	
F na	F ignauku. idem. k. i. u. d. i. o. s. e. n. t. e. r.	

Δ aeu	Δ aeu. diuida, canunt, luceo	
Δ aeu	Δ aeu. idem, carbureo, ignem exco	
Δ anmi	Δ aeu. idem, aliquando dirco, l. a. o.	
Δ arba	Δ arbanu. a. o. r. b. e. d. a. r. b. o. n. d. o. m. i.	
Δ edroma	Δ eidu. n. i. n. e. o. & d. i. d. i. u. m. a. j. n. i. n. e. o. p. o. r. t. e. o.	

Δeenma

Δηομαι	Δεομαι. indigeo, suplico, imploro auxilium.
Δηω	Δει, seu, deperio, operor, opere praestem est, parat.
Δειδωμι	Δεδαω, timeo, operor, gratia deobis, tamen approbata.
Δεικω	Δεικνυμι, & deinceps. ardebo, deest, non prodest.
Δουομαι	Δεομαι, pro initio, privor, careo, indigeo,
Δεω	Δει, operor, & deici, utinam, ego, & deinceps.
Δηκω	Δεικναι, mordeo, roto, lambere.
Δηω	Δεω, mordeo cum genere, & infirm. absum.
Διδάσκω	Διδάσκω. doceo, & διδάσκωμαι. prodo.
Διδράω	Διδράσκω. fugio, aufugio, confugio.
Διδρῶμαι	Διδράσκω. eodem modo, aorist. & διέδρα.
Δίω	Διέω, idem quod supra, timeo.
Δοαίνομαι	Δοκῶ, contentio. & deinceps, delecto.
Δοκῶ	Δοκέω. appareo, video, procheinus, utamur modo.
Δοῦμι	Διδωμι, de, concedo, nado.
Δραμῶ	Δρέω, curro, deinceps.
Δράω	Διδράσκω, eadem modo quod supra.
Δρέμω	Δρέω, idem quod supra. aorist. & δρέμον.
Δύω	Δύω, ingredior, deinceps, circumdo, deinceps, occido.

Ergo.

E ργασίας.	E ργάζομαι, ergo, uigilo, à quo ergasterium, vigilantiæ.
E θέλω.	E θέλω, & θέλω, uolo, statuo.
E ίδέω.	E ίδέω, pro ίδέω, scio, distinguo, <u>videtis</u> prudenter.
E ἴδωμι.	E ἴδωμι, pro εἴδω, scio.
E ἶδω, ἴδω, ἴδω.	E ἶδω, ἴδω, ἴδω, aspicio, à quo ὄρα, ior, ἡ, uisio, aspectus.
E ἵκω, ἴκω, ἴκω.	E ἵκω, ἴκω, ἴκω, loquor, nuncio, conciano.
E ἴκω.	E ἵκω, ἴκω, ἴκω, idem in ἵκω, ἴκω, p. εἴκω, cōtra, ἵκω, ἴκω.
E λάω.	E λάω, ἴκω, ἴκω, utroq modo, impello, ago, stimulo, diuexo.
E λθω.	E λθω, ἴκω, ἴκω, in, εἰσέρχομαι, uenio, accedo.
E λθω.	E λθω, ἴκω, ἴκω, deligo, accedo, peritur pro persequor.
E λθω.	E λθω, ἴκω, ἴκω, capio, uinco, allucio, uenior, delicio.
E νεγκω.	E νεγκω, ἴκω, ἴκω, cōfero, fero, imparto, adduco.
E νεγκω.	E νεγκω, ἴκω, ἴκω, item asporto, deporto, tollo, tollens.
E νεκω.	E νεκω, ἴκω, ἴκω, item arceo, delirio, perdo, <u>delirio</u> .
E πιστάω.	E πιστάω, ἴκω, à quo ἐπιστάμενος, prudens, sapiens.
E ργω.	E ργω, ἴκω, ἴκω, facio, utroq modo, & ἴκω, arceo, impello.
E ρώμαι.	E ρώμαι, ἴκω, ἴκω, interrogo, sollicitor.
E ρεω.	E ρεω, ἴκω, ἴκω, idem quod ἴκω, loquor.

Ἐρίγω.

Ῥίγας. ῥίγας, algeo, exhorreo, obdormisco, hūneo.

Ἐσθμι.

Ἰσθμι. ἴσθμι, firmo, exerceo, erigo, appendo, pondus.

Ευρέω

Ευρίσκω. inuenio, attingo, impetro.

Ἐσθμι.

Ουρίσκω, idem. & ὠρίσκομαι. promiscere, impingere.

Ἐχθέομαι

Ἐχθάνομαι. sum inimicus. ab ἔχθωμαι sum iniuri.

Ἐχω.

Ἐχω. habeo, obineo, pondus, affert, afficio.

Ἐψέω.

Ἐψω. elixo, coquo.

Ἐω

Ἐμί. sum in, ἐσώμαι.

Ἐω

Ἐμί. ea, ἔγω, εἴ, καὶ εὖδα, ἢ ἔγω.

Ἐω

Ἐμνω. pernocto, dormio, inuito.

Ἐω

Ἰσθμι. ἴσθμι, focalor, cupio, sedeo, induo, ἵσθμι, uado.

Z

Ζόβγω.

Ζόβγνυμι. & ζόβγνύω, iungo, coniungo.

Ζέω.

Ζωονύω. cirgo, arma induo.

Θ

Θείνω.

Θνήσκω. morior, interficio. ἀθνήσκω, mori.

Θέλω.

Θέλω. uolo, impotum, amictus.

Θέω.

Θέω. curro, μέγας idem.

Θέω

Θέσθμι. θέσθμι. pono, consituo, cado. duco.

Ε

Θνάω, θνέω.	Θνήσκω, iam dixit, à quo θνήσκει, mortali.	309
Θόρω.	Θορέω. salio, curro, cum imperii consilio.	
Θοάω.	Θοόω. quasi θοάω. incito, sedeo, moueor	
Θρόψω	Τρέψω. nutrio, parco, cibo, alio, cugero, sustento.	
Θρέχω.	Τρέχω. curro, accurro.	

I

Ἰέω	Ἰημι, mitto iaculo, de quo iam dixi.	
Ἰημι	Εἴμαι, sedeo, induci sum.	
Ἰκομαι	Ἰκνεομαι, peruenio, conito, praeor, quero.	
Ἰλαομαι	Ἰλάσκομαι, placeo, celsineo, propitius.	
Ἰχω.	Ἐχω. habeo, agito, rego, facio.	

K

Καλύβω	Καλύπτω. aliquando καλύμω, obduco, operio.	
Καταδιδέω,	Καταδιδάσκω. dormio, à quo καταδιδέει, dormio.	
Καίω.	Καίω, uel κάω. accendo, urō, aduro, ardeo, addo.	
Κείω	Κεῖμαι. facio, cubo, decumbo. (κεῖν, cubo)	
Κεκράγω.	Κράγω, clamito, uocifero.	
Κελεύω.	Κελεύω. iubeo, mando, impero, gubernatio.	
Κεράω.	Κεραυνώω. misceo, tempero, confundo, dilicio.	

L

Κέω	Κεῖμαι, iacio, cubo, de quo iam dependere, pendere.
Κίχew	Κίχάνω, offendo, reperio, & κίχεται, inuenio, accubo.
Κικρέω	Κίχρεω, commodo, do uicinus.
Κλάγω	Κλάω, frango, flecto, curuo, item resono.
Κλαύω	Κλαίω, fleo, mæreo, deploro.
Κλέω	Καλέω, uoco, cito, inuito, inuoco, imploro.
Κλῆγω	Κλάω clamo, & quod supra est in alio.
Κηρόμαι	Λαγχάνω. sorrior, adipiscor.
Κορέω	Κερυνύω, saturo, satto, expleo.
Κραταίνω.	Κραίνω. perficio, adiuu, presertim, impero.
Κρατεώ.	Κραίω. tenes, apprehendo, uinco, ocupo, domo.
Κρύβω	Κρύπτω. abscondome, delinco, ego.

Λ

Λάμβω.	Λαμβάνω, capio, accipio, admittō. suppono.
Λαγνέω.	Λαγχάνω. sorrior in themam inuincatione.
Λέγωμαι.	λέγω. dico, necto, natio, tubeo, alio.
Λήβω.	Λαμβάνω, idem quod supra.
Λήβω.	Λίσκομαι & λίσκω. conio, copio, exuigno.
Λήβω.	Λαβάνω. laico, falor, imprudens aliquid facio.

Λ

Δήχω, Δαρχάνω utroq modo, ἢ senior, ἀμείνω. ἴδεμα. 310
Δορχέω Δαρχάνω. quod supra, non accurate.

M

Μαχέομαι Μάχομαι, pugna, prelio, contendere.

Μεθύομαι Μελυσκόμεαι. & μεθύω, inebrio, & λυσκώ, utroq modo.

Μελέομαι Μέλομαι, curro, anxius sum, perficior, destino.

Μελέω Μέλω. cura, curam habeo.

Μενέω Μένω. maneo, duro, exspecto.

Μίγω Μίγνυμι. & μινύω, misceo, confundo.

Μηάω Μιμηήσκω. contempero, in memoriam revoco.

Μόργω Μόργνυμι. ἀνίκα, κττο

N

Νόω Νέω. primus, annuo, inclinor, facio, natus, abduco.

O

Οιδέω Οιδάνομαι, sumo, nascor, superbo.

Οιέομαι Οΐμαι. inconte abdiomai puro, nihil, abstinere.

Οΐω, puro, Οΐρco. quod supra, acutius, et, deinde.

Οΐχέομαι Οΐχεται. abeo, abscedo, praeteritum, et, convenio.

Όλλω, Όλλω. utroq modo perco, & Όλλομαι, sum.

Ὄμαργω	Ὄμαργνυμι, abiergo. acuanctum
Ὄμω.	Ὄμνυμι, & ὀμνύω, do fidei, facis iuramentum prae.
Ὄπτομαι	Ὄραο, uideo, aspicio. cum infinitivo intrinsec.
Ὄρέγω.	Ὄρέγνυμι, porrigo, prebeo. & ὀρέγνυα.
Ὄρρω.	Ὄρρω, eleuo, moueo, arallo. inuoluo.
Ὄφειλα	Ὄφειλα, sum debitor, ὀφείλομαι, sum deuinctus.
Ὄφλέω.	Ὄφλω. & ὀφλάνω. habeo, ex alienum conflo.

Π

Πείθομαι	Πάσχω. patior, item affici commodo, uel incommodo.
Περίβω	Πείβω. suadéo, oratione flecto.
Περίδω.	Πείβω. supra quod, & morem gerō, pareo.
Περὶ βω.	Πείβω, item spero, conuenio, & πείθομαι, credo.
Πέρω	Πίρω. coquo, macteo, pinro, patem facio.
Πέω	Πίρω, cado, corruo, praeterior, deuio.
Πέρω	Περώνω. pando, explico. exundo.
Πέρω	Πίρω. idem quod supra, deduco.
Πάσχω	Πάσχω. audio, intelligo, cognosco, sciat.
Πέρω	Πέρω. planto, produco, gigno, cito, panto.
Πήγω	Πήγω. figo, conglutino, coagulo, denso.

Π ηβω, pario	Π άρχω, quod supra, & ināccentum, centum detorque.
Π ίω,	Π ίμα, bibo, sorbilo, bibo de aqua, potō
Π λάττω	Π λάττω, errare facio, seduco, falso.
Π λόβω	Π λέω, nauigo, vella de mari & plura.
Π νόβω	Π νέω, uincamodo, spiro, asilo.
Π νέω,	Π άρχω, uincamodo, & πένω, laboro, frango, fatigo.
Π όω	Π ίνα, item quod supra dictum est
Π ράω	Π ιπράω, uendo, & πιπράω, item.
Π ράω	Π ιπράω, uendo, & πρίαω, a πρία, uoluntis.
Π ταίω, uolo	Π τάμαι, uolo, a, a quo πρίαι, uolans.
Π τέω	Π τάμαι, uolo uolai, & πτήμι, idem.
Π τήμι	Π τάμαι, idem dicta uerbo.
Π ροίω,	Π τάμαι, πρίαω, a quo πρίαω, nunc, tumultus.

R

Ρ έπω	Ρ ίπρω, proicio, emito, clinicio, idcirco.
Ρ ύω	Ρ έω, fluo, decurro, spargo.
Ρ έω	Ρ αγρεύω, loquor, nuncio, concipior.
Ρ ήγω	Ρ ήγω, rumo, illico, exstinguo.
Ρ ήμι	Ρ έω, idem quod supra, fluo, decurro.

Φέρμι	Φέρω, fero, adfero, adduco, impulsi.
Φήγω	Τρώγω, edo, cibum crepió, comedo.
Φθαίω	Φθαίω, occupo, inhiço, preoccupo.
Φθίμι	Φθαίω, item preuenio, anneuo, allequo.
Φθίω	Φθίω, conumpo, intrabem rē, rē.
Φήμι	Φέρω, item pento, pento, rē.
Φέω	Φέρω, significatio, dicat hāc.
Φύγω	Φύγω, fugio, uia, declino, pēdo.
Φύω	Φύω, planto, pēdo, intendo.
Φύγω	Φύγω, cerno, decendo, rē, illū.

X

T

Χαίω	Χαίω, adaperio, hāc, hūc, de hāc.
Χαίω	Χαίω, gaudio, hāc, exultō.
Χαίω	Χαίω, liquo, liquidum facio, fundo, infuso.
Χαίω	Χαίω, oportet, conuenit, decet, pōt.
Χαίω	Χαίω, coloro, tingo, pingo.
Χαίω	Χαίω, liquo, liquidum facio.
Χαίω	Χαίω, idem quia idem verbum ē.

Χαίω

Xéw, **X**wnnów, *aggre, congrezo agerbu*
Fúxw, *figefado, refigero, figeo*
Qúw, *Q*úw, *pello, impello, rudo*

TEACE

DRAFT

^A
ARS. T_{ER}

DE

CONSTRUCTIONE GRÆ

CORVM VERBORVM

SS VIRGINI GENITRICI DE

^E
M

SVB TITVLO DEL RROSSA O

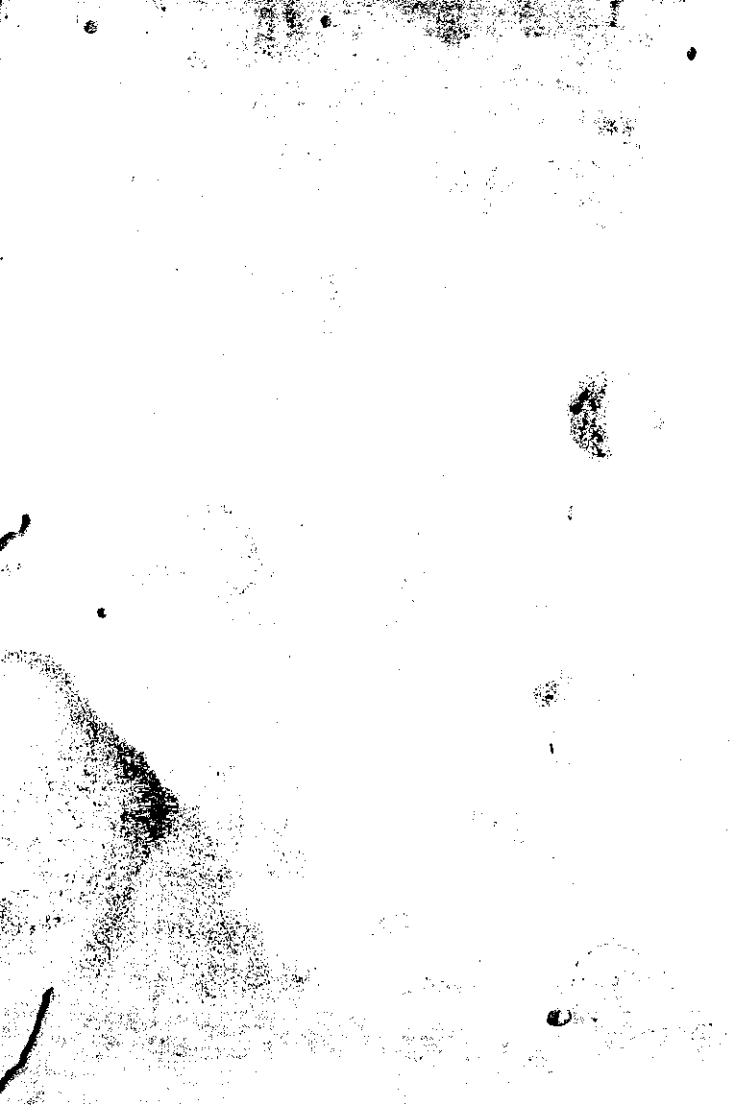
**A. Ft. FRANCISCO DE
 HISPALI**

^{A A A}
LIS O C

S. DOMINICVS. S. CATHARINA SENENSIS

Decantanda illa Samuelis mater (Despara Virgo
 Maria sub titulo Rarissimi, semper immaculata
 semper illibata, ab ipso prima conceptionis momē-
 to celsissimis donis, virtutibus cunctis divinis decorata, sanctita-
 tis exemplum, miraculorum miraculum, immo miraculorum
 officina, singulare Dei simulacrum, à nomine sancti, à solo deo
 digne laudanda, omnium pijsima Mater, omnium ad om-
 nia paratissimum profectum, optima viventium parens, ma-
 xime totius orbis Domina. Regina semper augustissima, singu-
 lare candore, virtutum omnium decore, donis cunctis, pre-
 rogativis singularibus, semper magis admiranda, plurimum
 adoranda, inclita omnipotentis Dei Mater, sponsa, filia
 gratissima, ante parum in parum, & post parum purissima.
 de more

de more triumphanti reditura, gloriati aureoli reditura, beati-
tate omnibus sament inais, solo quem peperit. Deo in his, soli
in Empyreo potens imperium agnoscunt celsiter, beneficium expen-
tunt homines, resuscitem sament. De more, quod innumera sibi co-
llata beneficia plura universalis Ecclesia te Matrem appellat.)
postquam ablacraverat puerum adduxit eum ad domum Domini
ni, ut templi umbra feliciter uideret, securus degeret, ne fraude
huc calidi macularetur (ut habent communiter auctores, quod de
filio melius potuit facere, quam coram illo cuius misericordia in me-
dio templi suscepta est scire. quod Sancte, multum ex-
plum memovit, ut hanc particulam operis mei, & laboris filii offe-
rem ad templum sanctorum Domini te St. Mariam Regiam ad-
mirationis circumamictam venerare. ut sub umbra tua felicitas
uideret, securus degat, ne fraude calidi huius macularetur. & in
umbra auctoris demeritis opus indignitatum committat, tamen
sub tuo patrocinio protege, ubi tua tutela defende, propter charis-
simas Mater tuas sociantes Domini cum salice & Charitatem
duo spectra innotanda ecclesie, duo triumphanti Hierosolime ciues,
& militantis pariter, duo sub velamine carnis singulas fac. nec
non prop-

Nec non speret eurasienem regem; nam dum patitur melior
 doli laboris, parvum eligo; sed et parvas, quas
 omni legi principatum sub iure spernas, attendo. Conside-
 rant Verba illa. *Deposui* 3, in foveam qui magno feruntur pela-
 go, parva navis, placidam auram imprecans, fixa celoty-
 dera respiciunt, terra amissa tenent celum, sedentes q' ad cla-
 vum, syderibus currunt, erratica vero sydera sequi fugiunt.
 Sic cernego timore periturus in hoc procellosum mundi mare
 committendi liberos, secularem meum in publicum preferendi
 ferax studio, non principes, non Dynastas sollicita indagi-
 ne exquiro; sunt enim errantia sydera, sed haec terra amissa,
 & celum amissum, totum firmamentum firmamentum, fixa immu-
 ta stellam. In voco, quero, & sequor tuam placidam auram de-
 precans; cuius benignitate totus securus ibo, nullam nunti-
 tium ventorum rabiem timebo; immo ponam vires adfuerit, sy-
 lles laetatus, & caribdi murmur feliciter vela dabo, nec enim
 nubecula illa, quam vidit S. Patens Elias ascendentem de ma-
 ri denuntians serenitates. Indivina iustitia, & ut amittant a
 simili duntaxat, quibus sacra grammata se exollunt. unad-
 cam verbo

cam verbo, nec illa Apocalypica *liber*, quam Joannes vidit cor-
rantisq' splendoribus circumspicam, propria *imago* me.

Ad te roror & pignoris melior Bernardillo-
cumento, quid quid *liber* est quod offerre parat. *Manu* commen-
dare memento, ut eodem alveo ad sanguiorem gratie grana
reddas, quo influxit. accedo, & ad nos sanctos pedestrum
liter pro volutus non inde erigendus mihi benedixit mihi, & per-
mittas ut tollam librum tuum, & penam in laqueis meis. *fedem* de-
mini Dei mei, ut inde lucem, splendorem, perennitatem, & secu-
ritatem habeat. qui ex me non nunc tenebras, obscuritatem, &
vilitatem haerere vult. ut roror mundus cognoscat, quod
si quid in me sole obscurato, & caliginato caligine moris & pecca-
ti apparuit flouidum, lucidum & clarum, ex benignissima deni-
tate huius almi syderis habet perfectionem. iteaq' prosequi-
or cum Bernardo modicum siquid quod offerre deidero, ga-
udenti illi, & omni acceptione dignissimo manibus offerendum
habere aucto, quia vereor rorinere repulsum. experiri locum
brantier recensere, libri denovo in lucem editi paronum
a quo defendamur, religionem ad quod accedam, & sola mentium

cor me

cul instantur, quia lux lucem videtur cum labore nan, cum sodo-
ribus in mente retenta illorum doctrina: cum obviantur dena-
hentum linguis, incidentium moribus, contradicentium calom-
nijs, scilorum dicitis, criticarum serupoli, & arum exponu-
tur varijs, & sepe prohibito, excogitant censuram. Cui ergo co-
lumne firmiori adhaeream, & quam aliam advocaram requiraj;
subcuius praedictum securus confugiam? apud me mihi respon-
det & Thomas à Villanova scribit & denatuit. Inq. Siur poli
inquit, volitantes desuper milui, ad galeas alas accurrunt,
iratos sub ualimento alarum tuarum abscondimus, nascimus
aliud refugium, nunc: tu sola es unica spes nostra, in qua con-
fidimus, tu sola parvona ad quam omnes aspiciamus. nunc
hic infanum mater est, quare ab aliquo aut qd duntaxat, aut de-
retentum. statim fugere ad tuas matres, & sub earum pa-
lio se abscondere, ab eisdem que favorem, & praedictum im-
plorare. infantes sumus, & parvuli in hac vita omnia per-
turbant nos, omnia nos conservant, & spem parvorum
mores formidamus timore. ubi non est timor, siqua ergo timor
lano, siqua pignora, siqua pericula, aut parer accurrunt,
statim

Italem ad Virginem Sacram omnes refugimus; uni prædium nostrum
unicum refugium & solacium. hæc est parvula hereditas, Virgo
sanctissima, in hoc sumus nati, & in hoc prædicato rum ordi-
ne sumus adven, expositi communi presentanea auxilia,
& innumera à viri sacra mambis collata beneficia: quibus
re esse normam Matrem monentem? dicit Phorius in sua biblio-
theca folio 1446, quod cum celebrantur illæ Læurgæ vi-
deret de in motu confuso ad Deorum Matrem asylum auf-
gis, sub cuius tutela sæpegebant iudices sua rationem rerum
gerarum exhibere populo non abhorrere gentili, sed ab ip-
sâ sancto didicit hoc S. Pater Dominicus, cum magis hanc
confugeret scilicet ad templum & sacrarium spiritus sancti, ad Ma-
træ filij Dei, sub cuius protectione securus nam modo ad iudici-
um humanum, sed ad divinum sperare currendos, nec spū spe-
lit, hæc se probavit eventus, quod circūbie re advocatam no-
mam esse monentem, legatur huiusmodi dominicæ in quibus
vix filium inveniens, quod non aliquod auxilium de re erga
mentem erat eam ordinem & filias eius non solum interales
in celis ubi ipse dominicus audiit filium dei dicentem ordi-

dem tuum Maas meo commisi, & post vidi charissimos filios suos
in ira funeras sub palio eiusdem Quis genitricis.

Vnam igitur Virgo Despara, melodam vocem & fa-
cundum stylum habere, ut tuum nomen interis pro tanti bene-
fici super arcta gratias collocarem. naviges rancula catoria
navis toto secura pelago, in rubeis fluctibus, procellas irideat
Nada ex ea periculis, sustineat despiciat, penicula illudat si
exgo pete o Domina tuum laud oportet genitricis gratias. sit tuo
ista illustrata nomine per lucunda, sit spectabilis omnium oc-
li tua in unum quadriga, sit tuo in radio curiar tuarum palma, bra-
via q' dignus, sit tuus ut a petitis non iam in solo tatis, sed
in porta navis ad commune bonum plectant, atque exultan-
onis locuplex propriarium. tuum est opus, tuum agnosce
num complere. siquid benegitum à tua manes, nihil
à Deo tribuitur hominibus, quod per tua manus non transeat
que vero satis multa obhumanam incuriam, in quibus
inopiam male ceci derint, mea quidem sunt. nec ea tam son,
qua soles gratia me colabori persua hic oculis, ut me ante
me legendum offendas. nec illa que formidantia videntur, ma-
lorum

lorum decolorentur. sic ergo hoc qualecumque donum ingenij mei
tuo nomini elaboratum, rursus laudi deducatur hilariter bene suscipi
as, parochiis defendas, maderatena nobilitet. ac quo nullo
obligo sperans, num parochiam & nullo alio nisi per sanctissimum
Ravennatense archiepiscopatum & a D. D. Dominico promulgatum, do
num platee ecclesie, nolumus quod alium esse in terris simile in quo quo
nos salvari fecerit, succedentia prodigia remaneret, quod mirum & in
illo, & illud in te videretur, componitur ex rosis seu saluta
tionibus angelicis, quos tota devotione recitas, mirum odorem
necesse est spargere coram domino, quod talis forma orandi tenetur
inter brachia donec veniat aurora, & amplius scilicet donec spira
diti & inclinatur umbra. nam subveneratne & summatione segla
tionis flammis vel subumbra descendit quiescit, alio delatit vinc
et illa parit declinare quoadque ipse vult. hoc modo tenetur
Invenit, qui graditur super fluctus maris, qui ambulat super pe
nnas ventorum, qui ponit nebes ascensum suum, qui facit sin
gulos vias spirituum, qui replet in bonis desiderium nostrum, qui
colorat nos in misericordia, qui renouat iuventutem nostram,
qui renouat infirmitates nostras, & in quem cor & caro nostra exultat.
quid mi-

quid mirum? si par illam curit in odorem unguentorum tuorum,
quia odor eius in Rosario inestimabilis est, & super omnia aro-
mata. constat Sanciſſimum Rosarium ex raris omnipun-
genti spina carentibus, ut dixit spiritus sanctus, quasi plantatio ro-
is in sericho, huiusmodi raris Hiericonibus reliquae omnes terrae
promissuarius longe antecellebant, in maiori pretio ea propter ha-
beantur, quod non tam naturae curae, quam Dei miraculo pro-
creare censerentur. miraculum fuit quod profera Elycus hienico
pertransiens & audiens incolae dicentes: civitas quidem optima
est, sed aquae paucae sunt & terra sterilis, ipse continuo pugi-
llos salis in aquas immixto, miraculose eas parabiles fecit, & re-
nas fugiferas inter cuius plantas raris superabundabant, etiam
miraculose nasci ex huiusmodi raris miraculosis constat rosa-
rium, nam per illum ut miraculosa insitutum, mirabilia senten-
tia Dei parata sunt, quantum miraculis fulget, quantum prodigiis
illud Dominus decoravit, impossibile est efari. aliae vides ha-
bent Rosae, quae in nostro Rosario invenimus de rara di-
cti Plinii medicae artis praebere, emplastrum atque collum inveni-
unt mordaci subulitare, sursum ad aures, aut ulcera, tunc illas
capiti do-

capiti dolores, febres & alia ingenua mala pellere, quibus cor-
pus humanum solet ab interno calore conflagrari. bone Deus
quorū nomī Rōmānū rōis cordis tremores depellit, eterne sa-
lutis desperantibus fiduciam magnam, quorū improba peccato-
rum homines ad nihilum reduxit. nostrum Rōmānū, quorū
ambitionis tremores dissolvit, quorū superbi morbo laborantia ca-
pita ad primam sanitatem restituit, quorū effrenata compu-
scit affectus, quorū canitūs peccati moribus, ac diaboli impio-
ni sacrae presentissimum odorem exhibuit. testes huius veri-
tatis sunt ipsi quibus hoc primum fuit, & ipse Pater Domini-
cus, qui ad omnia mala pellenda tam corporis, quam animae
hoc universale remedium applicabat, & adeo bene hominibus e-
rat cum illa, quod personam vultus spaciū illius sperim, laudan-
tes dominum & Mariam, qui claves mortis & inferni in illos per-
suerunt. item ait Pater Magister olim ad consulendum sibi
Principem animos rōis vultu conuocasse. ac hoc maiori experi-
entia habens in rōis Rōmānū, nam qui illis se exornant qu-
amvis male se claudis Principi arduo vinculo amicitiae cor-
pulantur, huius rōis et charartha Rōmāna, nam huius
nomina

nominata Inuita d. Domini, q' aliquando dissolutissima omnibus
 viris dedita, Etamen adeo arctissimo vinculo amicitie per talia-
 rium Christo copulata est, quod & ipse s. mirabarur videre am-
 mam esse peccatorum paulo ante depressam, Et nunc deuotione
 totius tantis Christo copulata, ut reuelationes, & dona abspro-
 meretur accipere, quid mirum! si pro capienda Dei summe-
 natus Princeps totius Romanie videatur. Item cum Romanus Roma-
 nos magna fena deo florere facere, ut flores & raras culos muniverat
 protegeret, & defenderet. sic Christiani magna fena debent Regi-
 ne rassarum ut sua intercessionem flores suis totius habeant ean-
 dem virtutem, faciscetis S. Maria tua interventione hoc sem-
 per prestant & premabunt, Video ego, quia reprobis nullo non
 adeo placet, sub titulo Rassarum te inuoco. adis igitur piissima Ingo
 supplex oro, nec repudiet operis exiguitas, sed charitate essentia
 num. & ut non solum tuum auxilium extendatur ad opus, sed et
 am te rogo sancti orationis prestando, non verbis meis, sed et aman-
 tissimi Capellani S. Stephani capiti diligenter Manis ubi sic
 adu solam virginem Mariam De venio, prociadam coram te solum
 opus. Incarnanti Dei mei: humilior coram te sola inuente Ma-
 ter Domini

et Domini mei, rogo te ut adhiaceas delectis sacra peccati mei: rogo
te, sola inventa ancilla filij tui: ut iubeas mundari me ab in-
quitate operis mei: ut facias intelligere gloriam Virginitatis tue,
ut reveles mihi multam voluntatem dulcedinis filij tui: concedas etiam
mihi adhaerere deo & tibi, servire filio tuo, & tibi, famulari Domino
& tibi, illi sicut factori meo, tibi sicut genitrici factoris mei: illi
sicut Domino Virgini, tibi sicut ancillae Domini omnium, illi
sicut Deo, tibi sicut Matri Dei, illi sicut redemptori meo, tibi ut
operi redemptoris mei, idcirco domina mea, quia ancilla do-
mini mei, deo ego servus ancillae Domini mei: misceat per te bo-
ni Angeli, socii illorum choris ut sit deo in me gloria, laus,
honor, salus, vita, ex tunc, ex hoc, in omne tempus, & in totum seculum.

Secundos herum reddis tibi natus agellus
Fucus, Virgo beas quos malazga manus
In steriles campos facilis cum lumina fleccas
Producunt tenebras aspera laxa raras
Hanc etiam gratis oculus Virgo accipe pariem
Non quia nostra, placent; sed quia Virgo tua est.
Dicar illius tibi, & obsequens sumus
F. Franciscus Solis.

100-10000

100-10000

100-10000

100-10000

Syntaxeos Li-
BER seu de Cons-
tructione Lin-
guæ Græcæ.

1800

PERMIT

1800

1800

Genitivus, Syntaxis ~~et~~ Nominum. post Noms 320

~~et~~ Comparativus genitivum exigit significantes
non excellentiam ἀχίλλεὺς ἰκκίονος ἔσθ' ἀνάντος, achilles
est fortior aiace, οὐδένος χείρον, nihilominus, hinc est
quod ad contr. 13 μέγιστον ἀντὶ τοῦ ἡγάδην, fortis
maior est charitas, pro maiore his, ἰσάδ' ἡβρεας 3 καὶ ὁ
τον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οὐκ οὐδ' ἀνάντος κενάσας ἀν-
τίστον. quanto ampliorum honorem habet domus qui fabrica-
vit illam, pro ampliori domo, et multo latius patet hic
usus comparativus cum genitivo apud grecos, quam cum
ablativo apud latinos. frequenter enim illi per compara-
tivum cum hoc casu explicant, q. latinis vocibus eodem mo-
do sermonis abunde dicentes. sed ad dendum est quam
avis aliud simile, hominibus amicis benefacere quam
alienis, κάλλιον εἶναι ἢ ποιεῖν. ἢ ὁ βέλτερον, opus
maius est quam sentire explicari patet, μέγιστον λόγον
ἔργον. Continuitur nonnunquam comparativus mediante con-
iunctione ἢ, idque quandoque cum genitivo, admissa ἀντι-
στροφῇ ἢ ὑποταξίᾳ, quandoque cum casu quem peculiaribus verbis
adiungunt

adjectives cum illis a grecis de spec. iom. conuerunt
sum cum iis melioribus quam uerentur quandoq. cum la-
ta et aetio, πλέον η κατ' ανθρωπον, plusq. secundu ho-
minem. quandoq. cum infinitiuis υλημα μελλον η φετειν
egritudo maior est quae feratur. Cui in eadem interpretantur
se, aduerbii dignitatem eo υλημα μελλον η εο se ιυαδαι
φετειν. egritudo maior est quam in pater ferri. at super-
latiuu. nihil horu potest se admittit ad inuenientiam compa-
rationis. plurima aduerbia. ut paru μελλον ηι μαλλον ετοι-
μωμερον, multo promptius, & alia aduerbia lian, μαλλον
velu superlatiua quia summa intentionis significant non
int. Superlatiua adiciunt genitiu, ηχουοταος αραν-
των. formata omnes. sunt etiam nomina quaeq. non qui-
dem superlatiua, sed habentia naturam quandam
superlatiuorum eminentia, ut εο se ιυαδαι. Superlatiuorum
conuenientia, ut δία τωας, κορυφατος εξοχος, δία βεδον
δία α βιλατος, μονοι αραντες, solus pro omnibus, κορυφατος
εξοχος πάντων, eximius pro omnibus, Antea ponitur super-
latiuu pro comparatione, & illius constructionis obiter, quae
fit ut hinc

• si ut tunc addatur genitius tam singulari quam plurali, πλεῖστον τοῦ ἐμοῦ καὶ ἢ, pro πολλῷ πλεῖστον ἢ ἐμοῦ καὶ ἢ, multo plurē laborat. τὰ δὲ ἄλκινα κινηκότερα ὅτι θήλειον. pro κινηκώ-
 τερα longe agiliores. famellis sunt masculi. **De comparatio**
 Comparatiua capiuntur loco superlatiuorum, πάντων σοφώ-
 τερος ἢ ὁ σοφώτατος, pro σοφώτατος, sic primis adcorint. 13. me-
 λῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, maior hīs canas, μελῶν δεξι-
 ῶν καὶ ἀριστερῶν. Superlatiuus propter genitiuum admittit etiam di-
 quos adiectiua. πλεῖστα, πολλῶ, ὅσον, & similia, πλεῖστα ἐξ ὁδοῦ
 μακρότατος, maxime. felicissimas, πολλῶ μαλιστα, multo
 maxime, ὅσον πλεῖστον, quantum plurimum, ὅσον μέγιστον, quā-
 ntum maximus, pro potissimum etiam superlatiuus cum median-
 ti ἀπαιται, aut ὅσον, aut alio simili, ἐξ ὧν plene tractant
 ἡ ἐκείνου καλλίστα, atque uicinis, quod potuit plene
 nime, aut ὅσον ἄριστα, quam potuit optime. loco cuius eni-
 lice ponere participii. Verbi ἐκδέχονται, micras superlati-
 uo aduerbiale in nominale, ἢ δὲ πόλις κοινωμένη ἐστὶν ἐν-
 κεν γὰρ τοῦ ἐκδέχου. ἢ δὲ ex amens. arripis, ciuitas in societas quā-
 dam uis gratia, quam fieri potuit optime. Nomina adiecti-
 ua nunc.

ua neutri generis accipiuntur nonnunquam abstractivulo-
co, & more illorum adferuntur gentium: το σοφόν το πέμον, pro
ἡ σοφία τῶν πέμον. το ἀγαθόν τοδε, pro ἡ ἀγαθότης τοδε.

♦♦♦♦♦ Adjectiva crebro reguntur genitivus, ἕλῃ πικρῶς,
deficienti ἐπὶ ἐκκα, ut μακάριος ἐπὶ θεῶν, idem ἐμὲ καὶ θεῶν.
beatus qui ita videtur. adjectiva facta per a particulam
privativam adferuntur genitivus, ὑπελαστικός, μέλιαντις, μέλιαντις
πρὸς, ut, ἀετῆρος ἔπαρσις, ἐχέμεν παρμόνι; ἀδύναμις
ἐπὶ ἀλφειῶν, uel πρὸς ἐπὶ ἀλφειῶν. qui non videt ueritatem.
Nomina adjectiva passiva aliquando mutantur in substantiva ne-
utri generis & tunc habent genitivus substantivum, ut pro ἰονίῳ
ἰολῇ, dicitur sepe ἰωνικὸν τῶν ἰολῆ, ἰωνικὰ ἰνσουλὰ. sunt δὲ
quidam adjectiva, q̄ substantivis paria genitivus admittunt ἕλῃ
ἐπὶ δόξης pro ἐπὶ δόξῃ δόξαν. ἐπὶ μέγιστον δόξῃ. pro ἐπὶ
μέγιστον δόξαν. quod non solum sit in mente, sed quando exi-
at in actione, cuius est genitivus adpositus, πολλῇ τῶν δόξῃ,
pro πολλῇ τῇ δόξῃ, uel πολλῇ δόξῃ, multa uia, πολλῇ τῇ δόξῃ
κεῖται ἐπὶ δόξῃ, pro πολλῇ τῇ δόξῃ, multa uia, πολλῇ τῇ δόξῃ
ἐκκατὰ τῇ δόξῃ, dimidia pars panum.

in hęc

modus exequii. melior enim erit electio, maiorem
 unedigam. palli mei, non, malis maior. adfectione compo-
 sita. autem et omnia, dantur potestatem. sicut per emoi, collac-
 tanem mihi; omnia per emoi, cum illo. omnia sententia
 omnia puxor emoi; unanimis meos. adfectione quod passus ca-
 pientur. adfectione dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 notum. quod per dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 ea proferunt, quod latini perunt. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 conjugandi, sicut emoi. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 Cum, Joannem. quod dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 quod dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 si quoniam dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 nati. sicut. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.

A consuetudine potestatem.

Innotat. soluta. sicut. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.
 dantur. dantur. dantur. dantur. dantur. dantur.

in acuatibus ponitur utrum quod est. namque aliquid, quod
 τα μηχανικά adfectiva gaudent acuatibus, si subintelligas nam
 ut νῆος καὶ τῆς νοῦς καὶ τῆς παύδα, σῆος & νοῦς, & παύδα,
 βλῆος τῆς ἀνθρώπου, παύδα πύργου. Verbalia in eon addiscunt da-
 nium, ut acuatibus. Hoc fit quod huius modi verbalia rep-
 uantur. ut hoc nomen ὀξίων, quod quidem datus ut χημί-
 on ἐμοί, idem ὀξίον ἐν ἐμοί τὸ χημίδαι, & sic ut per infi-
 nitum etiam resoluitur, ἀποδορέον ἐμοί, ἐμὸν ὀξίον ἐν
 ὀξέ δόναϊ. acuatibus ut ad infinitum refertur, qui expan-
 si sua ante se parit. acuatibus, ut χημίον ἐμὸν, hoc est
 ὀξίον ἐν ἐμὸν χημίδαι. ἰατέον τῶν νόσων ἀμελῶντα,
 τῆς ἀγίας. idem ὀξίον ἐν τὸν ἀμελῶντα τῆς ἀγίας ἰατῆς
 τὸ νόσον. medendi per morbo ei, qui negligit cura. propter
 hunc clarum, ut acuatibus regunt. carum sui tibi, ut ἀπει-
 τέον ἐμοί, uel ἐμὸν τὸν πρᾶγμα. quia ἀπείρητος
 πρᾶγμα, δόρεον ἐμοί, uel δόρεον ἐμὸν τὸν οἶλον ἀνέ-
 ρων. quia δίδωμι τὸν οἶλον ἀνέρι. γράφον ἐμὸν ἐπι-
 στήν, quia γράφω ἐπὶ τῆς. Sepe etiam adhibetur huius verba-
 libus. ut submanibus, ut in ἀποπλην ἐν γράφον
 ἐμοί, το-

[illegible]

nec genere, nec casu, κλυτὰς ἱπποδάμεια, pro κλυτῇ ἱππο-
 δάμεια. Θῆλυς ἐστὶν, pro θήλυτα ἐστὶν. ἤλθον ψυχρῇ κήρυ-
 ρον ἔχων, pro ἔχοντα. βίδως καὶ νέμεσις καὶ ψαμέναι, pro
 καὶ ψαμένα. apud Herodotum ἀπόλλωνος ὀρνέων, pro ὀρ-
 νέοντα. apud alios scriptores ὑδνέωνται sepe numero nō
 respondere genere, antiquorum more, qui participia singularibus
 verborum impersonalium iungunt neutra nomina pluralia
 ut ταῦτα δόξαν ἡμῖν, pro ταῦτα δόξαντα ἡμῖν, de quo
 postea. item substantivis masculinis iungunt activa in or.
 celerem ὑπομένει δάφνει διαφόρον, καὶ ποικίλον, succineo
 afflictiones diurnas, dyurnas. hoc est, quod antici adscri-
 va in or. continue accipiuntur, maxime incompromissibile
 riuane ut ὄκη, ἢ ἡζοφάδοι, ὁ καὶ ἡ ἀρχηγός, ὁ καὶ ἡ ἀμύλο-
 υργός, κακοῦργός, ἡ πακτός, ἡ παγιδεύς, φιλόσοφος, & similia. &
 indeclinabilibus in or. pluris, & in or, ut ὄκη ἡμῶν, παγιδεύς σου-
 δαίος, βλάτος, διαφόροι. & in or. ut ὁ καὶ ἡ βασιμῶν, & ἡμῶν δι-
 κείμῶν, γυναιμῶν, δόκιμῶν, περὶ ἡσυχῆ χαῦνῶν, & ἡσυχῶν, ut
 ἡ ταῦτα γῆ, ἢ ἡ ἑξέκλῳς συνφορά. item pro masculinis & feminino
 eleganter coniungunt neutro. de ποικίλων, & διὰ δικαιοσύνην.

[illegible]

Nomina numeralia composita, dum numerus minor procedit pro-
 feruntur. In oratione mediante conjunctione καί, ut τρία καὶ δέκα, ἑκα-
 τή καὶ δέκα. πέντε καὶ δέκα, πέντε καὶ τριάκοντα, decimus quintus
 apud Hellenos, & quod compositus est cum nume-
 ratorum procedit, effertur sine conjunctione ut δεκάττα, δε-
 κά πένη, δεκάττα ἑκατά. δεκάς. & ἴσα ἰσάλλισι, quæ infra com-
 sunt. nam supra omnes profertur etiam mediante coniu-
 nctione, maiore numero procedente, ut ἑκατόν καὶ κενά-
 κοντα. & cum nomina numeralia cardinalia iuncta, si-
 ne conjunctione quædam profertur ut dictio composita,
 non ut oratio. δεκάττα καὶ κοίτῃμα, εἰκοσίς. Si uero me-
 dia sit conjunctio καὶ, profertur modo ut dictio co-
 posita, modo ut oratio, ut τρία καὶ δέκα, uel τὰ καὶ
 δέκα. κενάτα καὶ εἰκοσι, uel κενάτα καὶ εἰκοσι. Oratio
 uero semper effertur ut oratio, εἰκοσὶς, πέντε, ἑκα-
 τή καὶ δέκα, πέντε καὶ ἑκατόν ordinalia, & cum
 nali ut ἑρτα καὶ δέκατος, ἑννεακαὶ δέκατος, ἑννεακαὶ ἑκα-
 τή. πέντε πέντε adiectuales erit oratio, non dictio, ut
 ἑννεακίς, εἰκοσιὰκίς, καὶ ἑρτα καὶ δέκατος, ἑννεακαὶ ἑκα-
 τή.

uices sex

uicies supra septingentes. Si uero precedant numeri cardinales, & positemus sit adverbialis, praefertur. ut unica dictio composita, non ut oratio ut ἐκκατὰ καὶ ἑκατὶ ἑξακισχίλια. nouis & uicis supra septingentes. & Latini dicuntur unde uiginti; duodeviginti &c. prout hoc modo dicuntur haec. δύο δέοντα ἑκατὸν εἰς duodecentum anni. δύο δέοντα ἑκατὸν μίλια, duodecim milia, δύο δέοντα ἑκατὶ ναῦν, duodeviginti nauis. ἑλπεγενήσας ἀβόλους, mīkanra mīa deōnta trīgna; undeviginta minae; δύο δέοντα ἑκατὶ ἄνθρωποι duodeviginti homines. prout etiam in omnibus his loco numeri maioris praedicantur numeri ordinales, ut pro mīa deōnta trīgna mīka; dicamus mīa deōnta mīka; mīka. & pro δύο δέοντα ἑκατὶ ἄνθρωποι δύο δέοντα ἑκατὶ ἑξακισχίλια πεν; ἑκατὶ αἵψα dicunt etiam ἑξακισχίλια pro mille equis, quasi millenarius equitarius. & similia ἑξακισχίλια pro mille ippis. quod genus loquendi noster apud Latinos in interrogatiua numeralis sunt, πῶς, ad quod respondetur ἑξωνία. καὶ ἑκατὶ cardinales. πῶς, ad quod respondetur οὐ, mīa. & ἑκατὶ adverbialis πῶς ad quod respondetur, mīa.

[illegible]

hec inter nos conveniunt. Quo in loco etiam acuarii participij
verbo impersonali ponitur loco genitivi absolute, ut latius dixerim
in capite de participiis. Tempus, & duo, tantum, tam tantum, duobus
non, sed etiam uti videtur pluribus, ut per se videtur, vel
tempus neque, ambo currunt. Nomina quoque formatione qui-
dem sunt plurabilia; significatione vero singularia, ut singula-
ria, non iunguntur verbis pluralibus, ut singularibus, sed plu-
ribus dantur, ut ad quatuor pilas ita dantur, non tempus,
filii philosophi nuntiabant. Annuntiant peritiam nomina
quoque ante genitivum locum nominantur, ut domi tantum ro-
gabatur genitivum domi, ut domi illud bene nuntiavit, quales sunt
civitas. Cuius illi temporis nuntiavit tantum. Verby quod
antea habet nominativum, velut perit quandoque quidem in cog-
nate nomen, sed quod nominativum, vel per genitivum, vel per
locum maxime totum nomen, sicut amplius nomen totum
ita summa xoi totum nomen, vel sic summa xoi per ex
amplius nomen. quandoque vero in participiis, ut per
nominativum, vel per genitivum, sic summa xoi vel per, vel sic sum-
ma xoi nomen. semper autem locum nominantur, quoniam per
habet ver-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

significantibus monis ad locos additur secundarium loco accusati-
 ui. Cum propositione, ut ὅταν διὰ τοῦ αἰσίου ἢ πόλεως, pro eis po-
 tuit. Cum. Verba dantur requirunt pronomini autem sepe numero
 intelligitur propositio sua, ut ἀπομένω ἀναμένω αἰσίου καὶ
 πόλεως, hoc est, secundum αἰσίου πόλεως. αὐτοῖς ὅποις ἔλαβον
 ὁνέρας. hoc est, secundum αὐτοῖς ὅποις, una cum assensu acci-
 pitur utitur. ἔτι πρὸς habeo gaudet dantur, sicut apud Latinos.
 οὐκ. ἔτι μοι ἀργυρίου, non habeo argenti, & familiariter ad-
 duntur tibi hoc dantur, ὅς ἐστι μένος, ἀρδόμενος, & similiter
 ὅς ἐστι μένος ἢ, sicut ἀρδόμενος, οὐκ ἢν βούλομαι εἰς
 ταῦτα, nec non prosequuntur mihi, χρωμαὶ καὶ χηρὰ καὶ ὅμοια
 & conueniuntur dantur, χρωμαὶ τοῖς φίλοις, uter amicis, καὶ ὅμοια
 ὅμοια καὶ ὅμοια, sicut habere. Quis dantur, ὁμοία, πο-
 quis accusatiui, ἢ, uel ὅτι, ut οὐκ ἔχω ὅτι χρωμαὶ ἐστὶν
 ὅτι, inest, sicut quid agam; οὐκ ἔχω ἢ χρωμαὶ τοῖς φίλοις, πο-
 cio quomodo uideat; miratur enim hunc dantur, πο-
 in accusatiui χρωμαὶ τοῖς φίλοις, uel χρωμαὶ καὶ ὅτι, ut ὅτι
 nec cum genitiui, & dantur, φωνῶ, ἀπερχομαι, καὶ ὅμοια, sicut
 ἰνδύκω, ut φωνῶ τοῖς φίλοις, sicut ὅμοια hanc rem. φωνῶ
 τοῖς φίλοις

[illegible]

in sacris literis, benedicere, & maledicere, cum accusatus signifi-
ficame eum, de quo quis bene aut male loquitur, & qui & bene
dici & maledici dicitur: passiva insuper adhibentur accusatus eum
quem Verby actius habet: per datus, acquirimus ut & pateris, et
tu dicitur, de quo mihi arbitrio. sic passive ego & pateris hanc
tan. ego de quo arbitrio, pro arbitrio mihi de quo tan. sic primus ad-
thimar & kara rō euangelion & pateris tan, ego & pateris
gelis, quod credis: sicut ego, pro secunda euangelio quod mi-
hi creditur et, sic ponitur accusatus, pro genituro & pateris
tā xymara, pro tan xymara, primo & pateris; De conueto ge-
nituro, pro accusatus, tan, almaros & pateris, pro rō alma
& pateris, quod pateris sit. sed auatendo alio eum, qui
pateris oratio, ut mihi exim xymara, sicut xymara; pateris
tan, promittit exim xymara, quod sunt: prima xymara
Columba, qui pateris eum suum includere videtur, tamen
in ipso continetur accusatus, & cum capitur, pro simplici
nō oratio, sed fundere vinum pateris pateris, et
berno, addit eum tunc tunc accusatus, & loco adhibet
oratio, & pateris, pro & pateris, & pateris, & pateris
no iē. kara

ποιῶν κατὰ ἐβς λεγώ, pro κατὰ ἐβς λεγώ βλέπειν μαρτυροῦν, pro
μαρτυροῦν βλέπειν. ἐβς πρὸν βλοσυρόν τι, pro βλέπειν βλοσυρόν. Inaci-
uo ponitur insuper continuata temporis, ut dicat, ut supra. cen-
ty nullus verby ut græcis quam nuntius in manibus, quod non ad-
mittit inkrady accusatiūz alieuius actionis significatiūz. ὅσα ὑβρί-
δων, in quantis affertur sum contumelijs; ὅσα ἡδίκηθε, inqu-
antur affecti eius injuria. πάντα δ' ἡ πράξις μένει, in omnibus de-
cipi: generaliter ἀβίον τὰ ὑκόντα, honoramus eum, ut par est,
vel pro dignitate. ἀτυχῶ πολλὰ ταῦτα διὰ τὴν μαρτύριαν; megala
τοῦ εἰπάμεν; ἐπαίνω μὲν τοιοῦτα, ταῦτα κατὰ τοιαῦτα ἐγκωμιά-
ζουσι· τὸ δικαίωμα. Sic tenet, id operando. Etiam subnanti-
as vult hoc pacto apponere accusatiūz, tōt παρ' οὗτοι συνεμισθό-
τητα, cum presentibus conuerter, ut par est, & p dignitatem.
hom qui gerunt administrum accusatiūz δίκως με γραφῆν
ταύτην γενομένης κρίσεως huius facio. τοιαύτας δίκας ποιεῖν
ἀποφυγεῖν παρόντα, talibus causis hoc presentem abstinuisse.
οὐκ αὐτὸς, se τοιαῦτα, obicit contra talia. ἐξέλεγον τὸ ἐλπεῖν τοῦ
παρὰ λόγου, exigo necessarium apud te meum navigij. ἀφ-
ασίας, scilicet, κτήματα, ἀσφάλεια, ἀσκήνομαι. Τὸν δ'
μέγαδεριν

merāberis, facio ut hunc pudeat murari uideri. horum
passiva regunt. unus actius, ut apud Latinos. in hunc qd
constrauntur datus, & accusatiui. Sunt qui mutant datu-
um in accusatiuum, & accusatiuum in datum, dwtōd māj toibi
blion, dwtōd māj se biblip. xari zomaj soi tōto, xari z-
maj se toitiq. Et haec sunt de accusatiuo uerborum.

De uerbis constructis cum diuersis casibus. ♦♦♦♦♦
Nihil ueracius quominus eidem uerbo diuersi casus apponā-
tur, diuersificationis. Unde aprouam di, & reprobam di uerbo
addi possunt accusatiui cum genitiuo. ἐλλειπτικῶν. Subau-
diendo ἔνεκεν. Vel genitiui cum accusatiuo, ἐλλειπτι-
κῶν, similiter subaudienda κατὰ, ἀποδείξω σοι τὸ
αὐτὸν, uel ἀποδείξω σε τῆς πόλεως. κατὰ γινώσκω σοι πο-
νῆα, uel κατὰ γινώσκω σε πόρον. μακάριζω σε τῆς θεάς, uel
μακάριζω σοι τὸν θεόν; ἡγῶ, εὐδαίμωνίζω. & similia. Item
ἀγαπῶ conueniunt accusatiui, quia actius, ἀγαπήσεις κύριον.
Sed θεόν, diliges dominum, deum tuum. Et datus, quando
significat benedictio, conueniunt. ἀγαπῶ τοῖς δούλοις
τῆς ἐκκλησίας, requiesco ordinem sententis, quo significatur
minuit

[illegible]

♦ *Delectione, contritione iuxta generis diversitatem* ♦

Plurima Verba Latina sortiantur greci significatione, patet
 rum, quare & considem obrem conuocationem, a pallatio
 pro a pallatio, defungor, liberor. a pallatio epd iou, libe
 nor aine. uelā, cennor, contribuo, uelā de dandis, cennor in

καὶ υἱοῦ, ἀναλαμβάνω, πικτορ. ἀνακάμπω, reflector, ἐπανα-
κάμπω, idem. ὑποκάμπω, flector. ὑπανακίω, reflector, ἀντα-
ποδίδωμι, vicissim reddor. ἀποδίδωμι, reddor. ἐξάλλω, pa-
ρολλάω, supέρω, confugor. ἀνιστέω, tenorium agor. ὑπ-
νιάω, pro ὑπνιάζομαι, ὕπνιάω. ἀκίω, exerceor. κενύω,
occidit. quandoque etiam conpendio sermonis sonantur. ἀβύσσ-
ου, constructionis, μεταλλάττω, pro παύω, seu magis dicitur, sub-
audientes τὸν βίον, μετῆλλαται, defunctus, κατάρτις, quod
significat finem facio, prodeunt dicitur, ὅ, pro παύω. ἀπὸ τῆς,
pro longa orationis habeo κατάρτις, pro παύω. hoc est κατάρτις
τὸν βίον. quo modo ὅ, τῆς, hoc est, ut ab eis accipi-
unt, pro euenio. κενῶν, quæ res sibi male uidentur. quemadmo-
dum actua, ut dicitur, sonantur nonnunquam passiuorum con-
structionis, sic & contrariis passiva sonantur actiuis quandoque
constructionis actiuorum. καλῶ, pro καλῶ, καλῶν, ἰσ-
καλῶ, pro ἰσκαλῶ. τὸν εἰς τὰς δεξιότατας ἀντιπαρα-
βέβηκεν τὸ πόλιν, pro ἐμβέβηκεν τὸ πόλιν. qui ciui-
tatem in grauiusma transformatione coniecit. εἰς εἰς τὰς ἀκροπόλιν
πατέμναι, pro πατέμναι. quæ matres admittunt. sonantur
ἰς ὅ, pro

- ἵσθι, pro unitati. ἀνιέρθαι, pro ἀνείναι. ἡ ἐσπῶ. pro ἡ ἐσπα, auellebat. Verbis novis, quambis absolutis, utuntur pro passi-
uis, eandē q̄ cum illis constructiones exhibuunt, ἀποδύσκειν ὑπο-
τον δικάσων. τὸ ἐλθῆναι ἀπὸ τοῦ ἐκδῶν, περιέπτεται ἐπὶ το-
ντον τὸ αὐτὸ ἡ sum q̄rā. Media constructionem habent activorum
ἡ παύειν, quia tam activam, quam passivam significant, βιάζονται
τὸν φίλον, uideō amicum, ἡ βιάζονται ἀπὸ τοῦ φίλου, uideor ab a-
mice, ἡ γομαίτε, ducite; ἡ γομαί ὑπὸ τοῦ, ducor ab eis.

◆◆◆◆◆ Demodorus ◆◆◆ Constructione ◆◆◆◆◆

Indicativa utuntur nonnunq̄ loca optativi; Gregor. ad hylan-
th, si praesentia, praeterita erat; si admihi erat. praesentia; dixit.
pro praeterito. perindicativum etiam multa dicunt, q̄ laus esset
perconativum, aut epistola ostendit, ἐφ' ᾧ ἡ γὰρ ὁ, neq̄ fecit
quodcumq̄, ab quod erubuit, ut erubescere debuit. christianum
dedit esin, ὅτι μὴ ἐβαπτίσθη; nullus ex christianis, quoniam
non baptizatus. quodamq̄ per optativum die potest, addere ἄν, cu-
m ipso, hoc modo, christianum dedit esin, ὅτι μὴ βαπτισθῇ
ἄν, plerumq̄ etiam verbis substantivis non, sed optativum construc-
tum cum particula potentiali ἄν, habet sententiam futuram. ἄν ἄν
possit

[illegible]

τὸ πείθειν ἐπιχειρῶν, ut alio pacto poscat persuadere conatur. Con-
 iunctivis continuntur interrogantia dubitante accepta poterunt
 sic pō; an sciam; et legas; quid dicam; & in universum om-
 nis interrogante admittit verbis coniunctivis, βούλῃ εἰπω, ut
 dicam; Coniunctivo propter perfecti vocis actionis nato gra-
 tificamur. & loco vice plerumque participium, ut ante
 ut patet. Infinitivum graecis continetur dupliciter. primus
 reliquos, quando scilicet infinitivus potest resolvi per in a i-
 ue, quia finem denotat, dida mi τοι διδάσκεις λέγειν, doceo edu-
 care, idem, ut dicitur. de omni τοι βοήθειαι, προοικι-
 uare, idem, ut iure. dida mi τοι βοήθειαν, prius daj, con-
 an dō; donbi pecuniam, etiam quibus indiget, idem, ut e-
 marea, quorum indiget καὶ πάντες τοι ἀγαθὸν μή φθον-
 ῶν εἶναι δοκεῖν, communico tibi bona, ne invidus esse vide-
 ar. sic μάτηρ διὰ τὸ πεῖν. ἀκαλεῖται τὸ καίφος, videbis efferre
 ferream, hoc est, videbis ut efficias ferream. latius vero vide-
 bis, qui videt efferrem. quandoq; maiori declaratione nica-
 sa ostendit, ut, ἡ δὲ βασις, uel articulus genitivus τοῦ, ἐλπί-
 κῶς, deficientis enclitica, uel propositio una cum articulo pro-
 ut exege-

uui exegit, παρακαλῶ se, ὡς εὐχῆν, uel παρακαλῶ se ὡς
εὐχῆν; uel παρακαλῶ se ὡς ὅτι εὐχῆν ἡμῶν, καὶ δόξης, honor
se, ut assequari honorem, & gloriā. secundo continetur
ἐλθῶν, quando scilicet parat infinitiui uolui per δὲ, quod
ἔγωγε σωκράτην γέγονε καὶ σοφόν; doco. Socratem fuisse sapien-
tem, hoc est dico quod locutus fuerit sapiens. hoc secundo mo-
do continetur infinitiui uerba προαίτην, hoc est eleu-
onis, & uoluntatis exprimebant, ut θέλω, βούλομαι, προ-
αίτομαι. & uerba ἐπιεκτικὰ, hoc est, desiderantia, ut sunt
ἐπιείμαι, ἐπιβουλομαι, ἐπιμαίρομαι, ἐπιτέλλομαι, ἐπιχομαι, ἐπιδόμαι.
inter quae hoc inueni, quod haec quidem iungant infinitiui ome-
dianis articulo genitiui τοῦ ἐπιείμαι τοῦ ἀναγινώσκειν, ἐπι-
βουλομαι τοῦ λαμβάνειν. illa uero ἡπερ articulo θέλω γράφειν,
βούλομαι ἔδειξιν. semper προαίτην uerba, & ἐπιεκτικὰ
continetur in finitimi presentibus, & praeteritis, προαίτομαι φιλο-
σοφείν, βούλομαι εἶναι, βούλομαι ἔδειξιν, θέλω, ἐπιβουλομαι,
ἐπιμαίρομαι, ἐπιτέλλομαι, ἐπιχομαι, ἐπιδόμαι, & similia quae uero significant pollicitan-
tem, aut exhortationem, continetur cum futuro, ἐπα-
γγελλομαι ποιεῖν, ἐπιβούλομαι γενέσθαι, παροτρύνω in-
quibus cum

quibus cum in particula personalis additur, praeferunt infinitivum³
sunt locum obtinent, ut infra dicetur, ubi de huius particulae con-
structione loquimur. Et si quis quodammodo ante se ergatim agadonge-
nesdaj, idem generesdaj. Verum pridonko, & elpi'zo, ubi quidem
secundum se verentur, connumerantur cum futuris, ut dicuntur, & cum
presentibus, pridonko elovredaj, uel excedaj, elpi'zo elovredaj
uel excedaj. Ubi utrumque videtur, connumerantur cum futuro-
re, et praesente, pridonko elovredaj, uel excedaj, uel elpi'zo elovredaj.
Et si quis balow generesdaj, uel generesdaj. elovredaj, dermaj,
& pridonko, connumerantur cum praeteritis. dicuntur negkata ga gien im-
de, & pridonko kar el dein. Impersonalia infinitiva praesentibus, uel pre-
teritis, sed non nunquam futuris, ut cum de futuro fit sermo, unde
qanaj, oportet dicere. xim lab elin, oportet accipere, in de xerz
et inaj, licet esse. qilel generesdaj, solus fieri. Verbis mellu con-
numerantur etiam infinitivi praesentibus, & futuris, mellu djan, uel
mellu djan elin, sum faciens, inveni. Nam cum aoristum
djan, uel mellu djan elin, sum faciens, inveni. Nam cum aoristum
aoristum mellu generesdaj, ero. Reducuntur perfecti non nunquam, q n-
mi, in aoristo, & nmi, cum de praesente fit sermo, cum praesente con-
numerantur.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ponemus, & sit prima quod uerba in oratione sepe omittuntur or-
natus gratia ut legas, ut fama est. Ne ἀποδείξιν δὲ, ἡμῶν
δὲ, ἐκ τῆς ἰστορίας, δὲ, interueniunt orationibus in modum parentelli,
prociuius rei demonstratio est, cuius rei indicium est, & subaudi-
nuntur, uel ἐν τῇ αἰρέσει, uel ἐν τῷ ὅτι quibusdam uerbis ueniunt lo-
lis locutionis orationis, ne γινώσκας capitur pro λέγειν, ἔστιν
γενόμενος, hoc est ipse λέγει. Et λέγει, pro ἔστιν, λέγει
si τοῦτον εἶναι ἐκείνου, dicunt hunc esse filium illius. Secunda
apendit quidam etiam quandoq̃ ponuntur quidem in ora-
tione, sed plane abundant, & propter nihil conferunt ad sen-
tentiam, cuius modi sunt φέρω, ἔχω, εἶμι, γὰρ, ὅτι, ὅτι, &
φέρω, ut Gregorius λέγει, μέν γὰρ λέγει φέρω, ἔστιν ὁ γὰρ λέγει.
ἔστιν, nomina inter clericos dare ceperunt. Et hinc de sacra concio
prima τοὶ δὲ, καθάπερ ἐστὶν ἀκροπόλεως ἡ κεφαλὴ φέρων ἀφ-
ἑλθόντες ἐγκατέβηκεν, ubi aures in capite uelut in arce ocu-
los imponit. hinc singulis φέροντες, & φέρω, eadem manebit.
tenentur ἔχω, ut μαθὼν ἔχω, pro ἐμάθον; συλλαβὼν ἔχω
pro συλλαβόν; εἶμι, ut ἐν τῷ ὅτι εἶναι, pro ἐν τῷ ὅτι, in
presentiarum ἔστιν εἶναι, pro ἐκείν, uoluntariis, ἐκόντες εἶναι,
pro ἐκόντες.

pro ἐκείναι, ἐκείνηται, φάται, & εἰρεῖται, ὡς ἐφν φάται, ἐφν εἰρεῖται,
pro ἐφν, quasi latine dicitur, infit dicitur. φθάνω, ὡς ἐφθνη ποίη-
ται, pro ἐφθνηται, φθάνει ἀναλίσκόμεται, pro ἀναλίσκεται. ἐφθά-
κειν πρὸς μέντοι, αὐθιχά. τυγχάνω, ὡς τυγχάνω ὢν, pro εἰμι,
διακίω, ὡς διακίω ποιεῖται, pro ποιεῖται. ὅμαι, ὅμαις abundan-
quem admodum latini; credo: ταῦτα ζήλωτα εἶναι, ὅμαι, καὶ λα-
μπρά, huiusmodi admiranda sunt, credo & περὶ clara. ὅλοι, ὡς οὐκ
οἷς ἀναγκαῖοί τε καὶ; non cogemur an non tandem cogemur
Appendix. Verbis singularibus abundatur loco plurali, ὡς
ἐπορεύη, pro ἐπορεύεσθαι. ὅρωι, ἐμείν, pro ἐμείνεσθαι. ὡ-
τὸν ὅρως, frequenter implicita oratione truncata, ἐμὲ μὴδὲν
ἔχεις, ἐφ' ὅτε τοῦτο ποιεῖς, pro μὴδὲν ἔχεις, ἐφ' ὅτε μέν-
το ποιεῖς, nihil habes quam obrem hoc mihi facias. οὐδέ τις ἐ-
κὼν ἐπομένει τοῦ. ἐλθέτωσαν ὅ τοιαῦτα ἀρχή, pro οὐδέ τις
τοῦ ἐλθέτωσαν ἔκων ἐπομένει. &c. nemo libet uolens per-
ficeret huiusmodi principatus. ὅταν μὴ εἰδότες βαδίζωμεν, pro
μὴ εἰδότες ὅταν. βαδίζωμεν, ignorantes quomodo

♦♦♦♦♦ Syntax ♦♦♦♦♦ Participiorum ♦♦♦♦♦

Participiorum. Participium sui uerbi conjugationem, quem admodum
apud latinum

apud Latinos. scilicet illud rōn ei eīdōi, arrium bene sc-
ri posuit est, per anīmetā, aciditatis; rōn ei dī-
mōn, arrium pēnīti, hoc est pēnīti sagittā dī. pēnī cīpīgē-
tīnīū abrolū pēnīti, quē admodū latīnī oblatū ē-
mōi dīdākontōi, mēdoctē. quādoq; pāncīpīū solum,
īnkllīgē dōcātū nōl cōn uenīentī, ē dōmōn, dē, ubi autē
uenīentī. amīcē pāncīpīū gēnīū mēdoctē, hīc tē cōn
cōi k cōpēt, cōi rōn āndā rōn pōnīrāntā, pōnī āndā
rōn pōnīrāntōi, uīrō hōc facīentē. Hīc tē est frēquēntīssīmū
īmpāncīpīū īmpōnāntī pēnīntā kōpōtā, āndā dēn āndā,
pōnī dōcōlāntā cōi āndā, ubi īpē āndāntī. dē dēn ē mōi gēnīū
ubi pāncīpīū cōi mīhī tōnīrē. Hīc tē dēn, cōm īncōnū līr dē-
nōn hīc tē, pōnī dēn dēn, cōm āndā rōn cōn uenīentī. dē dēn
āndā pāncīpīū, cōm pēnīntū cōi īpī facīentē cōi mēdēn āndā
dē dēn, nānquā nīhīl dīr īncōnū. līr dēn, pōnīntā, pōnīntā,
cōm dēn mēnōn. hīc hēc pōnīntā pāncīpīū. ♦♦♦♦
Hīc tē dēn pāncīpīū, nānquā latīnī, quādo-
mōi dēn pāncīpīū pēnīntā pēnīntā pēnīntā pēnīntā
hōc illī pē-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

eandem enim in cum illis autem comitibus, qui non sunt adfuerunt
eandem dominum conueniunt habent. O enim, omnia mea
domus, si enim omnia, mea habent, id est enim omnia in me
domicilium. utrumque ad frequenter mecum non ratione
ferri intelliguntur. O enim, omnia, id est enim, omnia
in to okumandov. praeceptum infirmum deus. an quod
neculit o deus, si deus, id est deus. unde patet o deus dicit
greci, quando significat, ad quendam rem habentem, quem
non nominant, sicut o deus, id est deus dicitur, in hunc
modum deus o deus, id est deus. et notum est quod
hunc nunciat, id est, indignus esse dicitur. et o deus ge
nomena notat deus. id est, nunciat, id est, nullam
res formam, id est, cum deo, cum deo, cum deo
Verbo infirmo patitur, id est, deus, quod deus, id est, deus
in di, id est, deus, id est, deus, id est, deus, id est, deus
deus ut, id est, deus, id est, deus, id est, deus, id est, deus
id est, deus, id est, deus, id est, deus, id est, deus, id est, deus
ingressa ad manendi genus cum illis, sicut id manent cum illis
eodem cap. id est, deus, id est, deus, id est, deus, id est, deus

epignōnōj

[illegible]

ἡσκησῶ, τὸ ἐν κύβην ἵναι. τὸ κατ' ἑταυ τοῦ μέτρος, quantum
 intus fuit, proterea uirili. τὸ κατὰ ταυτὸ μέτρος, pro uirilitate, seu
 quantum in se fuit, quod uiam ἔχοντες dicunt subaudiemus pro-
 positionis τὸ δὲν μέτρος, τὸ μέτρος, τὸ ἐπ' αὐτὸν ἦκον μέτρος, quā-
 non in se habet, seu quantum ad se pertinebat eam uiam rationes, quā-
 latini dicunt, a concilijs, alibelis, amoenis, alicuius, &c, secundum
 hanc formam eleganter effertur graeci hoc modo, οἱ πρὸς τοῦ ἀρ-
 οῦ ἦτοί, οἱ ἐπὶ τὰ ἀρὸ ἦσαν. idem, οἱ ἄρὸ ἦσαν πρὸς κα-
 μένοι, αἰεστένοι, αἰ πρὸς ταῦ κύβη, αἱ ἐπὶ τὰ κύβηκων, i. οἱ τὰ κύ-
 βηκων πρὸς τὰ μένοι, a calicibus. Atticulus tam singularis, quā
 pluralis, cum pro positione κατὰ, & nomine singulari ἕκαστος, uel ὅ
 tantusdem ualer, quantum nomen plurale, eius casus, cuius est ar-
 ticulus, ut οἱ καθ' ἕκαστον, uel ὁ καθ' ἕκαστον idem, ἕκαστοι, sin-
 guli. τὰ καθ' ἕκαστον, uel τὸ καθ' ἕκαστον, idem ἕκαστα, singula.
 ὁ καθ' ἑκάστην, uel αἱ καθ' ἑκάστην. i. ἑκάται, singulae. τὰ καθ'
 ἕκαστον, uel τὰ καθ' ἕκαστον. i. ἑκάτων, singularium τῶν καθ' ἑκά-
 στην, uel τῶν καθ' ἑκάστην. i. ἑκάτων singularium. ὁ καθ' ἑκάστην
 simili modo. ἕκαστος ὁ καθ' ἑκάστην, uel οἱ καθ' ἑκάστην, singuli ὁ καθ' ἑκάστην,
 uel τὰ καθ' ἑκάστην, singula. ἡ κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν, singula
 similiter in

similiter in adiectivis. articulus pluralis numeri cum propositione
peri ubi amq; aut simili, ad nomen proprio tantumdem valet
quantum nomen proprium adiecti. critoite, oi peri paulon kai peron,
id est, paulus et peron. toi peri ton alkinon, pro to alkinon,
oi peri platon, pro platon. et toi amq; ton synon, pro
ei ton synon. oi amq; ton suon, pro oi suon. quon-
tiam cum hic formae substantivae plurali, singulare significat, sit
ut possit adungi verbo singulari quidem figurat, oi amq; twon-
ton elegen, socraes dicebat. plurali verbo simpliciter oi amq; twon-
ton elegen, socraes dicebant. Aliquando tamen accipitur
non modo pro homine sed etiam pro eorum communitate, ut dicitur
dicere, oi amq; suon elegen, est imperium exemplum, sed
et per sui rationem. socraes et tota q; apud eum est sollicitudo.
Articulus cum adverbio; adverbio additur articulus immo-
bilis habet adiectivi, mare, et kai noi da nati hto q; parabo-
lais. et parabolae generat; illi autem exerte omnia sunt impari-
bolis. huiusmodi, perie grasar ta eia auton, kai ta eia, uall-
am innotum est. socraes, omni ek tō kateu te,
egred ex tō dōte. et ex tō dōte, et ex tō dōte, et ex tō dōte, et ex tō dōte,
id nūn, in

τὸν ἐν, in presentia. τὰ ἐν ἑαυτοῦ, eaque apud in praesentia. Appre-
dit prima. non modo omnibus orationis partibus, sed orationis
quandoque mentaliter accipit. proponitur articulus, inueniunt gene-
re. τὸ ἄνθρωπος, hec dictio ἄνθρωπος, τὸ γυνή, hec dictio γυνή, τὸ
λέγω, hec dictio λέγω, τὰ συγκρατὶ διαλέγουμαι, hec oratio. συγκρατὶ
διάλεγουμαι. itaq. quodlibet uerbum conuenit inueniunt genere quodlibet
locis nonni seculi particula, ly, aliquo τὸ plura exempla apud
Ciciliu elapide inueniunt. proponitur etiam articulus, inueniunt ge-
neris masculini partem substantiuam, et non non τὸ ἄντα φιλὸκα
λέγουμαι, dicitur etiam idem, quod inueniunt hic inueniunt si bo-
natum tenet. habet etiam inueniunt. Appendis secunda sepe an-
ticipat articulus, elapide. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, spiritus habet nonni
non, ne minimam quidem. quod proponitur sic articulus partem substantiuam
τὰ ὅκτω καὶ δέκα ἐστὶν, etiam proponitur superlatiuum, ὁ πάντων
ὁδοῦ τοῦ κατὰ. sepe enim repetitur articulus efficit orationem
simul inueniunt, inueniunt, et non non, ὅτι δέκα, etiam inueniunt
tenet si per ὁδοῦ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ, τὸ ὁδοῦ, ὁδοῦ, ὁδοῦ, ὁδοῦ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ, etiam inueniunt, inueniunt, inueniunt, inueniunt, inueniunt
inueniunt etiam inueniunt καὶ ἀκονίκο. ὁδοῦ, etiam inueniunt καὶ τὸ ὁδοῦ
inueniunt

et per se. id quod frequenter faciunt in nominibus pro-
prij philippi est, pro philippi est. fit quandoque in participi
dia rithon mebor konaj rithon egala, kwbori zomaj, po
oikwbori zomaj. in istis autem nunquam supprimunt, sed sin-
gulis dictionibus addunt secundum articulum. in istis uero partim su-
primunt, & partim non, prout particulae oratio. Appendix critica
habent in apostolum annexi in diuisionibus, ad iunctio-
nem de, & men pronomina earum pronominauius, am-
bra per di, & non eultra non, o di rithon zomaj son ro, homines
aliquidam iam inueniuntur, alij uero appaerant. per geni-
tiui son anbrapen o mebor zomaj, o di eultra, hominum
aliquidam greci, alij uero barbari. per datiuu zomaj rithon
antioch taji a quodam, rithon de mebor, uincibus quibusdam qui-
dam aduersarii ueniunt, alij uero eorum. per accusatiui rithon
gots, rithon men zomaj, rithon de mebor o dala rithon rithon zomaj.
chuc rithon, eadem ex petunt, alij uero capere haur quaquas
proueniunt. in quibus sumuntur etiam quondam aduersarii
per p. p. p. p. uel rithon, rithon, uel rithon geminationem hanc
rithon rithon, rithon rithon, rithon rithon, humani generis
partim qui

partem quidem banc, partem uero matrem: ἐβραπευσε ὁ χιτὼν, τὸ
 ἄλ' ἰσότητι, τὸ τοῦ δὲ ψυχῇ καὶ μενταί, ἐστὶν αὖτε αὖτε λατρεῖ
 nem corpore, nam anima, uel simul corpore, simul anima. ut ferat aures
 in his diuisionibus ὁ μὲν, πῶς αὖτε αὖτε, ὁ δὲ αὖτε αὖτε, sicut la-
 temis hic: ἡ δὲ, sic etiam namque, ut in diuisionibus loco articuli pro-
 positum ponatur subyunctiuus. ad Roman et ὁ μὲν πῶς αὖτε αὖτε
 τὰ, ὁ δὲ ὁ μὲν τὰ αὖτε αὖτε, alius quidem corde iure si qui-
 bus uis, alius uero infirmis oculis uisitur. nam eodem corpore, ὁ μὲν
 πῶς αὖτε αὖτε, ὁ δὲ ὁ μὲν πῶς αὖτε αὖτε, hic quidem
 luctat aliquid inuicem inuicem, ὁ δὲ αὖτε, ille uero idem corde de-
 git de. unde sumitur articuli, namque pro parte minibus
 demum uisitur, non pro parte, ὁ δὲ, pro parte, ut ὁ γὰρ ἡ δὲ ὁ δὲ
 de ἐπὶ αὖτε αὖτε, ibi ὁ pro parte ponitur, id quod exortum
 et adjectiu conjunctionibus de, ge, ὁ δὲ, ἡ δὲ, τοῦ δὲ, ὁ δὲ, ἡ δὲ, τοῦ δὲ
 ὁ δὲ, αὖτε αὖτε, hic, hic, hoc, in idem in reliquis casibus τοῦ δὲ, τοῦ δὲ,
 τοῦ δὲ, hic, hic, hoc; τὸ δὲ ἀπαρτίζονται pro ὁ δὲ, ὁ δὲ, ὁ δὲ
 ὁ δὲ, pro parte, id quod in con partem. Verum extra con partem, ὁ δὲ
 de, ponitur pro parte de, dicunt ὁ δὲ αὖτε αὖτε, pro parte, alio, alio
 hic ὁ μὲν pro parte, unus, in quibus de αὖτε αὖτε αὖτε αὖτε
 tia. 121

na, sed idem gravitatem ponitur pro cōtor, hic ceterum philoso-
 phis idem vocatur substantia. capuntur & articuli pro nominibus
 in interrogatiis, sed pro tibi, cui: & pro in finis, et hoc pro et tibi, sicut
 Apparet quanta uidentur proinde articuli una cum suis nomi-
 bus aduersus locum, id est in regione vel humanis, id est in axion, admi-
 nitum, id est in axion, proinde, id est in pleison, frequenter. sicut tot
 in phor, ubi plurimum est, pro ubi frequenter est, signifi-
 cat etiam ad finem, id est in axion, id est in pleison, proinde, id est in
 axion, quam proinde, id est in pleison, proinde, ad finem, id est in
 axion, finem. id est in pleison, id est in pleison, proinde, quam proinde
 est.

Sinitaxis Antecedens Subiunctiuus.

Articulus Subiunctiuus pro proinde huius inde finis nomini in
 inclinatio, id est in pleison, quod etiam in non nam quam
 in de dente nomine pān, pān id est quodcumque, pān id est, qui-
 bus quodcumque, id est in pleison, id est in pleison, id est in pleison, non enim
 dicuntur, proinde id est, sed pān id est id est. si etiam proinde id est
 gantur, id est in pleison, id est in pleison, id est in pleison, id est in
 an, id est in pleison, id est in pleison, id est in pleison, id est in
 o id est, ut id est in pleison, id est in pleison, id est in pleison, id est in
 id est in pleison, id est in pleison, id est in pleison, id est in pleison.

[illegible]

ἐποίησε. refertur articulus subjunctivus interdum singulariter
adverbis pluralibus. ἀνδράσιν ἡμῶσι. ὅτι ἔπιοντο ὅμοιον.
homines puniunt, quibusdam, seu quisquis fallum juramen-
tum jurasset. interdum vero e contrario, adverbis singulariter in-
venitur addi pluraliter, μήτις ἀναίαν ἐβλάδ' ἐπ' ἑλ' ὅν' βούλομαι
ros, ὅτι μοι δὲ βούλει βούλομαι, nequisquam proconsul huc
venit consultor, qui mihi semper consilia conatur per arti-
culum subjunctivum respondere huic interrogationi τίς τίς ἐ-
ποίησε ὁδυσσεύαν, ἢ καὶ τὴν Ἰλιάδα. ἐποίησε, qui fecit ody-
seam, qui iliada fecit. vel sine verbo, τίς ἐποίησε ὁδυσσεύαν, ἢ
καὶ τὴν Ἰλιάδα, qui fecit odyseam, qui ἢ iliada, ponit
etiam huiusmodi, respondendo fieri per articulum propositivum
verbis mutatis in eum participiis, τίς ἐποίησε τὴν ὁδυσ-
σεύαν, ὁ καὶ τὸν Ἥκτορα ἀνέλεον, qui eduxit cerberum
a quo ἢ Ἥκτορα inuxit. passim enim ponitur articulus
propositivus loco propositivi, verbo mutato in participium
seu adiectivum, ἡ πόλις πεποίηκεν ἡ γὰρ, pro τὴν πόλιν, ἢ πο-
λιὰ πεποίηκε ἡ γὰρ, socius qui multa fecit bona. ponit
etiam articulus subjunctivus, si conditiones. ὅτι
ἢ ἐπείσοι.

354
 ὁποῖοι in omni numero, & casu. lucian. οὐτὰρ ἂν ἢ λέγω, ὁπο-
 ῖα τοῖς ἀνθρώποις πέθῃ, id est, à τοῖς ἀνθρώποις πέθῃ non
 dico ea, quæ in totis aguntur, quæ in hominibus persuades. hinc
 fit quod πάντες δὲ αἱ δέονται, pro πάντες ostendit, omnes qui, pan-
 ta men, δέα, omnia que. articulus subiunctivus ἥ, sumitur nō
 nunquā adverbialiter, pro modo, & a ratione, & respondet ad
 verbis πῶς, quomodo, & a ratione. respondet etiam τῇ αἰτί-
 ῳ, ἥ πῶς ἰσχυρὰ καὶ ἐκείνη, uel et minor, quo uel quāquam
 opulentior. Capitur interdū pro cōs, ἥτοι δοκεῖ: pro cōs τοι
 δοκεῖ, ut nō uisum fuerit. Significat etiam ex quo, quo circa
 ἡ γὰρ ἡ φύσις εἰναι, ex quo manifestum est. Capitur etiam δι,
 aduanti loco, pro ubi, δι ὅτι δέλεος ἐκείνου τοῦ πλὴν χεῖρα, ubi
 uell, exinde emanant rami.

[illegible]

proceptoris, per defectum dicuntur. Subiungitur enim ἀνὰ αὐτὸν καὶ
τόπου, uel alius quipiam, quem potius oratio. quandoq; etiam
capitur una cum suo casu, ad uerbū loco, ἔνθα, quātoq; ubi. ὡς
δεξιά, ἔξ ἀριστερῶν, quem admodum launi dicunt aduersarialia, k-
dere dextra, uel sinistra. ἔξ ἡμετέρας, uicissim, sigillatim. ἔξ ὁμοῦ ὁπο-
ποῖον, ἔνθα ἀκατέ, subito, momentis, ἔξ ὁμοῦ ἑῶν, paucis, in sum-
ma. ἔνθα κύκλῳ, circū, circa, undiq; in uniuersum, nullo p̄κμι-
so. ἔνθα ὀλίγω, summariis, ἔνθα παραβολῶν, laenkr. ἔνθα παρὰ δὲ, obiter.
ἐν τοῖς ἐν ἡμέρᾳ. ἔνθα ὁ παρὰ νῆα, ἐν τῷ παρὰ νῆμα, idem, ἔν
τῷ ποταμῷ, in p̄κμι, in p̄κμι, ἔνθα πῶς, ad eum, ad uiam, po-
pe. ἔνθα, quando. Et haec de hac propositione. ♦♦♦♦♦

[illegible]

dem inanimati videndum est est, in rebus vero animati pro. porebo-
maj est agoran, eoin forum; pem pro xruion pro se, mro aurum
adu est est unum in laudem, & relationem, a nē negke eis
arxonta, xadit ad pratorum; um nou est apallona, hēnē
udem apollonē. pro cum ubi significabimus aduenari, polemē
pro o mōrou, intelligatur adueni finitima. In qua significatione
inuenitur quandoq; & eis hēnē mōnēkan eis hēnē, ingratifuc-
tur in nos. quandoq; significat usq; eis emē, usq; ad uiam meam
quandoq; apud, circa macedonas, apud macedones, quandoq;
circiter, eis hēnē dīatōnē, circiter ducentos uiros, quandoq; de
eu dūgēneian loidorein, ob ignobilitatem conuicti. ponitur
pro ea pro eu, euō parōn, pro eu bō parōnē, quod elicitur
lumpe. quo loquimur, quomde alio inueni, pro eo quod est
inueni. Chion eis hēnē xal klw grāpanis, pro eu hēnē
xalkē, mōreia, kai hēnē hēnē hēnē eis oīkon eis. p. audient
quod modo me est. capitur etiam una cum suo capite quan-
doq; aduenialiter, eis hēnē malia, eis hēnē mōreia, eis hēnē
eis hēnē dūgēneian, eis hēnē hēnē hēnē hēnē, summe ma-
xime, eis hēnē eis dūnamin, quam paratissime. circiter
opportune

oportune eis kalon, comode eis en, simul, sicut latini dicunt
communiter in unum, eis apas, eis to apas, simpliciter, omnino
eis dion, quando. Et de hac propositione hoc sufficiat. ♦♦♦♦
♦♦EK propositio eadem, quæ est, sed illustratur conuersione
et requiritur, hanc vocari, et unaq[ue] genituro iungitur. Et amo[ph]
lalein, et phanto loqui. Et apasias pragmata, ex occasione
um. Et t[er]ti[o] didi deltan, et iouis tabulis. Et ektonou somatos, ex
ore lupi. Et kata logon, ex interpretatore, et parallogon, per aliter
nitentem, vel, ut gallus ait, ex geminatione, et per engon, ex
tra propositum. Et pericuph[er]i aron, obliqui oculis uidere. Et
ti[er]ti[o]ne, aradice, ab initio. Et upobal[er]i, ex ordine, ex congrua
consequencia. Et neas, et neote, et paidon, et k[er]pion. Et
meiranou, hoc est apueto, ab incensabulis, ab incensate gram.
Et obriou pheresdaj, ferri secundæ mentis. Et plagion, de late
re, et kata ty chon, et kata paraxh[er]ma, ex improbo. Et pa
ras, et audire, propter, omni parte, quod etiam Ne dicunt
paras ne[er]te, subaudita per propositione et, vel sic kata panta
propter, vel propter propter, et propterea, fieri dicitur, quod
cum accessione fit, etiam etiam. Hic et laggon et pro
pterea, et

σαγωγῆς, minus ac minus, quod etiam dicitur, κατὰ μέγε-
τον ἥστων, uel sic, ἐπ' ἐλάττω, ἐπ' ἐξῆς, quem ad modum
ἐπιπλέον ἐπεξῆς, ὁ κατὰ μινὼν ἐπιπλέον. significat magis ac
magis. Capitur etiam hec propositio una cum suo casu aduer-
bijs loco, ἐκ προνοίας, ἐκ προαγορεύσεως, consilio, ἐκ παλαίω, o-
lim, ἐκ πολλῶν. ἥδη, iam pridem, ἐκ τοῦ, propter quod, ὅτι οὖν, pro-
pterea quod, eo quod. quod solentur quandoque per trachem, ἐκ μενέων,
propter ἃν μεν, ἐν γὰρ τῶν, propter ἃν γὰρ. ἐξ οὗ, ἐξ ὅπου, ἐξ ὅ-
σω, postquam, in quibus. sub auditu. ὡς ἔστιν, sicut ἐκ τοῦτου, &
hoc tempore. & hec de hac propositione sufficiant. ♦♦♦♦

♦♦ **PRO** cum genitio ann. siue pro, significat enim locum.
Exemplis, pro θυσίᾳ, pro λόγῳ. pro ἐργῷ θανάτῳ, ante negoti-
um audax. pro νικῇ ἐγκαίνιον, ante uictoriam encomiū. pro
μαρτυρίᾳ, ante muneria, pro τῇ, γενεῇ δὲ διδάκταις τοῦ γένε-
ται, ante barba, dicitur. pro δούλῳ δεσποτῇ, dominum pro
seruo. pro ἐργῷ siue pro ἔργῳ, quod opere premium ut
ἐκδοσὶς, & tan ducibile, pro quo etiam capitur. pro δόξῃ, quod
significat uiam. pro πρῶτῳ, & obliuio. pro ἀπογοῇ, ante an-

♦♦ **PROS** cum genitio significat aut motum aper-
tionem pro

[illegible]

maxime animatam, ut dicitur, πρὸς κ' ἐρχομαι, adueniens. aut
 habundantia, si ueracitatem, ἡδὲ τὰ δύο πρὸς ἑκάστα, οὐκ ἔστι τὰ κί-
 λασθαι, πρὸς αὐτῶν, sicut dicitur ad quatuor, sic ἡ quatuor ad octo. aut
 exemplum, οὐδὲν πρὸς τὸν Χονδρῶν, nihil ad fider. πρὸς ἑστῶν, πρὸς
 λόγον, ad rem que agitur, ad rem pertinens. ὅμοι πρὸς αὐτὸν, animi
 adhiberi. aut contra τὴν πρὸς ἑστῶν, necesse contra de-
 onem. πρὸς νότον, aduersus contrarium, πρὸς κέντρον, ἁπλῶς, ὡς
 πρὸς κέντρον, iacere censem. aut inter, πρὸς ἑστῶν φίλα, amiti-
 na quatuor uolens. aut conueniens, pertinet ad omnes, & compensan-
 omibus, πρὸς ἀργύριον, πρὸς ἑστῶν, uendi pecunia, βίον πρὸς κίτρον κα-
 τὰ ἑστῶν, πρὸς ἑστῶν, uendere lucris. aut proprie, πρὸς ὅν ἑστῶν, prop-
 ter quem dico, πρὸς χάριν, id est τῆς χάριτος, ἕνεκεν, proprie ἑστῶν.
 aut seruit comparationi, πρὸς ὅσα ἀνεμῶν, cum uia compo-
 nitur ceteris. οὐδὲν πρὸς πρὸς μετῶν ὅν. nihil si conferatur πρὸς
 μετῶν, quod latere dicunt πρὸς illo. aut apud, πρὸς τὸν ἑστῶν
 ἑστῶν, apud ἑστῶν. singularia sunt illa, πρὸς ἀνὴρ, αὐτῶν, ἑστῶν.
 uenienter. πρὸς τὸ δόξαι, πρὸς uinum fuerit. πρὸς τὸν ἑστῶν, ὡς
 ut amicus conueniens est. πρὸς ἐστῶν, inimica anima. πρὸς ὅσα
 iacunde. πρὸς ἑστῶν, secum ipse salus. πρὸς τὸ πρὸν, in prae-
 πρὸς δυνα-

probi dynamin, pro nobis, pro de, pro ei, captum var loco
adverbiorum, preterea, amplius, etiam, kaj proi, uiginti, amplius.
duodecim, kaj pro ei, duodecim x amplius.

[illegible]

ANNA, semper cum acuario, ànà melior àlma, per
annum sanguinem. significat etiam distributionem, ànà pân
tis, quoranni, ànà mîcro, parvum. lucet, q, ànà delectatione sine
quibusdam humicis. poëte tamen cum acuario, ponitur, pro sumu
xistia, ànà l'caipm, cum auro. scripto.

KATA, cum genitivo. Significat contra, adversus, mē-
kata boar, id est, me contra bobem opta, adkara de/nar, haud con-
tra anum i. non proprie adrem; kat' auxinou boges, in erichinos
oratio. aut

οὐρανῶ, aut super, κατὰ μετρώων / περὶ τοῖς, super saxa seminas
 κατὰ γῆς καθήμας, super terram sedeo. aut de, ab, κατὰ νῶ-
 του, αὐτοῦ, κατὰ παντός εἰπεῖν. de omnibus, hoc est in unibersum
 dicere. ποιεῖς υἱοῦ προφῆτου, κατ' Ὀλύμπου καθήματα, ab Ὀ-
 λυμπί uenitibus. cum αἰσῶταις significat secundum; κατὰ μο-
 τῶν, secundum factum, hoc est ut descendit. κατὰ νικητάτου, secun-
 dum nictatū, κατὰ λόγον, secundum rationem, hoc est pro-
 habiliū. ὅταντο, καὶ ὅταντο, secundum suam partem
 hoc est quantum intesuit, κατὰ νόον προχωρῶν, secundum
 κτῆν προεδῖ, secundum hanc rationem, dicitur breviter causa
 κατὰ τὴν ἐντὶν, proutem quidem τῆς πρῆς, καὶ ὅ, secundum quod,
 cuius causa, ob quod. aut significat circa, aut in aliquo, καὶ
 ἐν, in nullo, in aliquo. οὐδὲ καὶ ἐν, in nullo. κατὰ παλιν, circa
 παλιῖ, κατὰ τοῦτον, in fluxu, hoc est, secundum eum, κατὰ πρό-
 σωπον, in faciem, coram, in conspectu omnium. κατὰ τόμα in
 initio multa ferice. κατὰ τὰ ἀδῖα, eodem modo. καὶ αὐτὸν το-
 δὲν tempore. ἰνδὲ καὶ ὅταντο, dicitur, secundum ipso, κατὰ
 ἐντὶν, pro eo, quod latini dicunt ciuitibus meis, proutem facul-
 tantibus. aut significat κτῆν, καὶ ὅταντο, ὅταντο, proutem
 temporibus

temporibus faciam etc. aut quod latinit significans aduerbia in
im; καὶ ἔτος, annuatim, siue quorannis, καὶ ἅμφορ, utrinq;
καὶ ὀνδρα, uirum. καὶ ὀλιγον, paulatim. sic lucus & κατὰ πό-
λιν καὶ κώμην, oppidanum, castellanum, idem per singulas ciuita-
tes, & castella. κατὰ μέτρον, uisum, segitanum. καὶ ἓνα, singuli.
dicitur etiam cum acuatuo, κατὰ θεόν, pro diuinitus, in in-
tudicino, deo uolente, & fauente. κατὰ τυχην & κατὰ δαιμό-
να, pro sorte, fortuna.

ΔΙΑ, cum genetiuo significat per, διὰ παλαιὰς ἡμέ-
ρας, per antiquos dies: διὰ πύρας, καὶ μάχαρτον, per ignem & en-
ses. Ἐξ διὰ τόδων, semper totas. διὰ τοῦτο λατῶν, per parietes
loqui. dicunt etiam λέγειν διὰ πλείονων, διὰ βραχέων, διὰ
βραχέων, pro multis, & paucis dicere. & διὰ μακρῶν, διὰ πολλῶν
διὰ χρόνου, pro longa intervallo, diu, multo post. & διὰ τιμῆς
ἀγεῖν, in honorem habere, διὰ αἰδοῦν ἀγεῖν, uenerari, uene-
ratione dignari. διὰ μνήμης ἀγεῖν, memoriam aliquius rei
per memoriam, & monumentis. & διὰ μῆνης, semelodie. διὰ μῆ-
νι μῆνας, semel quoque die; διὰ βίου, per totam uitam; διὰ κλῶν, co-
nue, amicum. διὰ τῶν γένων γενόμενα, uno animo co-

sentientes

consentientia. diā dōratōm mōxerōj, emīnui pugnare. Cum acu-
 latius significat propter, diā sē tādta poīō, propter hoc facio di-
 cunt etiam diā emīge, quāvis in me est, homerustamen cum
 acuatius profert interdū diā significans per mediū, diā Tēvrea,
 kat mēlan. alīa; per arma hī amī sanguinem. ♦♦♦♦♦

♦♦♦♦♦ **META** cum genitiuo significat cum, vāq; mēā
 qīlōm dōbīa, suauit cum amīcūvīa. illud autē cum mēā mī-
 rātoī ānāe, cum mēā impōrāuī, pōtēum est. Cum acuatius
 significat pōt, mēā sūvōrīp, pōt fēum. mēā pōlēmō
 hī sum mōxīa, pōt bellū auxillium, cū pōt etiam quando-
 que pōt, uel diā mēā pōt et ēxer, in manib; habuit. ♦♦♦♦♦

♦♦♦♦♦ **PARA** cum genitiua, significat motum aperso-
 na, para dōtōl hī āgālā, adeo bona para ē mōū dōūnāj dē
 mēo, sūvō mēā pēcūnīa dāt. siquidem āpō, hī dōt, motui quī
 ēt ālōvō, maxime sūvō pēcūlīarē, para, uelō hī pōt, mōū
 āpōtōnā. Cum dātīvō, apud, prope, pōt ē mōū dōūnāj dē
 pōt mōūnā carit, para pōt, in ēt sūvō. pēnē mēā, pōt ē mōū
 apud mē. ¶ Constructur plerūq; dātīvō significante rem anima-
 tam, ubi uero fīr mōū dēte in animā, pōt ē mōū dātīvō
 in eodē casu

in eodem casu, parà dābāllān kabedōūmaj, iuxta mare sedeo
cum accusatio significat ad, parà sē 'ēxōmaj, aduenio,
aut propter, parā tī, propter quid, unde quam obrem, parā
tō 'ādikēn h̄ tīmānā, propter injuriam supplicium. aut pro-
pter, parā tō mēlōt, propter, seu extra canonem, hoc est inimp-
re, parā grōmīn tumbānēi, propter opus **Grōmīn** par
ēnā, propter unum, hoc est, uno minus, ut pat' ēnā tōrōvōi.
uno tempore totidem, aut rotationem, sive perperam, parāz
perpūran, purpuram iuxta purpuram, pat' tūllōt 'āimō
ēn, prescienti iudicet, aut supra siue ultra, cōrāōt parā
tōtū hōm tū 'āndrō pōn, speciosus supra filios hominum.
hoc modo hieron, a tō, adversus juveniles venit illud ad
romana 14 'ōt mēn kōnēi h̄mērān parā h̄mērān; alius
iudicat diem plus quā diem, hoc est unam supra diem.
aut significat intermissionem, sic d' August, interpretatur
dicam tōcā ad roman 14, alius quidem iudicat alterno
die, sic ēnā pat' tōt, alternis annis, mīnā parā mīnā
alternis mensibus, ponit etiam dies hoc modo, pat' h̄mērān,
pat' tōt, parā mīnā, alternis diebus, alternis annis, alternis
mensibus

menibus. parà méros, uicissim, alternis uicibus. cui posita enas,
addi nomen numerale, parà mían hmeran, alternis diebus,
par hmerai pēne; quinto quod die. par hmerai ēptā, septimo
quod die, & sic de alijs. posita insuper dici parà mīyn hmeran, te-
tio quod die, hoc est dictum singulorum in uicualo, parà mīarīyn
hmeran, quarto quod die. & ita ulterius. nec de tempore tantum
uicissim hoc modo loquendi sed etiam alijs de rebus inter se
parà plī glau sicut plī glau, parà plī gīyn ē kaētō ē mīψō, al-
ternae plagae in uicem, hoc est utrumque uicissim cedam. par ēna
aut ēna par ēna xōuonraj, alternantē dīō pā dīcunt, In-
de dicuntur parentau tōpora. quae alternis annis fructus ferunt qu-
andōq importat tempus idem, parà tō dēipnon, tempore cens. pa-
rà tōn plōūn, internauigandum. par adīō tū adīkīmata, pro-
tinus admittis delictis. quod surit perīn dicunt, adhuc flagrantē
bus delictis, par adīōn tōn kaīōn, in te presentī, In presentē, In-
sentiar, parà tōis kaīōis ēkaīōis, uno quod tempore parā pān-
ta xōnōnā omnitemporē. par dīōn tōn bīōn, pūstōm uīam,
a toto tempore istis, hinc fit parauīka & parauīka, parauīto-
den, iam inde, ex illa hora. quandoq signīfca contra adīōn
parà tō

παρά τ'ς θεῶν ὁ δίκαιος πράττει, nihil contra legem dei agitur
tur. aut parά τὰ δεινὰ φρονιμώτερος, post mala pruden-
tior. dicitur etiam adverbialiter, παρ' οὐδέν, παράμειον, fir-
me, pronihilo; παρ' ἄλλαν, uel παρ' ἄλλα, quantum, quoniam, pro
quo etiam quandoque capitur παρ' ἑ. item παρὰ πολὺ; tunc capi-
tur pro multo seu plurimo, tunc pro modico, sic, ut παρὰ πολὺ
dicatur, quasi ἐκ τῶν πολλῶν, ut παρὰ πολὺ. Ἐξ ἵππων ἐποίησα,
minus quam ἵπποι ἐκ τῶν ἰσθίων, sic παρὰ μέτρον modo capitur &
rationem, suam autem, modo pro annuam suam parum.

ΠΑΡΑΝΤΙ semper contrivitta geritur, & significat
pro, succedente, amissioni, contra, super, ante, circa, circa, &
pro corpore umbra. ἀντὶ λειψῶν μὲν, pro leone murem. ἀν-
τὶ κύνος σὸν, pro cane suum. ἀντὶ ἐρμιονος, Hermionitice di-
cunt etiam ἀντὶ ἡμέρας, per totum diem. adverbialiter etiam
ἀντὶ δυνάμει, quatenus, significat etiam eo quod
propter quod, lucion, ἀπόδοι ἀντὶ τῆς αὐτῆς diei ποδὶ μέλιτος
murem, ἵππων, pro eo quod utramque, ἀντὶ ἄλλων, ἵππων, quod
ἀντὶ τῶν ἵππων, habet vocem singularem. οὐκ ἔστι δ' ἀντὶ ἄλλων
necesse, quam ἀντὶ τῶν ἵππων, utrumque sumuntur, quam
obrem & quatenus

obrem, & quas obres, licet unum habeat uocem singularem, alterius
pluralem. & hec de hac propositione.

◆◆ **ΕΠΙ**, cum genitiuo, in uolcirca, bouς ἐπὶ γλῶττις, bou
in lingua, ἐπὶ καλῶν ἀνδρῶν, in culmo anare, ἐπὶ σιπὸς διαπλε
θῶς, in uimine nauigare. ἐφέσω τοῦ, secum, ipse solus, aut su
per, ἐπὶ καθήκοντος μοῦσεως, super cathedram moysi, ἐπὶ βωμῶν
ἐκείνων, super altaribus illis. ἐπὶ δακτύλων, su
per summis pedibus anales, aut superius ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἡ
μετέρων, κατὰ τοὺς νόμους, & κατὰ τοὺς νόμους, ἐπὶ τοῖς
κρίμασι, temporibus laetitia capinas uiam uoluitualiter, ἐπ' αὐ
τῶν, alias. cum datus, significat propter, ἐπὶ τούτων, ob hec, uel
in rebus, ἐπὶ αὐτῶν, propter nullum fructum, ἐπὶ τοῦ βασιλεῖα
τῶν ὑποκόπων, in arbitrio regis sunt rei subditorum. aut post ἐ
πὶ τούτων, post ἐκείνας dies, post hoc multa alia narrabat
aut super, ἐπὶ κδοσὶν ὅσων ἐπὶ τοῦ δαμιελῶ τῶν ἀποστόλων
καὶ προφητῶν, edificam super fundamentis apostolorum, &
prophetarum. aut in, ἐπὶ γνάθῳ βοῦν φέρει, in faucibus bouem
portat. boῦς ἐπὶ ἰωάν, boῦς in arietibus. boῦς ἐπὶ γάλακτι, in
præcipio, ἐφ' ἡμῶν, intra unum diem. aut modum, ἐπὶ ἡ
μῶν, certis

toti. ceteri conditionibus, legibusq̄ ἐπὶ τῇ καὶ ὁμοίᾳ, uel ἐπὶ το-
τῇ καὶ ὁμοίᾳ, equali uerūq̄ conditione. dicitur aduer-
bialiter, ἐπὶ δὲ τῇ καὶ ὁμοίᾳ. Cum acutius ἐπὶ ἁπλοῦς
monem ad aliquid, ἐπὶ ἅδον ἐπὶ τῇ καὶ ὁμοίᾳ. ceteri ad pro-
prium uerbum. ἐπὶ ἁπλοῦς, ad alios, ἐπὶ πῦρ δαλ, ad ignem
hunc. secundū hanc formā dicitur uiam ἐπὶ ἁπλοῦς po-
i ἐπὶ, ad dignitatem, & auctoritatem, & potentiam promouere
ἐπὶ ἁπλοῦς καὶ ἁπλοῦς, in potentiam & auctoritatem, ceteri, ἐπὶ
ἐπὶ ἁπλοῦς καὶ ἁπλοῦς, in auctoritatem, ceteri, ἐπὶ ἁπλοῦς
hoc idem quādam significat, nam ἐπὶ ἁπλοῦς καὶ ἁπλοῦς, ἐπὶ
ἁπλοῦς, in regionem, nec quidem, & ante dicitur, uerum
non admodū, uerum. dicitur etiam adverbialiter, cum uocā-
tu, ἐπὶ τῇ ἁπλοῦς, plerūq̄ plerūq̄, ἐπὶ τῇ ἁπλοῦς, magis
ante ἐπὶ ἁπλοῦς, aliquādo ἐπὶ ἁπλοῦς, pauci, paucissimi
ἐπὶ ἁπλοῦς, pro quo ante dicitur, ἐπὶ ἁπλοῦς quatuor, in quan-
tūq̄ ὅ, secundū quod, cum causa, ob quod, ἐπὶ ἁπλοῦς, quā
dorem. Etiam fortiter conuocatum. Constituitur enim
cum causa, in praeterito, ἐπὶ ἁπλοῦς ἁπλοῦς, quare scribitur in
futuro, ἐπὶ ἁπλοῦς καὶ ἁπλοῦς, ceteri uero, accipiat etiam
in finitū

omnium maxime facere. perī obde nōr poiēūbas; nihili facere. quod
etiam fit cum verbo subtrahitūo, perī polleū hēm rug xānei dīm,
magni fit apud nos. quandoq̄ fit cum alijs quibuscumq̄ verbis pe-
ri obdenōr hēgōūnto, pronihilo dacebant. Cum acusanuo signifi-
cat circum, hēta, perī dīa, & kīlāmōn, circosalem & fēdām, &
perī dōnār, chēco fōnār. perī d, quocirca; Verum illa, perī dāntē,
perī pōrgiē, circum hānām; circum tēmīm, pānīca sunt. ♦♦

♦♦ **ΑΜΟΙ** continetur eisdem causis; quibus perī &
idē quod perī significat, dīctum rāmīm, dīmō cūlō, pōlō, stōlō,
līus caura, in hac q̄ propositione nihil dīctum. ♦♦

♦♦ **ΑΡΟ**, semper cum geritūo, apō mōpīas, & pēu-
la, apō kēōpēs, a rēma. apō dī lēpā kāmārīon, abis kēpīm
dīr apō dīhār lūkov, alienata lūpī, apō bābōdīon, are pagūdī,
pō sōmāor dīpētī, apō glōvīnē dīpētī. memārīk rēcīrār. apō
pā līnē oūnār, ex equis vīribus, quandoq̄ habet vīm adverbij hu-
mīl dīpōdēn, pōcūl. hīc fit quād dīctum, apō dīnār, pōcūl abou-
rībū, apō dī tēkorō, pōlār pō pōlīm, pōlār iēmīmōnīm kōn-
cīlār, apō dīpō, alīēmīm ab hēmīm mōmbū, hūi apōpīmē,
pōd pōdō, quādōd modum lāmīm, &c. apōpīmīllī, abī, apōkaf-
rōd, īmīm-

τοῦτον κτρ. νῦν. δὲ καὶ ἐκ τούτου ἀποδείκνυται, ὅτι ὁ ἔστιν, ὁ πρῶτος, ὁ ἀπὸ
 ἑρπαιῶν οὗτος, ἰδὲν, διὰ τὰ τοῦτοις περιγεγραμμένα. ἀρ' ἄντι, πορ' hoc, ex
 hoc κτρ. ἀρ' ἐκείνου, ἰατ, κατ, ex illorum πορ'. ἀρὸ μέτου, ali-
 quantulum, exuat. ἀρὸ τόν, ex hoc κτρ. ἀρὸ ταυτομάτου, fortuito.

ΥΡΟ cum genitio significat sub, ὑρὸ κόλπου τὰ χεῖ-
 ρα ἔχειν, sub manu manum habere, αὐτ' ὁρῶν, οὐδ' ὑρὸ πένης
 ἔλκεται, περ' benefacio ὁρῶν παρρησιασμένον, ὑρὸ συνδάνου
 καὶ sub significat, ποίεσθαι ὑρ' εαυτοῦ, καὶ ποίεσθαι ὑρ' εαυτοῦ
 ἰσοκτακτ' καὶ περ' ἰσοκτακτ' ποίεσθαι sub facere.

ΥΠΕΡ cum genitio significat super, de, ὑπὲρ καὶ ὅπου, de
 αἰνι' ὑπὲρ, δὲ καὶ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ex parte, αὐτ' ὑπὲρ
 καὶ, supra sumus, αὐτ' ὑπὲρ καὶ ὑπὲρ τῶν λόγων, pro cre-
 ditio opatio, ὑπὲρ καὶ φίλου κινδυνεύει, pro amico periclitor, quod
 ἰδὲν ποτὶνquam καὶ significat cum dāno ποίεσθαι, ὑπὲρ καὶ
 φίλου κινδυνεύει ποτὶνquam καὶ καὶ καὶ pro contra, sic
 ὁμοίως, ὑπὲρ ἑβέν, pro κατὰ τοῦ dixit. Cum acutissimo plu,
 ultra hominibus excedere significat, ὑπὲρ λόγον, supra quodmā
 cūpote, τὰ ὑπὲρ ἡμῶν, ea que sunt supra nos, ὑπὲρ καὶ λόγῳ,
 supra charabalogum, ἰδὲν eximius, ὑπὲρ καὶ ὑπὲρ καὶ ὑπὲρ
 ultra peram

[illegible]

ποιεῖ πρὸς ποιήσεως συμπόλιον διαλύει, μεγαλειότης δὲ τῆς οὐ
 ἐρεπνέται, κατὰ γὰρ κάλυψε, πρὸ γὰρ κακὴ κάλυψε, ἐκ δὲ
 ἐξέλασα, πρὸ ἐξέγέλασα δὲ, ἐξ ἔρον ἔργο, πρὸ ἔξεντο ἔρον. in-
 κνέον plures dictiones interscedunt. οὐ κατὰ βούρ ὑπερβολῆς ἡ ἐλ-
 οῖο ἡδίων, πρὸ κατῆς βίον. ἔρε εἰς αὐτὴν συμπόλιον εἰς αὐτὴν
 δictionibus, ἀφ' ὧν τελευτῶνς εἰσι, ἰθάτην κατὰ κοίτην ἰσο-
 οῖ, πρὸ κοίτην πρὸς κατὰ μάκην.

De propositiōis Inuersione.

inuersionis πρὸς παρῆς τῶν μονοστίχων quidem infimae carminis
 οὐκ, οὐκ οὐκ κακὴ εἶδεται, οὐδὲ κακὴν ἐξ, non ta-
 μεν τὰ μὲν μὲν, neq. ex malis. iliad, v, καὶ ἡ (ben argu-
 πόλεως ἀντιμὸς ἔστι, ἡ ἀντι ἀπὸ τοῦ εὐδία. dissilab
 uro ἡ inuersione soluta inuersionem, ἡ in carmine, non
 acuto posito supra penultimam. πρὸς δὲ διὰ κατὰ, id est
 ne coincidant, hoc quidem cum uocant, ὡς ἄνα, οὐκ, illa
 uro cum acutissimo, δια, soluta; sed cum inuersione
 cum dissilab, hoc est, qui conueniunt aliter longe, aliter
 breui, non inuersionem, uelut ἀντι, ἀντι. quoniam ἀντι, neq.
 in quibus, ἡ, reducat, ut κατὰ, παρὰ, ὡς, tanqu-
 am facit

[illegible]

lisa πάντων. maxime omnium. λάβρα τῷ ἄλλω, clamoribus
χωρίς τῷ ἄλλω, absq. alijs. ἄρα, ἡδὲ τὴν ἡμέραν, semel autem
indie. χάριν ἐκείνου, ἕκκα ἐκείνου, quantum ad illum. ἀντι-
ρῶν τοῖς χιόποις, quos uterque, φεῶ κακῶν, heumala. exepn
adverbij congruendi, quod denuo adherent, ὁμοιοῦς ἄλλοις, u-
na cum alijs, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, simul cum alijs, jurandi, que
a accusativo adherent, ἢ δὲ οὐκ εἶπον ἢ ποῦ δὲ οὐκ εἶπον, per
solum ponendi, quos hoc in more differunt, quod, ἢ, per se ignis-
ficat affirmationem, τὰ μὲν negationem, τὰ δὲ, non persō-
nem. ἢ δὲ, ita se personam. εἰ ἢ δὲ ἄλλο, ualeat at hinc, ars
enim ὁ δεικνύμενος, que primitivioris similitudinis requiritur
ἄξιος λόγου, dignus ratione. sic ἄξιος λόγου, digne ratione
κατὰ φωνὰ τῷ ἐκτελέσειν, congruente abjectionem. sic κατὰ
φρονήματα τῷ ἐκτελέσειν, congruente abjectionem ὁ-
μοιοῦς τοῖς ἄλλοις, similes alijs. sic ὁμοιοῦς τοῖς ἄλλοις, similis
alijs. καταβεβλημένοι τῇ γνώμῃ, uel ἐλὼ γνώμῃ. abie-
cti. sic καταβεβλημένοι τῇ γνώμῃ. uel ἐλὼ γνώ-
μῃ. abiectionem. exepn. ualeat adverbij exclamatio, quod
huius congruente similitudinis huiusmodi, ὡ, acinnotus iungitur
minatio

dicimus est superius. Et aliquibus adverbis dicimus.

✠ Ἄρτι, constituitur omnibus temporibus, dempto futuro ἄρτι πο-
ιῶ, ἄρτι ἐποιοῦν. ἐποίηκα, πεποίηκα &c. & significat nuper, no-
uissime, nunc, adhuc. αὐθις, & Ἐἰσαὶ adiacentur futuro; Ἐἰσαὶ
Ἐἰσαὶ κινήσῃς, semper erit motus. αὐθις δίδαξῃς, nunc docebo. ὡς in com-
positis omnibus temporibus dempto futuro, & significat, statim ἔως.
quandiu gaudet indicativus ἔως ἔσται, quandiu uidebor. & conjunc-
tius, ἔως καὶ πρήσῃς, quandiu oculeris. ἔως ἂν, coniunctiuus, & ubi
loquimur de praesentia, optatiuus. ἔως ἂν γένῃται, quandiu fiat.
ἔως ἂν γένηται, quandiu fuerit. constituitur etiam ἔως, & ἔως ἂν
infinitiuus ἔσο παρὰ τὴν ἔσται, donec potquam. μέχρι & ἕως adu-
nc sunt modi constitutur. μέχρι & ἕως in praesentia, μέχρι
praeter, sine temporis praesentione, sicut δὴ πρὸς αὐτὸν. μέχρι in
quandiu, μέχρι ζωῆς, per totam uitam, μέχρι πρὸς, usque ad, μέχρι
πρὸς τὰ κέλευσθαι, usque ad finem. μέχρι πρὸς τὸν θάνατον, μέχρι πρὸς τὴν
πύλιναν. μέχρι ἐν αὐτῇ, μέχρι τῆς ἡμέρας, μέχρι
ὅτου ἔσται, μέχρι πρὸς ἂν ὅτου ἔσται, quo ad quousque
constituitur praeteritum indicatiuus, μέχρι ποῦ, & ἔσται ποῦ
a quo, in praesentia infinitiuus, μέχρι ποῦ, uel ἔσται ποῦ καὶ ἐν
ῥῆματι, usque

ἅπλῃ, ὡς φησὶν ἐκείνη. πῦρ οὐ πάντων κτ' ὁμοίως ἀσπ' το-
δατα, πρὸς τὰς αὐτὰς ραφίας, πῦρ πελαγοται, ὥς ἐκεῖθεν κτ' ὁμο-
ίως. ποῦ καὶ ἐκαστοῦ τῶν ὁμοίων, sed semper coniunctio de
coniungitur, ὡς τὴν αὐτὴν ἐκείνων, πῦρ δὲ οὐδὲν τοῦτον
ἐστίν. ὧς σημαίνει idem quod nunc, quod est idem ac nunc, ὧς
quando significat tempus, solum imperfecto coniungitur, ὧς ἔ-
στιν, ὧς ἰδεομένη, ὧς ἔγραψα, ὧς ἑκάστης ραφίας, ὧς ἔγραφε.
ὧς significat iam, olim, quando, aliquando, paulo ante, coniunctio.
ὧς diu. παλαιά habet similitudinem coniunctionem ὧς significat
diu, aliquando, olim, quando, antea. ὧς ἔτι, coniū-
tur omnibus temporibus, πρὸς τὰς αὐτὰς ραφίας, ὧς ποῦ, ὧς ἐν-
αυτί, ὧς ἐνεπαύειν, ὧς ἐνόησα, ὧς νόησα, ἵνα πᾶσι ὧς τε-
νόησα. ὧς significat ὧς quando, dum, quo ad, alia, aliquando,
quandoquidem, ὧς ὁμοίως, ὧς nunquam solum tempus signi-
ficat. nonnunquam tempus & causam. τότε, nunc, significat
ὁρῶντες, cum sit forte descriptiva coniungitur organica, ὡς ἂν
καὶ πάροιν, ὁρῶντες οἱ θεοὶ βιάσθην, nam quid agant omni-
um cogente. ὧς significat quoniam, quando, ὡς ἂν faciat,
significat, omnibus temporibus adiungitur, πρὸς τὰς αὐτὰς ραφίας

quam perfectio & futurum; & significat hodie. oude pte, solum pre-
rito constituitur, in? oude pte & genero, hoc nunquam conti-
git, & significat nunquid & nunquidquam. prin constituitur
prexrito indicantui, prin eipen, priusquam dixit. & infinituo
prin upēin, priusquam diceret, quodetiam fit intercedente η,
mouh, prin ηiunelθēin aērou, priusquam ipi conuenirent
quem admodum interuenie ēin, cum addita coniunctiuoin
te futura, aut optatio interpretata, prin an gēnnetai, pri-
usquam fiat. prin an gēnoito priusquam fieret iungitur ut-
am prin η optatio, & coniunctiuo interpretata, prin ηge-
noito, & prin η gēnnetai, priusquam fieret iungitur etiam inco-
di sententia indicantuo, prin elue, priusquam absolueret qu-
em admodum; nominibus totos, totos, tynika, respondet, ot-
os, dios, ηltka; sic aduerbijs tēmtai, totos, hēw, tynika, to-
fra, respondent ηmtai, tēu, hēw, tynika, tōfra. & instra-
xi & instrantuo precedunt, & sequuntur quem admodum in-
la mēnta, tōfra, dēpi tēpēsi tibeī krātai bōi an āla-
iōi hōi. & tēmtai; eouq. moianis uirtus abde, quousq.
greci filij hanc sententiam & significat prius, ante, antea, eo quon-
localia

Localia aduerbia, amicis aduerbiorum localium circumstantiis confunduntur, ita ut quæ significant ad locum, ponantur pro significantibus in loco, & contra, ut *en* don, pro *en* ko, *en* do den, pro *en* don, quomodo *u*ingiliu, *e*lecuu liore. *e*geu et. *u*u sepi, dixit pro *e*icu ad liuu. aduerbijs de loco addunt notitiam quoque prepositionem *de*, quamquam per se eam includant. dicunt enim, *de* *en* me den, pro *en* me den. *de* *o*dra na den, pro *o*dra na den, hoc fit secundum eum morem, quo coniungitur equivalencia, sicut *u* *u*meran *u*meran, pro *u* *u*meran, & *u* *u* di, pro *u* *u* di.

Qualis enim adverbis gaudent huiusmodi, Exce-
dit enim, et similibus, in dictis Exce, inolgeo, ponitur Exce, ut
diximus, male affecus sum. quibus addi solet genitivus sig-
nificans id quod afficiatur, dicitur Exce genitivus, sic animo affe-
ctus sum. ponitur Exce et nominativus, male affecus sum
posse. Exceptionis adverbis plin, quando committitur
cum genitivo, valet propter. plin illum, propter alium, in ge-
nitivo quandoque significat uterqueque lucianus de pasciis
et dicitur, et patet ex eo, et alia, plin de personis et
section.

6
fereion; sacrificia apud illos sunt eadem, propterquam quod
hostiam luceant. quandoq; uerum uerumtamen; matris
parebbero. et emor to parrion; roto, plin. oux' cu' ego
delu. transeat ante calix hic; uerumtamen non ut ego
uolo. quod idem non nunquam significat, ubi confirmatur
cum illis, lucian, in ludiis deorum, oux' epi deorum ta spet-
ura, plin. all' apisti. uerumtamen abi. non nunquam et-
am abundat in oratione, uolui cum plin. all' h, proitur
pro all' h, & plin. e' mny, pro e' mny; sicutam xonit e' mny, non
pluribus quam e' mny. Hec origenium ut in aduersus
millitudinis, obio quod frequenter non exp. dicit, tabu-
tu. ut Math. 6, geny dno to delyma tou, cor in abranio,
key epi res gnr, pro dno key epi d. gnr. fiat uoluntas
tua quem admodum in celo ita in terra. & soam to kab-
at d' p'isal k' me d' parr; ka gco pem pro dno, pro ka d' o-
tu. & gco pem pro dno, quem admodum misit me pater,
ita etiam ego mitto uos. dicitur uiam datus oratio, quod
est bene p'p'at, sicut factus, mach uirtute. cos pro po-
nina e' p'p'at, cos lam p'p'at, quam splendidum, cos raxia

εὐταξία, simul ut. quod etiam fit intercedente ὅτι, εὐ δὴ
 λευκάτατον, perquam candidum. quandoq; etiam postpro-
 nitur, & tum significat lian. ὕπερ φῶς τὴν αὐτὴν ἐστὶν, εὐβο-
 υλοταί, magnopere, inquit, cupio. θαυμάσιος εὐ δὲ λόγι-
 γονος, mirum in modum miser factus est. θαύματός εὐ δὲ
 ὕμνος, mirum in modum precij, in quo. etiam significare non-
 nunquam praeponitur εὐ δὲ ὕμνος, quatuor, εὐ δὲ ἐκείνῳ, lon-
 ge aliter. si vero praeponatur infinitivo, ualeat εὐσε, εὐσεὶς ἐστὶν ἀ-
 παίδετος, εὐσεμὸς ἐστὶν ἐδὲ τῶν, nam est in eruditus, ut nihil
 sciat. autem autem contrahitur accusatiuis pro πρὸς, & pro εἰ,
 εὐ Λακεδαιμονίων, ad Λακεδαιμονίους. εὐ Μακεδονίαν, ad
 Μακεδονίαν. εὐ accusatiuum idem est quod ὅπως, unde illud
 ἔστιν εὐ, pro quodammodo, & quodammodo, ponitur, ut dicitur
 εὐ Λυρῶν. εὐσε aduerbii dignum contrahitur indica-
 tiui, εὐσε λέγει, itaq; dicit, idq; ante, & optatiui, εὐσε λέγειν,
 itaq; dicat, & infinitiui, εὐσε λέγειν. significans autem
 multitudinem aut equiparamentam, contrahitur tamquam po-
 tens, quam post aduerbium, post nomen, ut εὐσε λέγειν
 εὐ καὶ ποῖν, καὶ λέγειν τὰ δέοντα, taliter ut cogit &
 dicat quod

iam iam. oũ monon dē dicunt pro, neq̃ hunc solum, uel neq̃ has
solas, uel neq̃ ipsas, non sed neq̃ hic solus, uel neq̃ hęc sola, & ita
per omnia genera, & per omnes carum, ἀπεκρίθη τοῖς φίλοις, οὐ
μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα, occidit ἀμίκας, & non hos solum
sed etiam patrem. ἀποδείκνυσθαι γὰρ τὸν πάντες, οὐ μόνον
δέ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ, relinquitur omnes uicini, & non hi solum,
uicini etiam pater οὐδὲν μάλλον, amicit capitur pro, οὐ
dantur, uel potius potius magis. τὸ καὶ μὴ εἰδὼς, οὐδὲν
μάλλον. ἐπιστήμη γὰρ ἀντιμαχία, nec cum nouissim, nequaqu
am, uel nihil magis nouissim litteras. compositione. ex negan
one & nomine numerali non nunquam, solummodo, & quanch
que per maxim, οὐδὲ εἴ, pro οὐδὲ εἴ, οὐδὲ εἴ, pro οὐδὲ εἴ.
οὐδὲ ἂν εἴ, pro οὐδὲ ἂν, μηδὲ ἂν εἴ, pro μηδὲ ἂν. μηδὲ
ἂν νῦν, pro μηδὲ νῦν. οὐκ ἔστι οὐκ, nullum penitus. οὐδὲ ἔστι
οὐκ, nihil quidquam. οὐκ εἴ, οὐκ εἴ, necdum. οὐκ εἴδ
per nullo pacto, uel οὐκ εἴδ, οὐκ εἴ, ficti non potest quātis.
οὐκ εἴδ, nihil, οὐκ εἴδ, εἴδ, in nullo, οὐκ εἴδ, εἴδ
nei, nulli. οὐ γὰρ, nonne, an non, οὐ γὰρ δὲ, uel ἄλλοι pro
quoniam capitur, οὐκ ἀγαθὸν εἴ, οὐ γὰρ ἂν, alioque non.
οὐ γὰρ ἂν

οὐ γὰρ ὅτι ποῦ, & οὐ πᾶν ὅτι, nequaquam, minime uero, οὐ γὰρ
ἀλλὰ, enim uero, uerum enim uero. ponitur enim abundan-
tiatione pro, καὶ γὰρ ut mihi exopte, οὐ γὰρ ἀλλ' ἔγωγε κα-
κῶς. ne scissile, etenim male habeo. οὐ γὰρ ὅπως, non
enim hoc modo. neque enim tantum modo. οὐχ' ὅπως, non
solum, non solum non, significat utam notius & pro eo
οὐχ' αὖ, & predicatur. mihi ὅτι, non solum, non solum, non, item
significat οὐχ' ὅτι, quod etiam e apud pro, et quod, & ut
solum. continetur indicatur. οὐχ' ὅτι mihi, non quoniam. οὐχ'
ὅτι mihi καὶ ἄλλοις ὅτι, non quoniam hanc rem esse cen-
sam. ὅτι οὐ, nequaquam. ὅτι, id est, οὐ, abundanter. ὅτι
causae in paucis, ὅτι ποῦ, causae, non forte. οὐ mihi ὅτι
ἀλλὰ, uel. οὐ mihi ὅτι, enim uero, at uero, quoniam etiam,
sed tamen. οὐ mihi ὅτι ἔγωγε, uerum est, sed sit sane quod
ad non conceditur est. inuidum. per meum profectus,
obscure, obtrige, ἀλλὰ, pro. οὐ mihi ὅτι ἀλλὰ, quod
si est mihi ὅτι, tollatur ὅτι, iam enim negatio, οὐ
mihi ὅτι. quandoque dicunt, οὐ mihi ὅτι ἀλλὰ, & ob
mihi ὅτι ἀλλὰ, pro uerum tamen, οὐ mihi ὅτι,
non quoniam

non quidem, οὐ μὲν οὖν, certe non, uerum tamen non. οὐ-
τε μήν, οὐδὲ μὴν, nec uero, nec tamen. οὐ μὴν ποῦ, haud
dum tamen. οὐ μὲν οὐδὲ, οὐ μὴν οὐτε, non tamen, uero-
tamen non. quandoq[ue] sit apud graecos, ut dicit negationis
affirmem, sicut apud latinos, οὐκ ἔστι ὅπως οὐκ ἔχει μοῦτε
τὰ χερσὶν ἡμῶν, certe uos habetis personam meam. anitroph,
οὐκ ἔστι ὅπως οὐκ ἔχει λόγος ἡμῶν, nullomodo non ei-
sciam domo, hoc etiam nino uisciam, & abdicabo. Verum
ut plurimum dicit negationes uelae uocamus negam, uel aliam
abundat, οὐ μὴ ποῦ ἦτορ, nequaquam faciam. sic soani-
s. xianis. εἰ μὲν οὐδὲ μὴν ποῦ ἦτορ. sicut me non ponam, fa-
cere quidquam. homerus, οὐ μὲν γὰρ ἀπολλῶνα, negationis
habet repetitionem. nec in simili loquendi ratio, in nāi mēnā
mā per se negat, ut mēnā dicit, non per se uenit. nāi mēnā, uero q[ue]-
ritur, nāi mēnā ἔστι μὴν ποῦ, pro mēnā dicit scriptum. per hoc
eritum. quod loco mēnā abundat. οὐδὲ μὴν οὐδὲ μὴν ποῦ
propter p[ro]p[ri]o. hic etiam negatio aliam uidetur ex p[ro]p[ri]o
addita, & est solum μὴν ποῦ, uelam mēnā μὴν ποῦ, id
em signi facit. Sic & παρὰ γὰρ κἀκεῖ, etiam alii p[ro]p[ri]o. hic op[er]e
p[ro]p[ri]o

ponitur πάντες πάντας, usque quaque. Et οὕτως ἁλλὰ, ex abundā-
tia negationis capitur quandoque προκάγ γάρ, antequam intra-
nis, μήτε κούριε, οὕτως ἁλλ' ἔχω κακῶς, ne cavillare, exenti-
male habeo. similiter in hoc, οὐδέ πολλοῦ δέι, nequaquam,
multum abest, utriusque geminati negatio, ut patet cum di-
citur, ταῦτα μήπω γέγονεν, οὐδέ πολλοῦ δέι. haec nondum
facta sunt, & multum abest ut fiant. quoniam & contradi-
ctione idem significatur, οὐδ' ὀλίγου δέι, nec parum intem, idem
multum abest. quia hic negatio utriusque sententiae, quae in illo,
οὐδέ πολλοῦ δέι, ostensa causa, & forte patitur. si etiam ex
abundantia negationis, quod fuerit abest negationis verba, quae
perse sunt negationis, quibus sunt. ἀπαγορεύει, ἔστω, ἀ-
νομιμαί, ἐπεὶ καὶ, ἔστι. ἔστι καὶ ἐν τῇ προίτι, negatione
fuisse. ἔστω καὶ μή ἐσάγῃ, latere quominus exponit. ο-
ὐκ ἐφαρμόζω καὶ μή προέγειν καὶ ἐπικαί, nota infirma,
me in amorem fuisse proclivem. in locutionibus quoque quae
proferuntur, ἔστω καὶ, geminati quandoque negatio pers-
mā et, ut μή αὖτις, ut οὐκ ἀνέστη γένος, μή οὐκ
ἐν τῇ γῇ, non propter negationem, quod si filius meus, οὐ
θέρμις

ἄντι, μή οὐχὶ πρόβλημα εἶναι τοῦ φίλου, μετα est quod non sit
 paratus amicis. quod duplicatio negationis quandoq; servata ea-
 dem sententia, significat nisi. μή ἐπιζητῶν θεόν. ἰλαίκε-
 δαι, μή οὐκ ἀρεχέβαι καίαι, hoc est ἡ μή ἀρεχης. in qua
 loquutione ἐφ' ἑ, uel ἐπὶ τῷ, subaudi videtur, quasi θεαται ἐφ'
 ἐπ' τῇ οὐκ ἀρεχέβαι. significat enim servata eadem sententia
 one, quoniam quomodo, τὸν δὲ ἐκτον ἀφελόν, οὐδεμία τη-
 χαντ' αὐτῇ οὐκ ἀντιβύκτον δεδοτκεκαί, nullo pacto fieri po-
 nit, qui alio oculis obvisum videtur. sententia enim τῇ οὐκ αὐ-
 τῇ οὐκ, quando significat quin, uel nisi sententia enim
 cum praeterito. οὐκ ἂν ἀβέριαι εἶναι λέγου, τῇ οὐχὶ πρό-
 κτον ἀντιβύκτον, non est credendum quod dico, nisi prius
 uita dixisset. οὐδὲ ἂν ἐκείνη ἀπαρτεῖν, τῇ οὐκ καὶ τα-
 κων ἀπαρτεῖν, nec illa proponit, quin et hae concu-
 dant, item praeterito pro proponit, quando sententia cum
 in finem, addita καὶ conjunctione, τοῦ οὐδὲ τῶν τῶν
 πολλὰ καὶ δυνατὰ τοῖς ἄλλοις, τῇ οὐ καὶ πᾶντα οὐκ
 πολλὰ ἐκτα, illud perquam facile fit, ut qui in alia multa
 mala continet, non enim praeterito h' ipse multa alia
 quod enim

quod iam peractam fateri negationem discipulis, μη
καὶ παρχειν αὐτοῖς, uel οὐ καὶ παρχειν αὐτοῖς, non par-
achin & ipse. Inuenitur etiam τῇ οὐ, uel τῇ οὐχί. connotum
dicantur propequaquam. Αὐτὸν & πολὺν, τῇ δὲ οὐ τὰν
τῷ πρὸς αὐτοῖς ἀδελφ. ἔχῃ φίλιαν, nequaquam interati-
um est, quod sibi sit unus quisq. amicis. quod si haec par-
culari inueniatur, ut sit οὐτῇ, subiacentibus fore percipitur, ut
enim indicantibus, aut organibus, eodem significato, hoc est
propequaquam. Ισχυρὸν θάττις, οὐδὲν οὐ τῇ γενήσεται
δικόν, δικαιότερον τοῦ τῇ τῷ. confidet, haudqua-
quam enim inuenitur superioribus, cum iungitur adn. cum
indicatione τοῦ τῇ δὲ ῥοτόρον, οὐ τῇρον βελίον ῥοί-
ον, ῥοίον nequaquam reddens. τῷ. Cum organo
οὐδὲν τῇρον καὶ χύρεε το. ῥοτόρον, nequaquam pro-
uoluerunt adiacentibus que accedunt. Νεῦν Αἰνὸν quon-
dam subiacet negatio, ita etiam eisdem ἔσπευον & subiacet
ἀπολογία δὲ τῇ τῷ. πρὸς ἐν οὐδ' ὁνομα τοῦτον,
ἀρ. ἔσπευον dixit, πρὸς πρὸς οὐδὲν οὐδ' ὁνομα ἀπολογίαν
τῇ negatione, iungitur indicatione τῇρον καὶ, & in ῥοί-
ον. ἔσπευον

hi, deoika mē lēgōmen, ueror nemon inelligamus. de-
 doika mē pou, καὶ λέγει αὐτῶν ἐτάραξεν, ueror nem quid-
 riam. hoc, conuincant. impressent, φοβέσθαι τῇ δυσκολώ-
 τει. nēn διακείμεναι. iungitur enim τῇ, ὁμιλῇ ὅρα
 τῇ, ὅρα τῇ, ὁρα τῇ, ἐγὼ τοῦ κήρυγμα, τῇ, uel ὅρα τῇ,
 uel αὐτῇ ἀδικοῖς, ego deo cūtatim, nequit afficiat
 injuria. similiter conuincuntur ἐλεεινῶν, deficiunt scilicet
 σκοπεῖ, uel ὅρα, αὐτῶν ὁμιλῇ uerba, ἅλλα τῇ λαθῶμεν ἑαυτο-
 ῖς, uel sic, ἅλλ' ὅρα τῇ λαθῶμεν ἑαυτοῖς. sed uolendum no-
 bis ne per imprudenciam erretur. ὁ αὐτῶν κερ τῇ, πρὸ οὐ, ὁ
 πικρῶν, αὐ, πρὸ τῇ, τῇ ἀραγορευτικῶν, conuincuntur
 ὁμοίᾳ, de quo indicatio, τῇ λέγε, πεδῖ, τῇ γνώμῃ, πεποι-
 σαι, τῇ γνώμῃ, πεποισέν, τῇ γνώμῃ, πεποισέν. dūmet
 ἰκτοδομῶν iungitur indicatio, τῇ βέλῃ φαδῇ, ἀπὸ
 uel comedet, uel τῇ συντίμῃ ἀραγορευτικῶν, ὁ αὐτῶν
 πικρῶν sic enīat eorum comparita, uidebunt τῇ τῇ
 πῖδε, τῇ πρὸν ὁμιλῇ ἀραγορευτικῶν, ὁ αὐτῶν ὁμοίᾳ
 ὁμοίᾳ, ὁμοίᾳ ὁμοίᾳ, ἀπὸ τῶν, ἀπὸ ἀραγορευτικῶν, πρὸ
 ἀπὸ τῶν accipiuntur, πρὸ contra, ἀπὸ τῶν, πρὸ ἀραγο-
 uicis. Con-

uticis. coniungitur enim ceteris orationibus partibus in hunc modum
ferè, mōn mī, nōtine. mītis, nunquīs, mīhī, nunquid uel ne-
quid. mīpote, an, conuincitur non tam percurramur quam mi-
biamur, allā mīpote oū toto hī rō dīctā, allā rō pōe mī-
tēctōn, an potius non hec causa est, sed supra dicta, s. mī-
pote āgan ēlēctē hī, haud scio an indrum sit. Conuincitur
coniunctiuis, & indicatiuis, uellicet dicere, mīpote lēgōr,
uel mīpote lēgōrā, est etiam quandoq̃ negatiuum, uel op-
tatiuum, mīpote tōuētōn ātēbōrā mēdū bīrētīs, abis, ut
tantum negatiuus uirtutem. capitur etiam pro oūdpote,
nunquam mīpōge, nequaquam, saltem, cene, dū mī, nisi. &
mīhī, mīhīdī, mīhīge, mīhīge dī, mīpō dīge. mīhīge, mīhī-
ge, mī dī, ualent merdum. & hūc potius responderi in cō-
matione, allā, ut mī dī kālōn, allā kālōn, non solum
hominum sed honorum. mī pō dī, non solum mī, mī-
pō, uel, ut mī dīra pīle, abis, ut hoc faciat amice. poni-
tur etiam, pro dī auctōrā, dī meliora, pro hoc etiam ponitur
mī pō dī, uel mīgār ge, ut mī gār dī gūcōm pī hī mōn ka-
tēxē hīpōr, abis enim ut pūaleat pro pōdōnā mīfātūm.
dīpōr mī.

ὁ πρῶτος, ὅτι μὴ γινώσκουσιν. Lucian in ludis deary ὁ πρῶτος χα-
λε πρῶτος ἐδικαγῆ. ne molesti sis iudici. Adverbia coniectā-
di iunguntur in dī carnis, ἴσως ἐρῶ, fortassis dicam. quod si
oprativo iungantur, aut coniunctivo, non fiat sine coniuncti-
one ἂν expressa, uel saltem subaudita. ἴσως γὰρ ἂν, fortan
dixerit, ἴσως ἂν ἐλθῶ, fortitan ueniero. quod commune est om-
nibus adverbis cum verbo coniunctis. εἰ ἂν ἐξοί, bene habear
pōt' ἂν εἴη, inuolūbat. μὴ δὲ εἴποιμ' ἂν, persouem dix-
im, ὅτι ἰρα ἰναλῆ. impetavi uero non conueniunt ad-
verbia coniectandi, non enim dicitur, τὰ χα γράφε, τυχὸν λέ-
γε. Adverbia interrogandi ponuntur uerbis pōden pote-
uea, pōte ἦ ἴδες. quod si quando pon. ponantur, id fiet per
figuram aparo sen, ἐξῆς pōte, ὅ παγεις pōden. que figura
frequenter fit in adverbis pōr, ut ἐξῆς δὲ τοῦ το pōr, at hoc
quam pacto fieri possit, γέννησε γὰρ δὲ pōr, at id quomō-
modo uenit, ἔστι. ponitur etiam pōr interdum ut in
interrogatione, sed emphatici gratia, significari plurimum
et quam admirabunde profertur, εἰ γὰρ δὲ τοῦ το pōr, ὅτι
ὁ μὲν, at ego mē hoc ingenio pōr. ὅτι pōr, in-
terrogationi-

interpositionibus attentionem significat, πῶς γὰρ οὐ, quid
 ni, εἰ, πῶς οὐκ ἀδίκῃς, nonne tu improbus es, εἰ, πῶς οὐκ
 αἰσχρὸν; nonne turpe est, εἰ, πῆ. quomodo, εἰ, quare rationes
 huius responderi ἦ, ut dictum est. Cum autem apponitur
 μέν, & δε, significat pariter, πῆ μέν διαφέρει, πῆ δὲ ὁμο-
 τως ἐχει, pariter differ, pariter similiter se habet, quod enī
 significat, ἢ ἢ, πῆ δὲ, ut dictum est superius. πῶς δὲ
 μή; dum ascribitur interrogatio, et cum flecitur,
 alia uero accutur impenditima, dum uero capiuntur inde-
 finiti loci, aut figuræ, aut modi significatio, inclinatur, quod
 sit plus, autam dissilabum, πότεν ἐξῆς, unde uenit, εἰ, ἔχον-
 τος ἐπὶ πότεν, aliusde uenit. πῶς ἐξῆς, quomodo habet, ὅ-
 τως πῶς ἐχει, sic habet, πότεν ἦ δὲ, quando uenit, ἦ δὲ
 ἔπρε, uenit aliquando, & hoc prout frequenter prout
 πότεν, πότεν, dictionibus infinitis mediante conjunctione δὲ,
 ὅπποτε δὲ πότεν, quam tu cumq. ὅπποτε δὲ πότεν, quantumlibet, ὅ-
 πποτε δὲ πότεν, uel libet. ὅπποτε πότεν, ὅπποτε δὲ πότεν, ubi cumq. ὅ-
 πποτε πότεν, ὅπποτε πότεν, ὅπποτε δὲ πότεν, ὅπποτε πότεν, quomodo,
 ὅπποτε πότεν, ut cumq. ὅπποτε, ὅπποτε, ὅπποτε, quomodo

δι' ὅτου, quod uir. ποῦα δι' ὅτου, in interrogantione qualis tandem, &
 εἴθε; & αἶθε, aduerbia optandi. coniunguntur uerbis optantibus
 seu optandi modi, εἴθε γράψῃς, uinam scriberes, αἶθε γρά-
 φοίμι, uinam scriberem. Cum autem adduntur indicantibus
 faciunt ut optantiam coniungant, εἴθε ἔγραψεν, uin-
 nam scripsit, εἴθε ἦν ποιεῖν, uinam licuisset facere. αἶθε
 ὅφελος, habet quidem significacionem optantiam, utcum hac
 differat ab alijs optandi aduerbijs, quod semper coniungitur inle-
 cunda persona. ἴλιad. α. αἶθ' ὅφελος παρὰ νηυσὶν ἀδά-
 κνυτο, καὶ ἀρπύγων ἦτορ, uinam ὅφελος. dicunt enim
 ὅφελος, in interdum enim, ut, additur, interdum non ad-
 ditur, dicuntur προηλα, εἰ γὰρ ὅφελος, pro ὅφελος.

Συναγωγὴ Συνιουκτικῶν

Coniunctiones non modo reliquas optantibus partes coniungunt
 habent, ac ut etiam interdum. Et una cum aduerbijs uarie con-
 iuncta uariant obtemperant significacionem, & coniunctionem, quoniam
 hic aliquos subiiciamus exempla.

Αλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ δὲ, uel
 ὅτι ἀλλὰ, id est, at enim. ἀλλ' οὐκ, saltem, tamen, potius ἀλλὰ

ἢ, nun-

μή, nunquid, quandoq; non in interrogative, pro, non autem. ἀ-
λλὰ δὲ καὶ, quinto, atq; etiam, esto concedendi. ἀλλὰ τοι, atq;
qui, at uero. ἀλλὰ μὲν, atqui, at uero, in principio orationis sig-
nificat enim uero, ἀλλὰ μὲν οὐδὲ, neque uero, sed neq;, ἀλλ' ἢ,
sed numquid. ἀλλ' ὅτι, ὅτι ὅτι ἢ, uero, nunquid, ἀλλ' ὅτι, nisi qu-
od, quam quod, ut oēs exorati, ἀλλ' ὅτι, non alio, nisi quod, ul
quam quod, ἀλλ' εἴ ποτ, de quo potest dici.

οοοοοο ΔΕ γε, de poi, deoi, aliam. δὲ δὲ, pro au-
tem, ut eā δὲ δὲ tam pōt, pro autem non ferat, mēra bān-
kōn ēim. **MEN** de h, mēn, sēe mōtione mūo

consequuntur, sēe uā mēn quidem pcedat, de uero sequatur. οὐ-
τοι μὲν τα τοι, ἐκείνα δὲ διαπρ, hic quidem loquatur ille uero
plur, similiter sēe conuocantur pcedat compōna, sēe mēn
de, qui quidem tam in hoc autem orationis, & ἡ μὲν, qui tam p-
cedat, hōc uero sequitur. ἡ μὲν δὲ mōtioni οὐρανόν, hōc ο-
τοι & ἡ μὲν οὐρανόν, & quicunaq; habitant ealium & quic-
da sēe mēn.

οοοοοο **MENTOI** uero, sēe, ad pcedat in
ordum orationis causa, magis quam significacionis potest uel
explendē

explendi orationis gratia, ut tanto mentio tanto, hoc sane tale est.
sic arthropan, in plura, kaj tanta mentio tanta, q locutio est
arctonon, pro ea quod est, atq sic quidem sunt huiusmodi, uel
ita utrobis, Ciquarulo, et in periori terminis, h manlit ad
alium, dicitur etiam, ne kaj tanta mentio tantum, sed de his hac
mentio, accipitur etiam mentio, ut respondet particule men, sic
ut men perferens, sequatur mentio, positum prode, et etiam
adornatum, sicut huiusmodi.

Men'ân, atqui, at dīnōca men'ân apētanon,
at quē iūca mōm afficī fūim. mēndio men'ân, at insani-
er mēn'angerai, quē iūca, iūca atqui, mēn'oi pou, mēn'oi ge,
nimirum, iūca. Kai, preponitur dictionibus morati-
onē, re iūca capitur inclināta, deūm, kai, anēre, diūqum, hēta m-
et iūca sanctitatis, et repēcedat, kai, sequamur. Kai'oi ge, kai-
oi, atqui, etiam, metum, sed, quanquam, hquidem, proinde, hēq.
kai'oi, continuo, promittit, hācē, iūca, kai' mēn, atqui, kai, hēre
hēre, geritiamur. Kai' mēn'oi kai, atq' iūca, kai' gāe kai' gāe
et iūca, gō quod, kai' gāe, eūdem etiam. Kai' mēn'oi, atq' iūca
kai' gāe, atq' iūca, hēre etiam. Kai' iūca dī' kai' hēre etiam.
kai' mēn

si animal igitur rationale est uel irrationale. nominatur etiam pro
h, quam, ut pole mallon, h p s ris allor, multo magis, quam
quidam alius. Et, contrahitur plerumq indicatio
q habet uim optatiui, uel optatiui res loco ponitur, cum ad
dicitur, an, particula potentialis. sciam, & ei d deas parit
simon h n, h gapam an eme, si dicitur offer parit uener dicit
gerit me. nonnunquam cum optatiui, ei h ab n i age
don ei n raur n an d n fono h u d a p m m m, si uoluptas ipsum
bonum esset, hoc praeo definitur pater futurus. interdum
cum conjunctione, praeferentia si uoluptas conjunctionibus ca
piatur. ita d, a, ei n r g a n e n o l o n g e k a f a l i n j m a r k a n
p e p n, quod si isam ipso die concordes. ei m p, idem m n, ut
ride, ei m n, quod alio m n, ei d e m p, t i m m i n u i, alioqui.
ei d age, age, agendum, ei g o e n, i t a l i m, ei g a r d q e l o n,
dicitur, pro, ei d e d q e l o n, u t n a m. u d a n a, ei p e n a n a, al
t i p e r, e a m d e, h i c c l a u s u l e, d u m p e r p a r e m m i m i n u m
n a m p o m b u r, significam, quando, si quando id facim
d i m u t, u e l q u o d s i q u o d d a m u r h u d u m m o d i, a u r a l i u d i c
m i l e p r e u o n a n t o p o r t u l a r, a m p e l o n o b o n a p r u b a j
p e r k a f o n

ἄττα, multis adiectivis iungitur, ut, ποῖ ἄττα, ποῖ ἄττα,
ποῖ ἄττα, ὀλίγ' ἄττα, ἄτερ ἄττα, τοιαυτ' ἄττα. sunt enim addi-
tamenta plus ornatus, quam significationis differentia orationis, ut
locutur, qui tandem, qui nam, quauisnam. propositum nam
per se, pro tina, ut ἔλεγον ἄττα, dicentem quendam, qui ait iun-
gitur quandoq' substantivis nominibus, et dicitur ἄττα, in re-
tine quendam. servit & interrogationibus, cum sit aspiratum
ut ποῖ καὶ ἄττα ποῖ διελέχθη, quomodo & quae dileximus, nō
videtur interdum, pro interrogantibus ponuntur.

ἦρ' οὐ, ut q' pro secro, tamquam, servit etiam in in-
terrogationi, ut latine nempe. significat etiam ἦρ' οὐ, ἦρ' οὐ, ἦρ' οὐ,
magis magis, & pro tamquam ὅρ' οὐ, ut ὅρ' οὐ ἐκείναι οὐκ ἔ-
στιν, ποῖ οὐκ ὅλως γέγονται, ἦρ' οὐ ἦμεν ἀν' ἀνθρώπων κα-
ταχθέν, quandoquidem illi uallent inhabitare civitate, m-
agis magis ὅρ' οὐκ ἔστιν. eadem servata syntaxi significat
etiam non minus quam, multo minus, ut ὅρ' οὐ αὐτὰρ ἄνθρωποι
δύναται, ἦρ' οὐ ἦμεν ἐν ὅρ' οὐ καὶ ἀνθρώπων ἀν'. quoniam
idem interpretator non potest, multo minus non potest
neque potest. sic Athenius lib, 11, ἀδύνατον δὲ καὶ γὰρ ὅρ' οὐ κα-

τα ἰσχυρά

τὰ τῶν καὶ τῶν εἰρηαί, ἢ ποὺ γε καὶ ἐννομεν αὐτὸς γεγονέναι.
fieri non potuit ut esset. postquam ex eis fuerit, multo minus ut
amātur eis fuerit, videlicet ut amatur eis fuerit. quan-
doq; illi obliuiscitur. καὶ ἔτι γε, quod etiam significat multo
minus, & dicitur contumaciter, ἢ πρὸς καὶ ἔτι γε, πρὸς καὶ ἔτι γε
nisi. Ance. ἢ οὐ ποτε, et quando, autem. ἢ γὰρ, non ne pro
quo quandoq; dicunt, ἢ ποὺ. ἢ γὰρ ἂν, alioqui, alioquin, q;
si, illud. a. ἢ γὰρ ἂν ἀμετρήτως ἀνάστα. καὶ ἔτι γε, nam
alioqui nunc utrimum improbo tibi esse corrigere. chorae-
recutendo de facto, ἢ γὰρ ἂν ὑποπτεύαντες αὐτὸν εἶναι ἐξ-
ἄνθρωπον, ἢ γὰρ ἂν, nam si existimarent, vel alioqui existima-
rent, vel alioqui si existimarent improbae actiones, fugerent.
ἢ ἴσως, certe, appropinqua fere iurando, ἢ ἴσως ἢ ἴσως
ἔγωγε πρὸς τὸν καὶ τοιοῦτον, certe personae tale quid praeter
parat sum. conuenit etiam pro interrogacionem, & excla-
macionem, ὡς ἴσως ἢ ἴσως καὶ ἔφαθ' ὅτι, οὐ μὴν καὶ
ἔφαθ' ὅτι hic apparuit. additur etiam prononciabatur
prononciabatur. ἢ ἴσως παύσω, certe faciam. γε, omnibus
sermo confusio non bar tangitur, ἄλλ' ἢ ἴσως γε, καὶ ἴσως γε,
& sic de alijs.

ἥτις δὲ αἱ αἰετὶς. ἀπὸ ἐν αἰετὶς αἱ αἰετὶς, καὶ δὲ, συνεχὴς, 380
 πρὸς αἰετὶς, hoc est ideo, ἀλλὰ δὲ, αἰετὶς αἰετὶς, nec uero, φέ-
 ρει δὲ, ἀγε, uero, εἰ δὲ, uero, uero, ἴδιος, ἴδιος, ἴδιος, ἴδιος, ἴδιος, ἴδιος.
 οἷος δὲ, πρὸ οἷος, εἰ δὲ, quid tandem, πρὸ quod etiam dicunt εἰς αἰετὶς.
 πρὸς αἰετὶς, quid tandem, οἷος δὲ, πρὸς αἰετὶς, uero, nimirum, πρὸ-
 ξενος, οἷος δὲ, πρὸς αἰετὶς, uero, nimirum, οἷος δὲ, πρὸς αἰετὶς,
 ἀπὸ αἰετὶς, ἴδιος, uero, uero, εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, quid uero.
 εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, quid uero.
 quomodo cum, πρὸς αἰετὶς, quid tandem. ἴδιος, εἰς αἰετὶς, quid
 nam, aliquando etiam conceditur, πρὸς αἰετὶς, quid uero.
 καὶ αἰετὶς, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, αἰετὶς. πρὸς, inter se conveniunt.
 πρὸς αἰετὶς, uero, εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς, εἰ δὲ, αἰετὶς.
 malum aliud quidam homo, aliud uero non. est etiam nam un-
 quam in oratione. scilicet, quomodo αἰετὶς, de, πρὸς, αἰετὶς.
 αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς, αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς.
 πρὸς αἰετὶς, ἴδιος, αἰετὶς, οἷος δὲ, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς.
 πρὸς αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς, πρὸς αἰετὶς. τοῖς, cum multi continetur dictionibus
 αἰετὶς, τοῖς, γάρτοι, εἰς αἰετὶς, καὶ αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς.
 πρὸς αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς.
 πρὸς αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς, αἰετὶς.

[illegible]

maxime περὶ αἰσῶναι τὸν νόμον ἐπὶ τῇ, ὅτι αἰσῶναι δοκεῖται
malis paxi κενάσθαι, conabore eomodo dicere, quomihī uide-
mini, &c, paxquam paxi, ὅτι μὲν δὲ τὰ γράμματα ἐπὶ αἰ-
σῶναι ἡ κηκοῖν αἰσῶναι, quod quidem oporteat scire litteras, &c, per
presentis item sepe loquutus de futuro, addita particula ἂν,
tam in uerbis, quam in paxi, ut paxi αἰσῶναι αἰσῶναι, pro paxi
αἰσῶναι, ἐλεγχόμεναι αἰσῶναι, pro ἐλεγχόμεναι αἰσῶναι. ἂν ὑποῖς
pro ὑποῖς μένος, γενόμεναι αἰσῶναι, pro γενόμεναι αἰσῶναι. ἂν
cum futuro, futuris item additur in optatiuo, οὐκ ἂν λέξοις.
in super, indicatiuo, & infinitiui, licet id est, καὶ αἰσῶναι, ἐπὶ αἰσῶναι
οὐταῖ αἰσῶναι αἰσῶναι, quomihī hoc pacto optime factum.
idq̃ sit paxi in uerbis quibz futurum paxi, ut paxi αἰσῶναι,
οἰσῶναι, ἐπὶ αἰσῶναι, ἐγὼ οἰσῶναι, φημι, paxi αἰσῶναι, & similibus, licet
etiam finetis uerbis inueniatur additum futuro apud aucto-
res, ut ut illud ἰσοκρατίῃ in paxi, ἡ μὲν γὰρ, ἡ μὲν οὐ-
ταῖ αἰσῶναι τὸ πάλιν, αἰσῶναι nūn οἰκοῦμεν. οὐκ ἔστιν, ὅ-
τι αἰσῶναι αἰσῶναι αἰσῶναι, καὶ paxi αἰσῶναι, &c, naῖ αἰσῶναι
αἰσῶναι αἰσῶναι, quomihī admodum nūc inhabitamus,
quomihī αἰσῶναι αἰσῶναι αἰσῶναι, & bellarum. itaq̃ quodam-
ni paxi

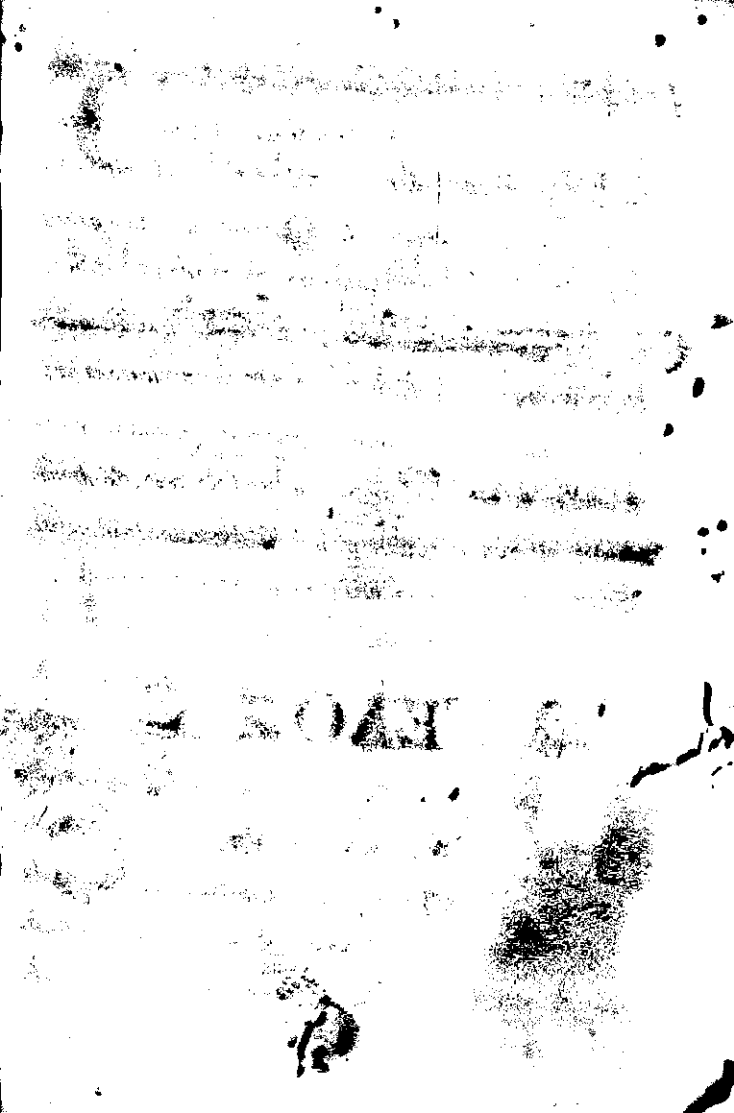
si per coniunctivum perrepositum, hoc greci etiam per alios mo-
 dos effecerunt, addita particula seu coniunctione $\alpha\lambda\lambda$, ut $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\alpha\varsigma\alpha\iota\mu\eta\eta\iota$
 $\alpha\lambda\lambda$, uel $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\alpha\varsigma\alpha\iota\alpha\lambda\lambda$, ei $\epsilon\beta\omicron\upsilon\lambda\eta\theta\eta\varsigma$, docuisset si discere uoluisset.
 item quod latini exprimunt per imperfectum coniunctivum, dum de
 rebus transactis tempore promissis, uel cogitatis loquuntur, hoc greci
 per praesens, uel futurum loquuntur. $\epsilon\iota\ \pi\acute{\alpha}\rho\alpha\iota\alpha\iota\ \alpha\lambda\lambda\ \epsilon\psi\prime\mu\omicron\epsilon\iota\mu\ \eta\gamma\alpha\rho$, que-
 rid ageret cogitare coepit. $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon\ \mu\epsilon\lambda\lambda\omicron\upsilon\mu\epsilon\iota\alpha\iota$, oī $\rho\omicron\iota\eta\iota\omicron\iota\epsilon\upsilon\ \alpha\lambda\lambda\ \omicron\upsilon\delta\omega\iota$,
 dixi futura, quod recte facerent. $\epsilon\iota\ \alpha\lambda\lambda\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omicron\iota\tau\omicron\ \omicron\upsilon\kappa\ \omicron\delta\epsilon\mu$, non no-
 uit, quid diceret. $\xi\mu\omicron\delta\omicron\ \pi\acute{\rho}\epsilon\sigma\epsilon\delta\iota\tau$, modo requiritur uerbum, ad quod
 refertur, $\omicron\iota\varsigma\ \alpha\lambda\lambda\ \tau\alpha\upsilon\tau\alpha\ \epsilon\chi\omicron\iota\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\mu$, uel $\omicron\iota\varsigma\ \tau\alpha\upsilon\tau\ \epsilon\chi\omicron\iota\ \alpha\lambda\lambda\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\mu$,
 quicumq; hec poterit dicere. constituitur etiam cum particula $\gamma\alpha\rho$ in in-
 terrogative, sū $\gamma\alpha\rho\ \alpha\lambda\lambda\ \epsilon\kappa\epsilon\iota\mu\omicron\alpha\ \pi\epsilon\iota\tau\omega\eta\varsigma$, si nec tu illud, s, cum au-
 tem sine $\gamma\alpha\rho$ ponitur non habet eandem uisum, ut $\epsilon\iota\ \rho\omicron\iota\epsilon\iota\mu$
 $\alpha\lambda\lambda\ \alpha\lambda\epsilon\theta\epsilon$, quid fecuros fuisse existimatis, s, constituitur etiam cum
 $\omicron\upsilon\delta\omega\iota$, s, cum $\epsilon\omega\iota$, s, ut optativo, subiunctivoq; conuenit. $\alpha\gamma\alpha\mu\iota\ \sigma\omicron-$
 $\mu\epsilon\mu$, $\omicron\upsilon\delta\omega\iota\ \alpha\lambda\lambda\ \epsilon\lambda\iota\upsilon\ \nu\acute{\iota}\kappa\eta\eta\ \pi\omicron\lambda\alpha\beta\omega\mu\epsilon\mu$, certamus ut uictoriam
 praeipiamus, $\mu\omicron\mu\omicron\alpha\ \pi\omicron\upsilon\delta\alpha\varsigma\omega$, $\omicron\upsilon\delta\omega\iota\ \alpha\lambda\lambda\ \chi\alpha\iota\kappa\alpha\iota\mu\eta\eta\ \alpha\gamma\alpha\mu\iota$,
 studeo quoniam pacto gratificaberis. $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma\omega$, $\epsilon\iota\ \alpha\lambda\lambda\ \alpha\gamma\alpha\mu\iota$
 $\beta\alpha\beta\omicron\iota\ \mu\eta\ \alpha\gamma\mu\omicron\iota\varsigma$, docebo, ut sapientis profunditatem non igno-
 res, $\epsilon\iota\ \gamma\eta\gamma\eta\epsilon$

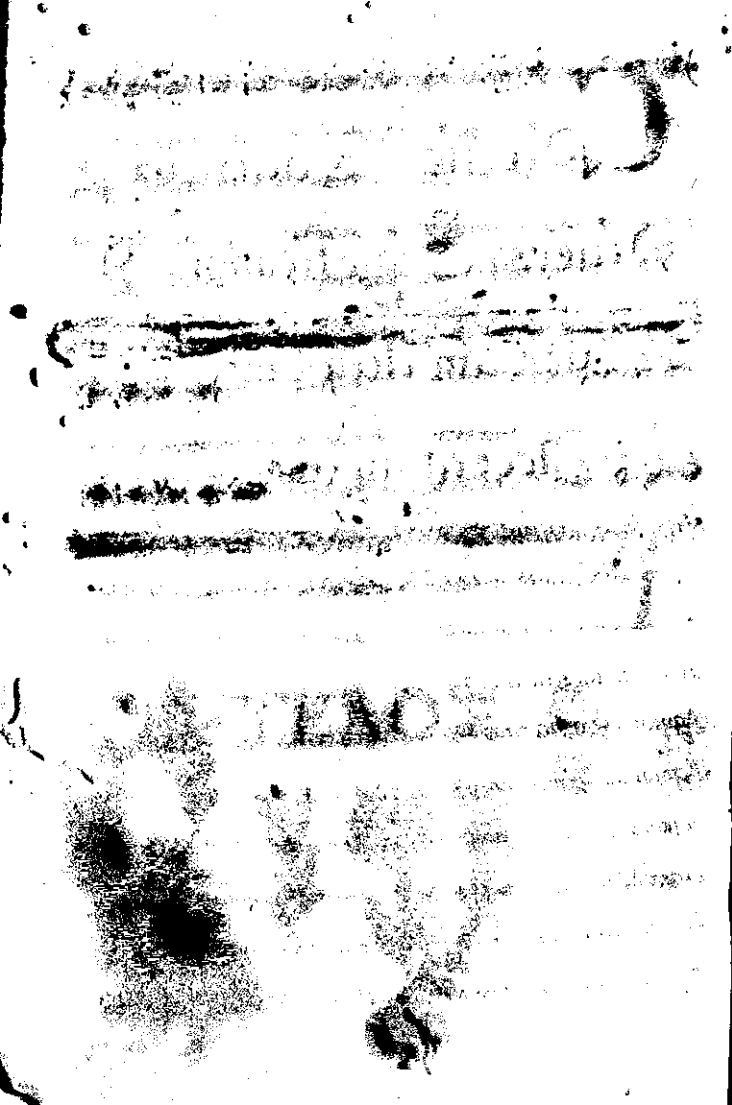
res, dīngēsomaj, cōi ān rito kalās gēnoiro, natābo, quoniam
pacto hoc beneficiet. ān aoristologikar, indefinitē accepit
plerumq̃ subjunctiuo contrahitur, ὅ ἢ ān tēgēs, quodcunq̃ dicat.
ὅς, cō ān dīa pēgēs, quātosunq̃ differat. ὁπόδipar ān ἦ, cuius-
cunq̃ sit. ὁπόκetois ān ἦ, utolibet sit. ὁπῃ ān ἔλθῃ, quacunqueat.
interdum optatiuo, scđum de matu cūm et p̃s kitta natatur.
ἦνῖκ ān εἰ pēn ri karā rou roun dēōi, cum oporteret, uel
cum oportebat dicere quid piam aduersus hęc. ān, & cān,
pro ἦn accepit, inueniuntur etiā cūm optatiuo, εἰs cān, si-
ue cōi ān pro κetois sit εἰποι, quā uero siquis prior dixisset.
Appendix ān potenti aliter accepit, siue indefinitē ἥpē, deest
in oratione, de more, obdeis pote ān θρόpoun εἰροι τὸ καί
ἐνὲ οὐδέν ἔλλεφθεν, pro εἰροι ān, nemo unquam homi-
num posuit electionem aliquid in me. ἥpē itē abundat, hui-
tōpna, in plura ἦτοι ὅ ān ἔχαις ān dīkaton ān κίρπῃ
et ceteris, cum potuit quāpiam adhuc contradicere, in
quibus abundat aliter ān. potuit enim gratiam
cūm, potuit potius, ut dīkaton est, cum potius cūm con-
traheret, hōc ētatonē adp̃ram non nunquam orationē
si aliquid

aliquid, sed nihil sentiens, quod potissimum fit in con-
 iunctionibus expletivis, & in his quae hic sequuntur. οὐκ, ut
 ὅπερ οὐκ ἐποίησεν, pro ὅπερ ἐποίησεν, quod fecit. ὥςπερ οὐκ
 καὶ ἔχει, pro ὥςπερ καὶ ἔχει, quemadmodum se habet, ut
 οὐκ, pro ὥς. ὥς non modo abundat, sed etiam interpretat
 positionem, & verbum contrarium interponitur. ἀρ' ὥς ἐδ-
 οντο, pro ἀρέδοντο, reddebant, & ὥς ἔλον, pro ὅς ἔλον,
 ἀρ' ὥς ἔβαψεν, pro ἀρέβαψεν, καὶ ὥς ἐκάλυψε, pro κα-
 τέκαλυψε, te, ut ἐφ' ὥς, pro ἐφ' ἑ. καὶ, ut καὶ γὰρ αὐ-
 τοῖς ὁ λόγος ἀληθὴς ἐστίν, enim tertio ipse usus est. ἄλλα
 ut ποῖ, ἄλλα, ἔκεί' ἄλλα, ut supra dicuntur. ὅτι, ut ἵσταν-
 τος, ὥς τοῦ ὁρῶντος ὅτι οὐκ εἶμι ἐγὼ χριστός, confusus est, non sic
 ego cōtinuus. Nam nisi abundaret ὅτι, nonnulli bēdixant
 confusum, evangelicam, & cetera. καὶ
 ὥς ὁ ἀνδρὶς οὐκ ἐκείνην εἰρηνην ἔχοντα ἔχοντα
 quod in loco si non abundaret, & significaret
 quod dixisse sanctum, quod cōtinuus
 betur. Item marc' 13, ἐγὼ οὐκ εἶμι ἐγὼ χριστός
 sum, quo in loco si non abundaret ὅτι, sensus esset, ut scilicet
 quid dicerent

qui dicerem christum esse christum; item Apocalyp, 3, leges
 ōti plousias eimi, dicis ego sum diues, cum aliqū esset son-
 sus, radicis me esse diuitem. cōs, pro ōti ut leges eos ka-
 lor eimi, dicis ego sum formosus. neq̄ solum abundant grācis
 orationis paties, sed non nunquam totq̄ orationes, uelut ē
 ōi d' ōti; ut, paulas, eos paui, ēv ōi d' ōti, ēv grāfais dylōn
 esi, tōn pēton īpetimye; paulus ut omnibus perscrip-
 turas manifestum est, petum interpretatur. Abundat etiam
 interdum ēv ūbi, quod grācis uui est eoloca, quo latini mihi
 credes, ut oūdeis, eūdeis, ēv ūbi, ἑανόντων σωθήσεαι,
 nemo, mihi crede, iniquorum seruabitur.

ΤΕΛΟΣ

Colectio Vocuum quæ
diuersa Significatione di
uersum accipiunt.

gelagos, quier...

grege, penultima gine.

Agelajos, imperitus, nulli oco,

Αγίας, τ. 8, 0, αδιανόητα, α.

Agnes ou, o, propri. nam, on, ac.

~~A~~gkura, η, anchora antiqua.

Agruira, η, urbs galatiae, pen, ac

Agnos, prius, ultima agnos.

Agnos, uir ex, pendina acuit,

go rajes in pro educam amac

Agorajōs, ō, forentis, penul, circy,

Agós, ou, ô. dux, ultim, aquir,

Agar, eos, rō, scilicet, penitus, acui.

Agrios, agrestis, ampe, accu.

Agrius rusticus, petiolatus

Agrostis, rudis, anem. aca.

[illegible]

Αερονόμιση και ποταμολογία

Agronomos

Agxalós, η, ubi rhracis, uli, adu,

Agxalós, η, maritima, compia,

Agxou, prope aduerti, uli, adu,

Agxou, impetari, mox, iuxta, ppa,

Agnos, o, confertus, penul, adu,

Agnos, o, indemni, penul, adu,

Agnos, o, jovi epitheton, A, p, adu,

Agnos, o, calo, p, adu, adu,

Adelphos, frater, o, ultima, acata,

Ainos, graui, ultima, acutur,

Adelphos, cor, qd, contemplatur,

Adelphos, o, adu, adu,

Adra, crux, ultima, adu, cur,

Adra, uariis, penul, adu,

Adra, ubi illyrica, penul, adu,

Adra, adu, penul, adu,

Ades, canto, κενωται, adu,

Adra, non oppidi, adu, adu,

Adco, placeo, aspiratur, adu,

Adra, o, tollens, penul, adu,

Adra, sicarius, κενωται, adu,

Adra, o, aspiciens, uli, adu,

Adra, uenerant, aspiratur,

Adra, medicus, ultima, adu,

Adra, uenerant, aspiratur,

Adra, acenes, iuxta, penul, adu,

Adra, uenerant, aspiratur,

Adra, in exorabili, adu, adu,

Adra, adu,

Αρπαγῆ, rapina ultima acule

Αρπαγῆ, homus, penaculus

Αῖθηρος, nondicharocanueas

Αῖθηρος, odiaus, ultima

Αἰετῆς, aitemas, iugis

Αἰετῆς, idos, ἡ δειρα, aitemas

Αἰητόκος, ἡ περιεσπία, πέας

Αἰητόκος, περιεσπία, aitemas

Αἰητόκος, περιεσπία, aitemas

Αἰητόκος, περιεσπία, aitemas

Αἰα, aspirans, quoniam signis

Αἰα, penaculum, quoniam signis

Αἰη, stella ultima acule

Αἰη, Αἰη, utis, penaculum

Αἰφελός, loci apud inferos

Αἰφελός, albucum, annipacum

Αἰφελός, albucum, annipacum

Αἰφελός, albucum, annipacum

Αἰφελός, albucum, annipacum

Αἰφελός, albucum, annipacum

Αἰφελός, omnino, ultima, circ

Αἰφελός, adbens, sinecirc

Αἰφελός, ou, ἡ, innumabile, aitemas

Αἰφελός, ou, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Αἰφελός, ἡ, aitemas, aitemas

Βαίος

Baños, ou, o Baños, perel cinto.

Bonita, una pagina, una volta.

Baillet, Louis, *in* regno, p. 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 9

Bátori, ou, o cadáver penúltimo

B. arvensis, *h. rubra*, *perulifolia*, *acuta*.

Відомості про осіб, яких слід розшукувати

Better getting, better paying,

By the way, we are not a religious organization.

Be the first to own this book.

B

Being defined as, socially constructed,

BIOLOGICAL, MEDICAL, AND PHYSICAL

Він, як і всі інші, нічого не

BUT, TO AVOID A STORMY CONTEST.

Bierat, a. o. g. y. u. n. d. u. c. u. l. i. n. d. a. c. u.

Bixia, *saio*, herbaceous perennial

Deposits of the innocent victims.

Pecunia enim non curat animas.

Bacău, 21.08.2014

100

Brocas, 8, et mortalis, ultima aciem³

Bertha ou Estanís, penúltima da

Възгласъ, произъ, а commercialъ и др.

Roukas, S. O. Onychus, penicillatus

Bουχαίοις, ὁ πρῶτος, ὑλῆς ἀσπρά:

Βούκων, οντοξό, Ισχυρίων; πετ, αγγί,

B *cyrenolima. chin.*

Buxina tota femina antea

Bean, or, horsebean penicillin

B *MASTURON OMOE, SOCIETY, 1372 G. M.*

Buonaiuto, muscus, permutua.

Galarda, merri galana, anegadi.

~~Clarke, Meri adia nemi oculto~~

Fallax, q. s. n. tranquilla. penesit. cu.

Fallón, N. S. tranquillitas maxime

Fallwippen, tranquilla, minus

Γαυλός δ' ἐστὶν ἀμάρυλλονος

Foucault é conhecido por suas

Falso: ridiculus ante omnia.

Telóios.

Teleros.

Τελός, quicquid mouet, penit. ca.

Τελών, wnos, o, gelon, no, uin, pe, ca.

Τελών, canoro, ridens, ultima, ca.

Τενέρ, η, η, noxiuitas, ultima, ca.

Τενέρ, η, η, noxiuitas, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τελός, quicquid mouet, penit. ca.

Τελών, wnos, o, gelon, no, uin, pe, ca.

Τελών, canoro, ridens, ultima, ca.

Τενέρ, η, η, noxiuitas, ultima, ca.

Τενέρ, η, η, noxiuitas, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Τεταγός, η, o, senex, ultima, ca.

Διά προπο

Eurbenis, cor, q, formi ultima acut.

Euxia, as, q, salicinas, penaculm.

Euxia, as, q, Eutychia malicia.

Extra, as, q, intimitia, penaculm.

Extra, as, q, inimica, acuturuli.

Zeta, os, o, supiter, ultima acut.

Zeta, infiniui, uiuere, etreus, q.

Zugos, o, iugu, bouum, acutur.

Zugos, o, iugum, libri, natiui.

Zewon, ou, io, animal, penaculm.

Zewon, o, io, uiuere, ultima acut.

Hde, coniunctio, acuturuli.

Hde, aspiratus, hee penaculm.

He, coniunctio, hui, acuturuli.

He, iuerbalis, ibat, penaculm.

He, aspiratus, etreus, q.

He, iuerbalis, ibat, penaculm.

He, iuerbalis, ibat, penaculm.

He, iuerbalis, ibat, penaculm.

He, iuerbalis, ibat, penaculm.

He, iuerbalis, ibat, penaculm.

Hos, o, o, clauus, penaculm.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Hos, o, o, realibus, ultima acut.

Calamaj

[illegible][illegible]

Ikētēs, dō, duplicator, penacuit;

Ena, ης, η, occasus, penultima;

Ena, ut, penultima acuitur.

Indos, dō, indus nomen, ultima;

Indos, dō, fluvius Indis, penultima;

Ion, dō, uisla, penultima;

Ion, ontos, dō, iens acuitur.

Lymos, dō, furnus, ultima;

Lynos, dō, lanterna, penultima;

Iris, dos, η, iris herba, penultima.

Iris, dos, η, iris, dea penultima;

Iros, dō, iacet, ultima, acuitur.

Iros, dō, mendiculus penultima;

Lpan, tos, dō, hispan, uir, penultima;

Lpion, tos, dō, collectivus, ultima.

Exli, dō, d, plicat, ultima acuitur.

Uli, dō, d, utri nomen, penultima;

Enia, dō, η, ienica regio, penultima;

Enia, dō, η, ienica regio, penultima;

Enia, dō, η, ienica regio, penultima;

Enia, dō, η, ienica regio, penultima;

Ion, tos, dō, plenus veneno, ultima;

Ion, tos, dō, nomen proprium, ultima;

Kaim, ης, η, Cæna urbi, penultima;

Kamē, ης, η, noua, ultima;

Kakē, ης, η, mala acuitur.

Kakē, ης, η, Cace, penultima;

Kabairōn, tos, dō, suberens, ultima;

Kabairōn, tos, dō, purgans, penultima;

Kallidēnēs, tos, dō, calidus, penultima;

Kallidēnēs, tos, dō, potens, ultima;

Kalon, dō, d, lignum, penultima;

Kalon, dō, d, bonum, ultima;

Kallos, tos, dō, putritudo, penultima;

Kalos, honerus, bonus, ultima;

Kalos, dō, d, iunio, penultima;

Kalos, aduerso bene circ, ultima;

Kamphē, ης, η, flexura, ultima;

Kamphē, ης, η, crux, penultima;

Kamphē, ης, η, crux, penultima;

Kamphē, ης, η, crux, penultima;

Kamphē, ης, η, crux, penultima;

Kamphē, ης, η, crux, penultima;

Káptos, θ, ὁ, cantharus, utriusque
Kédros, θ, ὁ, fructus, cedri, penult.
Kédros, θ, ἡ, cedrus arbor, penult.
Kéinos, pro ékéinos, ille, pen. ult.
Kéinos, θ, pro, kénos, uocatur, uir.
Kís, tot, ἡ, parca, mors, tot, acul.
Kís, tot, τό, cor, anima, circumf.
Kéinos, θ, ὁ, cerus, flammis, penult.
Képtos, θ, ὁ, cera, ultima acul.
Kítra, ai, ἡ, ignea, acul.
Kítra, ai, ἡ, urbs, penultima acul.
Kíwn, nos, ὁ, columna, penult.
Kíwn, tot, ὁ, ians, acul.
Kéiros, θ, ὁ, clerus, penult. circumf.
Kéiros, θ, ὁ, gloriosus, acul.
Kléw, ois, ἡ, clio, mura, uir.
Kléw, uerby, laudo, clauda, penult.
Képtos, θ, ὁ, tot, penultima acul.
Képtos, θ, ὁ, tot, datus, uir.

Késis, eos, ἡ, inclinatio ad dextram.
Késis, eos, ἡ, inclinatio exercitum.
Kléw, ois, cor, parca, acul.
Kléw, uerby, circumduo, penult.
Kléptos, θ, ὁ, superbus, acul.
Kónis, ois, ἡ, pulvis, acul.
Kónis, nios, ἡ, lende, aur, fufur, uir.
Kónis, ηs, ἡ, uirgo, puella, penult.
Kónis, ηs, ἡ, caput, cum collo, tot.
Kónis, uos, ἡ, galea, penultima acul.
Kónis, uos, ὁ, cime, penultima acul.
Kóramos, θ, ὁ, coronatus, tot.
Kóramos, θ, ὁ, angulus, acul.
Kónis, θ, ὁ, fontem, uir.
Kónis, θ, ὁ, emporium, am, penult.
Kónis, θ, ὁ, ciuitas, Cypri, am, penult.
Kónis, θ, ὁ, totum, penult.
Kónis, ois, ὁ, cretus, uir.
Kónis, ai, caro, tot.

Képtos

Kritica, in presenti iudicio, penatur.

Kringo, infuxuro, judicabo, uln, aly

Krinam, omnes, e. judicant, penitent

Krimm, nos, o'likum, ulinot deu

Kριός, ὁ, ὁ αὐτός, ultimus agnoscitur.

Καὶ ὁ Σπῆς VII, περὶ τὴν

Knoten, der e. h. m. u. c. a. c. a. n. i. n. a. d. e. c.

Knots for o. plaudens ultima

Krida dā conuittu neri acasta

Kudos deo et gloria penitus

Kakáw tuxéer tuxéer netáwá

K

E...

К

K

1. Supervisors shall be responsible for the following:

Phlox; S. A. cyrus ulr. penitron

Encephalomyelitis, peria-

Договор заключен между

Kuriós, & a nomen loci, ut acut.

Κυρίως δὲ, γίνονται, καὶ πάλιν ἀπὸ

Κύριοι, ὁ καιρὸς τῆς σελήνης, πενήτε

Κυρίως, ὁ δὲ διότις, ἡ κίτα ἀσκή

Kopoi, 8, 6, urbe rhenialis. perul. a.

Kubon, noi, o, h, canis penia, a

Quoniam totus magnans circum

Racoonum, S. E. Suplicy etc

К. МОСКОВСКИЙ ИЛИ КОММУНИСТИЧЕСКИЙ

Per un'ora di quiete gemmifera

B *... dei ...*

E - melting & boiling points - acid

U = ...

Have, concepto, última citada

It is

U. ...

Residuo 8.0. gubius, pincis, u. g.

Kedari, wna. d. uba, pinal a

Кукучина, то, то, плечина, а то
И

Abé.

Δαβέ, λιτρε, accipe, υἱὲ ἀβὴν

Δαβέ, continere, accipe, υἱὲ ἀβὴν

Δαβή, ης, ἡ, carulus, υἱὲ ἀβὴν

Δαβή, ης, ἡ, exultatio, περὶ αὐτοῦ

Δαβροί, δ' ὁ, abundans, αὐτῷ

Δαβροί, δ' ὁ, vehementer, περὶ αὐτοῦ

Δαγος, δ' ὁ, produm, παρὰ αὐτόν

Δαγός, δ' ὁ, lepus, αὐτῷ

Δάκων, τοῖς, ἰακόν, περὶ αὐτοῦ

Δάκων, τοῖς, ἰακόν, υἱὲ ἀβὴν

Δάδων, τοῖς, ἰακόν, περὶ αὐτοῦ

Δάδων, τοῖς, ἰακόν, περὶ αὐτοῦ

Δάμπα, αἱ, ἡ, lampas, περὶ αὐτοῦ

Δάμπα, αἱ, ἡ, splendor, αὐτοῦ

Δάος, δ' ὁ, lapis, penultimus, αὐτοῦ

Δάος, δ' ὁ, plebs, populus, υἱὲ ἀβὴν

Δάος, δ' ὁ, dulcis, acutus, αὐτοῦ

Δάρος, δ' ὁ, lacrimas, περὶ αὐτοῦ

Δάρος, δ' ὁ, lacrimas, περὶ αὐτοῦ

Δάχος, περὶ αὐτοῦ, quasi, περὶ αὐτοῦ ³⁹¹

Δεχτοράβη, δ' ὁ, mendicior, legum

Δεχτοράβη, δ' ὁ, mendicior, legum

Δεράς, τοῖς, τὰ, πρὸς τὸν νότον, περὶ αὐτοῦ

Δεράς, τοῖς, τὰ, πρὸς τὸν νότον, περὶ αὐτοῦ

Δερίη, ης, ἡ, lepra, υἱὲ ἀβὴν

Δερίη, ης, ἡ, lepra, υἱὲ ἀβὴν

Δευκή, ης, ἡ, alba, υἱὲ ἀβὴν

Δεύκη, ης, ἡ, alba, υἱὲ ἀβὴν

Δεύκων, τοῖς, ὁ, leucon, υἱὲ ἀβὴν

Δεύκων, τοῖς, ὁ, leucon, υἱὲ ἀβὴν

Δήμμα, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμμα, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Δήμας, τοῖς, ὁ, quatuor, περὶ αὐτοῦ

Aibotomoi, δ o, incisa epura, cor

Aibotomoi, δ o, lapicida, penicilli

Aipara, α i, η i, ipara livula, pena

Aipara, α i, η i, pinguis, ultima de

Ais, λ i, α i, δ o, leo ultima acutior

Ais, λ i, α i, δ o, pannu linco, α i, δ o

Aogion, δ o, oraculus, amplex

Aogion, δ o, pulpitum, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Ausiar, δ o, λ i, α i, δ o, penicilli

Melini, η i, η i, gentile nome, acutior

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Menw, η i, η i, penicilli

Murici

Millier, decies mille anepos

Murici, inumeri, penulaculo.

Mεταί, nos, ô Myroniis, ποιεῖ,

Munus, forō, redolens, uir, etc.

Mέτρο, ελαυδοοκύλοι, περὶ αὐτῶν

Muñi dida kka, doreo...

M... ..

Meconia, as the great artist

N

N

Neos, 8, 9, nouvelle campagne, 1901

NI

Nikon, Nikon, per m...
N

Nikōn, ta:ō, Vincens, ulina:ō dra

Nomayon Bro, legitimacy and pa

Majority to, particular, per, etc.

Nemoq; o nouu; pmiu; aduut

Número 6, regioplaga, ul. d. cu.

Uniquos, 8, 9, sponsalis. d. n. p.

Numoid, o, sponius, penulatus 392

New, deprezent, precizit și fuziune

Наша держава є і наразі слава

Nikolaï, načelnik gosudarstvennogo

Frando, o xantus penac

Εάντος, & ο φλοιός υψιμακτός.

...Χανδα, η οποία...

Επὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, αὐτῇ

Encomendado, Xenon Vir. p.

accin, no o por pira, ali

Зависимость от алкоголя, ретики.

Esclamò: O signore, udite!

...ci, ol. majinirak, don

Quos, si domesticos quibus

Imola, masculina, p.

Camy, H. H., *Canthidea formosa*

по до-рідних, релігійних

[Illegible handwritten notes]

Des. B. O. for the printer

1000

Ola, bō, auramentum, septem, acutus

Oma, tamen, penaculus

Omeus, simul, similiter, ubi, ubi

On, or, acuitur, & terminus

Onquent, aspiratur inpon

Onat, adverbialiter, insonant

Oncor, cor, rō somnii, penaculus

Ois, per, acutus, uelox, acutus

Ois, per, uas acerant, acutus

Ois, aduobis, ubi, quo, acutus

Ois, n, n, foramen sine acutus

Ois, per, quomodo, acutus

Ois, bō, fucus, acutus, acutus

Ois, bō, orthus, v, penaculus

Ois, bō, rectus, acutus, acutus

Ois, bō, portus, artificiali, plac

Ois, bō, monile acutus, acutus

Ois, bō, mons, knua, knua

Ois, bō, terminus, acutus, acutus

Ois, bō, terminus, acutus, acutus

Ois, bō, seram, knua, knua

Ois, bō, mons, thesauri, penaculus

Ois, bō, uox, fama, penaculus, acutus

Ois, bō, cupirans, cuius, & ubi, ubi

Ois, bō, tenuary, non acutus

Ois, bō, nunc, quid, imperat

Ois, bō, nihil, perfectum, acutus

Ois, bō, ignis, ultima, acutus

Ois, bō, non, nequaquam, penaculus

Ois, bō, acutus, acutus, ubi, ubi

Ois, bō, os, n, imperat, penaculus

Ois, bō, nauale, ultima, acutus

Ois, bō, cor, rō, mons, penaculus

Ois, bō, cor, rō, terminus, penaculus

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Ois, bō, acutus, knua, knua

Οὐδρα, per, o, hic, penult **Π**
 Παιδευσι, disciplina **Π**
 Παιδεία, eruditio, per **Π**
 Παιδείας, η, ludus, acc **Π**
 Παιδία, ων, τὰ, pueri, per **Π**
 Πεδία, ων, τὰ, campi, per **Π**
 Παιάν, να, ὁ, Apollo, acc **Π**
 Παιάν, να, ὁ, meritorius, acc **Π**
 Πάλλας, δος, ἡ, pallas, ult **Π**
 Πάλλας, το, ὁ, pallas, acc **Π**
 Πᾶν, να, τὸ, omne, ult **Π**
 Πᾶν, να, ὁ, pantheon, ult **Π**
 Πανταῖ, per, η, ubiq, ult **Π**
 Πανταχοῖ, per, οἱ, quod, ult **Π**
 Πάρα, acc, pro, para, per **Π**
 Πανά, apud, ab, per, ult **Π**
 Πανακλής, δος, maris, per **Π**
 Πανακλής, να, ἡ, υἱος, acc **Π**
 Πανάμφορος, duplicis, ult **Π**

397
 Πανάμφορος, per, duplicis, ult **Π**
 Πάρεας, δος, ἡ, maxima, acc **Π**
 Πάρεας, δος, serpens, per **Π**
 Πάρεμι, adion, ante **Π**
 Πάρεμι, accedo, penult **Π**
 Παρθενική, ης, ἡ, parthenon, acc **Π**
 Παρθενική, ης, ἡ, Virgo, acc **Π**
 Πάριος, δος, apud, per **Π**
 Πάριος, δος, accipere, ult **Π**
 Παροκτονας, δος, ὁ, occidit, acc **Π**
 Παροκτονος, δος, natus, acc **Π**
 Παρεδοῖ, δος, natus, per **Π**
 Πανωός, δος, viticus, ult **Π**
 Πεῖω, δος, ὁ, per, ult **Π**
 Πεῖω, ἱλιάδος, penult **Π**
 Πεῖας, δος, ὁ, pelias, vir, per **Π**
 Πεῖας, δος, ἡ, cum, per **Π**
 Πέρι, ultra, per **Π**
 Πέρι, de, Xanthum, ult **Π**
 Πέρι, ult **Π**

II. Heron, 1010, 1010, 1010, 1010

II. Lernwörter, Experiment, Übung.

Πακίος βό, quā ex pice dāre

Πευκετοί, βο, πευκεύ, πενόν

Incun foso bibens, nenaui

Παρατήρηση 1

II

III

II

II. *1950-1951*

II

II

¶ Nota est, quidam abm. acc.

1. *Isidoro, o qualis, pene...*

1101, 80 quidam, ac 1102

ok mən noio pda mən pna

II *lokis, 101 6, bellam, circula*

Moncler S.p.A. - Milano

THE

HENRIOTTE, petite fille

Horoi, b, b, potus, penacul;

Historiographi, potestatis, adu...

Παρατήρηση: Το ποσοστό των

Παρατηρήσεις

His aduersus, inter, contra, ad

II. *Impatiens nardifolium* acutifolium

Human Factors in the Design of

U. S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

III. *Leaves of the same*

II

III

II. *Paragonos, U. n. prima*

11. *Journal d'oppression, par l'ind*

1980-81

II *roula, mane, penacul*

Президент

II ταυτοτατοις, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως

П

III. *Exen. ns. n. plicatio, per*

Πύλη

100

Pakkos duplici κ, navis caele

Pakkos, unico κ, ueni ante

Pipn, ης, η, utripe uoti penae

Pipn, ης, η, statui ueni, acuitur

Piin, ης, η, lima, acuitur

Pim, ης, η, rina picae, penae

Pigion, io, onerati, amplexu

Pigeion, u, io, parrus, penae

Peta, α, η, Recadea, penae

Peta, facile ad uerbis penae

Poia, cum, malus panis, acuitur

Poia, cum, malus panis, acuitur

Poia, cum, malus panis, acuitur

Podici, δ, ο, Rhodientis, amplexu

Podici, δ, ο, rodus fluit, ac

Podion, nor, ο, rosum, acuitur

Podion, nor, ο, nomem utri, pen

Pombor, δ, ο, rhymbus fluit, p

Pombor, δ, ο, impenus fluit, p

Pombor, δ, ο, impenus fluit, p

Pombor, δ, ο, impenus fluit, p

Pakkos duplici κ, iacui si liti

Pakkos, unico κ, iacui si liti

Pakon, nor, ο, deus, manui penae

Pakon, ouia, δ, uerreni, circumflec

Pakon, ης, η, genile nomem, acuitur

Pakon, ης, η, proprii mulieris, penae

Pakon, conor, ο, proprii uiri, penae

Pakon, tor, ο, sedens, circumflec

Pakon, nor, ο, limo, penae acuitur

Pakon, nor, ο, impendens, circumflec

Pigon, δ, ο, sigelus, uariis, amplexu

Pigon, δ, ο, facinorosi, acuitur

Pigon, δ, ο, simus piceis, penae acuitur

Pigon, δ, ο, simus, acuitur ultima

Pigon, ης, η, silennis, acuitur ultima

Pigon, ad uerbis tacite ultima cit

Pidion, δ, ο, ferrum, δ, an pnaui

Pidion, δ, ο, ferreus, acuitur ultima

Pidion, δ, ο, ferreus, acuitur ultima

Pidion, δ, ο, fumens, acuitur penul

Σ itor

[illegible][illegible]

Tuổi trẻ

Πυφῶν, τοι, ὁ, delicare uideat
Τύφωμ, nos, ὁ, mīpho, penacui
Τρεῖς, οἱ, αἱ, hi & hec tres, circa
Τρί, per acuitur ultima syllaba
Τροχός, ὁ, reudens, tota pui
Τρόχος, ὁ, curtus, penul deula
Τρογῆτος, οὗ, uindemīa rempui
Τρύγητος, ὁ, uindemia antepe
Τύρος, ὁ, urbs phœnīcia penacui
Τυρός, ὁ, careus, acuitur uide
Τύχων, τοι, ὁ, deus, quī mīlī
Τυχών, τοι, ὁ, quī conigir, uideat
Τύχη, ης, ἡ, regina, penacui
Τύχη, ης, ἡ, hīa, penacui
Τύφῃ, ης, ἡ, delit, ultima acui
Τύφος, τοι, ὁ, pannosus uideat
Τύχειος, τοι, ὁ, pannosus uideat
Τύπος, τοι, ὁ, lignum penacui
Τύχων, τοι, ὁ, genus dēnīa uideat

Φανός, ὁ, clarus, laterna, acui
Φανός, ὁ, quiri nomen, penacui
Φανός, ὁ, ἡ, sula, sic uocata penacui
Φανός, τοι, ὁ, uenit, penacui
Φανός, ὁ, ὁ, sula, penacui
Φανός, ὁ, ὁ, clarus, alace, acui
Φανός, ὁ, ἡ, surca, acuitur uide
Φανός, τοι, ὁ, urbi nomen penacui
Φανός, τοι, ὁ, fama, dictio, penacui
Φανός, τοι, ὁ, phasī, fluuius penacui
Φανός, ὁ, ὁ, amator, acuitur
Φανός, ὁ, ὁ, fur, deceptor, penacui
Φανός, τοι, ὁ, phila, penacui
Φανός, τοι, ὁ, amant, uideat
Φανός, ὁ, ὁ, mīburi, penacui
Φανός, ὁ, ὁ, uentus, propter, acui
Φανός, ὁ, ὁ, curadia, acui
Φανός, ὁ, ὁ, urbs, thealis, penacui
Φανός, τοι, ὁ, gens, penacui
Φανός

Phyllon, pall. folium, penat.

Φαῖ, τοῖς τοῖς circum flexion.

Φέβεται, ὁ μὴ ἀντασσεύει

Χαίρε, κοίτη μου, μου

Xanthoxanthin

X

Y

...naro, gran...

▲ Самые большие депрессии

Алиен, тот, кто гранозу пенес,

Xalkiz is a common name for the

Χαλκήνη, ἡ, ἔρεα, ὑβίμα, σίμα.

Xalkidiki nşî urbi nomen, pîn

Xalkidiki nē chalcidion aruio

X [illegible]

X *isthmus* *isthmus* *isthmus*

У

Wash. nat. prop. Chilo, penac.

Нам того, ради сиріт, сирітських

Elas, costa, lobby, peneiro, etc.

Xilos, gō, perī, cibis acquirunt.

Xia, q. chia, gentile nome, 395

Χίλιας η, τερπενής δονκε, υλίας

X¹⁰⁰, abrg, i color, penacolor

X

X^o de festa quodam modo

X

X

recurs, fatale decretu, pindic

recon, debitum acquiritur

Χρησος, o. bonus, utilis, acutus, {

~~Xristos~~ Chrestus in Rome.

2. Salmonella contro penicillina

Alaw, l. cantabo, ult. circua

Wiederum die anderen Schwestern

[illegible]

Q. 336

2. mas, o, o, humerus, pancia

mos, b, o, crudus, crudelis, a

22 xroq d o, pallor, pen circuo

oxros, eo pallidus, ut, acutus

Ω , aduaty uoand circuit

neu,

Qheu, accutus in ditione
Qra, ras, j, pulcritudo, honestas
Qra, as, cura, tenuitas, inde
Qserpis, eos, offatus, amplexus
Qralgia, as, j, curius dolor, pena
Qtalit, j, j, cicutis, sedm, gra
Qhiaporas, cuius gerens, penac
Qtan, b, rō, curicula, penacui,

Qmpis, ad, o, empor, uli, gra
Qmpis, ad, o, uenalis, uli, gra
Qmpis, b, d, pmpis, penul, em
Qmpis, b, j, j, uilinas, am, j, j
Qmpis, ad, o, pallidus, g, r, u, l, i, s
Qmpis, ad, o, facies, am, j, j
Qmpis, b, d, pmpis, penacui,

Series numeratua grecorū, ponitur numeralibus digito

Ordinalis ponuntur numeralia

protos, & primus

deuteros, & secundus

tritos, & tertius

kwartos, & quartus

pentos, & quintus

sextos, & sextus

septimos, & septimus

oktos, & octavus

enartos, & nonus

dekatos, & decimus

endekatos, & undecimus

doodekatos, & duodecimus

triskaidekatos, & tridecimus

katatiskaidekatos, & quatuordecimus

pentekaidekatos, & 15

hekkaidekatos, & 16

septekaidekatos, & 17

ἑptaκαίδεκατος 17	κατακατοιοῖς 400	396
ὀκτωκαίδεκατος 18	ρεπτακατοιοῖς 500	
ἑνnea καὶ δέκατος 19	ἑξακατοιοῖς 600	
εἰκοῖς 20	ἑptaκατοιοῖς 700	
εἰκοῖς πρῶτος 21	ὀκτωκατοιοῖς 800	
εἰκοῖς δεύτερος 22	ἑντακατοιοῖς 900	
εἰκοῖς τρίτος 23	χιλιοῖς 1000	
τριακοῖς 30	δισχιλιοῖς 2000	
τριακοῖς πρῶτος 31	τριχιλιοῖς 3000	
κκατακοῖς 40	κκαχιλιοῖς 4000	
κκατακοῖς πρῶτος 41	ρεπταχιλιοῖς 5000	
ρεπτεκοῖς 50	ἑξαχιλιοῖς 6000	
ἑξηκοῖς 60	ἑptaχιλιοῖς 7000	
ἑβδομηκοῖς 70	ὀκταχιλιοῖς 8000	
ὀγδοηκοῖς 80	ἑνταχιλιοῖς 9000	
ἑννεμηκοῖς 90	κηκοῖς 10000	
ἐκατοῖς 100	δισμυριοῖς 20 mil	
διακοῖς 200	τριμυριοῖς 30 mil	
τριακοῖς 300	κκαμυριοῖς 40 mil	

Quadrin,

Hæc deinceps usq[ue] ad tria milia minorior[um], & in infinitum usq[ue] multiplican-
 do per adiectiva numeralia, effertur hæc ordinalia intercedente co-
 pula, & interdum maior numerus minorem præcedens, & interdum se-
 quens, q[uo]d omnia finiuntur in us vigesimus, quadragessimus, quinquage-
 simus. &c. item quod sunt declinabiles.

Sunt et alia nomina adiectiva una una cum præceden-
 tibus ordinalibus, derivata ex numeralibus, vel ex adverbij numeralij

} Sunt duoq[ue] generum, & in pluri, & in plurius,

displuri	duplex	diplurius	duplus
tripluri	triplex	triplurius	triplus
quadrupluri	quadruplex	quadruplurius	quadruplus
quintupluri	quintuplex	quintuplurius	quintuplus
sextupluri	sextuplex	sextuplurius	sextuplus
septupluri	septuplex	septuplurius	septuplus
octupluri	octuplex	octuplurius	octuplus
nonupluri	nonuplex	nonuplurius	nonuplus
decupluri	decuplex	decuplurius	decuplus

Hæc deinceps & catonapluri, xilapluri,
 mutapluri, polapluri, multiplex.

Hæc deinceps usq[ue] ad & caton-
 aplurius

caplarios, centuplus, xillia plarios, millecuplus, moriaplarios, deno
milleno numero auctus, quibus itidem adde infinitum pollapla-
rios, multipus, seu multiplex.

Substantiva quaedam derivata ex numeralibus.

monas	unus	ôgôbas	8
duas	duos	ennas	9
trias	tres seu triplos	dekas	10
ktetas	4	endekas	11
pentas	5	deodekas	12
ekkas	6	eikas	20
epkas	7	triakas	30

Sita deinceps usq ad ekatontras septenarius numerus, xillias, mi-
llenarius numerus, myrias, denarius millenarius.

Sunt et aduerbia quaedam ex numeralibus nominibus orta ut,

ôbas	semel	esakis	sexies
dis	bis	epakis	septies
tris	ter	ofakis	octies
ktakis	quater	ennakis	novies
pentakis	quingies	dekakis	decies
			endekakis

ἐνδεκάκις	undecies	ἑξηκοντάκις	60
δωδεκάκις	duodecies	ἑβδομηκοντάκις	70
τρεκαίδεκάκις	terdecies	ὀγδοήκοντάκις	80
τετρακαίδεκάκις	14	ἐπενήκοντάκις	90
πεντεκαίδεκάκις	15	ἑκατοντάκις	100
ἑξακαίδεκάκις	16	διακοσιάκις	200
επτακαίδεκάκις	17	τριακοσιάκις	300
ὀκτακαίδεκάκις	18	τετρακοσιάκις	400
ἐννεακαίδεκάκις	19	πεντακοσιάκις	500
ἑκοσιάκις	20	χίλιακις	1000
τριακοσιάκις	30	δύοκισιάκις	2000
τετρακοσιάκις	40	μυριάκις	10 millia
πεντηκοσιάκις	50	δύομυριάκις	20 millia

ὅτι ἐνδεκάκις ἀπὸ μυριάκις μυριάκις, infinitum autem est pollakis multo, 15 prius, quibus addit, ραίακις, τοιόκις toties quoties.

De mensibus ἑσπεριῶν πατριῶν

Duodecim apud apud omnes gentes compleruntur fuisse menses sed non eadem apud omnes fuit ratio, in primis uero Aethiopes non conveniunt cum nostris, quod illi sicut & hebraeorum menses

menses, tantum ad lunæ cursum computarentur, luna autem
 cance & finire mentem; nomina ita descripti sunt, ut inco-
 ficiendo anno, magis ad solis cursum quadrarent, apud sticas
 primus mensis a solis ortu inchoabat annum, cum fere inci-
 dat in medium mensem junium apud nos, mensem qui illic ex-
 ce respondeat, opponere non possumus, cum videmus eum partem
 ex julio capere partem ex junio, quæ ratio eadem deinceps est ince-
 rit. quoniam autem apud græcos scriptores crebra occurrit men-
 tio non solum sticarum mensium, sed etiam ægyptiacorum & hebræ-
 orum singulorum nomina, & seriem subscribemus.

Atheniensium menses

Ἐκατονβοῶν, junius, primus hic fuit mensium sticarum & anni in-
 tium, ideoq̃ ab hecatombis sacrificiis maioribus, quæ fiebant nomis
 accepit, antiquitus fuit dictus Krónion, seu Krónios, id est saturnalis a
 bovis hippodromos, à Macedonibus Iovis. plurarchus in the-
 meta geitnèw; Augustus, à boedromijs sacris vocabatur, boi dro-
 midw ut plurarchus in sticidereferre. metageitnèw julius elie-
 batur, a metagitniji apollinis sacris, qui fuit mensis secundus.
 μαγμακτιρίων. septembris, a magmacta quadrimestris ætem sig-
 nificat

significat. proanepiōn, october sic dicitur a festo quod agitabatur
 frugibus terris iam collectis, atq; conditis. Anthyriōn, november
 sic dicitur, quod tunc iam sit. Vernum tempus. poteideōn, idē
 quod nepuniū, december mensis ut sūdas interpretatur. gamy-
 liōn, idē quod januarius, a junone q̄ nuptijs preest. elaphō-
 liōn, februius, a uenatione cetuorū. Mēnoxiōn, martius, a
 munichij diano sacris, θargēlōn, aprilis dicitur, propter festū
 ex eo nominatū, nam tū copulatis eorū frugum quas calor solis pro-
 duxerat, dii offerbantur. Skiroponiōn, majus sacris umbraculis
 sic nominatus, ut ait Dionysius halycarnasius.

Aegyptiorū menses.

februerum menses.

φθω	φαινώθ	hiseni	Nisiān
παμφοι	φαιμωθι	μαρτουαν	jar
Αβύρ	παχών	κισλλεβ	libān
χουκ	παυσι	τηβηθ	tamouž,
τοβι	επιφι.	σεβάρ	ōb
μαχεύρ	μενοί.	Αδαρ	elal.

incipiunt numerationem a
 mente septembris Augustum.

amenē septembris etiam incipi-
 entis. Hic Aegyptij.

dementis

Dividunt Graeci mensem suum in tri decadas, scilicet dextima ut
 pallux nominari possit, primam vacant magni ilamenti, sive ar-
 xomeni; secundam, mesourion μηνις vel epi decadi, καὶ τῆς αὐτῆς
 nonas μηνις, sive pavomeni, aut legomeni, vel etiam epi eka-
 di. utuntur etiam in diebus numerandis nominibus ordinalibus, ut πρῶ-
 τῃ δευτέρα, τρίτῃ, &c. nisi quod prima Calends mensis dies vocatur Ne-
 menia, quoniam in ea erat novilunium, decima quinta peculiariter
 affligit modo μηνις, quoniam medium obtinet locum, ultima ἐπὶ μηνις
 ἔστι δὲ memoria in demarij honorum aliquando dicta, hoc porro est dis-
 criminis, quod in ilamenti, & mesourion μηνις diebus numera-
 dit recto ordine progrediuntur, contra vero in q̄binonon decadi
 de, quod patet ex sequentibus, nam ponemus enumerationem

deca, Neomenia	1 Calends	ἐβδόμη	7 VII idus
deutera	2 III nonas	ὀγδοή	8 VI idus
tritis	3 III nonas	ἐνάτη	9 V idus
quarta	4 pridie nonas	δέκατη	10 IIII idus
quinta	5 nonis	2 decas, πρῶτη	11 III idus
sexta	6 VIII idus	deutera	12 pridie idus
			13 μηνις

μήνη	13 idus
ἡμέτη	14 XVIII kalen
πέμνη	15 XVI kalen
ἑκτη	16 XV kalen
εβδομή	17 XIV kalen
ὀγδόη	18 XIII kalen
ἐννάτη	19 XII kalen
εἰκάς	20 XI kalen
δεκάτη	21 X kalen

ἐννάτη	22 IX kalend
ὀγδόη	23 VIII kalend
εβδομή	24 VII kalend
ἑκτη	25 VI kalend
πέμνη	26 V kalend
ἡμέτη	27 IV kalend
μήνη	28 III kalend
δεκάτη	29 II kal
ἐννῆμα	30, leuuiakas prid

hec est communis ratio supputandi & cum latinis conueniunt.

De uitijs fugiendis & figuris committendis in thematis con-
positione & loquutione graeci sermonis.

De uitijs que possunt accidere.

Barbarismus, qui fit in corruptione uerbi, Vg^o petrus mancebus,
pro petrus iuuenis quod ita dici debebat.

Solecismus, est compositio uitiosa uerborum, ut si quis dicat
inter homibus pro inter homines, Cum inter accusatiuum perat:

Acyrlogia, non propria dictio est, Vg^o liceat sperare timenti,
Cum timoris sit proprium formidare, & non sperare.

Cacephaton.

400

Cacephaton, est dictio obscena, uel incomposita, male sonans; obs-
cena, *vg.* his animum arecti dictis, in composita *vg.* iuuat ite;
& donica castra. cuius malam compositionem notabit legens.

Pleonasmus, est adiectio unius uerbi super uacua, *vg.* hacenus ar-
uorum & sidera celi; ubi sidera celi ad conuersionis de agnis ni-
hil conducit, & ideo superflua est in compositione.

Proxysis, est appositio in principio uerbi, *vg.* gnato, pro nato, tenu-
lit, pro tulit; ubi *g.* & *te.* apponuntur dictionibus illis.

Epenthesis, est appositio in medio dictionis *vg.* reliquias prore-
liquias; imduperator pro imperator.

Paragoge, est appositio in fine ut magis, pro magis; posita-
tur, pro posita; ubi *super* aliquid dictionibus illis.

Aphresis, est abscisio ex principio, ut *tempro*, pro comitamento
ubi adimitur dictioni *tem*.

Syncope, est abscisio de medio ut forsam, pro forssitam; cui dic-
tioni adimitur si medio.

Apocope, abscisio de fine ut *lat*, pro *salis*; cui dictioni ad-
mitur *is*, est fine: cum conducat ad uerbi integritatem.

Ectasis, est productio contrarium ut *in* *radium* *praha*
liam. Cum

• liam cum italia correpte proferatur.

Systole, est correptio contra naturam ut aquosus orion cum orion producte proferatur.

Dyeresis, est dicerio syllabs unius ut albae, longae; cum albs, longa; proferatur apud latinos.

Episinalephe, est conglutinatio duarum syllabarum ut φαeton, pro φαeton. αεριpedem, pro αεριpedem.

Synalephe, est collitio uocalium ad iuncturam uocalibus ut atque ea, cio, in quibus dictionibus sunt colligae uocales.

Ecclipsis, est collitio consonantium cum uocalibus Vg^a; ut multum ille terris. in quibus consonantes ferientes sunt.

Anathesis, est contra positio litterarum ut olli, pro illo. ubi contra posita litterae inueniuntur.

Metathesis, est transpositio litterarum ut euandre pro euander.

De figuratis loquutionibus apud grammaticos.

Prolepsis, est praesumptio quando ea quae sequi debebant ante ponuntur ut in iurea reges ingenimole latinus, cum ita debeatur dicere in iurea reges ingenimole, & quod sequitur procedunt cas-

cedunt casibus, & post adijcere latinus.

404

Zeugma clausula est cum plures sensus uno verbo clauduntur, quod fit tribus modis, aut in primo, aut in medio, aut in ultimo, verbum ponitur quod jungit sententias, v.g. uicit pudorem libido, timorem audacia, rationem attentia, in quibus suppletur uicit quod est uerbum.

Anadiplosis, est quando ab eodem verbo quo prior uersus finiuit, sequens uersus incipit.

Anaphora, est repetitio eiusdem uerbi per plures uersus ut norre, nor igitur, nos quando, in quibus nos reperitur.

Endecia, est figura in contra ad pleonasmum temporis, elementi, uel syllabarum, ut sciron, pro scripto.

Metathesis est quando litterae in dictione transponuntur ut dar, pro dra. inqeta & transponitur.

Metacalepsis, est transpositio seu elementi mutatio ut aimer, pro aemet, in qua e, in i conuertitur.

Tmesis, est sectio compositionis uel uocabuli in duas elementum ut arcapolis, pro arcopolis.

Prothesis, est additio elementi aut syllabae in principio dictionis ut asa-

onis ut asa-

onis ut asaphis, pro asaphis.

Ana diptosis, est reduplicatio ut kekamosi pro kamosi, in qua reduplicatur per ke.

Ecstasis, est exentio quando dictiones coreptæ ex notura sua, extenduntur per hanc figuram.

Epenthesi, est super exentio in medio dictionis in ierijendo litteras, ut nauita, pro nauta.

Diplasiasmos, duplicatio est eiusdem consonantis in medio afficiens dictionem ut oppote, pro опок.

Prothesis, est additio consonantium in principio afficientium syllabam ut prolis pro tolis.

Proxematos, est additio syllabæ in fine ut natusi pro natus, cui dictioni additur i.

Endeia, est ablatio sillabæ ab initio ut musis pro amuis.

Asis est ablatio geminatarum syllabæ ab initio, ut beblisaj pro beblisaj, cui adimitur be.

Systole, ut correptio quando longæ dictiones abbreviantur aut econtra, quando breues elongantur.

Synalepha, est duarum syllabarum in uocalem unio.
paraleipsis.

Pareipsis, est premissio quando una geminarum conuocantium omittitur indictione.

Echipsis, est abscissio unius conuocantis. interpretamur syllabam. ut schiron pro ichiron.

Apocope, est ablatio syllabae in fine, ut adesi, pro adesit.

Homoteleuton, est cum uno modo plurima verba finiuntur. ut obis, finit, legit.

Hypallage, est quomocumque per contraria uerba intelligitur.

Anthiton, est ubi contraria uerba contrarij opponuntur & sententiae causant pulcritudinem.

Polysintheron, est dictionum multis cunctata conjunctionibus. puerumq; arma & ac gladium.

De tropis seu diuersis modis loquendi.

Metaphora, est uerbi alius uis uisura translatio ut cum dicimus fluctuare reges, gemmare uites, cum uere sit haeres in illis non inueniri, nec fluctus in regibus, nec gemmas in uitis. & sunt quatuor genera metaphors, 1. ab animali ad animale ut aligeros conscendere equos, ubi alie miscentur equis, 2. ab animali ad inanimale, ut pontum pingere aratrum cum arari

cum arari terris & non mari conueniat; 3 ab in animali ad
animale, ut florida iuuentus, ubi flores in animam mircentur
iuenturi qui animam habet. 4 ab in animali ad animale
non, sed in animale, ut crines oceani circumdabant
mentum terre, ubi nec crines conueniunt oceano, nec
mentum terre, & sic est methaphora his quatuor modis.

Catecresis, est aliq̃ rei nomen ap̃positum, distinguuntq̃
a methaphora, quod illa uocabulum habenti largitur, frequē
propriū non habet alieno uitur, faciemq̃ similita aurorę
facies tantum animalibus conueniat.

Methalepsis. a p̃cedenti indicat quod requiritur, indeq̃ ma-
nus charę nodoraq̃ tulit arundo, nam per manus str̃ba p̃
arundinem litterę significat sunt.

Methonymia, est ñm̃ nominatio. ab alia significatione addi-
am proximitate translata, fit q̃ multis modis; aut per id quod
continet id quod continetur, ut theatra plaudunt, n̄a am-
giant, dum illic homines representent, hic bobes mugiant. aut
contra per id quod continetur, id quod continet, iam proxi-
mus ardet ualegor, dum non ille sed domus eius ardeat, in
p̃uinentio

per inuentorem id quod inuentum est, sine Cerere, & libero frig-
Venus, ubi per Cererem frumentum, per liberum Vinum ponitur, aut
Contra, per inuentum inuentorem demonstrat, ut vinum proca-
mut, pro libero, qui vinum apud grecos inuenit: item pereffici-
entem id quod efficitur, sicut pigrum frigus, quod homines pi-
gros reddat, & timor pallidus quia pallidos homines efficit: aut
Contra per id quod efficitur efficiens. ut iungit equos, spuma-
riaq; addit frena. Cum illa spumae non faciant. sed equi.

Elocutio, est idonorum verborum ac sententiarum
acommodatio, q̄ est propria orationi, tribusq; rebus constat elegan-
tia, dignitate, & compositione; elegancia in uerborum delectu, digni-
tas in proprijs & figuris, Compositio in concinnitate consistit.

Elegancia in uerborum delectu, qui facit ut uer-
ba tam natia, quam peritalina premicia & ornata deliga-
tur, natia sunt, q̄ non ab alijs uerbis deducta fuerunt, sed primis
ad rem significandam impropria, & cum rebus ipsi nata: ex quibz
sordida, turpia, antiqua, noua, poenica, rara, caetera debentur.
Verbo bene sonantia, sublimia, nitida & grauia eligenda sunt.

Dignitas est, q̄ ornatum reddit nationem grauiorem
potam, ac

porum, ac figuratum uariarum distingit.

Tropus est uerbi uel sermonis a propria significatione in aliam cum uir-
tute mutatio sic a uerbo περσ, quod est mure dicitur. decuius nume-
ro fuerunt uariis sententiis apud ueteres, nonnulli undecim, alij sex
alij quatuor asseruere esse, & quam plures obseruarent totum ad
alios reducebant, & secundum maiores uel minores reductiones ta-
llia uel tallia esse dicebant.

Epitheton supra nomen proponitur proprio nomini, ad mag-
res, differat q̄ ab anthroponymia, quia illo loco nomini ponitur, hec
cum proprio nomine statuitur.

Onomatopœia, nomen fictum ad imitandum sonum uocis
confus, ut Stridor uolatum, hinnitus equorum.

Synecdoche tropus est in quo ex parte totum, aut contra, aut
ex ante cedentibus sequentia intelliguntur octo q̄ fit modis 1 cum
pars pro toto in oratione ponitur, statim in iure pupes, pro na-
uibus, κερν, pro domo. 2 cum totum ponitur pro parte.

3 cum totum ponitur pro parte
fœnem q̄, ignem q̄ ferebant, id est aquam, & aliquas ignis pro-
nas, 3 cum ponitur unus pro multis, uictum q̄ armato
milite complent, pro militibus armatis. 4 cum plures pro
uno ponuntur

uno ponuntur, not inquit, cum de eorum tantum loquatur. s
 Cum species pro genere ponitur, nota q̄ intexunt ab ira comas
 pro ligno quolibet scia. 6. cum genus ponitur pro specie, ut pri
 dam ex unguibus alicui deicit, idem aquila, 7. cum materia po
 nitur pro refecta, ex ipsa, ut ferrum pro ense. 8. cum ex ante
 cedentibus sequentia intelliguntur, ut, summa procul uilla
 rion. Culmina fumant, maiores q̄ cadunt de alii montibus um
 bris, ex quibus nox uenire intelligitur.

Periphras, est circumloquium cum rei una pluribus uerbis significatur
 cum alia ueritate uerbo dici potest, ut, tempus erat quo pri
 marius mortalibus igni inopi ad pingendam nocem. Sic tropi
 gemuntur aut ueritates splendide produci, ut iam prima nouo
 spargebat lumine uenas, & croceum linquent aurore cubile, mulierum
 dicere, iam lucabat dies, aut saluaretur, aut tali circuitu fodire
 deuitat, ut, placidus perit coniugii in sui gremio, quod decent
 uenit dicitur concubino, & castus accessu ad mulierem.

Hyperbaton, est transpositio cum uerbum aut sententia ordine co
 muni, huius autem sunt quinque species 1. anastrophe, uerbo
 rum ordo praepositus, ut littora circum pro circum littora
 praeteron

2 prokton, est sententia ordine contraria ut postquam abro-
nigit fluctus, & ad s quora uenit, ante enim ad s quora uenit & sic
nigit fluctus. 3 parenthesis ubi interponitur sententia aliqua in
medio orationis. 4 tmesis est sectio unius termini seu nominis per
interpretationem verborum, ut mero nebulæ cum dea fudit amictu,
pro cum fudit, & synchysis est ubi ex omni parte confusum verba
iuuenes formidima frustra pectora, si uobis audentem extrema cu-
pido est certa sequi, quis sit rebus fortuna uicturi, exesit omnes
aditis aut q relictis, dii quibus imperium hoc suadet succurrit urbi
incensæ moriamur & in media arma ruamus, ordo talis est iuuenes
formidima pectora frustra succurrit urbi incensæ, quia exesit diiqui-
bus hoc imperium suadet, unde si uobis cupido certa est me se-
qui audentem extrema sequi ruamus in media arma & moriamur.

Catachresis, est a buio, uel duriuscula metaphora q habentibus
nomen fortasse melius alienum accommodat, ut equus ligneus
equus dicitur propter similitudinem ad equum carneum cum
ex se lignum dici potest, sic liberalitas, pro luxuria; formido pro
timore, distinguuntur q metaphora in hoc quod catachresis
ex se finitima rei alteri nomen imponit, metaphora unde quaq
sumit nomen

sumit nomen dummodo aliquam similitudinem habeat.

405

Ironia, quam allusionem uocant et dissimulatio orationis inuenta quia inuenta uoce contrarium significamus, ut si improbus homines bonum utrum apellemus, sic lucum appellamus alucendo cum non luceat, & pulli pilii carentes pillosos.

Hyperbole, est super seculo emittens qua increduliter aliquid extollimus, aut minuisimus, ut uoces ad sidera iacere, nuper & xaxa flumibus emolue quod minimum est.

Allegoria est, aliquod eloquium aliud sonans, aliud significans ut res in litore ceruici conspicit et manes, per quod res belli duces troianorum significantur.

Antiphrasis sermo est in contrarium intelligendus ut cum de aliquo sapientia predicatur cum stultus sit.

Enigma est, quicquid obscuro & difficile intelligitur ut de comedēte exiuit cibis, quam Sanson filiis suis proposuit. Differentia inter ironiam, & antiphrasim est quod ironia pronuntiatione indicat quid uult intelligi. antiphrasis uero non uoce pronuntians, sed sensu tantum uerbis quorum origo contraria est. Enigma differt ab allegoria, quod inuicem gemina est, & subrepticia, aliud

alia, aliud figuratiter indicat, enigma uero sensus obscurus est
& per quasdam imagines adumbratus.

Charismos, ut tropus quo dicta gratius proferuntur, uetus
in interrogantibus nunquid aliquis quiescit nois, responde-
tur bona fortuna.

Parasmia est rebus & temporibus acon modum, proberbium
ut quem contra stimulum calcinare significamus aduer-
sus resistendum, temporibus, uetus est in fabula cum de ali-
quo absenti loquimur, & parca uenit dum de illo dicitur

Saccharmos est hostilis irrisio cum amaritudine ut refertur
hec & narrare memento degenerem neprolem, mea & mi-
ra facta dices genitori pellide. Cui contrarius est animus id
est urbanitas sine ita cunctia, qui Babium non odit amere na
Carmina Meui, id est qui babium non odit pro poena ei ac-
cidat ut amere Meui, qui poen inter se inimici fuerit.

Homaeosis est quod latine similitudo interpretatur, per
quam minus notares, per similitudinem illius quae magis nota
est ut panditur de mortario & huius figurae sunt tres species

Icon, est imago est imago cum figuram rei ex similitudine

Conatur

conatur exprimere. ut omnia Mercurio similis, uocemq. co-⁴⁰⁹
lorem & cetera omnia.

Parabola, est comparatio ex dissimilibus rebus. ut cum Cicerus
Comparat granosinapii regnum Calony.

Paradigma, est exemplum dicti uel facti, alicuius rei, conueniens
illi rei quam proponimus, ut tam fortiter perijt apud Hippocrenem
Scipio, quam caro Uices. fit quatuor modis, a pari, a maiori, a mino-
ri; a pari, ac ueluti magno in populo. Cum sepe coorta est seditio,
a maiori ad minus qualiter expressit uenti per nubila fulmen a
minori ad maius, sic percutit cubillo, uincere hanc, ac petus
lancea inkeret mere ualuit.

Antonomasia, est pronominatione, qua aliquid pronomine pro-
prio pretercellentiam patitur, ut poeta pro uirgilio, profeta pro
dauid, Apatalus pro Paulo, tribusq. fit modis mutatione
proprio in patris ut filii patenti, in patronimicus ut dominica-
nus, in commune ut poeta promatore.

Metaphora est translatio uelut ex alio in aliud uiam prout
qua gradatim significatio comprehenditur. ut per aliquod
regna uideat mirabor animas. gradatio inquit ab arboribus ad
caui, ab spi-

cas, abspicit, ad regem, obsequebuz ad itaq; abitatione ad
annos acceditur &c.

Reperitio est similis geminatio eiusdem verbi in eodem sententia
loco, sine ulla conmutatione verborum, cuius membra sunt &

Epithetice est reperitio. eiusdem verbi in principio orationis, sine ulla
interpositione verborum, ut o ciues, ciues, nonquam in uerba in aliquid
verbum: ut maria undiq; & undiq; caelum.

Anaphora est eiusdem principij ad plures orationes repetitio: ut
fecit itaq; fecit inimicus, fecit ultor in iuris.

Epithetice, et conuersio quaidem uerbum infideliteratur ut
Cicero desideratis clarissimo: uir, eos uobis interfecit antonius.
auctoritas huius ordinis afflicta est, afflixit antonius.

Simprose, est complexio, quae anaphoram & epithetice Com
plectitur sic cicero: qui sum quis federa sepe, ruperunt, s. cartagi
nenses, qui sum qui italiā deformauerunt.

Reperitio, dissimilis est eiusdem uerbi repetitio sed non in eodem
sententia loco & sunt tres species.

Epanados, est conmutatio seu regressio cum eadem uerbo
in principio, medio, & fine dissimili modo resonat, ut qui ren
ey fugit

qui fugit, & fugienti gloria quirit.

4071

Epanalepsi, est eiusdem uerbi repetitio in principio & fine editionis, ut, crux est amara nimis, quantum ipsa precumia crescit.

Anadiplosis, est eiusdem uerbi reduplicatio in fine precedenti clausulae & in initio sequentis: qui nam clamor, amor, quoniam furor, uxor, & maior pena in amore, more.

Climax, est accensus, quo diuino ad aliud pergitur, sic aspicimus: uirtutem in diuina uirtuti gloriam gloria emulor compari.

Traductio, est eiuusdem uerbi per uarietatem, modis, & genera commutatio, sic in Verum certus locus, certa lex, commutatio.

Paranomasia, est a nominario, cum in uerbis simile, diuerse, tamen in significatione inueniatur, ut amare inueniatur, ut, similis habet amari.

Correctio, est commutatio uerbi in aliud melius praemissum inuenitur, sicut felix si prout ulla esse in celere fabricatur.

Incrementum, ut quando leuioribus uerbis grauiora succedunt, ut hominem adortus sum uulneraui, occidi.

Synonymia, est quando plura uerba eandem significationem habentia congregantur, ut Vir ferox, calidus,

Polyintonon, est quando aliqua oratio coniunctionibus abundat, ut petrus doctus & sanctus & prudens.

Asyndeton, est quando plura Verba sine coniunctione dicuntur absolute, ut Veni, uidi, uici, audiui.

Adyunctio, est precisio cum diuersae partes unius uerbi tribuuntur, ut uicit pudorem, libido timorem, quod uerbum si in medio orationis collocetur appellatur mesosuma, si in prima parte proto summa, si in ultima hysterosuma.

Hypocatactica, est diuinctio, cum singulae periodae orationis diuini uerbi collocantur uicem inimicis, contrarium, contritui, petrum in prelio adiuuauit.

Hysteron, est cum singula uerba singulis correspondunt, pastor, arator, eques, pauper, coluit, superauit, capreae, terram, inimicos, fronde, ligone, manu.

Antitheton, est contra positum, cum singula singulis opponuntur, hac ex parte pudor repugnat. illinc potentia diuincit finit.

Similiter cadens fit cum orationis membra similibus uerbis finiuntur, ut, cui presto est consilium, dicit auxilium.

figura

Figura sententiarum est exortatio, & in verbis pingendis
mitam habet auctoritatem, & humanis verbis retinetur.

Rexio, est oratio, qua quid agendum dicendum velit veluti
cum alios committimus in interrogamus, & est duplex simplex
& figurata, simplex ut cum dicendi gratia aliquid dixi-
mus, sed vos qui hoc facitis expectam modicum, figurata quum
aliquid affectus causa interrogamus, nonne est hoc ita.

Communicatio, est quedam cum aliis consultatio, & presi-
pue cum adiutorio, quovis ab invicem patientiennas, & qd. scas.

Subjectio est exortatio, quando aliquid interrogamus & gra-
tiam respondemus, quid facitis, comedis panem.

Responso, est quando interroganti minuendi criminis cau-
sa ad aliud recurritur occidisti hominem, & glatonem.

Deprecatio est quae deorum imploramus auxilium, o san-
cte deus omni mihi misero succurre tuenti.

Fictio, est quando aliquid ita fingimus ut verius esse vide-
tur, de qua sunt sex species.

Concessio, est propositi rei approbatio, sit sacrilegus, sit for-
at sit bonus imperator.

permissio

Permisio, est aliquid rei permissa licentia cum contrarium fieri malimus, sequere italiam ventis, per regna perundas.

Proleus, ut oscipatio, qua quod potest obijci ante oscipationem & tacitis hominum cogitationibus respondetur, quos oportet in exordij collocatur, credo ego vos iudices mirari, quod sit quodcum tot summi oratores, homines & novissimi, sedent, eorum nuntium surrexerint, qui nec etate, nec ingenio, nec auctoritate sint cum illis qui sedent comparandi. Scias huius confusionis subdit.

Paralipsis est praeteritio, qua simulamus nos tunc dicere non posse id quod innuit sed tali causa oscipamus.

Hypopropositio, est demonstratio, vel rei, personae, loci, aut temporis, ut si aurorem describamus in hunc modum, incipit primo mane abijcere caelum sideribus occidit.

Protopropoeia, est ficta personarum inductio cum abientis aut mortui, aut rem mutam inducimus. ut cum dicimus loquere ad petram supponimus petram loqui cum sit muta. hic accedit dialogismus cum quis volutans aliquid reus tanquam cum altero loquimur.

abruptio,

499

Abutio, est orationis sectio cui sunt 3 species apostrophe
apoliopesis, & heraportosis,

Apostrophe, est auertio, quia oratio a recto cursu ad aliud
detorquetur, Vel ab una ad aliam perionam, ut a proprio ad
vnu, a sano ad celi, &c.

Apoliopesis, est reuocatio inkeruio vel pteissio, cum
aliquid reuocetur ut in affectu ostendatur.

Heraportosis, est propolis leuensis correctio, & emenda-
tio, ut alexander familiam suam exornauit quambis ipsa fa-
milis sana esset exornata.

Et ut non solum hic sitat curiosius aliarum linguarum
prima elementa voluit in sequentibus ponere ut facilius ma-
nu ducatur ad illas cognitis illis.

figi debet a geminis cordis mei.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

Alphabetum hebraicum originarijs litteris scriptum. 410

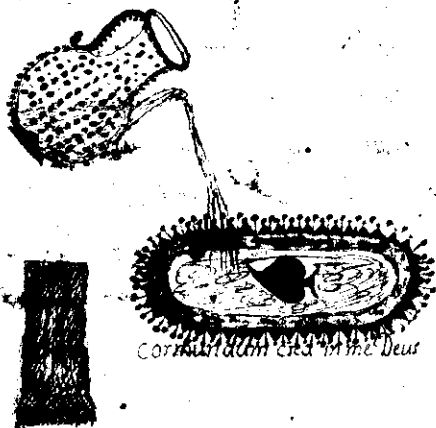
א ב ג ד ה ו ז ח ט י

כ ל מ נ ס ע פ צ

ק ר ש ט י

Quocantur aleph, beth, ghimal, dalet, he, Vau, Za-
in, chet, theth, iod, caph, caph, lamed, mem, nun, sa-
mech, haain, pe, sadi, coph, res, scin, sin, tau sunt
23 quinque duplicatas seu quod duplici modo & sunt quod inuen-
trepunctum habent, nullamque illarum esse uocalem, loco
quarum punctis utuntur quinque breues, & quinque longi vocan-
turque Kamets, hare, gadhol, cholem, churek, qui punctati sunt
longa, sicque figurantur, א. ע. י. ו. ו. quod puncta subliteris po-
nuntur, est quod hec distinctio, in punctis i, ou, quod punctus i, p, an-
tur sublitera & punctus o superliteram & punctus y inuen-
it litteris hoc modo א. puncti breues sunt א. ע. י. ו. ו. &
omnia subliteris scribuntur & vocantur pathach, segol, chirik
chateph ka-

charaph kamens, kibburs. cum quibus ritibus leguntur literę si-
 cut, a, b, c, latinit, nec vobis uidetur alias vigilas, subuel su-
 per literis quia sunt accensius quos non respicere debes in li-
 calibus et solum ritibus. Nec pro prima institutione
 sufficiant.

Caldaicum alfaberum duobus generibus litterarum

א ב ג ד ה ו ז

^h ^h ⁱ ^c ^j ^m ⁿ

A *P* *22* *9* *r*

sc fh

que continuantur sunt sequentes.

כ' י"ב

m n s ae oe z

Vocanturq̃ olaph, beth, gomal, dolar, fte, Vau, Zai,
 fiheth, teth, jud, coph, lomad, mim, nun, semehar
 ae, pe, Zode, quoph, rich, schin, thau, q̃ principa-
 les sunt 22 sunt q̃ vocales nullę red consonantes nam
 pro uocalibus sicut hebrei punctis utuntur quambis alio
 modo se habeant; at quo dūm specialiter de hac lingua
 loquamur dicemus.

Alphabery

Ecce elongavi fugiens.

Alphabetum goticum quale apud septentrionales est

A collection of various Gothic script characters and ligatures, including letters A through Z and various combinations, displayed in three rows.

Ab antiquissimo tempore cum essent gigantes in terra ser-
pentionali, hoc est longe ante mundum fixas laminas, & an-
tiquam Carmentem ex draco ad homina habens, & romanu
solum cum Euandro peruenire, expulsis ab originibus gen-
tibus illam tunc, ac plene inuenire. Inter alios doc-
tore, & burocrata, & alios in terra non solum inuenire
inuenire, & alios inuenire, & alios inuenire, & alios inuenire.
non.

Cum figuris probentis utebantur, & adhuc domus sagacita-
 te utuntur, quorum similes in uentibus obeliscis apud totam
 Cantuariensem, quibus singulis singulas affectiones ex-
 hibebant ut si aliarum pingere uiderent, lupum figi-
 bant, si in insidiis designarent, si apem, regem ma-
 ni festabant, quae omni spectanda subiciuntur apud so-
 nam Petri de Hierosolymis. inveniuntur affabiles
 adeo sagaces quod cum neque latinas neque grecas litteras
 admitterent ex rebus figuris, Instrumentis affabera sibi
 & uerbis suis, praedicti observatione componant.

Alfabery

dominare in medio inimicorum
 tuorum.

Alphabetum linguae arabice probrebi illius ponitur.

413

gim gim coe te be alif

zei ra dil dil ha ha ha ha

lim fit quif quif da da ta ta

cad nun nun min mim mim lan

ay ay dad dad cad

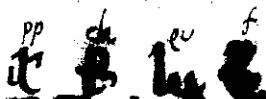
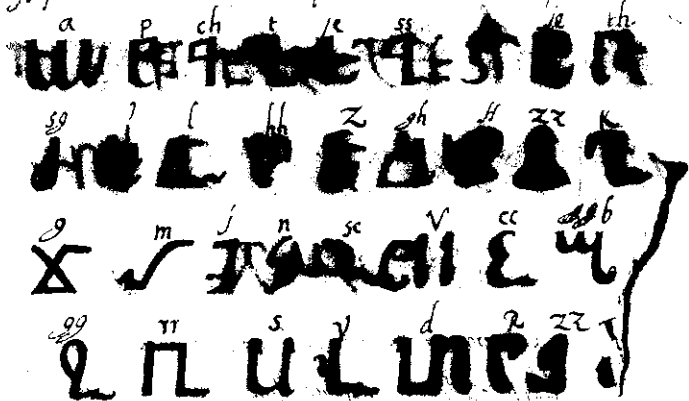
caf fe fe gai gai gai ay

he xin xin cin cin caf

lemal lemalt lemalt gue v he he he

ye

[illegible]

Vocanturque aip, pien, chien, a, j, j, ssa, j, fer, tho, egie,
 im, liun, hha, z, ghen, ho, xza, kat, ge, mien, j, nu, scia,
 wa, caia, be, gge, ra, se, dieu, diun, ere, xzo, nien, ppur, ene,
 fey, fe, quarum valentia ad litteras minores super omnes habet ad
 ita ut maiusculas literas. sunt quatuor litteras, affines reperiuntur cum
 iun, chien, cum ta, ra, cum kat, jec, cum ere, gge, cum, xza, im
 comisi, lion, cum ra: no, cum xza, ra, cum se, dieu, che, p
 fe. que omnes sunt 36, utrumque a pronumero armeni illis ut greci.

Alphabetum Samaritanorum, quod habebant Hebræi antiqui.

^a ^g ^{he} ^d
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

quod literarum in se potestatem habent & uas hodie u-
nuntur neque solum figurae differentes, quicquid litterarum latine respondent
Alphabetum Rationum duplici genere litterarum, & sequitur

Alphabetum Rabbinicum duplici genere litterarum, & sequitur

ונוקה זל 7 4 3 2 1

משה חזקוני

פירוש כעס 0 פב

תחת ש"ג

Protestas figuris lacrimarum correspondentia ut hebreæ & Samaritanæ.

Alphabetum Agiphaicum literis maioribus proponitur hoc modo.

^a
^v
^o
^l
^e
^z
^h
ⁱ
^r
A B C D E F G H I R

ՀԱՅԿԱՆ ԶԻՈՒՄԵՐՈՒՄ

f *ch* *o* *sc* *f* *ch* *ll* *gi* *sc* *f*

quarum minores eodem ordine figurantur, *scilicet* B, T, D, E, S.

А, Б, В, Г, Д, Е, Ж, З, И, К, Л, М, Н, О, П, Р, С, Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ъ, Ы, Ь, Э, Ю, Я.

Β, Δ, σ, τ, ψ, vocanturq; de suonomine alpha, Vido, gama, dal
da, ei, se, zida, hida, thra, jaada, rabba, lauda, mi, ni, exi, o
fi, ro, ngma, dau, H, phi, chi, O, icei, fei, che, havi, giangia, seima,
dei, ebi. utunturq; illi pronomis, sicut greci faciunt in compo.

001 : 85 LCN

五、

50

Modus scribendi communiter apud iudeos: extra sacra scripta sequitur

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

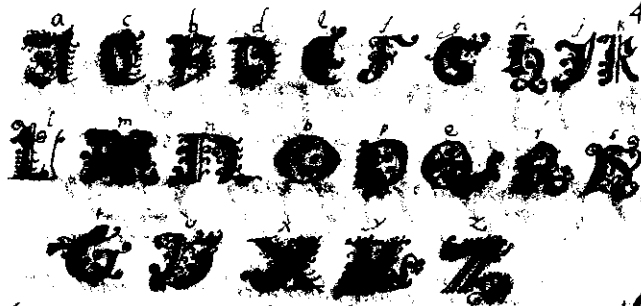
ⁿא ⁿב ^pג ^pד ^vה ^uו ^uז ^uח ^uט ^uי ^uכ ^uל ^uמ ^uנ ^uס ^uע ^uפ ^uצ ^uק ^uר ^uש ^uת

vitandam prolixitatem aliarum litterarum dum illi epistolae
ut commentaria deunt scribere huiusmodi utatur quia minus prolix
sunt eiusdem pronunciationis & equivalentis ac aliis quibus in sacris
scribitur propter reverentiam scripturis. alio modo Cabalists seu ju-
dei qui arcana litterarum & mystica quedam in illis figuris depingunt
faciendo illas contrare ex littera jod, nam dicunt esse aliarum principio
& finem, quod videtur punctum primum & ultimum illa in quibus littera-
rum lineamenta & figuras qualibet, quas hoc modo pingunt.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

hoc communiter dicitur alphabetum parnaxum, quod si dem litteras
 contras ac latinum solo differens figura, ceteris paribus, quae a
 dem partibus sunt initiales nam communes in litteris communiter videntur.

A B C D E F G H I J K L

M N O P Q R S T V X

Y Z

Figura litterarum clare contras hunc esse alphabetum latinum
 omitto grecum, quia ex praecedentibus contras, omitto etiam al-
 phabetum celsae scilicet celsae ubi etiam legitur iacob q

littera erant

figurae erant scriptae apud Iacobum lib. 2. et ubi per horum
quia daret quod ibi sint aliquae litterae, non sunt ut nomine sed sunt
figurae diuinae figurae habentes ut sunt arabicae et sunt in parte
non in non tropo sed in legem quid daret sub figurae et in figurae et
item omnia litterae et figurae et arabicae quae sunt in figurae et
sunt quam litterae de quo uideat per Iacobum ualeriant ubi hec
sunt in figurae ubi per uarias animantes condiciones et statu hominum
et in figurae. quatum continuatio figurarum legebatur et scribebatur
et nunc leguntur hoc Romances mudos. Et earum dispositio uide
et per Iacobum bozium de cruce libro 5 folio 445. cap. 8. omni
to etiam litteras Chinoarum quia hoc ut dicit Iacobus Ioseph et Acerra
in historia Indiarum lib. 6. cap. 5. non sunt litterae nec pariter dictionum
sed figurae rerum et de sole habent sic dicitur et in figurae
quia haec sunt figurae animalium et rerum altarum, Chinoarum
non sic sed uelut arabicarum. de quibus tabula sententiarum
dam magistri Franciscani, ad partem historiarum minorum lib. 1.
et in alio libriculo ex variis authoribus compilato qui in figurae
gloriarum illarum habet sic et de hoc et de hoc. quae uariis pon
tis significant de aliis re hoc uel illud ut Acerra loco citato.

qua et op.

qua perfecti sunt sunt in lectura illarum debemus esse con-
 sum viginti milia & amplius. bene magni habent nomina in hoc
 peritos. nam illi dant civitatem presbyteris, ob laborem suum
 ad modum quo nuntii pariter obidem dantur episcopis, digni-
 tate, cardinalibus, &c. omnes etiam literas libri vult ut menda-
 Rabinorum, quid dant ceteris horis. sic scribere literas sunt in libro vult quia
 huius libri scriptura est quodam nomina qua predicantur eis, quibus
 civit sedantem vitam eternam ut vult Rabinus apud Seneca
 lib. 2. bibliothecae, verbo Viri liber. &c. nulle literae sunt in illo, nisi
 hunc librum intelligatur scriptura cuius literae apud diversas linguas
 quibus est scripta videri possit: ut in bibliotheca Rabinorum in qua
 sacra scriptura est & doctorum linguis graeca, hebraea, syriaca, graeco-
 dea, arabica, & latina, nam quam pluries in sacris per librum vult
 intelligitur sacra scriptura ut apud Cornelium ad philum & verus videtur.

Hec sunt alphabeta, quae possunt colligere aliam
 quae ne adhuc non venerunt, nunc sequuntur alia litterarum genera
 respondentia latino alphabeto, quibus in ceteris vult ut apud jo-
 annem Baptista de Porta videtur. de quibus pariter multa in-
 quibus inter quas literas nationum literas etiam vult.

^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^l ^m

■ ○ □ ✕ 𐌹 𐌺 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺

ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^v ^z

𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽

aliud sequitur alphabetum

^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s

𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽

^t ^v ^z

𐌻 𐌼 𐌽

Aliud sequitur

^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^l ^m ⁿ

𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿

^o ^p ^q ^r ^s ^t ^v ^z

𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼

Aliud sequitur

^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^l ^m ⁿ ^o ^p

𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻

^q ^r ^s ^t ^v ^z ^z ^z

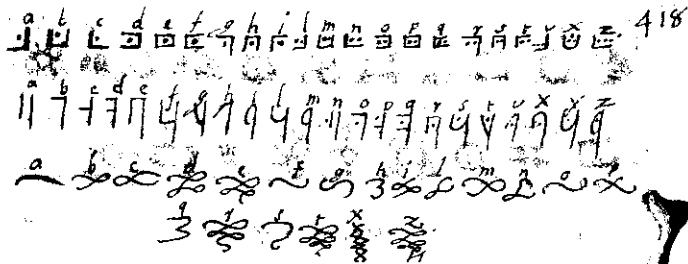
𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼

^a ^b ^c ^d ^e ^f ^g ^h ⁱ ^l ^m ⁿ ^o ^p

𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻

^q ^r ^s ^t ^v ^z ^z ^z

𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐌺 𐌻 𐌼

Alia charactera sunt que ponuntur pro nomi & sententijs men-
tis & ponderibus & non prolicis qualia sunt apud iudeorum, sicut
ut asteriscus qui ponitur in ijs que scribuntur, ut illustrentur per ea
notam que deesse videntur, sic q figuratur ✱. obelus, idest virgula la-
centi apponitur in verbis vel sententijs superflue iteratis, sive in ijs co-
is oblectatio. aliqua salutare notata ut, ut quasi sagitta, virgula
superuacua atque confusoria, sic q figuratur, —. obelus superne
adponetur ponitur in ijs de quibus dubitatur, ut notat debent
nec ne. Sic q figuratur, —. lunaticus, idest virgula in ijs de quibus
ta, idest, apponitur in ijs que sunt lapsus, in ijs que sunt
ad diuersum sermonem transibunt, sic q figuratur, —. an-
tegraphus, idemponitur apponitur, ubi in mensuris habentur
habentur sic q figuratur, V. asteriscus, idest obelus, qui videntur
Arithmetice

frustratus in ijs versibus, qui non in uno loco positi erant sic q̄ signantur ✠ →
paragaphus ponitur ad separandas res à rebz quz in connexa concurrunt.
sic q̄ figuratur 5. postura et figura paragapho contraria. ideo sic
formata 7. quia sicut ille principia nota ira ita fines à principijs
separat. ∪ cryphia: circuli pars inferior compuncto ponitur in ijs
locis: ubi querio dura & obscura aperiri vel solvi non potest. anacris-
ta, ponitur ad eas versus quorum ordo permutandus est, sic q̄ fi-
guratur ∩. anacrisma compuncto ponitur in ijs locis ubi in eodem
versu duplices versus sunt, & dubitatur qui ponitur eligendus sit. Hic
figuratur ∩. diplo: hanc ponunt scriptores nam in libris eccle-
siasticorum veterum ad separanda vel demonstranda testimonia
sanctorum scripturarum. sic figuratur >. diplo cum puncto, primus
leogoras Syracusanus apponit in homero ad distinctionem olympi à
celo, sic figuratur >, diplo cum geminis punctis: antiqui in ijs
opponebant, quz Zenodorus Ephesius non recte adiecerat, aut de-
rlexerat, aut permutaverat, in ijs & nomini utitur sic figuratur
diplo oblata ponitur ad separandas in comedijs vel tragedijs
dos. sic q̄ figuratur >> aversa diplo ponitur quoniam proprie & anti-
prophus inferius. aversa cum obelo ad ea ponitur, quz ad ali-
quid recipi

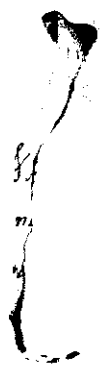
quid respiciunt, & sic figurantur. Siple superne obelara ponitur ad 419.
conditiones locorum, ac temporum, personarumq; mutarar. sic figurat
Σ. Siple recta & aversa superne obelara ponitur finita loco
suo monade significante similem sequentem quoque esse. sicq; fi-
guratur. & Σ. Cera union ponitur quoniam multivocis improban-
tur. nec per singulos obelantur. sicq; figuratur X, V. chresimon hsc
sola ex voluntate uniuscuiusque ad aliquod notandum ponitur. sicque
figuratur X. phonnis. ponitur ubi aliquid obscuritari, oblostin-
nem ponitur. & sic figuratur &. anchora superior ponitur: ubi aliq;
res magna omnino est. sicq; figuratur &. anchora inferior ubi
aliquid vilissime, vel inconuenientius denuntiari est. sicq; figuratur &.
Coronis nota tantum. infine libri ponitur. & sic figuratur 3. alogoy
nota. ad mendas adhibetur solum & sic figuratur T. qui etiam
pingitur sic, I 7. V, F.

De notis quoru pondera significant.

X, a imposita hoc modo & significat grecolum, siue rotade-
o, sic &. denotat longum. sin. n. X. chenicem. sin. n. X. chennay.
Aligay denotat litora & sic ponitur. sic vero pira & exarum
signat. obolum. sic pingitur. & sic ponitur. & sic ponitur. & sic ponitur.
sic figuratur

seripulum sic figuratur ϙ. drachma, < sic holca sic Δ. libra
sic X. & sic X. mina ϙ. myrrum sic μ. sin e medimnon μ
sin o. modion sic μ. pybium sic ϙ. sextarium sic ξ. sinve-
ro o. ponatur significat acerabulum sic ξ. η. heminam. ϙ. cer-
ramion. mina habet uncias 16 sicut arca vel egyptia. minatorna-
na uncias 20. libra uncias 12. uncia drachmas 4. & holca
minatur. holca autem, sive drachma, habet siliquas 16: alij nia
tripula. seripulum vero, obolos 2. obolus, siliquas 3: siliqua, nia-
na 4: secundum alios greci duos & b. sem. obolus enim conti-
net grecos 8. italicum ceramium habet congias 8: congios sexta-
ria 6, corylas 2: que & nibilia nominantur. pybium uncias 9.
idem vero pondus continet coclearium & coruba, quibus sicut
et pybium. pybium paruum habet myrra magna nia, oxy-
barpha seu acerabula nia: oxybarphum. cyathum t. cyathus che-
mas paruas, sive parua myrra 2. Aliis pronuntiationes litera-
rum in diversis nationibus inveni in theatro vite humani. 4.
verbo litera sed quoniam figuras illarum non habet omisi

ΤΕΛΟΣ.

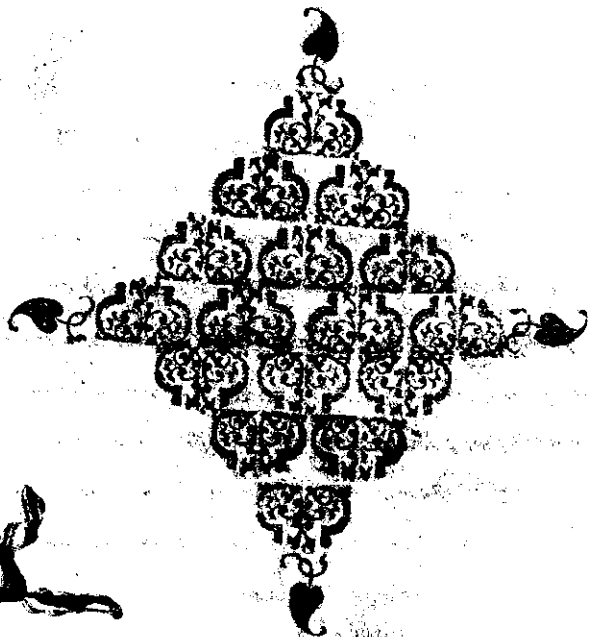

Cum statuerem inpredictis iudicio Doctorum &
plurimum, me submittere: Vltimum fuit un' inpresen-
tarum Verbis D. Damiani lib. 4. epistol. 11. ad Episcopos Theodoniu-
m Senogallensem, & Rodolphum Eugubinum, qui ad idem
tenentem sic loquitur, hoc humanitatis officium imparens illi.

Placet Sencoras eterna dilectionis mihi Dames,
& Domini, quia presumpsi quædam scribere, non tam videlicet
ut legatur Ecclesiasticis, quod temerarium fuerat, aliquid addiderem,
quam ob hoc præcipue, quia sine qualibet exercitio interius omni, & ex-
ternis cellulis, sedula non perferrent: ut qui operibus manuum
suis iuvare non poterant, cor vagum atque lascivum quodlibet
meditationis loco restringerent, sicq; cogitationum ingruentibus
ineptum, atque ad hæc obrepentibus insaniam facilius propulsarent.
sed quoniam

sed quoniam iam illius examinis tribunalibus appropinquo, ubi
non modo de verbis, & scriptis, & cogitationibus, sancti astu-
tis prudentiam, quâ valeo, supplicatione deprecor, ut aut me
adjuvante, si vacat: aut perquam me obste censeant, quicquid
opusculorum meorum invenire poteritis, attenta diligentia per-
legant, & si quid in his catholicæ regulæ dissonum, viti-
um scripturarum auctoritatem repenit adversum, si
fuerit, vel prorsus abeundum, vel ad sanum intellectum
correctam sententiam revocare: quatenus quod meos solidi-
tatis ignorantia depravavit, ad rectæ fidei lincam reser-
vantis diligentia reformetur: & hoc per vos emendat charitas,
quæ edificat, quod per me deliquit summa, quæ fortassis infla-
bat. quid enim mirum, si ego imperitus, & animalis homo di-
tationibus meis sanctos viros adhibeam iudices, quando qui-
dem Lucas, & Marcus in Evangelii, quæ Spiritu Sancto di-
recte, descripserant, Petrum, & Paulum habuere censors
proavertit quoniam ex his, qui exercitant sunt in
libris scripturarum, prioris circa me fidei, & abundantioris
chantant aliquem esse non arbitror, idcirco vobis potissimum
hucus

huius fascem laboris inuigo. sic igitur, dilectissimi, in hoc preta-
ti opere etiam meo defuncto fidelis erote, sic etiam vestros
amicos, iura persoluite, ut & me, si qua repenitur, erroris mei
noxia non teneat; & vobis ex impendio charitatis officio pre-
miorum celestium merces accrescat. Vigilia S. Damiani.

INDEX MATERIARVM

An literę ab Adamo origines
traxerint. fol. 7

An Moyses à se solo literas, &
characteres excoGITauerit. 29

An Moyses literis quibus nunc
vutuntur Hebrei scripserit 35

De recta pronuntiatione lin-
guę & idiomaticę gręci. 44

Dialogibus quo fuerit linguę
gręcę explicatur. 49

De litteris & phantasibus ad
intelligentiam linguę gręcę 75

De laudibus & vitiis

gręcę, fol. 92

Alphabetum gręcum 11

Translationes charactERICę gręcę

idiomaticę & latīno. 118

Traxit grammaticę. 128

De articulis gręcorum. 164

Declinationes nominum. 167

Declinationes contractę 175

De heteroclisii nominibus. 189

Translationes in nomina ad-
jectiva. 184

Comparationum

nominum derivaciones. 182

formatio

formatio Verbalium. 183

Denumeralibus 183

Inflexiones Pronominum

personarum 185

Partibus indeclinabilibus. 186

De coniunctionibus 187

De dispositionibus 187

De nexibus litterarum. 189.

Proverbia quædam 192

De Verborum Coniugationibus. 208

Anotationibus plene 208

Anotationes in Verba in mi. 268

Anomala in mi 268

De thematū investigatione 278.

De Adverbis. 298

Series Verborum antiquorum

à quibus nova sumpta 306

De Syntaxi græca 320

Collectio vocum quæ pro diversa
significatione diversim recipiunt
accentum 384

De mensibus & eorum Partibus. 398

De figuris & vitiis orationis 400

Alphabeta singularum aliquarum. 410.

